

چه پاكين كتابا پنجاه گسه

License

This work is a translation of unfoldingWord® Open Bible Stories. The original work by unfoldingWord is available from <https://openbiblestories.org>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at <https://unfoldingword.org/contact/>.

Attribution of artwork: All images used in these stories are © Sweet Publishing (www.sweetpublishing.com) and are made available under a Creative Commons Attribution-Share Alike License (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>).

This PDF was generated using Prince (<https://www.princexml.com/>).

Table of Contents

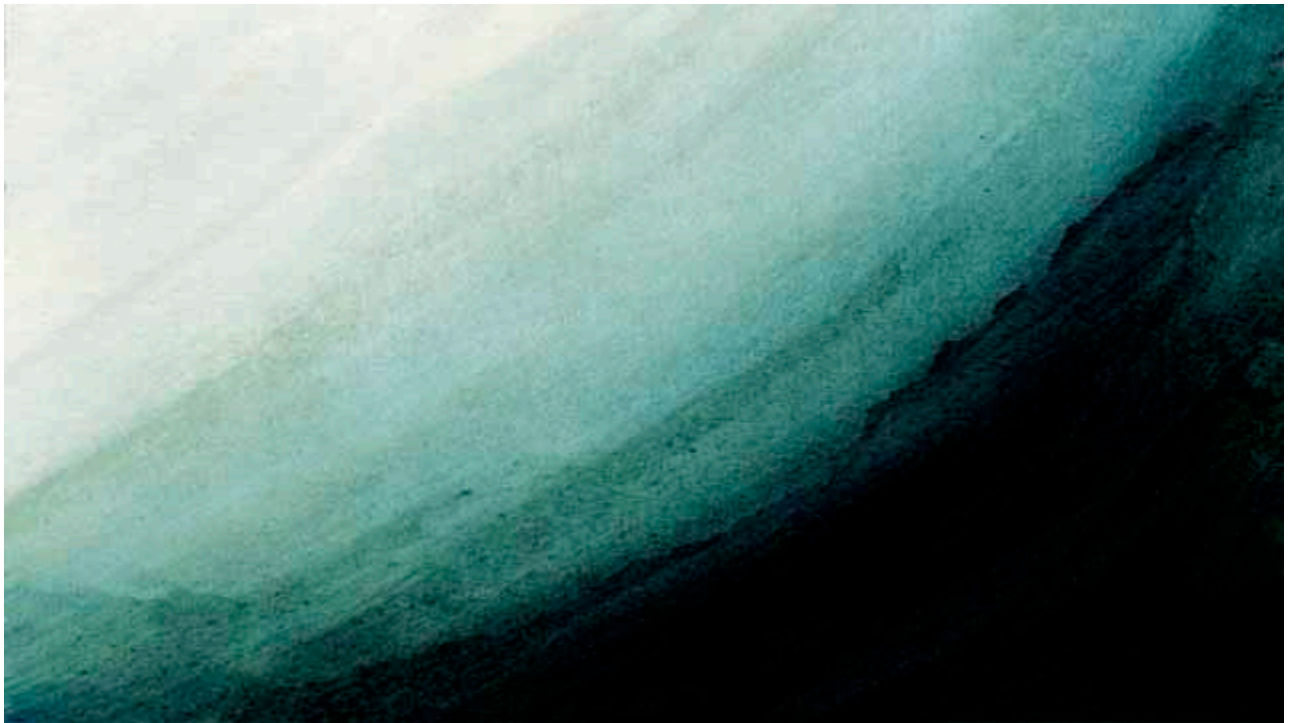
۱. پیدائش.....	1
۲. گناہ دُنیايا کُتبت.....	11
۳. مَزَنین توپان.....	19
۴. گون ابراهيما هُدايے اهد و پُيمان.....	28
۵. هُدايے کنول کُرتگين چُک.....	34
۶. هُدا اساکا بَرگت دَنت.....	41
۷. هُدا آکوبا بَرگت دَنت.....	46
۸. هُدا ايسُپ و آيِنے هاندانا رَگَنيت.....	53
۹. هُدا موسايا تنوار کنت.....	62
۱۰. دَه اَراب.....	71
۱۱. اسراييلياني اولی مردین چُک چِه مَرکا رَگنت.....	78
۱۲. اسراييلي چِه مِسرا دَر گَپنت.....	83
۱۳. گون اسراييليان هُدايے اهد و پُيمان.....	92
۱۴. اسراييلي مان جَنگَل و گيابانان.....	102
۱۵. واده داتگين مُلک.....	111
۱۶. اسراييلياني گناه و هُدايے ديم داتگين رَهشون.....	120
۱۷. گون داوودا هُدايے اهد و پُيمان.....	131
۱۸. اسراييلے بادشاهي دو بَهر بيت.....	144
۱۹. نَبِياني پَنيگام و مَوَجَرَه.....	153
۲۰. اسراييلياني درانڈِيهي و وائَر بَنيگ.....	165
۲۱. هُدا واده دنت كه مَسِيه كُتبت.....	173
۲۲. يَهيائے پَدايش.....	184
۲۳. ايسا مَسِيهے پَدايش.....	189
۲۴. يَهيَا ايسايا پاكشودَي دَنت.....	196
۲۵. شَنِيتان ايسائے رَد دَنيگَنے جُهدا كنت.....	202
۲۶. ايسا وَتي هَز مَتَكَارِيا شَرَو كنت.....	207
۲۷. نِيكِين سامِرِيے كَسَه.....	213

۲۸. زَرْدَارِیْن وَرْنَا وَ اَبْدَمَانِیْن زَنَد 220
۲۹. بَیْرَ هَمَنِ هِزْمَتْكَارِیْ كِسَّه 226
۳۰. اِیْسَا هَزَارَان مَرْدَمَا وَرْگَ دَنْت 232
۳۱. اِیْسَا اَبِیْ سَرَا گَامَ جَنْت 238
۳۲. اِیْسَا جَتِی مَرْدِے وَ نَادِرَاهِیْن جَنْنِیَا دِرَاةَ كَنْت 244
۳۳. دِهْكَانِیْ كِسَّه 254
۳۴. اِیْسَايْ دِگَه اَلَهْتِیْن تَالِیْم 260
۳۵. پُرْمَهْرِیْن پَتْنِے كِسَّه 267
۳۶. اِیْسَايْ دِیْم وَ شِكْلِے دَرِپَشْنَاكِی 275
۳۷. اِیْسَا اِیْلَازْرَا زَنْدِگَ كَنْت 280
۳۸. اِیْسَا دُرُوْهْگَ وَ دُرْمَانِی دَسْتَا دَنْیْگَ بَیْت 287
۳۹. اِیْسَايَا مَرَكْنِے سَزَا دَنْیْگَ بَیْت 296
۴۰. اِیْسَا سَلِیْبِے سَرَا دَرَنْجَگَ بَیْت 304
۴۱. هُدا اِیْسَايَا زَنْدِگَ كَنْت 310
۴۲. اِیْسَا آسْمَانَا رُئُوت 315
۴۳. كِلِیْسَا بَنْدَاتِ بَیْت 323
۴۴. اَنَگَ وَ مُنْگُیْن مَرْدِیْے دَرِهَبْكَشِی 332
۴۵. اِستِیْبَان وَ پِیْلِیْبِیْس 338
۴۶. شَاوُول اِیْسَايْ مَرِیْدَ بَیْت 348
۴۷. پَوْلُس وَ سِیْلَاس پِیْلِیْبِیْے شَهْرَا رُئُوت 355
۴۸. اِیْسَا وَادَه دَاتْگِیْن مَسِیْه اِنْت 363
۴۹. هُدَايْے نَوَكْیْن اَهْد وَ پُیْمَان 373
۵۰. اِیْسَا وَائَرَّ كَنْت 384

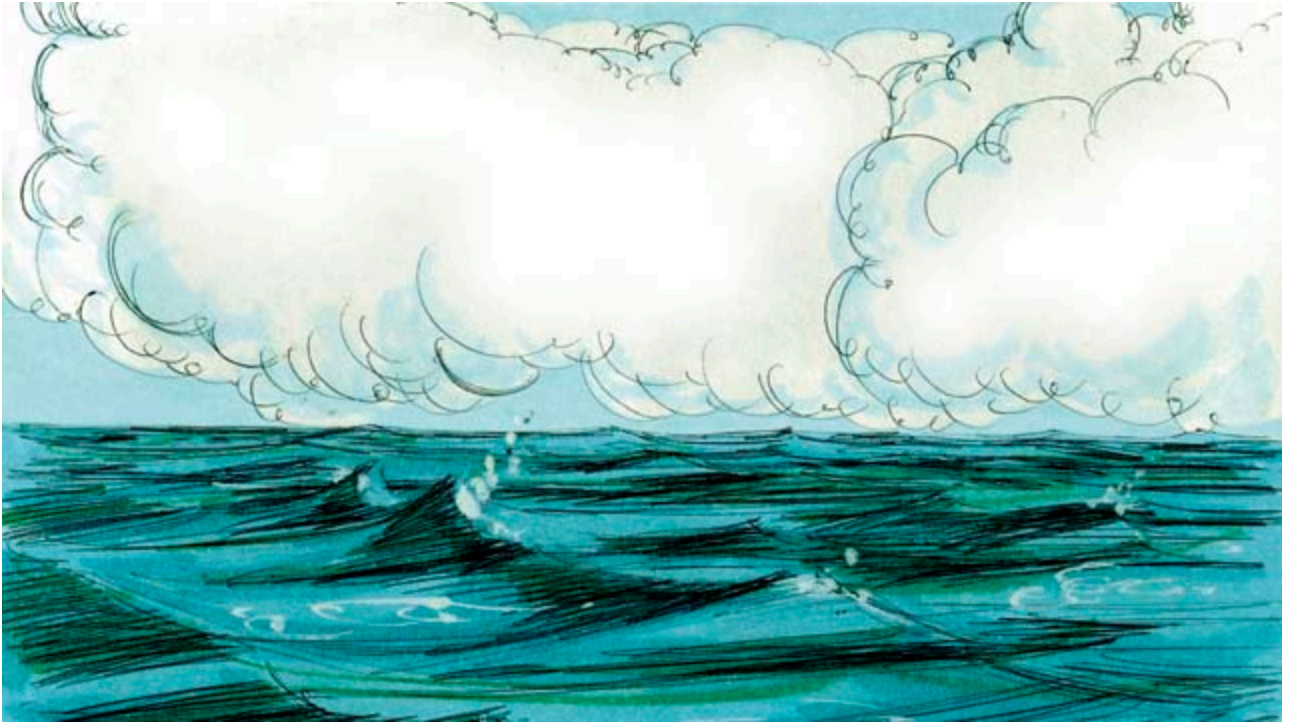
۱. پیدائش

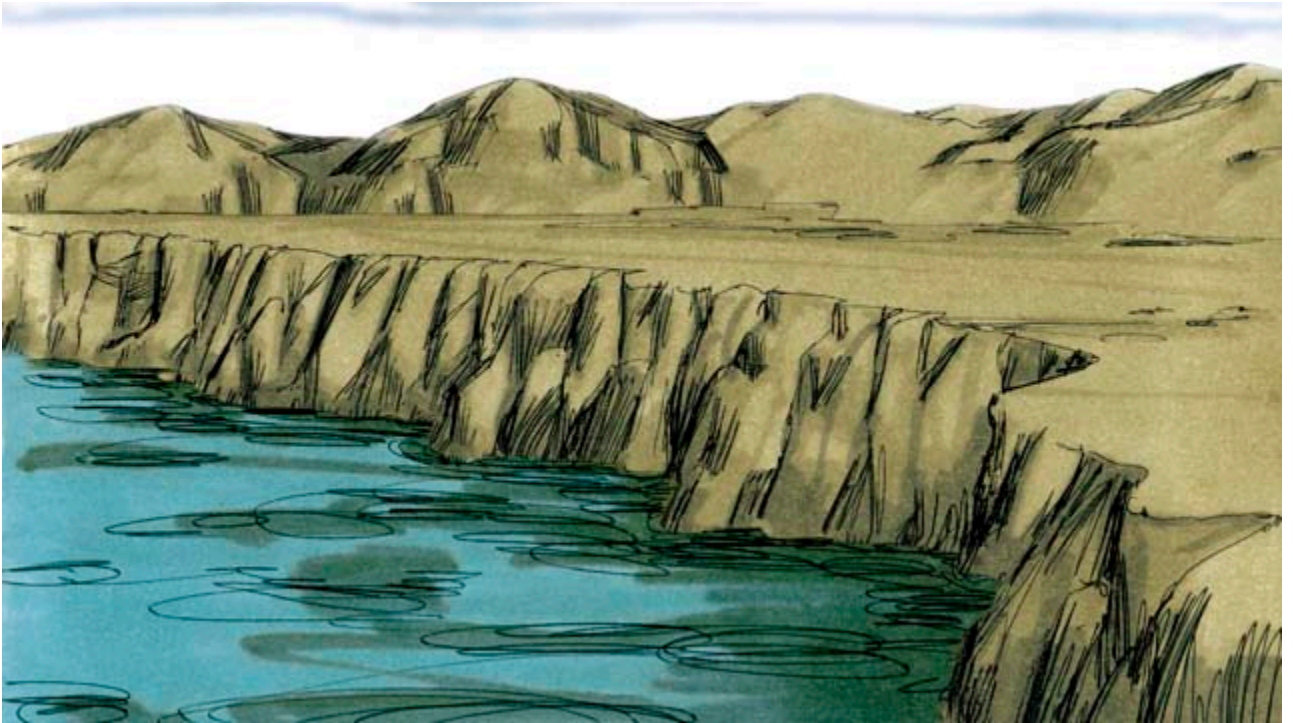
اٺولسرا اے پٺيما هُدايا هر چيزَ اڏَ ڪُرت: آييا دُنيا و هر چيزَ كه دُنيائے ٿها هُست شش روچا جوڙ ڪُرتنت. وهدهے هُدايا زمين جوڙ ڪُرت، زمين تهار و هاليگ آت، پرچا كه انگت هُدايا هچَ چيزَ جوڙ نڪرتگاآت. بله هُدايے روه همودا آيئے سرُبرا آت.

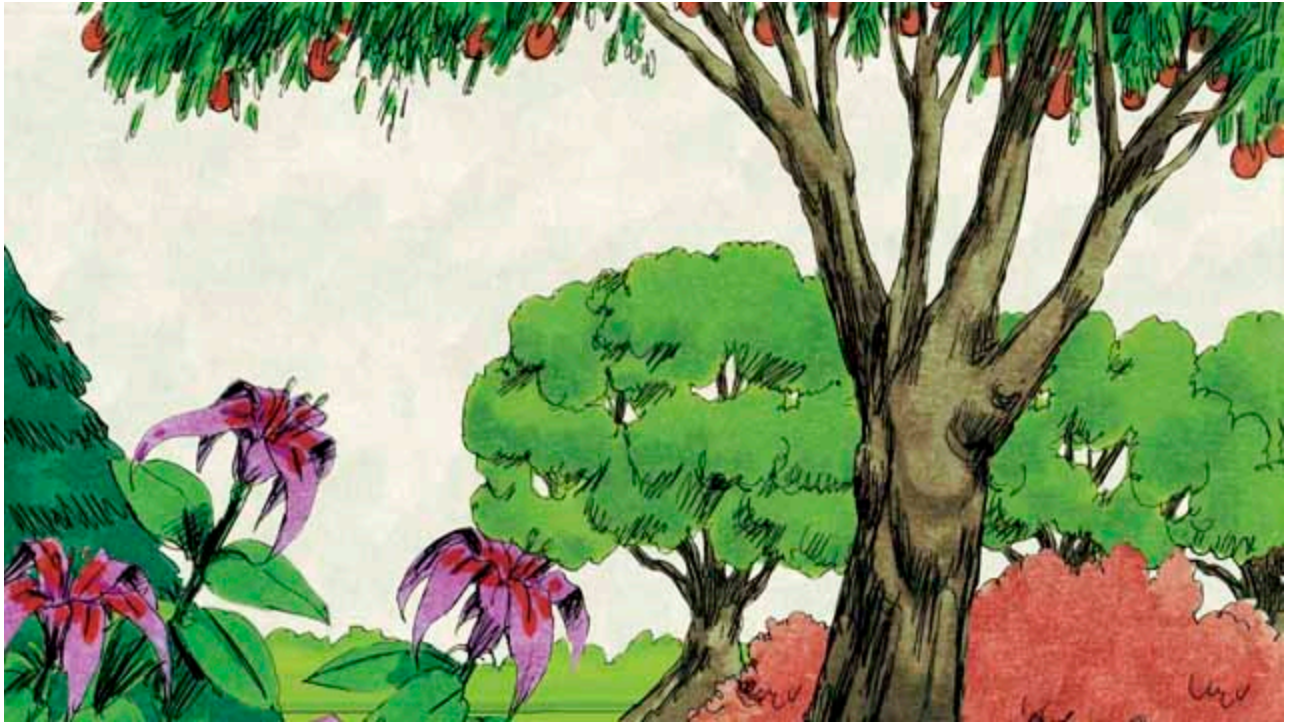
گُڙا هُدايا گوشت: «رُڙنايى ببيت» و رُڙنايى بوت. هُدايا ديست كه رُڙنايى شرَ انت و رُڙناييا گوشتى «روچ». رُڙنايى چه تهاريا چتايى ڪُرت و تهاريا گوشتى «شپ». هُدايا دُنيائے جوڙ ڪنگئے اٺولى روچا رُڙنايى جوڙ ڪُرت.

دُنیاۓ جوڑ کنگئے دومی رُچا، هُدايا گوشت: «آپئے سَر بُرا گُمبُڊے ببیت» و آپئے سَر بُرا گُمبُڊے بوت. هُدايا اے گُمبُڊے نام «آسمان» کُرت.

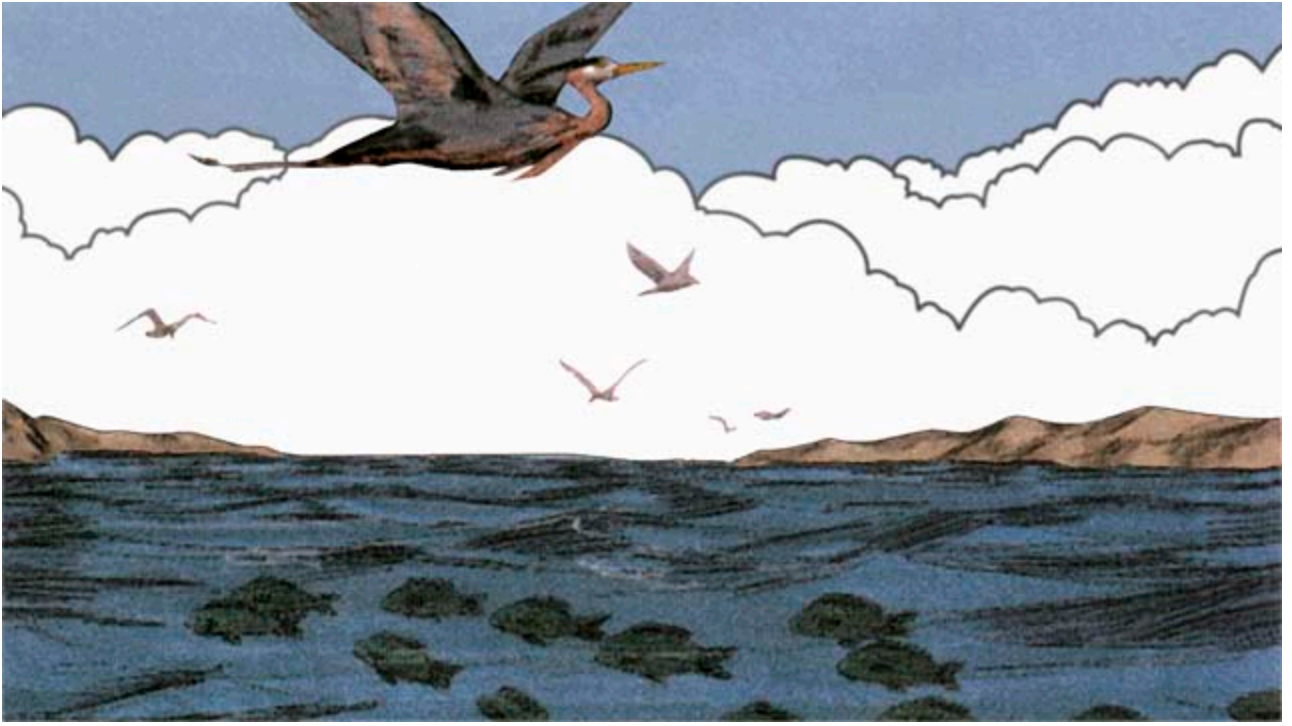
دُنیاۓ جوڑ کنگئے سئیمی رُچا، هُدايا گوشت: «آپ يکجاہ ببنت و هُشکی زاهر ببیت». آييا هُشکی «زمین» گوشت و آپ «دريا». هُدايا دیست که آيیئے جوڑ کُرتگین چیرَ شَرّ آنت.

گُڑا هُدايا گوشت: «زمین هر کسمئے درچک و دار برودینیت» و هَمے دُنول بوت. هُدايا دیست که آییئے جوڑ کُرتگین چیز سَر آنت.

دُنیائے جوڑ گنگئے چارُمی روچا، هُدايا گوشت: «آسمانا رُزناین چیز آد بَینت.» نون روچ و ماه و استار زا هر بوتنت. هُدايا اے آنچش کُرتنت که زمینا رُزنایی بدینیت و روچ و شپ و مَوسَم و سائے نِشانی بَینت. هُدايا دیست که آییئے جوڑ کُرتگین چیز سَر آنت.

دُنْیائے جوڑ گنگئے پنچمی رُچا، هُدايا گوشت: «دريا چه جانوران پُر ببیت و مُرگ آسمانا بال بگننت.» هَمے پئِما آيِيا سَجَّهين اوژناگ گنوکين هنيوان و سَجَّهين مُرگ جوڑ گرتنت. هُدايا ديست که اے کار هَم سَرّ بوت. وتی سَجَّهين اَدّ گرتگين چيری برکت دانتت.

دُنْیائے جوڑ گنگئے ششمی رُچا، هُدايا گوشت: «زمينئے سَرا هَر کِسْمئے جانور ببیت.» هَمے دُنول بوت که هُدايا گوشت. چه اے جانوران، لَهتین دلوت آنت و لَهتین لاپگشّين جانور و لَهتین وکشين جانور. هُدايا ديست که آيِیے اے جوڑ گرتگين چيرِ هَم سَرّ آنت.

گڑا ھُدايا گوشت: «بیا انسان جوڑ گننن کہ مئے شِکلا ببنت. آ، زمین و سَجَّهین جانورانی سَرا ھاکی بگننت.»

گڑا ھُدايا گمے ھاڪ ژرت و مردینے جوڑی کُرت و ساھی مان کُرت. اے مردئے نامی «آدم» کُرت. ھُدايا مَزَنین باگے جوڑ کُرت کہ آدم ھَمودا ببندیت.

هُدایا باڳئے دلگاھا دو ھاسین درچک کشت. یڱے زندئے درچک ات و دومی نیکی و بدیئے زانڱئے درچک. هُدایا ڳون آدما گوشت:
 «ترا اجازت هست که باڳئے سڄھین درچکانی بران بورئے، بله نیکی و بدیئے زانڱئے درچکئے بران هچبر مؤر. اڱن تئو چه اے
 درچکئے بران وارت، تئو مرئے.»

رندا هُدایا گوشت: «په مردین ز هگا شر نه انت که آئهنه بییت.» هچ جانورا اے واک و توان نیست ات که آدمئے کُمک کار بییت.

گُڑا ھُدايا، آدَم گرانين وايئے تها بُرت. آدَمئے پهلوگے زُرَتی و جَنين زَهگے جوڑی گُرت و آدَمئے کِرا اُورتی.

وهدے آدَم جَنين زَهگ ديست، گوشتی: «نون شرّ بوت! اے منی پئيمئے. اے «جَنين» گوشگ بييت که چه مردينا جوڑ کنگ بوتگ.»
بَميشکا مردين و تى مات و پتا يَلَه کنت و گون و تى جَنا يَک جسم و يَک جان بييت.

هُدایا مردین و جنین وئی شیکلا جوڑ کُرتنت. برگتی دانتت و گوشتی: «چُک و نُماسگ بیاریت و زمینا پُر گنیت.» هُدایا دیست که منی اے کار هَم شَر انت. هُدا چه وئی جوڑ کُرتگین هُنیوان و انسانان باز گل آت. اے سَجّهین چیر دُنیاے جوڑ گنگئے شُشی رُچا تَنیار بوتنت.

وهدے هُپُشی رُچ آتک، هُدایا وئی دَسْتئے سَجّهین کار هَلاس کُرتگ آتنت. آییا هُپُشی رُچ برگت دات. گوشتی: «اے پاک و گِچینی رُچے بیت، پُرچا که من هَمے رُچا چه دُنیاے جوڑ گنگئے کارا آرام کُرت.» هَمے پُنیما هُدایا دُنیا و دُنیاے تَهئے هر چیر جوڑ کُرتنت.

چه پاکین کتابا کسھے که پیدائش در ۱ تان ۲ نیبیسگ بوتگ.

۲. گناه دُنیا یا کُتیت

آدم و آبیئے جن باز گل و شادان آتنت. هما زيباين باگا نشتگ آتنت كه هدايا په ايان جوړ كرتگات. دوينان گد گورا نيستات، جاندر آتنت بله چه يكدگرا لچش نكرت، پرچا كه دنيايا گناه نيستات. ايان گيشترين وهدا باگا كدم جت و گون هدايا هبرش كرت.

بله باگا مارے هستات. مار مزنين پريكارے ات. آيا چه جنينا جست كرت: «هدايا پگا شمارا گوشنگ كه باگئے هچ درچكئے برا منوريت؟»

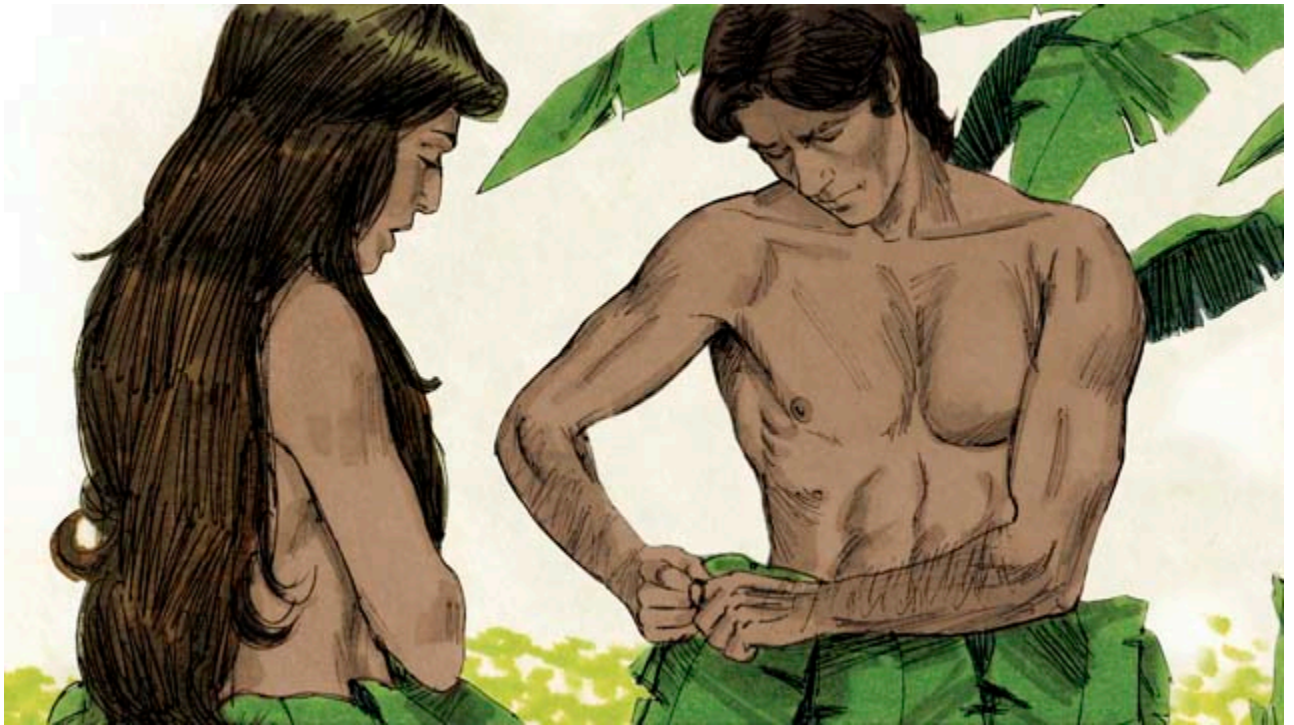
جَنینا جواب دات: «هُدایا گوشتگ که ما هر درچکئے برا وارت گنین، بله چه نیکی و بدیئے زانگئے درچکئے بران مئورین. هُدایا اے هم گوشتگ: «اگن شما چه اے یگین درچکئے بران چیرے وارت یانکه دست هم پر گرت، شما میریت.»»

مارا گوشت: «اے راست نه ائت. شما نمریت. هیر ایش ائت، هُدا زانت که هَما دَمانا که شما اے نیگا ورت، هُدائے پیما بیت و آییئے پیما سَر و هَرا بیئے پرکا زانیت.»

جَنینا دیست که آ نییگ ڈنولدار انت و گندگا و شتام انت. آییَا هَم لوئت که اگلمند ببیت. گُڑا آییَا لهتین نییگ سر چت و وارت. پدا گمے وئی مردئے دستا هم داتی که آییئے همراه آت. مردا هم وارت.

هما دمانا آیانی چَم پچ بوتنت و وتا مئیاربار زانتش. دیستش که ما جاندر این. آیان انجیرئے تاک دوتک که پوشاک اڈ بگننت و وئی جسم و جانا چیر بدئینت.

گُڑا مرد و آبیئے جَنّا هُدا ئے تنوار اِشکُت که باگئے تها پاد جَنگا اَت. دوینان و تا چه هُدا یا چیر و اَندیم کرت که هُدا مگندیتش. گُڑا هُدا یا مردین ز هگ تنوار گُرت و گوشتی: «گُجا ائے تنو؟» اَدما جواب دات: «مَن باگئے تها تنئی پادبرَمش اِشکُت و منا تُرست پَرچا که جاندر اَتان. پَمیشکا و تا چیر و اَندیم کرت.»

گُڑا هُدا یا جُست گُرت: «کُنیا تَرا گوشتگ که تنو جاندر ائے؟ تنو هَما نییگ وارتگ که مَن تَرا گوشتگ مَنوری؟» مَردا گوشت: «هَما جَنین که تنو منا داتگ، هَماییا منا اے نییگ دات.» پَدا هُدا یا چه جَنینا جُست گُرت: «اے چه کارے که تنو گُرت؟» جَنینا گوشت: «منا مارا رَد دات.»

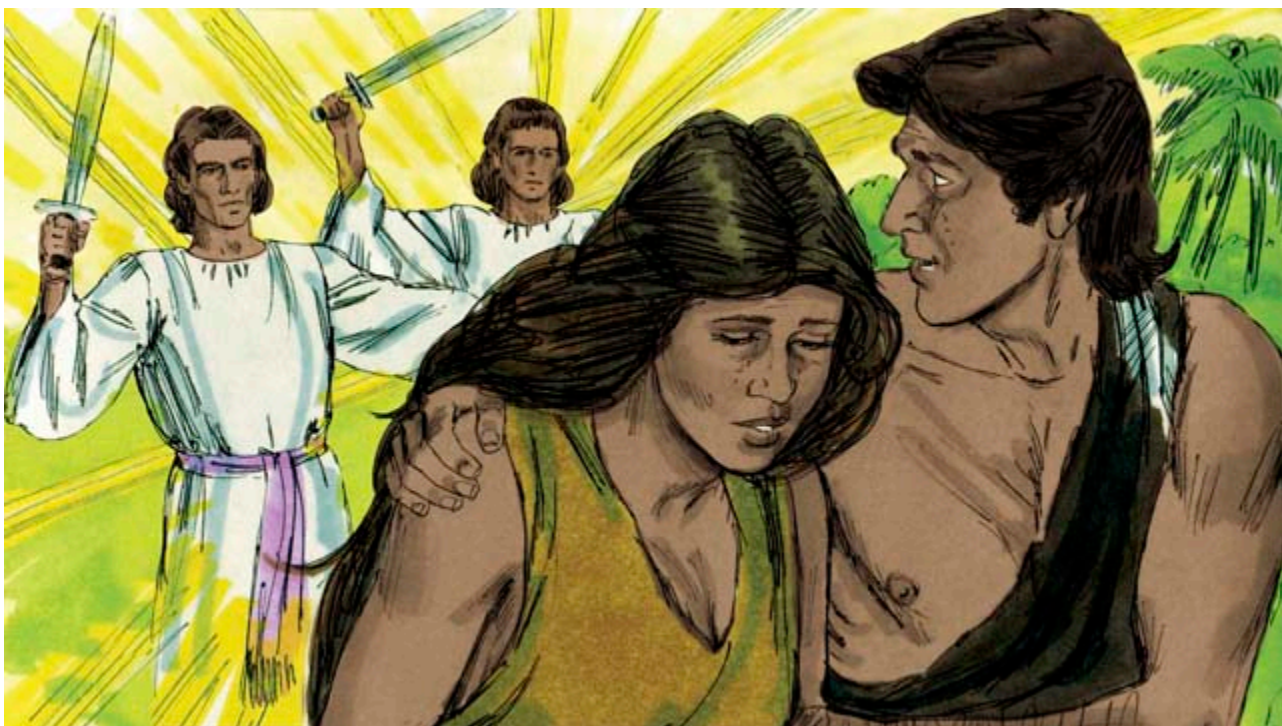
هُدَايَا گُون مارا گوشت: «تَنُو نَالْتِي ائِے! تَنُو پِه لاپکَشْکايِے رَنُوے وَ تَنِي وَرَاک هَاک وَ دَنَرِ بِيْت. تَنُو وَ جَنِين يَكْدِگَرِے دَرْمَن بِيْت وَ تَنِي چُکَّ وَ آيِيْے چُکَّ هَم گُون يَكْدِگَرَا نِهَرَتَ کَنَنْت. جَنِينِے نَسْل تَنِي سَرگَا جَنْت وَ تَنُو آيِيْے پَادِے پُونَرَا تَنِيْگَ کَنِے.»

پِدا هُدَايَا گُون جَنِينَا گوشت: «مَن تَنِي چَلْگِيْے دَرْدَان سَکَ بَارَ کَنَان. تَنِي لَوٲ وَ وَاهْگ پِه وَتِي مَرْدَا بِيْت وَ آ تَنِي سَرَا وَاجِهِي کَنْت.»

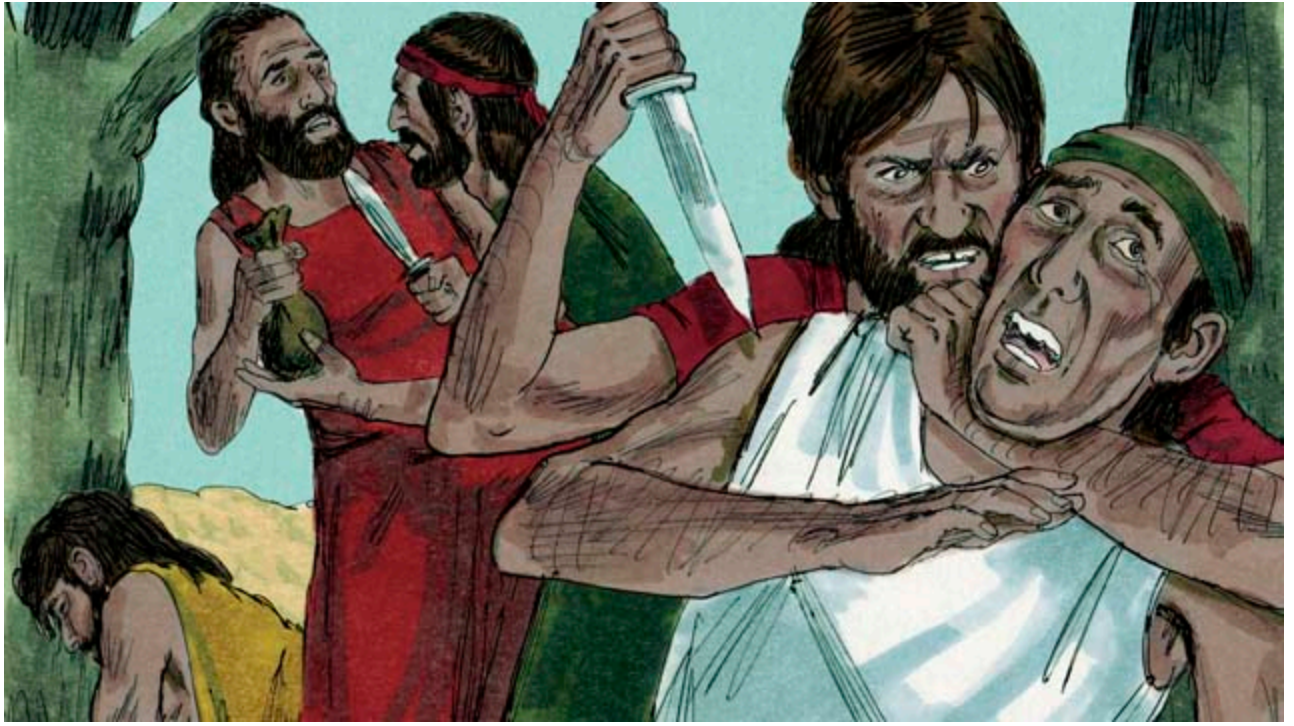
نون هُدايا ديم گون مردا گرت و گوشت: «تنو وتي جنئي هبر زُرت و منا نَمَنت. نون زمين نالتي انت و تنو په سگي و سوري چه زمينا وتي وراکا گشئي. پدا مرئي و تنيي جون هاكا پر تريت.» مردا وتي جنئي نام «هئا» گرت، پرچا كه آ سَجَهين مردمانی مات بيت و هئوائے مانا «زند دئيوك» انت. نون هُدايا چه جانوري پوسنا آدم و هئوا پوشاك گورا دانتت.

گُزا هُدايا گوشت: «نون انسان مئي پنيما بوتگ كه نيكي و بدئيے زانتي هست. آ بايد انت اجازت دئيگ مبيت كه زندئي درچكئي نبيگا بوارت و تان ابد زندگ ببيت.» گُزا هُدايا آدم و هئوا چه باگا در گرتنت. هُدايا زورمندين پريشتگ باگئي دپا اوشتارينتنت كه گس زندئي درچكئي نبيگا وارت مكنت.

چه پاکین کتابا کِسّه که پیدائش در ۳ آ نیبیسگ بوتگ.

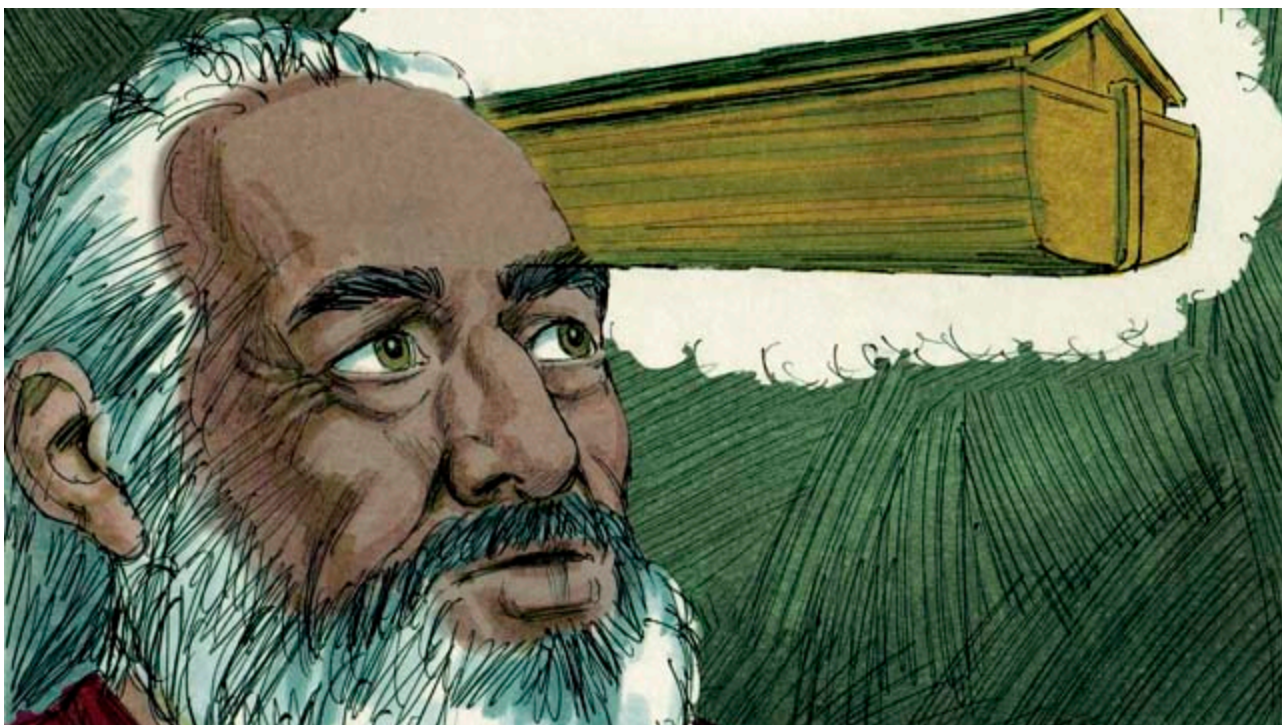
۳. مَزْنِینِ تَوِپَان

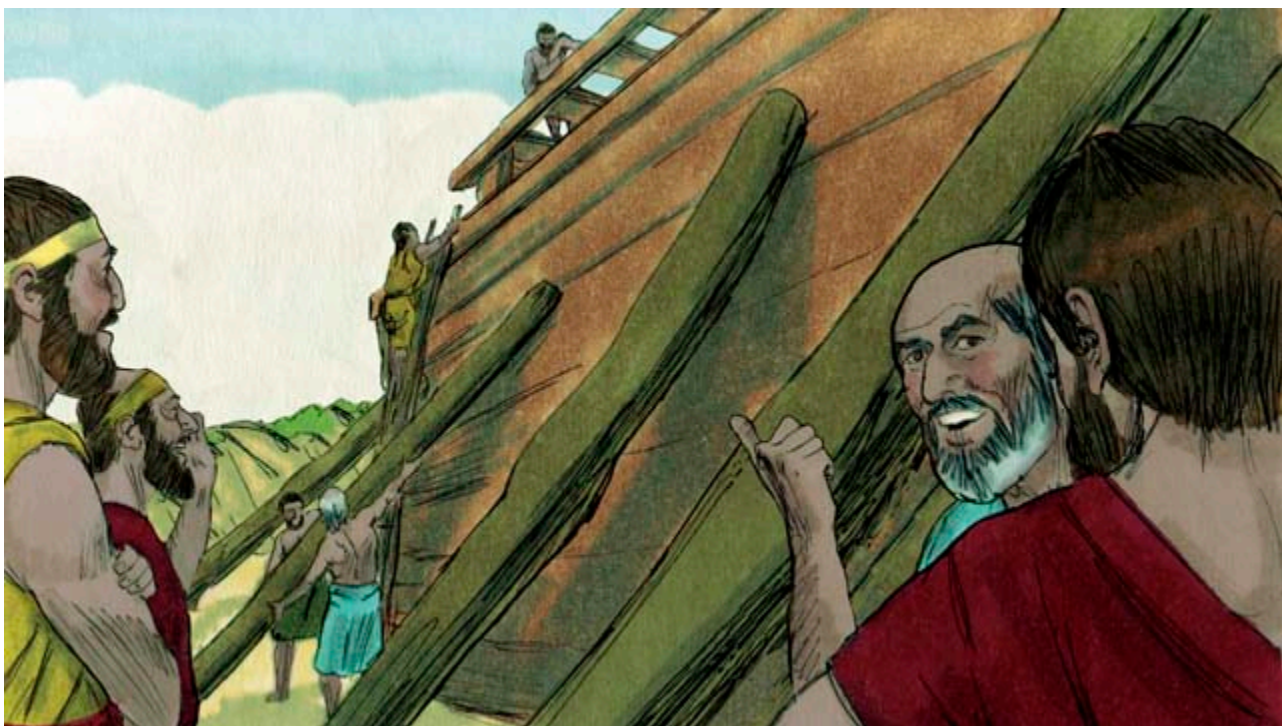
بازين و هڊے گوست، زمينے سرے مرد گيشتر بوتنت. آ باز سلکار و جنگول بوتنت. دنيا آنچو هراب بوت که هدايا شور گرت که سجھين دنيايا گون مزنين توپانبا هلاس گنان.

بله مردے هستات، آبيئے نام «نوه» ات و هدا چه آيا وش و رزا ات. آ گنھكاراني نياما پھريزكارين مردے ات. هدايا گون نوها گوشت که من بلاهين توپانے کاران. پميشكا تنو مزنين بوجيگے آڏ بگن که چه توپانا برگئے.

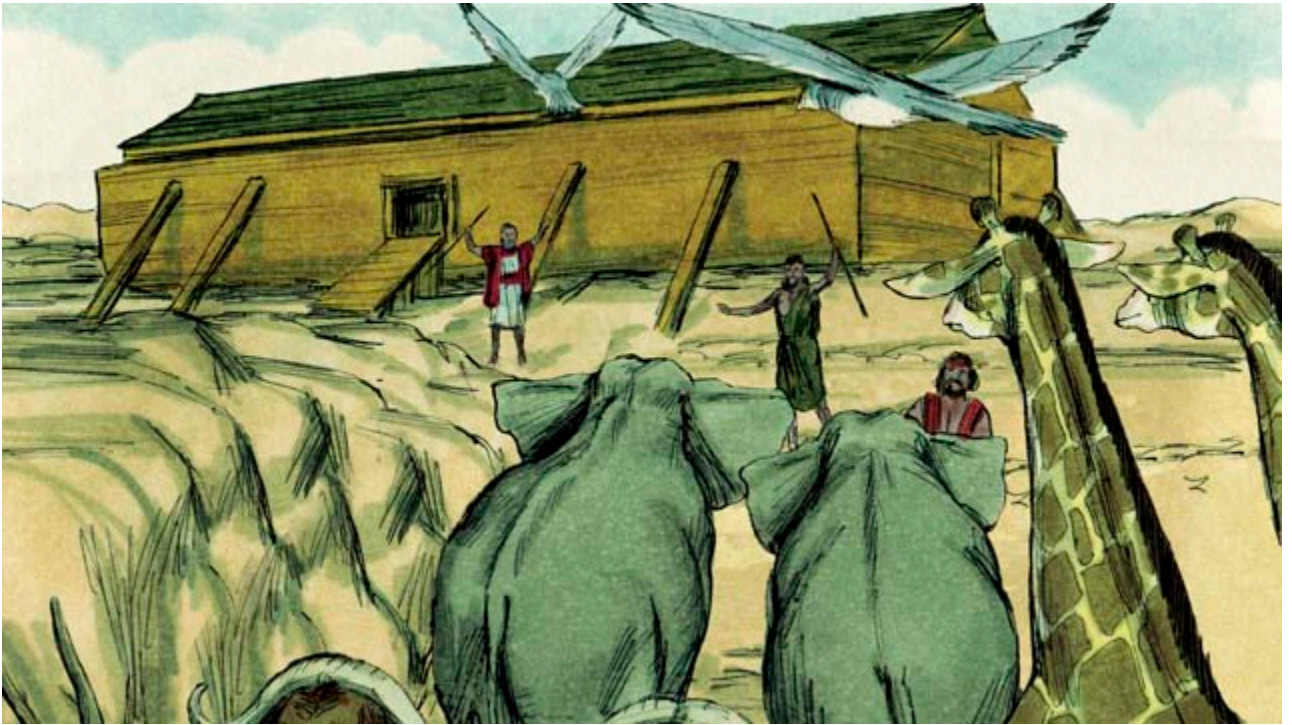
هُدایا گون نوها گوشت: «اے بوجیگا انچش اڈ بگن کہ دراجیا کساس هیتاد گواز ببیت، پراهیا دوازده گواز و بُرِیا هیت گواز ببیت. بوجیگ سئے تَبک ببیت، بازیَن لوگے مانی ببیت، یَک دریگے پری ببیت و سَری بَند ببیت. ترا هَمے بوجیگ چہ دارا اڈ گنگی انت و بوجیگ پمیشکا باز مزَن ببیت کہ اودا ترا و تئی مردُمان و هر پئیمین زمینی جانورا جاگه ببیت کہ شما چه توپانا برگیت.»

نوها هُدائے هَبَر رُرت. آييا و آيِيئے سئِيِن چُگان بوجیگ هَما پئِيما اڈ کُرت کہ هُدایا گون آيان گوشتگات. بوجیگئے اڈ گنگا بازیَن سالے لَگت پَرچا کہ بوجیگ سَک مَزَن ات. نوها مردُم گَدَن کُرت و گوشتنت کہ هُدائے هَبَران بزوریت و وتی سلکاریان یَله بگنیت کہ توپانے ایگی انت. بله مردُمان آيِيئے هَبَر باور نَکرت.

هُدایا، نوه و آبیئے لوگئے مردمانا اے هُکم هَم داتگآت که هَمینچک وِرگ بزوریت که په وَت و جانوران بَس ببنت. وهدے هر چیز تنیار آت، هُدایا گون نوها گوشت که توپانئے وهد آتکگ. تئو و تئیی جن و تئیی سئیین چُک و نِشار بوجیگا سوار ببیت. هشتین مردُم بوجیگا سوار بوتنت.

هُدایا هر پئیمین نرین و مادگین جانور نوھئے کِرا راه دات که آ بوجیگا سوار ببنت و چه توپانا برگنت. هَمّا هنیوان که په گربانیگا گچین کنگ بوتگآنتت، چه آیان هُدایا هَپت نرین و هَپت مادگین راه دات که په گربانیگ گنگا هَم هنیوان پَشت بگپیت. وهدے نوه و آبیئے مردم و اے سَجَّهین هنیوان بوجیگا سوار بوتنت، هُدایا وَت بوجیگئے دروازگ بَند گُرت.

گُڑا هُورا گُورت و گُورت و گُورت. هُورا بَس نَگرت، تان چَل رُوچ و چَل شِپا گُورتی. چہ زمينئے چِيرا هَم آپ در آتک. سَرَجَمين دُنیا زيراب بوت، مَرَنين کُوه هَم آيئے چِيرا شَتنت.

هَر چِيزَے کِه هُشکين زمينئے سَرا هَسَتَات بيران بوت. بوجيگئے تَهئے مَرُدُم و جانور زندگ منتنت و بَس. بوجيگ آيئے سَرا تَرِپَل بوت و آيئے تَهئے سَجَهين سَهَدار چہ بَگَگا رَگَتنت.

هنورئے بس گنگا رند، بوجیگ تان پنج ماها آپئے سِرا تَرِیل بوت و همے وِهدا آپ گم گما هُشک بوت. یك رُچے بوجیگ کو هیئے
سِرا اوشتات، بله دُنیا آنگت زیراپ ات. سئے ماها رند کو هانی تُلک زاهر بوتنت.

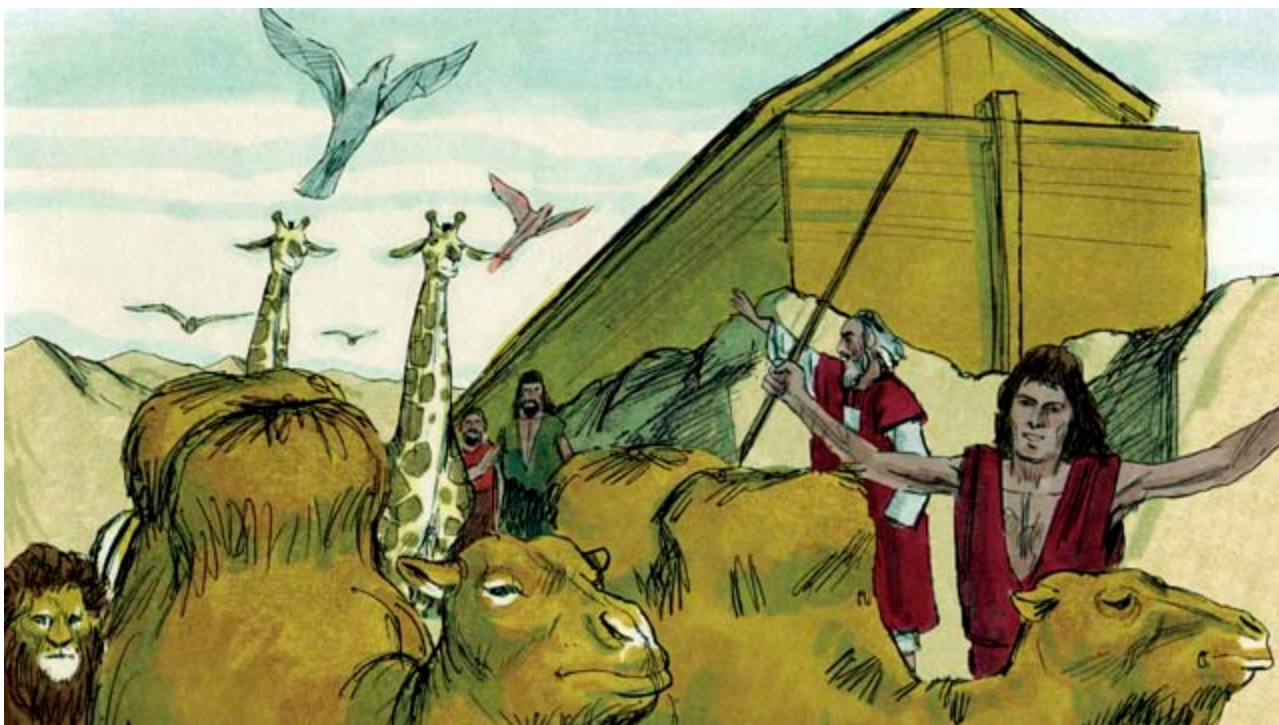
دگه چل رُچا رند نوها بالی مُرگے دُنّا راه دات که «گوراگ» گوشنتی. نوها زانگ لوئیت که بارین آپ هُشک بوتگ یا نه. گوراگا په
هُشکین زمینئے شوهازا اینگر و آنگر بال کُرت، بله هُشکین زمینئے ندیست.

گمے و ہدا رند نوہا گپوتے ڈنارہ دات. بلہ گپوتا ہم ہیچ ہشکین زمین ندیست و پدا نوہے کرا واتری گرت. نوہا یک ہیتگیا رند پدا گپوت ڈنارہ دات. اے رندی گپوت آبیئے کرا گون زیتونئے تاکیا پر ترت کہ دیا آتی. آپ کم تران ات و درچک و دار پدا رندان آتنت.

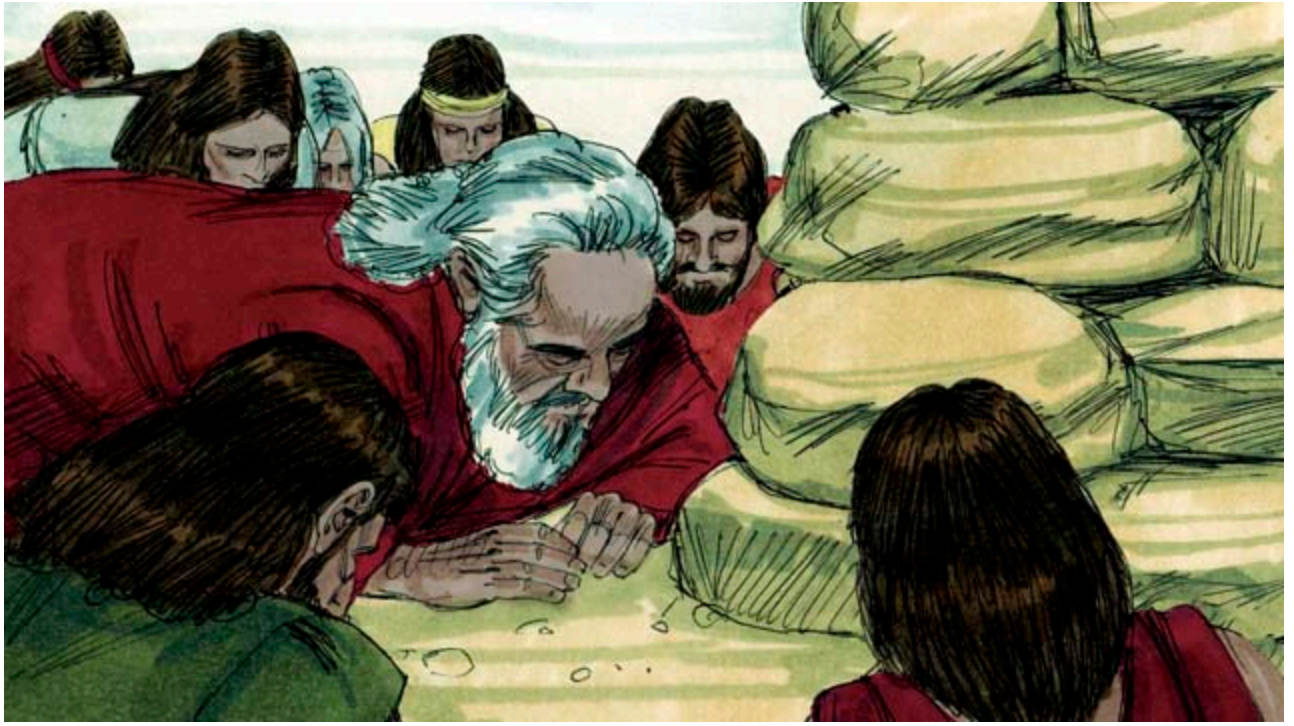
نوہا دگہ ہیتگیا سبر گرت و گپوت سئیمی رندا ڈنارہی دات. اے رندی گپوتا جاہے پہ آرام گنگا رست و پدا واتری نگر. آپ ہشک بنیان ات.

دو ماها رند هُدايا گون نوها گوشت: «نون تنو و تنیی لوگنِ مردُم و سَجَّهین جانور چه بوجیگا دُن شَت گنیت. باز چُک و چپیل بیاریت و زَمینا پُر بکنیت.» گُرا نوه و آیینِ مردُم چه بوجیگا در آتکنت.

وهده نوه چه بوجیگا در آتک، گُربانجاهی اَدی گُرت و هر پئیمین هَلارین دلوتی گُربانیگ گُرت. هُدا چه گُربانیگان رزا بوت و نوه و آیینِ مردُمی برگت دانتت.

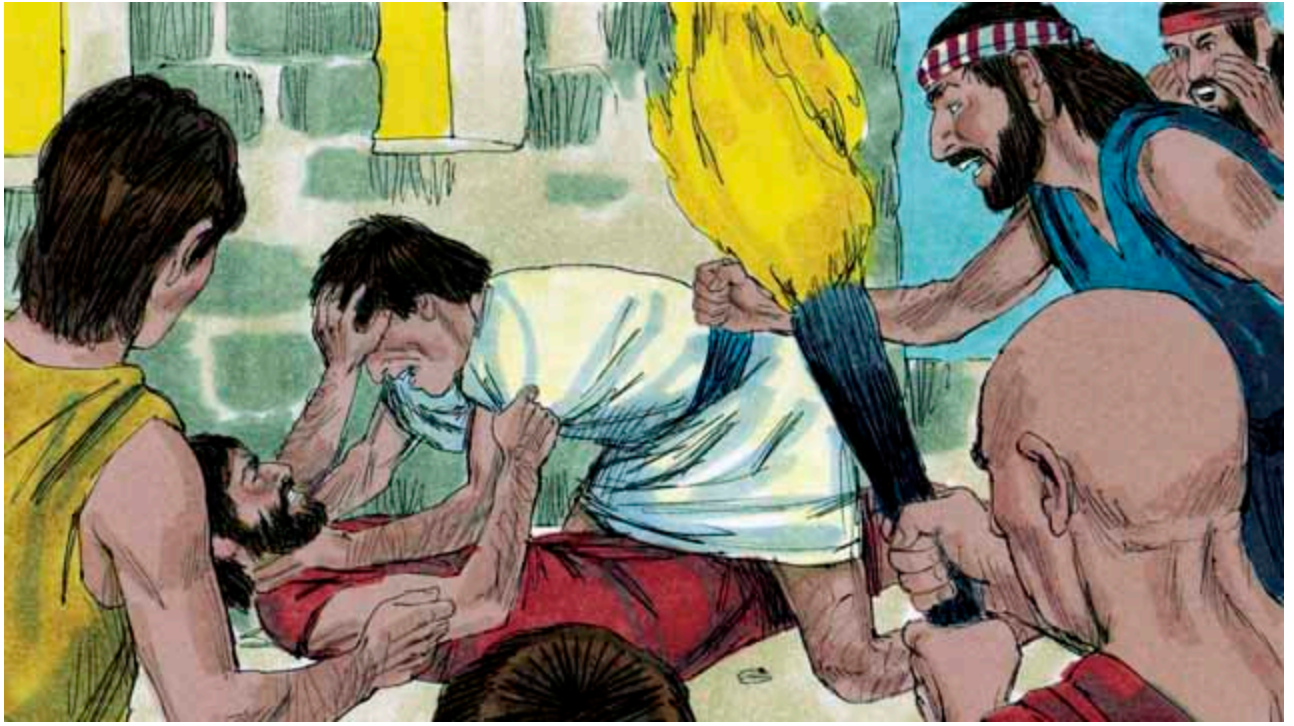
هُدایا گوشت: «مَنْ کُتُولَ کَنانَ کَہ چہ اِد و رَند ھِجَرِ اِنسانئِ سِلکاریانی سئوْبا زَمینا نالَتَ نَکَنان و اے پئیمین توپانے راہِ ندنیان کَہ سَجَّھین دُنیاپا تَباه بَکنت، بَلْ ثَرے اِنسان چہ کسانیا گَنھکار اِنت.»

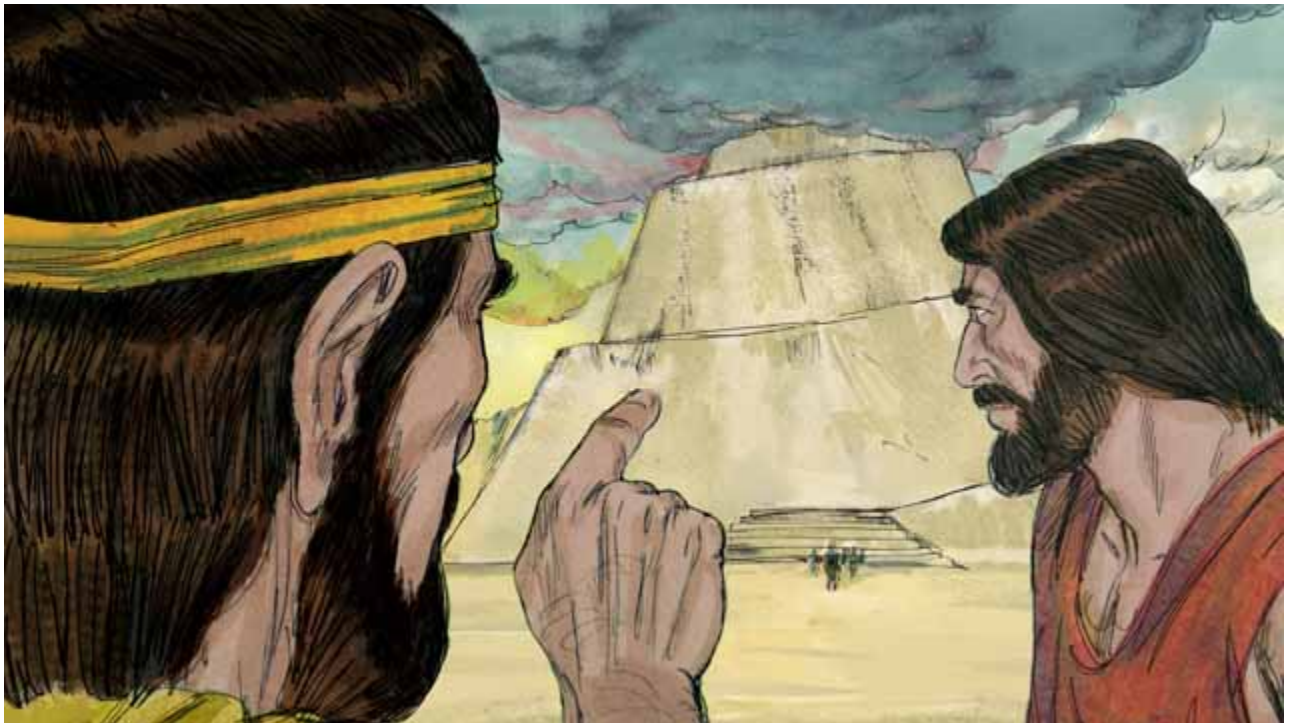
گُزا هُدايا ائولى رندا سَنجے پَنش داشت. اے سَنج هُدايے کُتولے نِشانی اَت. هَر وَهدا کَہ سَنج اَسمانئِ دِیما زاهِر بوت، هُدا وَتِی کُتولے یاتا گِیت کَہ گون مردُمان گُرتگ اَتی.

چہ پاکین کِتابا کِسَّهے کَہ پِدايش در ۶ تان ۸ نیبیسگ بوتگ.

۴. گۆن ابراھیمّا هُدائے اهد و پئیمان

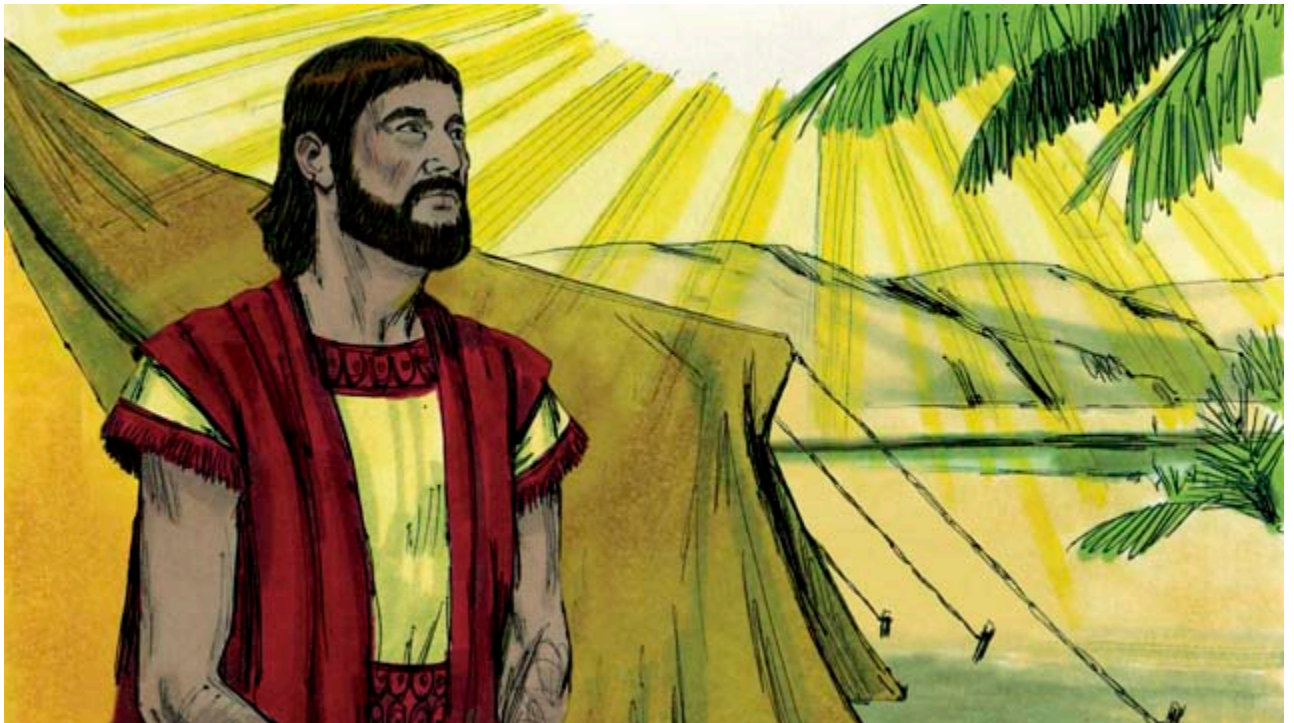
چه توڀانا بازين ساله گوست. دنيائے مردم پدا باز بوتنت و يكدگر و هډائے ديما گنهكار بوتنت. سڄهين مردمانی زبان يگين ات. ايان شهرے بست و يکجاء نشتنت، بز ان هډائے هما هکمش نميت که آيا گوشتگات: «شنگ و تالان بيت و دنيا پڙ گنيت.»

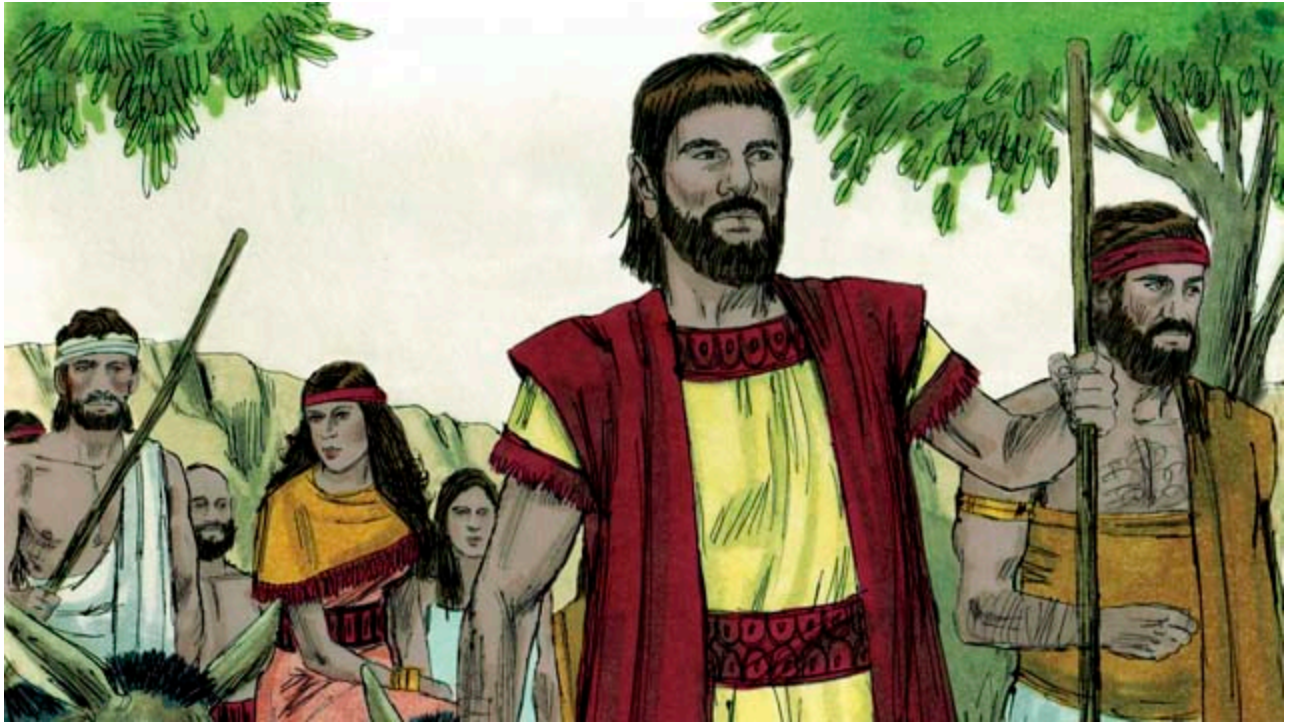
آ مردم باز مگرور انتت. هډايا هکم گرتگات که چون وتی زندا بگوازيننت، بله ايان نلوئت که هډائے هکما بمننت. ايان انچين مزنين برجينے اڏ گنگ هم شرو گرت که سري اسمانا بيت. هډايا ديست که اگن مردم يکجاء بننت و وتی سلکاريان ديما بيرنت، گڙا ايان گناه کنگے موه گيشتر رسيت.

گُڑا ھُدايا مردمانی یَکین زُبان بَدَل گُرت کہ یکدگرئے ھیران سَر پِد مَبنت و مردُمی سَر جَمین دُنیا یا شِنگ و تالان کُرتنت. ھَمے شَھر کہ آیان اودا بُرجئے اَدَّ کَنگ شُرو کُرتگات، نامی «بابل» ات. بابلئے مانا بَدلی و سَدلی انت.

سَدان سالا رَند ھُدايا گون يَک مردَميا ھیر گُرت کہ نامی «ابرام» ات. ھُدايا گوشت: «وتی مُلک و لوگئے مردمان يَلہ دئے و ھما مُلکا برئو کہ من تَرا گوشتان. مَن تَرا بَرگَت دَنيان و تَرا مَزَنين کَنومے جوڑ کَنان. مَن تَنبي ناما مَزَن کَنان. ھما مردُم کہ تَرا بَرگَت دَنيان، مَن آيان بَرگَت دَنيان و ھما مردُم کہ تَرا نالَت کَننت، مَن آيان نالَت کَنان. زَمينئے سَجَّھين کَنوم تَنبي سَنوبا بَرگَت گَرننت.»

گڑا ابراما، هُدايے هُکم مَنِت. آييا وَتي لوگي سارايي وَتي سَجَّهين مال وَ دَلوت وَ هِزَمَتکار زُرَتنت وَ گَنهانا شُت، بزان هَما مُلکا شُت
که هُدايا گوشتگات.

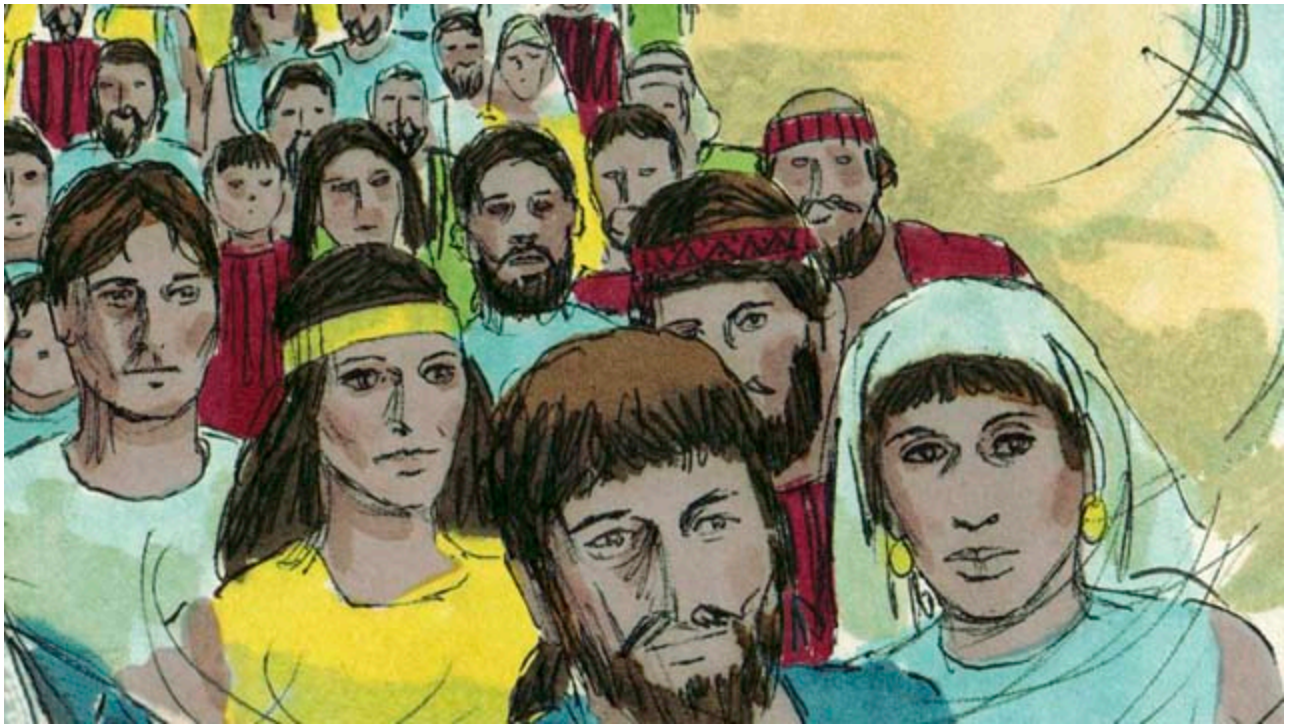
وهدے ابرام گَنهانا سر بوت، هُدايا گوشت: «وَتي کَر وَ گورُے زمينان بچار. من اے زمينان تَرَا وَ تئِي چُکّ وَ نماسگان دُنيان که دائِما
شُميگَ بنت. گڑا ابرام هَمودا جَهمنند بوت.

مردے ہستات کہ نامی «ملکیدیک» ات. آ بُرزین ارشئے ہدائے دینی پیشوایے ات. یک روچے ابرام کہ چہ جنگا وائر بوت گون ملکیدیکا ڈیگی وارت. ملکیدیکا ابرام برکت دات و گوشت: «ابرام! ترا چہ بُرزین ارشئے ہدایا، چہ آسمان و زمینئے اڈ گنوکئے نیمگا برکت برسات.» ابراما جنگئے تھا بازین چیزے گتگات و نون آ چیزانی دہیک ملکیدیکارا داتی.

بازین سالے گوست. ابرام و سارا بیا انگت چک نیستات. ہدایا پدا گون ابراما کنول گرت و گوشت: «من ترا چگے دنیان و تنیی چک و نماسگان استارانی پنیم باز گنان.» ابراما، ہدائے ہبرئے سرا باور گرت. آ، ہدائے دیما پھریزکارے زانگ بوت پرچا کہ ہدائے کنولئے سرا باوری گرتگات.

گُڙا هُدايا گُون اِبراما اُهد و پئيمانے بست. چَوَناها اُهد و پئيمان دو مردُمئے نياما بنت كه دوئين وتي كئولئے سرا بوشتنن و وتي زمهواريان پوره بگننت. بله اے اُهد و پئيمانئے تها هُدايا چه اِبراما هِچ نلوئيت. اِبرام گرانواب ات كه هُدايے تنواري اِشكُت: «مَن تَرا مردين چُگے دنيان و تَرا و تنبي چُك و ثماسگانا گنهائے مُلكا دنيان.» بله بزان كه انگت اِبراما چُك نيست ات.

چه پاكين كِتابا كِسْهے كه پيدائش در ۱۱ تان ۱۱۵ نبيسگ بوتگ.

ۛ. هُءائے كئول كُرتگین چكّ

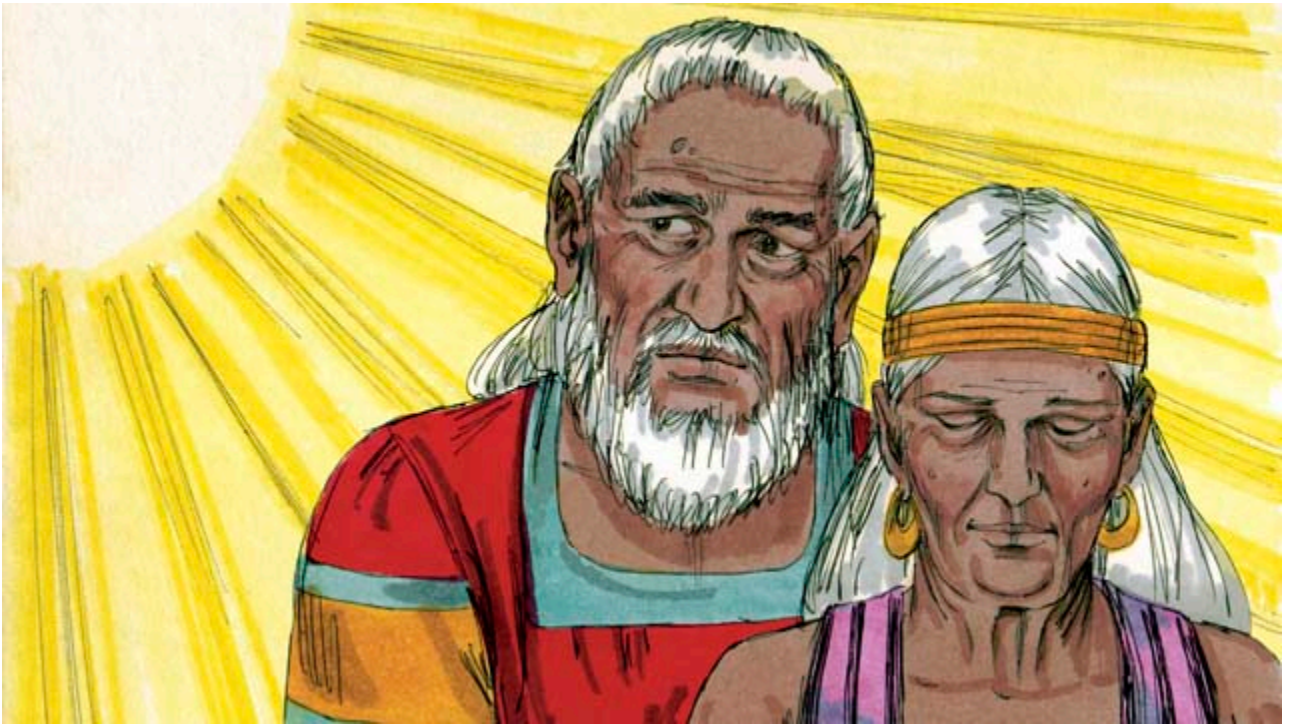
إبرام و سارایی گنهانا جهمند بوتنت. آیانی جهمندیا ده سال گوست، بله انگت چگش نیست آت. إبرامئے جن ساراییا گون إبراما گوشت: «هڈایا منی دیم داشتگ و چک اورت نگنان و نون من په چگئے ارگا پیر آن. تنو گون منی مۆلد هاجرا سور بگن که آ په من چگئے بیاریت.»

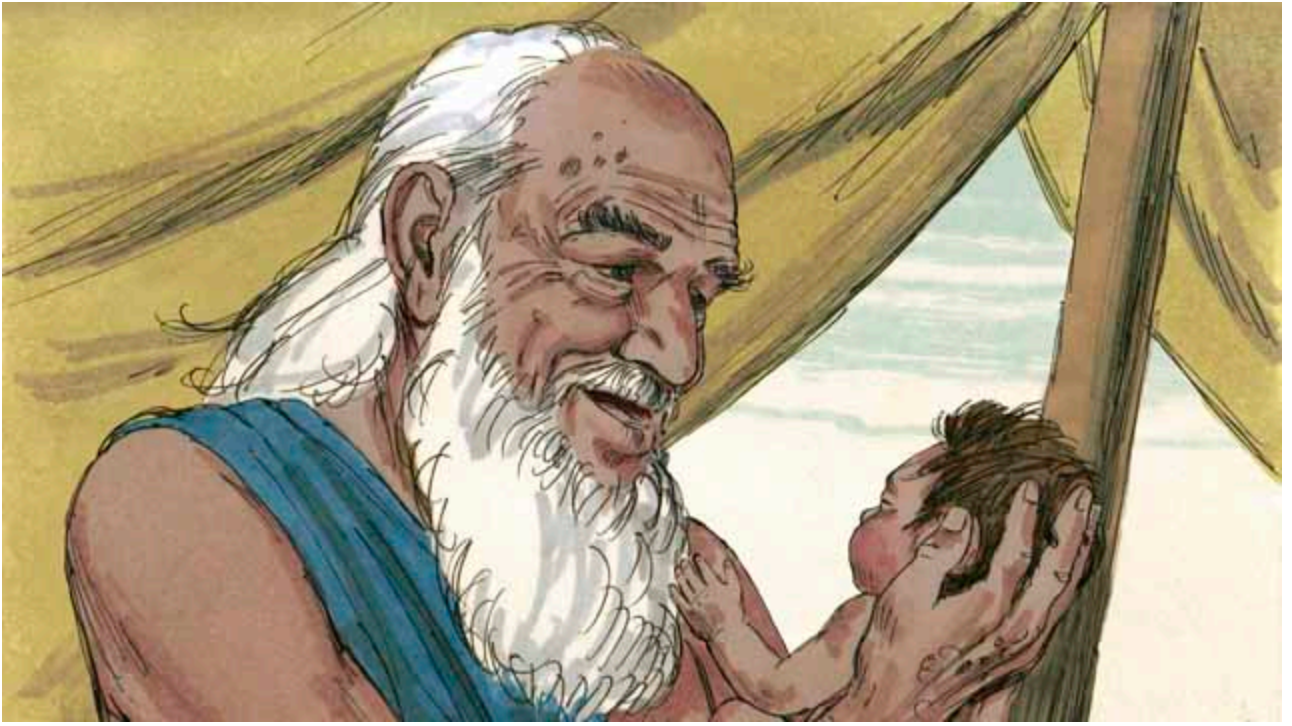
گڑا إبراما گون هاجرا سور گرت. هاجرا چگئے بوت و إبراما آییئے نام «إسمائیل» گرت. بله سارایی هاجرائے سِرا هَسَدیگ بوت. وهدهے إسمائیل سِنَزده سالنیگ آت، هڈایا پدا گون إبراما هبر گرت.

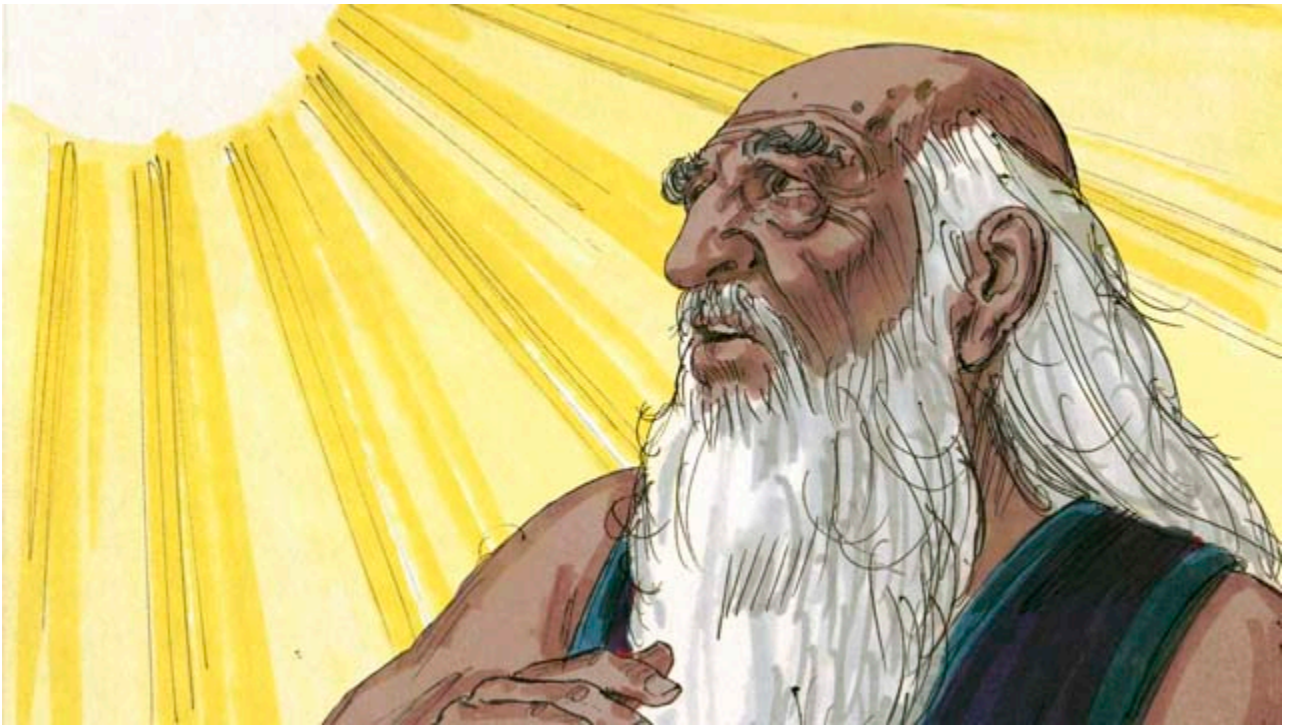
هُدایا گوشت: «مَن زورمندین هُدا آن. مَن گون تنو آهد و پئیمانے گنان.» گُڑا ابرام هُداے بارگاها دیم په چیر گیت. هُدایا گون ابراما اے هَم گوشت: «تنو بازین کنومئے پت بئے. مَن ترا و تنئی نسل و پدریچارا گنهائے مُلکا دئیان و من شمئے آبدی هُدا بان. تنو باید انت و تی هاندائے هر مردین چُگا سُنّت بگنئے.»

تنئی جَن سارا بیا چُگے بیت. اے چُک منی کنول کُرتگین چُک بیت. آیینے ناما «اساک» بگن. مَن گون آبیا آهد و پئیمان گنان و آمزنین کنومے بیت. مَن اسمایلا هَم مَزنین کنومے گنان، بله منی آهد و پئیمان گون اساکا بیت. گُڑا هُدایا ابرامئے نام بَدل کُرت و «ابراهیم» کُرت. ابراهیمئے مانا انت «بازینئے پت». هُدایا سارا بیینے نام هَم بَدل کُرت و «ساره» کُرت. سارهئے مانا انت «جنگین شهزادگ».

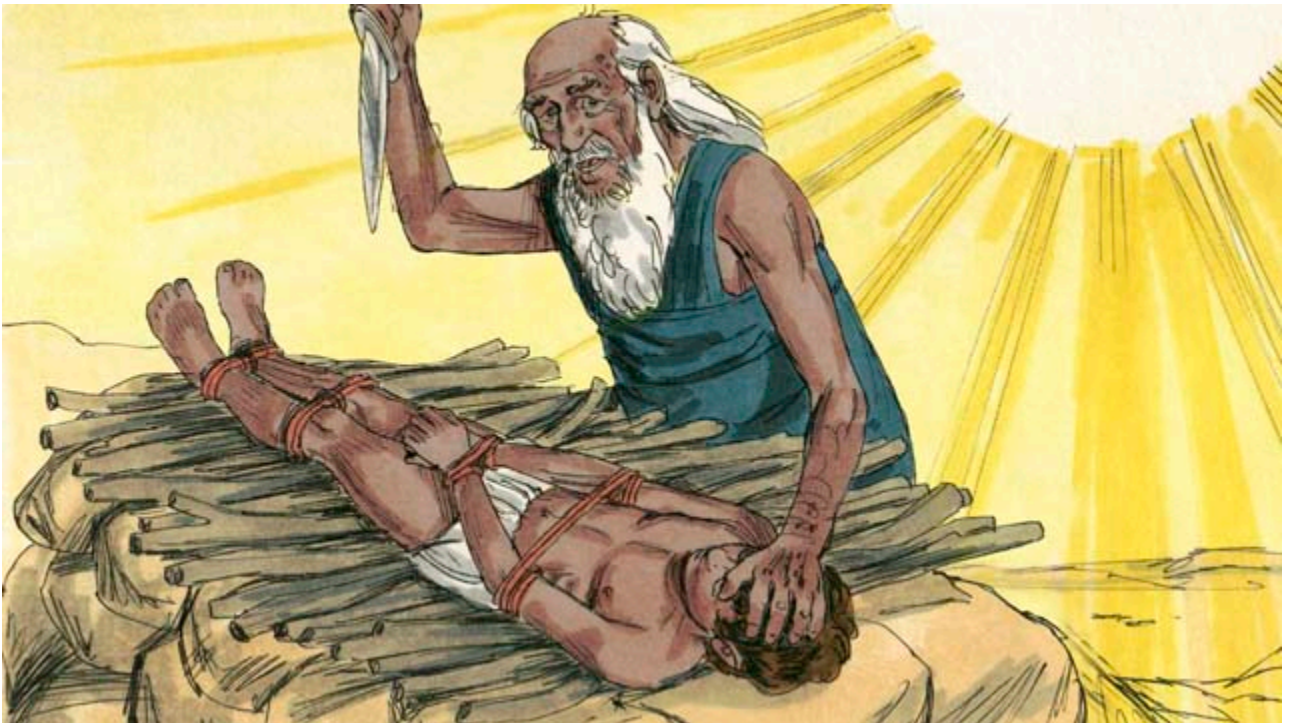
آ رُچا ابراهيما وتي لوڳئي سَجَّهين مردين سُنَّت ڪرنتت و وت هم سُنَّت ڪنگ بوت. ڪساس ساليَا رَند سارَه و ابراهيما چُڳئي بوت. اءِ
وهدا ابراهيمايَ اُمر سَد سال آت و سارَهئي اُمر نئود سال. آيان چُڳئي نام «اساك» ڪُرت، هما پئيما ڪه هُدايا ڪون ابراهيما ڪوشتگات.

وهدي اساك وَرنا آت، هُدايا ابراهيمايَ باور چُڳاسيت، ڪوشتي: «وتي چُڪ اساکا بزور و په من ڪُربانيگي بڪن.» ابراهيما پَدا هُدايَ
هُڪم مَيّت. وتي چُڳئي ڪُربانيگ ڪنگا تنيار بوت.

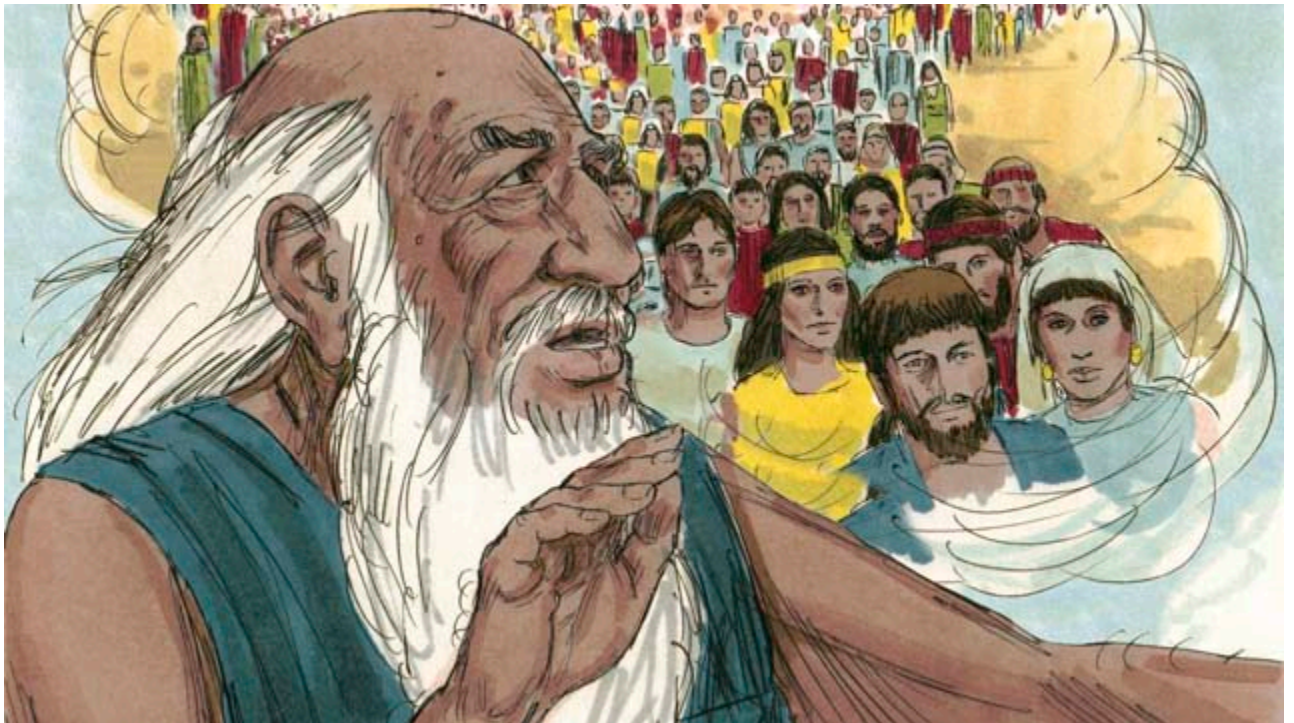
آنچس کہ ابراہیم و اساک دیم پہ گربانجاہا رَہادگ بوتنت، اساکا گوشت: «منی پت! منے کِزا پہ گربانیگ کنگا آس و دار وہ ہست انت، بلہ منے گورانڈ گُجا انت؟» ابراہیم جواب دات: «منی چک! ہدا وت گورانڈا دنت.»

وہدے گربانیگ کنگے جاہا سر بوتنت، ابراہیم وتی چک اساک بست و گربانجاہے سرا واپینت. آ وتی چگئے ندر کنگا تنیار ات، بلہ ہما دمانا ہدایا گوشت: «بوشت. چگا ہچ مگن. نون من زانان کہ تنو ہداترسے ائے و وتی یگین چگئے گربانیگ کنگا چک و پد نبوتئے.»

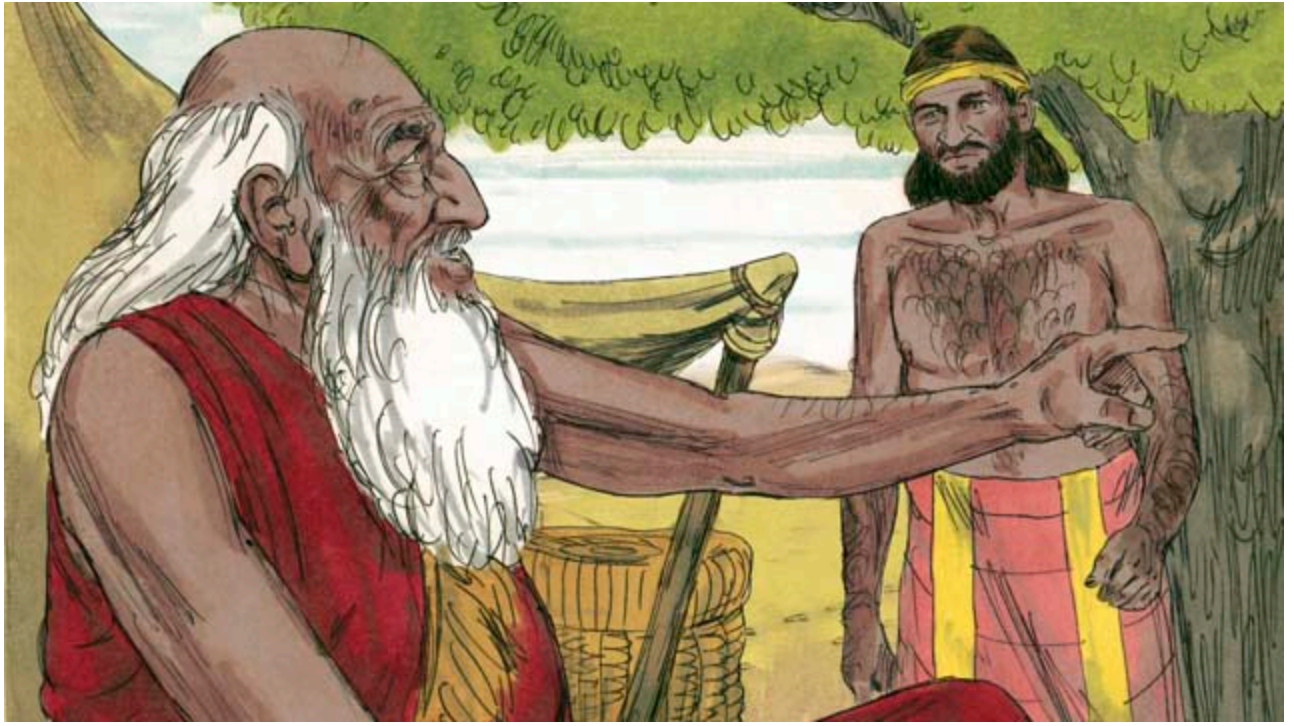
ابراہیما وٽی نَرِیگا گُورانڈے دیست کہ کانٹی دُنْگران مان گیشْتِگات. هُدايا اسائے جاها هَمے گُورانڈ پھ گُربانیگ کنگا دات. ابراهيما پھ گل و شادھی گُورانڈ گُربانیگ کُرت.

گُرا هُدايا گون ابراهيما گوشت: «تتو تئيار آتے کہ منا هر چیز بدئيے و وٽی يگين چگا هم په من گُربانیگ کنگا چک و پد نيوتے. پميشکا من کنول گنان کہ ترا برگت دئيان. تئیی چک و نَماسگ چه آسمانے استاران گیشتر بنت. تتو منی هکم مَنت، مَن پميشکا تئیی جند و تئیی نسل و پدريچئے سَنوبا دُنيائے سَجَّهين مردمان برگت دئيان.»

چه پاکین کتابا کسھے که پیدائش در ۱۶ تان ۱۲۲ نبیسگ بوتگ.

٦. هُدا اِساكا بَرَكَّتْ دَنْت

وہدے ابراہیم پیریا رست، اساک رُستگ و تمانین مردے بوتگات. گُڑا ابراہیم ہزمتکارے وتی سیادانی مُلکا دیم دات کہ پہ آییئے
چُک اساکا جنے در بگجیت.

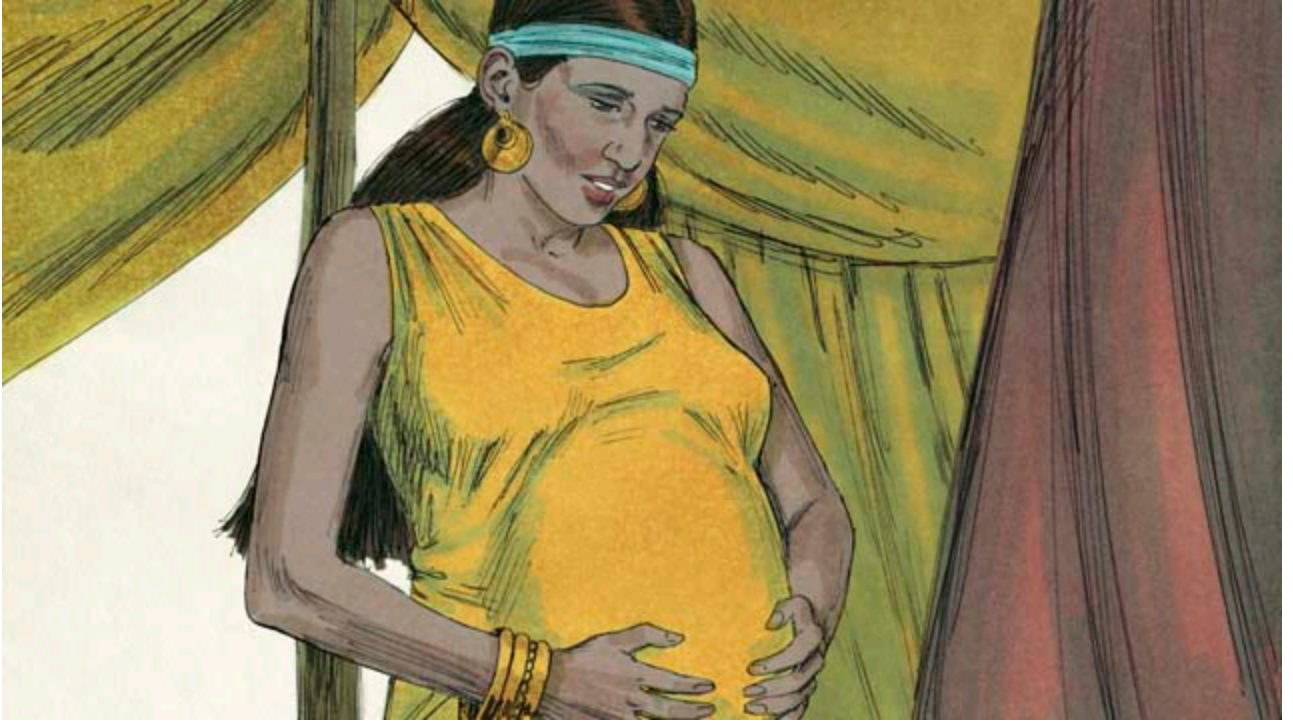
اے دراجین سپرا، ہُدا ہزمتکارے ہمراہ بوت و ہزمتکار ہمودا رست کہ ابراہیمئے سیاد نشتگانتت. ابراہیمئے براتا ٹماسگے
ہستات کہ نامی «ریگا» ات. ہدایا گون ہزمتکارا گوشت کہ ریگا پہ اساکا شرین جنے بیت.

رِبْگَا رازی بوت کہ وتی لوگئے مردمان یلہ بکنت و گون ہزمتکارا اِساکئے مُلکا برئوت. اَنچُس کہ رِبْگَا سر بوت، اِساکا گون رِبْگایا سور کُرت.

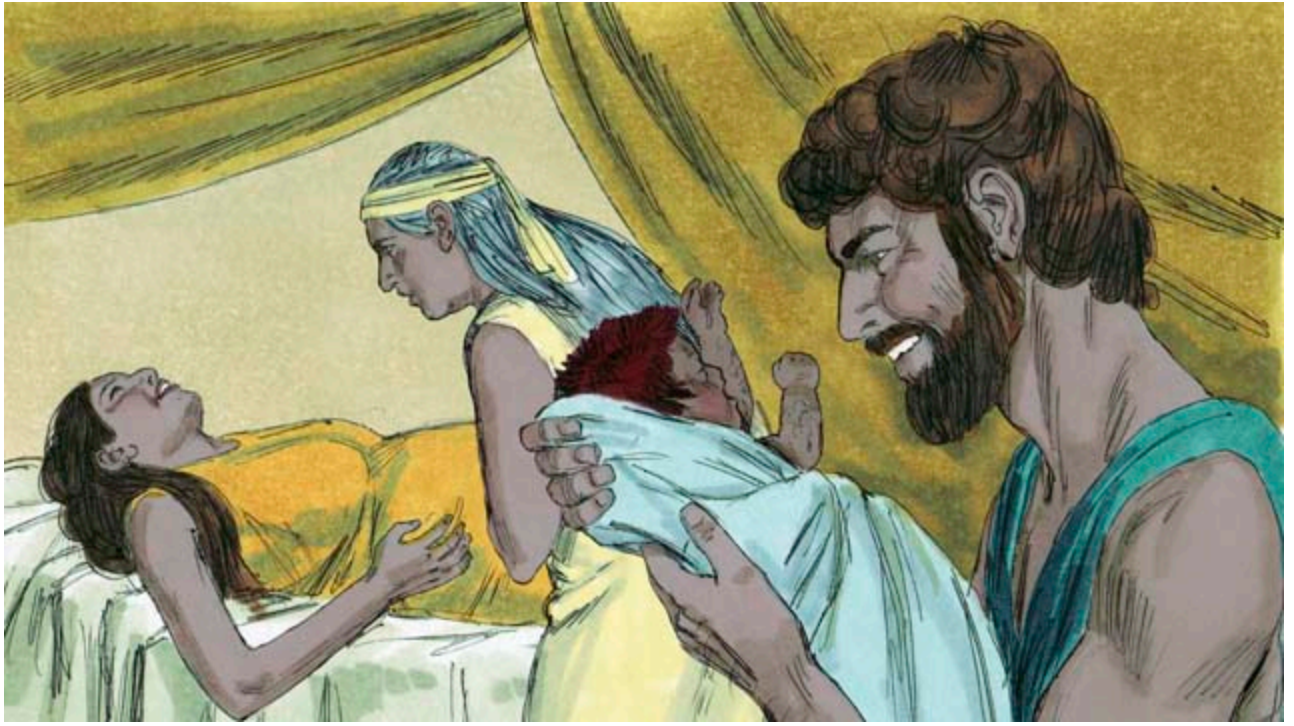
مَزَنین و ہدیا رند اِبراہیم مُرت. ہُدایا اِبراہیمئے چُک اِساک بَرکت دات، پَرچا کہ ہُدایا گون اِبراہیمآ اہد و پُئیمان کُرتگأت. اے اہد و پُئیمانئے تہا چہ ہُدائے داتگین کنولان یگے ہمیش ات کہ اِبراہیمآ بنہساب چُک و نُماسگ بیت. بلہ اِساکئے جن رِبْگایا چُک نبوت.

اساڪا په رېگيا دوا ڪرت. هدايا اسائے دوا گوش داشت و رېگائے لاپ پُر بوت. آبيئے لاپا دو چڪ مان آت. وهدے دوين چگان رېگائے لاپا گش و چيل ڪرت، رېگايا چه هدايا جست ڪرت كه گون من چيا چش بئيجا انت؟

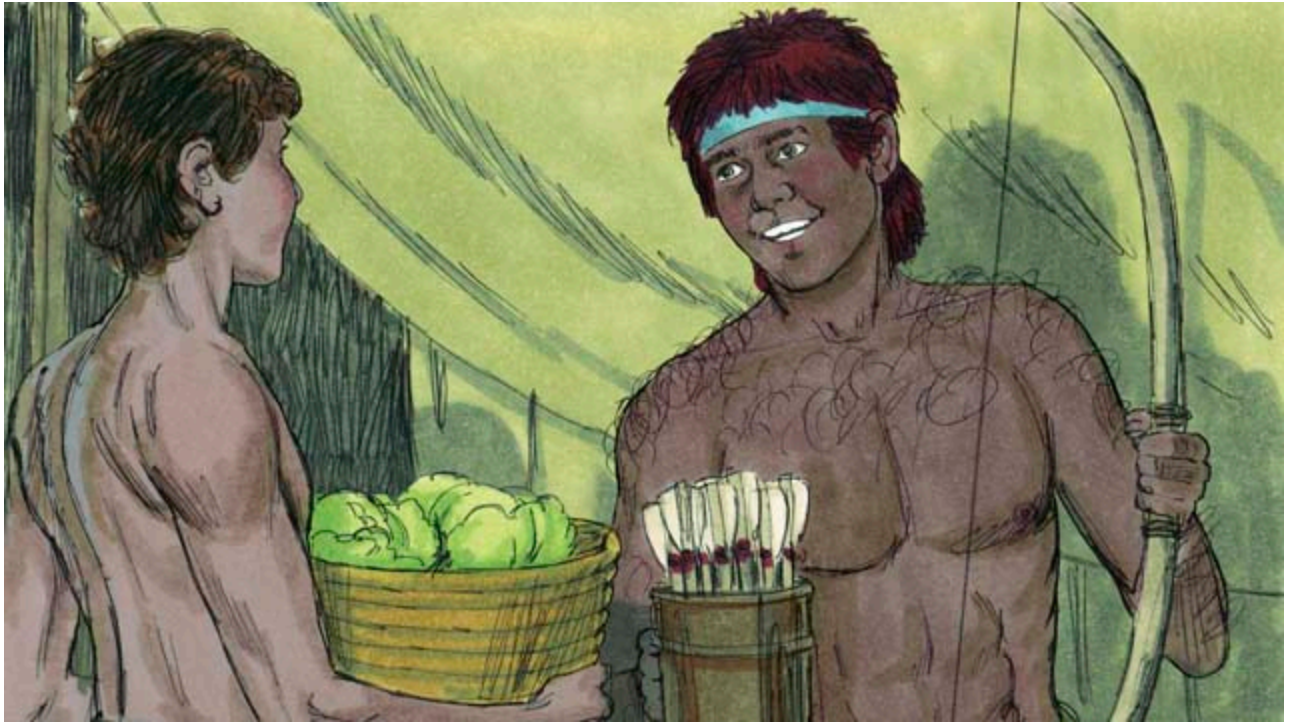
هدايا گون رېگايا گوشت: «نتو دو چڪ پيدا ڪنئے. آيانی چڪ و نماسگ دو چتائين ڪنوم بنت. آگون يكدگرا نتھنت و هچ پئيم نبنت. تنبي مسيرين چڪنے ڪنوم، تنبي گسيرين چڪنے ڪنومے چيردست بيت.»

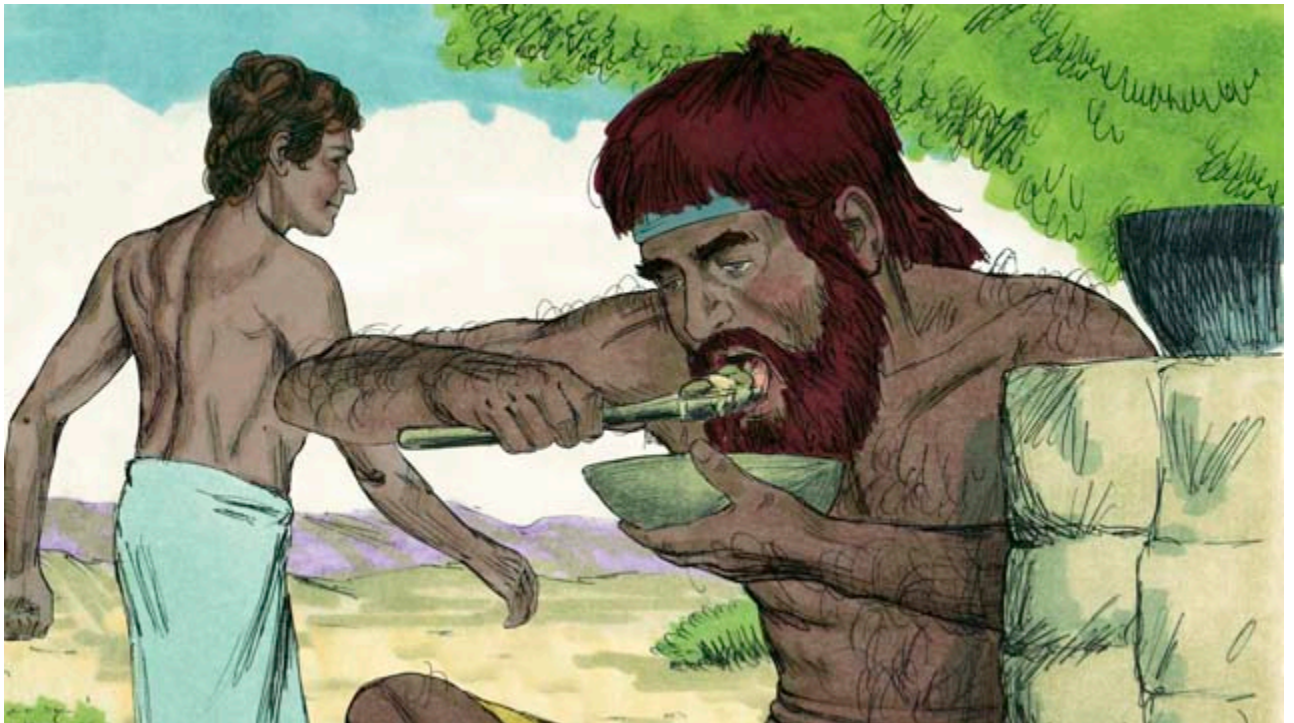
رېگایا جاڙ آورت. انولی چک کہ پیدا بوت، سهرگے ات و آییئے سَجَّهین بدنا مود پر ات. آییئے نامش «ایسو» گرت. پدا دومی چک پیدا بوت. پیدا بئیگئے وهدا آییآ ایسوئے پادئے پونزے داشتگات. اے چگئے نامش «آکوب» گرت.

چه پاکین کتابا کسھے که پندائش در ۲۴ بند ۱ تان در ۲۵ بند ۲۶ آ نیبیسگ بوتگ.

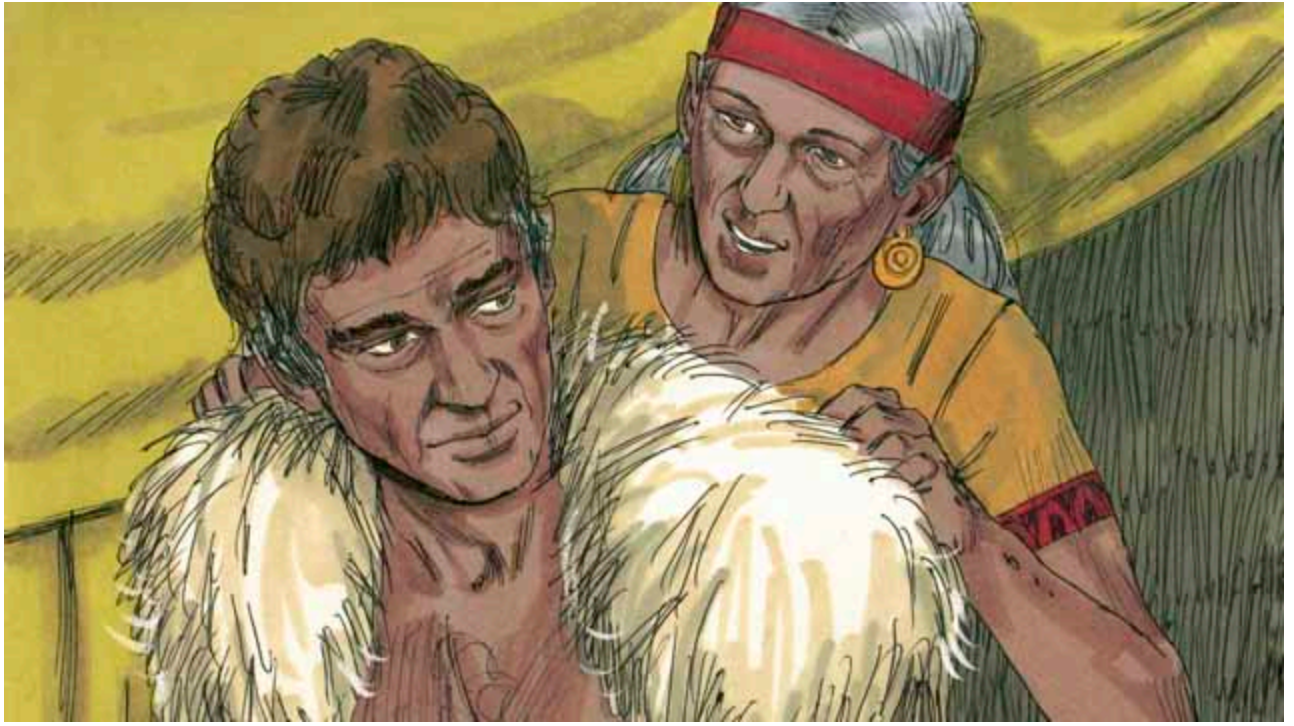
٧. هُذَا آكُوبَا بَرَكْتَ دَنْت

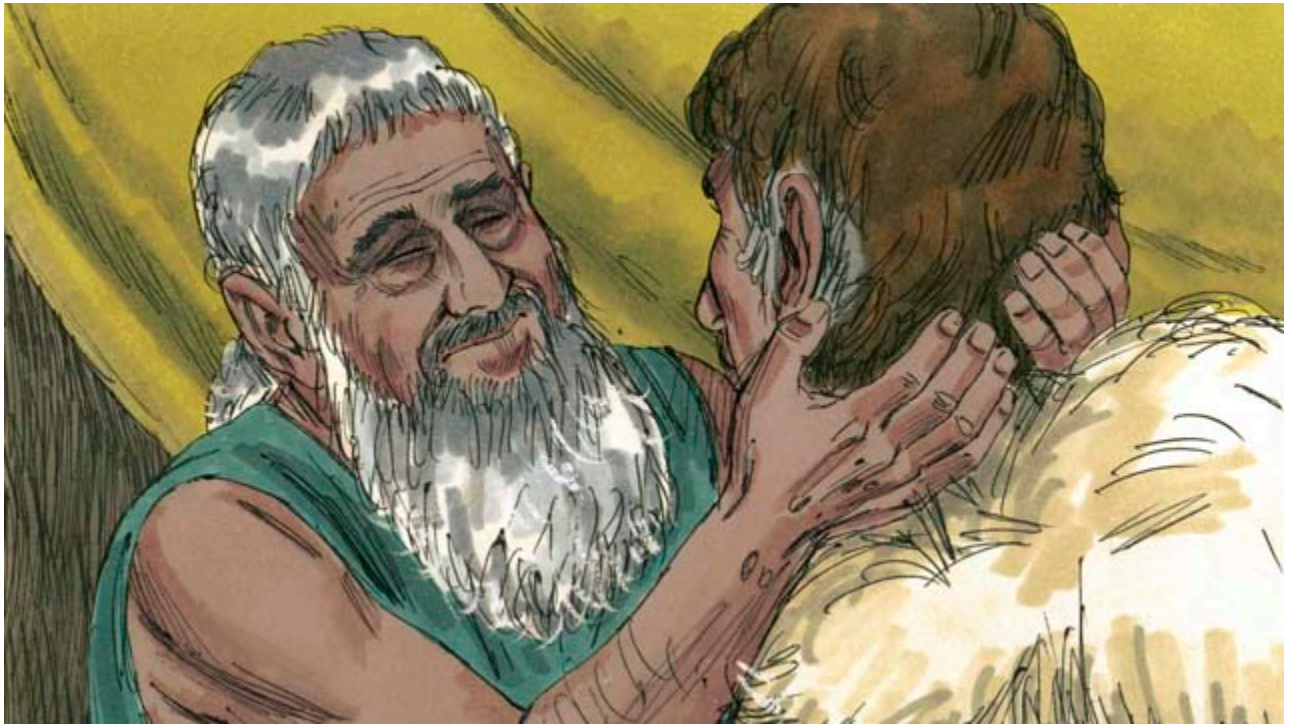
ایسَو و اکوب مزن بوتنت. ایسَو شیکارے هُب و واہگ هستات و اکوبا لوگئے نندگ دوست بوت. ریگایا اکوب دوست ات و اسکا ایسَو.

یک روجے ایسَو چه شیکارا اتک و باز شدیگ ات. ایسَو گون اکوبا گوشت: «منا چه وتی اڈ گرتگین و رگان کُمکے بدئے.» اکوبا گوشت: «پیسرا تنو گون من یک چیزے کنول بگن. تنو مئے پتئے اولی چک ائے و ترا چه من میراس گیشتر رسیت. ترا هر چیز که رسیت منا بدئے.» ایسَو گوشت: «هنو، شر انت.» گُزا اکوبا ایسَو ورگ دات.

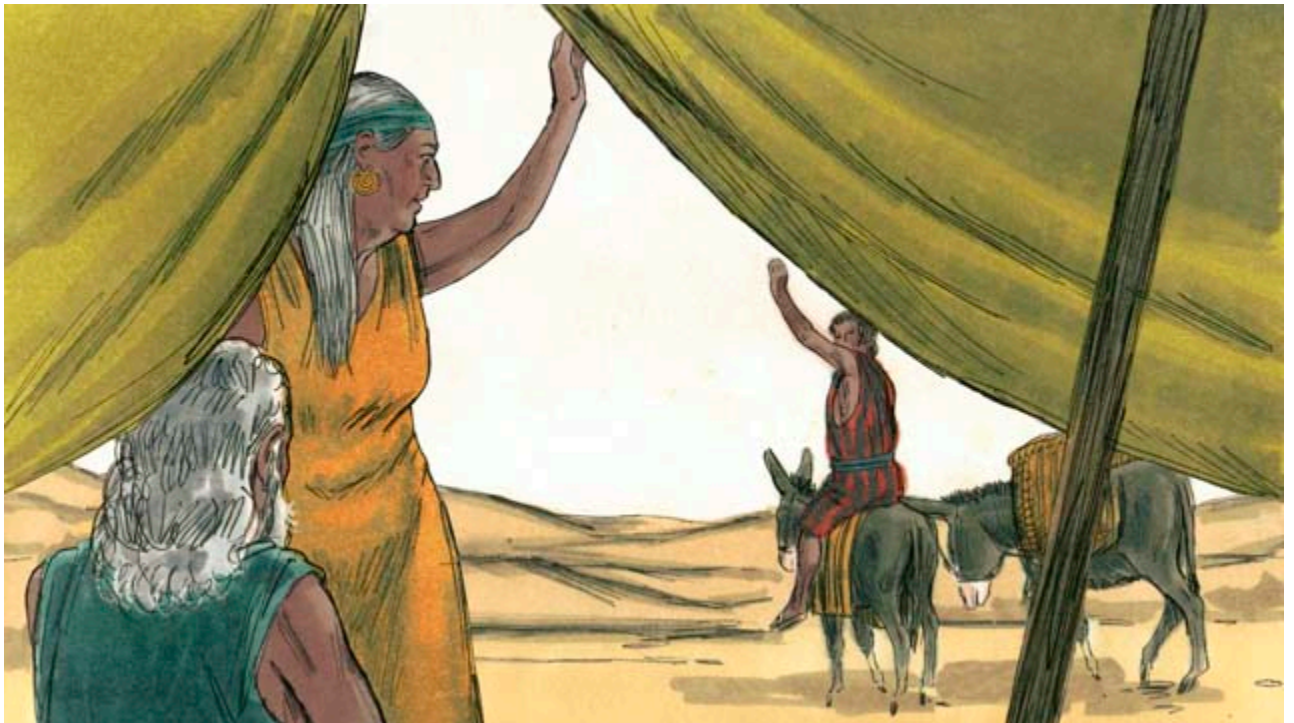
دگه رُچے اِساکا لوٹت کہ اِیسوا بَرگت بدنت. بلہ اِیسوئے بَرگت دنیگا پِسر آکوب و آییئے مات رِیگا همشور بوتنت و آیان اے پئیما اِساک رد دات: رِیگایا اِیسوئے گد زُرت و آکوبئے گورا دانتت و گرین و دستی چہ پِسئے پُوستا پُوشنتت. اے پئیما آکوبا و تارا اِیسو کُرت و اِساکنے کِرا شت. اِساک نون پیر ات و چَمی باز گمزور اتنت.

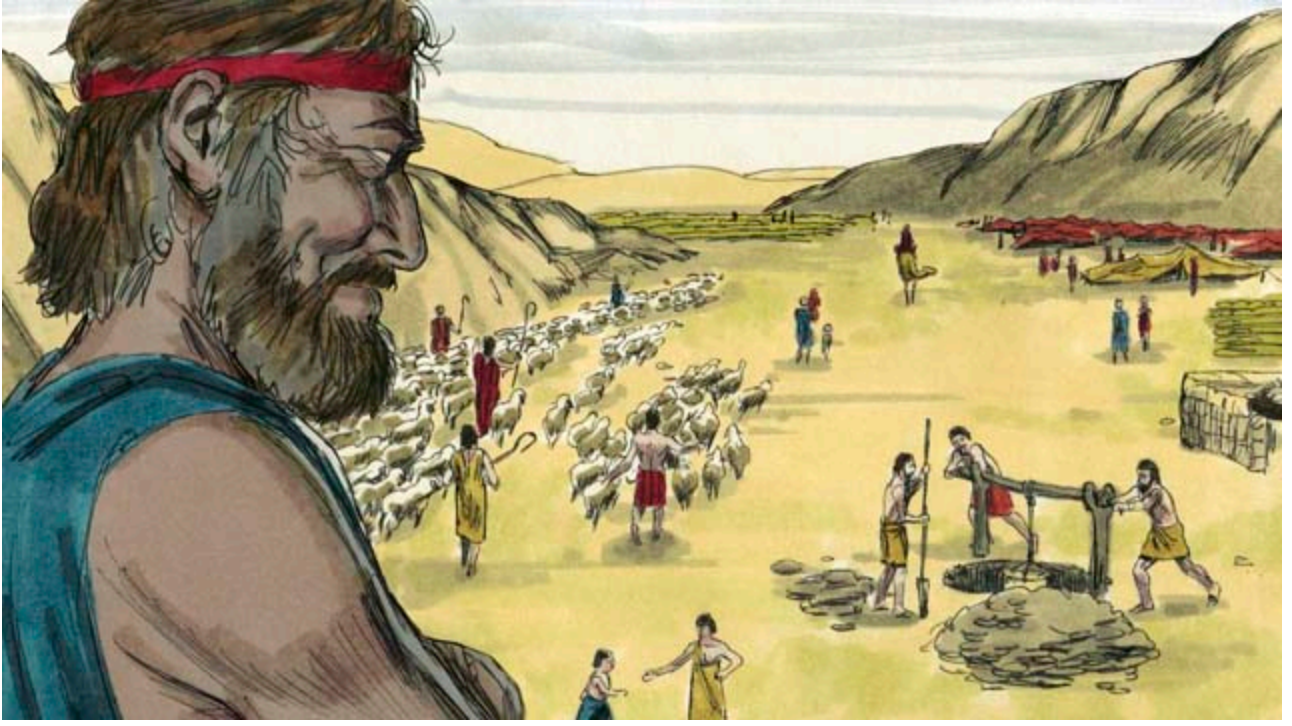
آکوب اِساکنے کِرا اتک و گوشتی: «مَن اِیسو آن. مَن اتکگان کہ تنو منا بَرگت بدنیئے.» و هدے اِساکا آکوبئے دَسْت و گردنئے پِسی مود دَسْت جَنتت و گد بُو چَنتت هنیالی کرت کہ اے اِیسو انت. گُرا آکوبی بَرگت دات.

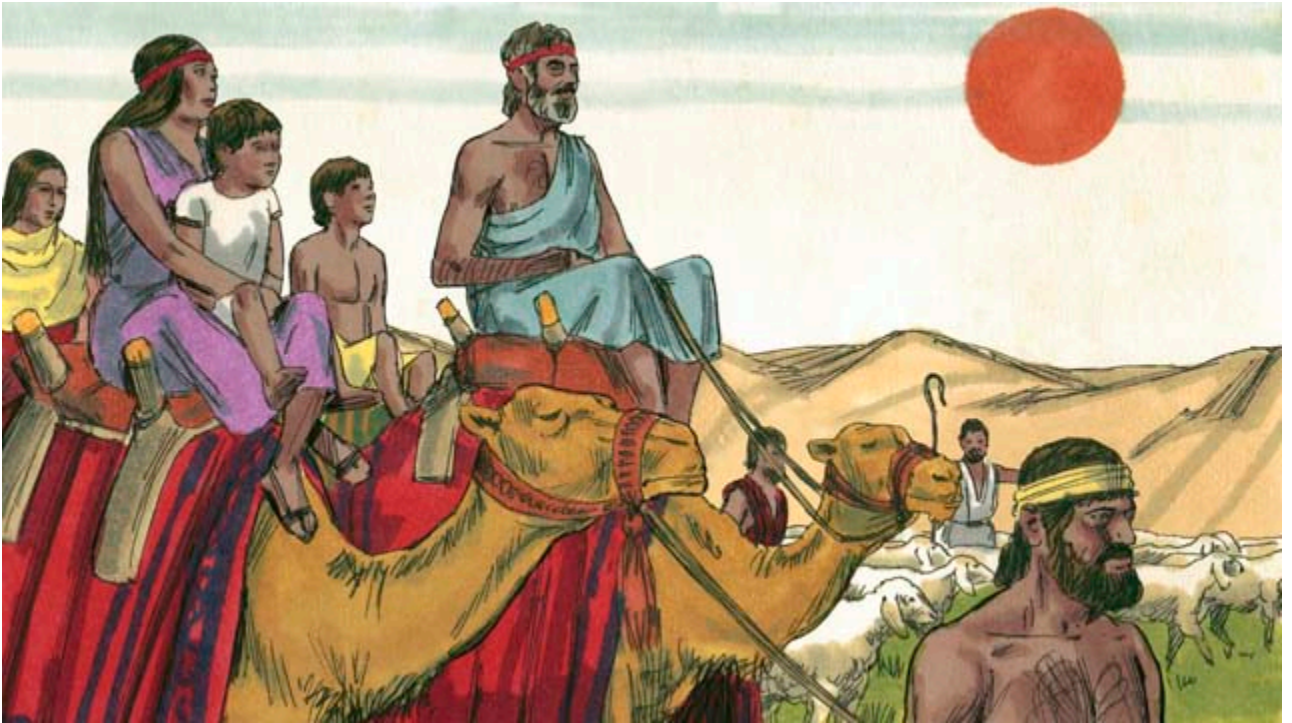
نون ایسوا چه آکوبا نپرت گرت، پرچا که آکوبا ایسوائے میراس هم بُرتگات و آییئے برکتی هم دُرتگات. گُڑا ایسوا پندل سارت که وهده مئے پت بمریت، گُڑا من آکوبا گُشان.

رېگا ایسوائے پندلا سرپد بوت. گُڑا رېگا و اساکا، آکوب دورین مُلکيا رېگائے سیدانی کُڑا راه دات که آ همودا بداریت.

آکوب بازين و هديا ريگائے سيادانی کړا نشت. همے و هدا آکوبا سور کړت و دوازه مردین چک و یک جنین چگے بوتی. هدايا آ باز سیر و هزگار کړت.

بيست سالا زند آکوب گون وتی لوگئے مردم و هزمتکار و مال و دلوتان وتی ملک گنهانا پر نرت.

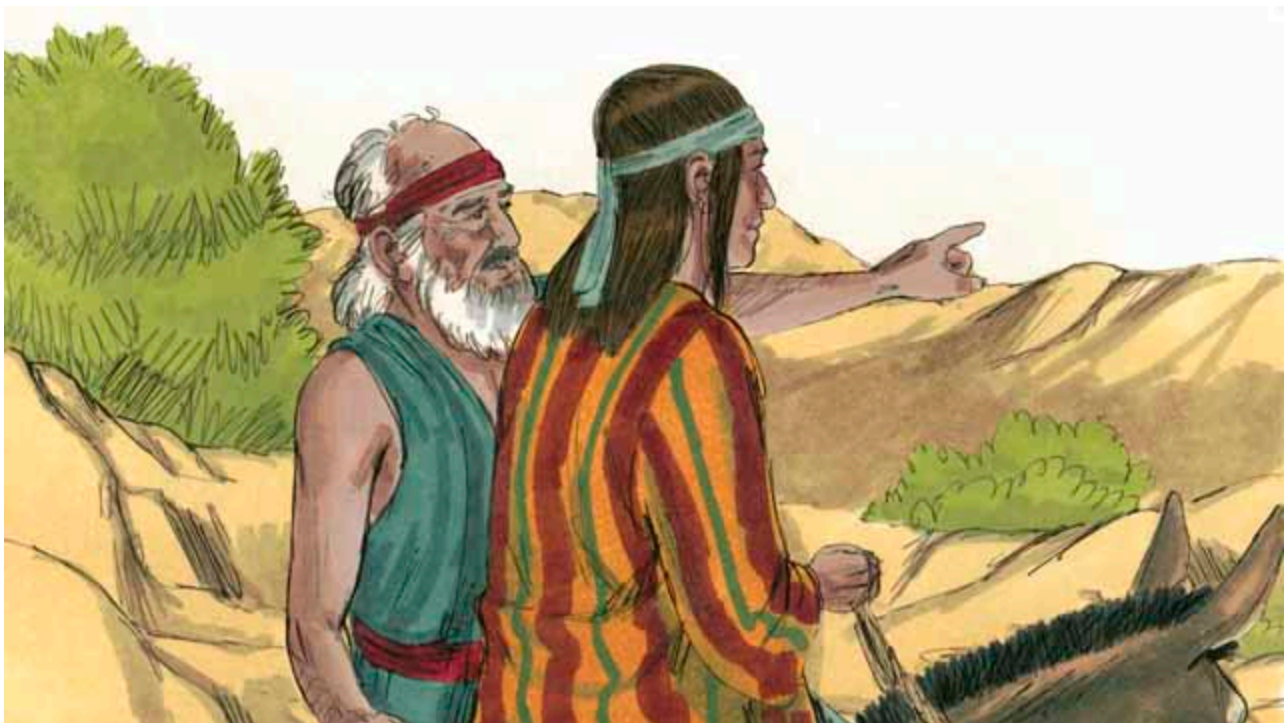
آڪوب باز پريشان آت، آيبا هٿيال ڪرت بلڪين انگت ايسو منا ڪُشگ لوثيت. ڪُڙا آيبا وٽي بازين دلوتے په ايسو ٿيڪي ديم دات. هما هزمتڪاران كه دلوت په ايسو اورتنن گون آيبا گوشيتش: «تنهي هزمتڪار آڪوبا اے دلوت په تنو ديم داتگانٽ. آ وٽ زوت پيداڪ انت.»

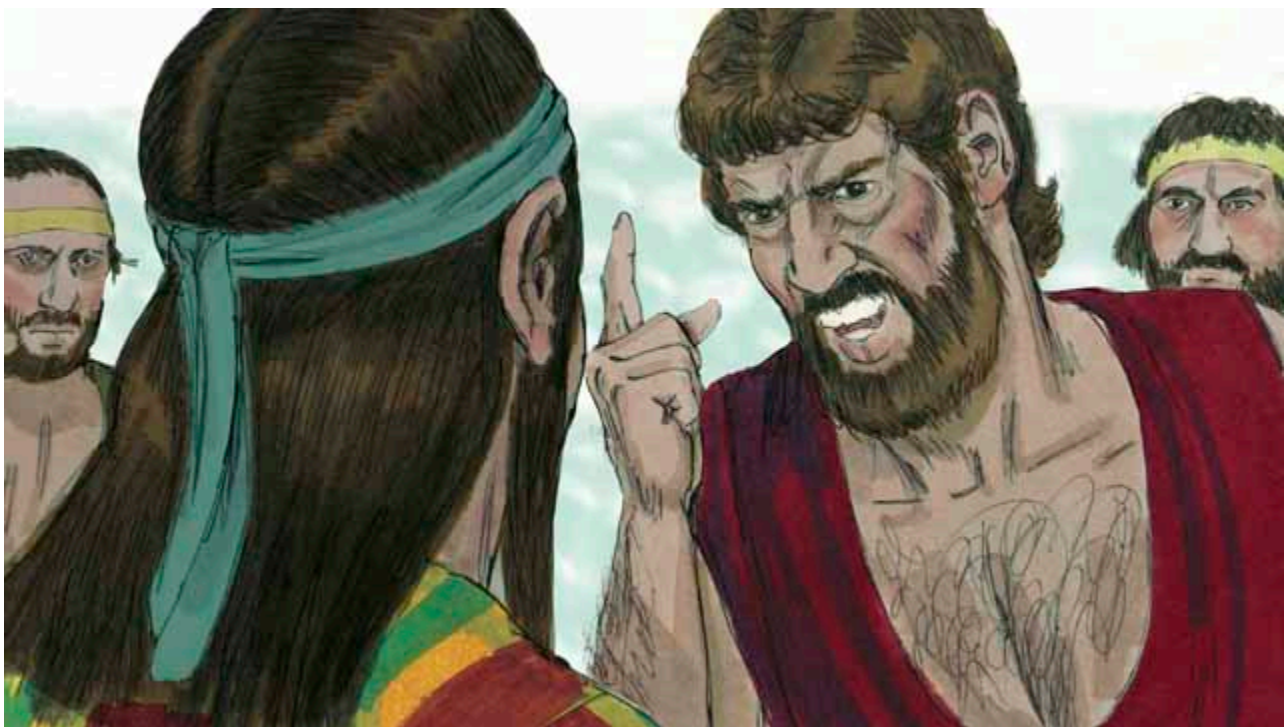
بله ايسو نون نلوثيت كه آڪوبا بگشيت. ڪُشگے بدلا، آ گون آڪوبے ڪندگا گل بوت. ڪُڙا آ دوين برات په سُهَل و ايمني ڪنهائے ملڪا نشتنت. پدا اساک مُرت و ايسو و آڪوبا آ گل ڪُرت. هما آمد و پنيمان كه هدايا گون ابراهيم بستگانٽ، نون آ آمد و پنيمان چه اساکا رند گون آڪوبا بستى.

چه پاکین کتابا کسھے که پیدائش در ۲۵ بند ۲۷ تان در ۳۵ بند ۲۹ نییسیگ بوتگ.

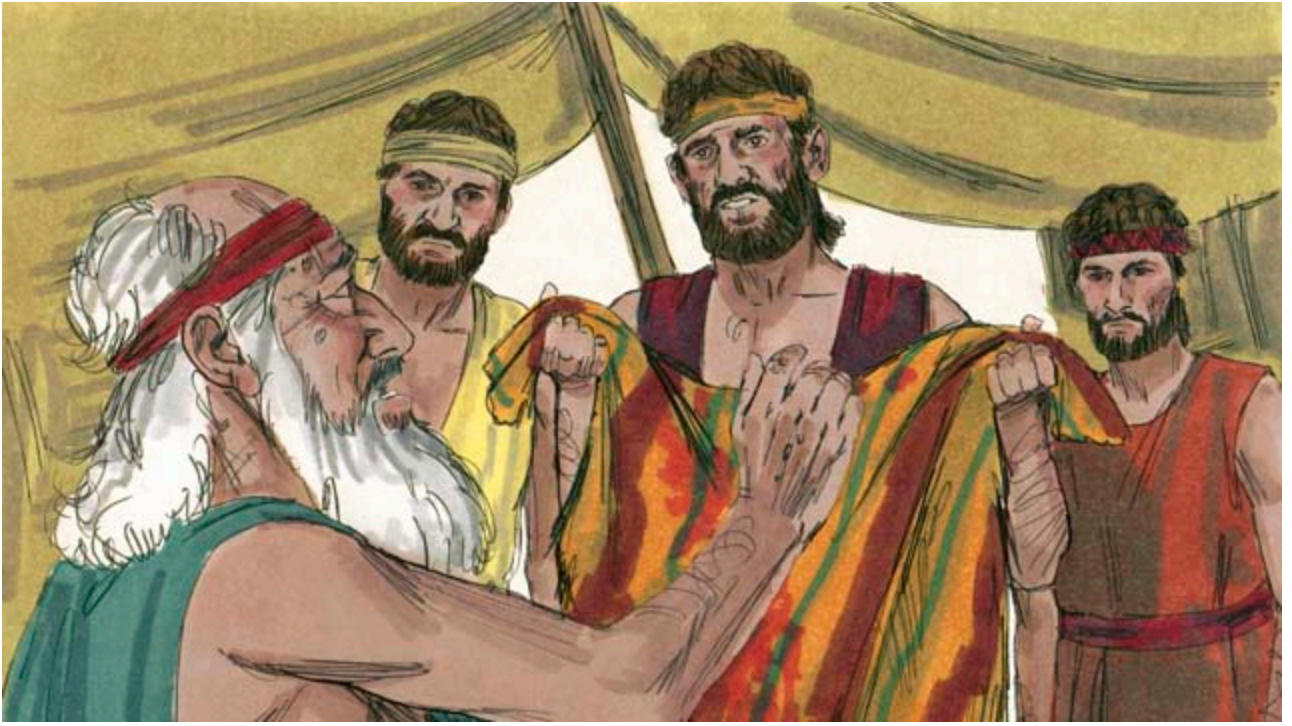
۸. هُدا ايسُپ و آيئِ هاندانا رَگنيت

بازين سالے گوست و آکوب پير بوت. آييا وٽي دوسترين چُک ايسُپ راه دات که وٽي براتان بچاريت که آ رَمگئے چارينگا اُتنت.

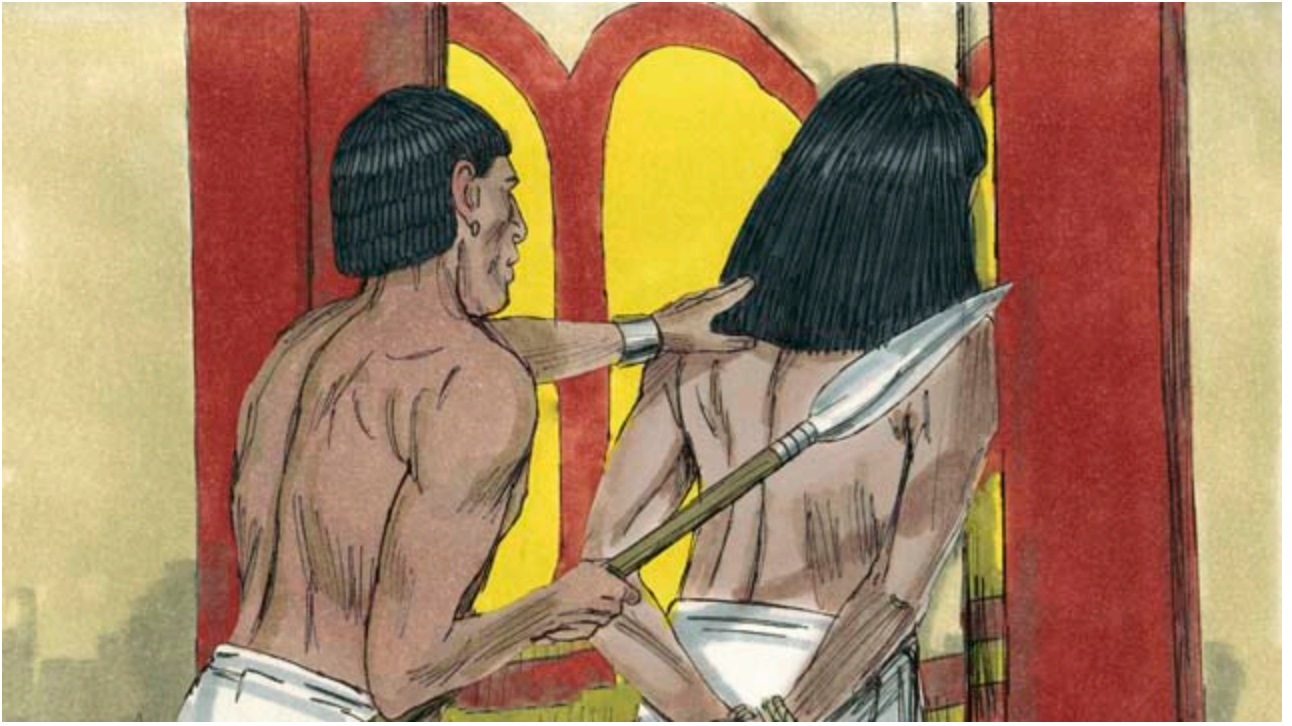
ايسُپئے براتان چه ايسُپا نيرت گُرت، پرچا که پتا ايسُپ دوستتر اُت و ايسُپا وابے هم ديستگات که من وٽي براتاني هاکم بان. وهدے ايسُپ وٽي براتاني کِزا اُتک، آيان گيت و بست. سئوداگراني کاروانے گوزگا اُت، براتان ايسُپ آياني کِزا بها گُرت.

ايسٻڻے براتان لوڳئے آيگا پيسر ايسٻڻے گباه درت و پسي هون پر ڪُرت. پڌا آيان گباه آورت و وٽي پتارا پيش داشت كه آ هٺيال بڪنت كه ايسٻڻ رستريا وارنگ. آڪوب باز گميگ بوت.

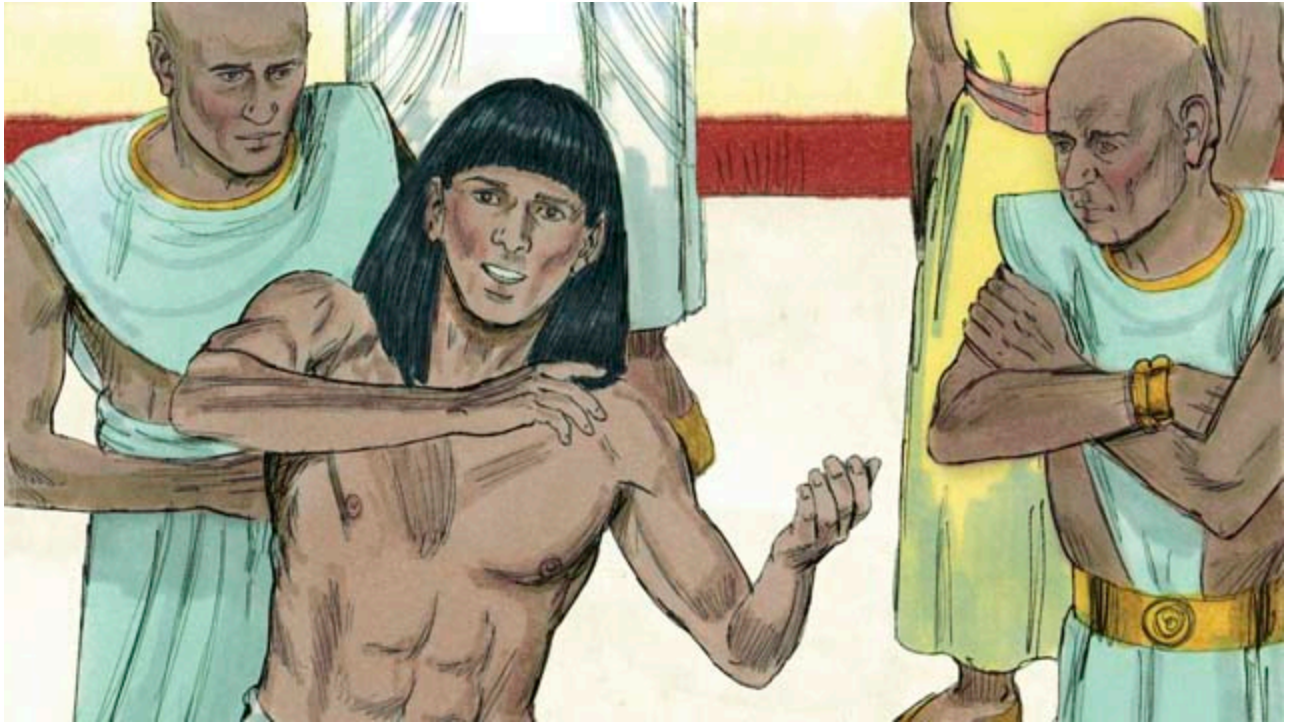
سئوداگران ايسٻڻ مسرا آورت. مسر يڪ مزن و زورمندين ملڪے آت و نيئے ڪنور چه مسرا گوزگا آت. سئوداگران ايسٻڻ سئرين مردمنے ڪِرا په گلامي گنگا بها ڪُرت. اے مردم مسرنے بادشاه پرئونے هزمتڪارے آت. ايسٻا وٽي واجهے هزمت شريے سرا ڪُرت و هدايا ايسٻڻ برگت دات.

ایسپئے واجھئے جنینا گون ایسپا ویت و واب گنگئے جھد کُرت. بلہ ایسپا نمیت. آییا نلوئت کہ ہدائے دیما گنھکار بییت. واجھئے جن زھر گپت و ایسپئے سرا دروگین بھتامی جت. گڑا ایسپ گرگ و بندیجاہا راہ دئیگ بوت. بندیجاہا ہم ایسپا گون ہدایا ویا کُرت و ہدایا آبرکت دات.

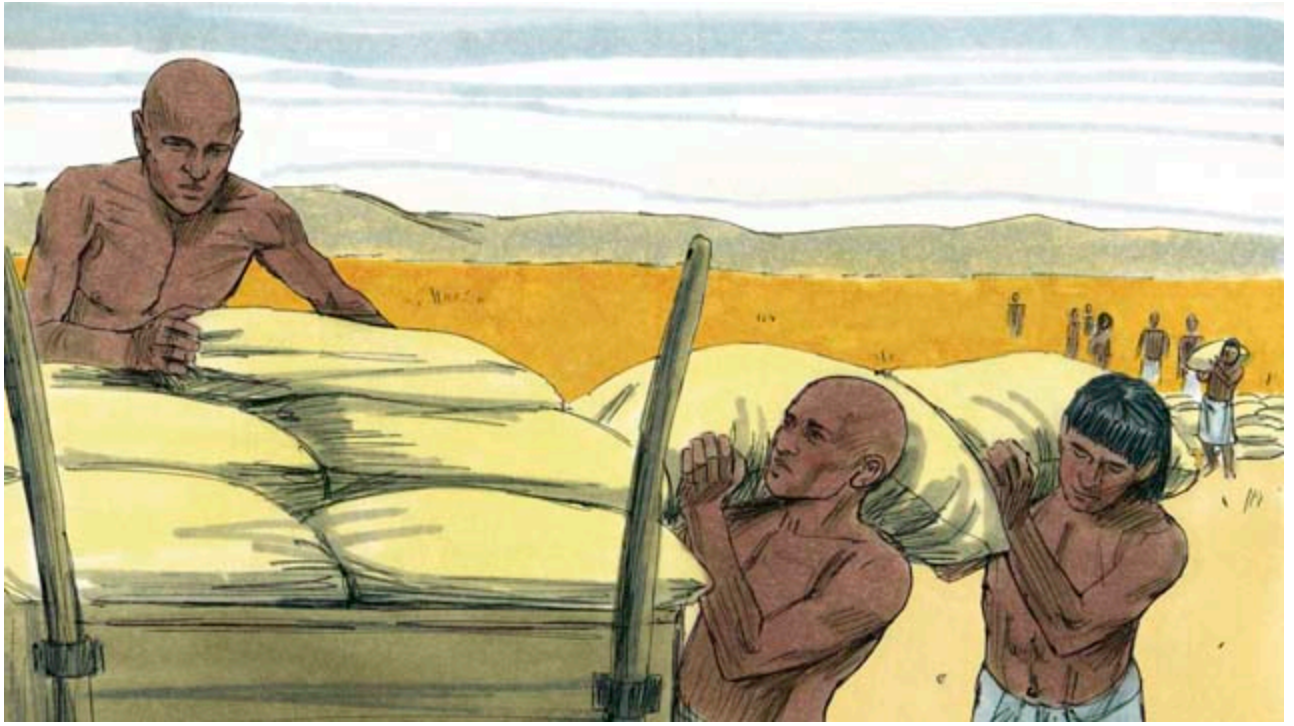
ایسپ بینگناہے ات بلہ انگت دو سالا گیش آتی کہ بند ات. یک شپے پرئونا دو واب دیست. اے وابان آ باز بیتاہیر و نارام کُرت. پرئونے ہچ سلاہکارا اے دوین واب مانا کُرت نگرنتت.

هُدایا ایسپارا و ابانی مانا گنگئے زانت و زانگ دات. پرنونا هُکم گُرت و ایسپا چه بنديجاها آرگ بوت. ایسپا په پرنونا و اب مانا گُرتنت و گوشتی: «هُدا هَپت سالا مسرا سرسبز و آباد کنت و دِگه هَپت سالا دُگالے کاریت.»

پرنون چه ایسپا باز و ش بوت و ایسپا مسرئے دومی زورمندترین مردم جوړ گُرت.

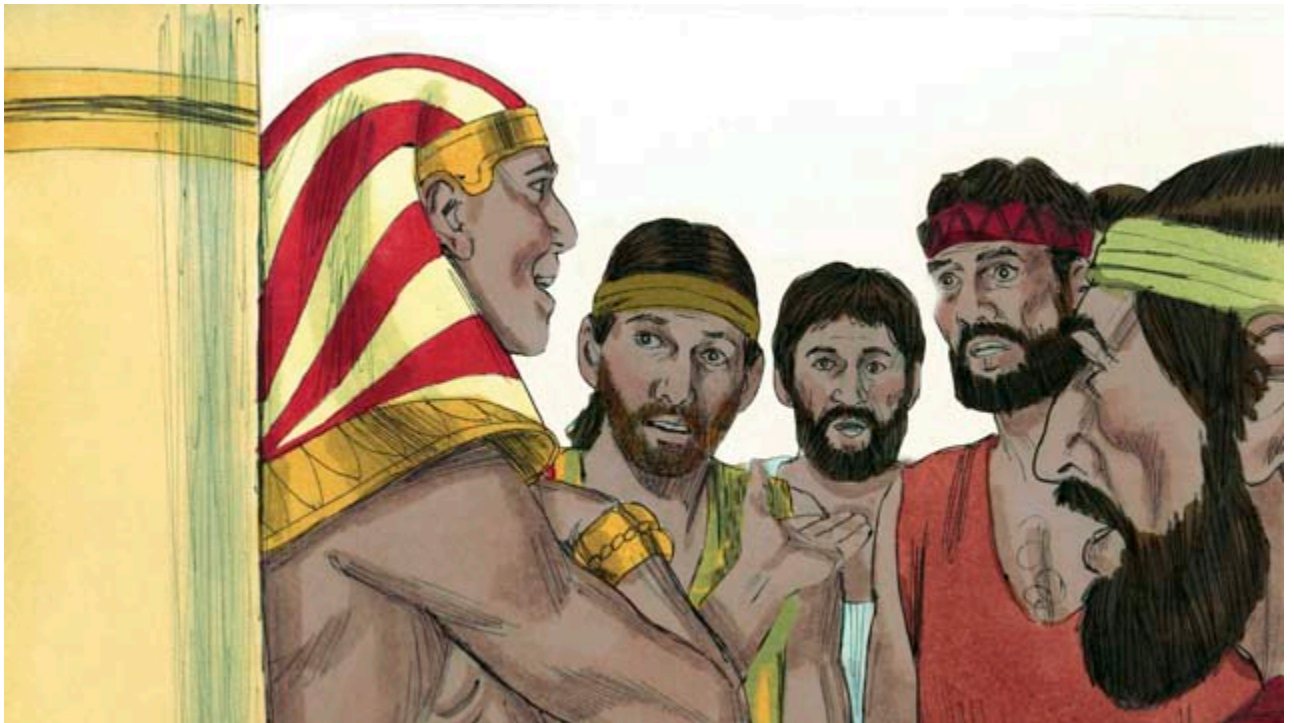
ايسٻا مردُ گوشتنت كه سَرسَزي و آباديُ هَپتين سالان باز دان اَمبار بگنيت. وهدي هَپت سائے دُگال اَتك، گُرا ايسٻا دان مردُمانی كُرا بَها كُرتنت كه آيانی كُرا وراك ببیت.

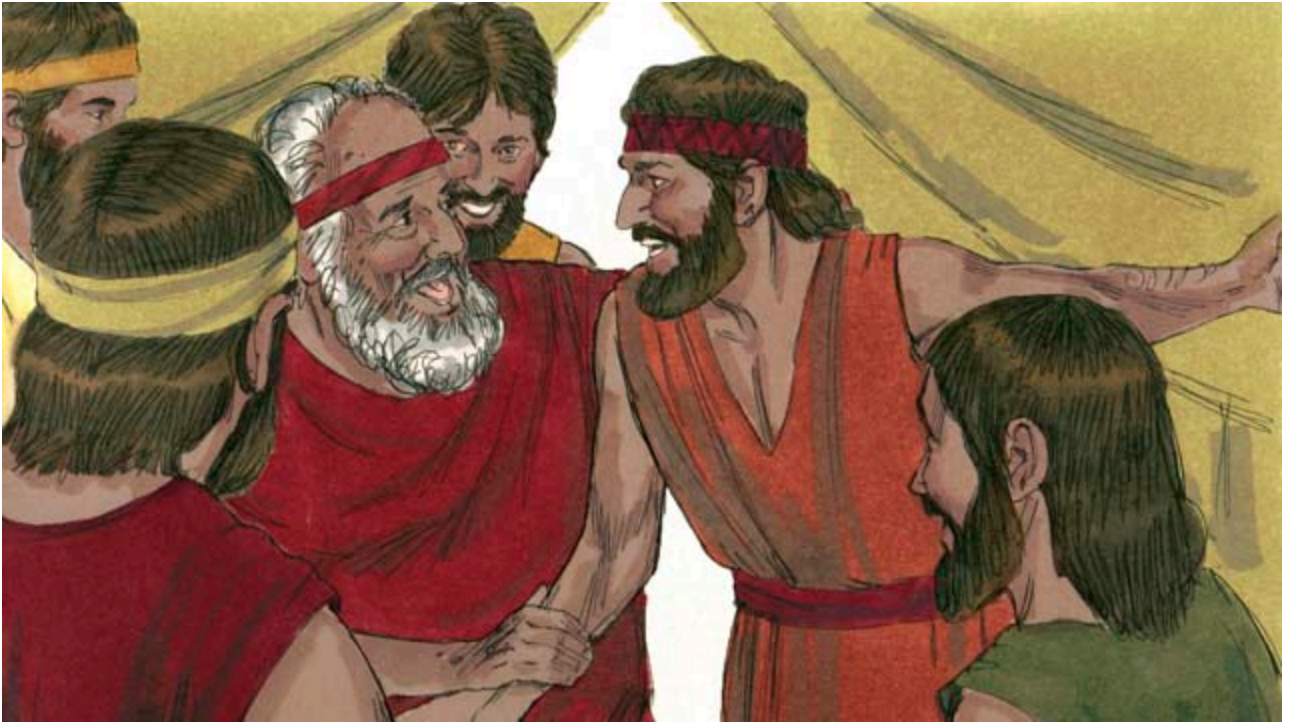
تَهنّا مسرا دُگال نكيت، گنهانا هَم دُگال كَپت كه اودا اكوب و آيئے مردُ نشتگ اَتنت.

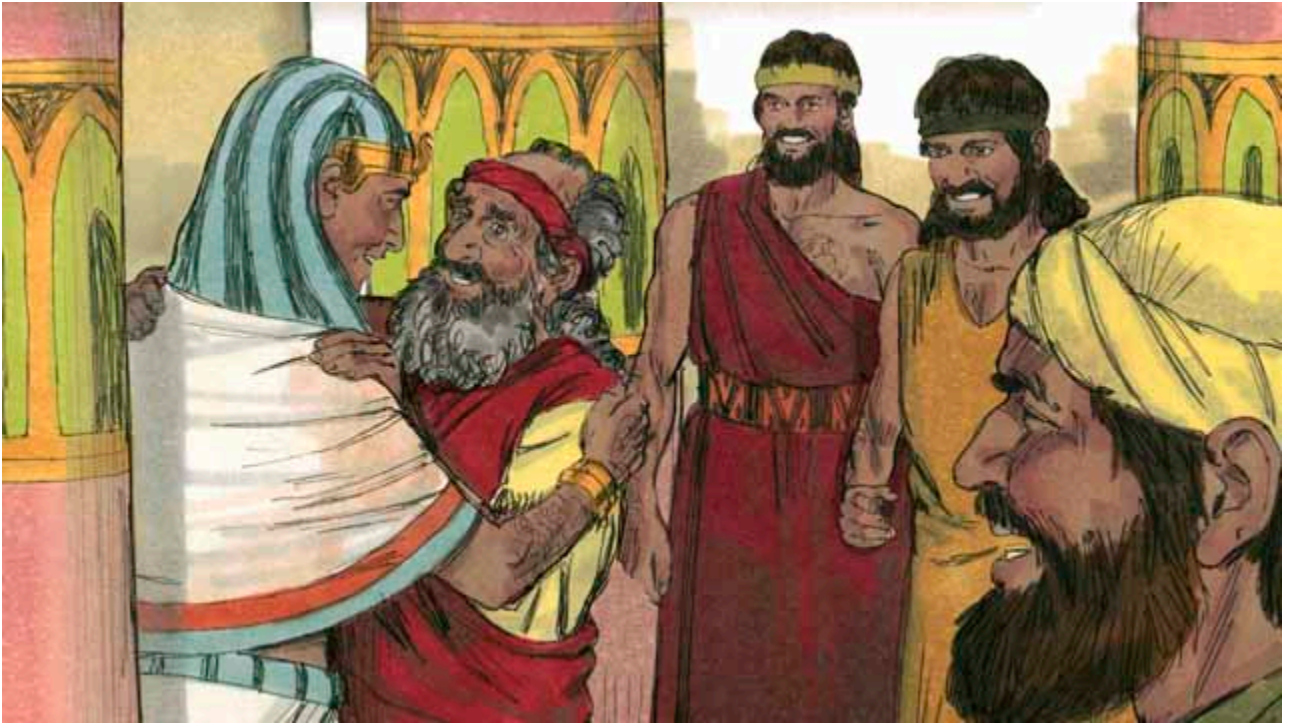
گُڑا آکوبا وِتی مسٹرین چُک مسرا راہ دانتت کہ دان بَہا بزورنت. وِہدے ایسپئے برات آییئے کِرا آتکنت کہ دان بَہا بزورنت ایسپش
پَجاہ نیاورت، بلہ ایسپا آ پَجاہ اورتنت.

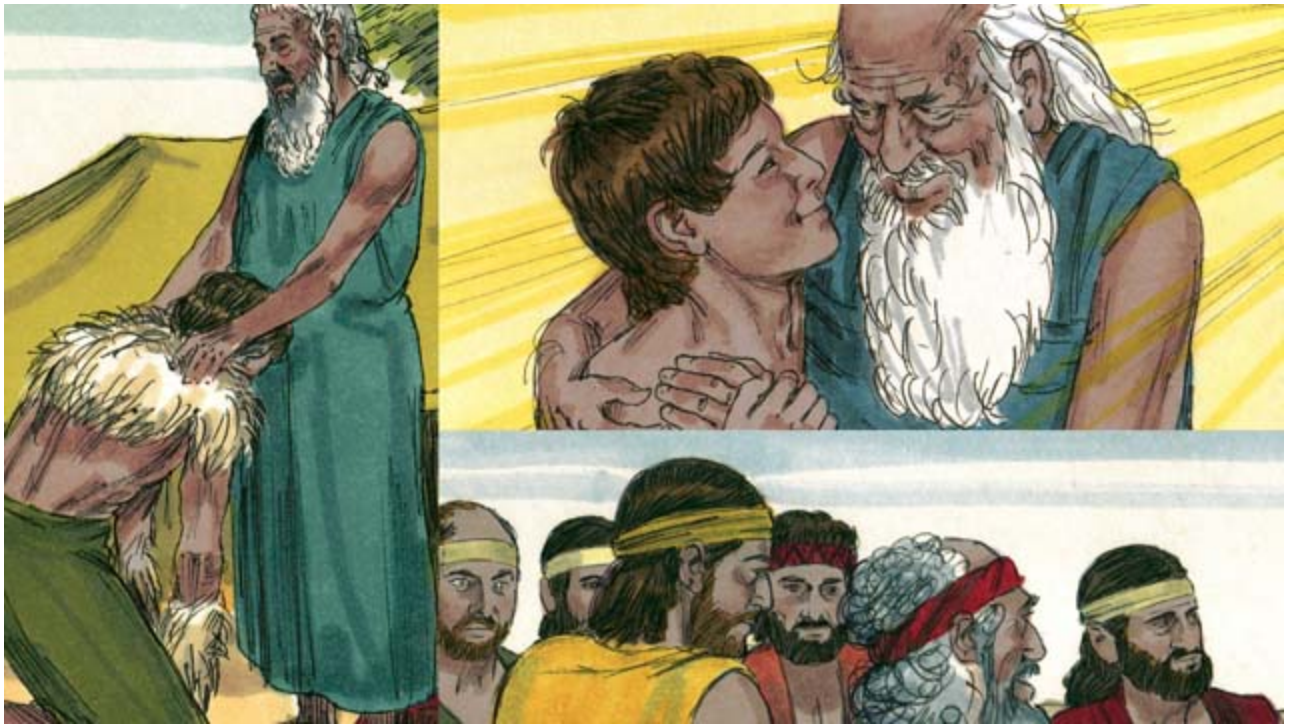
ایسپا وِتی برات باز چَگاست و آزمائش کرتنت کہ بارین آ بَدل بوتگانت یا نہ. رندا گون آیان گوشتی: «مَن شُمئے برات ایسپ آن.
مٹرسیت. شُما گون مَن بَدی گُرت و منا پہ گلامی گنگا بَہا گُرت، بلہ ہدایا اے بَدی، شَرِیئے تہا بَدل گُرت. بیایت مسرا بِنَدیت کہ مَن
شُمارا و شُمئے لوگئے مردمان وِرگ و چَرگَ دنیان.»

وهدے ایسپئے برات وتی لوگا وائر بوتنت و گون وتی پت اکوبا گوشیش کہ ایسپ انکت زندگی انت، اکوب باز گل بوت.

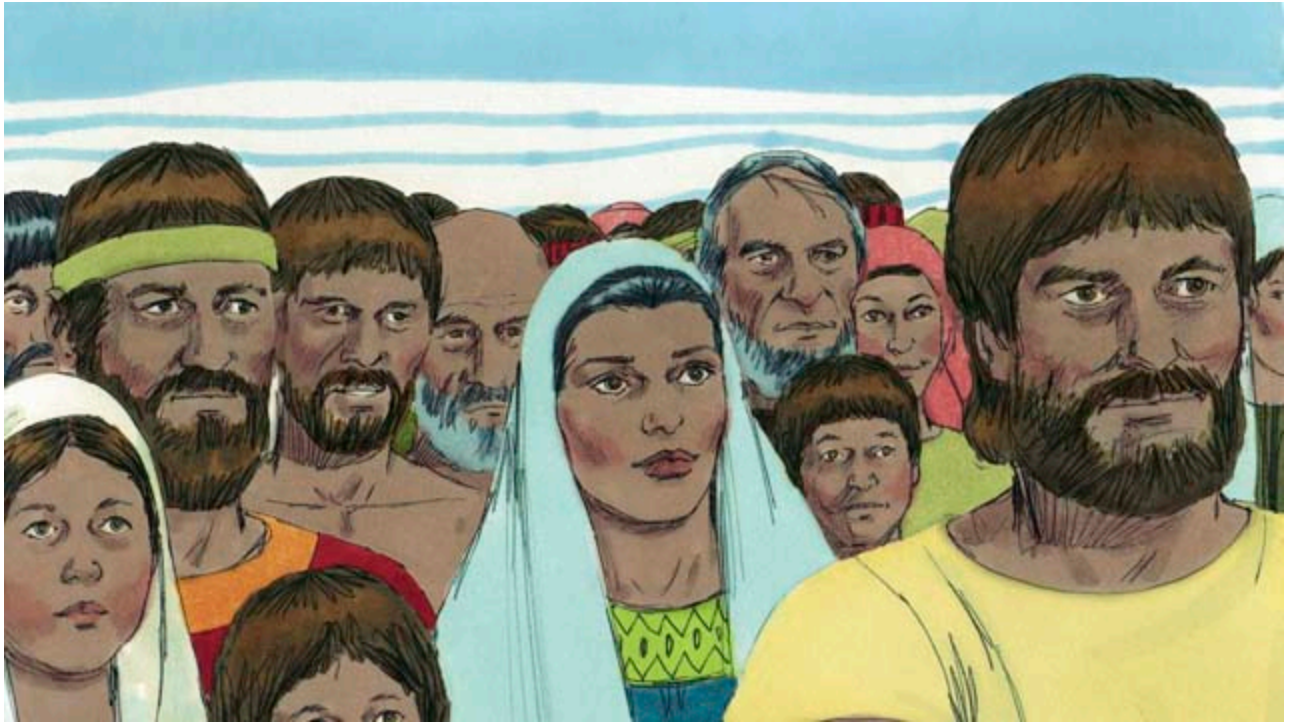
اکوبئے امر سک مزن ات، بلہ انکت گون وتی سجھین مردمان لڈ و باری کُرت و مسرا جھمنند بوت. مرکا پیسر اکوبا وتی سجھین چکت برکت دانتنت.

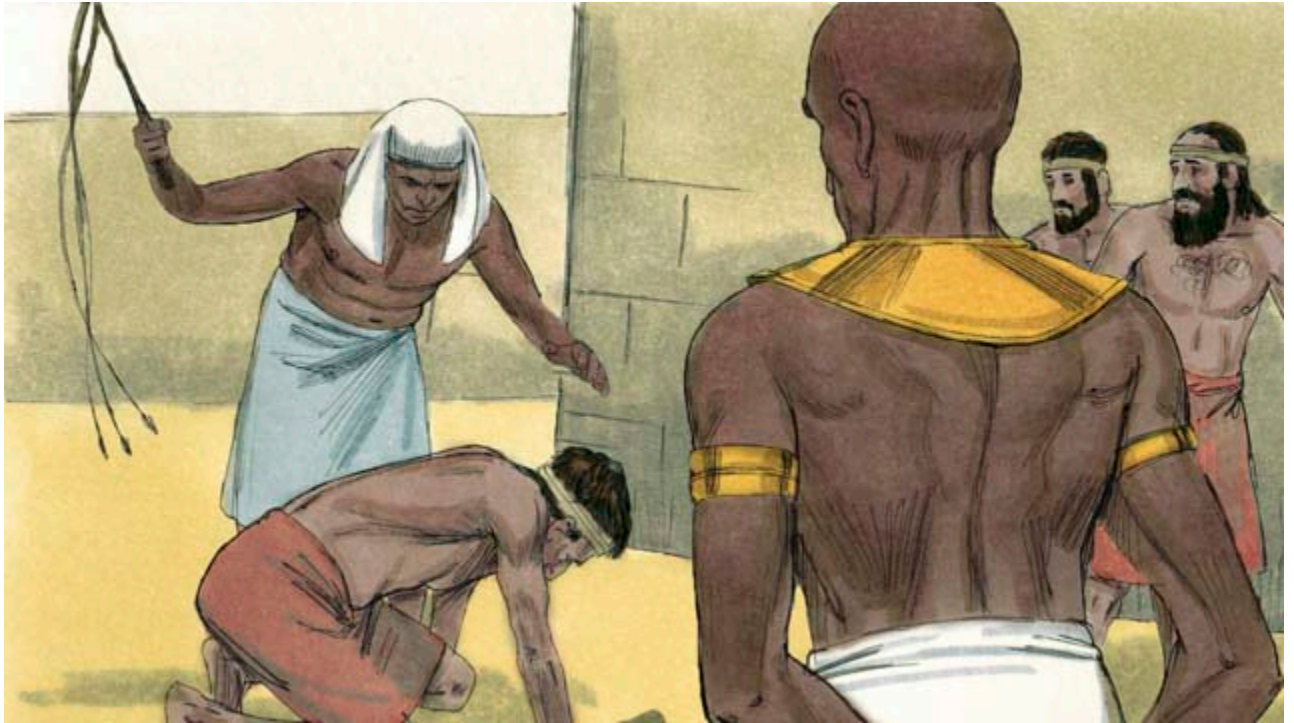
هُدَايَا هَمَّا اَهِدْ وَ پَئِيْمَان بَرَجَاه دَاشْت كِه گُون اِبْرَاهِيْمَا بَسْتِگَا تِي وَ رَنڊَا گُون اِسَاك وَ اَكُوْب وَ اَكُوْبِي دَوَا زِدَهِيْن چُكَّ وَ آيَانِي مَرْدُمَان هَم بَسْتِي. اَكُوْبِي دَوَا زِدَهِيْن چُگَانِي نَسْل وَ پَدْرِيچ اِسْرَائِيْلِي دَوَا زِدَهِيْن كِيْلَه جُوژ بَوْتَنَت.

چه پاكين كِتَابَا كِسْهِي كِه پِنڊايش دَر ۳۷ تان ۵۰ آ نَبِيَسْگ بَوْتِگ.

٩. هُدا موصّايا تنوّار كنت

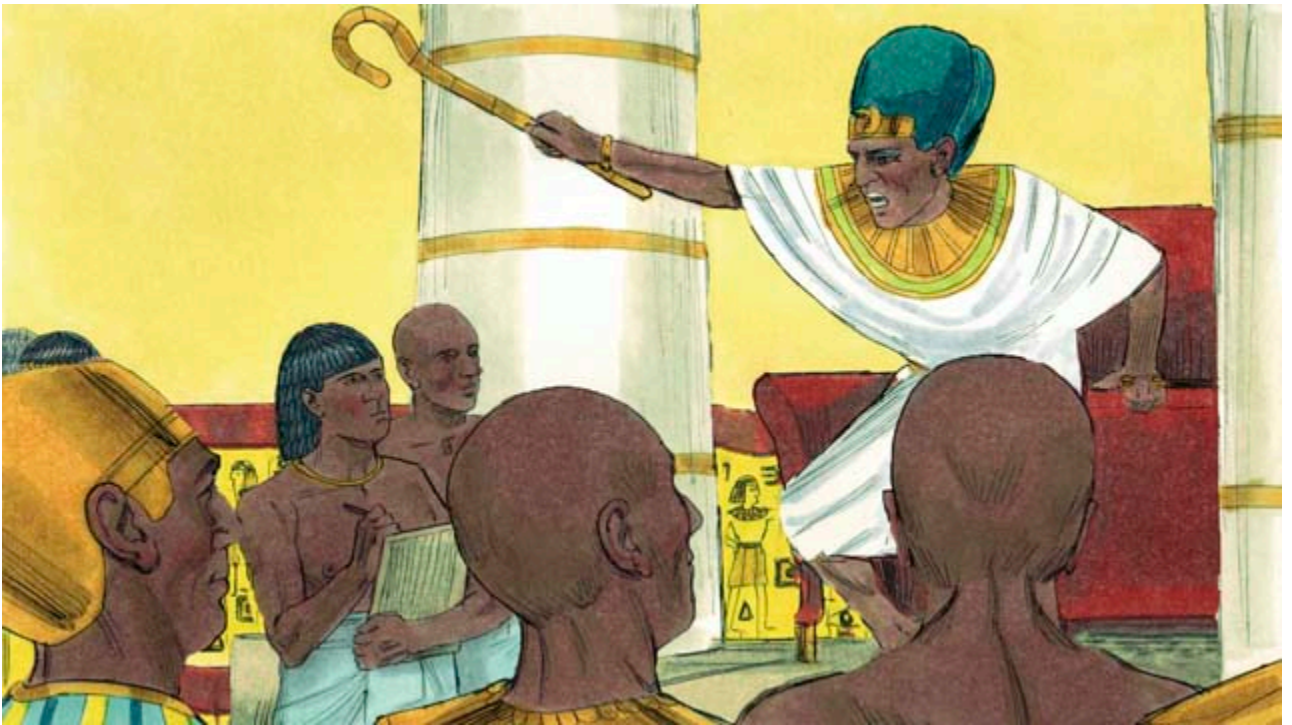
ایسٹپے مرکا رند آبیئے سَجَّهین سیاد و وارسان مسرا داشت و آیان بازیں چُگے بوت. آ اسرائیلی گوشگ بوتنت.

سدان سال گوست و اسرائیلی سک باز بوتنت. ایسٹپا پہ مسریانی رگینگا بازیں کارے کُرتگات بلہ نون مسریان آبیئے کار شمشنگ آتنت. ایسٹپے شگرگزار نہ آتنت. مسریان چہ اسرائیلیان تُرست پُرچا کہ اسرائیلی سک باز آتنت. ہما پرون کہ مسرئے بادشاہ آت، آبیہ سَجَّهین اسرائیلی مسریانی گلام جوڑ کُرتنت.

مِسرِیان، اسرائیلی پہ زور بازیں لوگ و کلات و سَرَجَمِین شہرئے بَندگ پَر ماتنت. اے گرانِین کارا آیانی زَند آزاب گُرت. بلہ ہُدا یا آ بَرگت دانتنت و آیان دِگہ بازیں چُگے بوت.

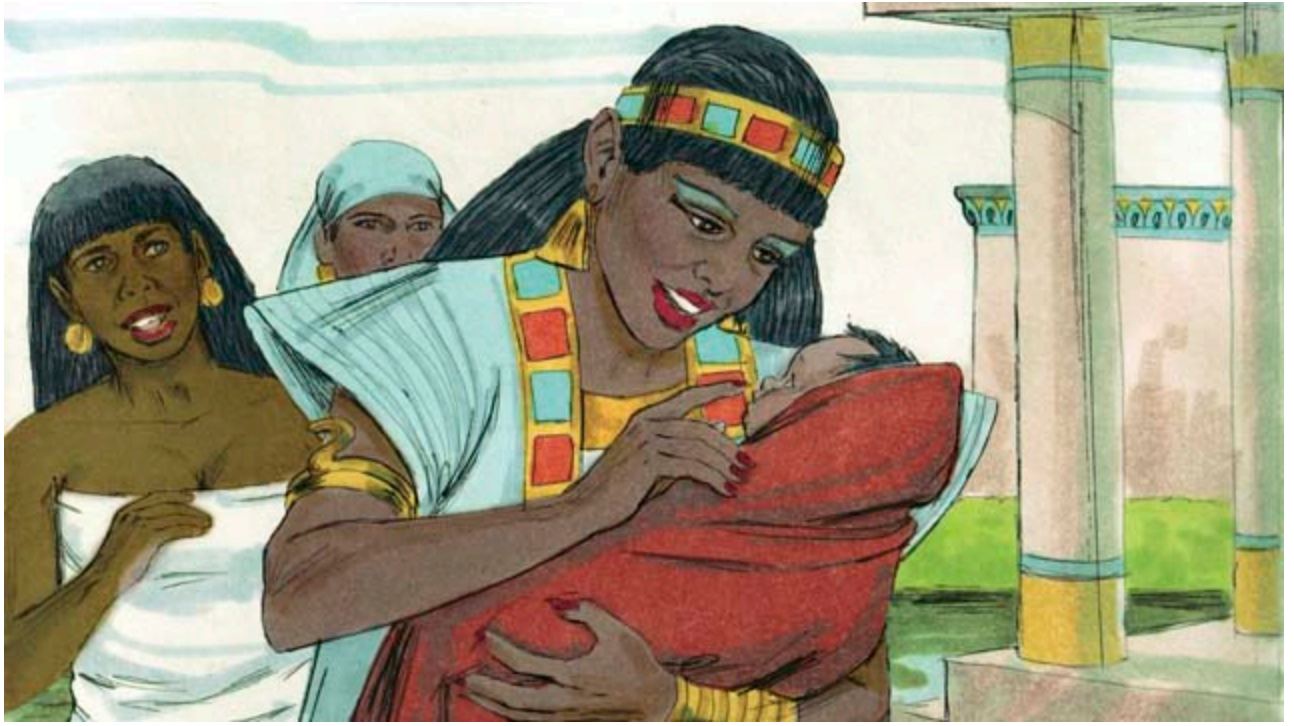
پَر ثونا دیست کہ اسرائیلی باز چُک پَیدا گنگا آنت. آییا و تی مردُم هُکم دانتنت کہ اسرائیلیانی سَجَّهَین مردِین چُگان نیلئے کنورا دنور بدئیت و بگشیت.

يک اسرائيلی جنينيا بچگين چُگے پيدا ڪرت. آيا وٽي چُڪ تان هَما وِها چير دات که چير داتی ڪرت.

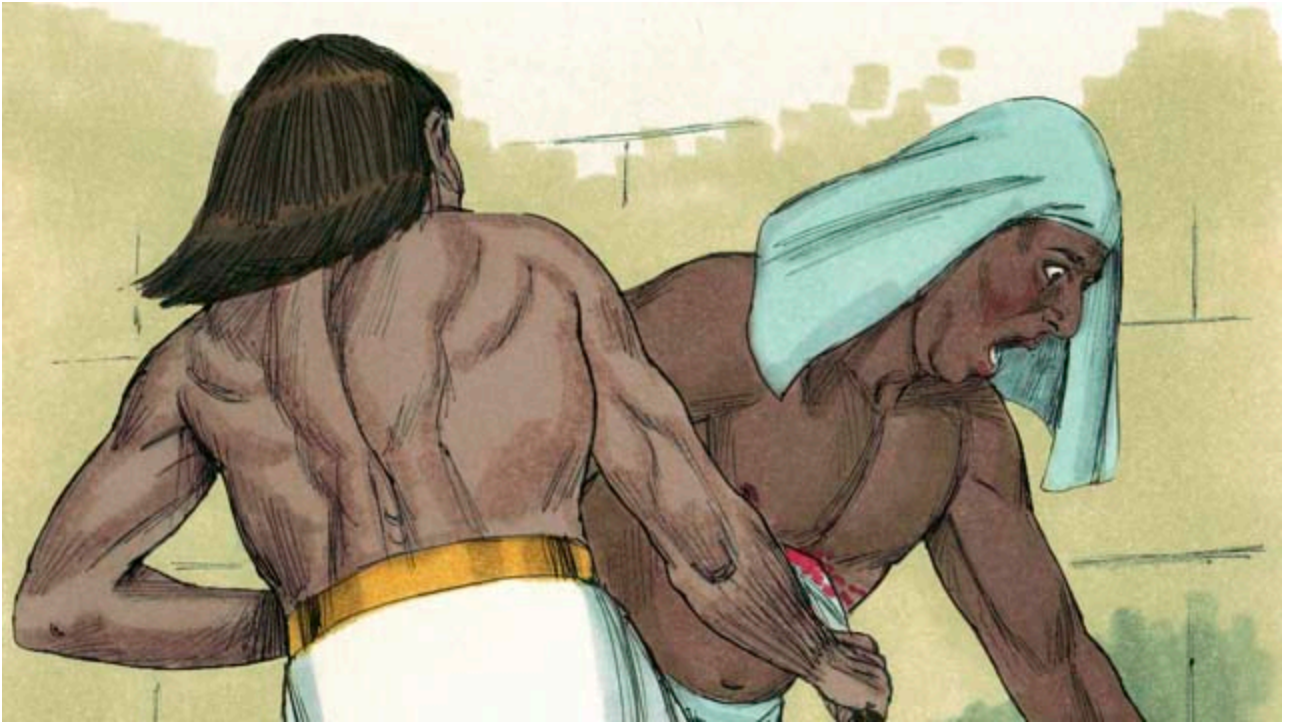
وهدے ماتا چُڪ چه اد و گيشتر چير دات نڪرت، آيا وٽي چُڪ آيبندين سَپتيا ڪرت و نيئے ڪنورے لمبا يله دات که چه ڪشگا برگينيتي.
چُگے مسترين گهار اوشتات و چارتي که بارين مني براتا چے بيت.

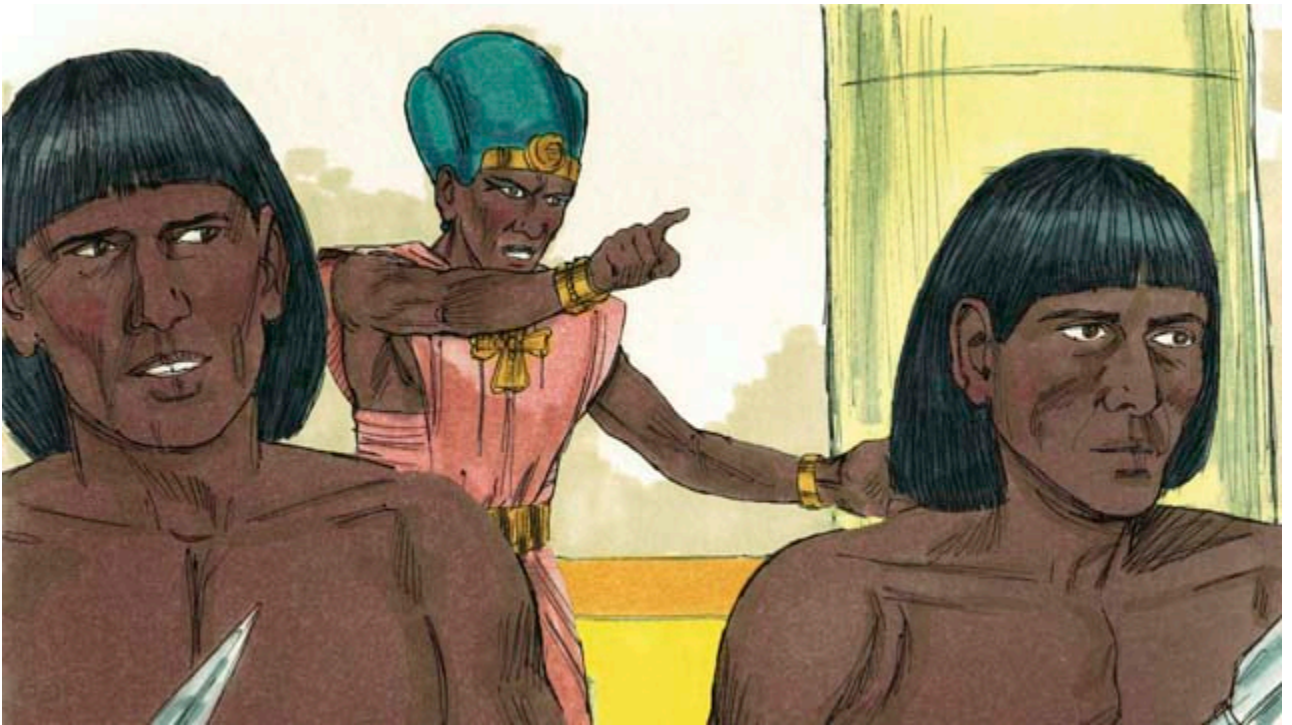
پرنوئے جِنگا سَپت دیست و سَپتے توکی چارت. وهدے آیبا نُئک دیست، نُئکی زُرت و وَتی چُک کُرت. اسرائیلی جَنینے داشتی کہ نُئکا شیر بمِچِنیت، بلہ نزانتی کہ اے جَنین نُئکے هَگیگین مات انت. وهدے چُک مزن بوت و چہ شیرا سَست، چُکے ماتا چُک پرنوئے جِنکے کِزا پر تَرینت. پرنوئے جِنگا چُکے نام «موسا» کُرت.

وهدے موسا رُست و مزن بوت، یَک رُچے دیستی کہ مِسرِیے اسرائیلی گَلامِیا جَنگا انت. موسایا کُوشِست کُرت کہ وَتی اسرائیلی هَمکُومئے جانا بَرگِینیت.

وهدے موسایا چارٲ کہ گس گندگا نہ انت، ایبا مسری گشت و همودا گل گرت. بلہ موسائے کار پاشک بوت.

پرئون سہیگ بوت کہ موسایا چے گرتگ. ایبا لوٹت کہ موسایا بگشیت، بلہ موسا چہ مسرا تتک و دشت و گیابانان شت. پرئونے سپاہیگان موسا اودا در گیتک نگرت.

موسا ڇه مسرا دور، دشت و گيابانان شپانڪي ڪرت. آيا همودا گون جنينيا سور ڪرت و دو چُڪي بوت.

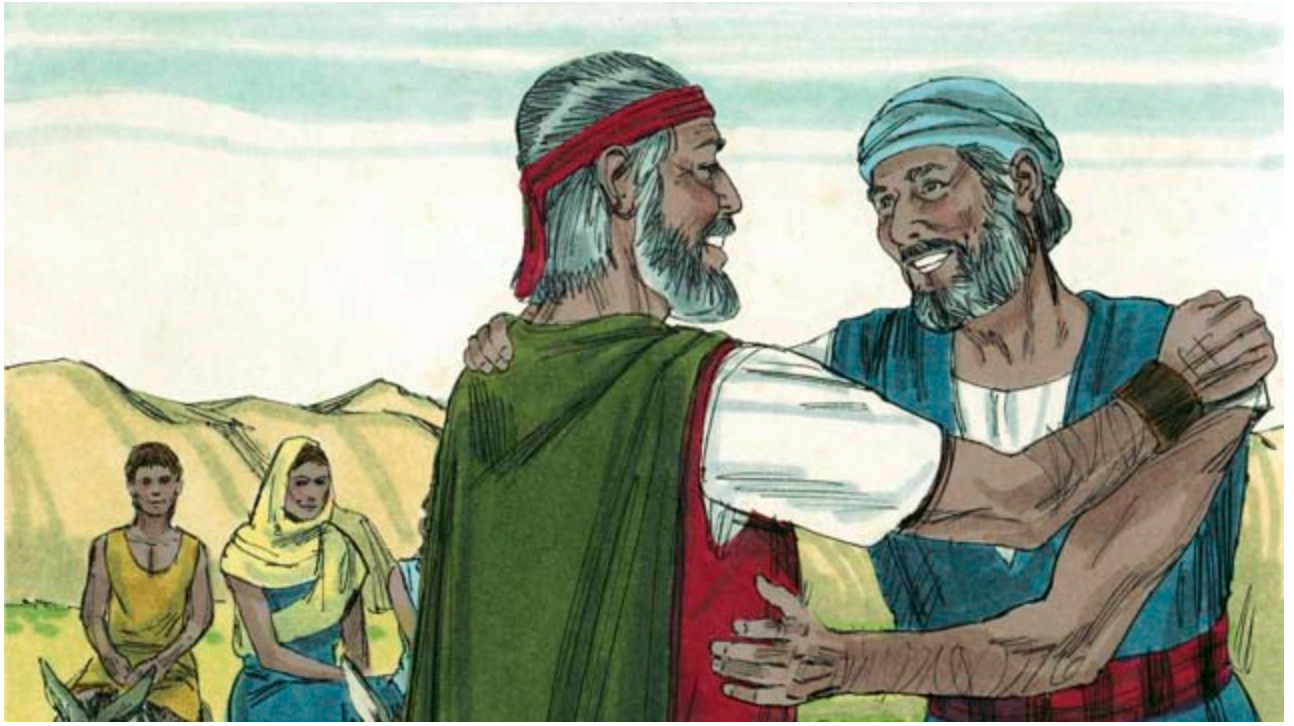
موسا وٽي جنئي پٽي رمگا سَمبالگا آت. يڪ روچي آيا ديست كه گسانين درچڪيا آسي لڳتگ بله آس درچڪا سوچگا نه انت. درچڪي نزيگا شت كه بچاري تي. وهدي موسا درچڪي نزيگا آتڪ، هدايا گون آيا هير ڪرت و گوشت: «او موسا! وٽي ڪوشان بگش. تئو پاڪين جاگاهيا اوشتانگي.»

پدا هُدايا گوشت: «مَن وَتِي مردُماني آزاب ديستگ. مَن تَرَا پَرئونئِي كِرَا رَاهِ دنيان كه تنو اسرائيليان چه مِسرِياني گَلَميا بَرِگِينئِي. مَن اسرائيليان كنهانئِي مُلكا دنيان، هَما مُلك كه مَن گون اِبراهيم و اساك و اكوبا كنول كُرتگ.»

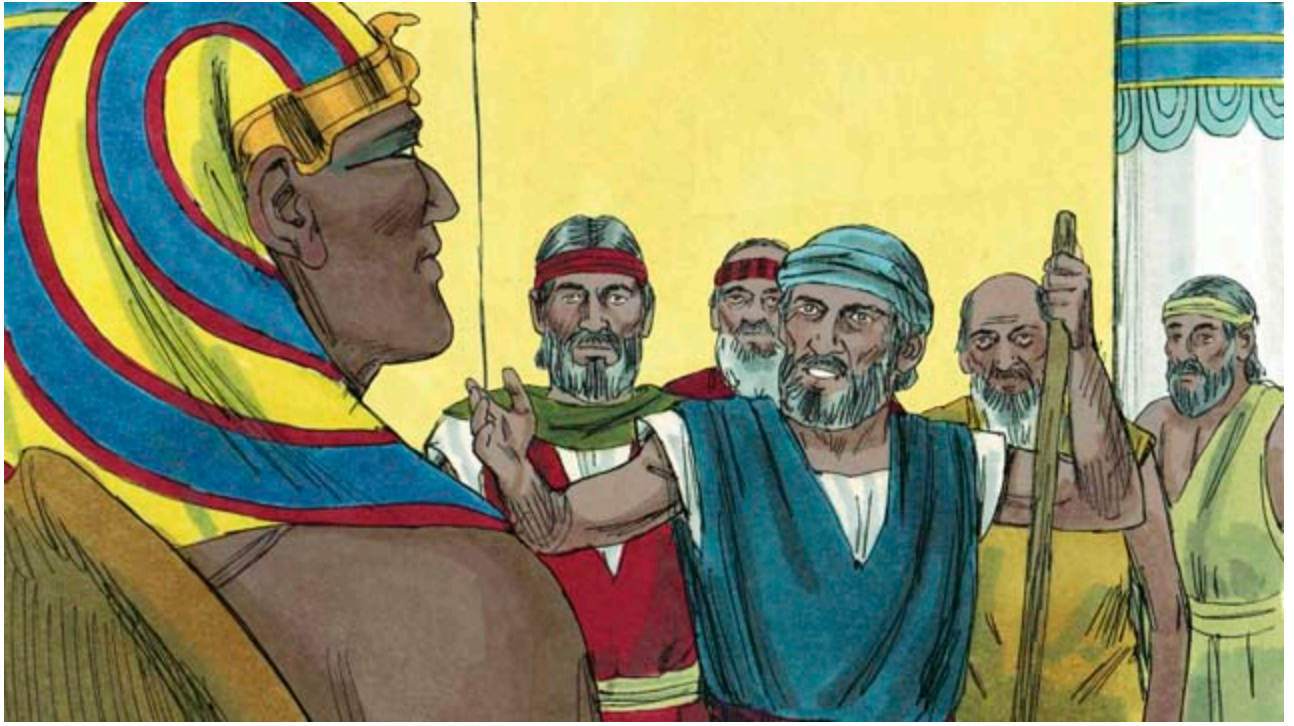
موساِيا جُست كُرت: «اگن مردُم زانگ بلوئنت كه منا كُنْيا رَاهِ داتگ، كُرَا مَن چِي بگوشان؟» هُدايا گوشت: «مَن هَما آن كه هستان. آيان بگوش كه هَمِي «اَبْدمانين هستيا» منا شُمئِي كِرَا رَاهِ داتگ. آيان مَنِي اِي پَنِيگاما هَم بدئِي كه مَن شُمئِي پَت و پيرُك اِبراهيم و اساك و اكوبئِي هُدا آن. مَن هُداوند آن.»

موسایا نرسیت و نلوڙتی که پرئونئے کِرا برئوت. گوشتی که مَن نتوانان شَرَّ هَبَر بگنان. گُڑا هُدايا موسائے برات هارون راه دات که موسایا کُمک بکنت.

چه پاکین کتابا کِسّهے که دَررئو دَر ۱ تان ۴۴ نیبیسگ بوتگ.

۱۰. دَہ آزاب

هُدَايَا مُوسَا وَ هَارُونَ كُتِبَتْ كِه پَرئون زَلور زِدَ كُنت. اَ پَرئونئے كِرَا شُتنت و گوشتِش: «اسراييليائي هُدَايَا اے پْنيم گوشتِگ: «منى كنوما بَلَّ كِه رُوت.»» بَلِه پَرئونا آياني هَبَر گوش نداشتنت. پَرئونا اسراييليائي بَلِه كنگئے بَدَلَا اسراييلي پِه زور گيشتر كار بَسنتت.

پَرئونا مردُم اِجَارَت نداشتنت كِه برئونت، گُزَا هُدَايَا دَه مَزَنين اَز اب مسرا راه دات. گُون اے مَزَنين اَز اباني راه دئيگا هُدَايَا پَرئون سَر پِد كرت كِه من چِه تَنو و چِه مِسرنئے سَجَّهين بُتَين هُدَايان زورمندتر آن.

هُدایا نیائے کنورے آپ بدل گرت و ہون گرتت، بلہ پرئونا آنگت اسرائیلی رٹوگا نہ اِشتنت.

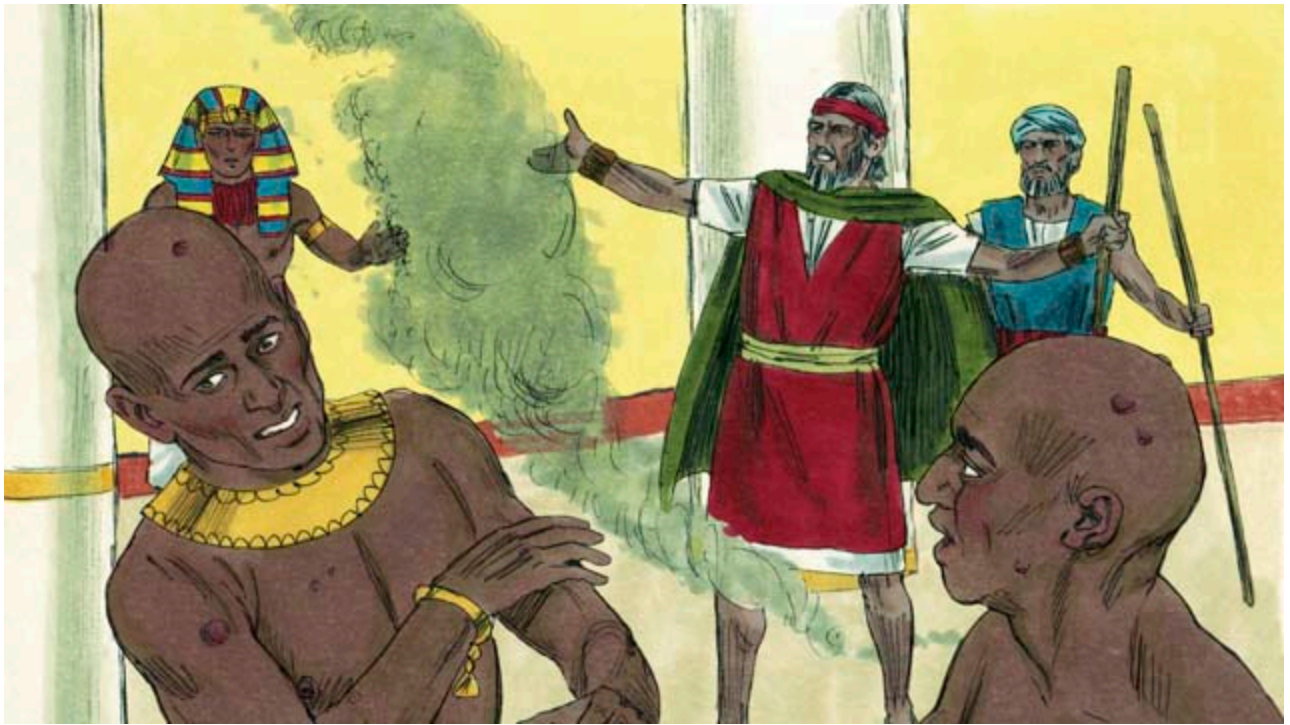
هُدایا سَرجمین مسرا پُگل راہ دات. پرئونا گون موسایا دَرَبندی گرت کہ پُگلان بیز، بلہ وِہدے کہ سَجَّہین پُگل مُرتنت، پرئون گیشتر سینگیل بوت و آیی اسرائیلی نہ اِشتنت کہ چہ مسرا برئونت.

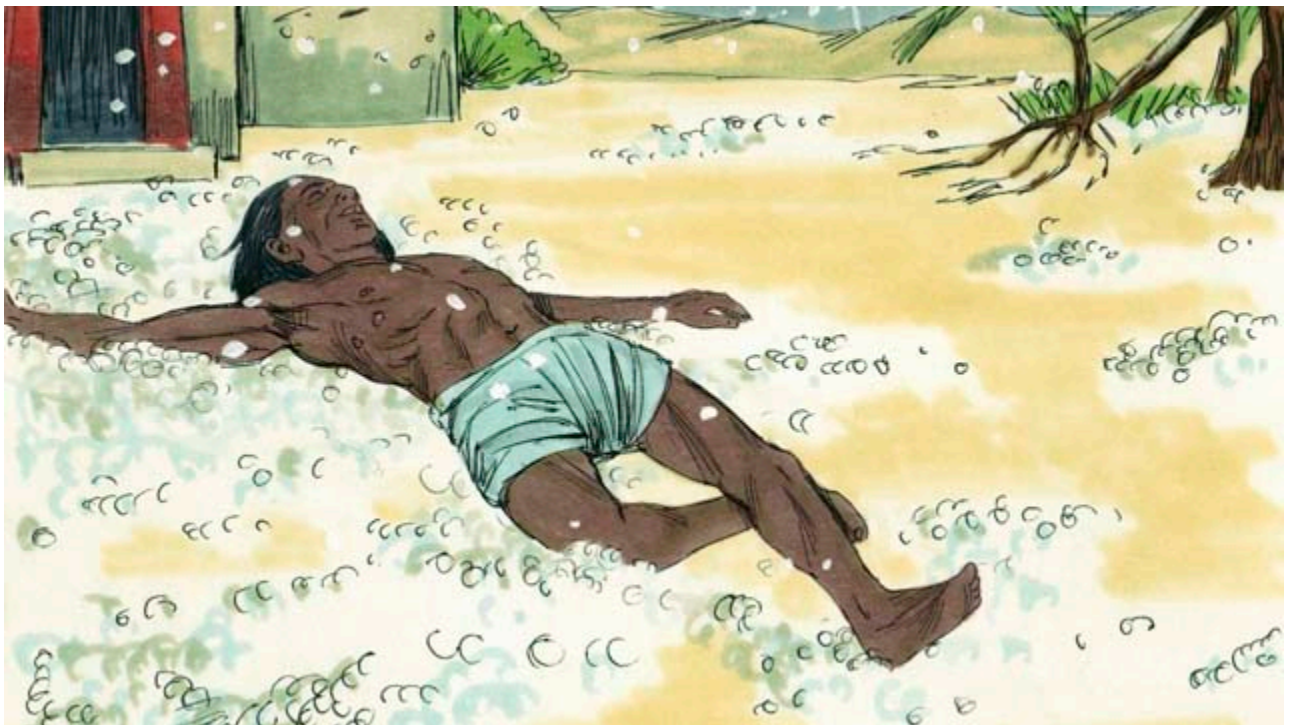
گُڑا هُدايا بيھساب پڻڱ راه دات و رندا بيڪساس مڪسڪ هَم راهي دات. پڙونا موسا و هارون تنوار گُرت و گوشتنت: «اڱن سُما اے آرابئے ديما بداريت گُڑا اسرائيليان اجازت هست كه چه مسرا برنونت.» وهدي موسايا دوا گُرت، هُدايا سڄهين مڪسڪ چه مسرا بُرتنت، بله پڙونئے دل سينگتر بوت و اسرائيلی مهلوکی آرات نڱرت.

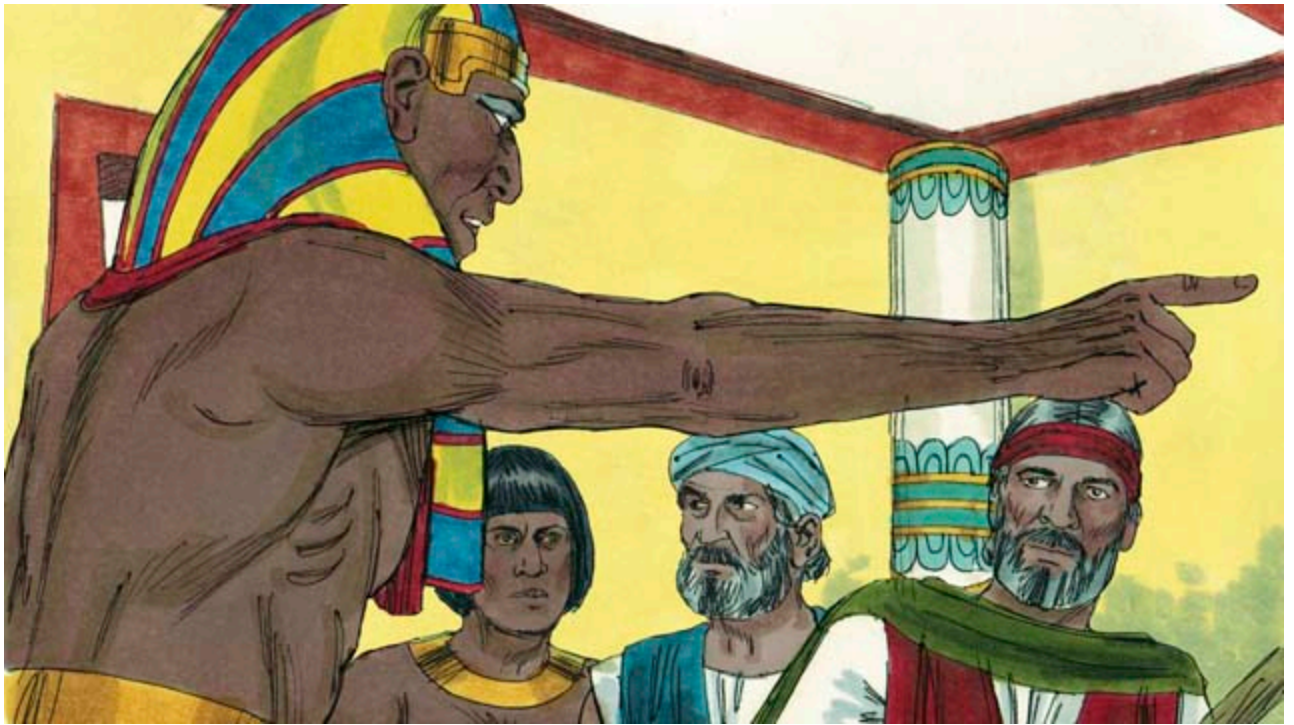
نون هُدايا مسرئے سڄهين دلوت بيمار گُرتنت و آمرتنت. بله پڙونئے دل انگت سينگتر بوت و اسرائيلی مهلوکی رنوكا نه اشت.

گُرّا هُدايا گون موسّايا گوشت: «برئو پرنونئ ديمّا پُر شانك بدئى. و هدى موسّايا انچش گُرت، گُرّا سَجّهين مسريانى جانانى سِرا سِلّين ريش در آتک. بله اسرائيليان هيج نبوت. هُدايا پرنون گيشا چه گيش سنگدل گُرت و پرنونا اسرائيلى رنوگانهاشتنت.

چه اشيا رند هُدايا مسرا ترؤنگل ريتک که مسريانى گيشترين کشت و کشارش تباه گُرتنت و هرکس که دُتا شت ترؤنگلان کشت. پرنونا موسّا و هارون تنوار گُرت و گوشتنت: «مَن گناه گُرتگ. شما شت گنيت.» موسّايا دوا گُرت و ترؤنگلان چه آسمانا گوارگ بند گُرت.

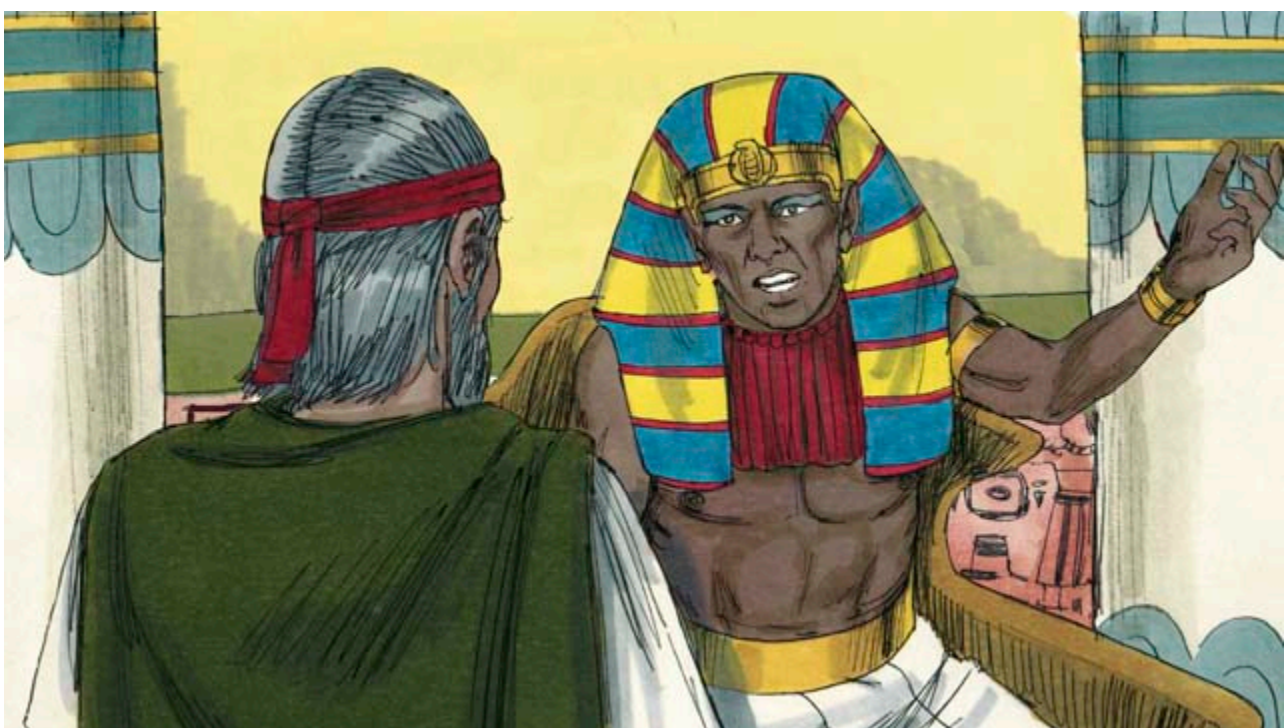
بله پرئونا پڊا گناه ڪرت و دلي انگت سنگتر بوت. آييا اسرائيلی اجازت ندانتت که برئونت.

نون هُدايا مڊگانی مزنین رُمیے مسرا راه دات. اے مڊگان هَما ڪشت و ڪِشار وارتنت که ترؤنگلا ثباه نڪرتگانتنت.

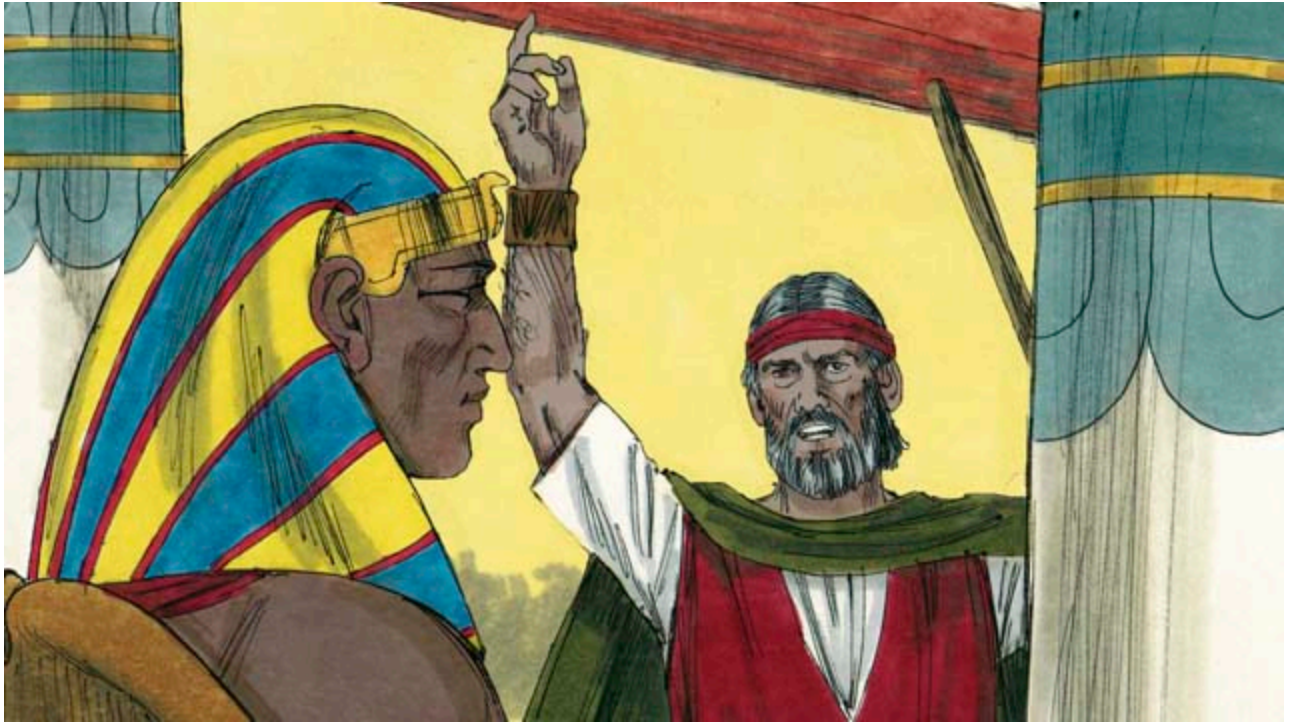
رندا هُدايا تھاری راہ دات و اے تھاری سئے روچا منت. اَنچش تھار اَت کہ مسریان چہ وَتِی لوگان دَن در اَتک نَگرت. بلہ همودا کہ اسرائیلی نشتگ اَتنت اودا رُزناپی اَت.

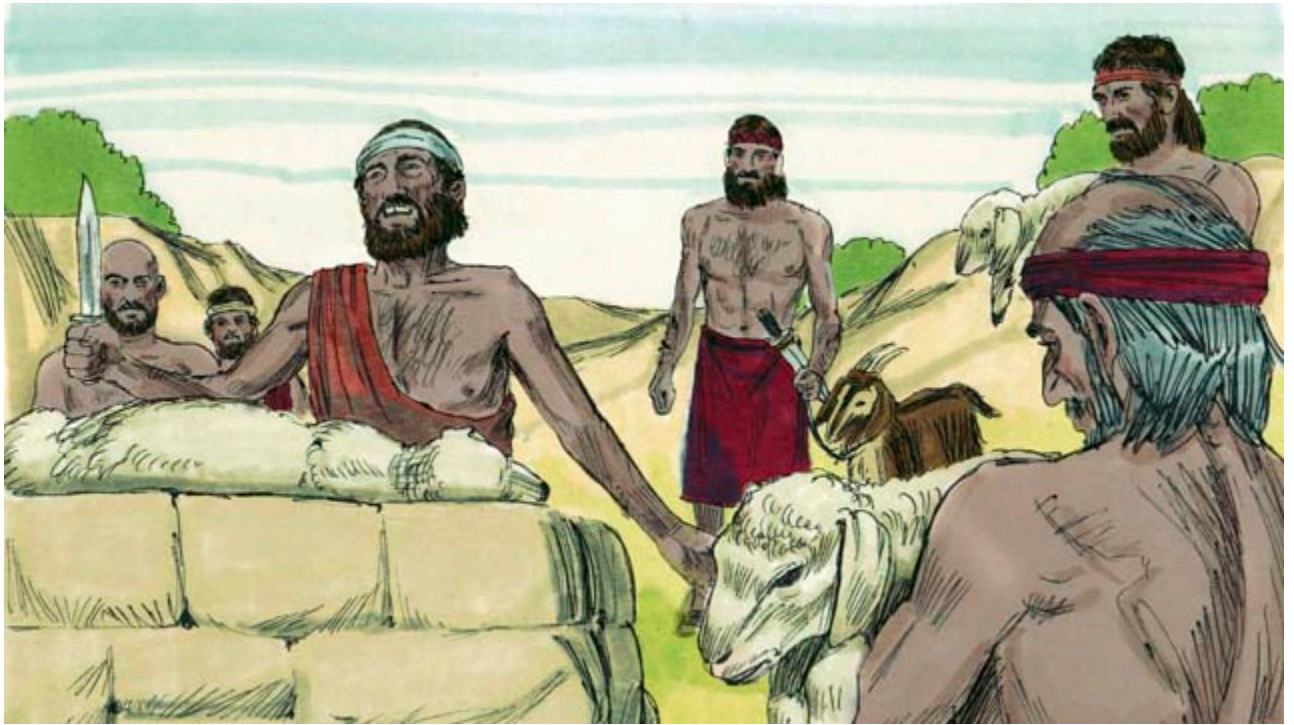
اے نُہین ازابان و رند ہم پرنونا اسرائیلی رنوگا نہ اِشتنت. پرنون مَنگئے ڈئولا نہات و پمیشکا هُدايا اِرادہ کُرت کہ وَتِی گُڈی ازابا راہ دنیان و اے ازاب پرنونئے دلا زَلور بَدَل کنت.

چہ پاکین کِتابا کِسَّهے کہ در رنو در ۵ تان ۱۰ نیبیسگ بوتگ.

۱۱. اسرائیلیانی ائولی مردین چکّ چه مَرکا رگنت

ہدایا موسا و ہارون پر ٹوئے کرا راہ دانتت کہ ایبا بگوشتت اسرائیلیان بل کہ رنونت. آشتنت و پرئوش گڈن کُرت و گوشت کہ اگن تنو اسرائیلی رنوگا نہ اشتنت، گُرا اے رندی ہدا آنچین کارے کنت کہ سَجھین مسریانی مسترین مردین چُک و آیانی دلوتانی اتولی نرین چُک بمرنت. اے ہبرئے اشکنگا رند ہم پرئونا باور نکررت کہ چُش بیت و ہدائے ہکمی نمیت.

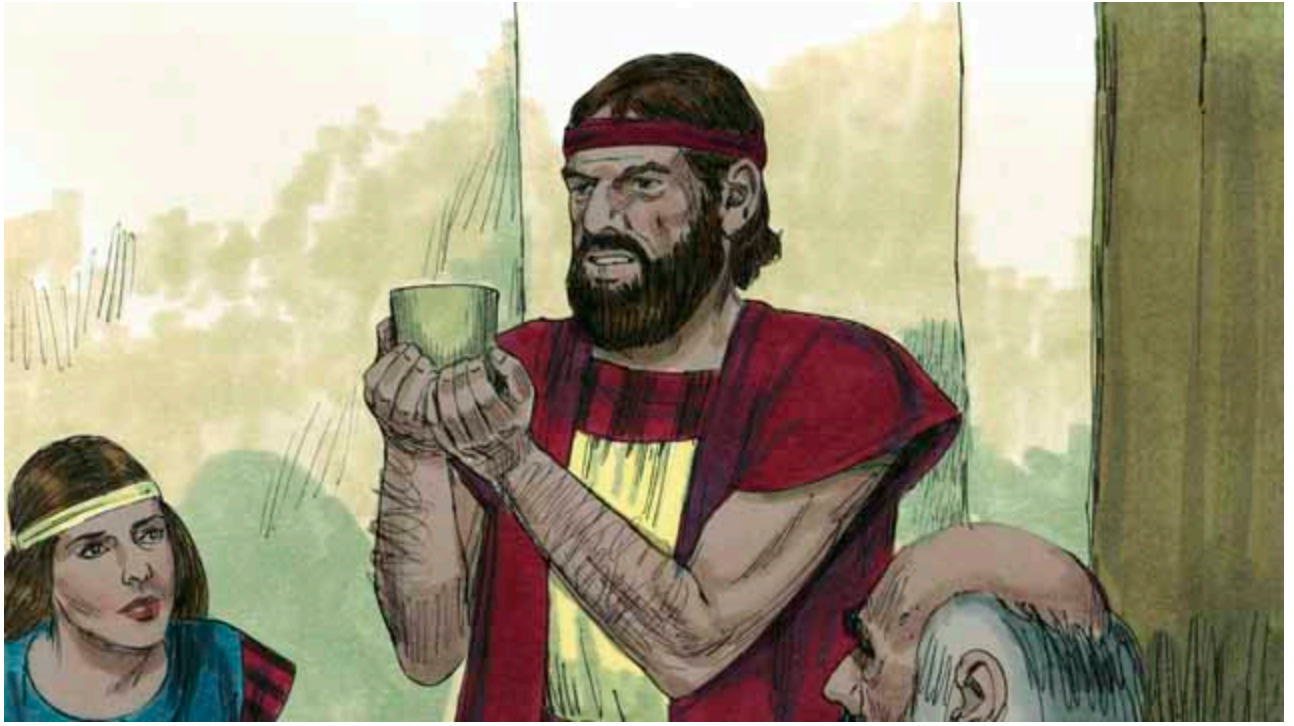
ہرگسا کہ ہدائے ہبر باور کُرت ہدایا پہ آیینے مسترین مردین چُکئے رگینگا راہے پچ کُرت. ہر یک ہاندانیا بے اثیین گورانڈے در چنگ و کشگی ات.

هُدایا سَجَّهَینِ اسرائیلی پَر ماتنت: «وتی لوگئے درواز گئے چپ و چاگردا هَمے گُورانڈئے هُونان پَر بُمشیت و گُورانڈئے گوشتا آسئے سَرا بَچیت و زوٹ گون آنچین نَگنیا بوری تی که هُمیری مان مبیٹ.» هُدایا گون اسرائیلیان اے هَم گوشت که تنیار ببیت و وَر گئے هَلاس کنگا رَند زوٹ چه مسرا در بکیت.

اسرائیلیان هَما پَنیما کُرت که هُدایا هُکم داتگات. شَپئے نَیما چه هُدانے هُکما سَجَّهَینِ مَسیرانی مَسیرین مردین چک مُرتنت.

هر اسرائيليا وتي لوڳئي دروازگني چپ و چاگر دا هون پر مُشتگات. پميشكا هدايا چه آياني لوگان سرگوز ڪرت، بزان هداي گهر آياني لوگان نڪيت. گورانڌئي هوناني سئوبا، هون پر مُشتگين لوگاني سڃهين مردم رگنت.

بله مسريان انگت هداي سرا باور نڪرت و آبيئي هڪميش نميت. گزا هدايا چه آياني لوگان سرگوز نڪرت.

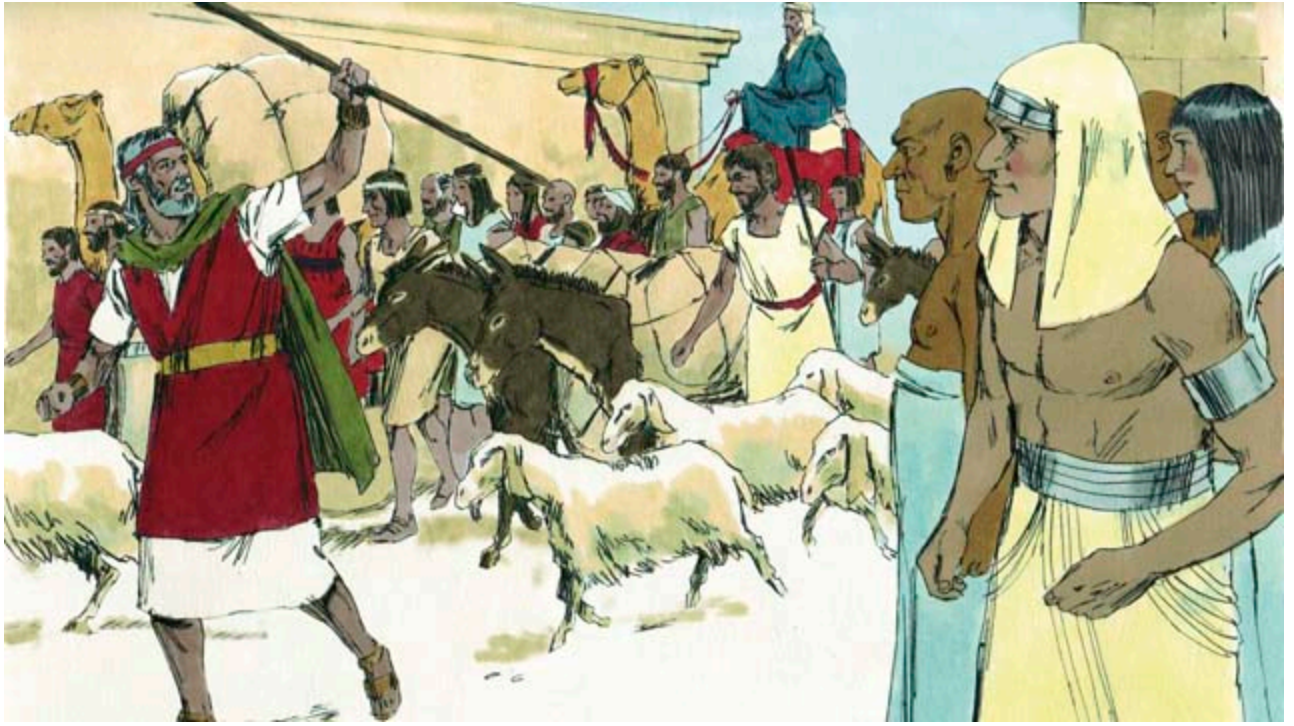
سَجَّهين مِصريانى ائولى مردين چُك مُرتنت. چه زندانئى بنديگان بگر تان پرنونا، سَجَّهين مِصريانى ائولى مردين چُك مُرتنت. مسرا بازين مردُمة چه وتى گرانين درد و گمان كوگار و پرياتا ات.

هَما شَبا پرنونا موسا و هارون تنوار كُرت و گوشنتنت: «اسراييليان بزوريت و آنون چه مسرا در بكيتت.» مِصرى مردُمان هَم گُون اسراييليان گوشت كه زوتان زوت در بكيتت.

چه پاकिन كِتابا كِسْهَے كه دررئو در ۱۱ بند ۱ تان در ۱۲ بند ۳۲ نيبسگ بوتگ.

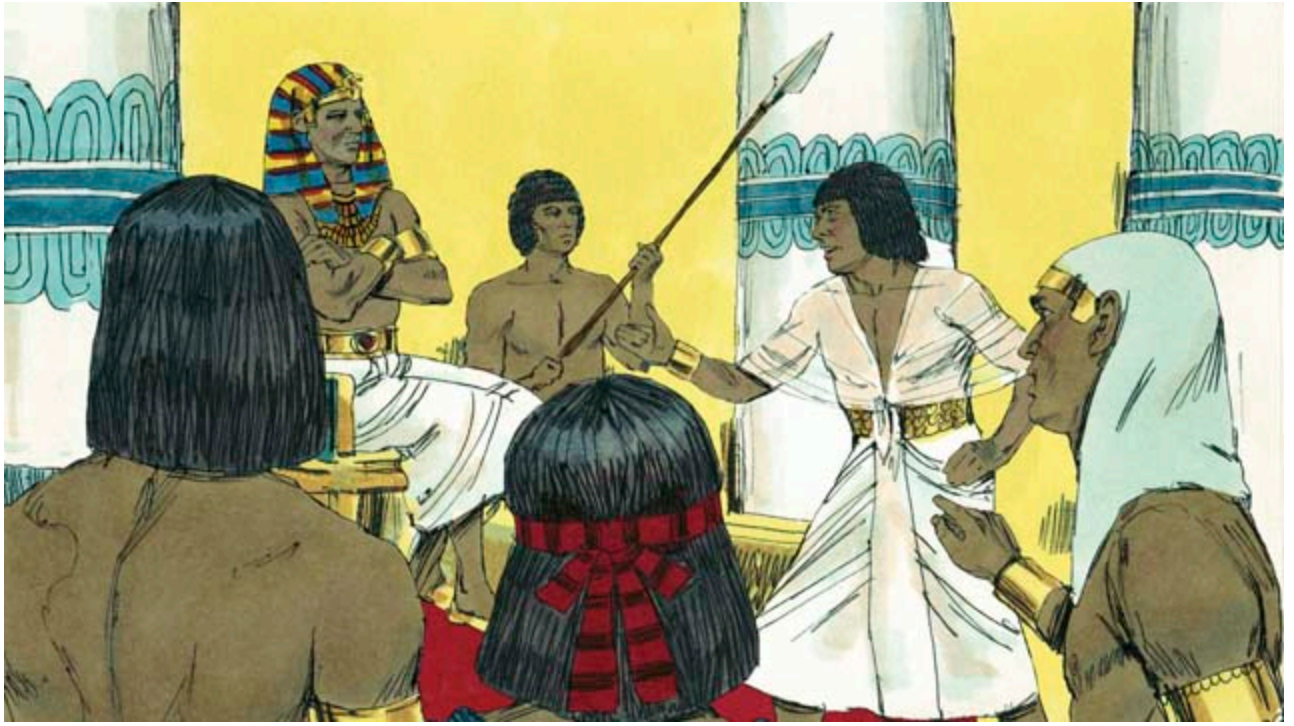
۱۲. اِسْراِیِلی چه مِسرّا دَر کِنت

اسرائیلی باز گل آتنت که مسرش یله داتگات. نون چه گلامیا آرات بوتگاتنت و دیم په هَما مُلکا رنوان آتنت که هُدا یا گون اِبراهِیما کنول کُرتگات که آ مُلک تنئی چُک و نَماسگانی میراس بیت. اِسرائیلیان در کِپگا پیسر چه وتی مسری هَما ساهگان تَلاه و نُگَرَه و دِگه گرانبَها ن چِیز تَلَب کُرتگات و مسریان اے چِیز داتگاتنت. چه دِگه کنومان هَم لَهتین مردُما هُدا ئے سَرا باور کُرتگات و وهده اِسرائیلیان مسر یله دات، گُرا آ هَم گون اِسرائیلیان در کِپنتنت.

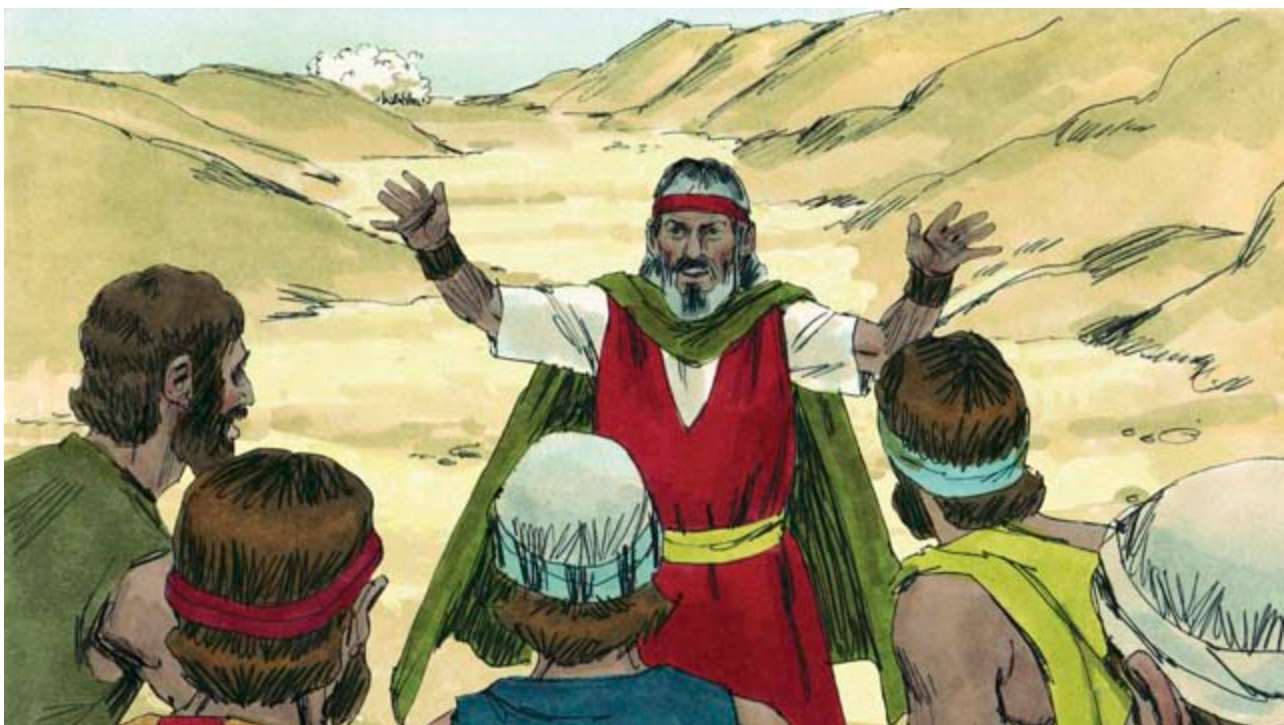
جَمبرئے بلاهین مُنکے زاهر بوت و رُچا اِسرائیلیانی دِیما رنوان بوت. شِپا هَما مُنک آسے بوت. هُدا ئے رو هَما جَمبر و آسُے مُنکا مان آت و اِسرائیلیانی رَهدر بریا گنگا آت. بَس اِسرائیلیانی یَغین کار هَمش آت که هُدا ئے رَندگیریا بگننت.

گسانين و هديا رند پړئون و آيينه مردم چه اسرائيليانى آزاد گنگا پشومان بوتنت. مسريان لوټت که اسرائيليان پدا وتى گلام بگنت. گرا اسرائيليانى رندا گپنت. هدايا وت مسريانى دلا دات که چه وتى کارا پشومان ببنت. پميشکا چشى گرت که پيش بداريت که من هداوند چه پړئون و مسريانى سجهين هدايان زورمندتر آن.

اسرائيليان ديست که نون ما گت اين، پشنا مسرى لشکر پيداک انت و ديما دريا انت. اے دريايا «سهرزر» گوشنت. آيان سگ ترست، کوگارش گرت و گوشيش: «ما پرچا مسر يله دات؟ نون ما مرين.»

موسایا گون اسرائیلیان گوشت: «مثرسیت. مروچی هدا په شما جنگ کنت و شمارا رگینیت.» گڑا هدایا گون موسایا گوشت: «مردمان بگوش که سهرزرئے نیمگا برنویت.»

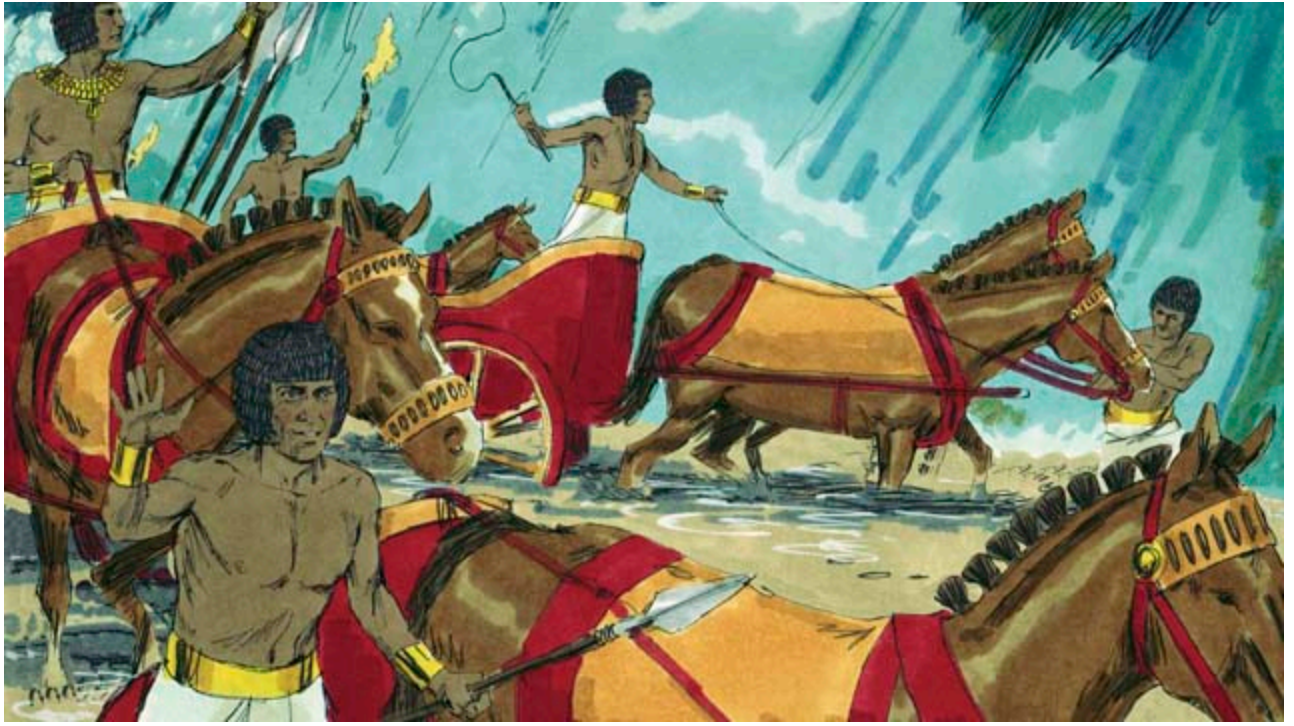
گڑا جمبرئے مٹک آتک و اسرائیلی و مسریانی نیاما اوشتات. شپا همه مٹک بدل بوت و آسئے مٹکے بوت. سجهین شپا مسریان جُهد گرت که اسرائیلیانی نیمگا بیاینت، بله چه آسا گوسنش نگرت.

هُدایا گون موسایا گوشت که وتی دَستا دریائے نیمگا شَهار بدئے. گُڑا هُدایا گواتے راه دات، گواتا آپ اے نیمگ و آنیمگا بُرت و آپئے
تھا راھے پچی گُرت.

اسرائیلی دریائے تھا هُشکین زمینئے سَرا گُوستنت. دریائے آپ آسانی دوین نیمگان چو دیوالیا مک ات.

وہدے مسریان دیست کہ اسرائیلی رنوگا أنت، گڑا اسرائیلیانی پُشنا آتکنت.

مِسرِی چہ دریائے تھئے راہا اسرائیلیانی رَندا گپتنت. بلہ چہ ہدائے ہکما آیانی اسپگاڑی دریائے تھا گتنت و نتوانتش دِیما برنونت.
گڑا آیان چہ تِرسا کوگار گرت: «بِتچیت کہ ہدا پہ اسرائیلیان جَنگ کنگا انت.»

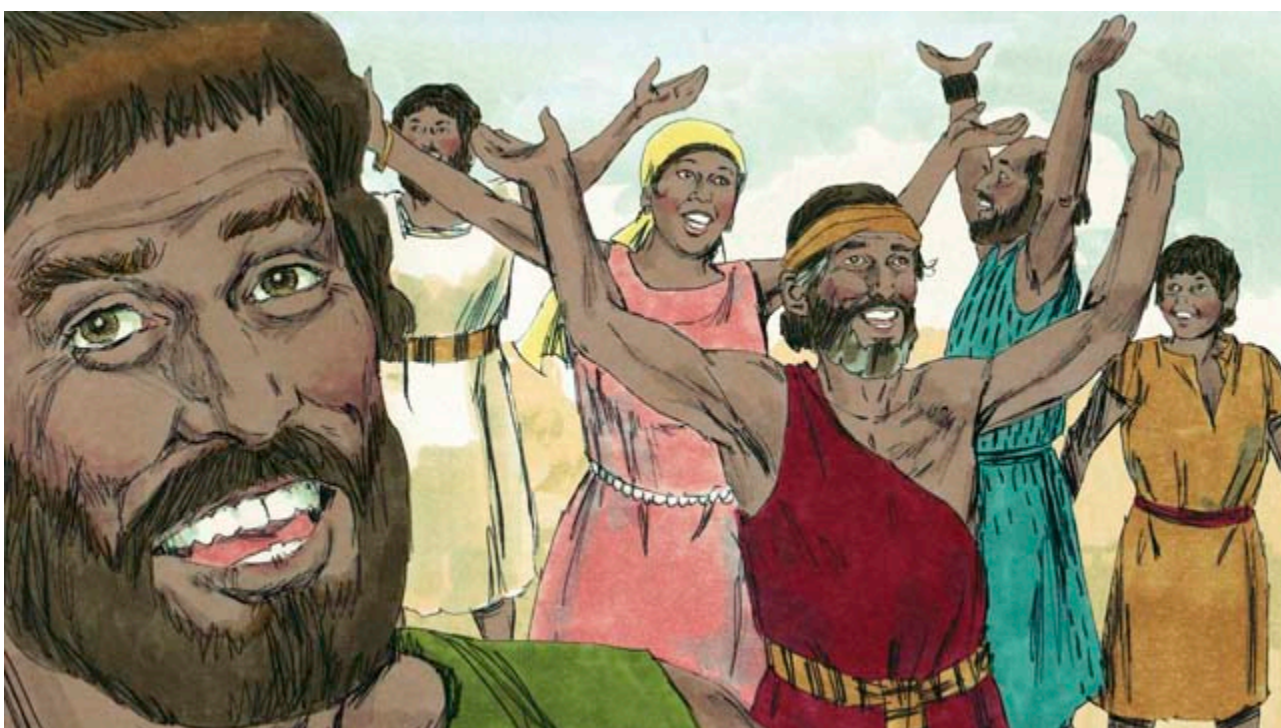
سَجَّهينِ اسرائيلی چہ آپا گوستنت. گُڑا ھدایا گون موسایا گوشت کہ پدا وتی دسٹا دریائے نیمگا شہار بدئے. اُنچس کہ موسایا وتی دسٹ شہار دات، آپ پدا وتی پیسریگین جاھا آتک و اوشتات و سَجَّهينِ مسری آپا بگنتنت.

وھدے اسرائیلیان دیست کہ سَجَّهينِ مسری مُرتنت، گُڑا آیان ھدائے سَرا باور گُرت. آیان اے ھم باور گُرت کہ موسا ھدائے نبی انت.

اسرائیلی باز گل بوتنت که هُدا یا آ چه مرک و گلامیا رَگینتنت. نون آرات آتنت که هُدا یا بَمَنَّت و آیا پَرَسِش بگننت. اسرائیلیان په وتی نوکین آراتیئے شاتکامیا بازیئ سئوتے جَت و هُدا ئے تارپ کُرت که هُدا یا آ چه مسری لَشکرا رَگینتنت.

هُدا یا اسرائیلی هُکم دانتنت که هَر سال جَشنے بگریت که شمارا یات ببیت که من چُون مسری شیکست دانتنت و شمارا چه گلامیا آرات کُرت. اے جَشنے نام «سَرگوزئے ائیید» انت. په اے جَشنے شاتکامیا اسرائیلیان اَلَم شَرِّین و پَزَوَرین گورانڈے کُشگی و آسئے سَرا پَچگی آت و آیان اے گورانڈ گون بِنُهَمیرین نَگنا ورگی آت.

چه پاکین کتابا کِسّه که دررئو در ۱۲ بند آ۳۳ تان در ۱۵ بند آ۲۱ نییسیگ بوتگ.

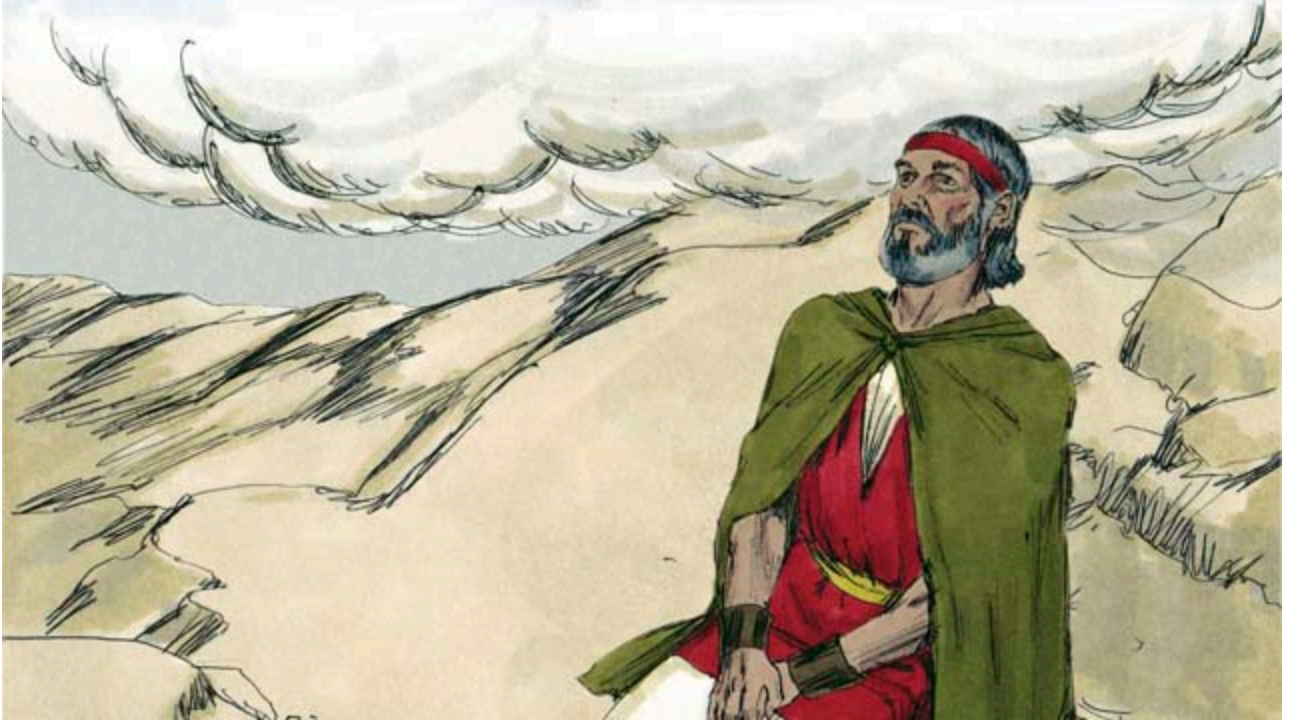
۱۳. گۆن اسرائیلیان هُدائے اَهد و پئیمان

هُدایا اسرائیلی چه سهرزرا گوازینتنت و پدا چه گیابانا دیم په کوهیا اورتنت. آ کوهی نام «سینا» ات. سینا هما کوه ات که موسایا اودا روکین درچک دیستگات. مردمان وتی گدان کوهی دیما مک گرتنت.

هُدایا گون موسا و سجهین اسرائیلیان گوشت: «شما زلور منا و منی هما اهد و پییماننا بمنیت که من گون شما گنای. اگن شما انچش بگنیت، شما منی کیمنین مال و هستی بیت و پاک و در چتگین کئومے بیت، دینی پیشوا و بادشاه بیت.

سُئِ رُوچُئِ تَہا مردمان وَا تانِیَار کَرِت کَہ ہُدا آیانی نَرِیگا بیئیت. گُڑا ہُدا سینائے کُوہئے تُلّا اَیر اَتک. وِہدے ہُدا کُوہئے سَرا اَیر اَتک بازین دَنز و دوت و گَرَنَد و گِرَوک و ساز و گِرناپانی بَلاہین تَنوارے بوت. موسّا تَہنا کُوہئے سَرا شُت.

ہُدا یا گُون مردمان اَہد و پَنیمانے کُرت و گوشت: «مَن ہُداوند اَن، شَمئے ہُدا اَن. اے مَن اَتان کَہ شَمارا چَہ مِسرِیانی گُلامِیا رَکَینت. یگَہ ہِچ ہُدا پَر سَنیش مَکَنیت.

په وټ بُت جوړ مگنیت و بُتانی پرستشا مگنیت، پرچا که من هداوند شُمئے یگین هدا آن. منی ناما په بے اُرتی کار مَبندیټ. شَبَنئے روچئے اُرتا بداریټ و اے روچا گچینی روچے بزانیټ. وټی سَجَّهین کاران هپتگئے شش روچئے تها بگنیت. هپْثُمی روچ شُمئے آرام کنگئے روچ انت. هپْثُمی روچا منی یاتا ببیت.

وتی مات و پتئے اُرتا بگنیت. زنا مگنیت. دُری مگنیت. دروگین شاهدی مدنیټ. وتی همسا هگئے جن و لوگ و دِگه هر چیزا که هست انتی دِلمانگ مبیټ.»

سَجَّهينَ مردمِ هُدائے داتگينِ کانونئے مَنگا تنيار بوتنت. مردمانِ مَنّت که هُدائے راها برنوين و تَها يَگين هُدايا پَرستش بگنين.

هُدايا گونِ اسرائيليان اے هَم گوشت که مَزَنين تَمبوءے اَدّ بگنيت و اِشيئے ناما «شاهديئے تَمبو» بگنيت. گوشتی که تَمبوا چُون اَدّ بگنيت و تَمبوءے تَها چے چے مان بگنيت. هُدايا اَگوشتنت که دراجين پردَھے جوژ گنيت که هَمے تَمبوا دو لوگ بکنت. هُدائے شان و شوکت هَمّا لوگا کنيت و داريت که پردَھئے پُشنا انت. تَها مَزَنين دينی پيشوايا اجازت هَسَت اَت که هَمّا لوگئے تَها برنوت که اودا هُدائے شان و شوکت اَت.

مردمان شاہدینے تمبوئے دیما کربانجاہے اڈ کنگی آت. ہدایا گوشت: «ہرگسا کہ ہدائے کانون پر وشتگ، آ ہنیوانے کربانجاہا بیاریت و دینی پیشوا ہمے ہنیوانا بکشیت و پدا کربانجاہے سرا بسوچیت. اے ہنیوان پہ من ہدایا کربانیگے بیت.» ہدایا اے ہم گوشت کہ ہنیوانے ہون آ مردمئے گناہا شودیت و ساپ کنت. گون اے کارئے گنگا انسانے گناہ ہدائے دیما گار بیت. گنہکارین مردم ہدائے چمان پاک بیت. ہدایا موسائے برات ہارون و ہارونئے چک و نماسگ در چنتت کہ آ دینی پیشوا ببنت.

هُدایا دو سنگئے سَرا وَتِی دَھین پَرمٰن نِیشتہ کرتنت و اے سِنگ موسائے دَسْتا دانتت. هُدایا مردُمانا دِگہ هَم بازین کانون و راہ و رَہبند دانتت کہ آ اِسانی رَندگیریا بگنتت. هُدایا وادہ کرت کہ اگن مردُم اے کانونان بَمَنّتت، مَن وَت اَیان سَمبالان و بَرکَت دُئیان. آییّا اے هَم گوشت کہ اگن کسے اے کانونان نَمَنّیت، گُڑا آ سِزا دُئیگَ بیت.

موسایا بازین رُچنیا سینائے کوھئے سَرا داشت و گون هُدایا هَبَر گُرت. مردُمان موسائے پَر تَرگئے ودارا دَم بُرتگات. اَیان وَتِی تَلاه هارونئے کِرا آورنتت و گوشتیش: «چہ اِشان بُتے جوڑ بگن کہ ما هُدائے بَدَلا اے بُنتے پرستشا بگنین.» گون اے کارئے گنگا اَیان هُدائے هَلاپا مَزنین گُناھے گُرت.

هارونا تِلاهين بُت گوسکينے شِکلا جوڑ کُرت. مردمان گنوکاني پئيماء بُت پرستش کُرت و په آيباء کُربانيگ کرت. هُدا آيباني هَمے گُناهُئے سَنُوبا آيباني سَرا سَک زهر بوت. گون موسايا گوشتي که من مردمان تِباہ کنگ لَوُثان. بله موسايا گون هُدايا دزبندی کرت که مردمان تِباہ مکن. هُدايا موسائے دُوا گوش داشت و مردمی تِباہ نگرنتت.

وهده موسا چه سينائے کُوها اير آتک، آيباء هَماء دوين مزنين سِنگ گون آنتت که هُدايا آيباني سَرا دَهين پَرمان نِيشته کُرتگ آنتت. وهده موسايا بُت دِيست سِنگي پرُوشَت و تُکُر تُکُر کُرتنت.

رندا موسایا بُت بُن دات و پُری گُرت و پُر آپا دنور دانتت و مردمی گوشتنت که هَمے آپا بۆریت. پدا هُدايا مردُمانی سَرا آز ابے راه دات و بازیڻ مردُمے مُرت.

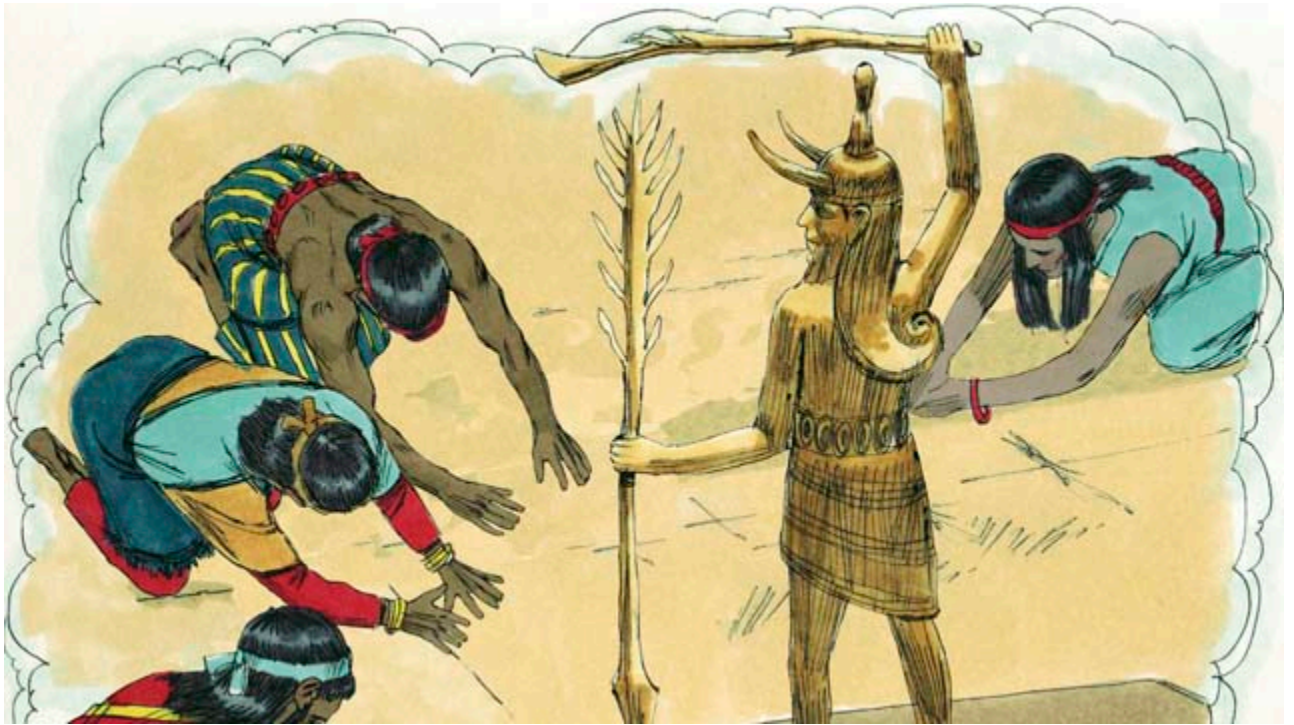
موسایا پُرشتگین سینگانی بَدَلا په دَھین پرمانان دِگه دو سینگ پُئیم کرت. کوهنے سَرا سَر گپت، پدا دَوايی کرت که هُدا مردُمان پَهَل بکنت. هُدايا موسائے دَوا گوش داشت و مردُمی پَهَل کرتنت. پدا هُدايا اسرائیلی چه سینائے کَوما دیم په هما مُلکا بُرتنت که آييا گون ابراهيما واده کرتگات که آ مُلکا تنیی چک و نَماسگان دنیان.

چه پاکین کتابا کِسّه که دررئو در ۱۹ تان ۳۴ نییسیگ بوتگ.

۱۴. اسرائیلی مان جَنگَل و گیابانان

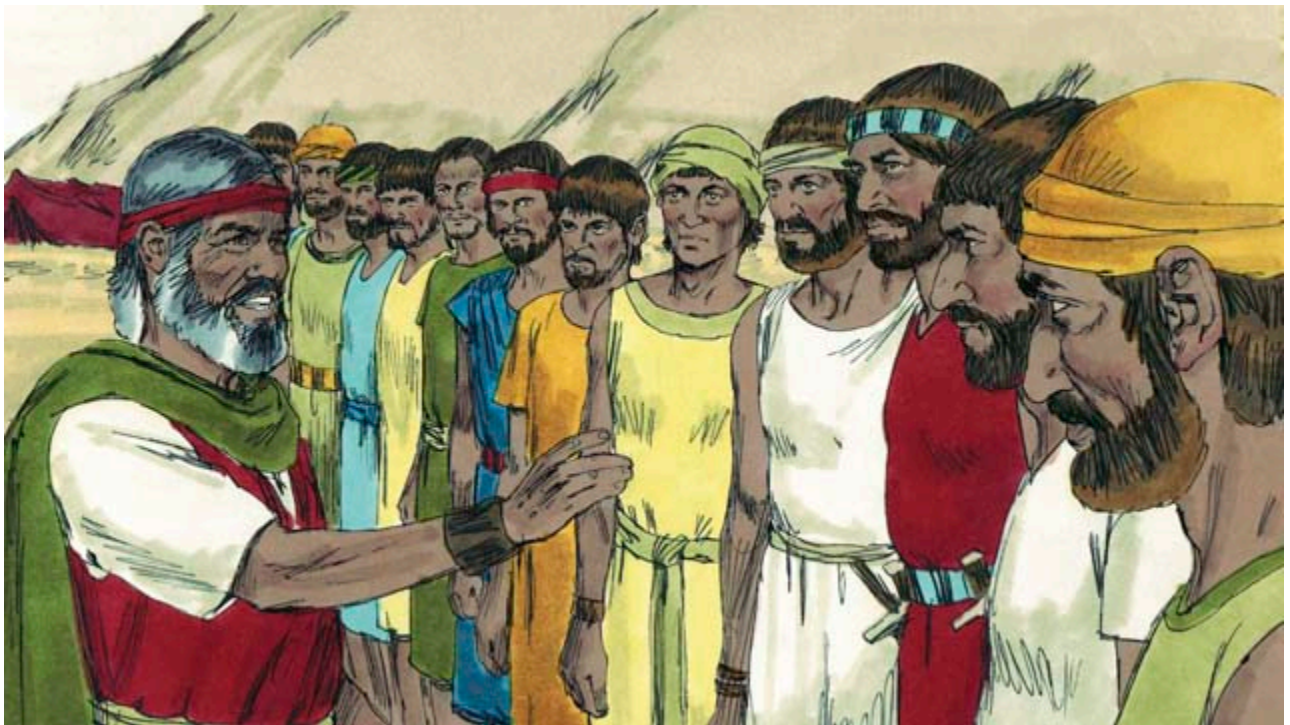
هُدایا گون اسرائیلیان آهد و پئیمانے کرتگات. پمیشکا آیا اسرائیلیانا شریتنے سَجَّهین رهبند سرپد کرتنت که آیان مَنگی آتنت. پدا آیا اسرائیلی چه سینائے گیابانا دِگه جاهے بُرتنت. هُدايا لوُتت که آیان واده داتگین مُلکا ببارت. ا مُلکئے نام «گنهان» آت. هُدا مردمانی دِیما جَمبرئئے تها رنوان بوت و مردُم آییئے پُشتا رنوگا آتنت. اے جَمبر مَنکئئے شِکلا آت.

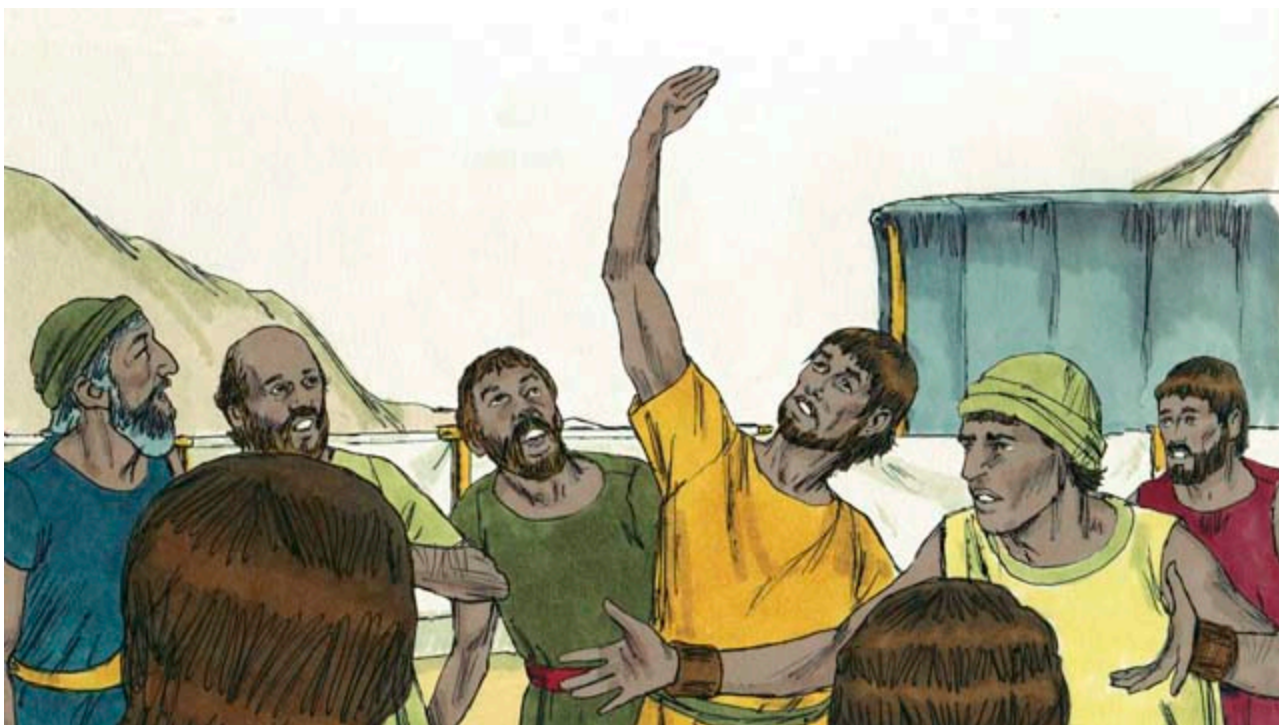
هُدایا گون ابراهیم و اساک و اکوبا واده داتگات که من گنهائے مُلکا شَمئے نسل و پدرچارا دنیان. بله نون اودا بازیڻ کنومے نشتگات و آ گنهانی گوشگ بوتنت. گنهانیان هُدا نمَنت و پَرستِش نکرت. آیان بُتین هُدا پَرستِش کُرتنت و بازیڻ رَدین کارش کُرت.

هُدایا گون اسرائیلیان گوشت: «وهدے شما واده داتگین ملکا رنویت، سَجَّهین گنهانیان چه اودا در بگنیت. گون آیان سُهَل و ایمینیئے اُهد و پییمان مَبَدیت و سور و سانگ مکنیت. اَلَم آیانی سَجَّهین بُتین هُدایان بپروشیت. اگن شما منی هَبَران مزوریت، گُڑا اهرَا شما منی جاگها آیانی بُتین هُدایانی پَرستیش کنگا بندات کَنیت.»

وهدے اسرائیلی گنهانیئے هَد و سیمسرا آتکنت، موسایا چه دوازدهین گبیلهان یَک یَک مَرْدُمے در چت. موسایا آ سَر و سَوَج کرتنت که گنهانا برنویت، جاسوسی بگنیت و بچاریت که آ ملک چُون انت. گنهانی مردمانی هَم جاسوسیا بگنیت که بارین آ زورمند انت یا گمزور.

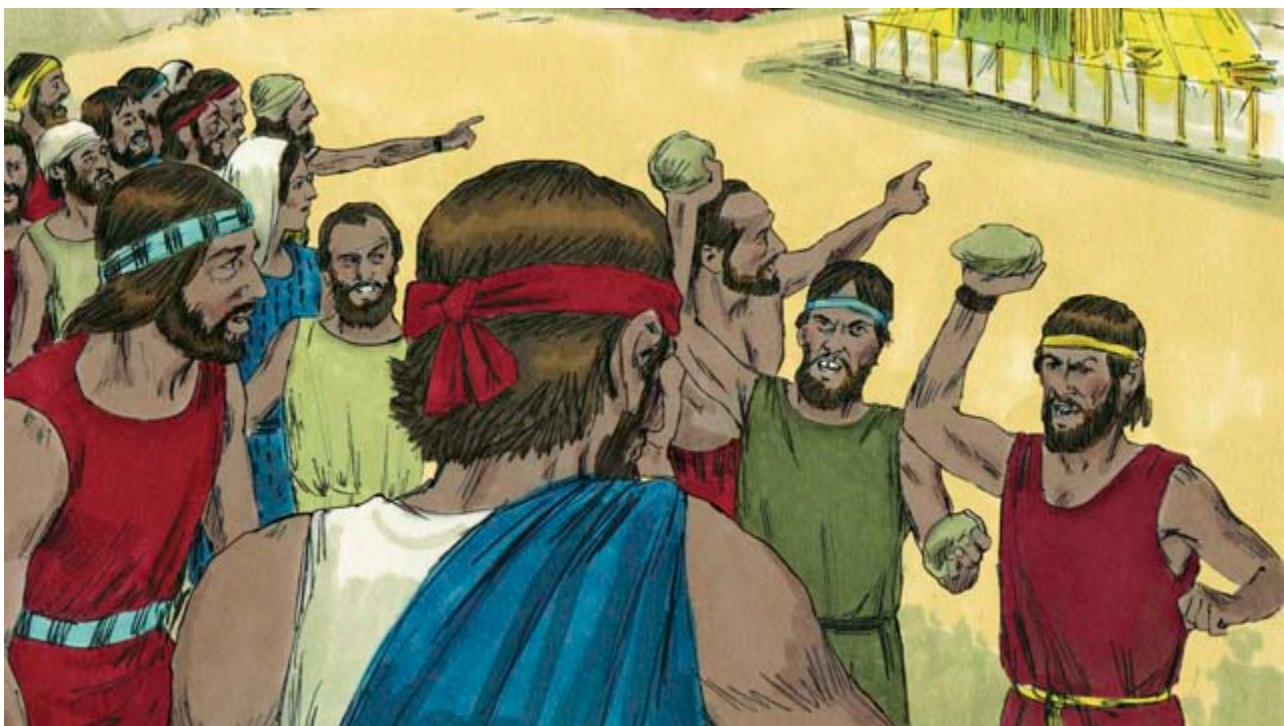
هَما دوازدهين مردمان تان چلَ رَوچا گنهانا داشت و پدا وائرَ بوتنت. وتی مردُمش گوشتنت: «گنهانئى زمين په کِشت و کِشارا سَک شَرّ انت و باز بر و سَمَر دَنت.» بله چه آيان ده جاسوسا گوشت: «گنهانئى شَهر باز مُهر و مُهگم آنت و اودئى مردُم هَم مَزن و زورمند آنت. اگن ما آيانى سَرا هَمَله بگننن، آ مارا سرجميا شکست دَيننت و گُشت.»

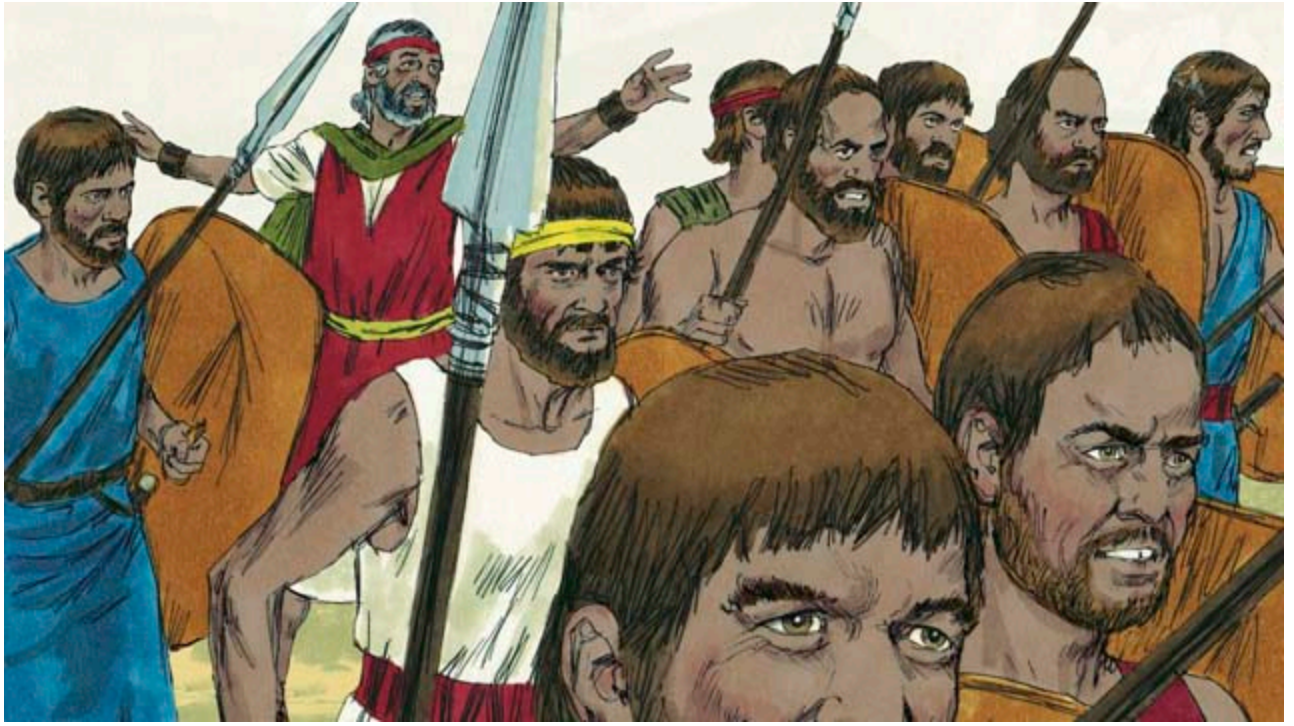
هَمى دَمانا آ دِگه دوين جاسوس کاليب و يوشايا گوشت: «هَئو، اے راست انت که گنهانى مردُم بُرزگد و زورمند آنت. بله ما آلمانا آيان شکست دات گننن. هُدا په ما جَنگ کنت.»

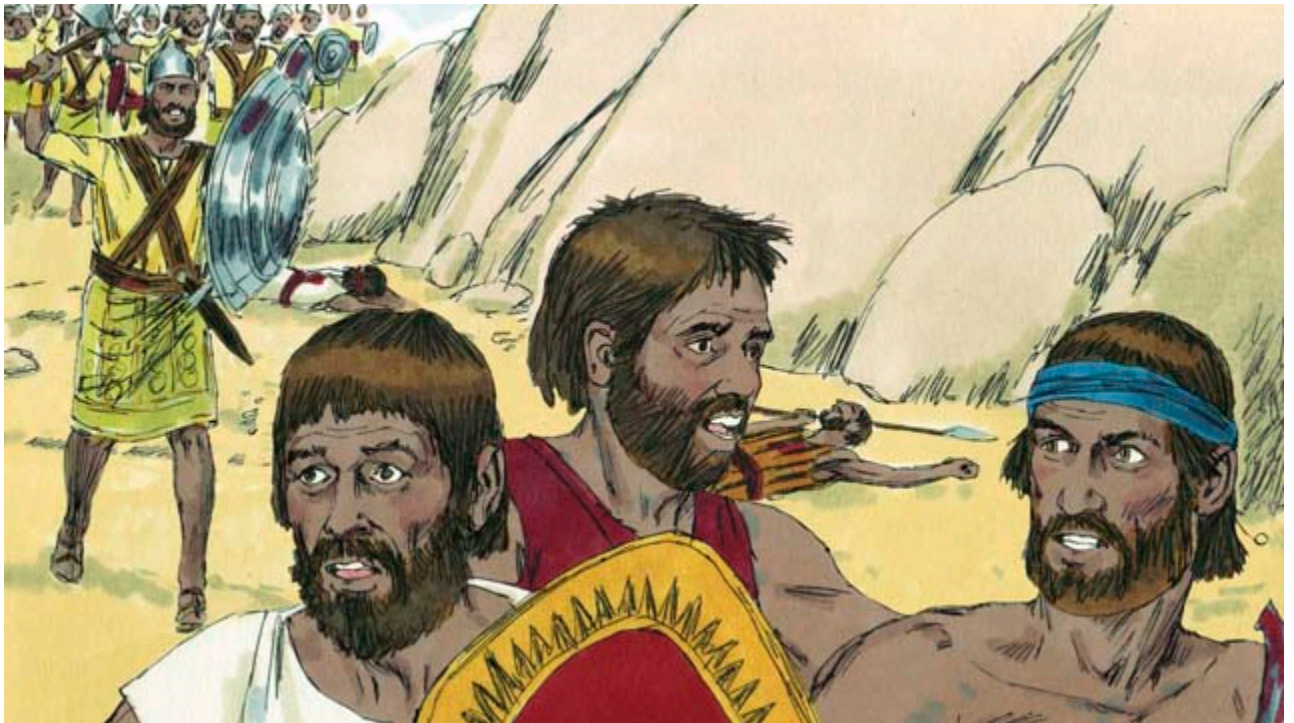
بله اسرائیلیان کالیب و یوشائے ہبر گوش نداشتنت. موسا و ہارونئے سرا زہر گپنت و گوشتیش: «شما پرچا مارا اے سل و نگیگین جاہا آرتگ؟ ما باید انت مسرا بداشتین. آگن ما ہدائے وادہ داتگین ملکا برنوین، گڑا چہ جنگا مرین و مئے جن و چگان گنہانی وتی گلام و مولد کننت.» نون اسرائیلیان لوٹت کہ پہ وت دگہ ر ہشونے گچین بگننت کہ آیان پدا مسرا ببارت.

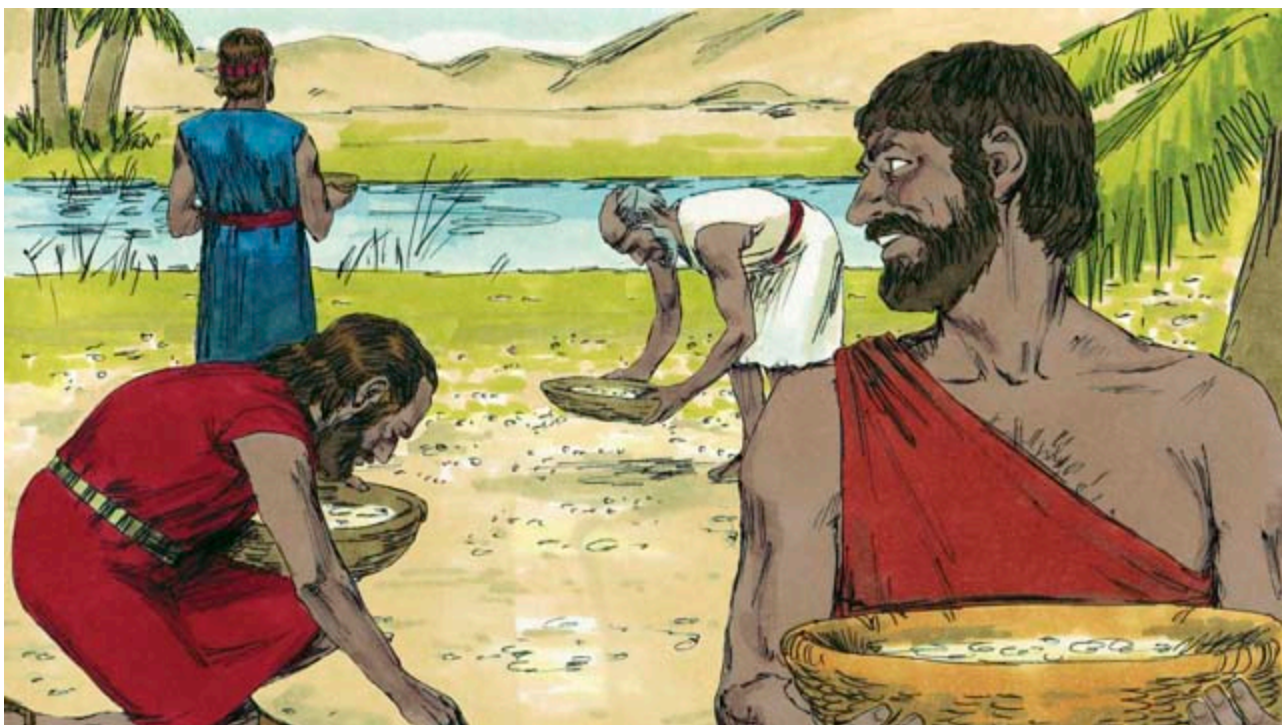
وہدے مردمان اے ہبر گرتنت ہدا باز زہر گپت. آیینے شان و شوکت شاہدینے تمبونے تھا آتک. گوشتی: «شما منی ہکم پادمال کرتگ. شما سچہین مردم جنگل و گیابانان در پہ در بیت. چہ شما ہرگس کہ بیست سالیگ انت یا چہ بیست سالا مستر انت، آگیابانان مریت و ہچبر ہما وادہ داتگین ملکا شت نکنت کہ من شمارا دنیانی. بس یوشا و کالیب اودا شت کننت.»

وهدے مردمان هُدائے هَبَر اِشگنتت آيان پَهلی لوٹت و گوشتِش که ما گناه کرتگ. گُزا آيان پئیسَلَه کرت که ما گنهانی مردمانی سَرا هَمَلَه گنن. موسایا، ا کُتن کرت و گوشتنت که گنهانا مرئوت که هُدا شَمئے هَمراه نهانت، بله آيان موسائے هَبَر گوش نداشت.

هُدا جَنگا آيانی هَمراه نبوت، گُزا آيان گنهانیانی دَسَتا شکست وارت و آيانی بازین مردمے کُشگ بوت. پدا اِسرائیلی چه گنهانا پَر تَرَتنت و چَل سالا جَنگَل و گیابانان دَر په دَر بوتنت.

اے چلّین سالان کہ جنگل و گیابانان اسرائیلی در پہ در آتنت، هُدا یا آیانی هئیا ل داشت. آییا نان چه آسمانا دانتت. اے نانئے نامش «مَن» کرت. هُدا یا نکلّین مُرگ هم اسرائیلیانی اُردگاها راۀ دات کہ آیانی گوشتان وارت بگننت. اے سَجّهین و هدا هُدا یا نه اُشت کہ آیانی گُدد برنت و کنوش بیدنت.

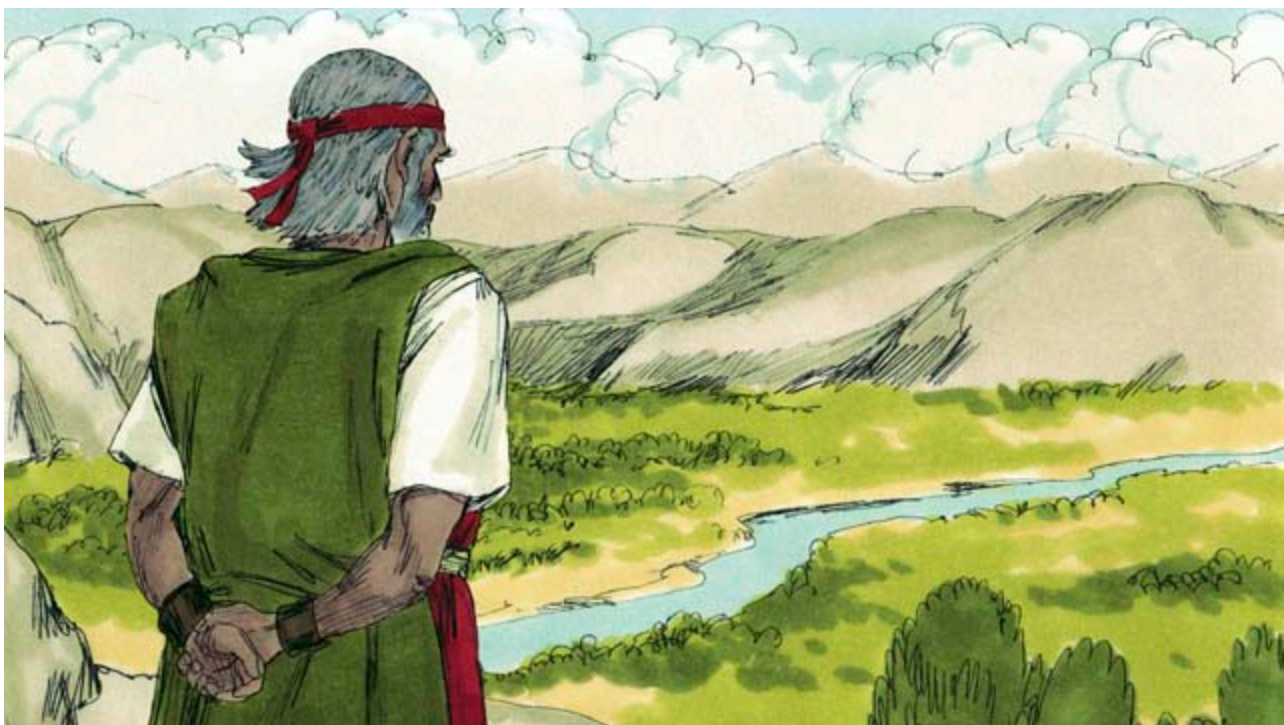
چه هُدا ئے مَوْجِز هان هم یگے اِش ات کہ و هده مردمان په وُرگا آپ نیست ات هُدا یا گون موسایا گوشت: «اے سینگا لَتّ بجن.» موسایا انچش کُرت و چه سینگا آپ در آتک کہ مردم بورنت. بله اسرائیلیان هُدا و موسائے سِرا نُرُنْدِت. اَنگت هُدا و پادار ات و هما کاری کُرت کہ گون ابراهیم و اساک و اکوبا واده داتگاتی.

يڪَ رندے ٻڌا مردمان ٻه ورگا آپ نيسٿاٽ. اے رندا هُدايا گون موسايا گوشت: «تنو گون سِنگا هَبر بگن و آپ چه سِنگا درِ کُنيٿ.» ٻله موسايا گون سِنگا هَبر کنگئے ٻڌلا سِنگارا دو رندا لٿ جٿ. گون وٽي اے کارا آيا هُدايے بے اُرتي کرت. چه سِنگا ٻه سَجَهيٿ مردمان آپ درِ اٽڪ، ٻله هُدا گون موسايا زهر بوت. آيا گون موسايا گوشت: «تنو که انچُش کُرت، واده داتگين مُلکا شٽ ننگئے.»

هما اسرائيليان که هُدا نمٽت، آ چَل سالنْے درِ ٻه دريا رند مُرتگاٽنت. کُڙا هُدايا يڪَ رندے ٻڌا مردم واده داتگين مُلڪنْے نَزِيگا بُرتنت. نون موسا باز ٻير اٽ و هُدايا ٻه مردمانِي رَهدر بريا يوشا درِ چٿ. هُدايا گون موسايا اے هم گوشت که من ديمترا ٻه مردمان نئيي پُنيمن دِگه نبيي راءِ دنيان.

پدا هُدايا گون موساِيا گوشت: «كوهُئِے تُلّا برئو كه تنو يَك رَندِے واده داتگين مُلكا بگندئِے.» موساِيا مُلك ديست، بله هُدايا نه‌اشت كه آ
اودا برئوت. موسا هما كوهُئِے سَرا مُرت. اسرائيليان سي روچا پُرس داشت. يوشا آيانِي نوکين رهشون بوت. يوشا شَرّين رهشونِے ات،
پرچا كه آيبا هُدايِے سَرا باور هست‌ات و هُدايِے هُکم و پرمانِي په دل مَيّنت.

چه پاکين کتابا کِسّه که دررئو در ۱۶ تان ۱۷؛ مردم‌شماری در ۱۰ تان ۱۴، در ۲۰، در ۲۷؛ موسائے واز در ۱۳۴ نَبیسیگ بوتگ.

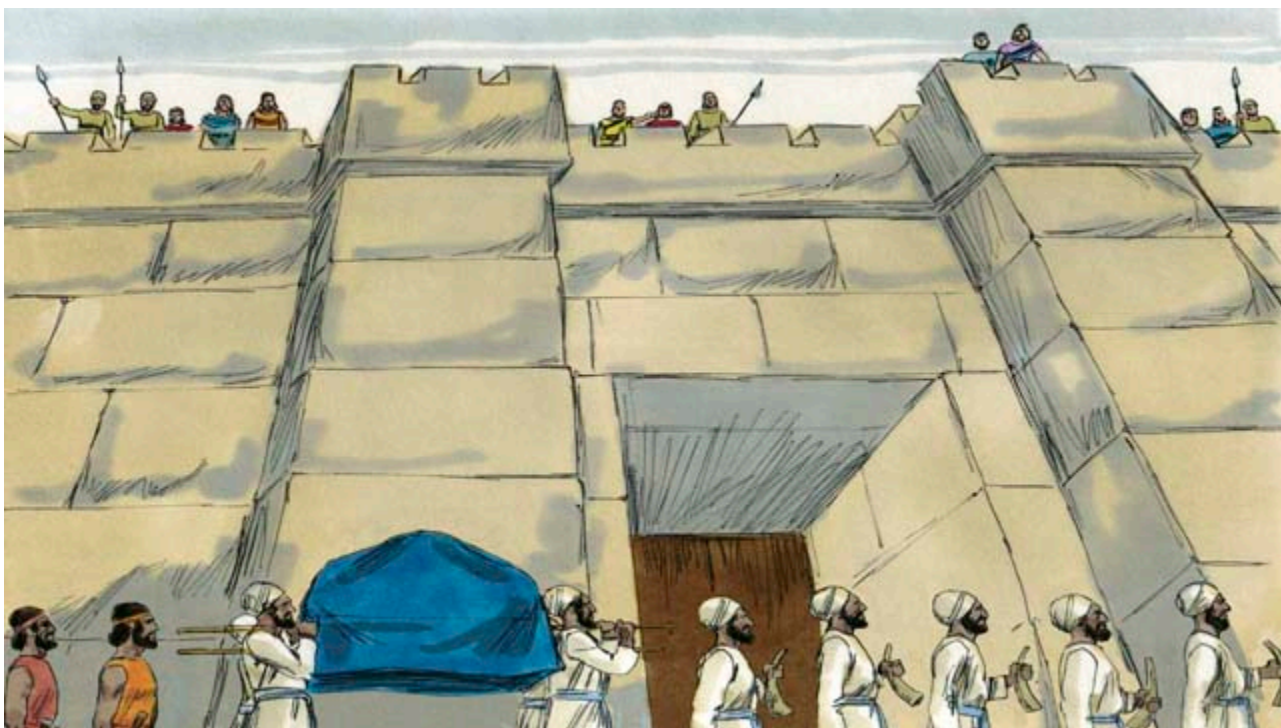
۱۵. واده داتگین مُلک

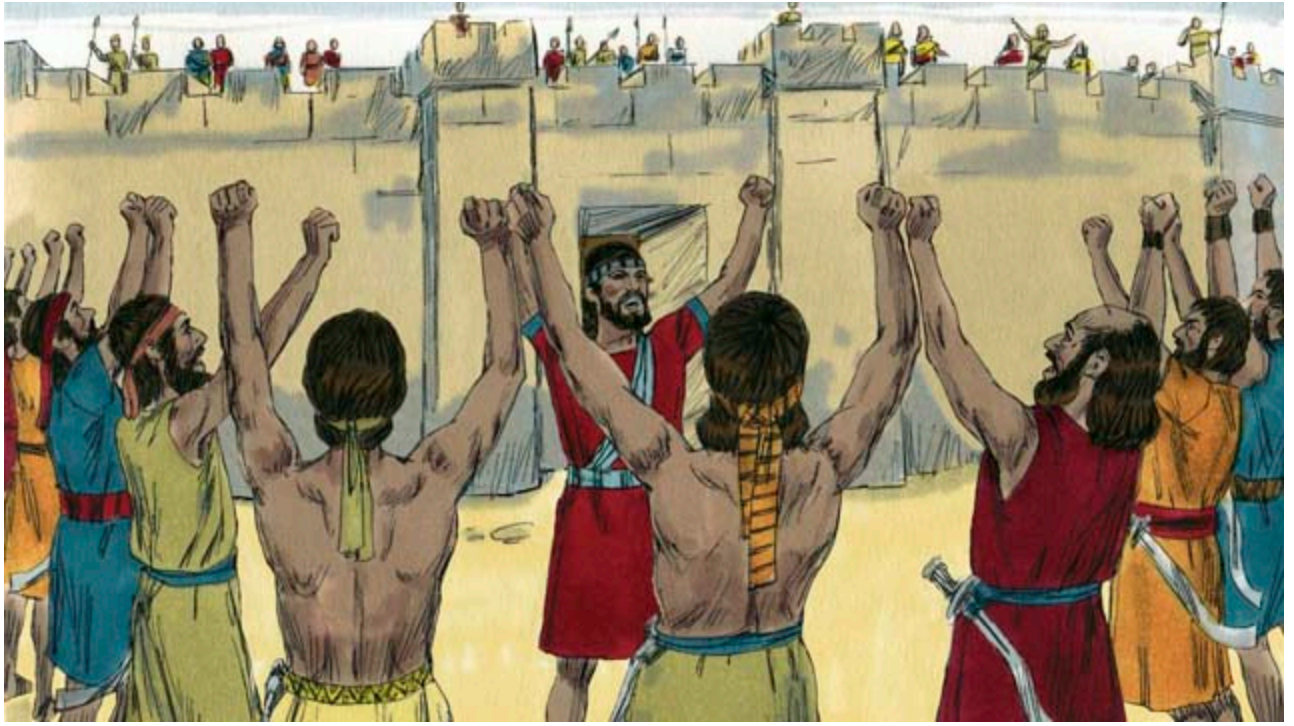
آهرا هَما وَهد آتک و رَسیت که اسرائیلی گنہانا بزبان هُدائے وادہ داتگین مُلکا برنونت. آ مُلکا یَک شہرے هست آت کہ نامی «آریہا»
 آت. آریہائے چپ و چاگردا مَهر و مَہکَمین دیوالے هست آت. یوشایا دو چاریگ آریہایا راہ دات. اودا بدکارین جَنینے هست آت کہ نامی
 «رَہاب» آت. آریا چاریگ و تی لوگا جاگہ دانتت کہ چیر ببنت. رندا آریا چاریگ کُمک کُرتنت کہ چہ شہرا بتچنت. رَہابا پمیشکا چش
 کُرت کہ آریا هُدائے سَرا باور و ایمان هست آت. چاریگان گون رَہابا زُبان کُرت کہ وَهدے ما آریہایا گرین، تَرا و تئیی لوگے مردُمان
 رَگینین.

اسرائیلیان پہ وادہ داتگین ملکئے ایگا چہ اُردنئے کنورا گوزگی ات. ہدایا گون یوشایا گوشت: «دینی پیشوایان بگوش کہ شما پیسرا چہ کنورا بگوزیت.» وھدے دینی پیشوایان وتی پاد اُردنئے کنورئے تہا ایر کرتنت، کنورئے آپ اوشتات کہ اسرائیلی چہ ہشکین زمینا بگوزنت و کنورئے دومی دسٹا برنونت.

وھدے اسرائیلی کنورئے دومی دسٹا شنتنت، ہدایا گون یوشایا گوشت: «تئیاریت کہ آریہائے شہرئے سِرا ہملہ بگننت.» اَلبت آریہا سَکَ باز مہر و مہگمین شہرے ات. ہدایا گوشت کہ دینی پیشوا و سپاہیگ باید انت روجے یَکَ رندے شہرئے چپ و چاگردا برنونت. تان شش روجا اے کارا بگننت. گُڑا آیان آنچش کُرت.

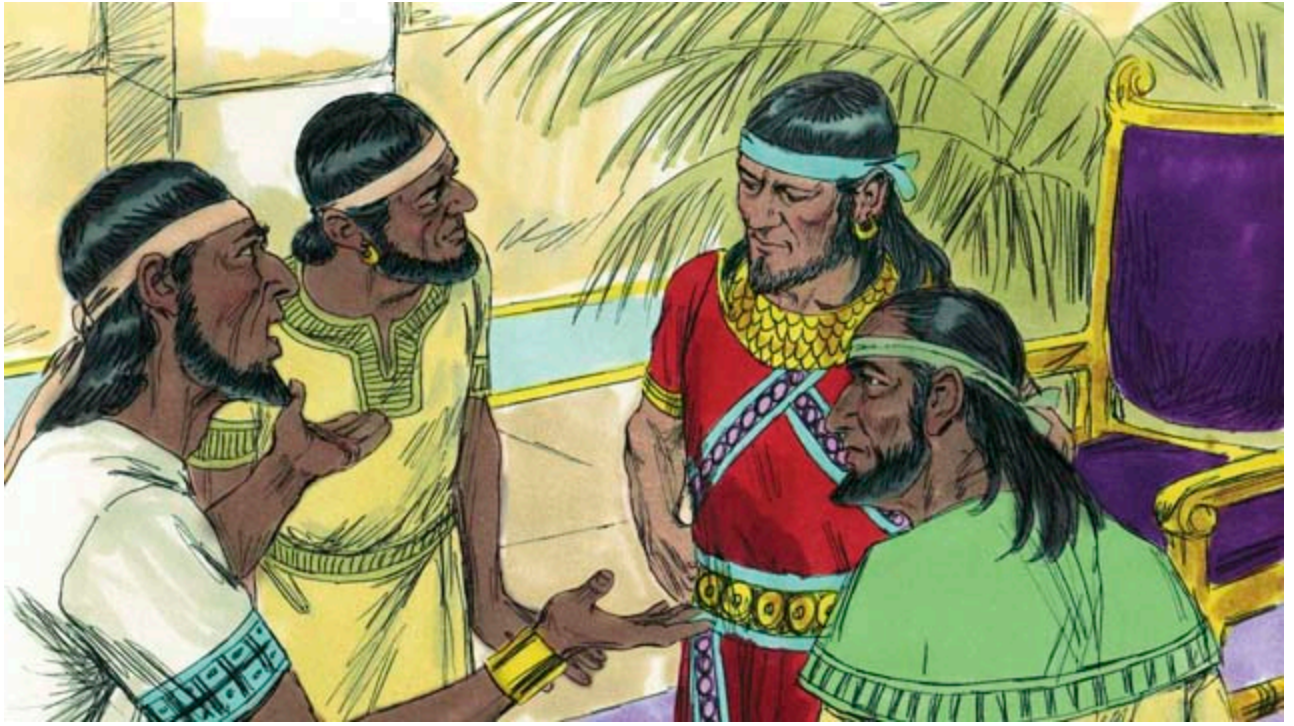
هُدایا اے ہم گوشت کہ ہِٹمی رُچا اسرائیلی باید انت شہرے چپ و چاگردا ہِیت رندا برئونت. پدا دینی پیشوا وتی ساز و گرنایان بجننت و سَجَہین مردم بُرزتواریا کوگار بکننت. گُڑا آیان اَنچُش کُرت.

مردمان کہ کوگار کرت، آریہائے دیوال گپنتت. اسرائیلیان شہرے سَجَہین چیرَ تباہ کُرتنت اَنچُش کہ ہُدایا ہُکم داتگات. بلہ رَہاب و آییئے لوگئے مردم ہِچش نگرنتت و آ گون اسرائیلیان ہور بوتنت. و ہدے گنہائے اے دِگہ مردمانِ اِشگت کہ اسرائیلیان آریہائے شہرے سرا ہملہ کُرتگ، آیان باز تُرسیت کہ اسرائیلی مئے سرا ہم ہملہ گننت.

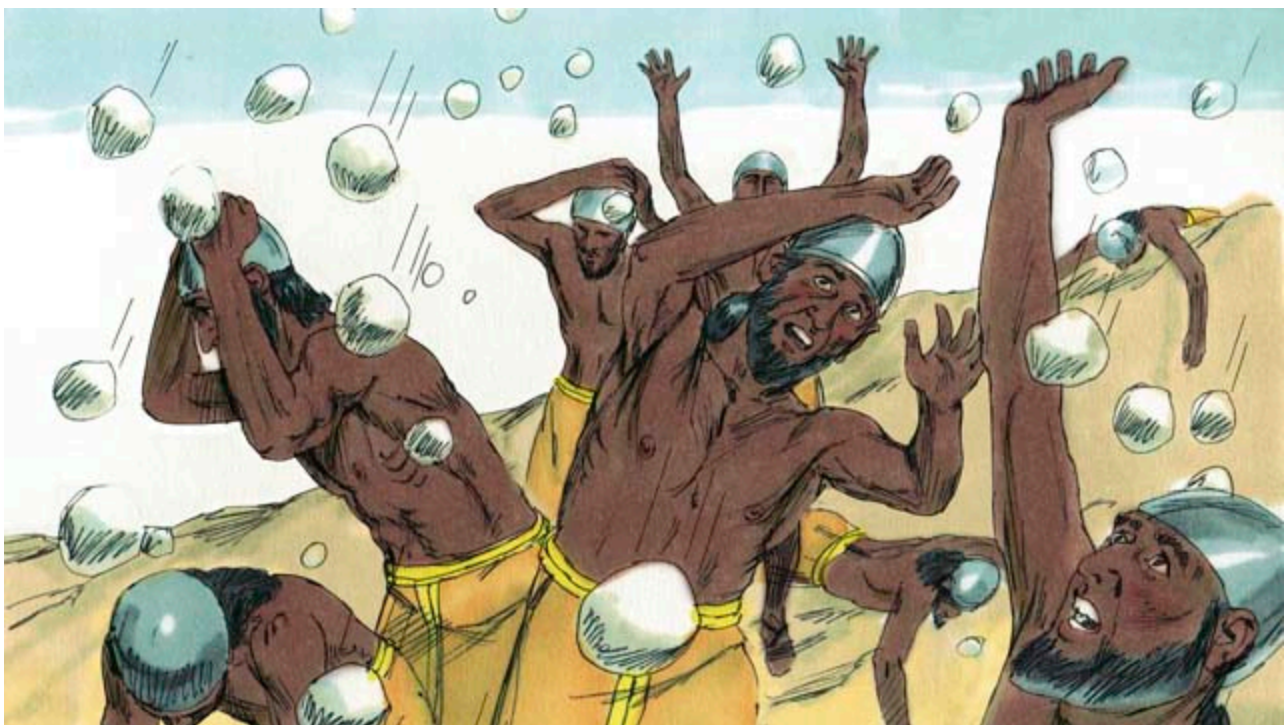
هُدایا گُونِ اسرائیلیان گوشتِ کہ گُونِ هِچَ گَنھانی کَنوما اُھد و پَنیمان مَبَدِیت. گَنھانا کَنومے هست اَت کہ نامی «گَبونی» اَت. آیان گُونِ یوشایا دروگ بَست کہ ما چہ دورین مُلکیا گَنھانا اَتکگین. گُونِ یوشایا دَرَبندی اَش کُرت کہ گُونِ ما اُھد و پَنیمانے بگن. یوشا و اے دِگہ اسرائیلیان چہ هُدایا جُست نَکُرت کہ ما چے بگنن. آیان گُونِ گَبونیان سُهَل و اِیمِنیئے اُھد و پَنیمان بَست.

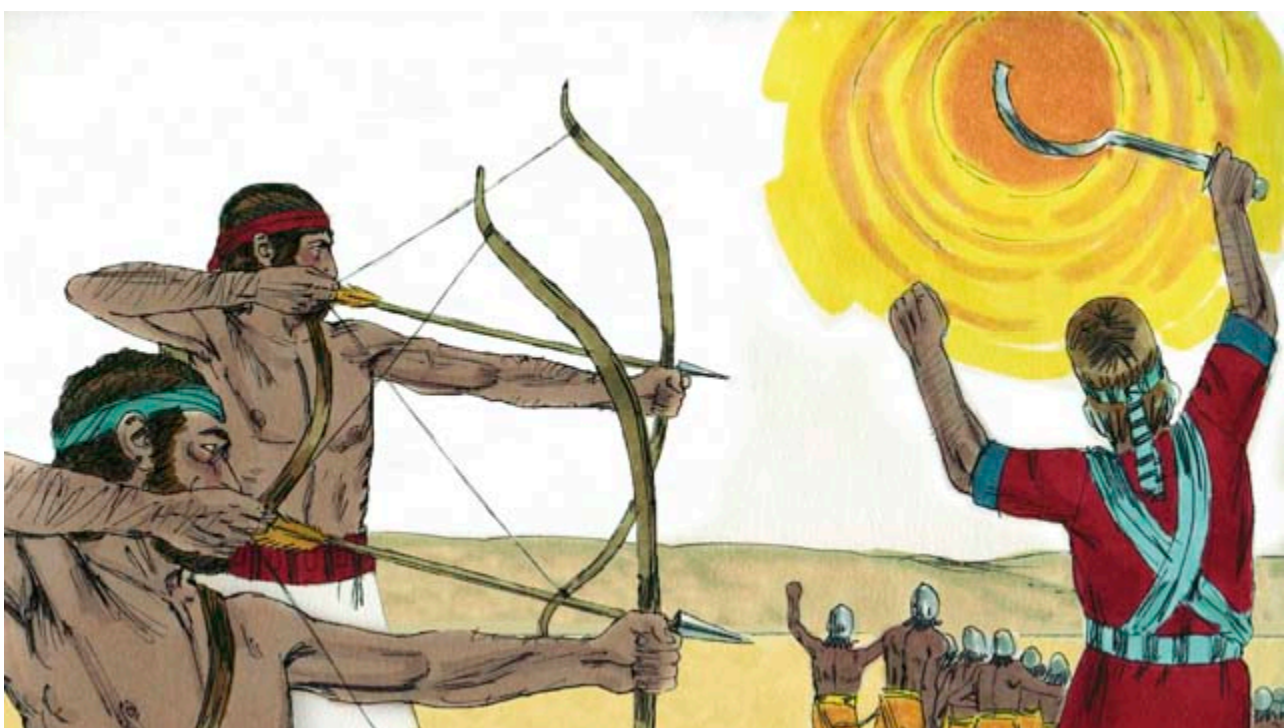
سُئِ رُوچا رَندِ إِسْرَائِيلِيانِ زانْتِ كِهْ گَبُونِي اَسْلا گَنهانئِ مَرْدُمِ اَنْتِ. اَباز رَهَر گِيتنتِ كِهْ گَبُونيانِ مارا رَدِ داتگِ. بَلِهْ إِسْرَائِيلِيانِ وَتِي اَهْدِ وَ پَيمَانِ بَرجاهِ داشتِ پَرچا كِهْ اَيانِ هُدائِ دَيمَا كَنولِ كُرْتِگاتِ. گَنهانا دِگِهْ كَنومِ هِمِ هَسْتاتِ كِهْ نامِي «آموري» اَتِ. لَهْتينِ وَ هدا رَندِ آموريانيِ بادشاهِا دِيسْتِ كِهْ گَبُونيانِ گُونِ إِسْرَائِيلِيانِ سُهْلِ وَ اَيَمِنِيئِ اَهْدِ وَ پَيمَانِ كُرْتِگِ، گُزَا اَيانِ وَتِي لَشْكِرِ يَكْجَاهِ كُرْتنتِ وَ گَبُونيانِيِ مُلْكئِ سَرا هَمْلَهْ كُرْتِ. گَبُونيانِ، يوشا هالِ داتِ كِهْ مارا كُمَكِ بَكَنِ.

گُزَا يوشايا إِسْرَائِيلِيانيِ لَشْكِرِ يَكْجَاهِ كُرْتِ. پِهْ گَبُونيانِيِ مُلْكئِ سَرِ بَنِيگا تانِ شَپِيا راها بَوْتنتِ. سُهْبا ماَهْلَهْ اَيانِ آموريانيِ سَرا هَمْلَهْ كُرْتِ وَ آ هَنيرانِ وَ هَبْگِهْ كُرْتنتِ.

هُدایا آ رُوجا په اسرائیلیان جُنگ کُرت. ایبا مَزَنین تر ونگل راه دات و تر ونگلان بازیڼ اُموریے کُشت. اے پَنیما هُدایا اُموری سَر بَتَگ و سَر گردان کُرتنت و آیان نتوانت جنگ بکننت.

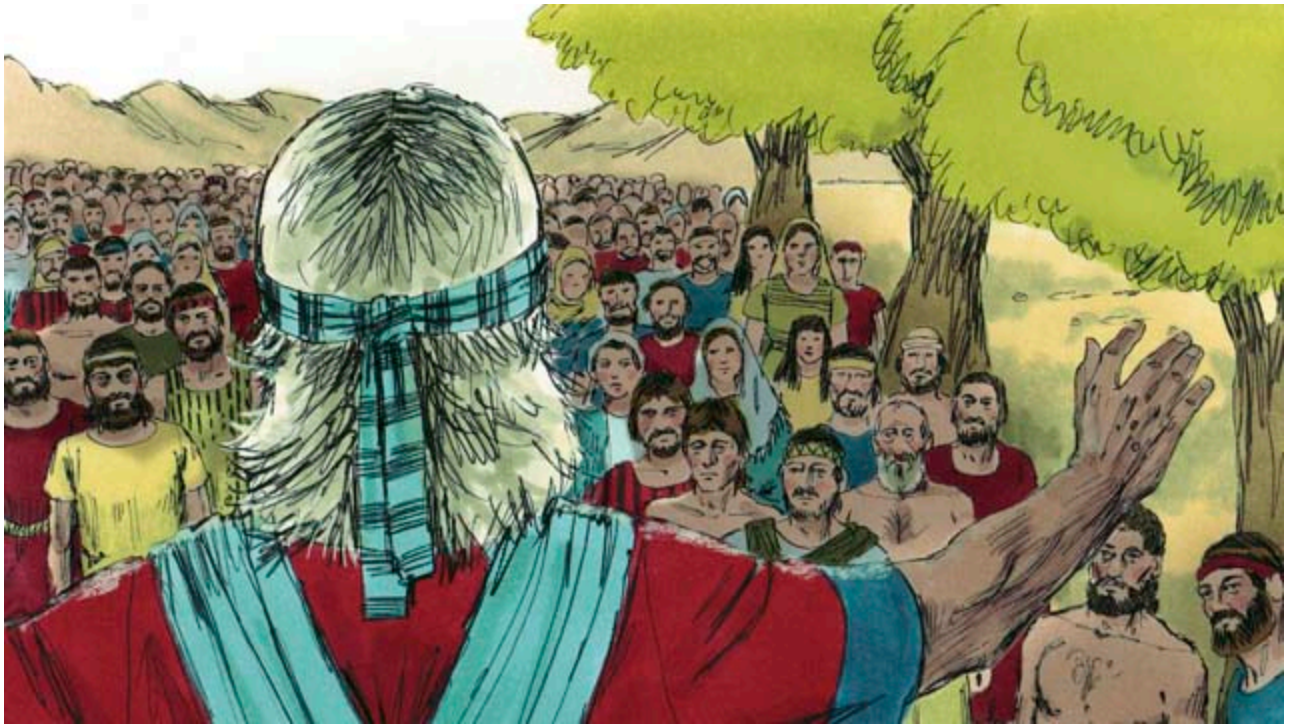
جُنگے رُوجا، هُدایا رُوجا په وهد ایر نندگا نه اِشت که اسرائیلیانی کِرا باز وهد ببیت که سَر جَمیا اُموریان شکست بدئینت. آ رُوجا هُدایا مَزَنین سَوَب و پِروزی په اسرائیلیان کُت.

وہدے ہدایا آموریانی لشکر پرؤش دات، بازین گنہانی کئومے یکجہ بوت کہ اسرائیلیانی سَرا ہملہ بگننت، بلہ یوشا و اسرائیلیان آیانی سَرا ہملہ گرت و آتباہ گرتنت.

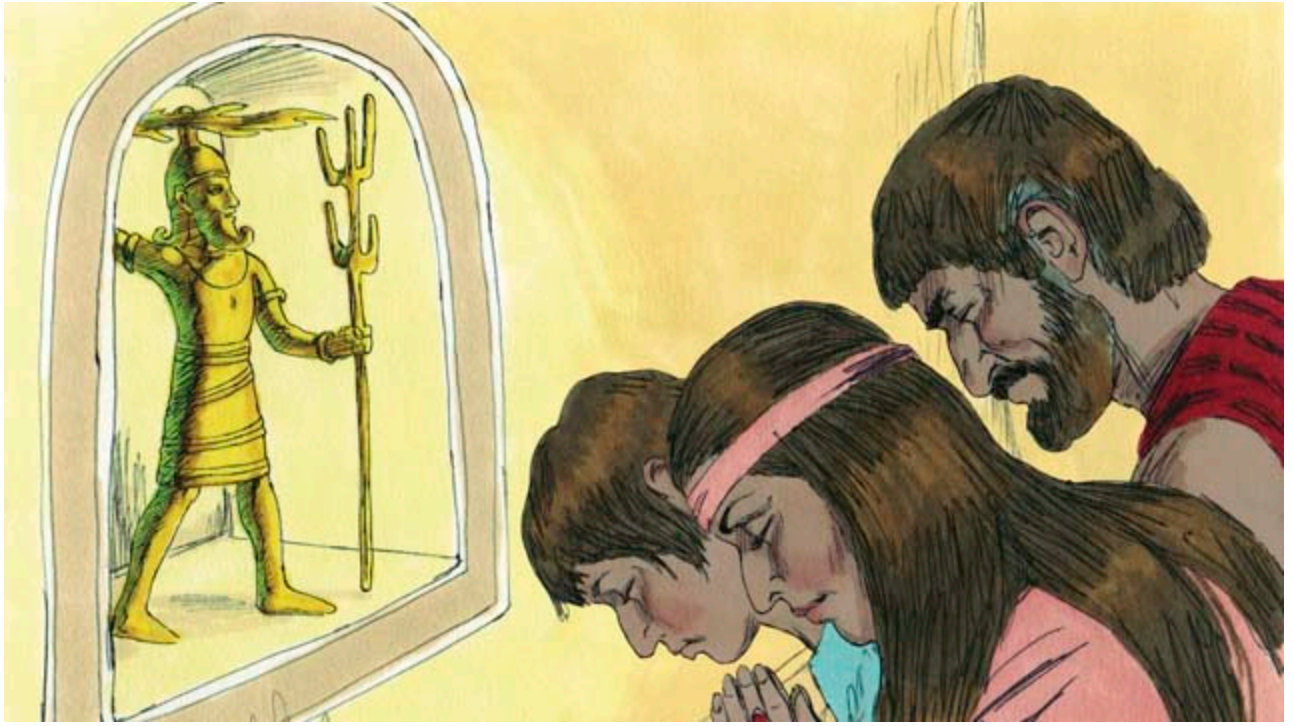
چہ اے جَنگان و رَند، ہدایا ہر اسرائیلی کبیلہنا چہ واہہ داتگین مُلکا چتا چتاین تُگرے دات. پدا ہدایا پہ اسرائیلیان سَہل اُورت و آیانی سَجَّہین مرز و سیمسر ایمن بوتنت.

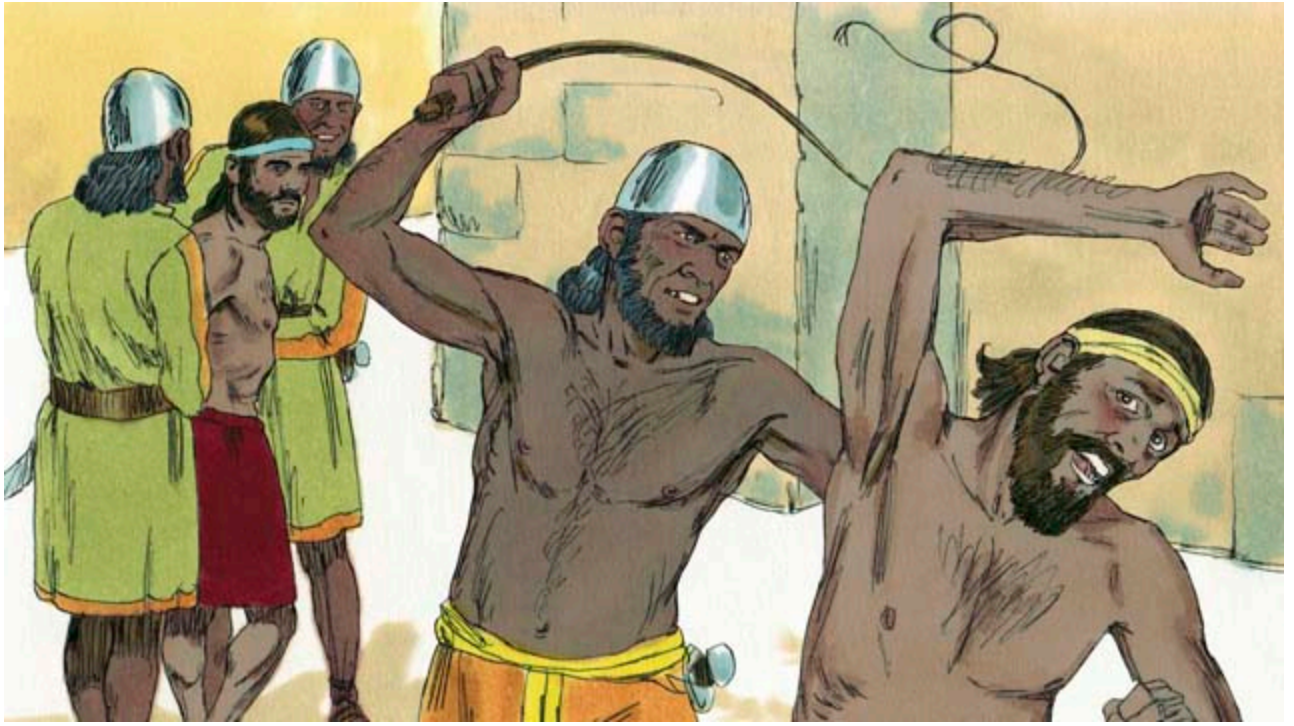
یوشا که پیر بوت آییا سَجَّهینِ اسرائیلی مردُم یکجاء گُرتنت. یوشایا اسرائیلی یات و ترانگا گیتکنت که شُما کنول گُرتگ که هُدائے هَما آهد و پئیمانا بَمَنِّیت که آییا گون شُما سینائے کوها گُرتگ. مَرْدُمان پدا واده گُرت که ما گون هُدایا وِپادار بَین و هُدائے کانونان مَنِّین.

چه پاکین کتابا کِسَّهے که یوشائے کتاب در ۱ تان ۲۴ نیبیسگ بوتگ.

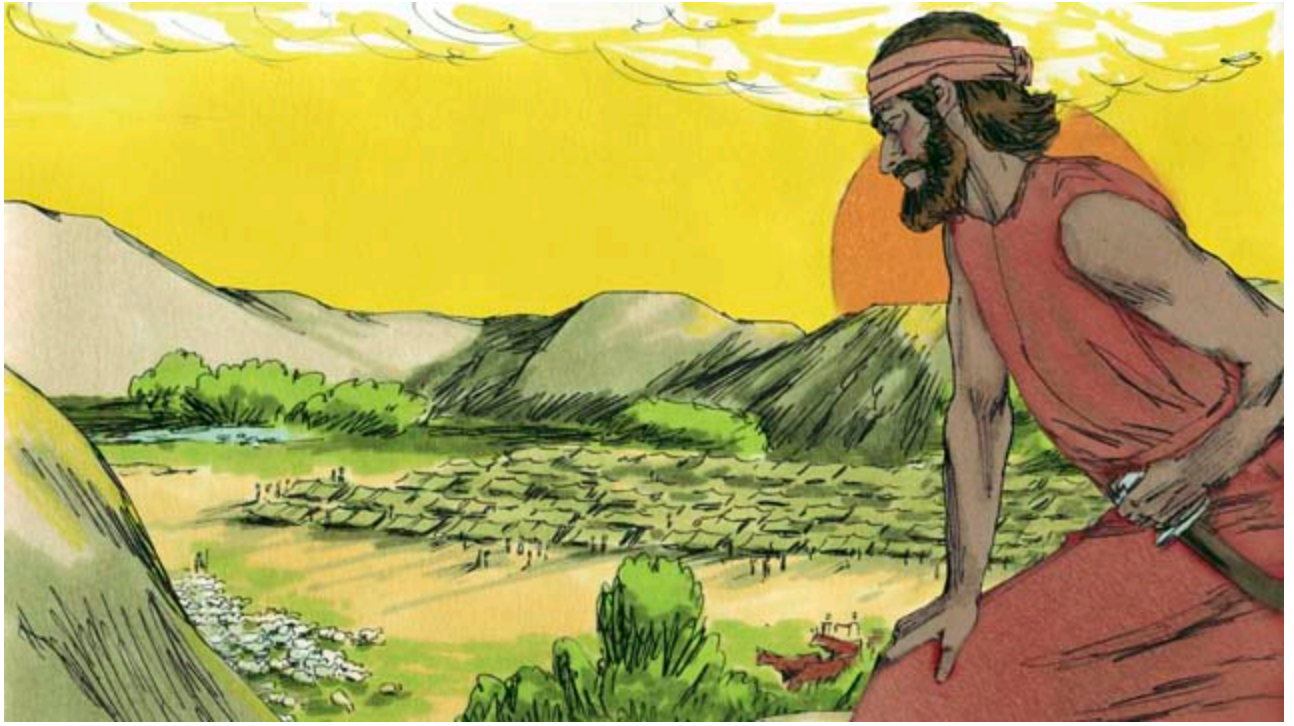
۱۶. اسرائیلیانی گناه و هدائے دیم داتگین رهشون

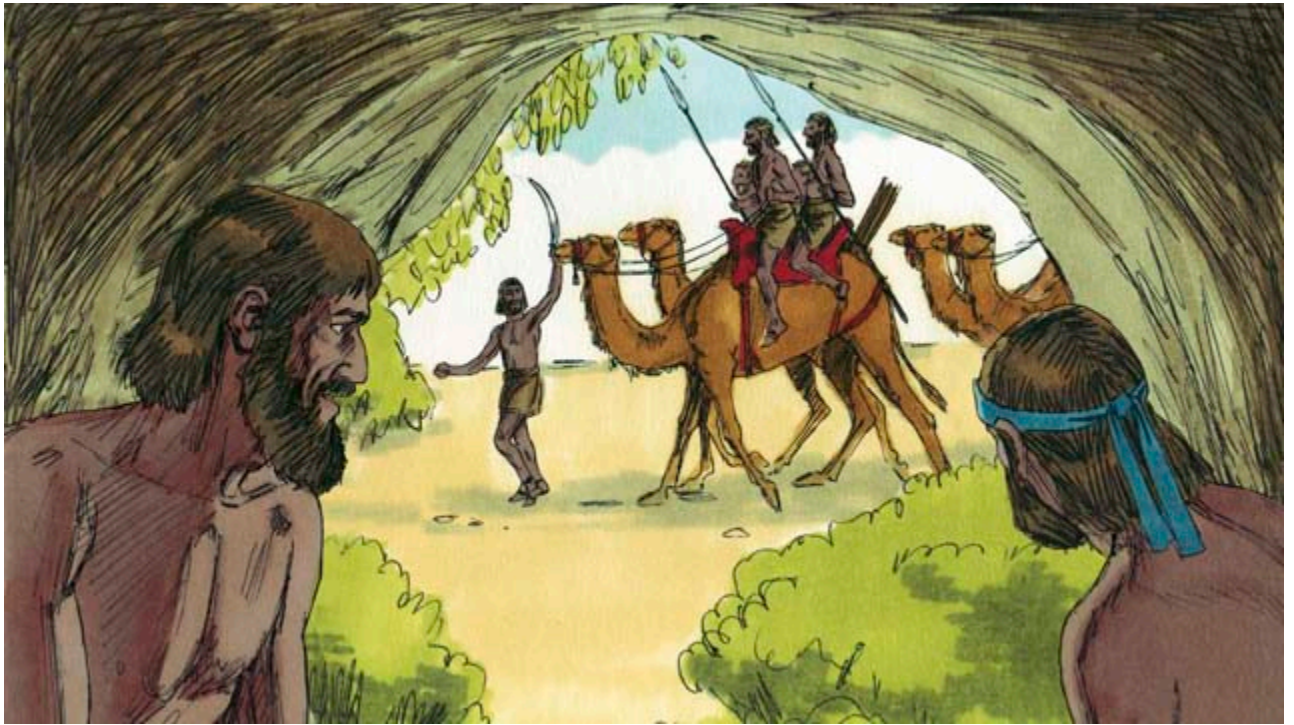
وهدے پوشا مُرت، اسرائیلی چه هُدايا دور بوتنت. آيان هُدايے كانون نمَنتنت و اے دِگه گنهانی کئوم چه واده دانگين مُلکا در نَگرتنت. اسرائیلیان هَگيگين هُدايے بدلا گنهانیانی بُتین هُدايانی پَرسش کنگ شرو گُرت. اسرائیلیانی سرا بادشاهے نیستات، هرکسا هَما کار گُرت که آییئے دلا لوُتت.

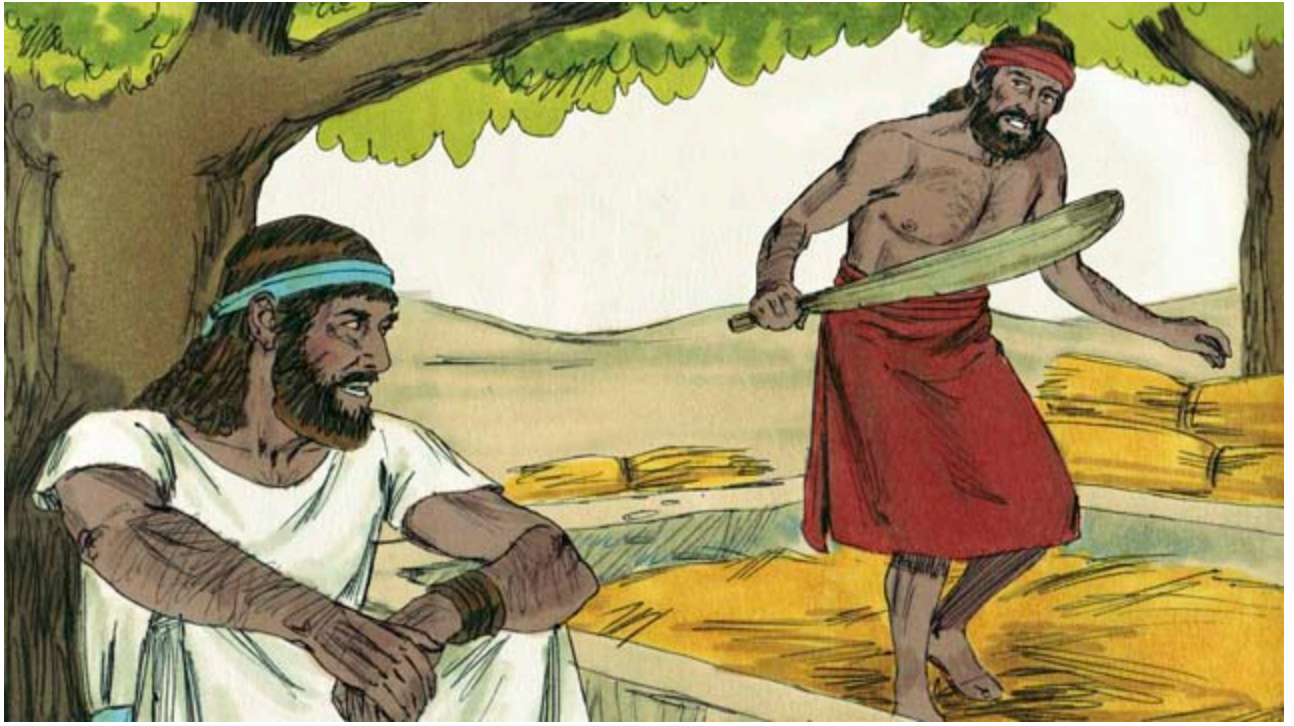
اسرائیلی چه ہدایا باز رندا دور بوتنت. کسہ هر رندا اے پئما آت: اسرائیلیان تان باز سالا ہدا نمیت و ردین کارش کرت. نون سگی و سوربانی تھا کپتنت. آیان چه وتی دژمنانی دستا پرورش وارت. دژمنان اسرائیلیانی بازین چیزے دژت، کشت و کشارش تباہ گرتنت و چه آیان بازینے کشتیش. وهدے دژمنان اسرائیلی باز سالا آزار داتگ آتنت، گڑا اسرائیلیان چه وتی گناہان تئوبہ کرت و ہدا پہ کمک گنگا تئوار کرت.

وہدے اسرائیلیان تنوبہ گرت ہدایا آ رگینتنت. ہدایا پہ آیان مردمے راہ دات کہ آیان برگینیت. آ مردم رہشون بوت و کئومئے ڈرمنانی ہلاپا جنگی گرت و آ پرؤش داتنت. پدا آسانی زمینا سہل و ایمنی آتک و رگینوکین مردم آسانی سروک بوت. ہدایا بازین رگینوکے راہ دات کہ اسرائیلیان چہ ڈرمنان نجات بدنت.

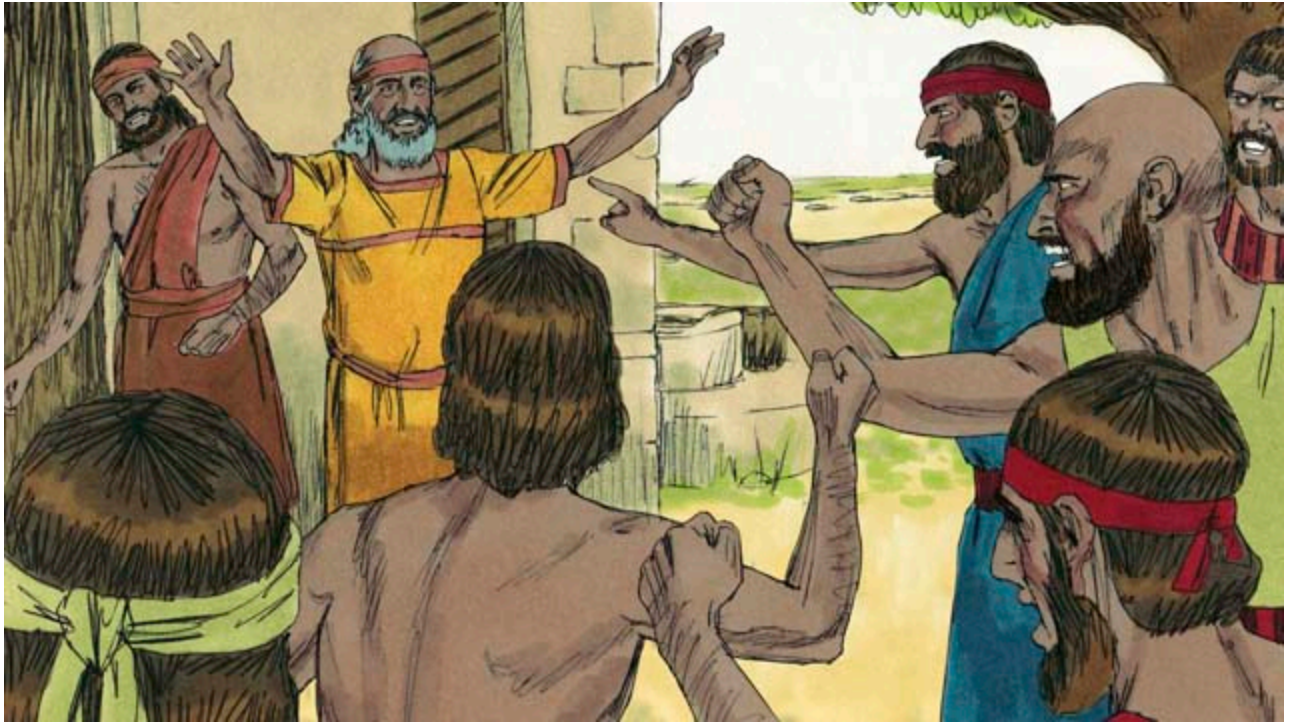
یک رندے ہدایا ہمساهگین ڈرمن میدیانی اجازت داتنت کہ اسرائیلیان پرؤش بدیننت. میدیانیان تان ہیت سالا اسرائیلیانی سچھین کشت و کشار تباہ گرتنت. اسرائیلیان سک ٹرسٹ و گارانی تہا چیر بوتنت کہ میدیانی آیان مگندنت. آہرا اسرائیلیان ہدائے کرا پریات گرت کہ مارا برگین.

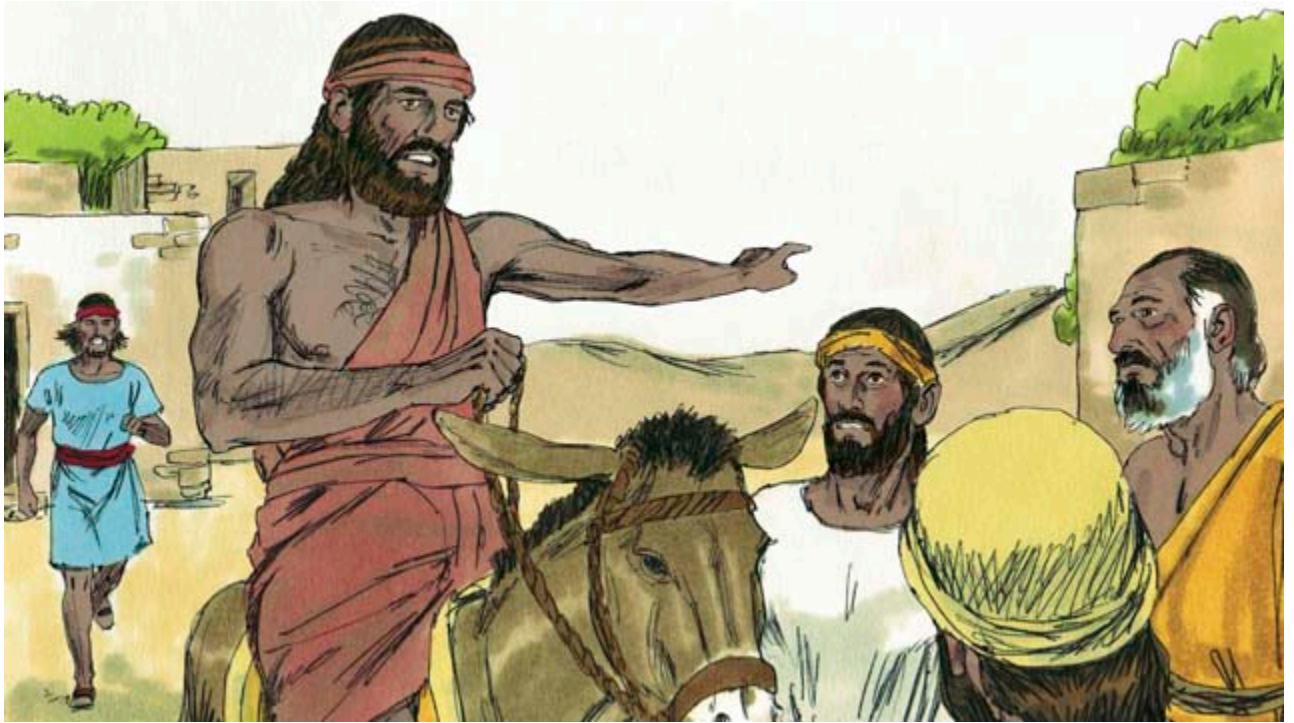
اسرائیلی مردے هستات که نامی چدون ات. آیک رُچے چیرین جاگھیا گندمان مُشگا ات که میدیانی مدُرُنِتَش. هُداوندے پریشنگے چدونے کِرا اتک و گوشتی: «او مزنین جَنگول! برئو و اسرائیلیان چه میدیانیانی دَسَتا بَرگین. هُدا تنیی همراه انت.»

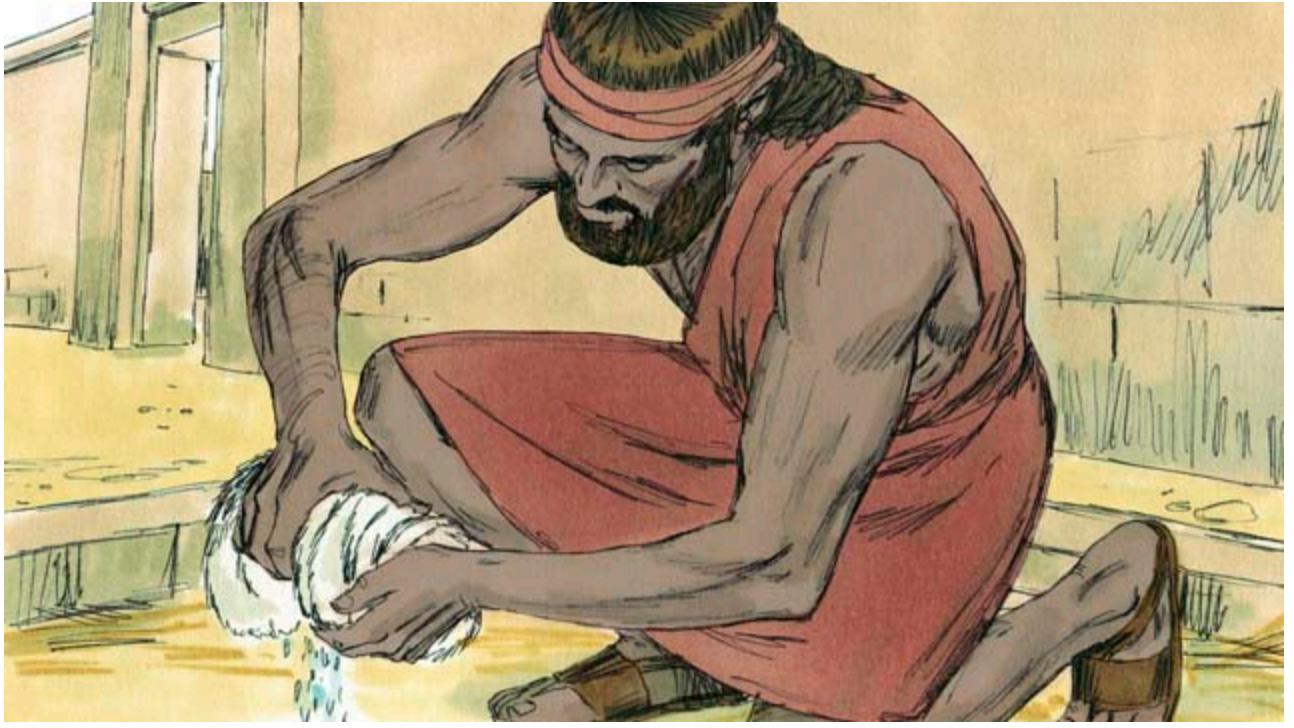
چدونے پتا کُربانجاہے هستات که بُتئیے ناما وِپک کنگ بوتگات. هُداے ائولی هَبر گون چدونا اش ات که هَمے کُربانجاہا بیروش. چدونا چه مردمان ثرست، پمیشکا آبیّا تان شپا ودار کُرت. پدا کُربانجاہی پروشت و تُگُر تُگُر کُرت. اودا نَزیگا نوکین کُربانجاہے اَدی کُرت و په هگیگین هُدایا کُربانیگی کُرت.

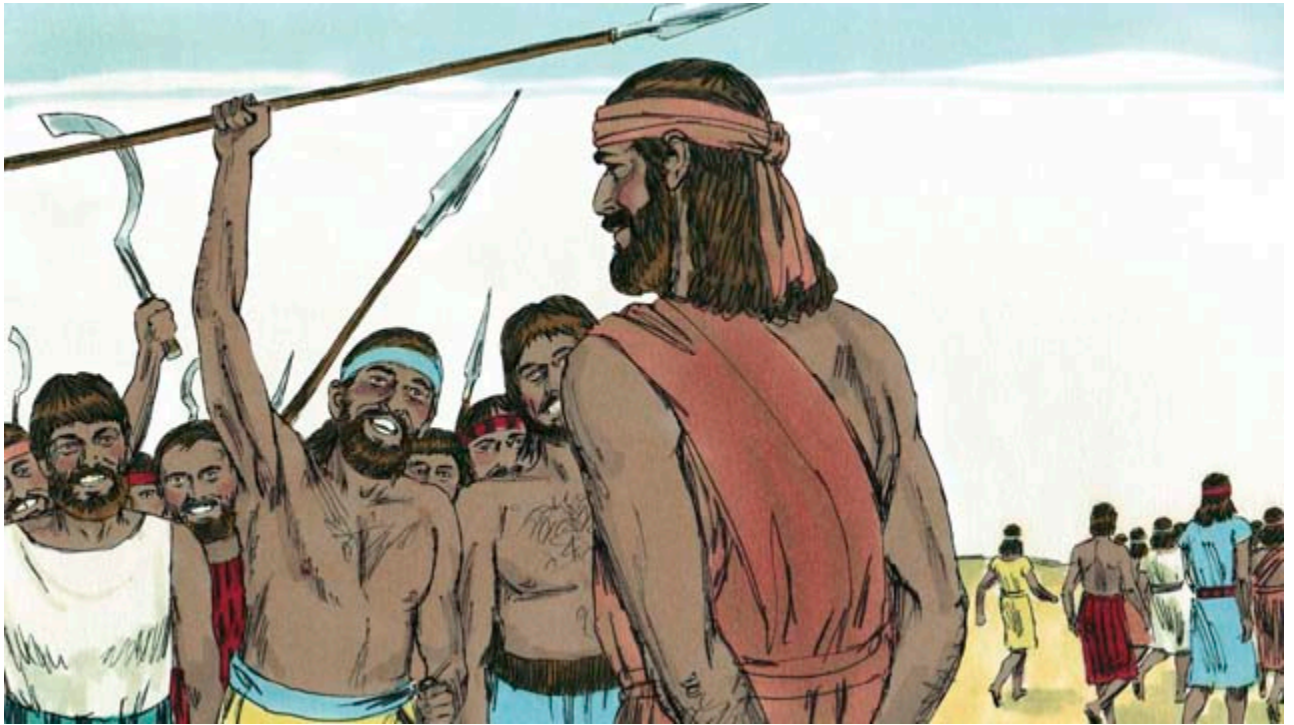
اے دگہ سُهبا مردمان دیست کہ گسیا گربانجاہ پرؤشتگ و تباہ کُرتگ. آ باز زَهر گپنتت. مَرْدُم چِدونئے لوگا شُنتت کہ بگُشنتی، بلہ چِدونئے پتا گون مردمان گوشت: «شما پرچا وتی بُتین هُداے کُمگا اؤشتاتگیت. آگن آ هُدا انت پل کہ وتا وت بسمبالییت.» وهدے کہ چِدونئے پتا اے پئیمَا گوشت، مردمان چِدون نکشت.

میدیانِی اسرائیلیانی پُل و پانچا آتکنت. آ سَکَ باز آتنت، چہ هِسابا دَر آتنت. چِدونا، اسرائیلی تَنوار جَت و یکجاہ کُرتنت کہ گون میدیانِیان جَنگ بگننت. چِدونا چہ هُدا یا دو نِشانی لوئِت کہ دِلَجَم ببیت کہ هُدا منا اسرائیلیانی رَگینگا پرمایگا انت.

پہ انولی نشانیا چدونا زمینے سَرا میثئے پڑم ایر کُرت و گون ھُدايا گوشتی: «سُھبئے نودان میثئے پڑمئے سَرا ریچ، زمینے سَرا مریچ. بَس پڑم تر ببنت و ڈگار ھُشک ببنت.» ھُدايا انچش کُرت. دومی شپا چدونا گوشت: «بَس زمین تر ببنت و پڑم ھُشک ببنت.» ھُدايا انچش ھَم کُرت. ھَمے دوین نشانیا سئوبا چدونا باور کُرت کہ ھُدا لوٹیت کہ من اسر ایلیان چہ میدیانی دَستا برگینان.

پدا چدونا لشگر تنوار جَتنت کہ منی کِرا بیایت. سی و دو ھزار مردین آتک. بلہ ھُدايا گون چدونا گوشت کہ اے سَک باز آنت. چدونا گون مردمان گوشت: «ھرگسا چہ جَنگا تُرسیت وتی لوگا برنوت.» کُڑا بیست و دو ھزار مردم وتی لوگان شت. بلہ ھُدايا گوشت کہ اے مردم آنگت باز آنت. کُڑا چدونا سئے سد سپاہیگ زُرت و اے دِگہ سَجھین سپاہیگ وتی لوگان راہ دانتنت.

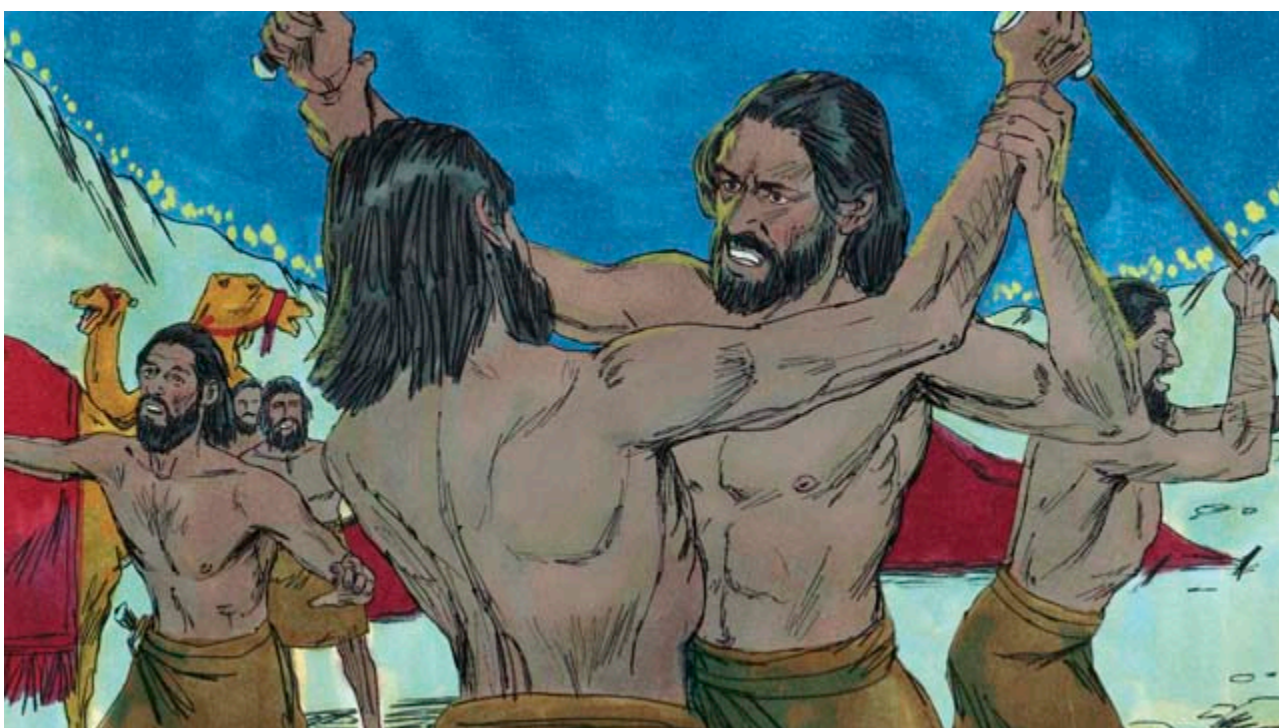
آ شپا ھدایا گون چدونا گوشت: «برئو میدیانیانی اردگاھا و آیانی گپان گوش بدار. و ھدے تنو آیانی ھبرانِ ایشکُنئے، گون آیان جَنگ کنگ نثرسئے.» آ شپا چدون میدیانیانی اردگاھا شت و ایشکُنئی کہ میدیانی سپاہیگے گون وتی سنگتا وتی وابئے کسٹھا کنگا انت. سنگتا گوشت: «اے وابئے مانا ایش انت کہ چدونئے لشکر مارا جنت و پرورش دنت.» و ھدے چدونا اے ھبر ایشکُنئی، ھدایی پرسیتش کُرت.

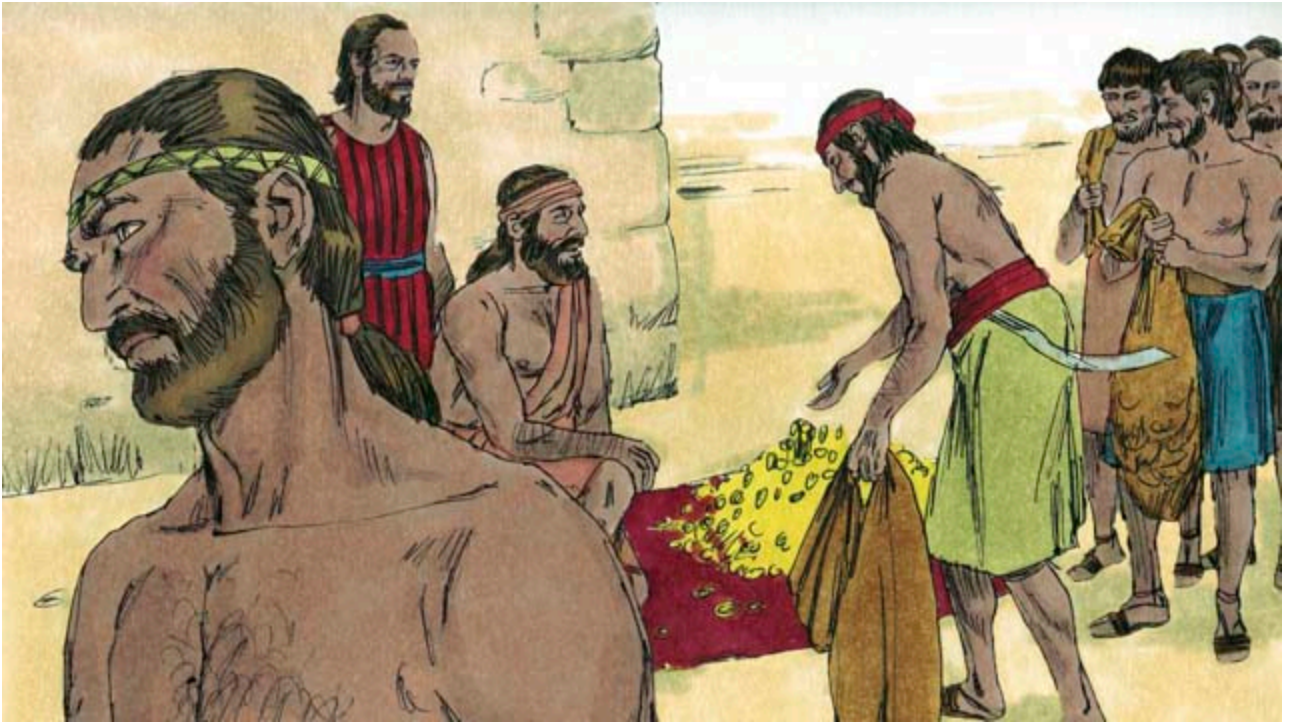
پدا چدون وتی سپاہیگانی کِرا شت و ھر سپاہیگارا ساز و کرناے و گلین درپے و مشلے داتی. اسرائیلیان میدیانیانی اردگاھنے چپ و چار گرد گپت. میدیانی اودا اب آنتت. چدونئے سئے سدن سپاہیگانی مشل درپانی تھ آنتت کہ میدیانی مشلانی رُزناپیا مگندنت.

پدا چدونئے سَجَّهين سپاهيگان وتی درپ يگين وهدا پرؤشتنت و هما دمانا مَشلانی آس زاهر بوتنت. آيان گرنا جَت و کوگار گُرت و گوشت: «زَهْمے په هُداوند و چدونا.»

هُدایا میدیانی سَرَبَتگ و سَرگردان گُرتنت و آيان يکديگرا جَنگ و کُشگ شرو گُرت. هَما دَمانا چدونا کاسيد اِسراييلياني سَرا راه دانتنت که چه وتی لوگان در بيایت و میدیانيان بتاچيننت. آيان بازين میدیانی کُشت و اے دِگَرش چه وتی زمينا نَن تاچيننت. آ رُوجا دوازده لَک میدیانی کُشگ بوت. اے پَنیما هُدایا اِسراييلي رَکيننت.

مردمان لوٹت کہ جدونا وتی بادشاہ بگننت. بلہ جدونا اے کارے اجازت دات. بس گوشتی کہ منا چہ ہمے سہرے مندريگان لہتین بدنييت کہ شما چہ ميدانيان گيتگانآنت. مردمان جدونارا باز تلاه دات.

جدونا تلاه زرتنت و هاسين پوشاکے جوڑی گرت، همے پئيمین پوشاک کہ مزنين دينی پیشوايان گورا گرتنت. بلہ مردمان اے پوشاک بئتيے پئيمہ پرستش گرت. هدا پدا اسرائيليانی سرا زهر گيت پرچا کہ آبت پرستی کنگا آتنت و آيان دگہ برے چہ وتی دژمنانی دستا پرؤش وارت. آهرا اسرائيليان پدا چہ هدايا کُمک لوٹت و هدايا دگہ رگينوکے راه دات کہ آيان برگينيت.

اے پیما باز رندا بوت: اسرائیلیان گناہ گرت، ہدایا دژمنانی دستا دانتت، اسرائیلیان تنوبہ گرت و ہدایا یگے راہ دات کہ آیان برگینیت۔
تان باز سالا ہدایا بازیں رگینوکے راہ دات و آیان اسرائیلی چہ دژمنانی دستا رگینتنت۔

آہرا مردمان چہ ہدایا بادشاہے لوٹت، انچش کہ اے دگہ سجہین کئومان هستات۔ آیان آنچین بادشاہے لوٹت کہ گدا بُرز و جانا زورمند
ببیت و جنگا آیانی رہبریا بکنت۔ ہدایا آیانی اے دزبندی دوست نبوت، بلہ آیانی لوٹ پورہی کرت و آیانا بادشاہے داتی۔

چہ پاکین کتابا کسھے کہ کازیانی کتاب در ۱ تان ۳، در ۶ تان ۸؛ سموئل کازیئے اولی کتاب در ۱ تان ۱۰ نبیسگ بوتگ۔

۱۷. گۆن داوودا هُداىے اَهد و پئیمان

شاوول اسرائیلیئے انولی بادشاہ آت. آ وِشَرَنگ و گدّا بُرَزین مردُمے آت، آنچو کہ مردُمان لوٹتگ آت. شاوول انولی لہتین سالا ہدائے شرین منوگرے آت و اسرائیلیانی سرا پہ شہم و ر ہداری بادشاہی ای کُرت. بلہ پدا آبیہا ہدا نمیت و مگرور و سلکار بوت. گڑا ہدایا دگہ مردُمے گچین کُرت کہ یک روچے آبیئے جاگھا بادشاہ ببیت.

هُدَايَا وَرَنَائِينَ إِسْرَائِيلِيَّةٍ كُجَّيْنِ كُرْتِ كِه نامی «داوود» اَت. داوودی تَنیار کُرْت کِه یَک رُوحِے اَشاوولا رَندِ إِسْرَائِيلِيَّةِ بادشاهِ بَبیت. داوود بَنیت لُهمُئِ شَهرِا پَیدا بوَتگا اَت و هَمُودا شُپانکِے اَت. وهدِے داوود وَتِی پَتئِے پَسان چارِینگا اَت، آيِیا باز وَهدا شَیر و مَم جَت و کُشت کِه آيان رَمگئِے سَرا هَمَلِة کُرْت. داوود بَیکِیر و دَرَبِیش و راستِینِ مردُمِے اَت. آيِیا هُدائِے سَرا باوَر هَسْتا اَت و هُدائِے کانون و هَبَرِی مَنَتَنَت.

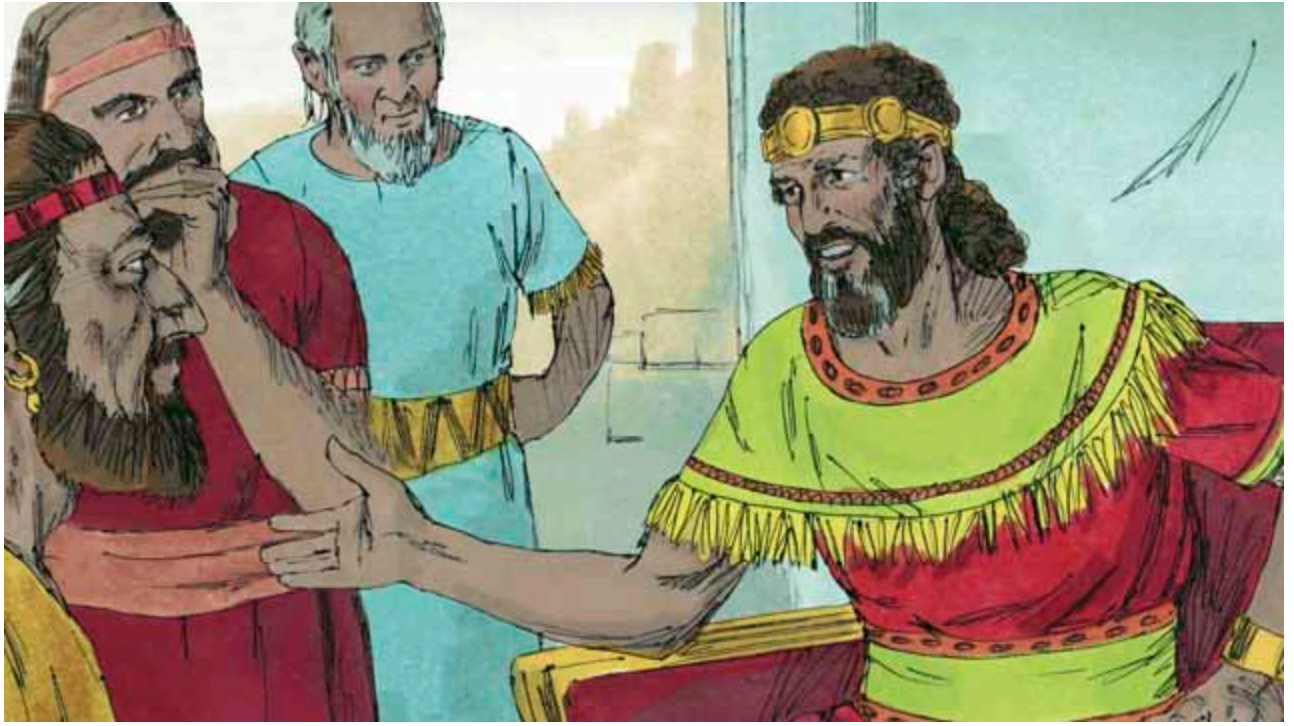
وهدے داوود انگت ورنایے ات اییا گون یک زورمندین مردمیا جنگ گرت که نامی «گولیات» ات. گولیات چه زورا پُر و گدا سکت بُرز ات، بزبان آییئے گد کساس یک و نیم گواز ات. بله هُدايا داوود کُمک گرت که گولیاتا بگشیت و اسرائیلیان برگنیت. چه اشیا و رند داوودا په اسرائیلیان بازین جنگے کیت و کئومئے دُرمی شیکست داتنت. داوود شَرین سپاهیکے بوت و په جنگان اسرائیلی لَشکرئے رهشونی ای گرت. مردمان داوود باز ستا و سنا گرت.

مردمان گون داودا باز مهر گرت. شاول بادشاہ آبیئے سرا ہسڈیگ بوت. آہرا شاولا لوٹت کہ آبیہا بگشیت. گڑا داود جنگل و گیابانان شت و چہ شاول و آبیئے سپاہیگان چیر بوت. یک روچہ شاول و آبیئے سپاہیگ داودئے در گجگا در آتکنت. شاول گاریا شت. اے ہما گار ات کہ اودا داود چیر ات، بلہ شاولا آندیست. داود، شاولئے پستی نیمگا باز نزیگا شت و آبیئے گڈئے ٹگرے بُرتی. رندا کہ شاول چہ گارا در آتک، داودا کوگار گرت و گوشت کہ وتی گڈئے ٹگرا بچار کہ منا گون انت. اے پنیما شاولا زانت کہ داود منا نگشیت کہ آوت بادشاہ ببیت.

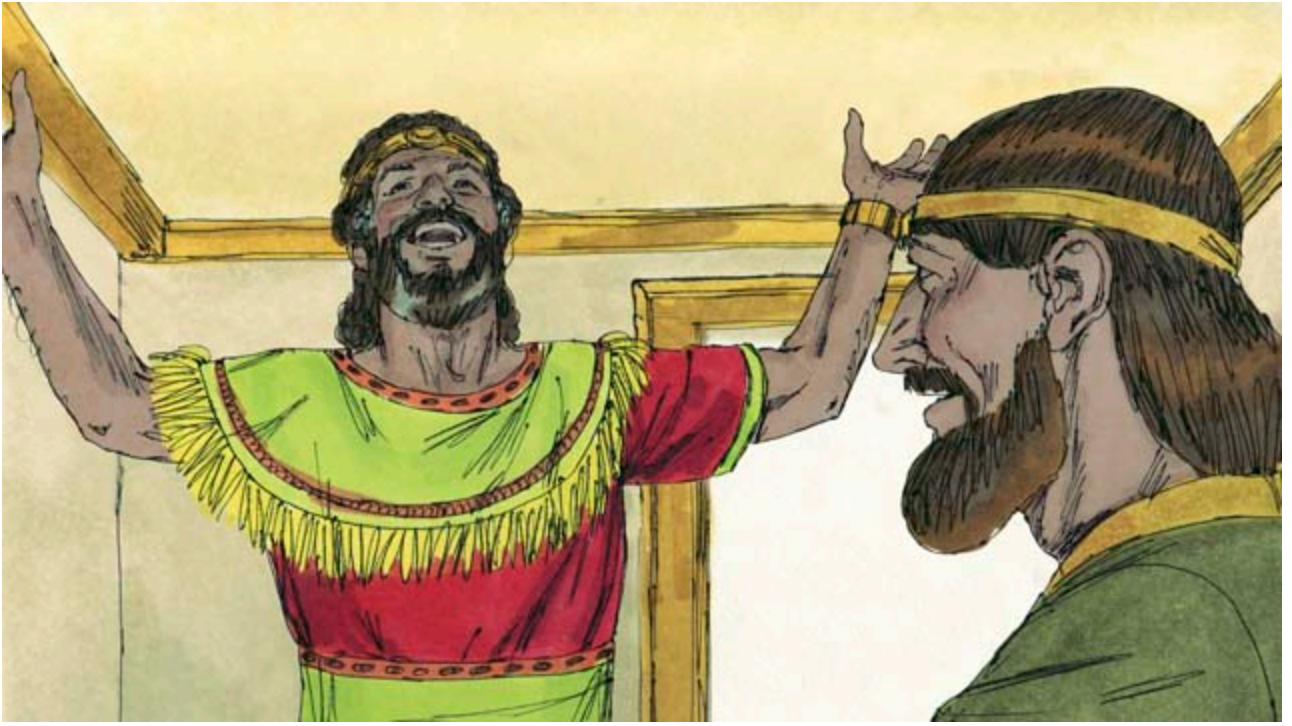
لہتین و ہدا رند شاوول جنگیا جنگ بوت و مُرت و داوود اسرائیلے بادشاہ بوت. آ شَرّین بادشاہے ات و مردُمان آ دُوست داشت. ہدایا داوود برکت دات و کامیاب کُرت. داوودا باز جنگ کُرت و ہدایا آ کُمک کُرت کہ اسرائیلیانی ڈرمنان پرُوش بدنت. داوودا اورشلیمے شہر گپت، وئی بُندری کُرت و ہمودا پہ بادشاہی کنگا نشت. داوودا تان چلّ سالا بادشاہی کُرت. اے و ہدا اسرائیل زورمند و ہستومندین مُلکے بوت.

مردمان چار سد سال ات که موسائے جوڑ کُرتگین شادیئے تمبوئے تها هدايا پرستش گنگا آنتن و تمبوئے دپا په آيا کُربانيگ گنگا آنتن. بله نون داودا په هدايے ابادتا لوگے جوڑ کنگ لوټت که اودا سَجَّهين اسرائيلی هدايا پرستش بکننت و په هدايا کُربانيگ هم بکننت.

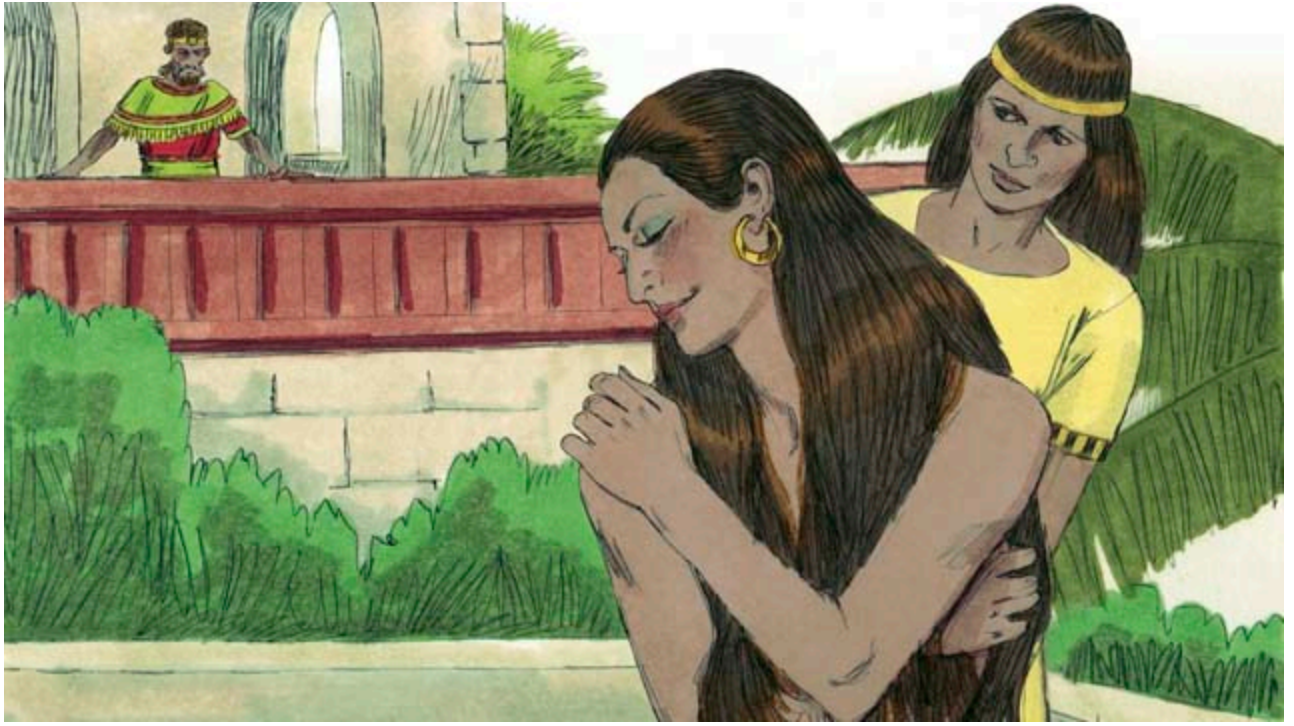
بله نبیے هستات که نامی «ناتان» ات. هُدايا آراه دات که گون داوودا اے هبرا بکن: «تنو بازین جنْگے کرتگ، پمیشکا تنو اے لوگا په من مبد، بلّ که تنیی چُکّ اے لوگا بندیت. اگن منی هبرا بزورئے، من ترا سکّ باز برگت دئیان. چه تنیی نسل و پدریچا یگے کئیت که منی کنومئے سَرا تان ابد بادشاهی کنت.» مسیه هَما یگین انت که چه داوودئے نسل و پدریچا پندا بوتگ و تان ابد بادشاهی کنت. مسیه هُدايے گچین کرتگین بادشاه و نجات دئیوک انت که دُنیايے سَجّهین مردمان چه آیانی گُناهان رگنیت.

وہدے ناتانئے گُلو داوودا رست، آہیا ہُدائے شگر گیت و آستا و سنا گرت. ہُدایا آ اڑت و برگت دات. اَلبت داوودا نزانگات کہ ہُدا گدی اے وادہ داتگین مسیہا دیم دنت. نون ما زانین کہ اسرائیلیان تان باز دیرا وادہ داتگین مسیہاے آہگئے ودارا آتنت، بزبان کساس ہزار سال لگت کہ ایسا مسیہ پیدا ببیت.

داوودا تان باز سالا وتی مردمانی ستر پہ انساپ بادشاہی گرت. آہیا ہُدائے حکم مینتنت و ہُدایا آ برگت دات. بلہ و ہدے آہیا کساس بیست سالا بادشاہی گرتگات، ہُدائے ہلاپا مزنین گناہے گرتی.

يڪَ رُوجِي داوودا چه وَتِي گَلاتا تَنَ چارَت و زيبائين جَنِينِي دِستِي كِه جان شَوَدگا اَت. آيبا جَنِينِ پِجَاه نَياوَرَت، بَلَه گُمُك پِٹَ و پُولا رَند زانَتِي كِه نامِي «بَتَشِييَه» اِنَت.

داوودا بايد وَتِي هُئِيال و جِيژُگ دِگَه نِيَمِگِيَا بَكَرتِين، بَلَه رَدِين كارِي كرتِي و مَرْدُمِي جَنِينِيئِي كِزا راهِي دات كِه جَنِينَا مَنِي كِزا بِيار. داوودا گُون بَتَشِييَهَا وَپَت و واب گُرت و پِدا لُوگا راهِي دات. گَسانِين مُدَتِيَا رَند بَتَشِييَهَا داوودنِي سَرا گُلنوِي راه دات كِه مَنِي لاپ پُر اِنَت.

بَتَشِيَّهٖ مُرَدُّنَی نَام «اُوریا» اَت. اَچہ داوودنَی شَرِیْرَیْن سِپاہیْگَن یَگَے اَت. اے وَہدا چہ لوْگا دُور جَنْگا اَت. داوودا، اُوریا چہ جَنْگا واپس لوْٹاِیْنت و گوشتی کہ وَتِی جَنْئے کَرَا بُرْئو. بَلہ اُوریاِیا داوودنَی هَبَر نَزْرَت و گوشتی کہ وَہدے اے دِگہ سِپاہیْگ جَنْگا اَنَت مَن لوْگا نَرْئوان. کُڑا داوودا، اُوریا پدا جَنْگا راہ دات و گُون پَنُوجی اَپسِرا گوشتی کہ اِشیا هَما جاها راہ بدْئے کہ اُودا دُزْمِن زُورْمَنَد اِنَت کہ اے کُشْگ ببیت. اے پَنیما اُوریا جَنْگَنے تَہا کُشْگ بوت.

وہدے اوریا جَنگئے تہا مُرت داوودا گُون بَتشیہا سور کُرت. آہیا چہ داوودا چُگے بوت. ہُدا داوودئے کُرتگین کارئے سَرا باز زَہر
 اَت و ناتان نبی داوودئے کِرا راہی دات کہ بگوشی کہ تئو چُونین ہَرابین گُناہے کُرتگ. داوودا چہ وَتی گُناہا تئوبہ کُرت و ہُدایا آ
 بَکثیت. پدا تان زندگ اَت ہُدائے رَندگیری ای کُرت و گرانین وَہدان ہَم ہُدائے ہُکمی مَیئتنت.

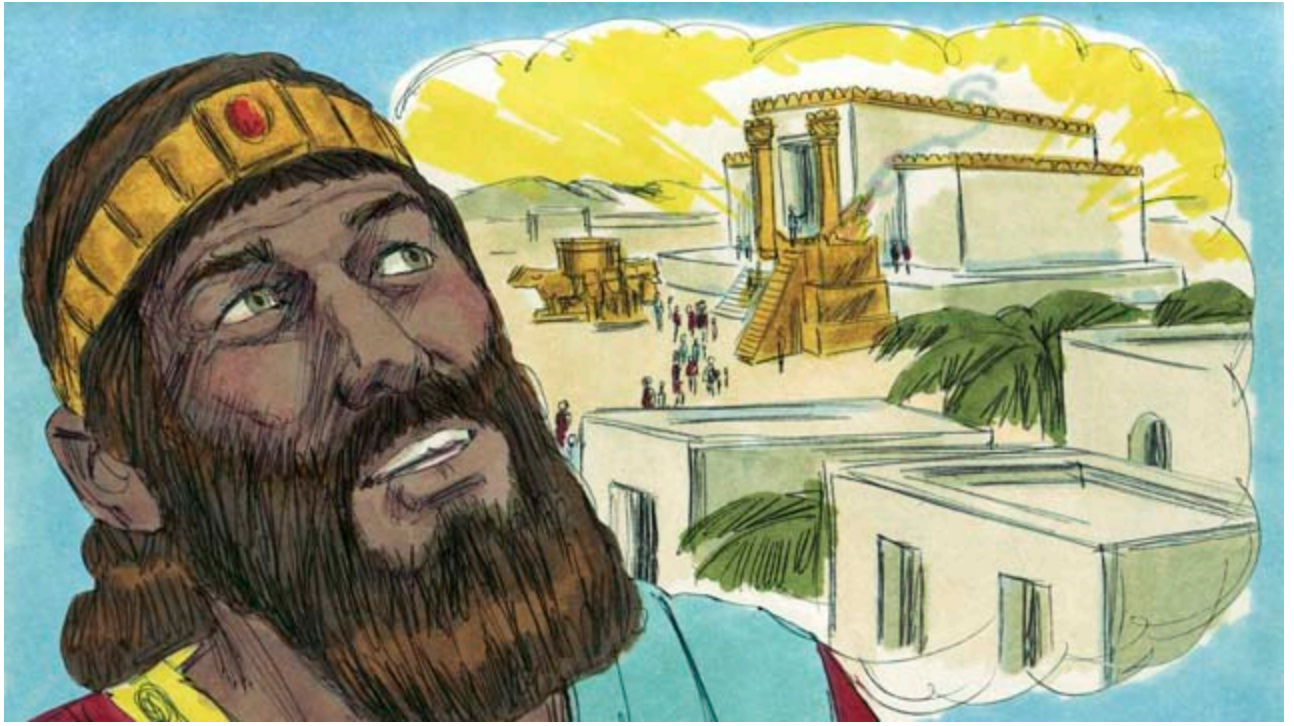
بله داوود و بتشييهه چك مرث. هدايا نه اشت كه اے چك زندگ بمانيت. بگئير چه اے گما، داوودا دگه بازين گمے پر بوت. داوودے چگان په داوودا بازين جنجالے اڏ كرت و آبيئے هلاپا سرگشي اښ كرت. داوودے زور و واك هم نزور تريت. داوودا هدايے هلاپا گناه كرتگات، بله هدا انگت و پدار ات و وتي كنولے سرا اوشتاتگات. رندا داوود و بتشييهه دگه چگے داتي. اے چگے نامش «سلئيمان» كرت.

چه پاكين كتابا كسھے كه سمويل كازيئے اولي كتاب در ۱۰، در ۱۵ تان ۱۹، در ۲۴، در ۳۱؛ سمويل كازيئے دومي كتاب در ۵، در ۷، در ۱۱ تان ۱۲ آبييسگ بوتگ.

۱۸. اسرائیلے بادشاہی دو بھر بیت

داوود بادشاہا چلّ سالّا ہُکمرانی کُرت۔ پدا داوود مُرت و آییئے چُکّ سُلَیْمَانِ اِسْراِیْلِیئے بادشاہ بوت۔ هُداِیا گُون سُلَیْمَانِا هَبَر کُرت و جُست کُرت کہ تئو لوٹئے کہ من هُدا پہ تئو چے بکنان۔ سُلَیْمَانِا گُون هُداِیا گوشت: «منا اگل و هوش بدئے.» هُداِیا سُلَیْمَانِیئے اے لوٹ باز دُست بوت و آِیِیا سُلَیْمَانِا دُنْیاِیئے اگْلَمَنْدِیْرَیْن مَرْدُم کُرت۔ سُلَیْمَانِا بازِیْن چِیْرَے دَر بُرت و اگْلَمَنْدِیْن هُکمرانے بوت۔ هُداِیا، آ باز مال و دُئولت هَم دات۔

سُلَیْمَانَا، اور شَلِیْمَا هُدائے لوگ، بزان ہما مَزَنین پرستشگاہ جوڑ کُرت کہ آییئے پت داوودا پیسرا شُور کُرتگات کہ من پہ ہدایا بَندانی۔
 داوودا پہ ہُدائے ہمے لوگا بازیں ساز و سامانے یکجہا کُرتگات۔ نون مردُمان دگہ برے شاہدیئے تَمبوا ہُدائے پَرستش و پہ آبیَا
 کُربانیگ نکرت، اے کارش مَزَنین پرستشگاہا کُرت۔ ہُدائے شان و شوکت مَزَنین پرستشگاہئے تَھا آتک کہ پیش بداریت کہ ہُدا وُتی
 مردُمانی ہمراہ انت۔

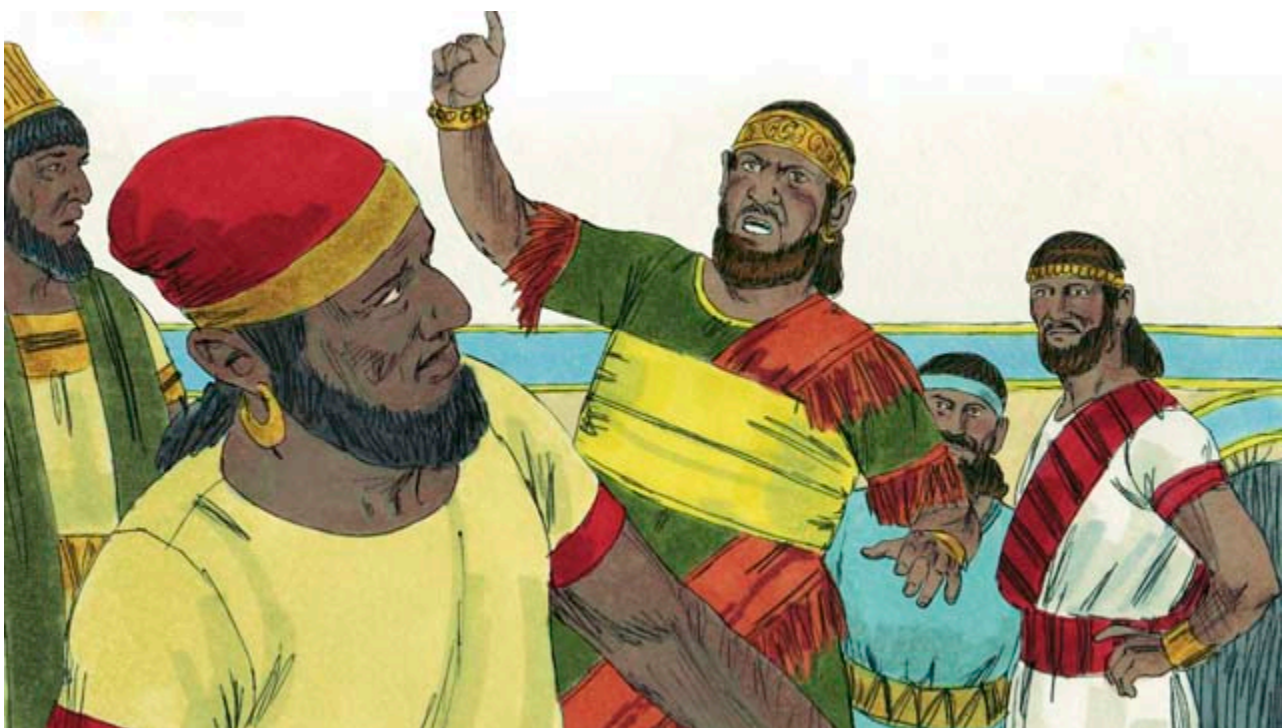
بله سُلَیْمَانَا اے دِگہ مُلکانی جَنین دُوست بوتنت. آییا هُداے هُکم نَمَنت و گُون بازین جَنینیا سوری کُرت، کِساس گُون هُزار جَنینا. چه اے جَنینان بازینے چه دُئی مُلکان آتک و هرگسا وتی هُدا اُورت. سُلَیْمَانُے جَنینان وتی بُتین هُدا پَرَسِش کُرتنت و وهْدے سُلَیْمَان پیر بوت، آییا هَم آیانی بُتین هُداپانی پَرَسِش کنگ شرو کرت.

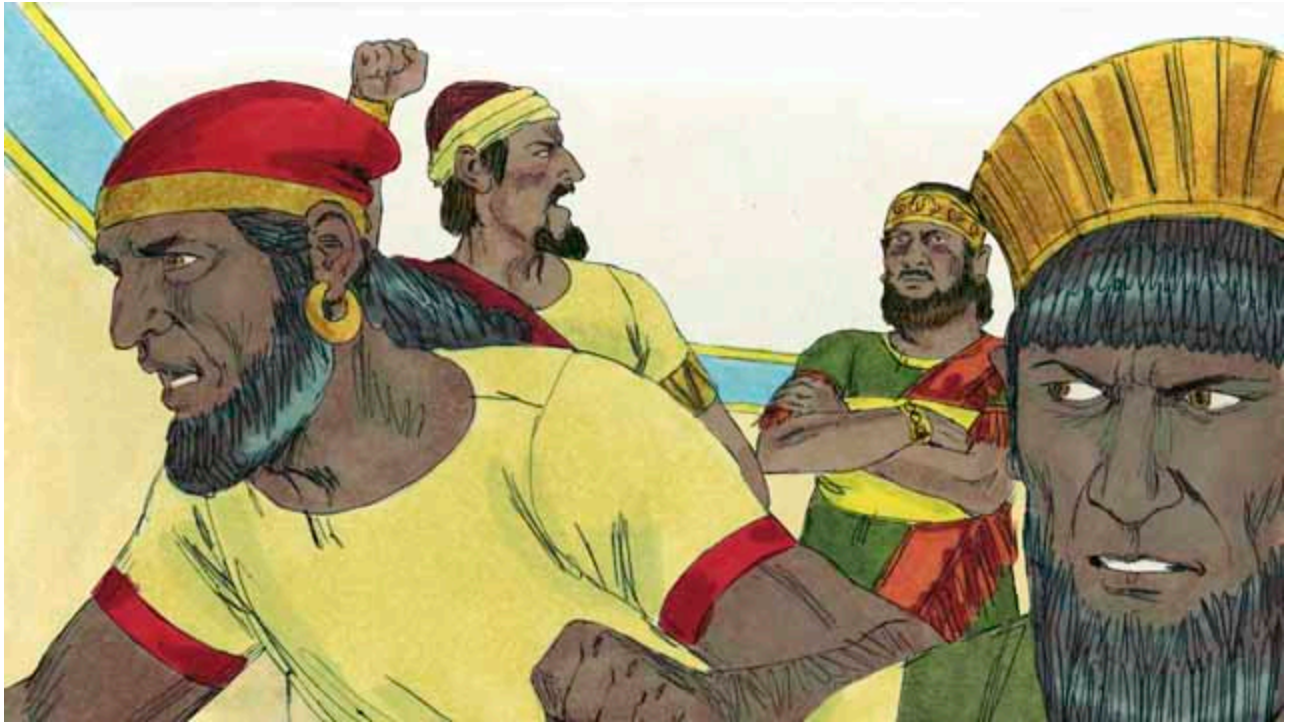
اے کارُے سَنُوبا هُدا سُلَیْمَانُے سَرا باز زَهر بوت و گوشتی: «مَن تَنیی بادشاهیے مَرنین بَهرے چه تَنیی دِستا پِچ گِران و تَنیی هَرمَتکاریا دِنیان. بله تان تَنو زَندگ ائے مَن اے کارا نَگنان، اے کارا تَنیی مرکا رَند گنان.»

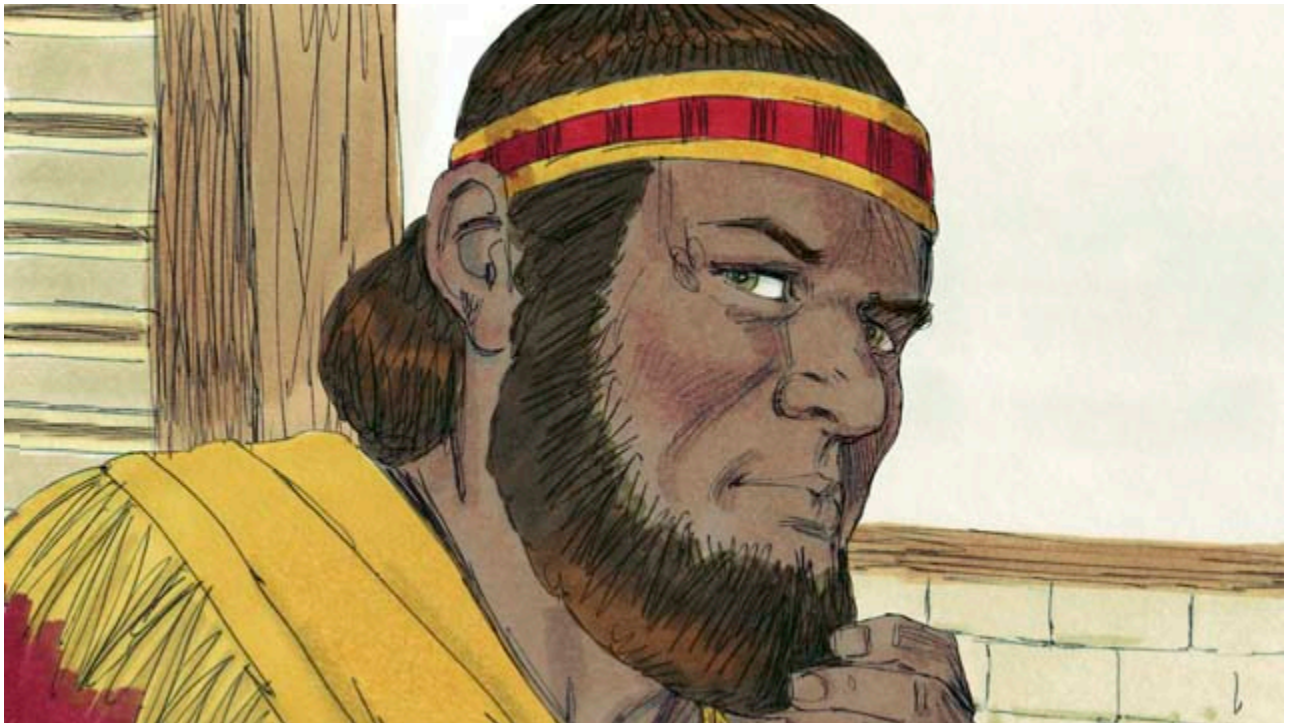
سُلَیْمَانُ مَرڪا رَند آيِيئِي چُڪَ «رَهوَبام» بادشاه بَوت. سَجَّهِيَن اِسْرائِيلِي كُئوم يَكْجَاه مِچَ بَوت كِه آيِيئِي بادشاهِيَا بَمَنَنْت. اَيان گُون رَهوَباما گِلْگ كُرت كِه سُلَیْمَانَا چِه ما باز كار و باز مالِيات گِپْتِگ. گُون رَهوَباما گوشتِش كِه مارا كَم كار بَگر.

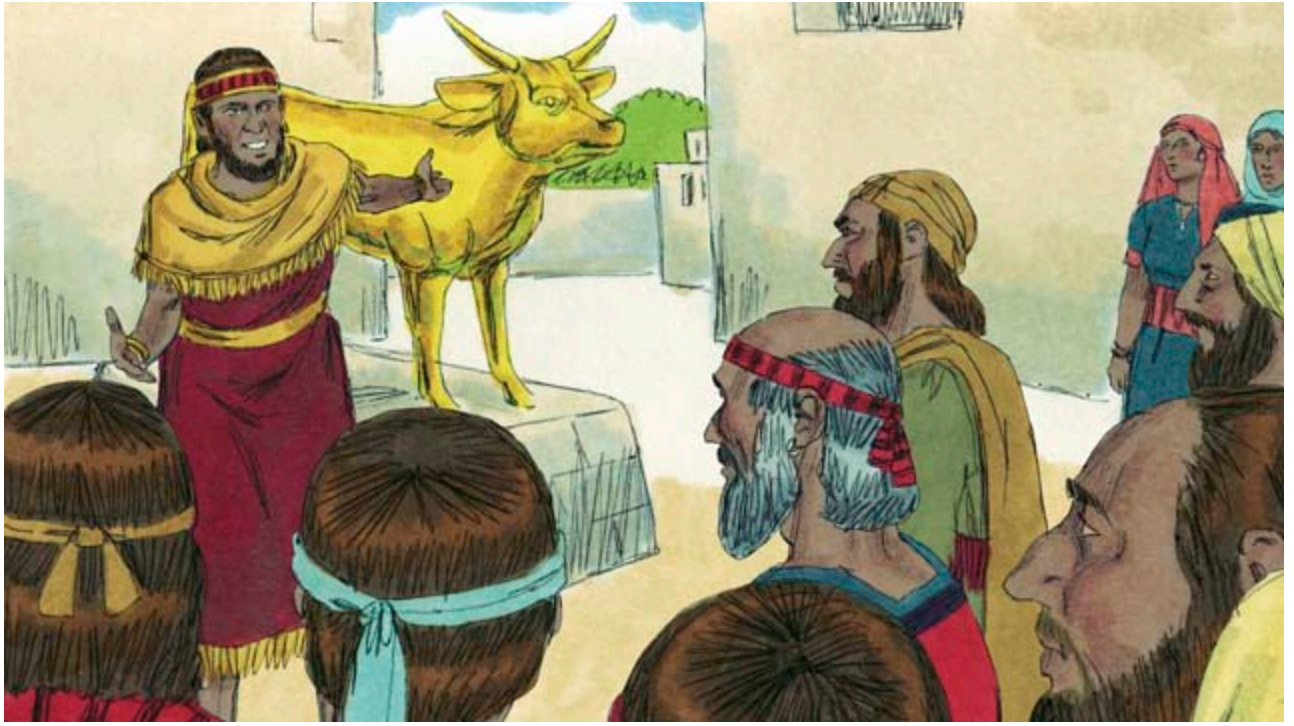
بَلِه رَهوَباما اَهْمَكِيَن پَسَنوے دات و گوشت: «شُما گوشتِيت كِه مَنِي پَت سُلَیْمَانَا شُمارا باز كار گِپْتِگ. بَلِه مَن شُمارا چِه آيِيَا گِيشْتَر كار گِران و مَن شُمارا چِه آيِيَا گِيشْتَر تَكْلِيپِ دَنِيان.»

وہدے مردمان آبیئے اے ہبر اشکت بازینیا آبیئے ہلاپا سرگشتی گرت. دہ گبیلہا رہوبام یلہ دات و بس دو گبیلہ، یہودا و بنیامین آبیئے نیمگا شتنت. اے دوین گبیلہان وتا «یہودائے بادشاہی» گوشت. اورشلیم ہمے بادشاہیئے تھا منت.

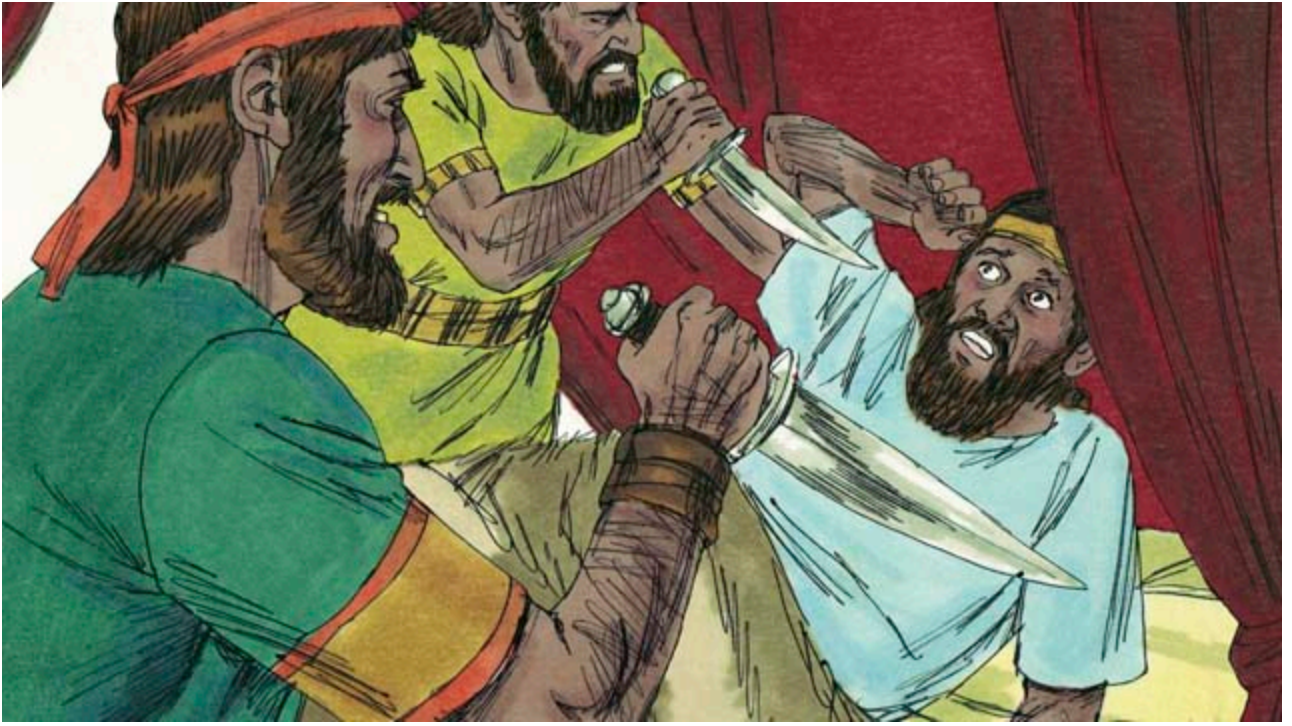
آدگہ دھین گبیلہان «پروہام» نامین مردے وتی بادشاہ گرت. اے گبیلہ ملکنے شمالیئے نیمگا نندوک اتنت. آبان وتا «اسرائیلیئے بادشاہی» گوشت.

پَرَوَما هُدائے کانونِ نَمَیت وِ مَرَدَمی گُناہ گُناہ پَرما تَنَت. آییا دو بُت پہ مَرَدُمان جوڑ کُرت کہ پَرستش بَکَنَتِش. نون مَرَدُم دَگہ برے
یَہودائے بادشاہیا نَشَتَنَت کہ هُدایا اودا اور شَلیمُے مَرَنین پَرستشگاہا پَرستش بَکَنَت.

یَہودا وِ اِسرائیلُے بادشاہ وِ تَمان وِ ت دُڑ مَن بو تَنَت وِ هَر وِ هدا گُون بَکَدگرا جَنگِش کُرت.

نوک جوڑ بوتگین اسرائیلئے ملکئے سَجَّہین بادشاہ بدکردار آنتت. بازین بادشاہے اسرائیلیان وِت گشت. لوئیش کہ آیانی جاگھا وِت بادشاہ بینت.

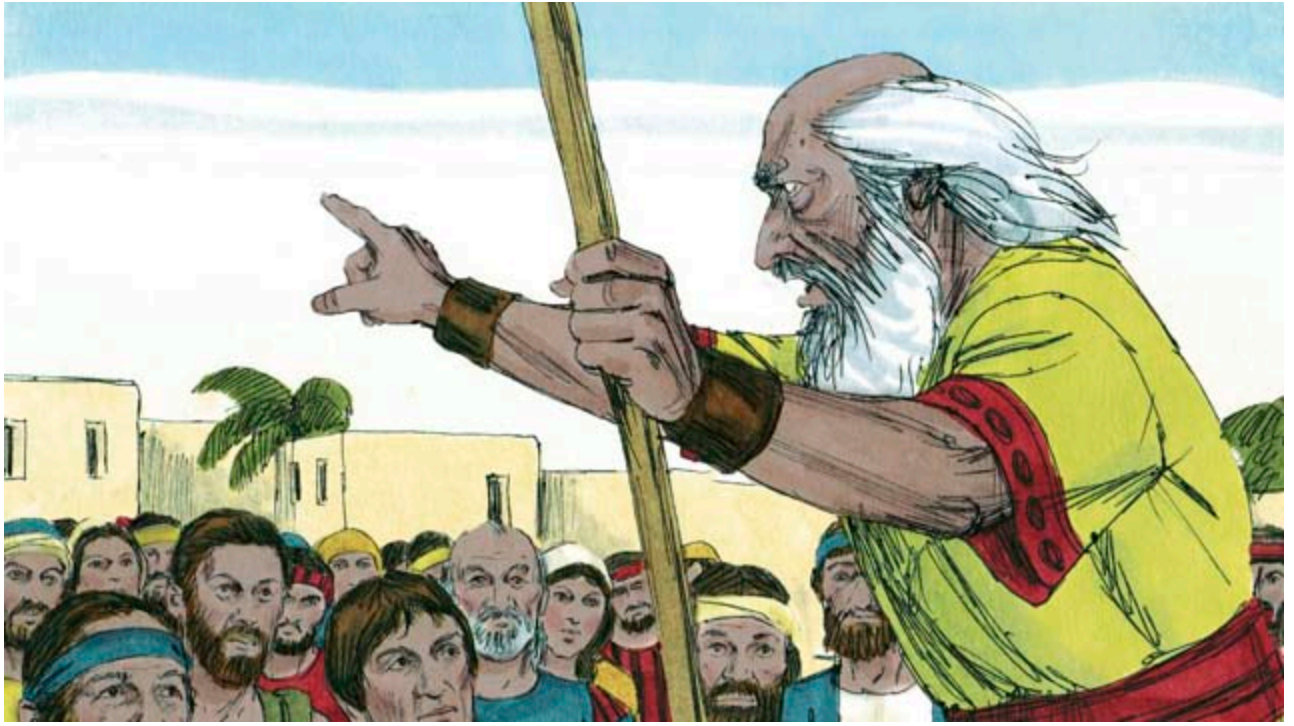
اسرائیلئے سَجَّہین بادشاہ و گیشترین مردم بُت پرست بوتنت. اے ردین پرستشئے وهدا، آ گیشتر ردکارین جنینانی کِرا وِپنتت و برے برے وتی چُگش ہم پہ بُتان کُربانیگ کرتنت.

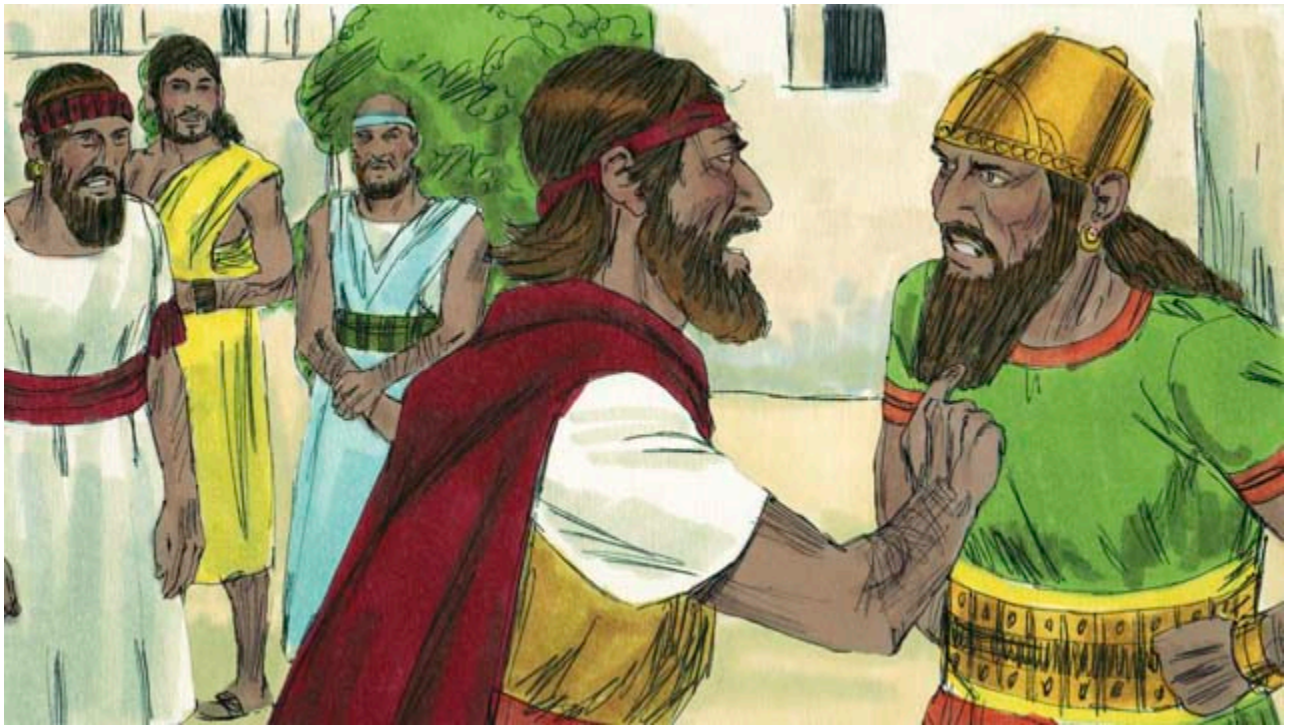
يَهودائے بادشاہ چہ داودئے نسل و پدريچا آتنت. چہ اِشان لَهتِين شَرِّين مَرَدَم آتنت و پِه اِنساپ هُکمراني اِش کُرت و هَگيگين هُدا پَرستِش کُرت. بَلَه يَهودائے گِيشترين بادشاہ سَک هَراب آتنت. اَيان پِه اِنساپ هُکمراني نَکُرت و بُتِين هُدا پَرستِش کُرتنت. چہ اِشان لَهتِينا هَم وَتي چُک پِه بُتِين هُدايان کُربانيگ کُرتنت. يَهودائے گِيشترين مَرَدُمان هَم هُدايے هَلاپا سَرکَشِي کُرت و بُتِين هُدا پَرستِش کُرتنت.

چہ پاکين کِتابا کِسْهَے کِه بادشاهاني اَوَّلِي کِتاب دَر ۱ تان ۶، دَر ۱۱ تان ۱۲ آ نِبيسگ بوَتگ.

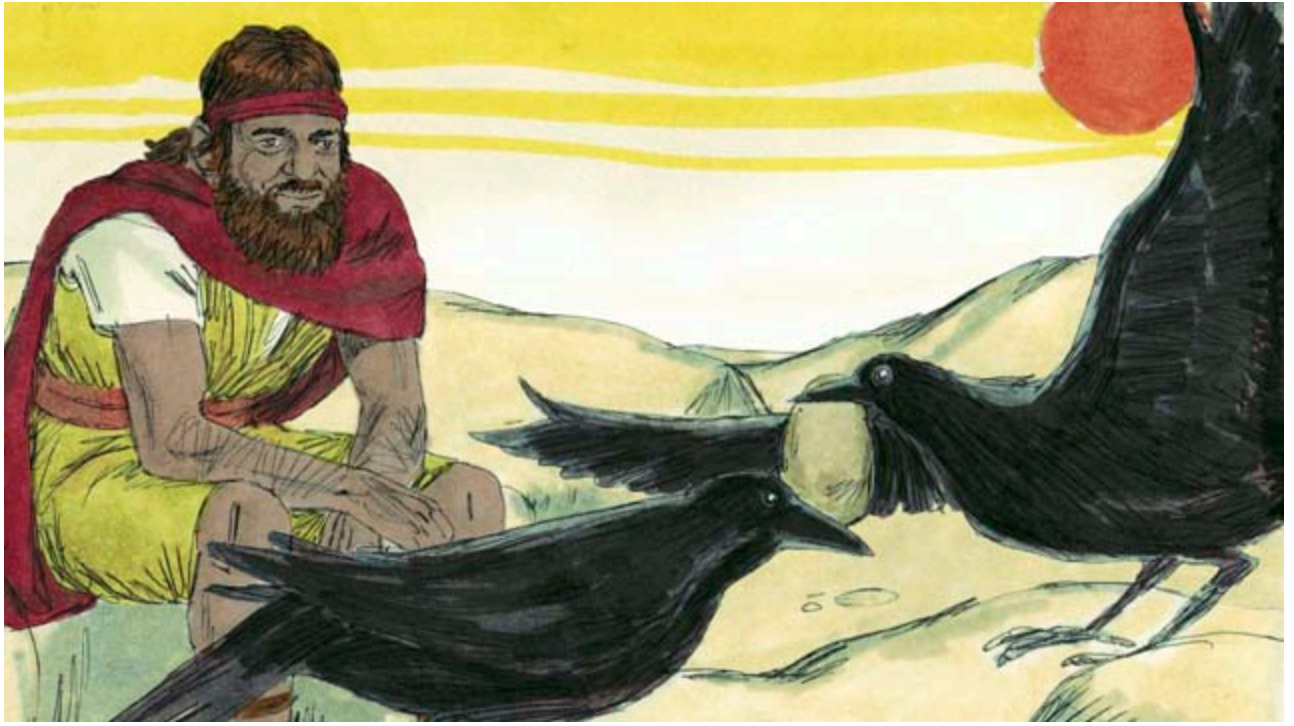
۱۹. نَبَیانی پئیگام و مۆجِرّه

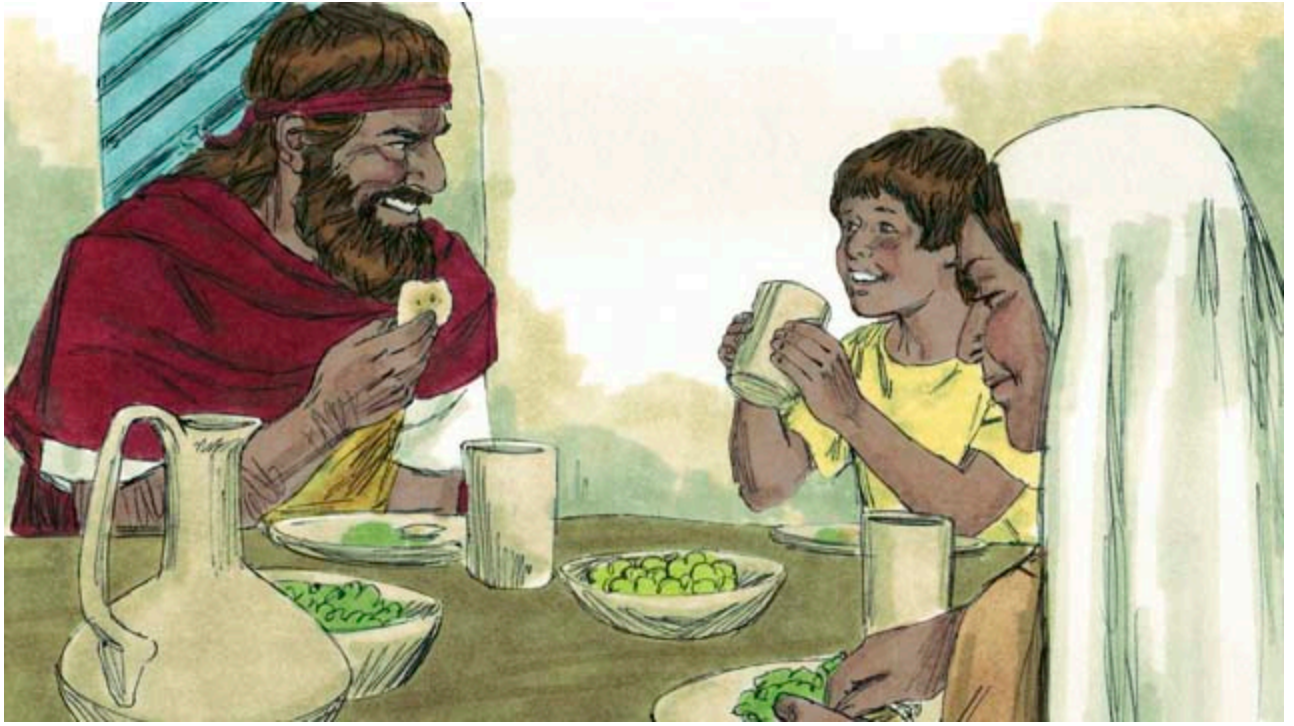
هُدَايَا هَر وَ هَدَا نَبِي إِسْرَائِيلِيَانِي سَرَا رَاه دَات. نَبِيَان هُدَائِي كَلُو وَ پَنِيْگَام إِشْكَنْتَت وَ كُون مَرْدَمَانِش كُوشْتَت.

و هَدِي إِسْرَائِيلَا «أَهَاب» نَامِين مَرْدَمِي بَادشَاهِي كَنگَا أَت، اَوْدَا «إِلْيَاس» نَامِين نَبِيِي هَسْت أَت. أَهَاب سَكِين بَدِين مَرْدِي أَت. أَيَا كُوشِست كُرت كِه مَرْدُم بُتِين هُدَايِي پَرَسْتَش بَكَنْتَت كِه نَامِي «بَهْل» أَت. إِلْيَاسَا كُون أَهَاب بَادشَاهَا كُوشْت: «اِي بُت پَرَسْتِيِي سُوْبَا هُدَا كُون شُمَا سَكْت زَهَر اِنْت. تَان مَن مَكُوشَان، إِسْرَائِيلَا نِه هُنُور بِيْت وَ نِه نَمَب.» اِي هَبْرَا أَهَاب بَاز زَهَر بَرَايْنَت وَ أَيَا پَنِيْسَلَه كُرت كِه مَن إِلْيَاسَا كُشَان.

پدا هُدايا گُونِ اِليسا گوشتِ كه جَنگَل و گِيا بانانِ برئو و چه آهَبا چيرِ بيئِ. اِلياسِ جَنگَل و گِيا بانانِ كُورِئِ كَرّا شُت. هُدايا گوشتِ گَآتِ
 كه اُدا برئو. هَر سُهَب و هَر بِيگَها مُرگانِ پِه اِليسا نان و گوشتِ اُورت. اِے وَهَدا آهَبا و آبيئِ لَشكرِ اِلياسِ پِد و رَندا اَتنت، بَلَه اَيانِ
 اِلياسِ دَر گِيتِك نَگُرت.

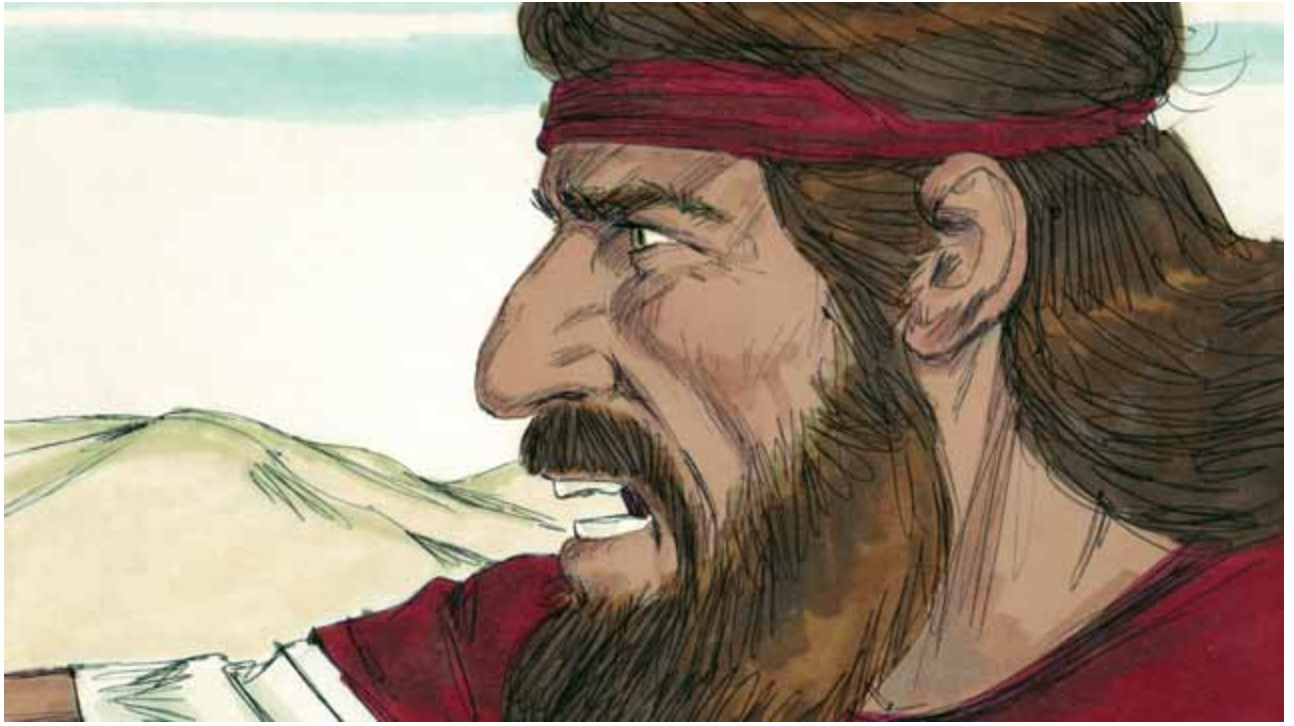
إسرائیلا هئور نبوت، پمیشکا گمک و هدا رند كنور هُشك بوت. گُڑا إلیاس دِگه نَزِیگَین مُلكِیا شُت. ا مُلكا گَرِیبِین جَنوزامے گُون وَتِی چُگا نِشَتگات. آیانی وَرگ كَم و گِیش هَلاس بَنیگا اَتنت پَرچا كه دُگال ات و دُگاران بَر و سَمَر نَدات. بَله اَنگَت ا جَنینا إلیاسئے هُئِیال داشت و هُدايا ا و آیئِیے چُگئِیے زَلورَت پورَه كُرتنت. آیئِیے اَرَت و روگنئِیے دَرپ هِچَبَر هالِیگَ نبوتنت. سَجَّهین دُگالا آیانی كِرا وَرگ هستات. إلیاس كِساس سئِیے سالا هَمودا نِشَت.

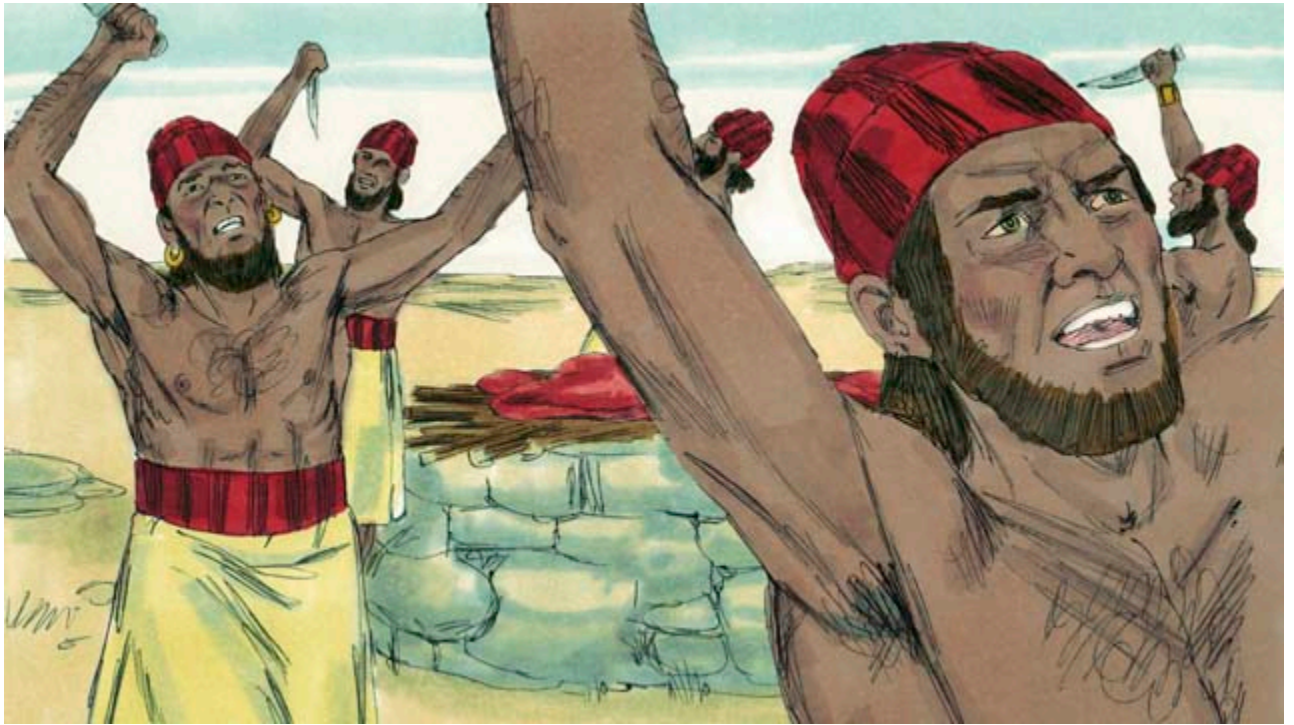
سئے و نیم سالو رند هُدايا گون الیاسا گوشت که من پدا هئور دئیان. تنو برئو اسرائیلا و گون آهابا هَبر بگن. گُڑا الیاس آهابئے کِرا شت. وهده آهابا آ دیست، گوشتی: «آان شوم!» الیاسا گوشت: «شوم من نهان، شوم تنو ائے. تنو هُداوندئے راه یله داتگ. آ راستین هُدا انت، بَله تنو بهلا پرستش کنگا ائے. نون تنو آلم اسرائیلئے سَجَّهین مردمان بزور و کارملئے کوها بیار.»

گُڑا اسرائیلئے سَجَّهین مردم کارملئے کوها شتنت. هَما مردمان که گوشتگات که ما بهلئے پنیگمیر این، آ هم اتکنت. آ چار سد و پنجاه مردم انتنت. الیاسا گون مردمان گوشت: «شما تان گدین دودل بیت؟ اگن هُداوند هُدا انت، گُڑا هُداوندا پرستش بگنیت. اگن بهل هُدا انت، گُڑا بهلا پرستش بگنیت.»

پدا الیاسا گون بھلے نییان گوشت: «کاییگرے بگشیت، گوشتان تُکُر تُکُر گنیت و پہ گربانیگ کنگا گربانجاھئے سِرا ایرش گنیت. بلہ گربانجاھئے آسا روک مکنیت. مَن ہم مے کارا کنان و گوشتان دِگہ گربانجاھئے سِرا ایر کنان. ہما ہدایا کہ آس گربانجاھئے سِرا راہ دات، شما بز انیت کہ بر مگین ہدا ہما انت.» گُڑا بھلے نییان گربانیگ تئیار کُرت، بلہ آس روکیش نکُرت.

پدا بھلے نییان بھلے کِڑا دوا لوٹت: «بھل! او بھل! مئے دوايان اِشکن.» آیان سَجھین روچا دوا کُرت، کوگاز کُرت و وِتا گون کارچان ہم بُریش، بلہ بھلا نہ پستوے دات و نہ آسے راہ دات.

وهدے بھلے نبیان کساس روچیا بھلے کڑا دوا کُرتگات، آہرا آیان دم بُرت و دوا کنگ پلہ دات. پدا الیاسا دگہ کایبگریئے گوشت پہ ہدایا کُربانجاہئے سِرا ایر کُرت. اے کارئے کنگا رند آبیآ گون مردمان گوشت کہ دوازده مزنین دریا چہ آبا پُر کنیت و ہمے آپان کُربانیگین گوشتانی سِرا بریچیت کہ گوشت و دار و کُربانجاہئے کش و کُریئے زمین سَرجمیا تر ببنت. مردمان انچش کُرت.

پدا الیاسا دوا کُرت: «او ہداوند! ابراہیم و اساک و آکوبئے ہدا، مروچی مارا پیش بدار کہ تنو اسرائیلئے ہدا ائے و من تنیی ہزمتکار آن. منی جوابا بدئے تانکہ اے مردم بزانتت کہ برہگین ہدا تنو ائے.»

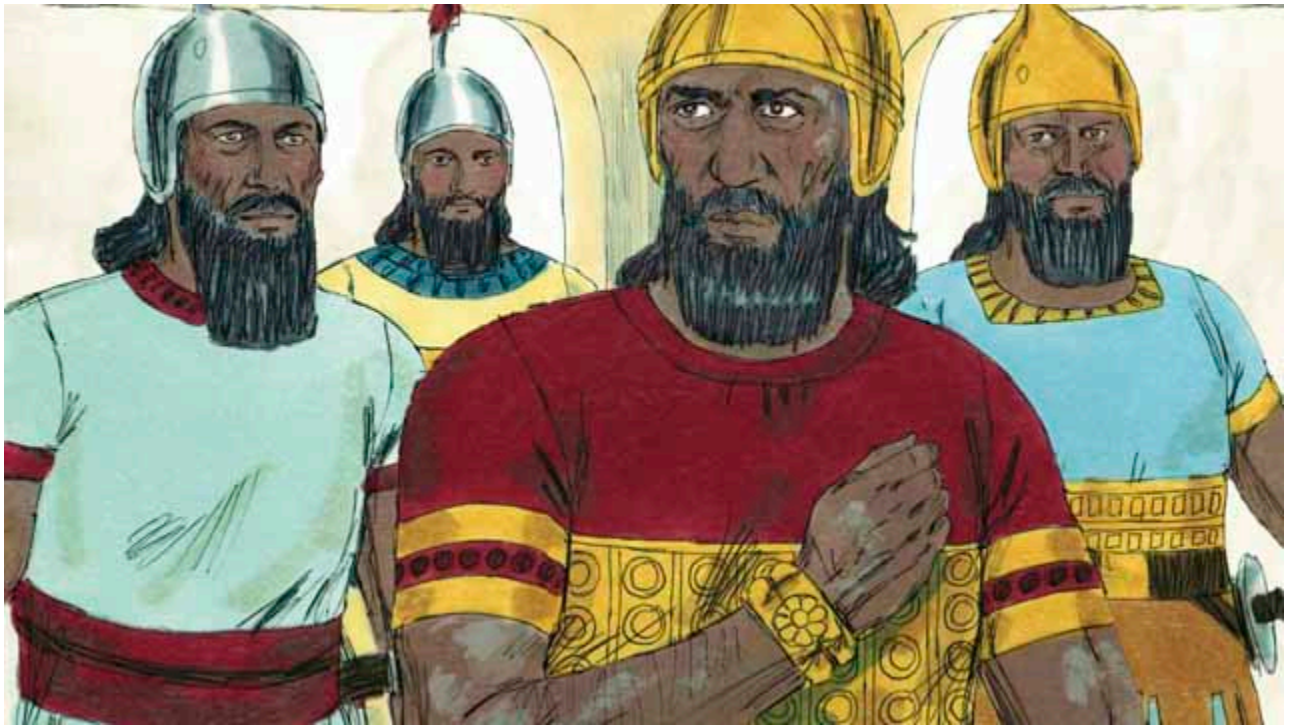
ہمے دمانا چہ آسمانا آسے گپت۔ آسا گوشت و دار و سنگ و ہاک و ہما آپ بُن دانتت کہ گربانجاہئے کش و کِرا آنتت۔ و ہدے مردمان
اے چیر دیست آیان و تا زمینے سرا دیم پہ چیر دنور دات و گوشت: «ہداوند ہدا انت! ہداوند ہدا انت!»

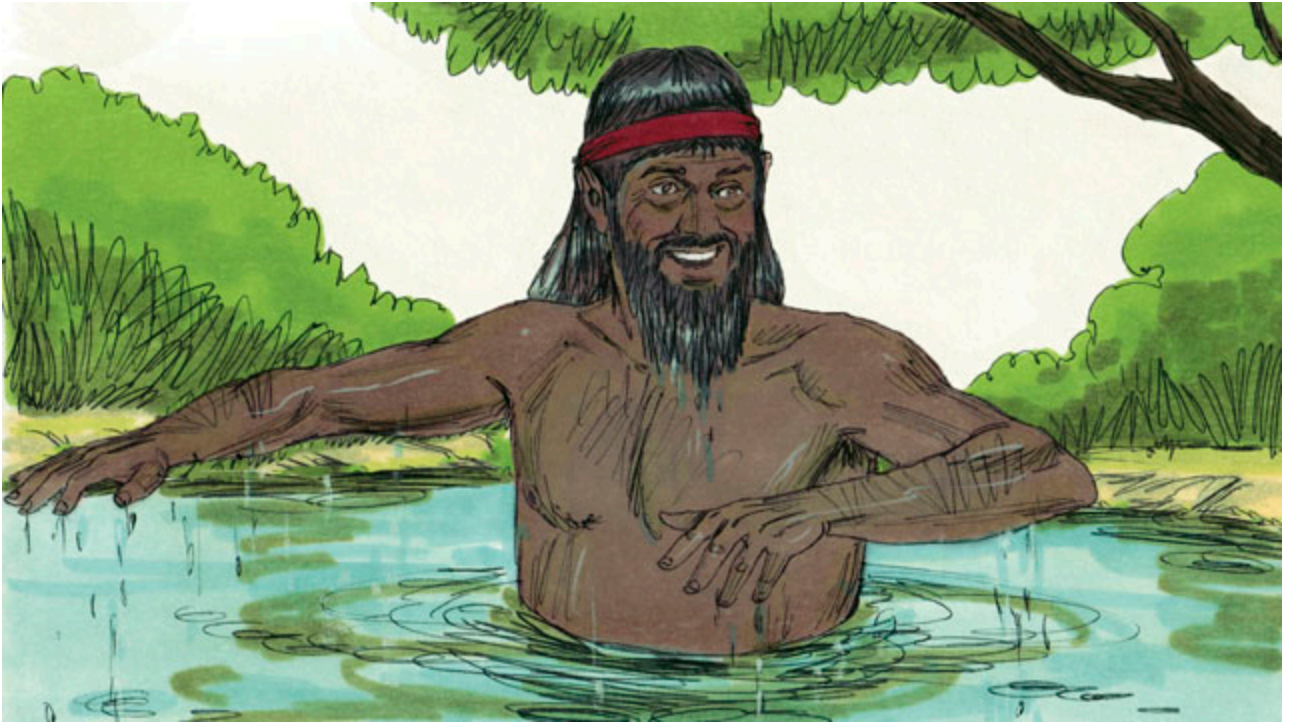
پدا الیاسا گوشت: «بہلئے نبیان تچگ و چیر بیگا مٹیلنت.» گڑا مردمان بہلئے نبی گپنتت و چہ اودا دور بُرت و گشتنت.

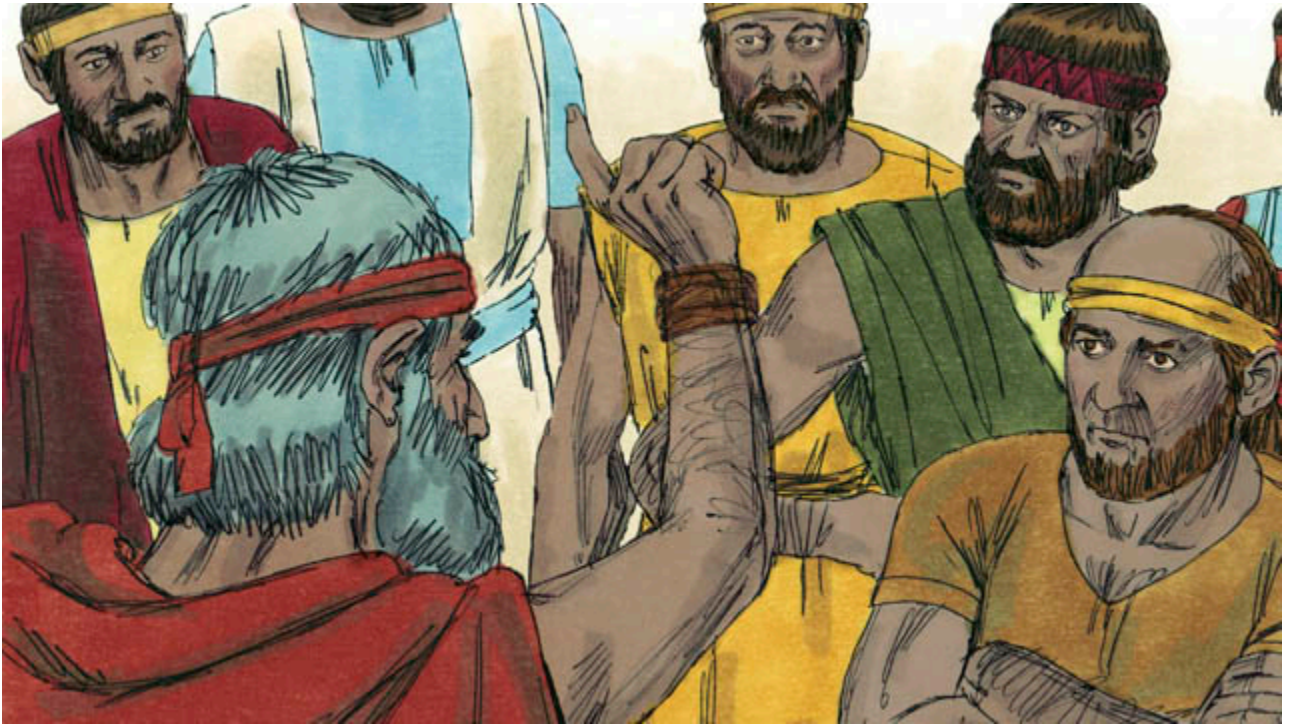
الیاسا گون آہاب بادشاہا گوشت: «زوت وتی لوگا برئو پرچا کہ ہنور پیداک انت.» ہما دمانا آسمان سیاہ تڑت و مرنین ہنورے بندات بوت. ہداوند ڈگالا ہلاس گنگا ات. ہنورے رچگا اے چیر ہم پیش داشت کہ ہداوند برہگین ہدا انت.

وہدے الیاسے پیگمیریے و ہد ہلاس بوت، ہدایا دگہ مردھے پہ نبی بیگا گچین کُرت کہ نامی «الیشا» ات. الیشایا چہ ہدائے برگتان بازین موزہے پیش داشت. یک موزہے گون نومانا بوت. آ لشگریئے سرمستیر ات و ایبا پوستئے سلین بیمارے هست ات. نومانا الیشائے بارئو اشکت و الیشائے کرا شت کہ منا دراه بکن. الیشایا گون نومانا گوشت کہ اُردنئے کنورا برئو و ہبت رندا بک بور.

نومان باز رَهر گِیت. آییئے دلا اے سَکین بے اگلین کارے، من اے کارا هِجَر نَگنان. بله نومانئے هِزمتکاریا گوشت که تنو اینچکَ راها آتکگئے، نون باید نبییئے هَبرا بزورئے. نومان اُردنئے کنورا شت و هِیت رندا آئیئے تها بگئی وارت. وهده آهری رندا چه آپا در آتک، هُداپا آدراه کُرت.

هُداپا دِگه هَم بازین نبییئے په اسرائیلی مردمان راه دات. آ سَجّهین نبیان گون مردمان گوشت که بَنین هُداپان پَرستش مَکَنیت، یَکِیگرئے سَرا رَه مَکَنیت و گون یَکدومیا انساپ بَکَنیت. نبیان مردُم هُزار کُرت و گوشتنت که رَدین کار کَنگئے بَدلا هُداپے کانون و هَبران بَمَنیت. اَگن شُما اے پَیم نَکرت هُدا شُمارا مَنیار باز کنت و شُمارا اے سِلّین کارانی سِزا رَسیت.

گیشترين و هدان مردمان هُدائے کانون و هَبَر نَمَيتنت. آيان باز رندا نبی بے اَرَت گرتنت و گشتنت هَم. يَک رندے آيان اِرميا نبی کورچاتيئے تها دئور دات که بمریت. آ اودا گِلانی تها اير بُگگا ات، بله پدا بادشاها نبیئے سَرا رهم کرت و گون وتی هزمتکاران گوشتی که نبیا مرگا پيسر چه چاتا بگشيت.

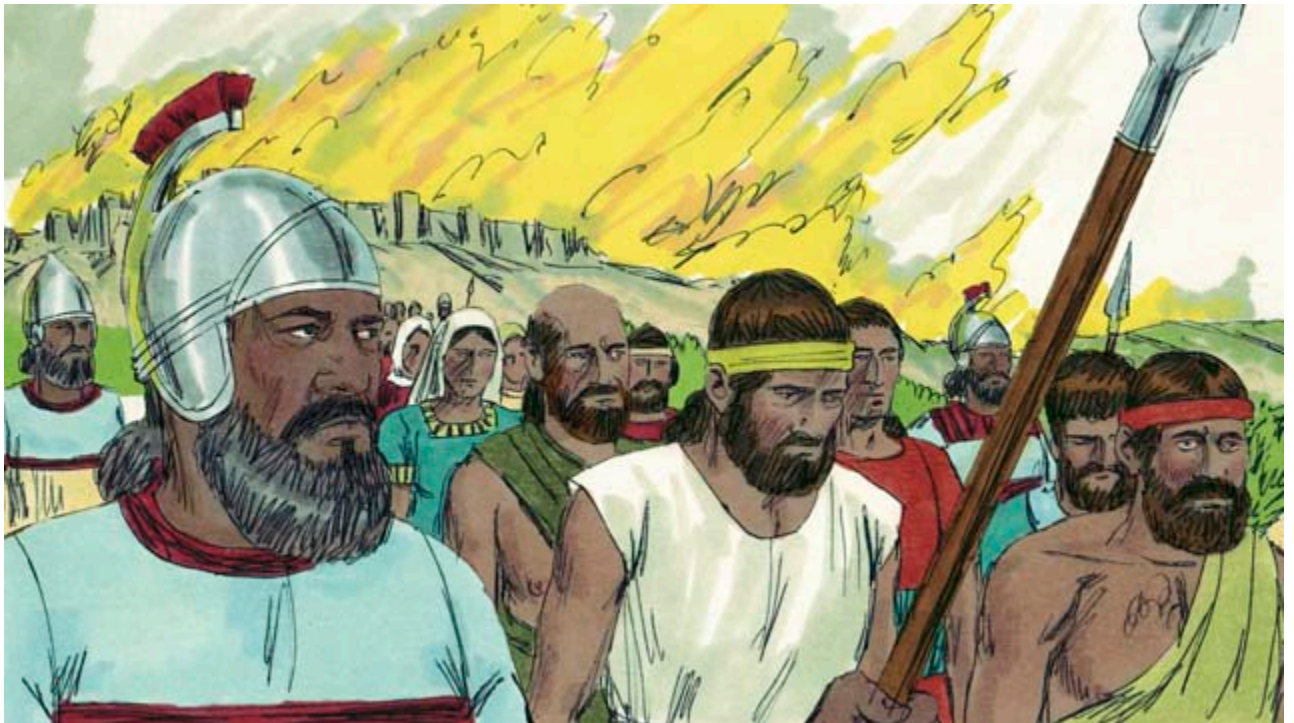
بَل تَرے مردمان نبیانی سَرا نپَرَت گُرت، بله اَنگت نبیان هَر و هدا هُدائے هَبَر مردمانی کِرا سَر گرتنت. آيان مردم هُزار گرتنت که اَگن شُما تنوبه مگنیت، شُمنے دُژمین شُمنے سَرا هَمَلَه گننت و هُدا شُمارا نَرگینیت. بله آيان مردم هَم یات و ترانگا گیتکنت که رُچے نه رُچے هُدا په شُما رگینوکے راه دنت و آ شُمارا رگینیت.

چه پاکین کتابا کِسّه که بادشاهانی اَوّلی کتاب در ۱۶ تان ۱۱۸؛ بادشاهانی دومی کتاب در ۱۵؛ ارمیا نبیّه کتاب در ۳۸ نبیسیگ بوتگ.

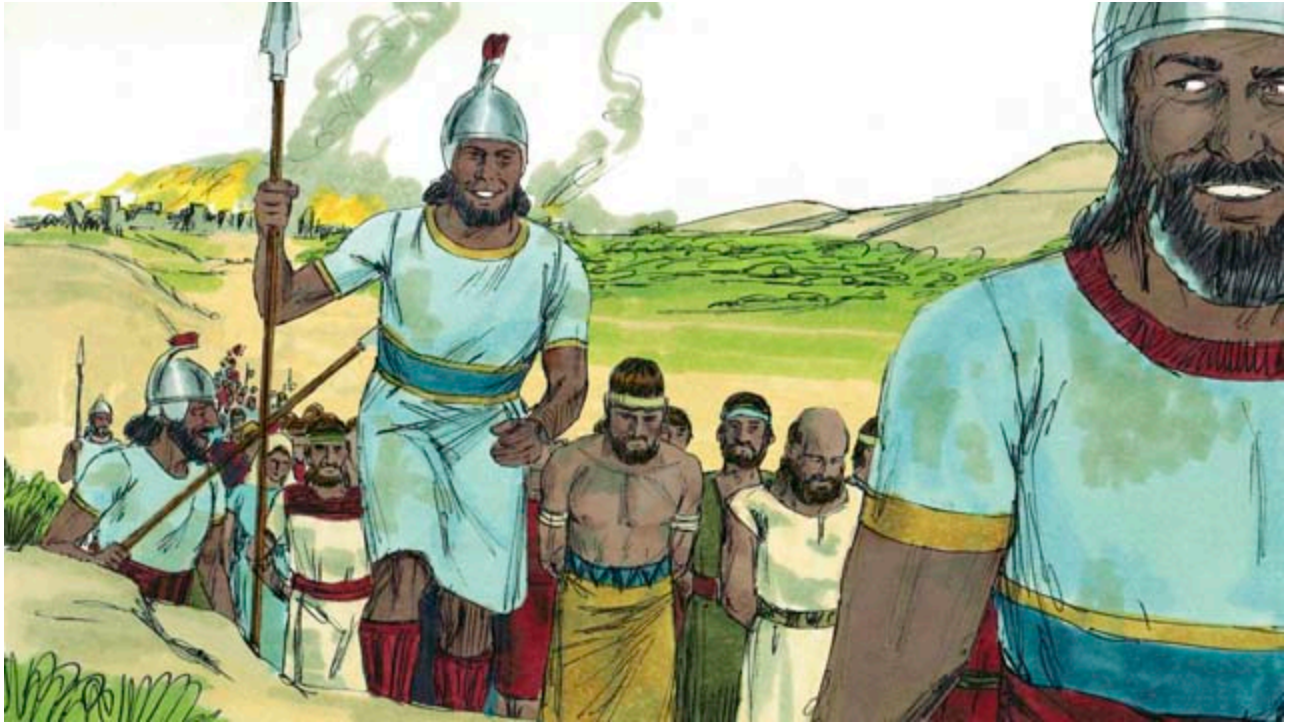
۲۰. اسرائیلیانی دراندڙهی و واتر بئڭ

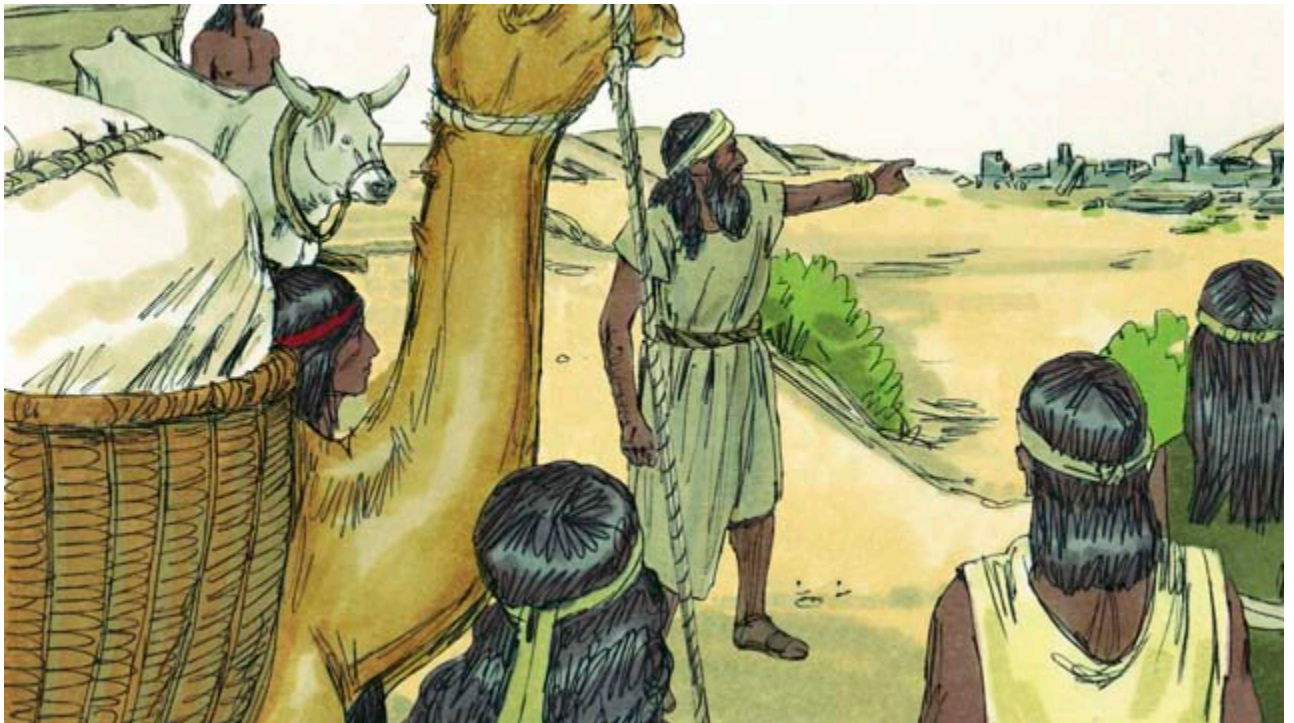
اسرائیل و یہودائے مردمان ہُدائے ہلاپا گناہ گرت. آیان ہما آہد و پئیماں پروشت کہ ہُدایا گون آیان سینائے کوہا بستگات. ہُدایا وتی نبی راہ دانتت کہ آیان ہزار بگننت و بگوشنت کہ تنوبہ بگنیت و پدا منا پرستش بگنیت، بلہ آیان نبیانی ہبر نمئتت.

گڑا ہُدایا دوین بادشاہی دژمنانی دستا تباہ گرتنت. ملکہ ہستات کہ باز زورمند ات. نامی «آشور» ات. آشوریان اے دگہ کئومانی سرا باز زلم گرت. آشوریان اسرائیلئے سرا حملہ گرت و اودا بازیں مردمے کشیش، ہر چیزے کہ دلا لوئیش گون وت بریش و ملکنے گیشترین بہرش بن دات.

آشوريان اسرائيلے سڄھين سڙوڪ و سڀرين مردُم و هُرمند يڪجاه ڪُرتنت و ڪُون وَت آشورا بُرتنت. بسَ ڪريبين مردُم اسرائيل پَشت ڪپنتنت.

پدا آشوريان ڏئي مردُم اسرائيل اُورت و ناديننتنت. ڏئي مردُمان تَباہ بوتگين شَهر پدا بَسنتنت. آيان ڪُون پَشت ڪپتگين اسرائيليان سور و سانگ ڪُرت. آ مردُمانی نسل و پدريچ سامري ڪوشگَ بوتنت.

يہودائے بادشاہیئے مردمان دیست کہ ہدایا چوں اسرائیلیئے مردم پہ آییئے سرا باور ننگ و آییئے ہبر و کانوانی نمگا در پہ در کرتنت. بلہ آیان آنگت گنہانیانی بُتین ہدا پرستیش کرتنت. ہدایا نبی راہ دانتت کہ آیان ہزار بگنتت، بلہ آیان نبیانی ہبر گوش نداشتنت.

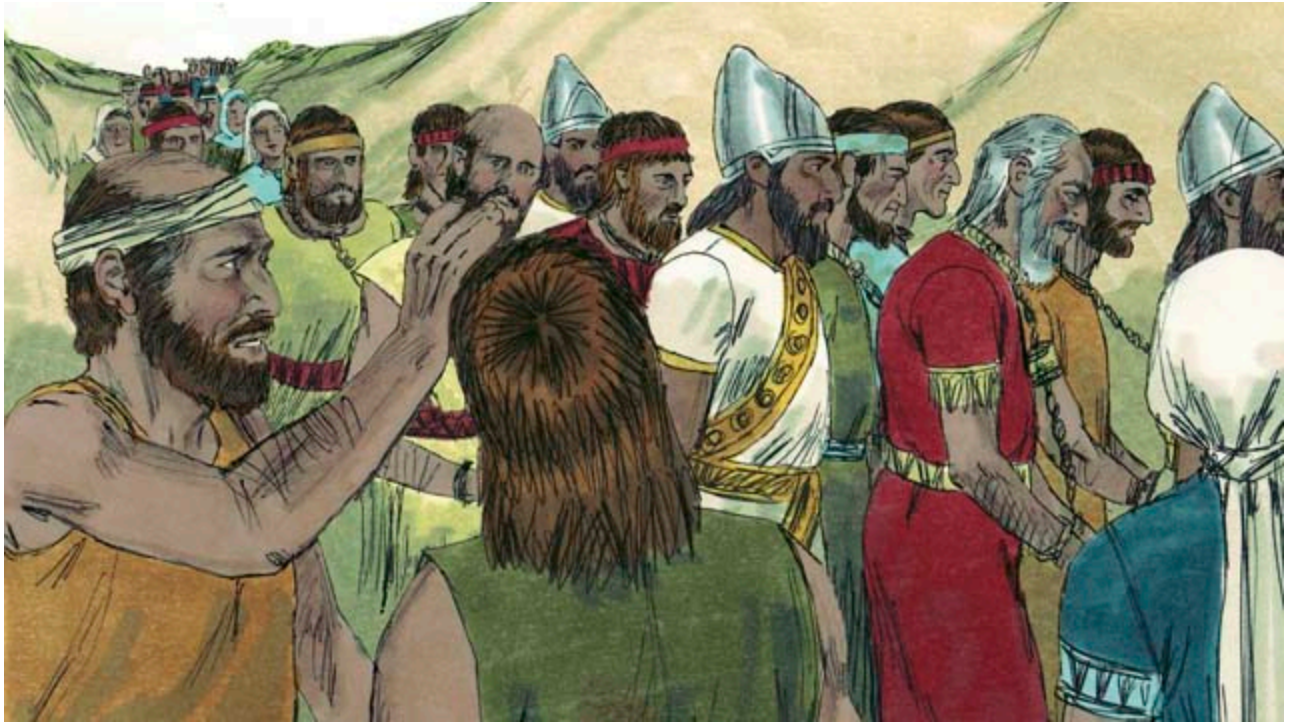
اسرائیلیئے سرا آشوریانی ہملہا کساس یک سد سال گوست. نون ہدایا بابلیانی بادشاہ نیوگدیزر راہ دات کہ یہودائے بادشاہیئے سرا ہملہ بکنت. بابلی زورمندین کنومے ات. یہودائے بادشاہ رازیگ بوت کہ نیوگدیزرئے ہزمتکار ببیت و آیا ہر سال باز زر بدنت.

بلہ لہتین سالاً رند، یہودائے بادشاہا بابلئے ہلاپا سرگشتی گرت. گڑا بابلی آتکنت و یہودائے ملکئے سرا ہملاش گرت. آیان اور شلیمئے شہر گپت، مزنین پرستشگاہ تباہ گرت و مزنین پرستشگاہ و شہرئے کیمتیین چیز گون وت بُرتنت.

نیوکدنزئے سپاہیگان یہودائے بادشاہئے چک آییئے چمانی دیمہ کشتنت و بادشاہ کور گرت. اے آییئے سرگشتیئے سزا ات. اے کارا رند آیان بادشاہ گون وت بابلا بُرت کہ آ بندیجاہا بمریت.

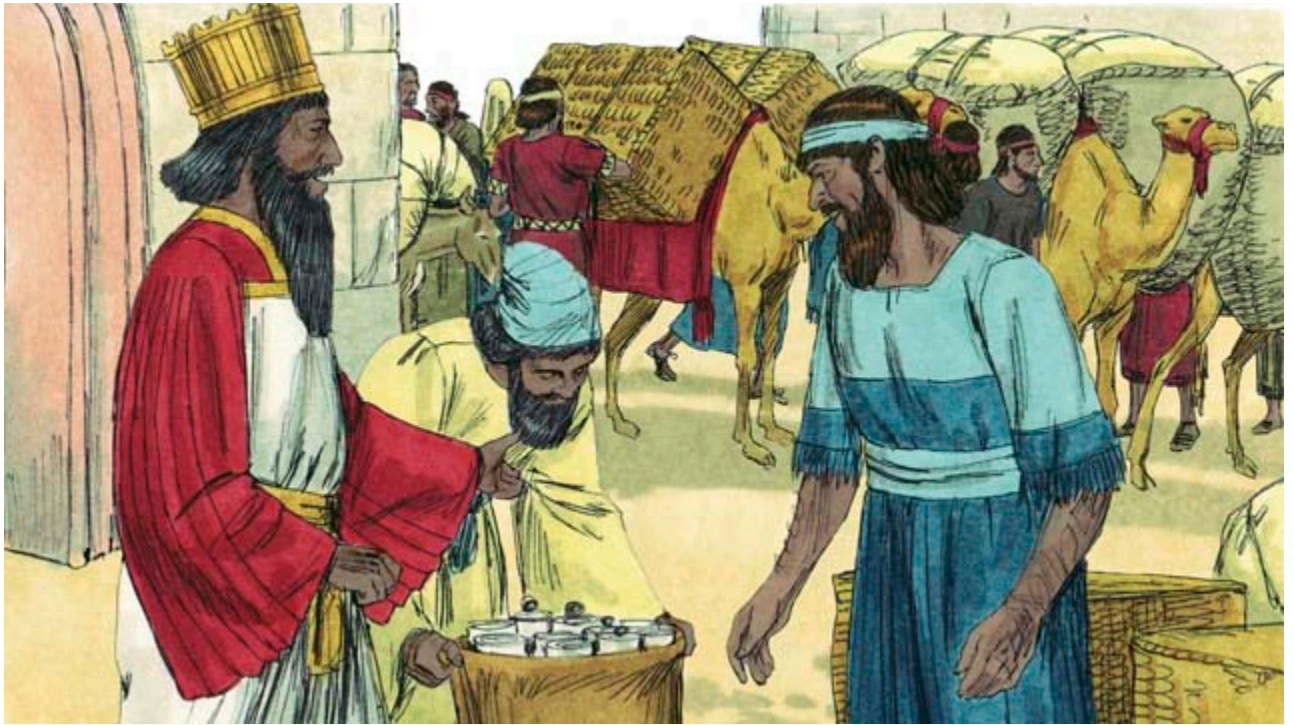
نبوگدنزر و آبيئى سپاهيگان يهودائى ملڪئى ڪم و گيش سڃهين مردم گون وت بابل برتنت. آيان بس گريبيترين مردم ڪشت و ڪشارانى سرا پله دانتنت. اے وه و زمانگا كه هدايى مردم په زور چه واده داتگين ملڪا ڪشنگ بوتنت، اے زمانگ «درانڌيهي» گوشگ بيت.

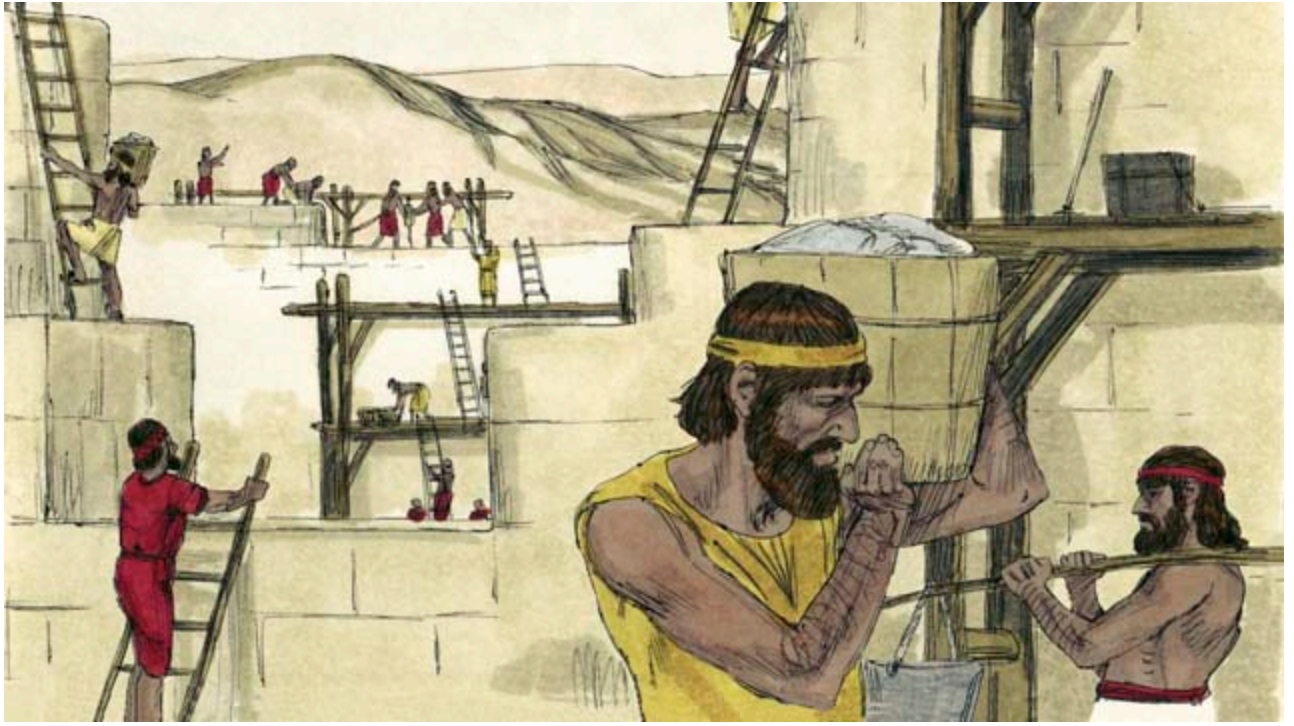
بل ٿرے هدايا يهودائى ملڪئى مردم آيانى گناهانى سئوبا درانڌيه ڪرتنت، بله وتى مردمي بيهيال نڪرتنت. وتى ڪرتگين وادهي هم نوارت كه من په شما رگينوكه ديم دنياں. هدايا هر وهدا وتى مردمانى هيال داشت و نبي راه دانتنت كه هدايى پنيگامان آيانى ڪرا سر بگننت. گون آيان وادهي ڪرت كه شما هيتاد سالا رند واده داتگين ملڪا وانر گنيت.

هَتَاد سالا رَند پارسئے بادشاہ کورشا بابل شکست دات. بابائے شاهنشاهی هلاس بوت. نون بابائے بادشاهئے بدلا پارسئے بادشاہا
یہودی و دگہ بازیٰن کئومئے سرا هُکمرانی کرت. گیشترین درانڈیہین یهودیان وتی سَجَّهین رَند بابلا گوازیئتگات. بَس لَهتین پیرینا
یہودائے مُلک یات ات.

پارسئے بادشاہ باز زورمند آنتت، بله هَما مردمانی سرا رَهْمِش گُرت که آیانی مُلکش گِپت. وه دے کورُشنے بادشاهیا گُمک وَه د گُوست
آییا هُکم دات که هر یهودیے که چه درانڈیہیا وتی مُلکا رنوگَ لوئیت، آ پدا یهودایا شُت کنت. آییا یہودی رَر هَم دانتت که مَرَنین
پرستشگاها پدا ببندنت. گُرا هَتَاد سائلے درانڈیہیا رَند یهودیانی گسانین رُمبے یهودایا، اورشلیمئے شَهرَا شُت.

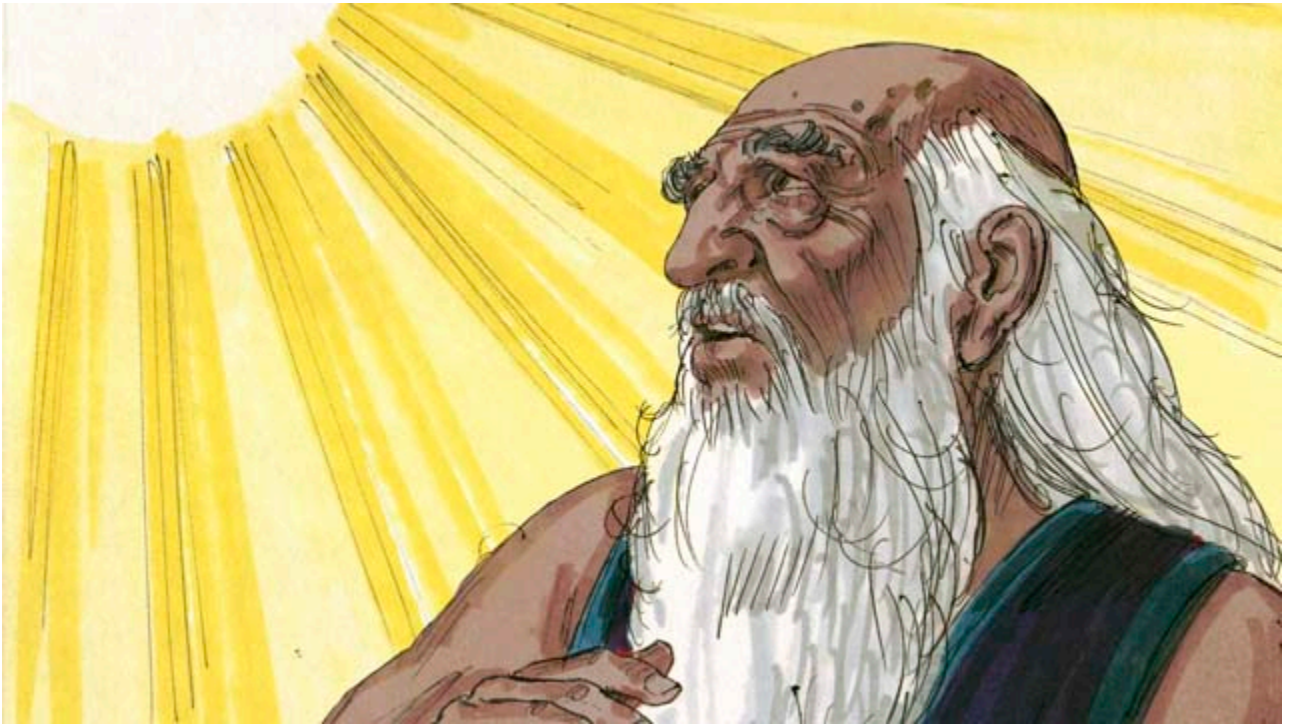
وہدے مردم اورشلیما آتکنت آیان مزنین پرستشگاه و شہرئے گش و کزئے دیوال بستنت. پارسئے بادشاہان انگت یہودیانی سرا
ہکمرانی کرت، بلہ یہودی دوبر وادہ داتگین ملکا سر بوتنت. نون آیان توانت وتی ہدایا مزنین پرستشگاھا پرستش بگنت.

چہ پاکین کتابا کسٹھے کہ بادشاہانی دومی کتاب در ۱۷، در ۲۴ تان ۲۵؛ دومی راجدپتر در ۳۶؛ ازرائے کتاب در ۱ تان ۱۰؛
نہمیائے کتاب در ۱ تان ۱۱۳ نیبیسگ بوتگ.

٢١. هُدا واده دنت كه مَسِيَه كُنيت

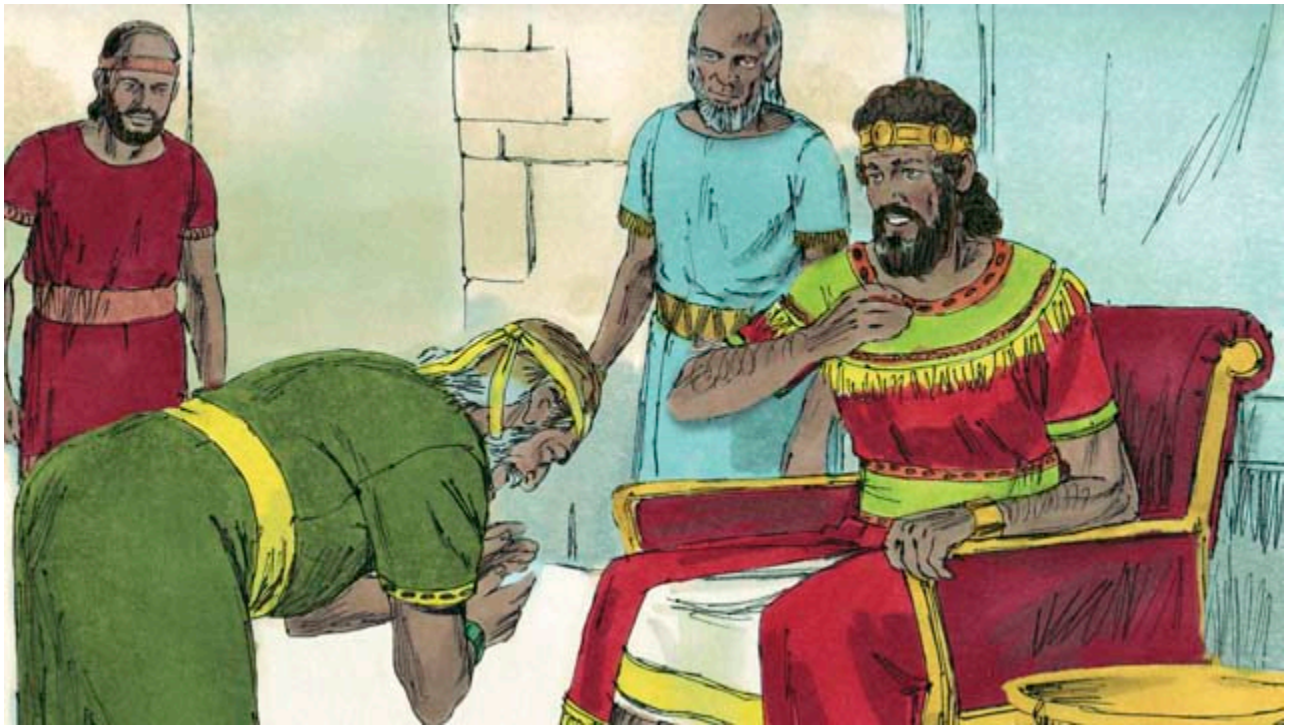
وہدے ہدایا دُنیا جوڑ گُرت، آییا زانت کہ من روچے نہ روچے مَسیہا راہ دُنیاں. شَئِتان مارِئے شِکلا زاہر بوت و ہنواپی رَد دات. آدم و ہنواپا گناہ کرت، بلہ ہدایا گون آیان وادہ دات کہ من رَگینوکے راہ دُنیاں. گوشتی: «چہ ہنوائے نسل و پدرِچا یَگے پیدا بیت کہ مارِئے سرگا پرُوشیت.» ہدائے مکسد ہَمیش ات کہ مَسیہ سر جَمیا شَئِتانا پرُوش دنت.

ہدایا گون اِبراہِیما اَہد و پَنیمان گُرت کہ چہ تَنبیی نَیمِگا دُنیاے سَجَہین کُومان بَرگَت رَسیت. ہدایا گون مَسیہنِے راہ دُنیاگا وُتی اے اَہد و پَنیمان پورہ گُرت. دُنیاے رَگینوکی دِیم دات و اے رَگینوک اِبراہِیمنِے پدرِچ اَنت. چہ ہر کُوم و گیبِلہا ہما مرَدُم رَگینِگ بَنت کہ ایسا مَسیہنِے سَرا باوَر گَنت.

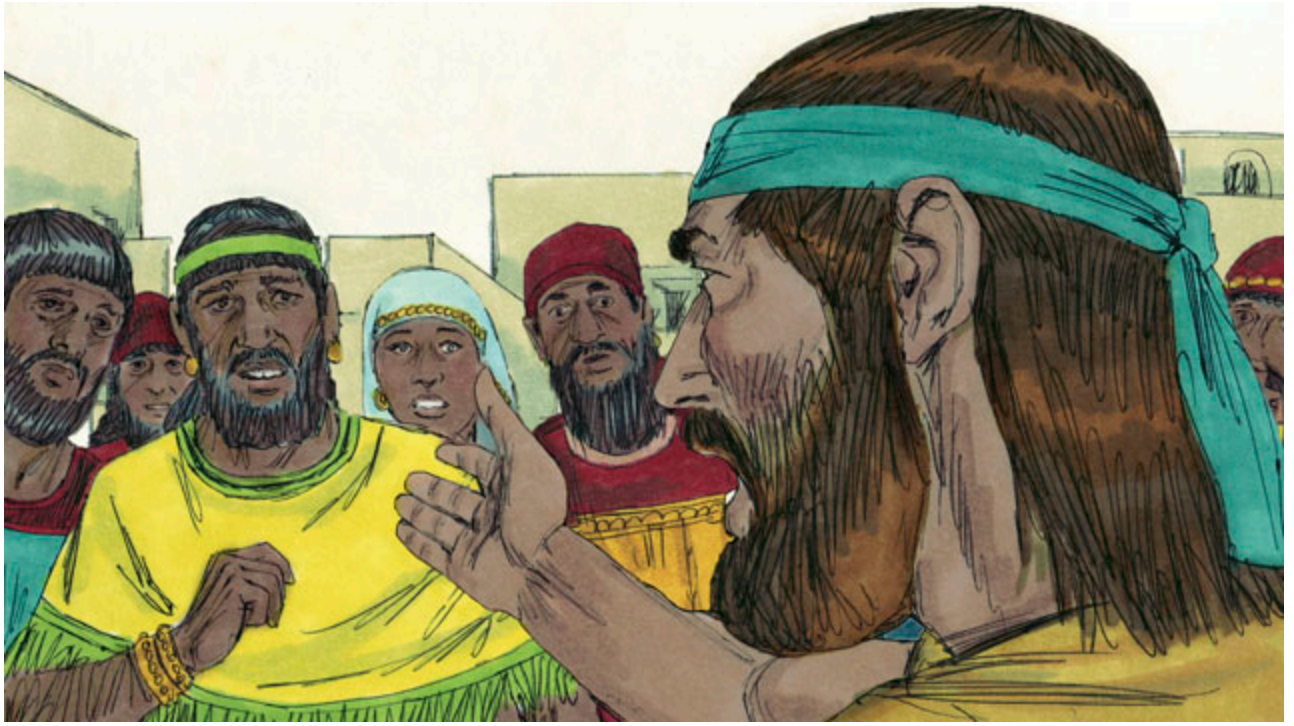
هُدَايَا گُونِ موسَايا واده دات که من ديمترا تئیی پئيمین نبیے راه دئيان. هُدائے مکسد مسيه ات.

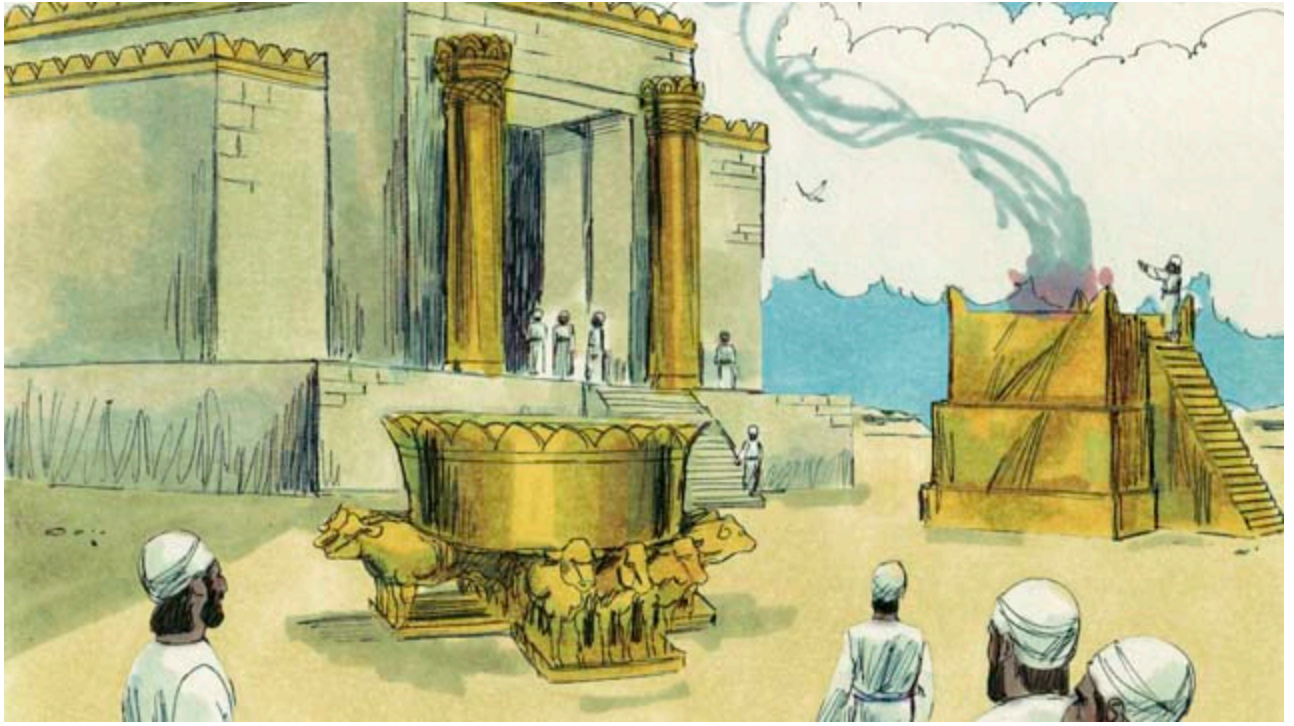
هُدَايَا گُونِ داوود بادشاها واده گُرت که مسيه چه تئیی نسل و پدرچا پيدا بيت. آ بادشاه بيت و هُدائے سَجَّهين مردمانی سرا تان ابد هُکمرانی کنت.

هُدَايَا گُونِ اِرميا نبيا هَبَرِ كُرت و گوشت كه من يَك رُوچے نوکين اَهد و پئيمانے گُون وَتِي مردُمانَ بَندان. نوکين اَهد و پئيمان کوهنين اَهد و پئيمانے پئيمان نبيت كه من گُون اسراييليان سينائے کوها بَستگ. وهدے من اے نوکين اَهد و پئيمان گُون مردُمانَ بَندان، مردُم من هُدَايَا سَرَجَميا زاننت. مردُم گُون من مِهَرِ گننت و منا په يلَ مَننت، پرچا كه مني پرمان آياني دِلا جاگه گننت. آ مني مردَم بنت و من آياني گُناهان پَهَل گنان. اے مَسِيه اِنْت كه هَمے نوکين اَهد و پئيمان گُون مردُمانَ بَنديت.

هُدائے نبیان اے ہم گوشتگ کہ مسیہ نبی و دینی پیشوا و بادشاہ بیت۔ نبی ہما مردم انت کہ ہُدائے ہَبْرانِ اِشکنت و ہُدائے پنیگامان پہ
مردمان سر کنت۔ وادہ داتگین مسیہ ہُدائے کاملین نبی بیت۔ اِشیئے مانا اِش انت کہ مسیہ ہُدائے ہَبْرانِ شَرِیئے سَرا اِشکنت و شَرِیئے
سَرا سَرِپَد بیت و مردمان ہَمے ہَبْرانِ شَرِیئے سَرا تالیم دنت۔

اسرائیلیانی مَزَنین دینی پیشوایان ہر و ہدا پہ مردمانی گناہان ہدائے بارگاہا کُربانیگ کُرت۔ اے کُربانیگ پمیشکا کنگ بوتنت کہ ہدا مردمانی گناہان پھل بکنت و آیان سزا مدنت۔ مَزَنین دینی پیشوایان ہدائے کُرا پہ مردمان دوا ہم کُرت۔ مسیہ بے انیب و کاملین مَزَنین دینی پیشوا انت و وتا پہ بے انیبی ہدائے بارگاہا کُربانیگ کنت۔ آ ہچیر گناہ نکنت و و ہدے وتا کُربانیگ کنت پدا پہ گناہانی شودگا یگہ ہچ کُربانیگئے زلورت نبیت۔

وہدے بادشاہ و سردار ہُکمرانی گننت، برے برے ردی گننت۔ داوود بادشاہا بس اسرائیلیانی سرا ہُکمرانی کُرتگ، انگت ردی ای کُرتگ۔ بلہ مسیہ، داوودئے نسل و پدریچ، تان ابد سَجَّہین دُنیائے سرا ہُکمرانی کنت۔ آ مُدام پہ انساپ و راستی ہُکمرانی کنت و مُدام راستین پیسَلہ کنت

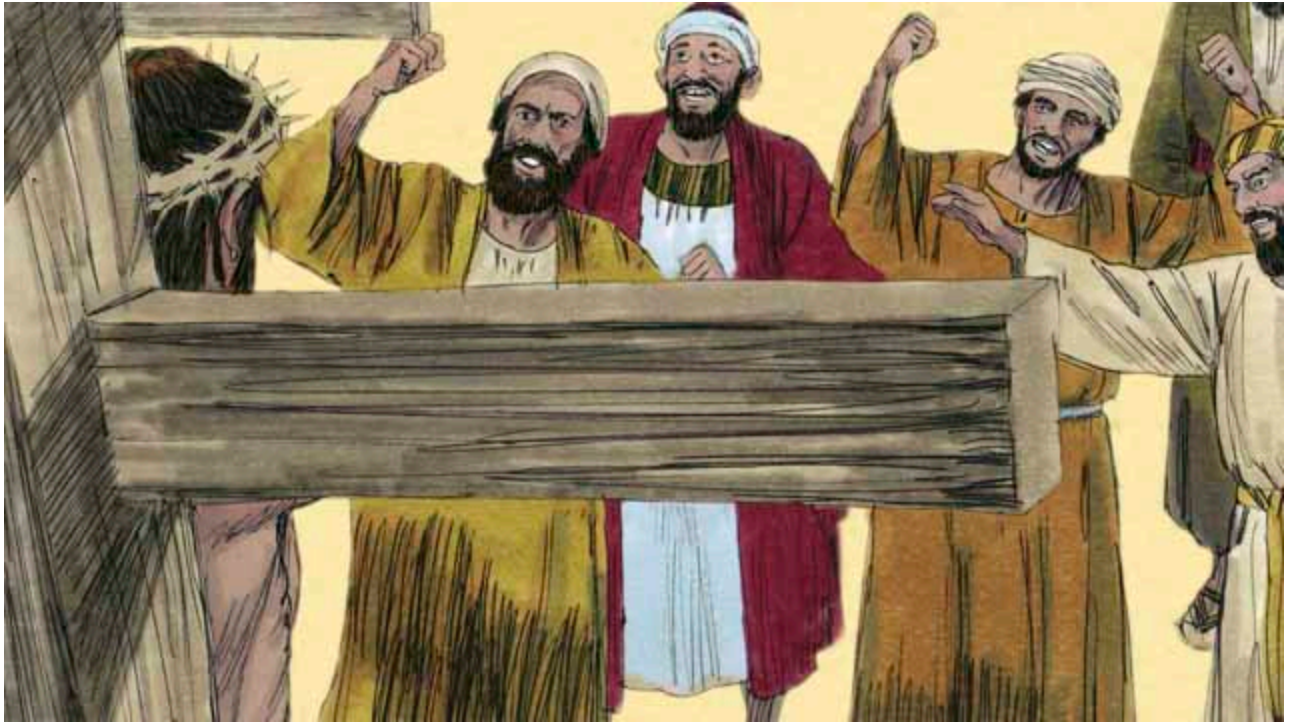
ہُدائے نبیان دِگہ ہم بازیں چیزے مسیہئے بارنوا گوشتگ۔ مسال، ملاکی نبیا گوشتگ کہ مسیہئے ایگا پیسر دِگہ نبیے کنیت۔ آ نبی باز مزنین نبیے بیت۔ اِشیا نبیا نیشہ کُرتگ کہ مسیہ چہ نشتگین جَنین چُگیا پیدا بیت۔ میکا نبیا گوشتگ کہ مسیہ بنیت اُہمئے شہرا پیدا بیت۔

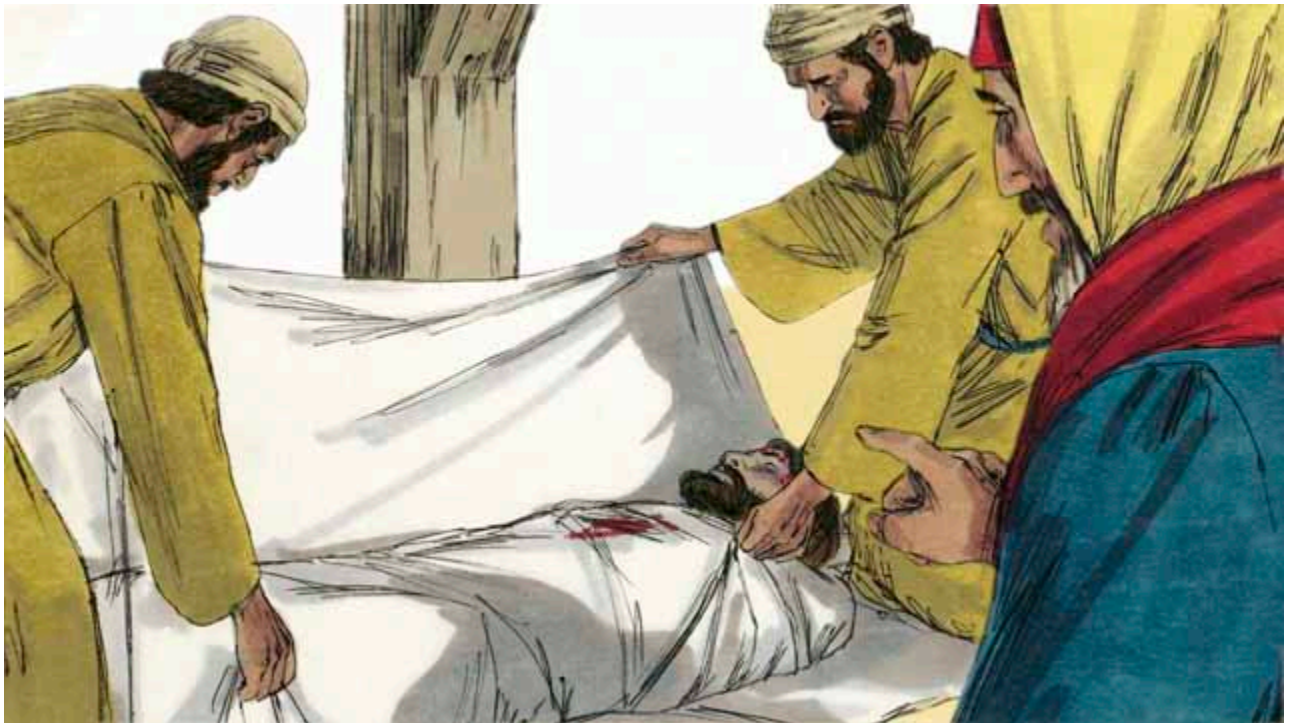
اشئبا نبیا گوشتگ کہ مسیہ جلیلے دمگئے نندوکے بیت۔ آپریشانین مردمان سسلا دنت، بندیگان آزات کنت، گر و کور و گنگ و انگ و اے دگہ نادراہان ہم دراء کنت۔

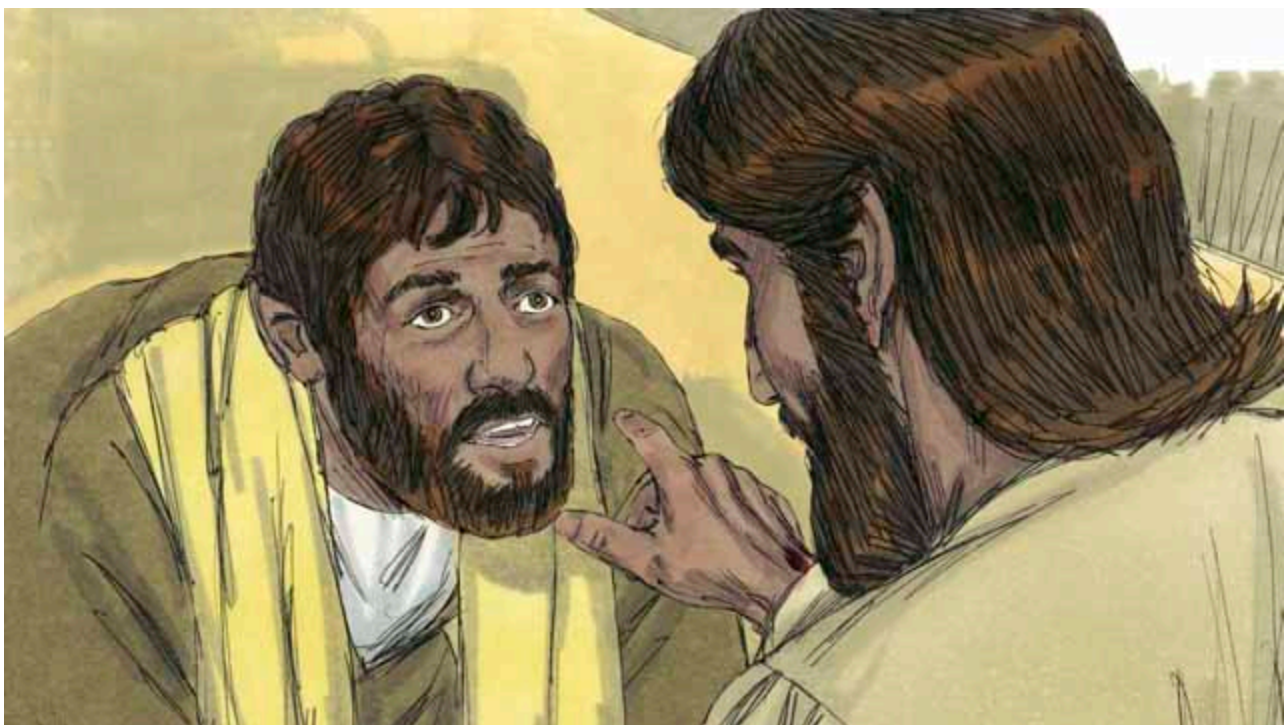
اشئبا نبیا اے ہم گوشتگ کہ مردم مسیہے سرا نپرت گننت و آییا نمئت۔ اے دگہ نبیان گوشتگ کہ مسیہے دوستے مسیہے ہلاپا اوشتیت۔ زگریا نبیا گوشتگ کہ مسیہے ہما دوست پہ سی نگرہین سگھا مسیہا ڈرمانی دستا دنت۔ اے دگہ لہتین نبیان گوشتگ کہ مردم مسیہا گشت و آییئے گدانی سرا شرت بندنت۔

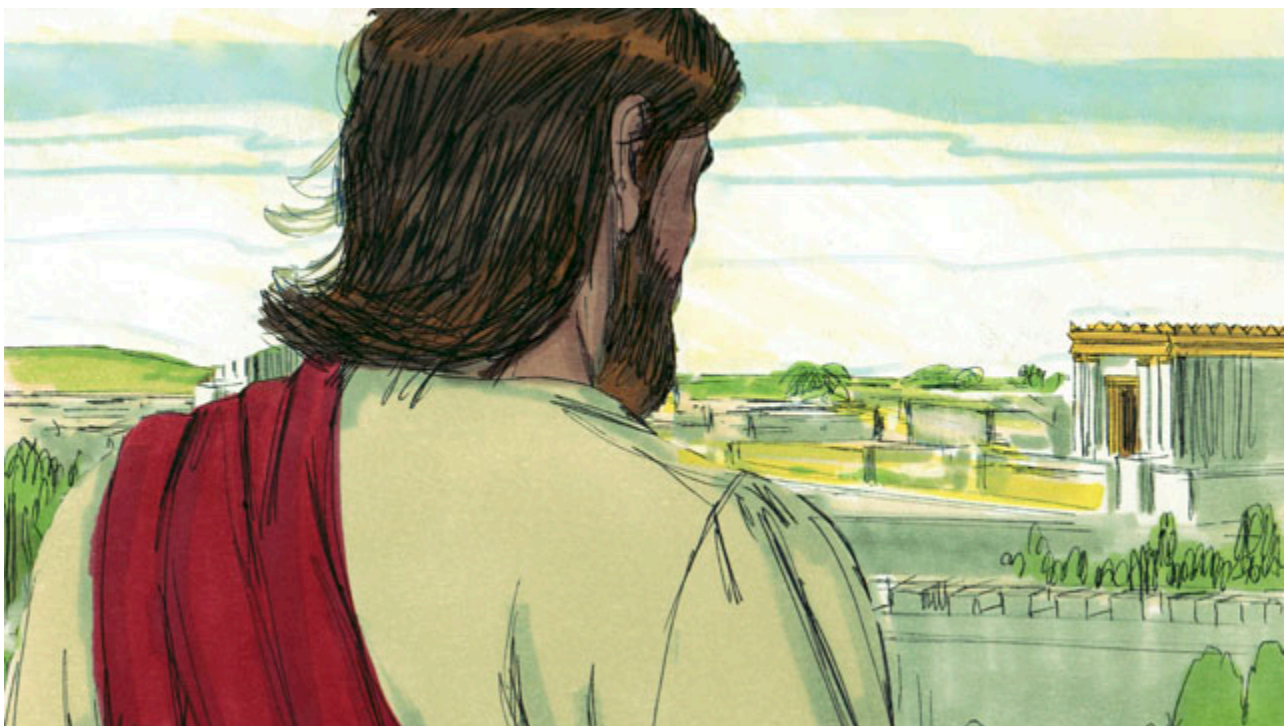
نَبِيانِ اے ھَم گوشتِگ کہ مَسِيہ چَوَن مَرِيَت. اِشِيَايا پَنِشْگَوِيي کُرَتِگ کہ مَرْدُم مَسِيها تُک جَنَنَت، کَلَاکَ گِرَنَت و لُت و کُت گَنَنَت. اَلْبَت مَسِيہ هِيچ رَدِي نَکَنَت، بَلَه اَنگَت مَرْدُم آيِيئِے جانا تُنگ تُنگ گَنَنَت و آيِيا باز تُکَلِيپَ دَنِيَنَت و کُشَنَت.

نَبِيانِ اے ھَم گوشتِگ کہ مَسِيہ هِيچَر گُناہ نَکَنَت و کَامِلِيَن اِنسانِے بِيَت. بَلَه هُدا مِئِے گُناهانِ آيِيئِے سَرا لَدِيَت و آ سَلِيئِے سَرا مَرِيَت. و هَدِے آ مَرِيَت، هُدا و اِنسان و شَان بَنَت و مِئِے و هُدايِے نِياما سُهَل و اِيْمَنِي کُنِيَت. هُدا سُهَل و اِيْمَنِي لَوثِيَت و پَمِشْکا هُدايا اِرَادَه کُرَتِگَات کہ مَسِيہ بِمَرِيَت و مِئِے گُناهانِي کُرَبانِيگ بِيِيَت.

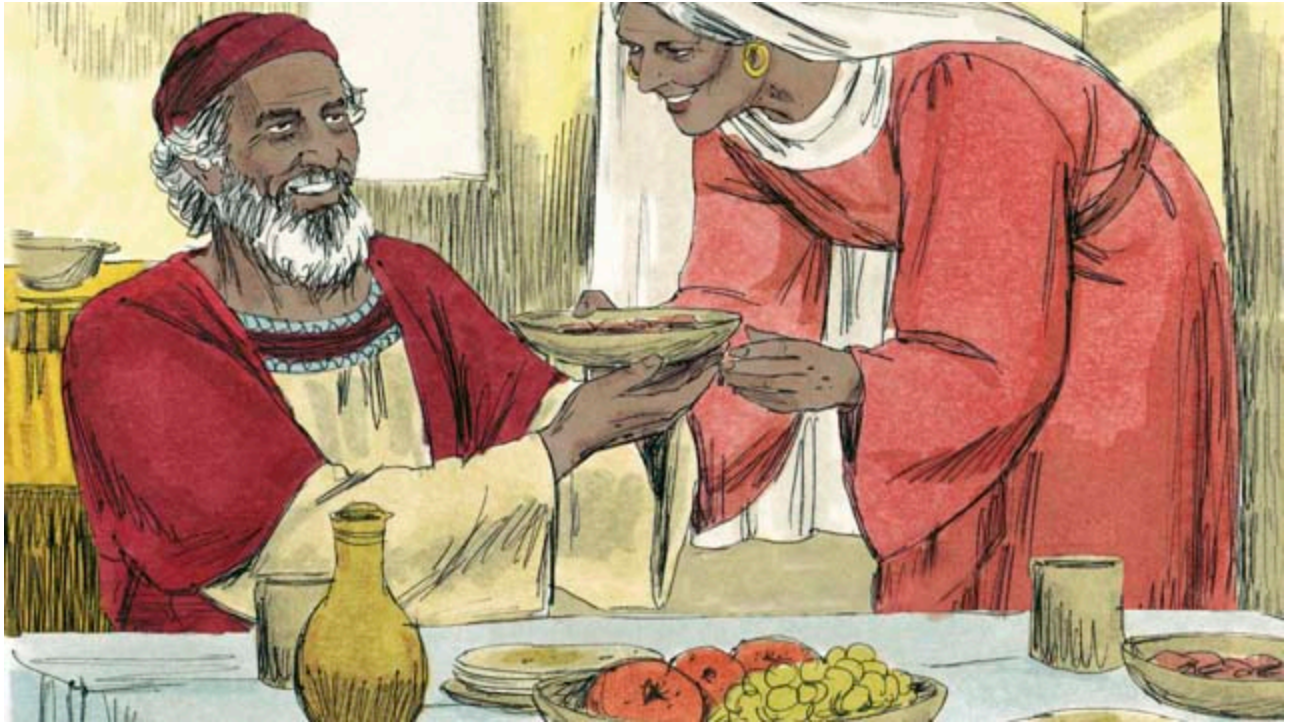
نبیان اے ہم گوشتگ کہ ہُدا، مسیہا چہ مرکا زندگ کنت۔ ہمے کار، بزان ایسائے چہ مرکا جاہ جنگ پیش داریت کہ اے سَجَّہین چیز چہ ہُدائے نیمگا بوتنت۔ ہُدائے چمان سَجَّہین مردم گنہکار آنت، پمیشکا آییہ ارادہ کُرتگ آت کہ گون مردمان نوکین آہد و پئیمانے بندان و گنہکارین مردمان رگینان۔

ہُدا یا گون نبیان مسیہے بارئو بازیں چیزے گوشت، بلہ مسیہ آ نبیانی و ہدا نییاتک۔ چہ گڈی پیشگوئیان چار سد سالا گیش گوشت، پدا ہُدا یا وتی گیشینتگین و ہدا مسیہ دُنیا یا راہ دات۔

چه پاکین کتابا کِسَّه که پیدائش در ۳، در ۱۱۲؛ موسائے واز در ۱۸ بند ۱۵؛ سموئل کازیئے دومی کتاب در ۷؛ زبور ۱۶، ۲۲، ۳۵، ۴۱، ۶۹؛ ایشیا نبیئے کتاب در ۷ بند ۱۴، در ۹ بند ۱ تان ۷، در ۵۰ بند ۶، در ۵۳، در ۵۹ بند ۱۶، در ۶۱؛ ارمیا نبیئے کتاب در ۳۱؛ دانیال نبیئے کتاب در ۷؛ میکا نبیئے کتاب در ۵ بند ۲؛ زگريا نبیئے کتاب در ۱۱ بند ۱۲ تان ۱۳؛ ملاکی نبیئے کتاب در ۴ بند ۵ نبیسیگ بوتگ.

۲۲. یہیائے پیدائش

پيسريگين زمانگان، هُدايا گون وتي نبيان هَبر گُرتگات تانکه نبي هُدايے پئيگاما په مردمان سر بگننت. پدا تان چار سد سالا هُدايا گون مردمان هَبر نغرت. رندا هُدايا زگريا نامين مردميئے کزا پريشتگے راه دات. زگريا ديني پيشواے ات. زگريا و آييئے جن اليزابت هُداوست و پهريزکار اتنت. آدوين پير اتنت و آيان چک نيتسات.

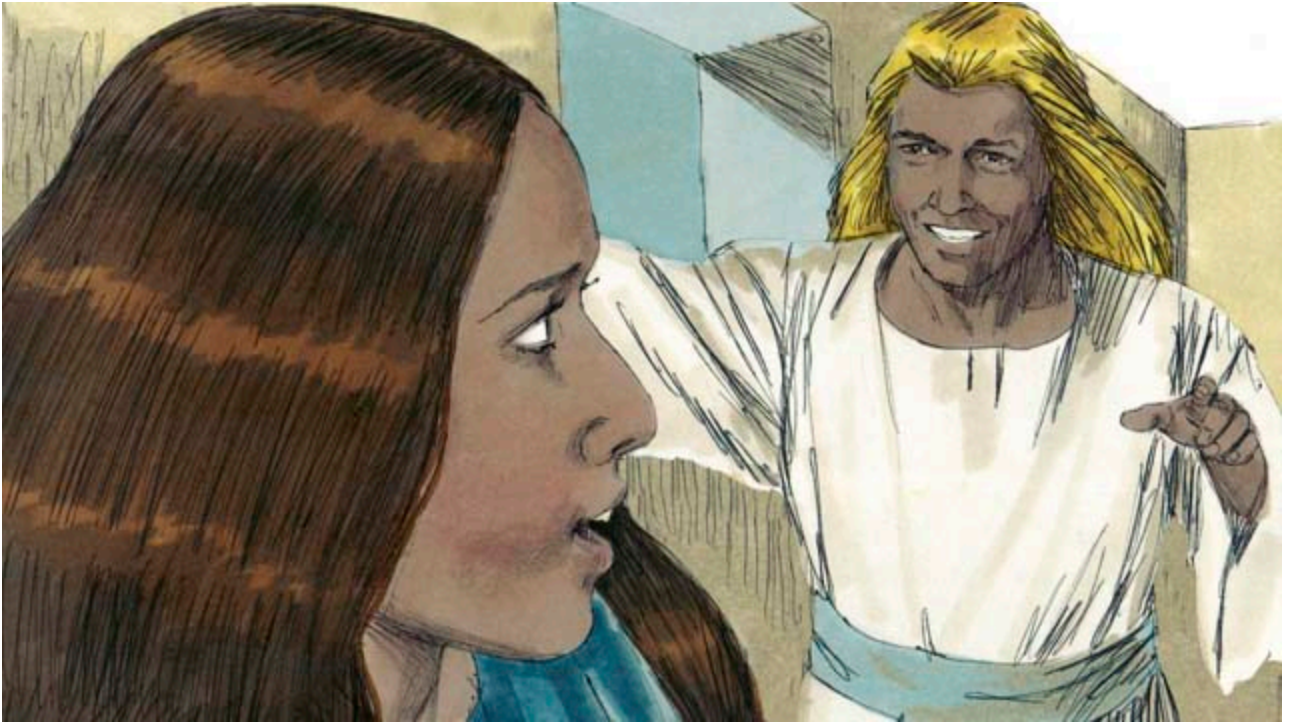
پريشتگا گون زگريايا گوشت: «تئي جنا چگے بيت و تنو آييئے ناما «يهيا» بگن. يهيا چه هُدايے پاکين روها پُر بيت و آ، مردمان په مسيهئے منگا تنيار کنت.» زگريايا گوشت: «من و مني جن په چگئے آرگا سک پير اين. من چون بزنان که تنو گون من راستين هَبر کنگا ائے.»

پريشنگا گون زكريا گؤشت: «منا هدايا راه داتگ كه ترا اے وشين هالا بدنيان. بله تنو منى هبرئى سرا باور نكرت و پميشكا تان چُكئى پيدا بنيگا گنگ بئى. هما دمانا زكريا گنگ بيت. پدا پريشنگ چه زكريا ئى كرا رنوت. چه پريشنگئى گنگا رند زكريا لوگا كنيت و آيينى جنئى لاپ پُر بيت.

وهده اليزابتنى لاپ پُريا شش ماه سَرَجَم بوت، پدا هما پريشنگ اليزابتنى سياديئى كرا شت. سياديئى نام «مريم» ات. مريم سور نكرتگات بله آياا دشتارے هست ات كه نامى «ايسپ» ات. پريشنگا گون مريم گؤشت: «تنى لاپ پُر بيت و ترا مردين چُكئى بيت. تنو آيينى ناما «ايسا» بگن. آ برزين ارشئى هداى چُك بيت و تان ابد دنياى سرا هُكمرانى كنت.»

مَرِيَمَا گوشت: «اے پیئم چوں بوت کنت؟ مَن وَہ سور نگر تگ. پریشنگا مَرِم سَر پَد گُرت و گوشت: «هُدائے پاکین روہ و آییئے زور و واک تئی سَرا ساہیل بیت. اے چُک پاک و در چنگین چُگے بیت و هُدائے چُک گوشتگ بیت.» مَرِمَا پریشنگئے سَجَّہین هَبر باور گُرتنت.

پریشنگئے گندگا رند، مَرِم زوٹان الیزابتئے کُرا شت. اَنچُس کہ مَرِمَا گون الیزابتا تنیار جوڑی گُرت، الیزابتئے چُک لاپئے تَہا سَرت. آدوین جَنین هُوریا گل و شادان بوتنت کہ هُدایا پہ آیان چُونین مَرَنین کارے گُرتگ. مَرِمَا سئے ماہا الیزابتئے لوگا داشت و رندا وتی لوگا آتک.

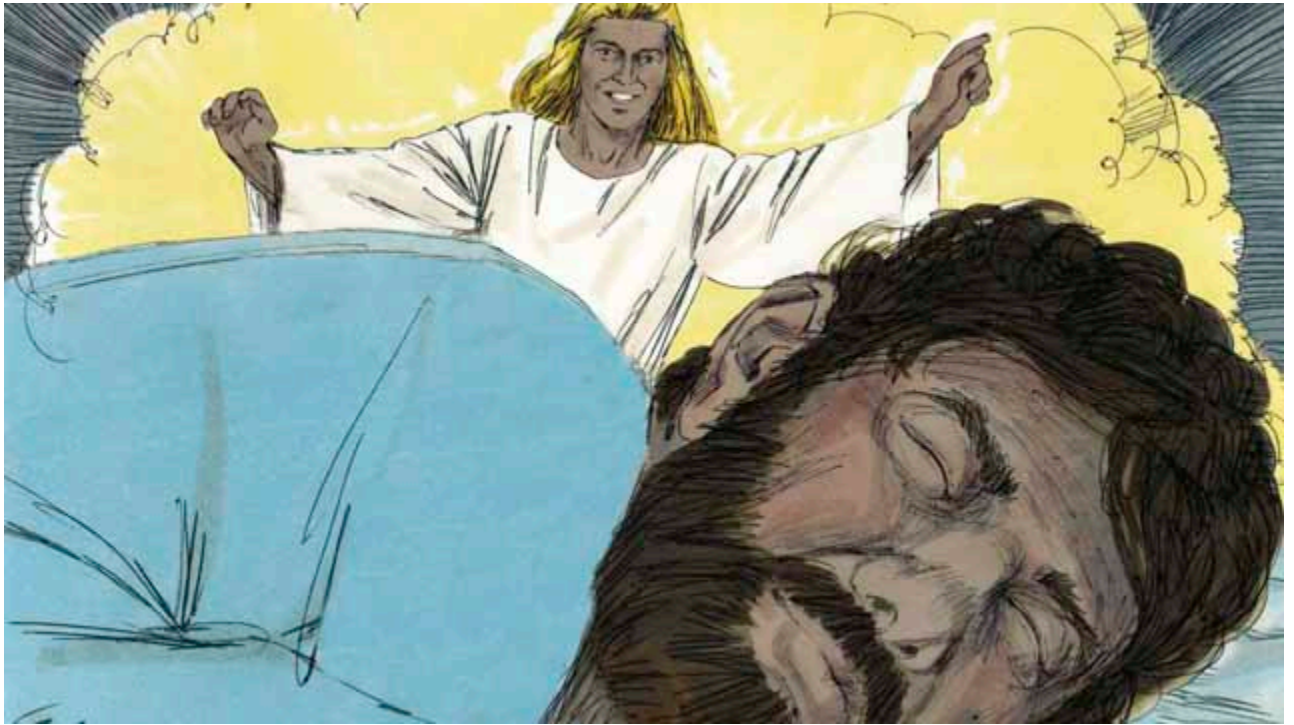
اليزابتا مردین چُگے بوت. اُنچس کہ پریشتگا هُکم داتگآت، زکریا و الیزابتا وتی چُگئے نام «یہیا» کُرت. گُڑا هُدایا زکریائے گُنگی هَلاس کُرت. زکریا هیر کنگا لَگت و گوشتی: «مَن هُدائے ستا و سنایا کنان کہ آییا وتی مردُم نشمُشتگانت و نون مئے کُمک کنگا آتکگ. او منی چُک! تنو بُرزین آرشئے هُدائے نبی بئے. تنو مردُمان گوشتے کہ آیانی گُناه چُون بَکشگ بنت.»

چه پاکین کتابا کِسْهے کہ لوکائے انجیل در ۱۱ نبیسیگ بوتگ.

۲۳. ایسا مَسیہ ہے پیدائش

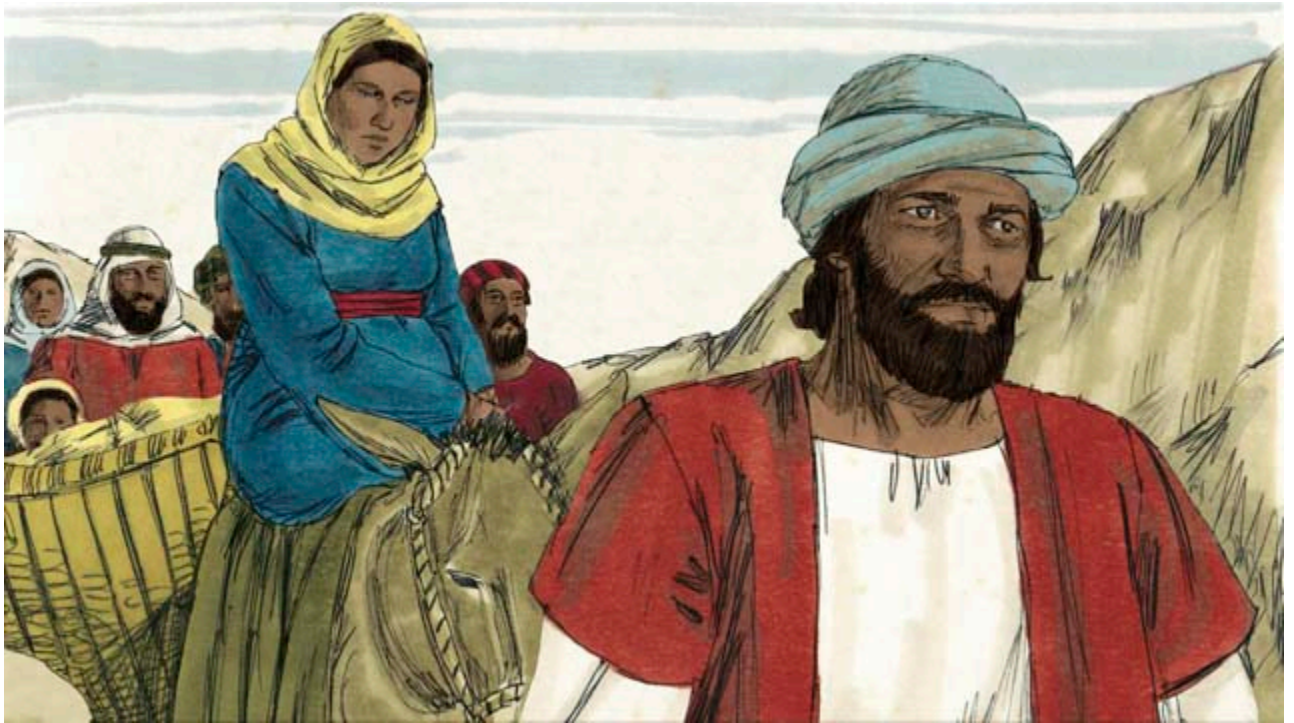
مَرِيَمُے دشتار ايسُپ پھريزڪارين مردُمے اَت. وهدے آ سَهيگ بوت كه مَرِيَمُے لاپ پُر انت، زانتی كه اے منی چُك نہ انت. بله آييا مَرِيَم بَنام كنگ نلوُت، كُرا گون و ت شوری كُرت كه مَرِيَمُے سَرا رَهم كنان و په بَيتنواريا سانگبنديا پروشان. بله سانگبندِيے پروشگا بَيسر، آيِيے و ابا پريشتگے اَتك و گون آييا هَبري كُرت.

پريشتگا گون ايسُپا گوشت: «او ايسُپ! مَثرس، گون مَرِيما سور بگن و آييا وتی لوگا بيار. آ چُك كه مَرِيَمُے لاپا انت، چه پاكين روهُنْے نيمگا اَتكگ. مَرِيَم مردين چُگينے سَرا چَلگ بيت. آيِيے ناما «ايسا» بگن، چيا كه آ، مردمانی گُناهان شُوديت و آيان رَگينيت.» ايسانے مانا انت «هُداوند رَگينيت».

گُڑا ایسُپا گُون مَرِیما سور کُرت و وَتی لوگا بُرتی، بلہ تان مَرِیمنے چلگ بئیگا گُون مَرِیما وِیت و وابی نَکُرت.

وہدے مَرِیمنے چلگ بئیگنے رُچ نَزِیک آنتن، گُڑا مَرِیم و ایسُپ چہ وَتی شَہر ناسِرہا، بئیت لَہمے شَہرا شُنتن. اے دراجین سَپرے آت. رومے بادشاہ آ زمانگا اسرائیلے سرا هُکمرانی کنگا آت. آییَا هُکم داتگات کہ رومے سَجَّهین مُلکا مردُم شماری کنگ ببیت، اسرائیلا هم. بادشاہے هُکم آت کہ پہ مردُم شماریا هرگس باید اِنْت وَتی پت و پیرکی شَہرا برنوت. مَرِیم و ایسُپ چہ داوود بادشاہے نسلآ آنتن و داوود بادشاہ بئیت لَہما پیدا بوتگات. پَمیشکا مَرِیم و ایسُپ بئیت لَہما شُنتن.

مَرِيَمَ و ايسُپَ بَنِيَتْلَهْمَا شَتَت، بله آيان په دارگا بگنير چه دلوتاني گواشه هچ جاگه دَسْت نكپت. گُژا مَرِيَمَ هَمُودا چَلگ بوت. آيبا وَتِي چُك كاهدانيئِه تَها واپينت، پَرچا كه گوانزگ اودا نِيست.آت. چُكئِه نامش «ايسا» كُرت.

هَما شَپا بَنِيَتْلَهْمُؤَ نَزِيگا لَهتِن شِپانك وَتِي رَمگاني نِگهپانيا كنگا اَتنت. اناگت آياني دِيما دَرِشوكِن پَرِشَتگِ اَتك. آيان باز تُرِست. پَرِشَتگا گوشت: «مَثَرَسِيَت مَنا په شَما وَشِن هالِه گُون اِنَت. مَرُوجِي بَنِيَتْلَهْمَا رَگِنُوكِ پِندا بوتگ، ا هُداوَندين مَسِيه اِنَت.

«برئوت نُنکا شوهاز بگنیت و شما آییَا گندیت که گدیا پَتاتگ و کاھدانیئے تها و پتگ.» اناگت پریشگان آسمانئے دیم پوشت. هُدائے ستا و سناش کُرت و گوشتیش: «سجھین شان و شوکت بُرزین ارشئے هُدایا بات. زمینئے سَرا په هَما مردمان سُهَل و ایمنی برسات که هُدا چه آیان و شنود انت.»

پدا پریشگ شُنتت. شپانکان وتی دلوت یله دانتت و نُنکے چارگا شُنتت. زوت هَما جاگها آتکنت که ایسا همودا ات. ایساش دیست که کاھدانیئے تها هَما پیم و پتگات که پریشگا گوشتگات. شپانک باز گل بوتنت و پدا هَما جاگها آتکنت که آیانی رمگ اودا آتنت. هر چیزے که دیستگات و ایشگاتیش، په آ چیزان هُدائے سنا و سناش کُرت.

رودراتکی نیمگئے ملکیا لہتین زانتکار هستات کہ آیان استارانی بارنوا الم هستات. یک شپے آیان دگہ وژین استارے آسمانا دیست. گوشتیش: «اشیئے مانا اش انت کہ اسرائیلا نوکین بادشاهے پیدا بوتگ. پہ نئکے چارگا اسرائیلیانی ملکا رنویں.» بلاهین سپریا رند بیٹلہما سر بوتنت و هما لوگش در گیتک کہ ایسا و ایسائے مات و پت اودا نشتگ آتنت.

وہدے استارزانتان ایسا و ایسائے مات دیست، کونڈان کپنتت و سنا و سناش کرت. وتی کیمینین ٹیکی اش ہم دانتت. پدا وتی ملکا پر نرتنت.

چہ پاکین کتابا کسھے کہ مٹائے انجیل در ۱ تان ۲؛ لوکائے انجیل در ۲ نیبیسگ بوتگ.

۲۴. یهیا ایسایا پاکشودی دنت

زَکَرِیا وِ الِیَزاہِیَئِے چُکَ یَہِیا مَرنَ بَوت وِ نَبِیَے بَوت. زَکَرِیا جَنگَل وِ گِیا بَانان شُت وِ نِشت. چَہ اُشَترِئِے پُٹان گَویَتگِین پَوشاکی گَورا کُرت وِ پَہ وَرد وِ وِراکا بَیَنگ وِ مدگِی وِارت.

بازِین مَرُدْمَے گِیا بَانا پَہ یَہِیا ئِے هَیَرائِی گَوش دارگا اَتک. یَہِیا بَا مَردم گَوشَتنت: «تَئوبَہ بَکَنیت کَہ هُدا ئِے بادشاہی نَزِیک اَنت.»

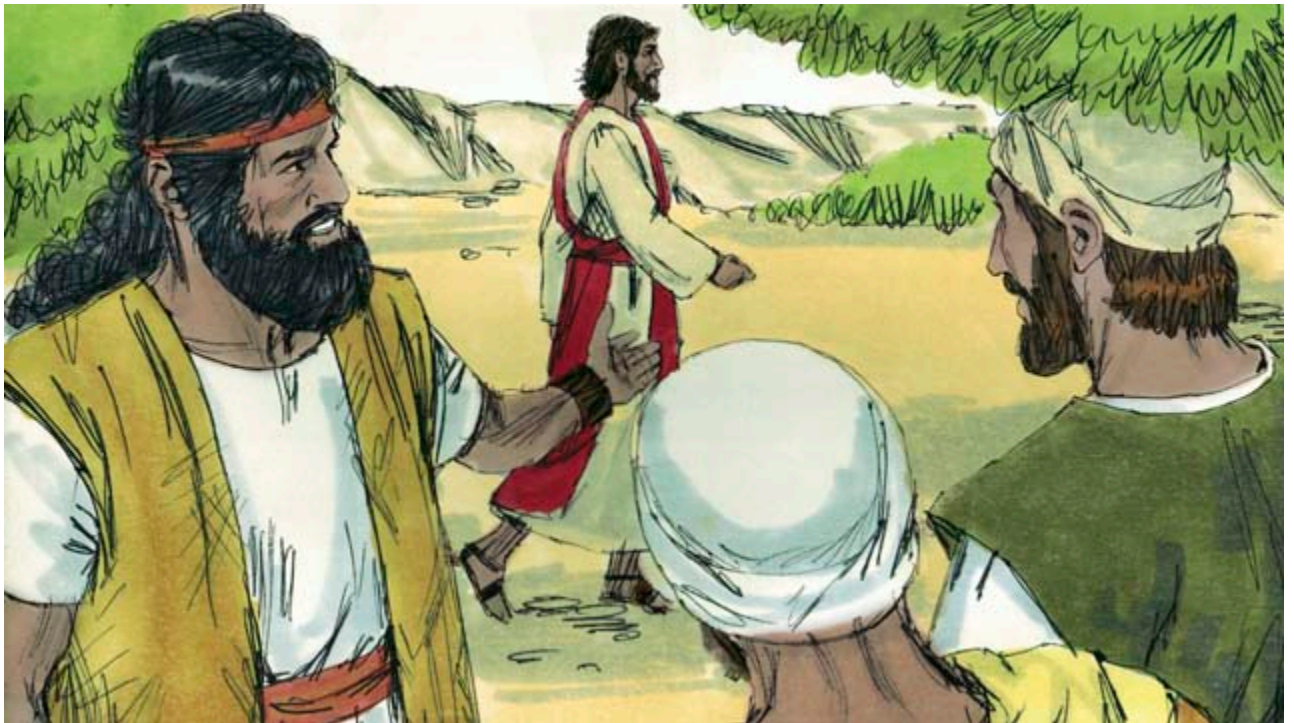
وهدے مردمان یہیائے ہبر اشگنتت، گڑا بازینیا تئوبہ گرت و یہیایا آ پاکشودی دانتت. بازین دینی پیشوایے ہم یہیائے چارگا آتک، بلہ چہ وتی گناہان پیشومان نبوتنت و تئوبہ اش نگررت.

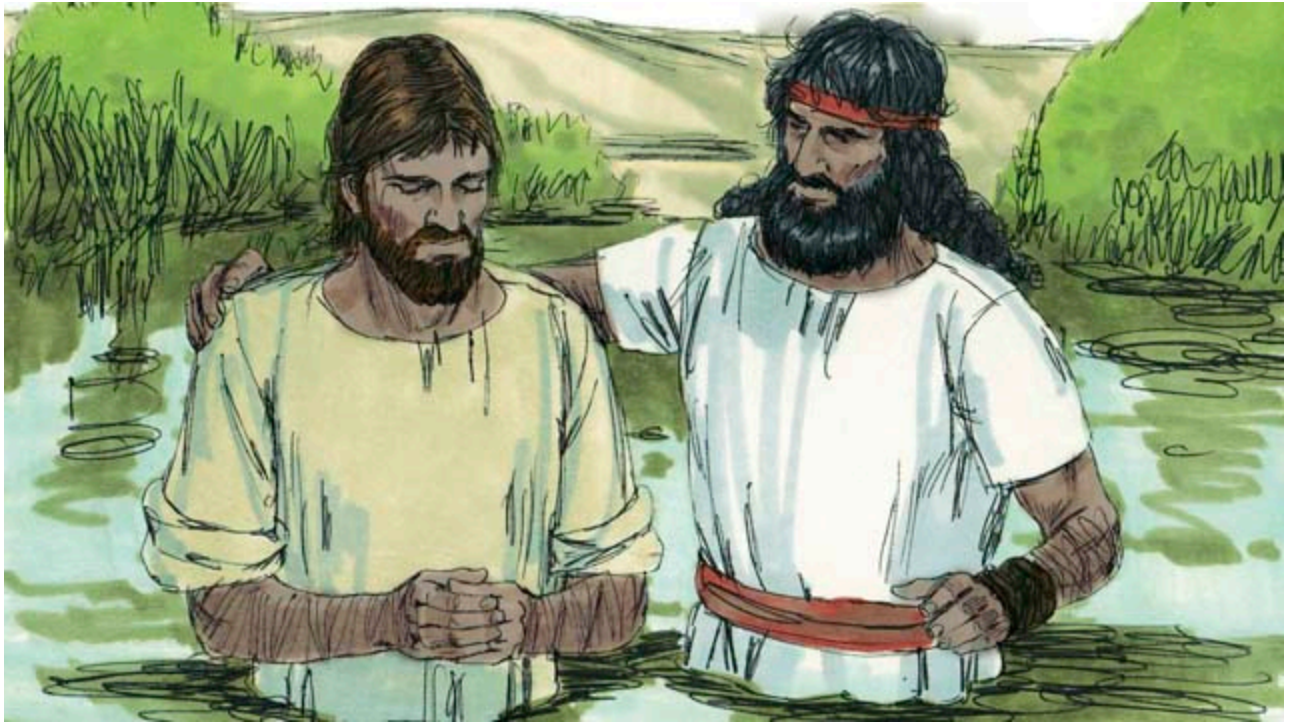
یہیایا گون دینی پیشوایان گوشت: «شما زہرا پُرین مار ایت! تئوبہ کنیت و وتی آدتان بدل کنیت. ہذا ہما سَجَّہین درچکان گڈیت و آسا دنور دنت کہ شرین برش پر نیست.» کوہنین زمانگانی نییان پیشگوی کُرتگات کہ مسیہے ایگا پیسر یگے کنیت کہ آییئے راہا پچ کنت. یہیا ہما مردم آت.

لہتین دینی پیشوایا چہ یھیایا جُست کُرت کہ تنو مسیہ ائے؟ یھیایا پَسَنو دات: «مَن مسیہ نہان، بلہ آ چہ من و رَنَد کُنیت. آییئے شان و شوکت اَنچس مَرَن اِنْت کہ من آییئے کُوشانی بَنَدانی پِچ کَنگئے لاہک ہم نہان.»

اے دگہ رُچا ایسا یھیائے کِرا پہ پاکشودی گرگا آتک. وھدے یھیایا ایسا دیست گوشتی: «بچاریت. اے ہُدائے ہما گُورانڈ اِنْت کہ دُنیائے مردمان چہ گُناہان پاک کنت.»

يَهِيايا گُون ايسايا گوشت: «مَن تَنِي پاكشودي دنيگن لاهڪ نه آن. تنو بايد منا پاكشودي بدئيئ». بله ايسايا گوشت: «تنو منا پاكشودي بدئي، پرچا كه راستين كار همش انت.» بلَ ثرے ايسايا هچير گناه نكرتگات، بله يَهِيايا آ پاكشودي دات.

وهدي ايسايا پاكشودي گيت و چه آيا در آتک، گرَا هُدائے روه گپوتئيئ شيڪلا جهلا آتک و ايسائے سَرا نشت. همے وهدا هُدايا چه اسمانا هير گرت و گوشت: «اے مني چُک انت. مَن اِشيا دوست داران و چه اِشيا باز رَزا آن.»

هُدایا گون یهیا پسر ا گُشتگات: «گسه تنی کرا کنیت و وهده تنو اییا پاکشودی دئی، هُده پاکین روه کنیت و آییئ سِرا ساهیل بیت. آ مردم هُده چک انت.» هُدا یگه، بله وتا سئ شکل و دروشما زاهر کنت. وهده یهیا ایسا پاکشودی دات، اییا هُده پئنه تنوار اِشگت و هُده چگی دیست که آ ایسا انت. پاکین روهی هم دیست که هُده سئمی دروشم انت.

چه پاکین کتابا کسه که متائے انجیل در آ۳؛ مرکاسئے انجیل در آ۱؛ لوکائے انجیل در آ۳؛ یوهنائے انجیل در ۱ بند ۱۵ تان آ۳۷ نبیسگ بوتگ.

۲۵. شئیتان ایسائے ردِ دئیگئے جُہدا کنت

آنچس کہ ایسایا پاکشودی گیت، هُداے پاکین روها ایسا جنگل و گیابانان بُرت. ایسایا چل شپ و چل روچا جنگل و گیابانان داشت. اے چلین شپ و روچان روچگ بوت. رندا شینان ایسانے کرا آتک کہ ردی بدنت و گناهی بپرمايیت.

اُولا شینانا گون ایسایا گوشت: «اگن تنو هُداے چک ائے، گُڑا اے سنگان نان بگن و بور.»

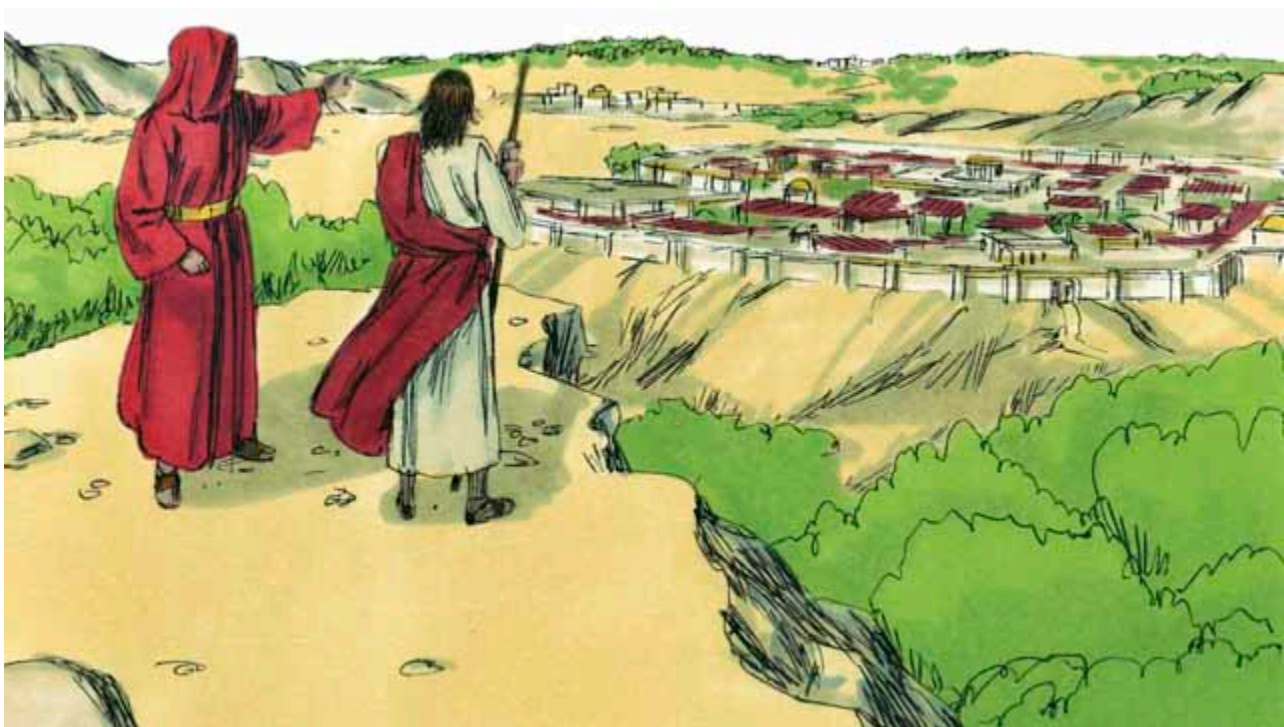
بلہ ایسایا گون شئیتانا گوشت: «ہدائے پاکین کتابا نیشثہ انت کہ انسانا پہ زندگ بئیگا ٹھنا ورگ پکار نہ انت، آیی اے دگہ سَجَّہین چیز ہم پکار انت کہ ہدایا گوشتگ انت.»

پدا شئیتانا ایسا اور شلیمئے مزنین پرستشگاھئے سربرا بُرت و گوشتی: «اگن تنو ہدائے چک ائے و تا جہلا دنور بدئے، پرچا کہ ہدائے پاکین کتابا نیشثہ انت کہ ہدا وتی پریشگان ہکم دنت کہ ترا بسمبالت و نئی پاد ڈوکیا ملگنت.»

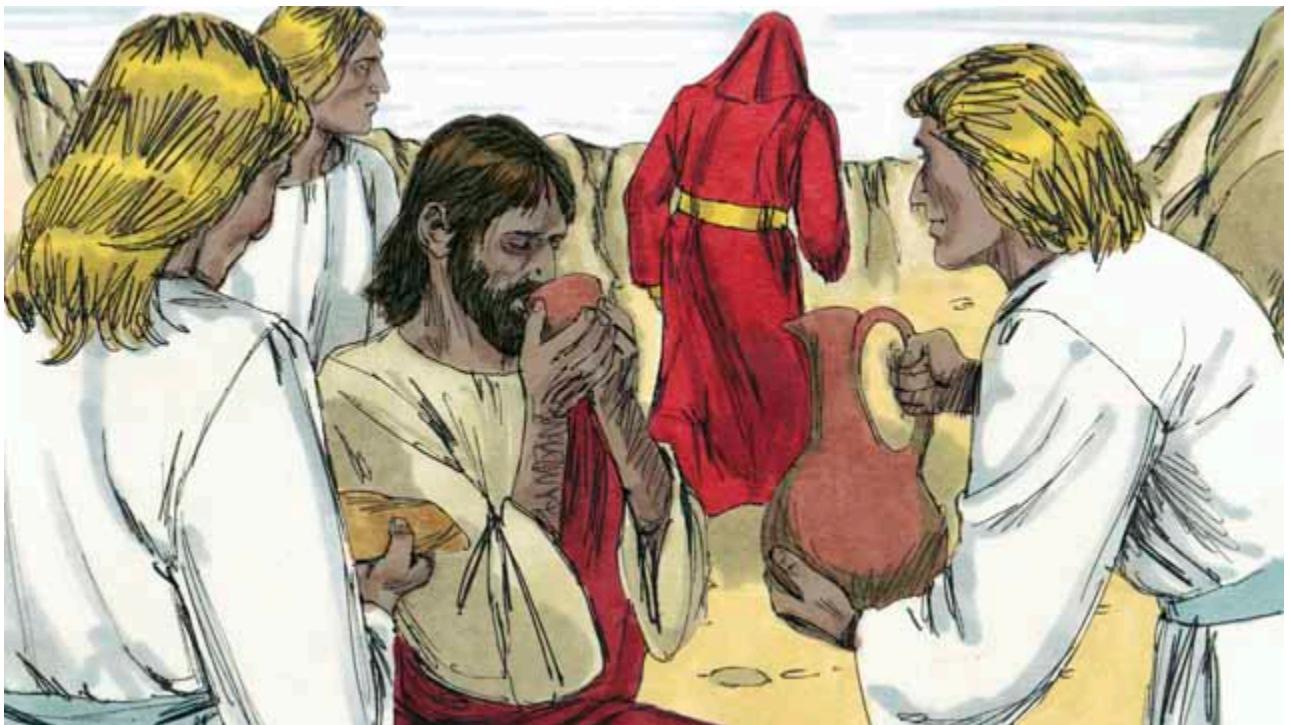
بله ایسایا آ پیئم نڱرت که شئیتانا پرمات. گون شئیتانا گوشتی: «هَدا گوشت که هِجس من هَداوندا مچگاسیت.»

پدا شئیتانا ایسا دگه جاگه برت و آیارا دُنیاے سَجَّهِن مُلک پِیش داشتنت. پِیشی داشت که اے مُلک چینچُک زورمند و مالدار آنت. گون ایسایا گوشتی: «مَن تَرا اے سَجَّهِن مُلکان دُبان، اگن تَو منا سُجده بکنئے.»

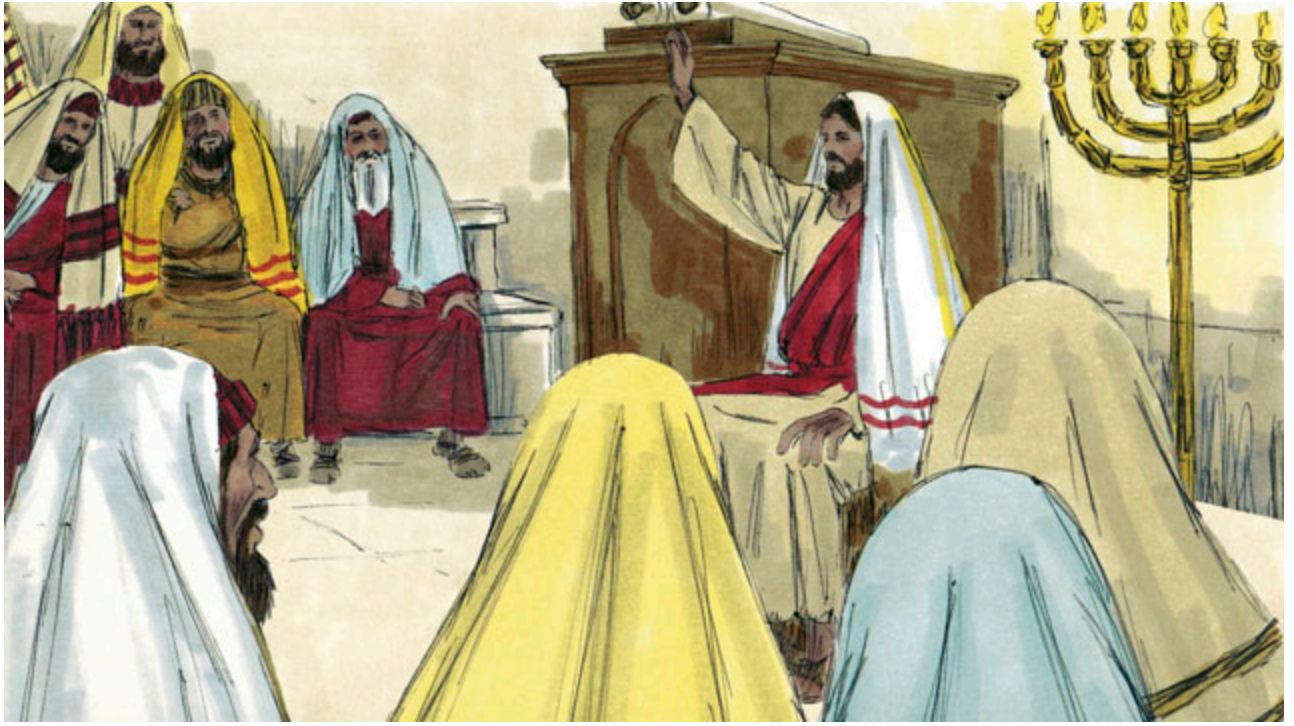
ايسٽيا ڳون شينٽانا گوشت: «شينٽان! ڇه من دور بئ. هُدا وٽي پاڪين ڪتابئ ٿها انسانا هُڪم دنت كه ٿهنا وٽي هُداوندين هُدايا پرستش بگن و هماليا اُرت بدئ.»

ايسٽيا نه اُشت كه شينٽان آيبا رد بدنت و گناه بَرمائيت، ڳڙا شينٽان ڇه ايسٽيا دور بوت و شت. پدا پرنشتگ ايسٽائ هزمٽا آتڪنت.

ڇه پاڪين ڪتابا ڪسُهي كه مٿائے انجيل در ۴ بند ۱ تان ۱۱۱؛ مَرڪاسئے انجيل در ۱ بند ۱۲ تان ۱۱۳؛ لوكائے انجيل در ۴ بند ۱ تان ۱۱۳ نبيسگ بوتگ.

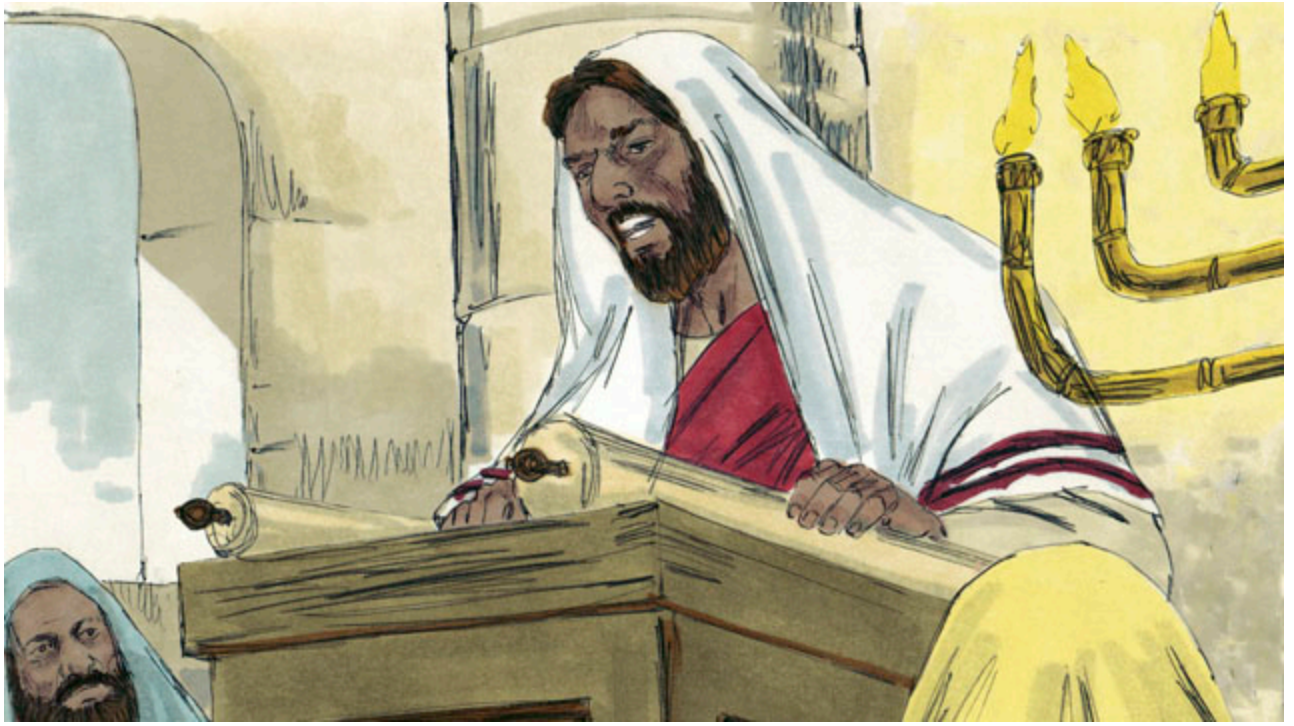
٢٦. ايسَا وَتَى هِزْمَتَكَارِيَا شَرَوْ كَنْت

شئیتانا ایسا باز آزمائش ڪرت، بله ایسایا رد نوارت. رندا ایسا جلیلئے دمگا پر تَرَت و همودا جهمنند بوت. چه پاکین روھئے نیمگا ایسایا بازیں زور و واکے رست و آمیتگ په میتگ شت و مردمی تالیم دانتت. هر گسا آییئے بارئوا شرین هیر ڪرت.

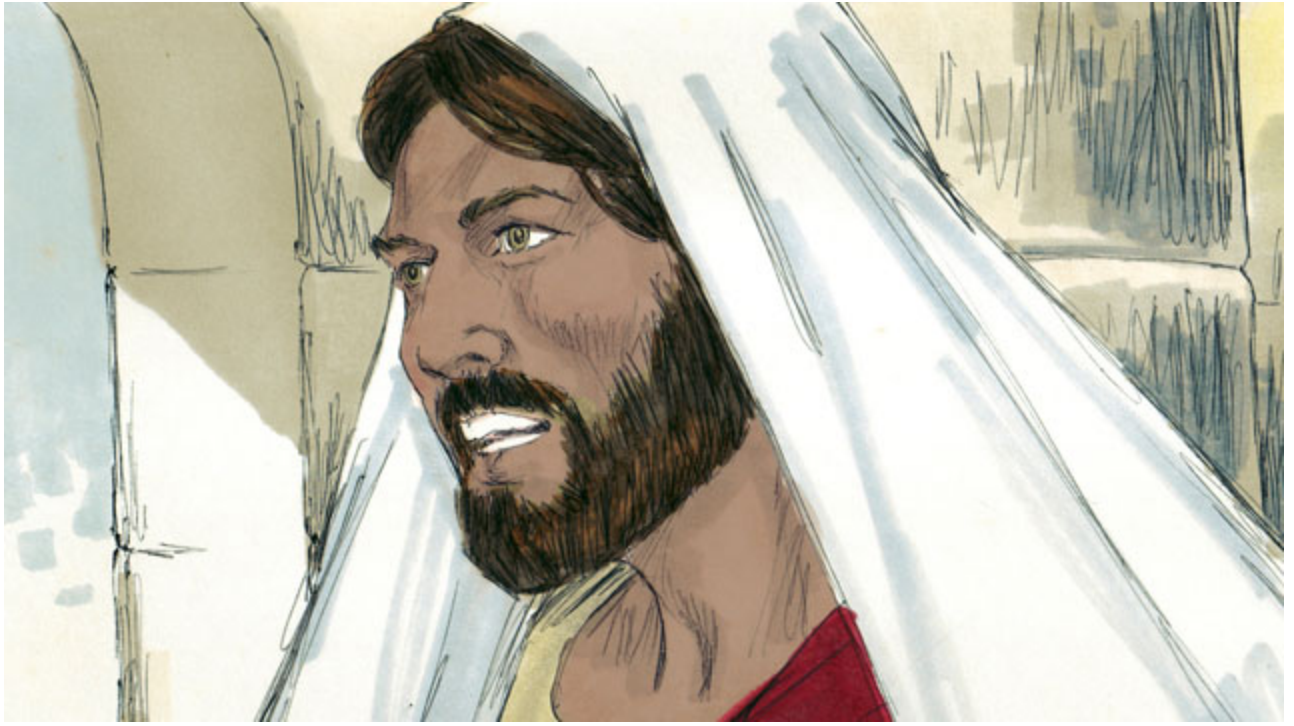
ایسا ناسرھئے شہرا شت. اے هما شہر ات کہ ایسا گسانیا همودا جهمنند بوتگات. شبنئے روجا ایسا گنيسہا شت، گنيسہ يهودیانی ابادتگاهئے نام انت. دینی پیشوایان ایشیا نبیئے کتاب آییئے دستا دات. آیان لوٹت کہ ایسا چه ایشیا نبیئے کتابا چیرے بوانیت. اے کتابا مسیہئے بارئوا بازیں پیشگوئیے مان انت. گڑا ایسایا کتابئے دپ پچ ڪرت و گسانین تکرے په مردمان وانتي.

ایسایا اے تُگُر وانت: «هُدایا وَتی روہ منی سَرا ساہیل کرتگ تانکہ وار و نیزگاران هُدائے وَشَین مِسَتاگا بَرَسینان. آییا منا راہ داتگ کہ بَنَدیگان آزات بکنان و کورانی چَمَمان رُژنا بکنان و رُلَم دیستگینان بَرگینان. نون وَه داتگ کہ هُداوند مئے سَرا رَہم کنت و مارا کُمک دَنت.»

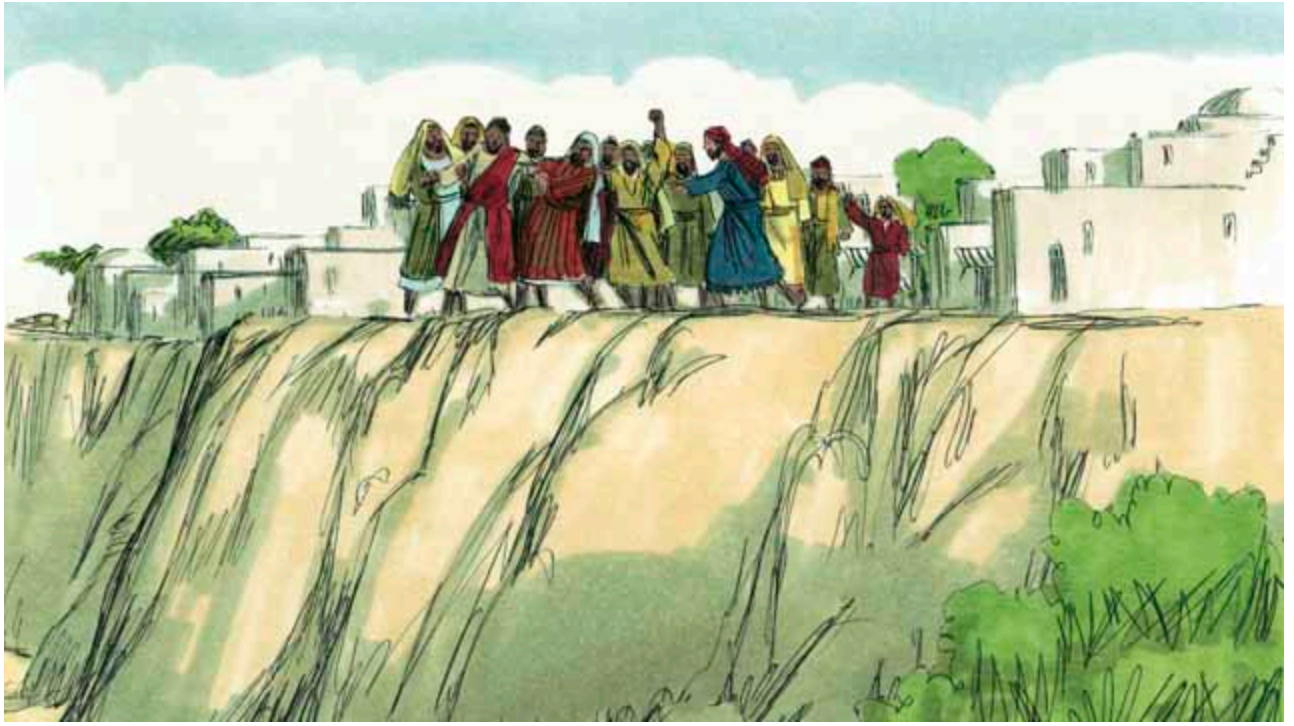
پَدا ایسا نِشت. سَجَّهین مردُمان آ رُوک رُوکا چارت. مردُمان زانت کہ هَما تُگُر کہ آییا وانت مَسیهئے بارنوا انت. ایسایا گوشت: «هَمة چیز کہ آتون من پہ شُما وانت، اے دَمانا هَمة پَیما بَنیگا انت.» سَجَّهین مردُم هَئیران بوتنت و گوشتیش: «اے وَه ایسُپئے چُک انت.»

ایسایا گوشت: «اے راست انت کہ مردُمِ ہجیر آ نبیا نمَنتت کہ آیانی چَندئے شَہرا رُستگ و مَرَن بوتگ. الیاس نبیئے زَمانگا اسرائیلا بازین جَنوزامے ہست آت. بلہ وِہدے اسرائیلا تان سئے و نیم سالا ہنور نبوت، ہدایا الیاس اسرائیلی جَنوزامانی کِزَا پہ کُمک کنگا راہ ندات. الیاسی دِگہ کَنومئئے جَنوزامئئے کِزَا راہ دات.»

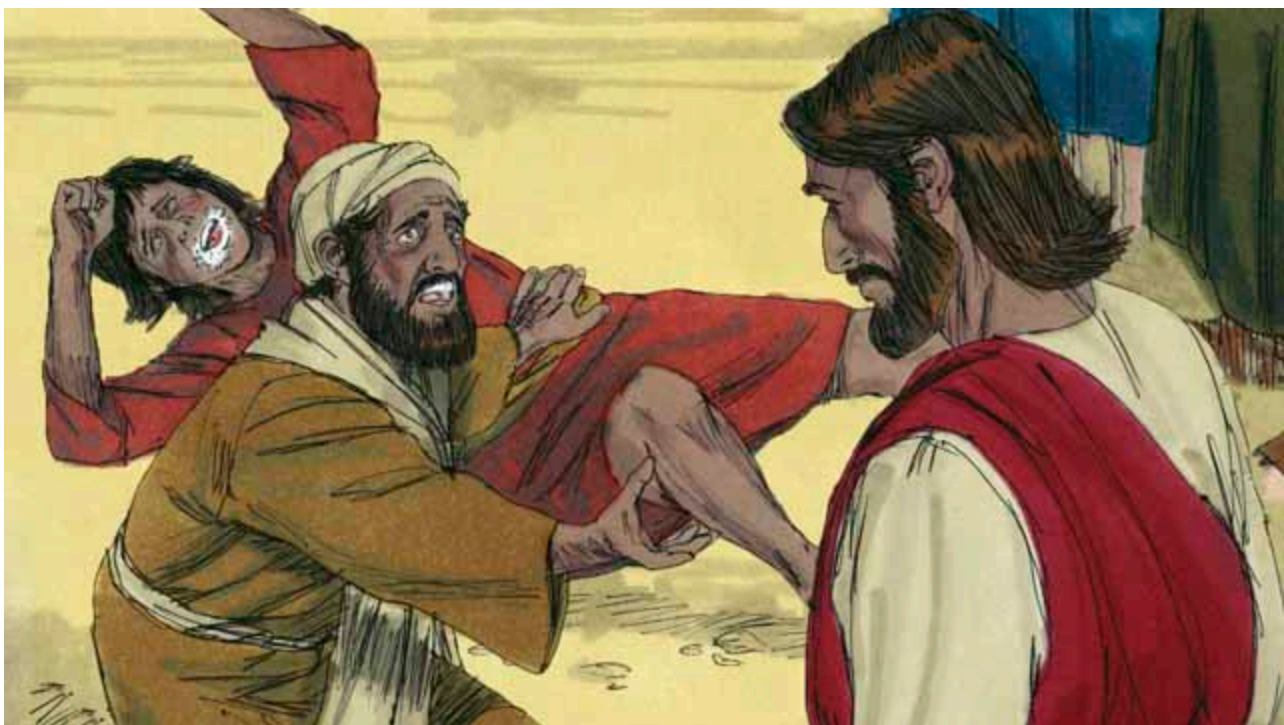
پدا ایسایا گوشت: «الیسا نبیئے زَمانگا ہم اسرائیلا بازین مردُمیا وُر وُرَین پُوستئے بیماری بوتگ. بلہ الیشا نبیا اسرائیلئے مُلکا گس وُش و دراہ نَگرت. آییا بَس «نومان» نامین مردیئے پُوستئے بیماری دراہ کُرت کہ آ اسرائیلئے نُرَمَنئے پَنوجی اَپسَرے آت.» ایسائے سَجَّہین گوش داروک یهودی آنتت. وِہدے آیان ایسائے اے گپِ اشکُنتت باز زَہر گپَنتت.

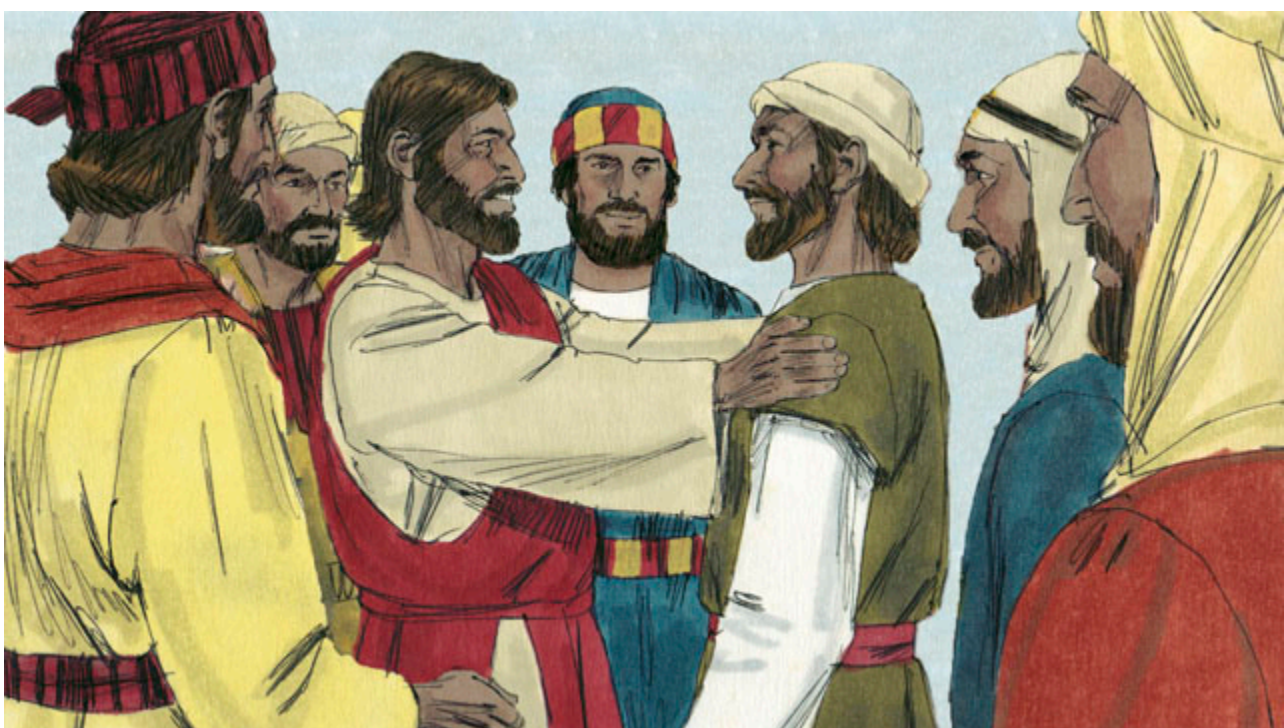
ناسر هئے مردمان ایسا چه کنیسه در گرت و دیم په کو هیئے لمبا تیلانک دات که بگشنتی. بله ایسا په سلامتی چه مردمانی تها در آتک و چه ناسر ها شت.

ایسایا جلیلے دمگا سپر گرت و مردمانی بلاهین مچی هر و هد اییئے کرا آتکنت. آیان بازین بیمارین مردمے ایسائے کرا اورت. لهتین کور و لهتین گنگ و لهتین کز و لهتین لنگ و منڈ آتنت. ایسایا سجهین دراه گرتنت.

لَهتین چئی و گواتی مردم هم ایسائے کِرا اورتیش. ایسایا چن هکم دانتت که چه مردمانی جانا در بیاییت. گُرا چن در آتکنت. چنان باز وهدا کوگار گُرت و گوشت: «تئو هُدائے چک ائے!» سَجَهین مردم هئیران و هَبَگه بوتنت و هُدایش ستا و سنا گُرت.

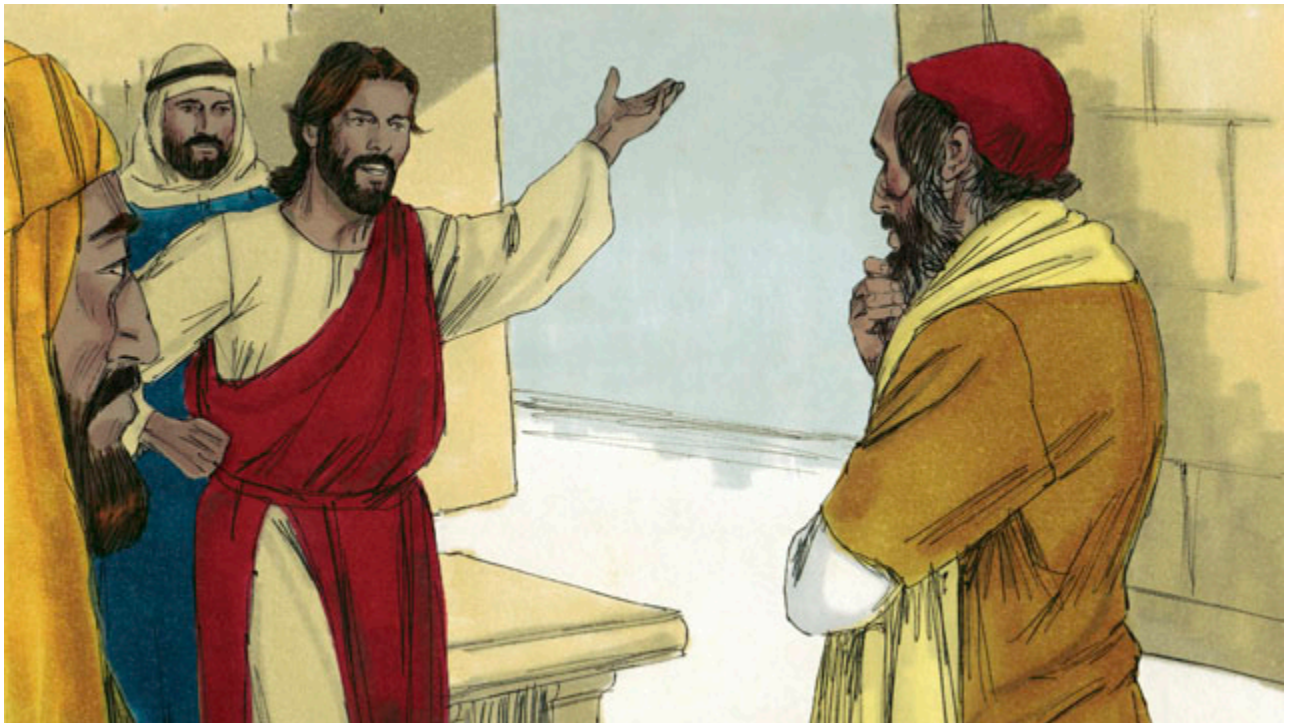
رندا ایسایا چه وتی مُریدان دوازده مردم در چت که آییئے هاسین ثَمائنده ببنت. اے مردم ایسائے کاسید گوشگ بنت. کاسیدان مُدام گون ایسایا سَبَر گُرت و چه آییازین چیزش در بُرت.

چه پاکین کتابا کِسّه که مَنائے انجیل در ۴ بند ۱۲ تان ۲۵؛ مَرکاسئے انجیل در ۱ تان ۳؛ لوکائے انجیل در ۴ نیبیسگ بوتگ.

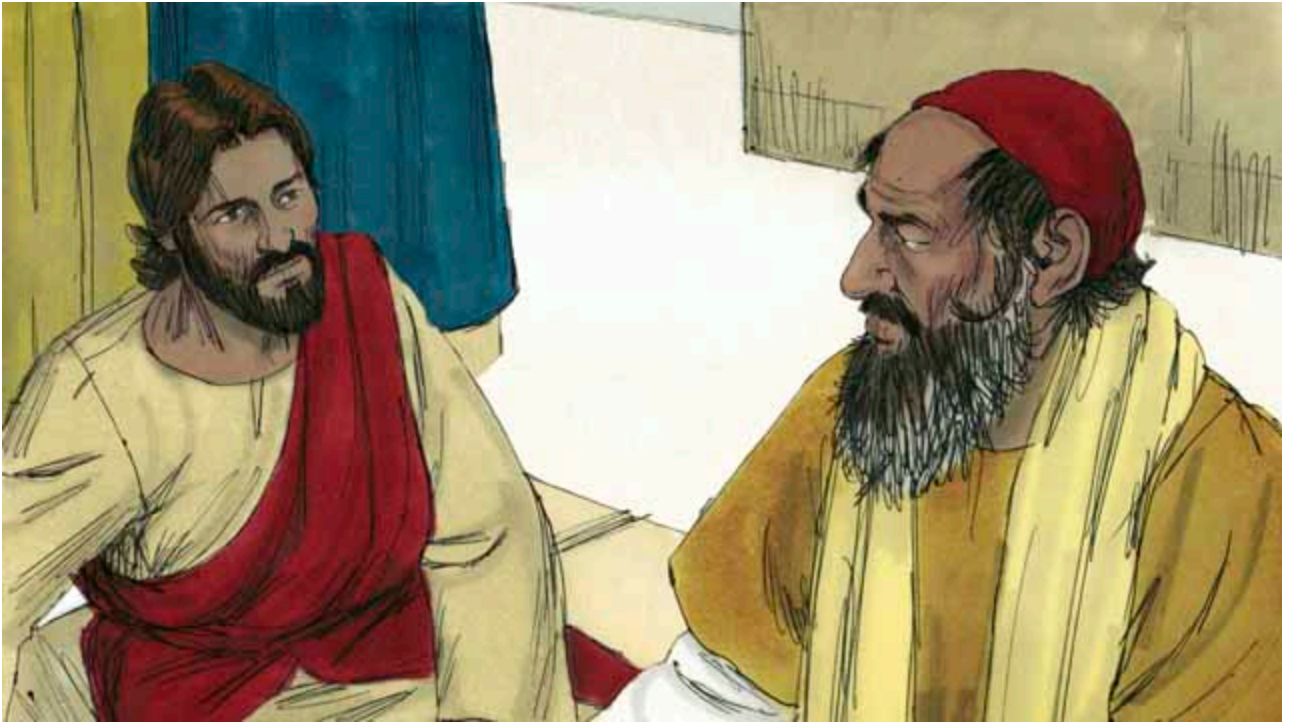
۲۷. نیکین سامریئے کسّہ

يڪَ رُوحَ يَهُودِيَانِي شَرِيَّتِي زَانْتِكَارِي ايسائِي كِزَا اَتَك. آيِيَا مَرْدُمَانَا پِيَش دَارِگ لَوُتَتِ كِه ايسَا رَدِيْن تَالِيْم دَنِيْگَا اِنْت. گوشتِي: «او اُسْتاد! مَن چِي بَگَنان كِه اَبَدْمَانِيْن زَنْدِيْ وَاهُنْد بِيَان.» ايسايَا گوشت: «هُدائِي شَرِيَّتَا چِي نِيْشْتِه اِنْت؟»

شَرِيَّتِي زَانْتِكَارَا گوشت: «شَرِيَّتَ گوشتِ كِه وَتِي هُداوَنديْن هُدايا پِه دِل وَ جان وَ گُون سَجَّهِيْن وَس وَ وَاك وَ پِهْم وَ پِگْرا دُوست بَدَار وَ وَتِي هَمْسَاهِيْگا هَم وَتِي چِنْدِنِي پَنِيْمَا دُوست بَدَار.» ايسايَا گوشت: «تَنُو شَرَّ گوشتِگ، اَگَن هَمِي پَنِيْمَا بَگَنِيْ، نَرَا اَبَدْمَانِيْن زَنْدَ رَسِيْت.»

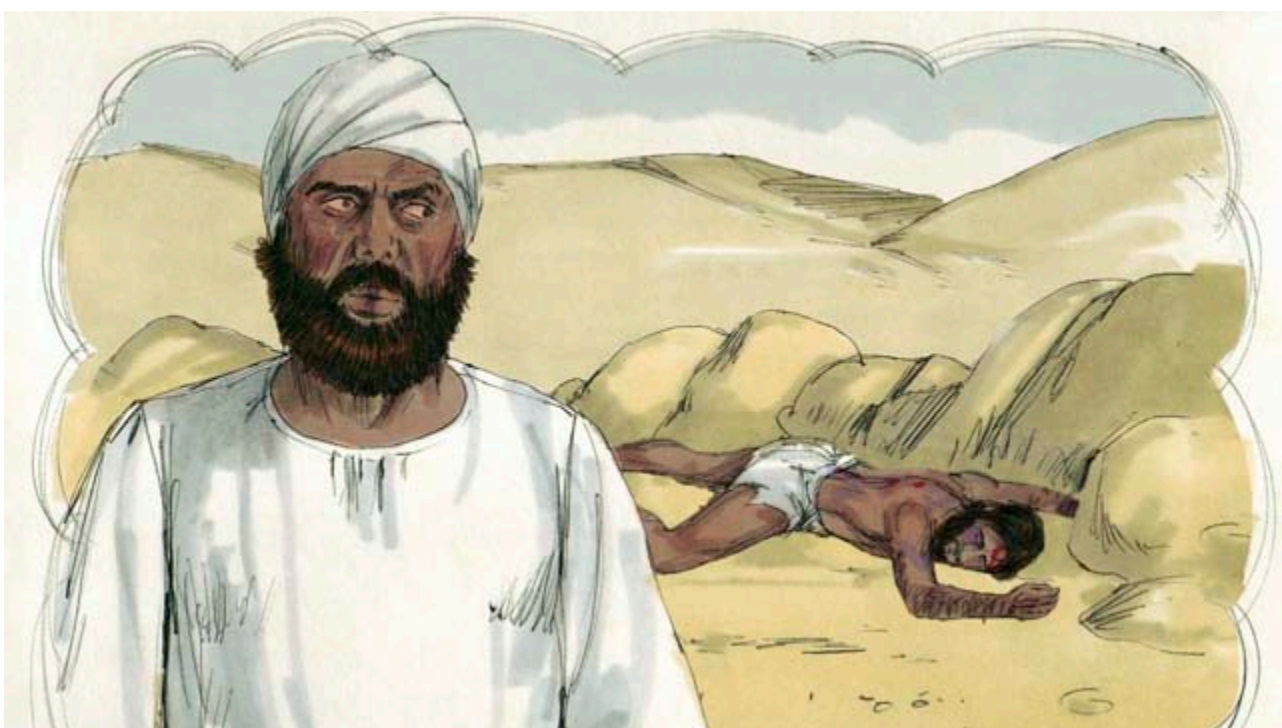
بلہ شریٹئے زانتکارا مردمانا پیش دارگ لوٹت کہ منی زندگی گنگئے وژ و پئیم راست انت. چہ ایسایا جُستی کُرت: «شَرّ، کُڑا تنو منا بگوش کہ منی ہمساهگ کنے انت؟»

شریٹئے زانتکارئے پَسُوا، ایسایا کِسّھے اُورت: «یہودی مردے چہ اور شلیمہ دیم پہ اریہائے شہرا رنوگا ات.

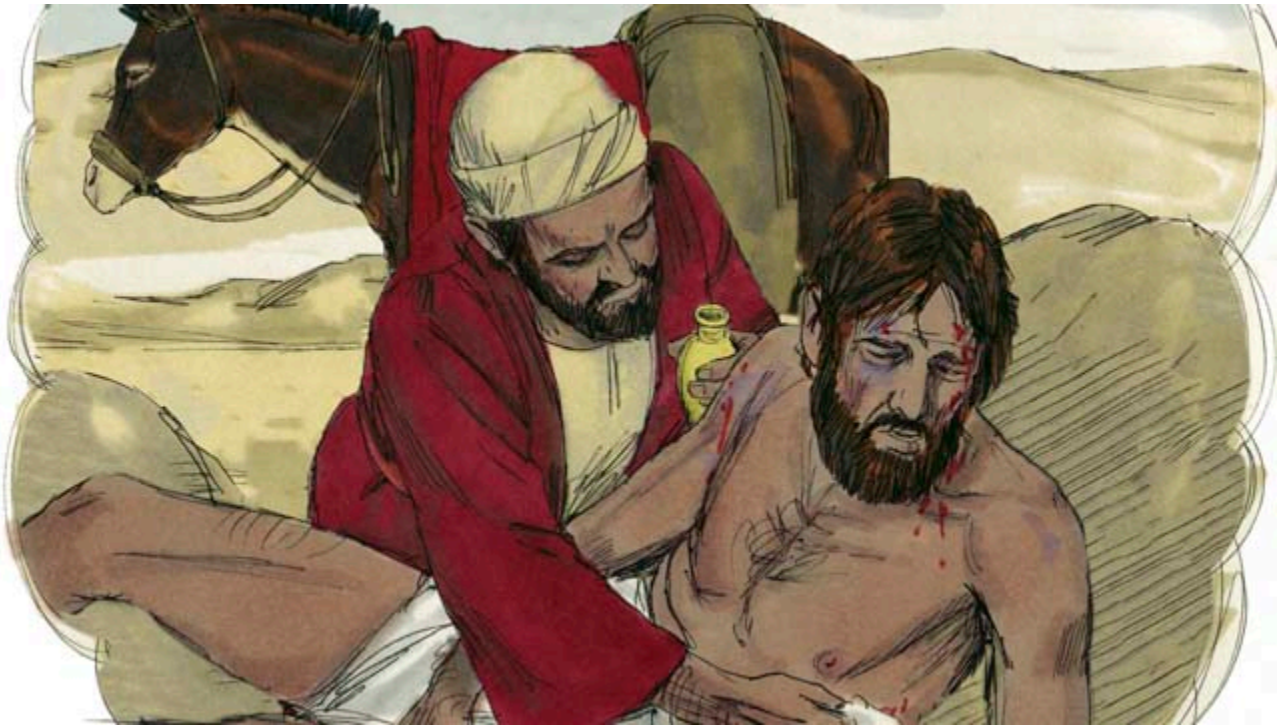
بله لہتین دُڑا آ مرد دیست و گپت و آییئے زرّ و مال پُلُتنت و آییئے گورئے پُچّ و پوشاک کُشِتنت. آییئے جندش انچش جت کہ مرگی بوت.

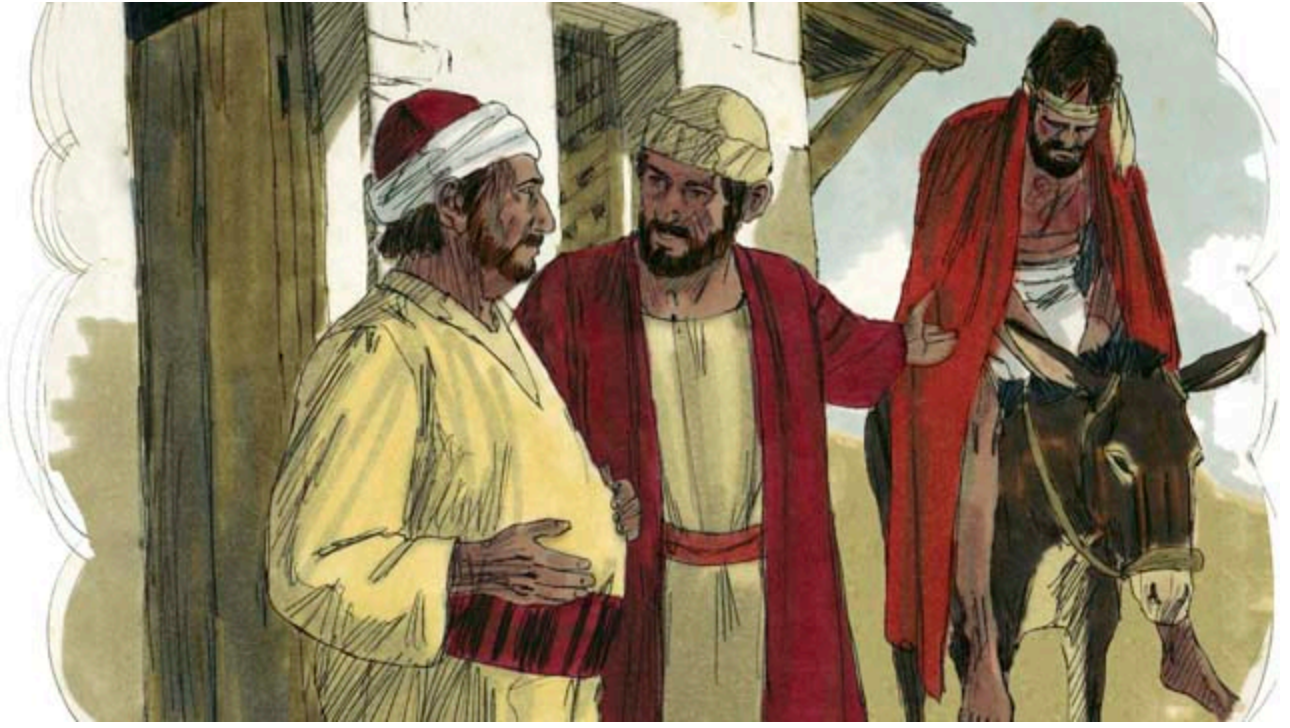
ہمے و ہدا یہودی دینی پیشواے چہ ہما راہا گوست. دینی پیشوا یا ٹپیگین مرد دیست کہ راہئے سرا گپتگات. ہما دمانا وتی راہی تاب دات و انچش گوست و شت کہ بزان آ مردی ہیچ ندیست.

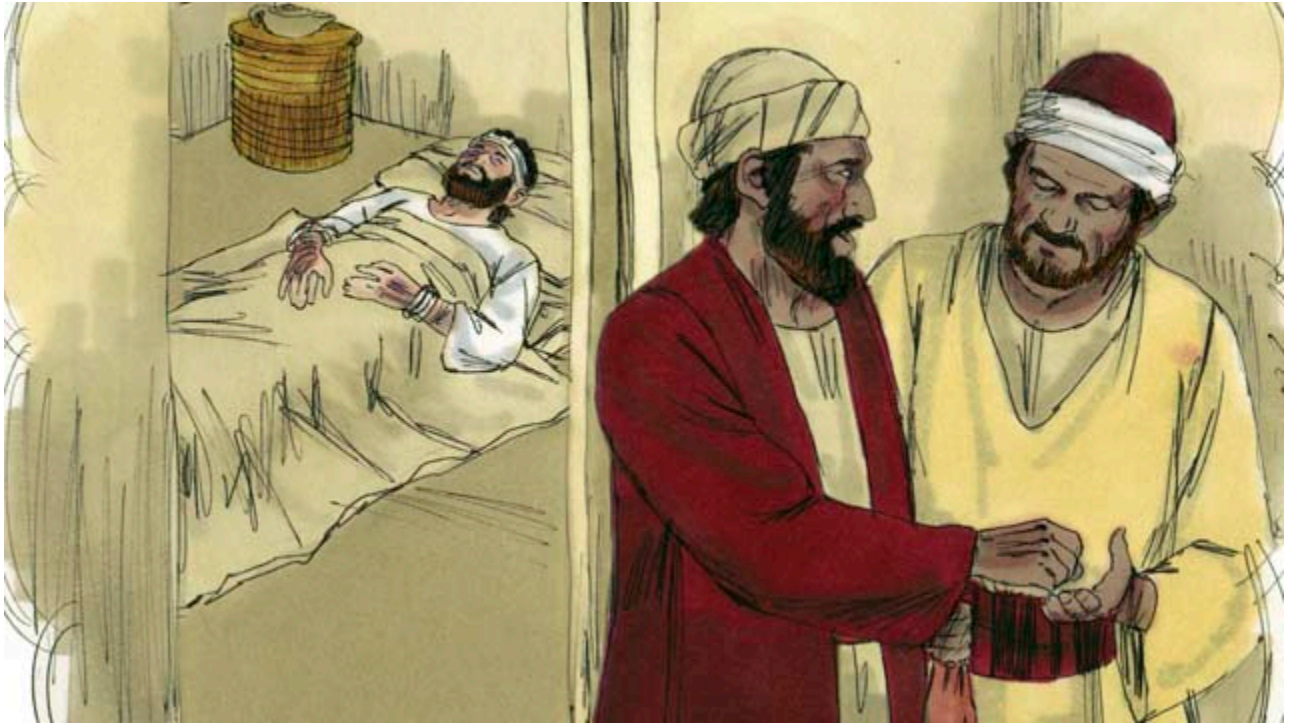
باز وُھد نگوست لاوی مردے چہ ھمے راھا گوست. (لاوی یہودیانی گیلھے بوتگ و اے کیلھے مردم دینی پیشوا و پُرسِ شگاہئے
ھزمتکار بوتگانٹ). لاوی مردا ھم وئی راہ تاب دات و گوست و شت. آییَا ھم تپیگین مرد کُمک نگرِت.

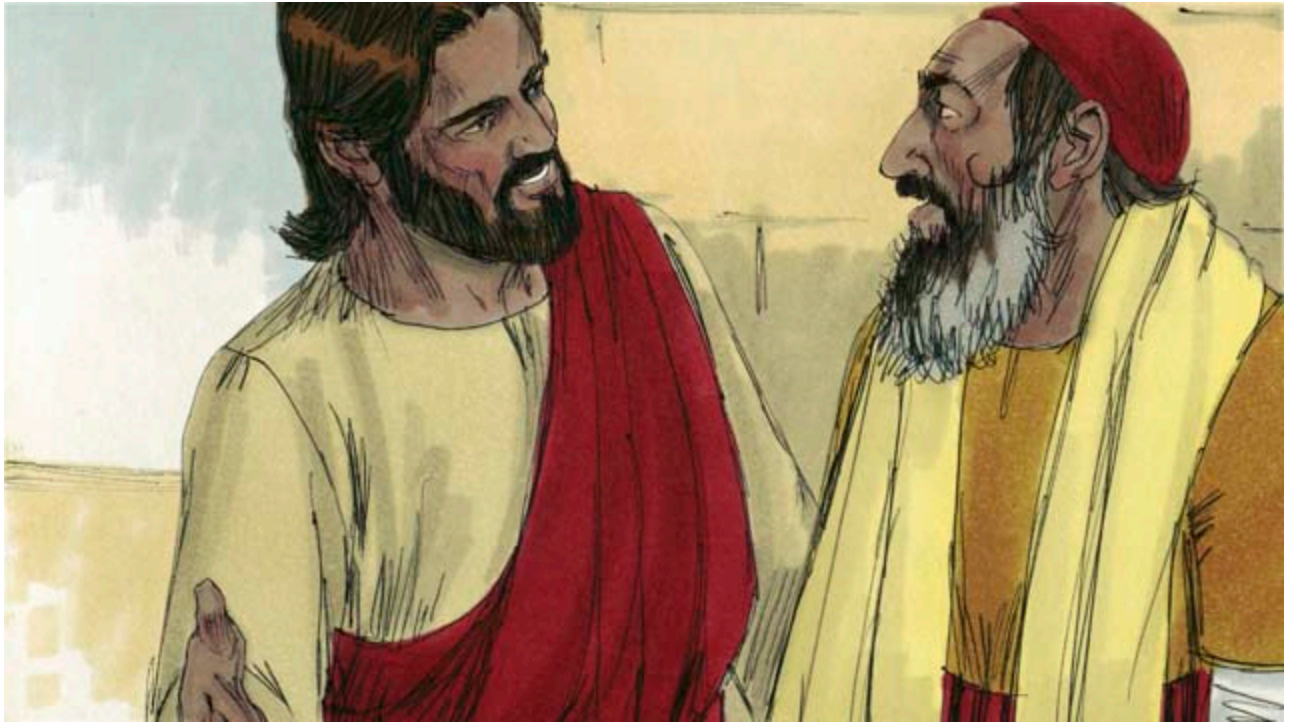
رَندا سامری کنومئے مردے چہ اودا گوست. (سامری و یہودیان گون یکدیگر انپرِت کُرت). سامریا دیست کہ مردے راھئے سَرا کپتگ.
زانتی کہ آ مرد یہودیے، بلہ انگت آیینے سَرا بَزگی بوت، کپتگین مردے نَریگا شت و آیینے تپی درمان کُرتنت.

پدا سامریا، یهودی وتی هرا سوار گرت و یگ کاروانسرائیا آورت و آییئ هئالداری ای گرت.

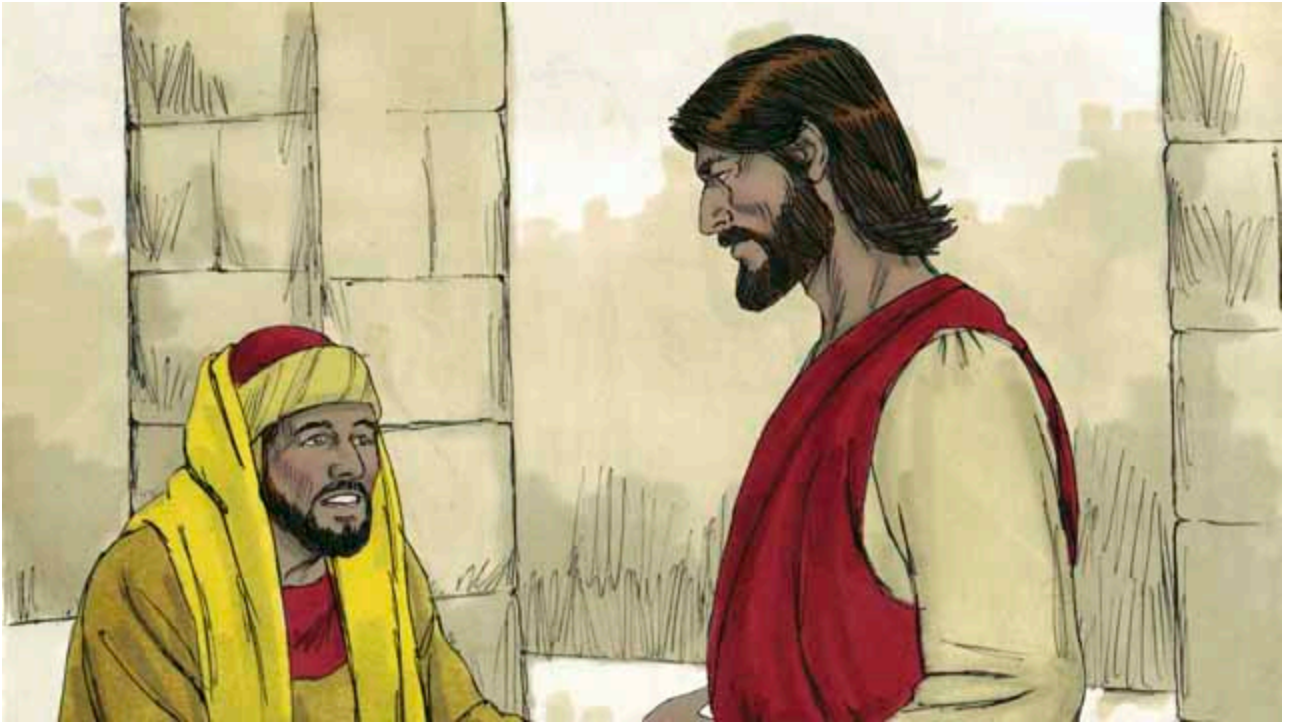
دومی روجا سامریا لوئت که وتی سپرا دیما ببارت، بله رئوگا پیسر گمک زر کاروانسرائی هزمتکارئی دستا دات و گوشتی: «تئیگین مردئی چار و گزارا بگن. آگن تئو چه اے زرّان گیشتر آییئ سرا هرچ گرت، وهدے من پر ترّان تئی زرّان دئیان.»

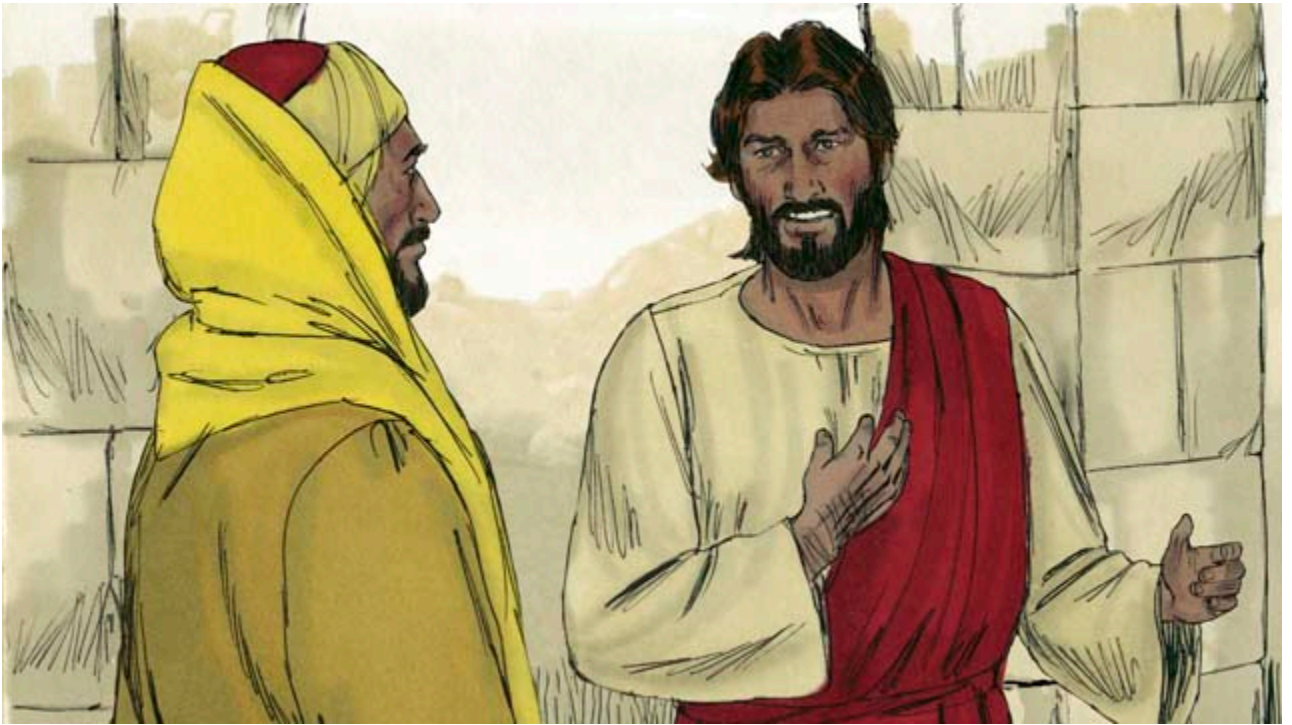
گُڙا ايساڀا چہ شَرِيَتِي زانتڪارا جُست گُرت: «تتو چہ گوشتِي؟ چہ اے سئيِن مردُمان هَمے تِيگِيَن مردِي هَمساگ کئِي؟» آييا پَسَنو دات: «آيِي هَمساگ هَما مُردم اَت کە آيِي سَرا رَهي گُرت.» ايساڀا گون آييا گوشت: «تتو برنو و هَما کارا بگن.»

چہ پاڪين ڪتابا ڪِسَهي کە لوڪائِي اِنجِيل دَر ۱۰ بَنَد ۲۵ تان ۳۷ نبيسگ بوتگ.

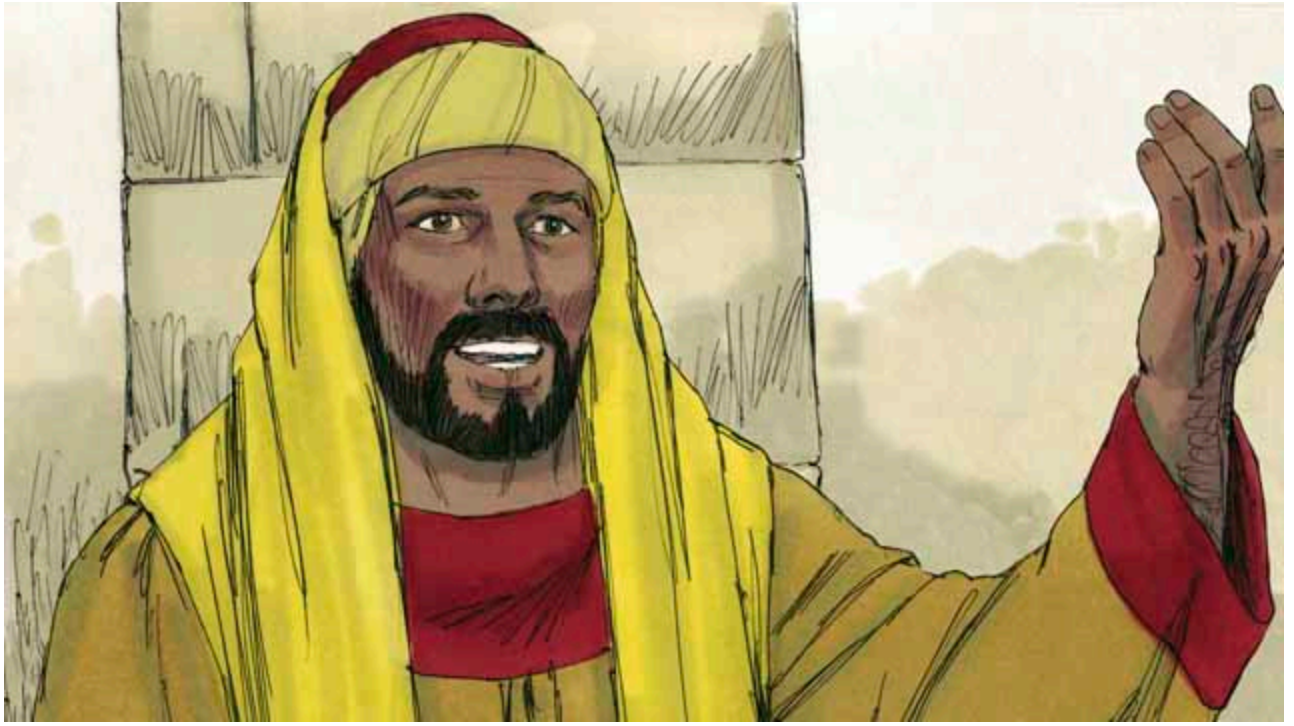
۲۸. زَرْدَارِیْن وَرْنَا وَ اَبْدَمَانِیْن زِند

يک رُوحے زردارين ورنارين هاکمے ايسائے کِرا آتک و جُستی کُرت: «نیکین اُستاد! مَن کُجام کارا بگنان که اَبدمانين زندئے واهند
 بيان؟ ايسايا گوشت: «تئو پرچا گوشتے که من «نیک، آن؟ «نیک، تهنایگے، آ هُداے چند انت. اگن تئو زندمان لوٹئے، کُرا هُداے
 هُکمانی سَرا کار بگن.»

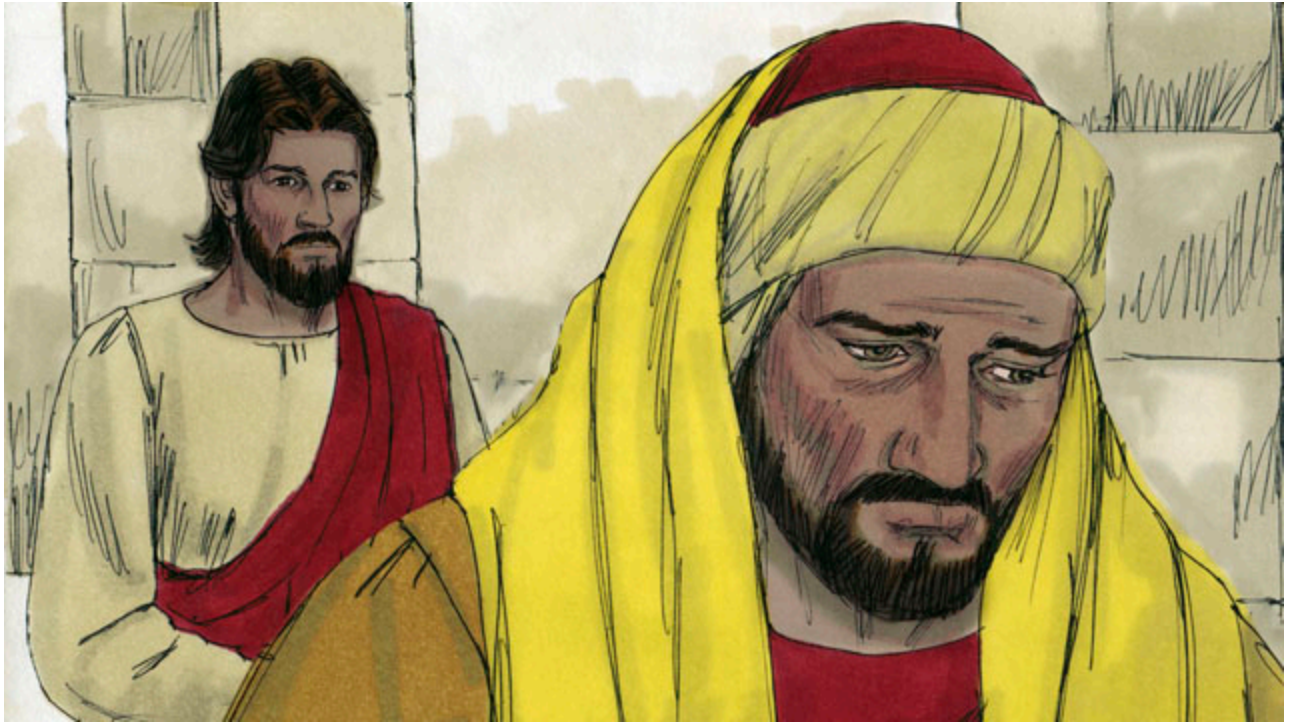
ورنارين مردا جُست کُرت: «کُجام هُکمانی سَرا کار بگنان؟» ايسايا گوشت: «هون مگن، زنا مگن، دُزی مگن، دروگين شاهدي مدئے،
 وتی پت و ماتا اُرت بدئے، وتی همسايگا وتی چندئے پنيما دوست بدار.»

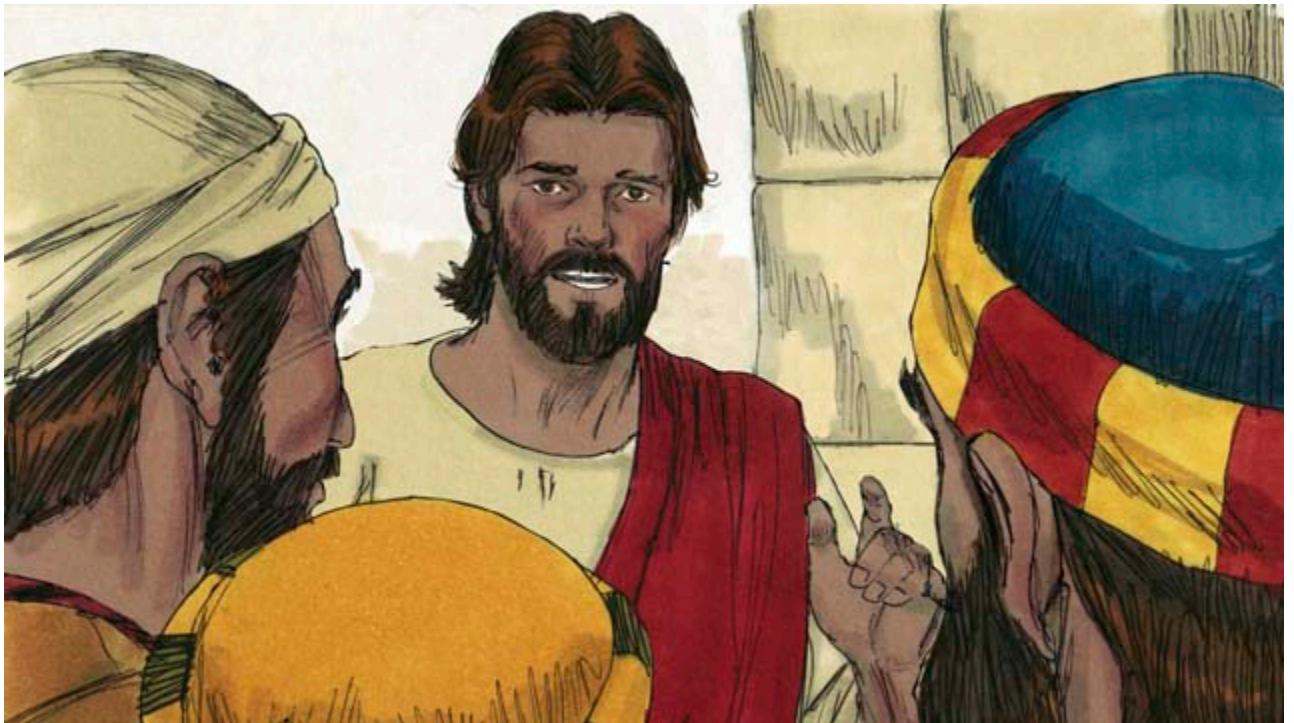
ورنایا گون ایسایا گوشت: «من چه گسانیا اے سَجَّہین کار کُرتگ آنت. دِگہ کُجام کار پِشت گِیتگ کہ منا اَبَدمانین زند برَسیت؟»

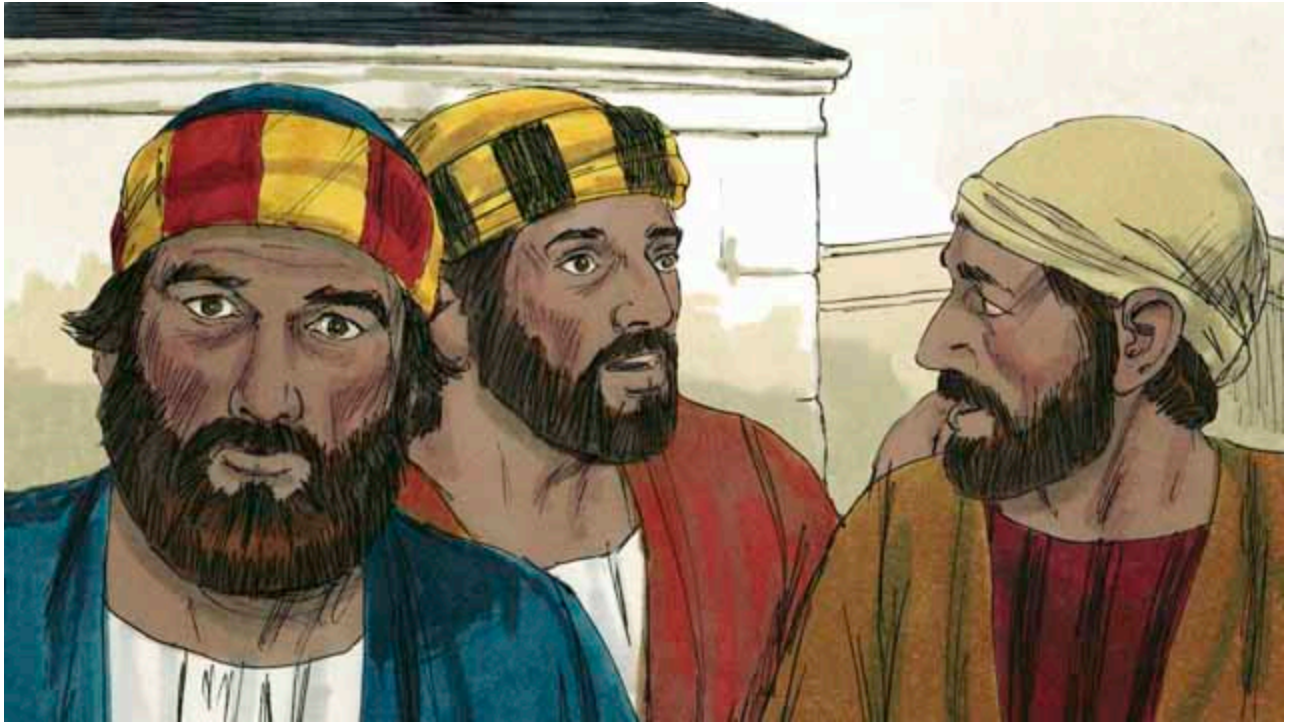
ایسایا آپہ مہر چارت و جواب دات: «اگن لوٹئے کاملین انسانے بیئے، برئو وتی سَجَّہین مال و ہستیا بھا کن و زَران گریب و نیزگارین مردمانی سَرا بھر کن. اے پئیما تَرا آسمانی گنجے رَسیت. گُڑا بیا و منی زندگیریا بکن.»

آنچس که ورنایا ایسائے اے هبر اشکت، باز گمیگ و پریشان بوت، چیا که آ سیر و زردارین مردے ات و نلوئتی که وتی مال و دئولتا دگران بدنت. نون آ چه ایسائے کرا شت.

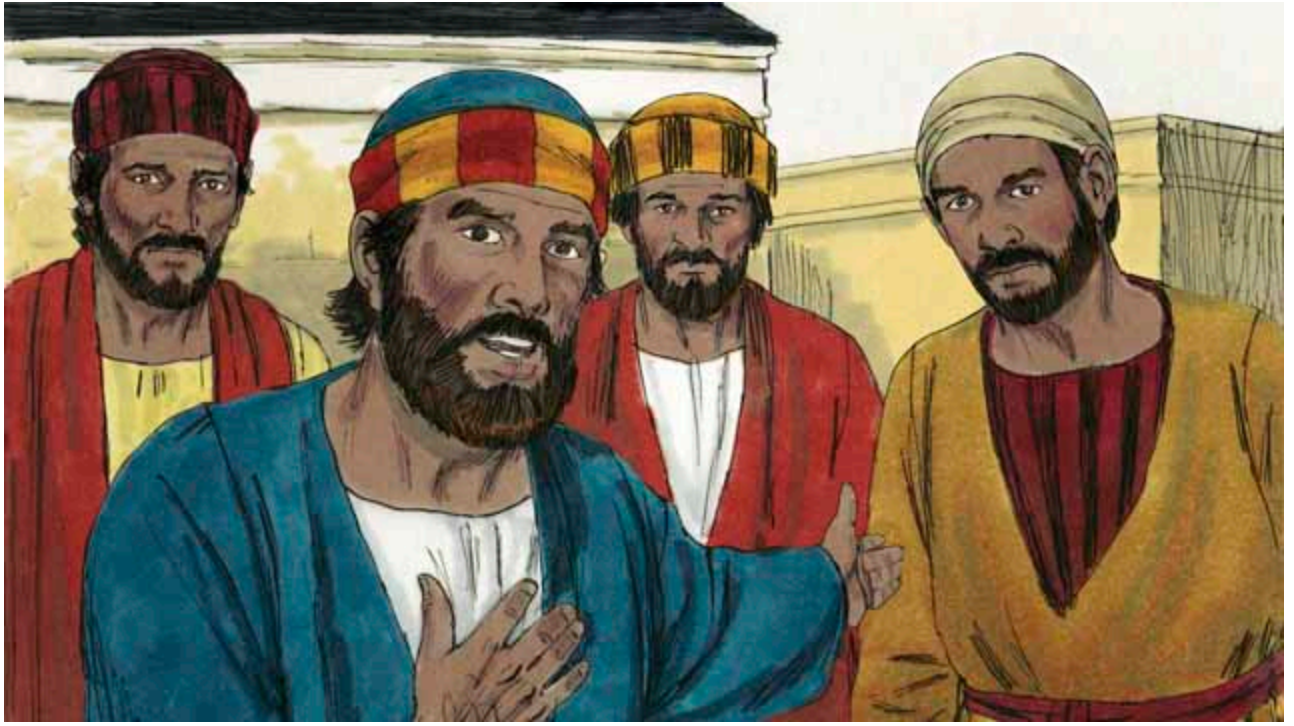
گزا ایسایا گون مریدان گوشت: «شمارا راستین گوشان، په سیر و زردارین مردمان آسمانی بادشاهیا رسگ سک گران انت. هئو، شمارا گوشان: په اشتریا سوچنئ دما گوزگ باز گران انت، بله په سیرین مردمیا هدائے بادشاهیا رسگ انگت گرانتر انت.»

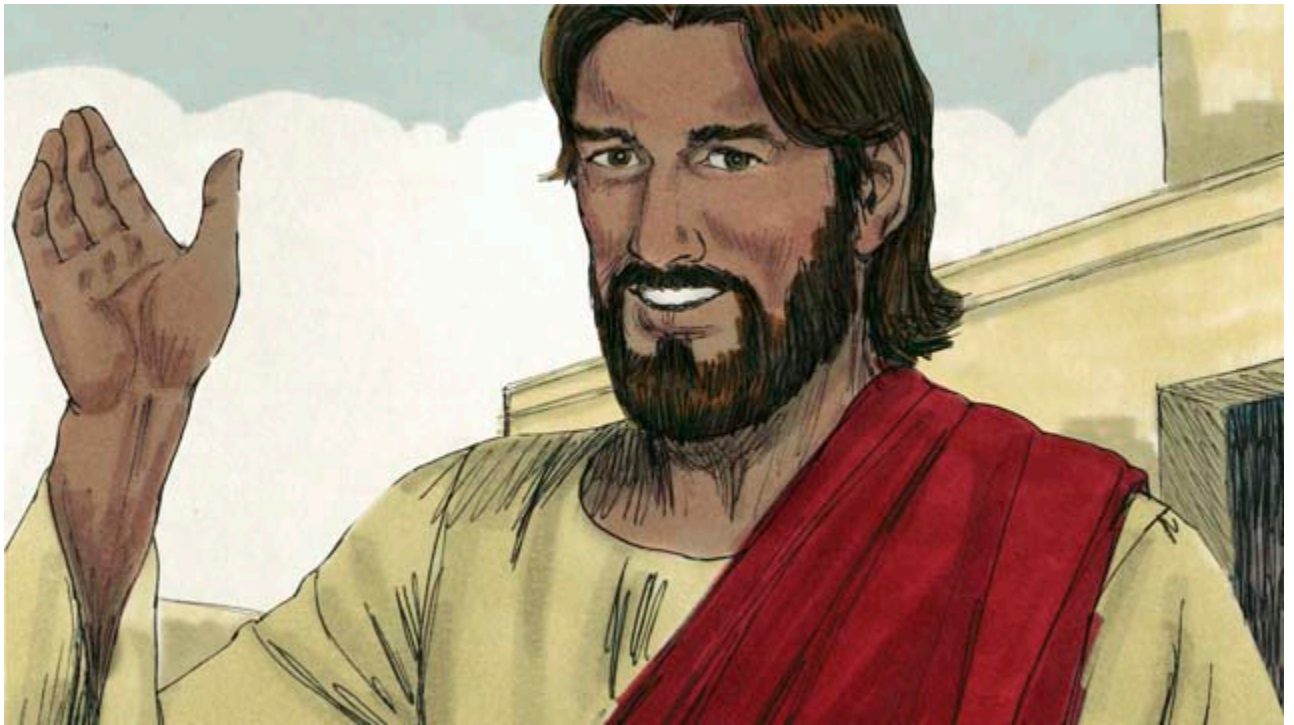
اے ہبرئے اشگنگا، مُرید سکّ ہئیران بوتنت و وتمان و تا گوشتیش: «اگن گپّ ایش انت گڑا ہدا کنیا رگینیت؟»

ایسایا مُریدانی نیمگا چارت و گوشتی: «پہ انسانا اے نبوتی کارے کہ و تا برگینیت، بلہ ہدائے دستا ہر چیژ بوت کنت.»

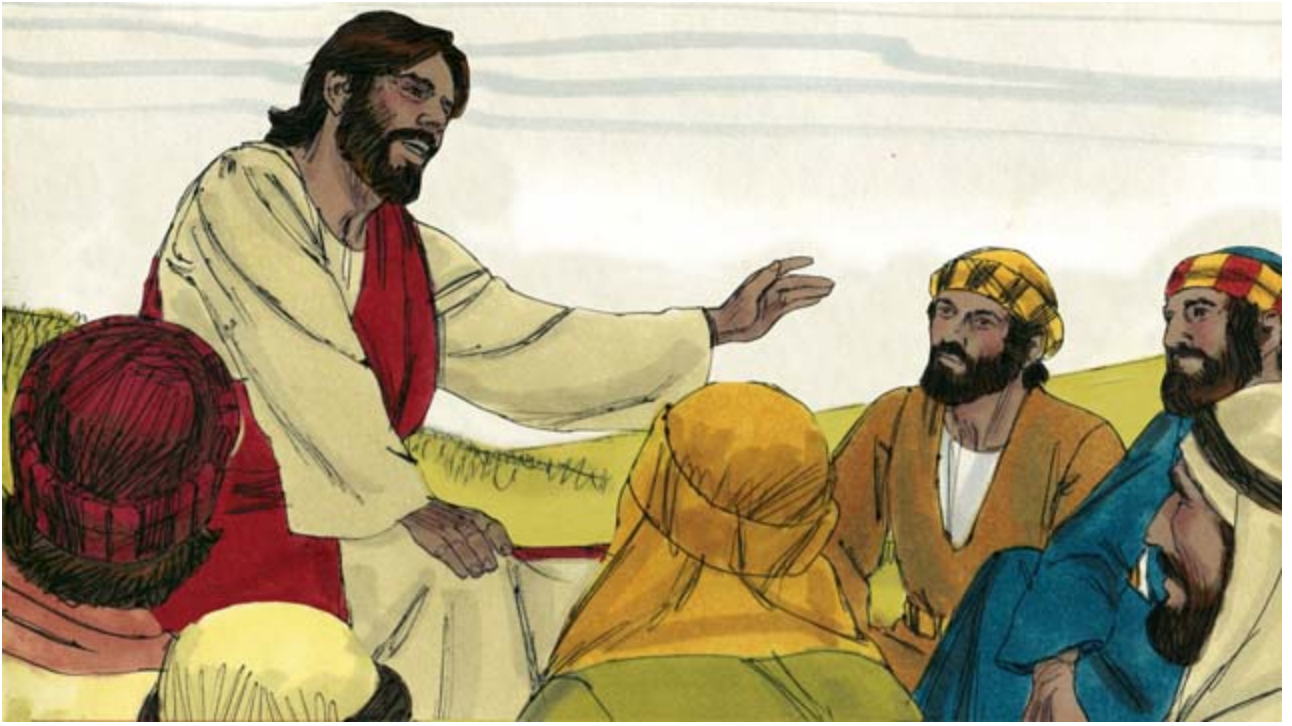
گُڑا پتُر سا گوشت: «ما وَتِی هَر چیزِ یَلَه داتگ و تنیی رَندگیریا گنگا این، بارین مارا چے رَسیت؟»

ایسایا گوشت: «هَر گسا که منی نامئے هاترا لوگ و برات و گُهار و پت و مات و چُک و مال و ڈُگار یَلَه داتگ آنت، اییا سد سَری گیشتر رَسیت و اَبَدمانین زندئے واهُند بیت. بَلَه بازینے که ائولی انت، آهری بیت و بازینے که آهری انت ائولی بیت.»

چه پاکین کِتابا کِسَّهے که مَثائے انجیل در ۱۹ بَهر ۱۶ تان ۳۰؛ مَرکاسئے انجیل در ۱۰ بَهر ۱۷ تان ۳۱؛ لوکائے انجیل در ۱۸ بَهر ۱۸ تان ۳۰ نییسگ بوتگ.

۲۹. بَیْرَہْمَیْنِ ہِزْمَتِ کَارِئِے کِسَّہ

يڪَ رُوجَ پَترُسا چہ ايسايا جُستِ کرت: «او هُداوند! اَگَن مَنی براتِ گُون مَن بَدی بکنت، گُڑا تان چُنِت رَندا مَن آيِيا پَهلَ بگَنان؟ تان هَيتَ رَندا؟» ايسايا پَسَئو دات: «تَهنّا هَيتَ رَندا نَه. هَيتّا، هَيتادَ رَندا هِسابِ کَن و بِيکَشی.» ايسائے گَپَئے مَکسَدِ اِش اَت کَه ما مُدامِ مَرُدَمان پَهلَ بگَنين.

رَندا ايسايا کِسَهي اُورت. گوشتی: «هُدائے بادشاهی، هَما بادشاهُئے پَنيما اِنَت کَه چَه وَتِی هِزَمَتکارانِ هِسابِ گِرگی لَوُثَت. آيِئِے يڪَ هِزَمَتکارے دو سَد هَزار سالئِے مُزَنے کَچّ و کِساسا و امدار اَت.

بله هزمتکارا وام دات نکرنتت. گُزا بادشاها گوشت: «اے مردا گون لوگئے مردمان په گلامی گنگا بهّا بکنیت که وام گرگ بینت».

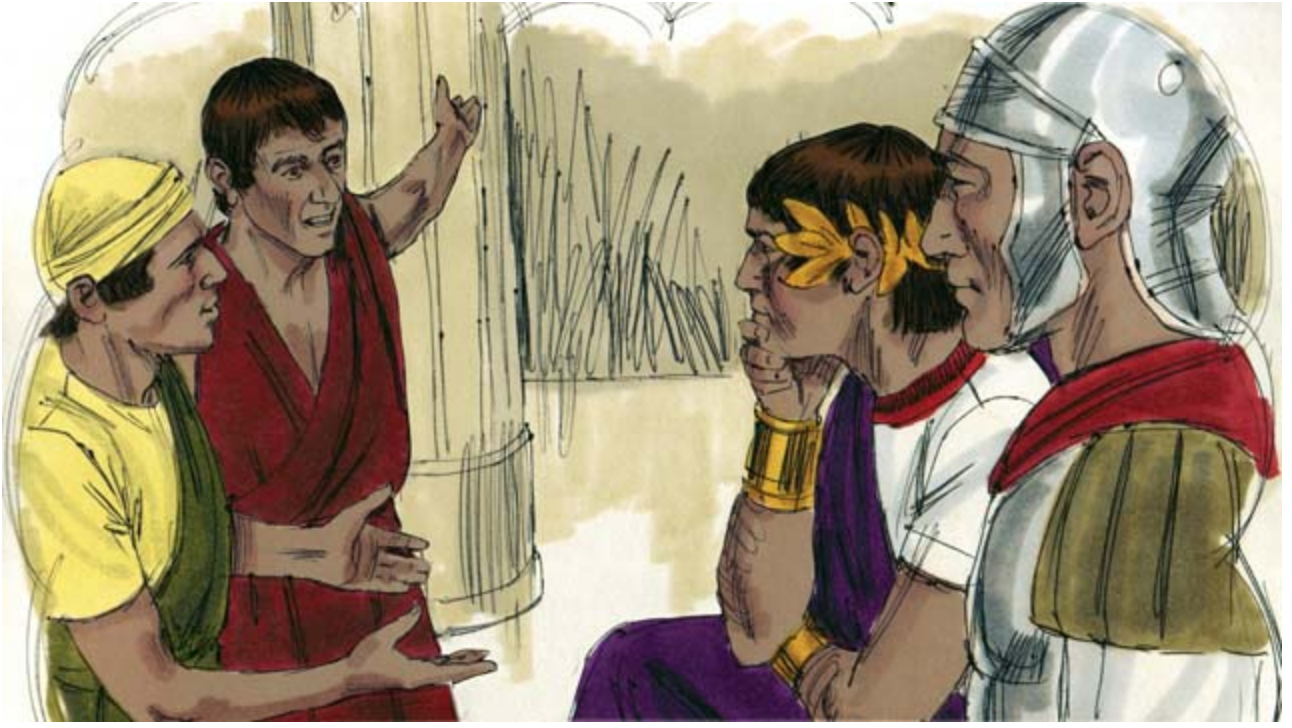
هزمتکار بادشاهئے پادان گیت و گوشتی: «منا مؤه بدئے، تئیی سَجَّهین و امان دئیان.» بادشاها هزمتکارئے سرا بَرگ بوت و آییئے سَجَّهین و امی بَکَشِتنت و آزاتی کرت.

وهدے هزمتكار چه بادشاهئے كِزَا در آتك و دُئَا شُت، وَتِي هَمكارے ديستى. همكار آيئى چار ماهئى مُزئى كِچَّ و كَساسا و امدار آت. آييا دَسْت وَتِي هَمكارئى گُئَا سَك دانتنت و گوشتى: «مَنى و امان بدئى.»

هَمكار آيئى پادان كِپَت و گوشتى: «مَنا مَوَه بدئى، تئِي سَجَّهين و امان دئيان.» بَلَه آييا نَمَيت و تان هما و هدا كه همكارا و امان دانتنت، زندانا بَندى كنانينت.

اے دگہ ہزمتکار چہ اے کارئے گندگا باز دلرنج بوتنت و سَجَّہینِ ہال و ہبرش بادشاہئے کَرّا سر گرتنت.

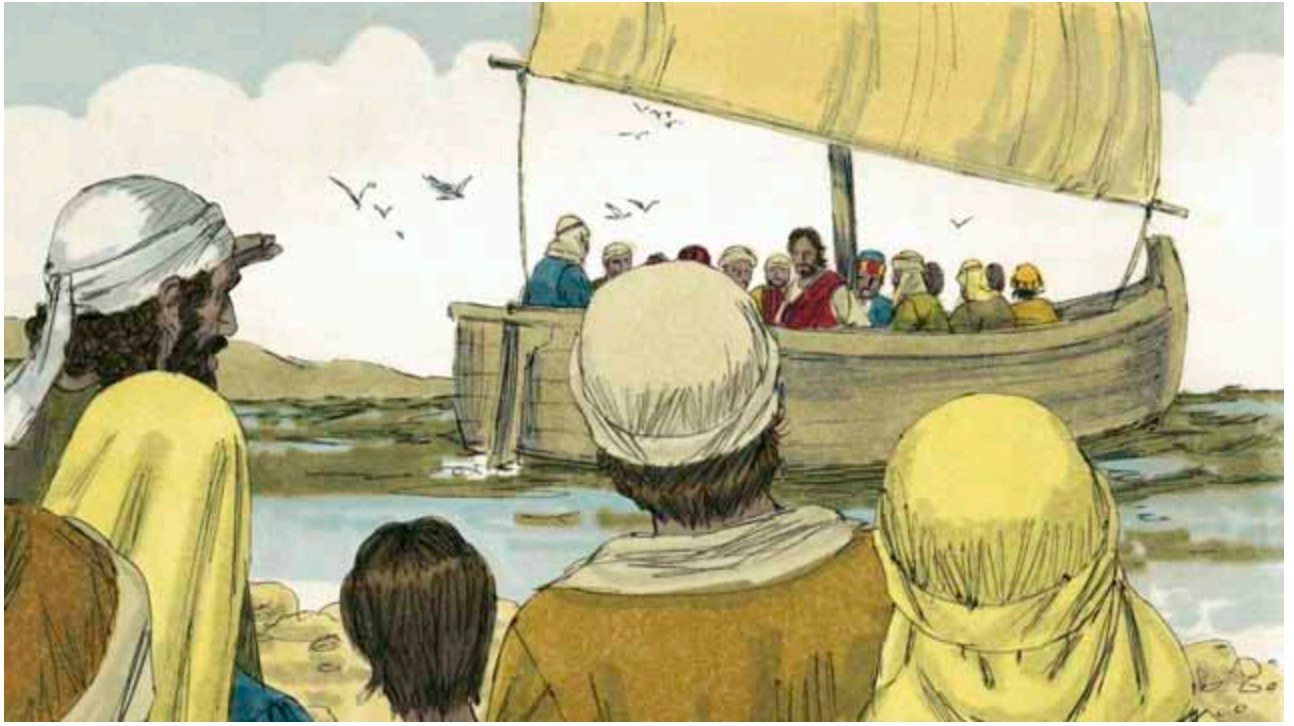
گُرّا بادشاہا آ ہزمتکار لوٹائنت و گوشتی: «او ردکارین ہزمتکار! من تئی وام پمیشکا بکشتنت کہ تئو گون من باز مئت و زاری کرت. انچش کہ منا تئی سرا بَرگ بوتگات، ترا ہم باید وتی و امدارئے سرا بَرگ بوتین.» بادشاہ زہر گپت و آ ہزمتکاری تان سرجمین وامانی دنیگا بند کرت.»

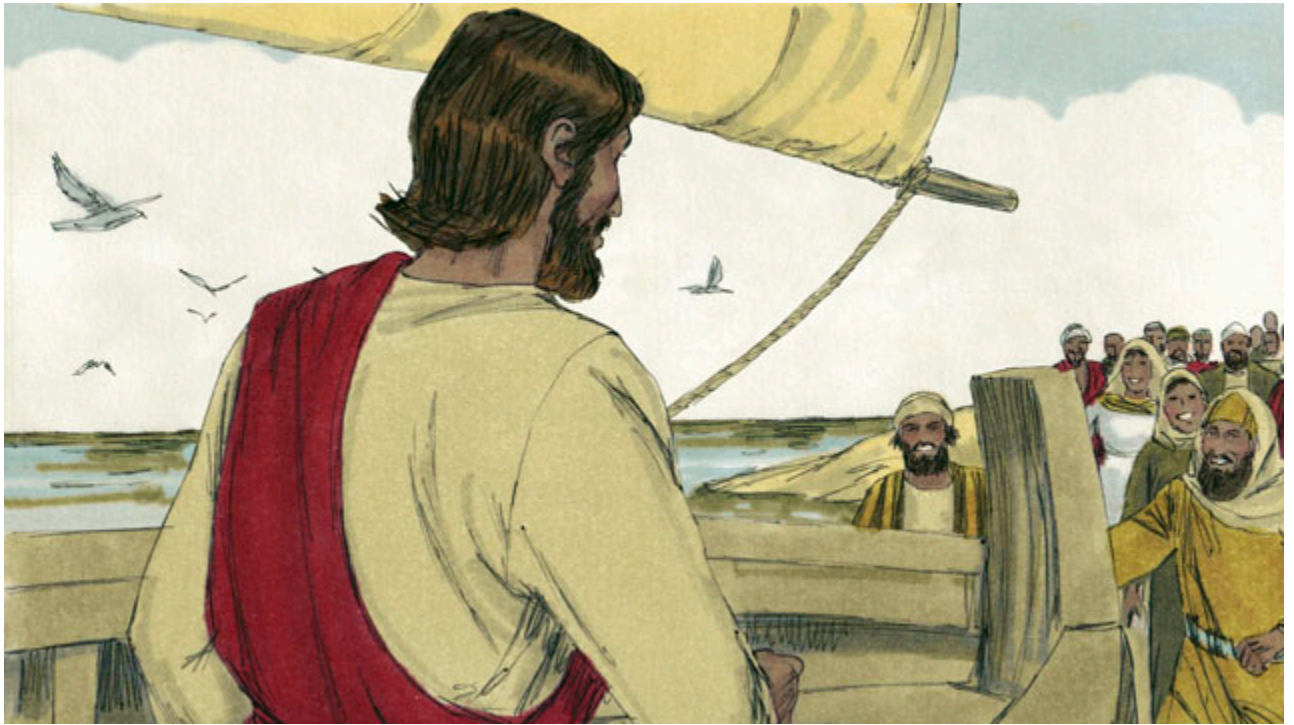
پدا ايسايا گوشت: «اڱن شُما وِتي براتا پِه دِل مَبِکشِيت، مني آسماني پَت هَم گُون شُما هَمِ پئِما کنت.»

چِه پاکين کِتابا کِسْهِي کِه مَتائِي انجيل دَر ۱۸ بَند ۲۱ تان ۳۵ نِبيسگ بوتگ.

۳۰. ایسا هزاران مردما ورگا دنت

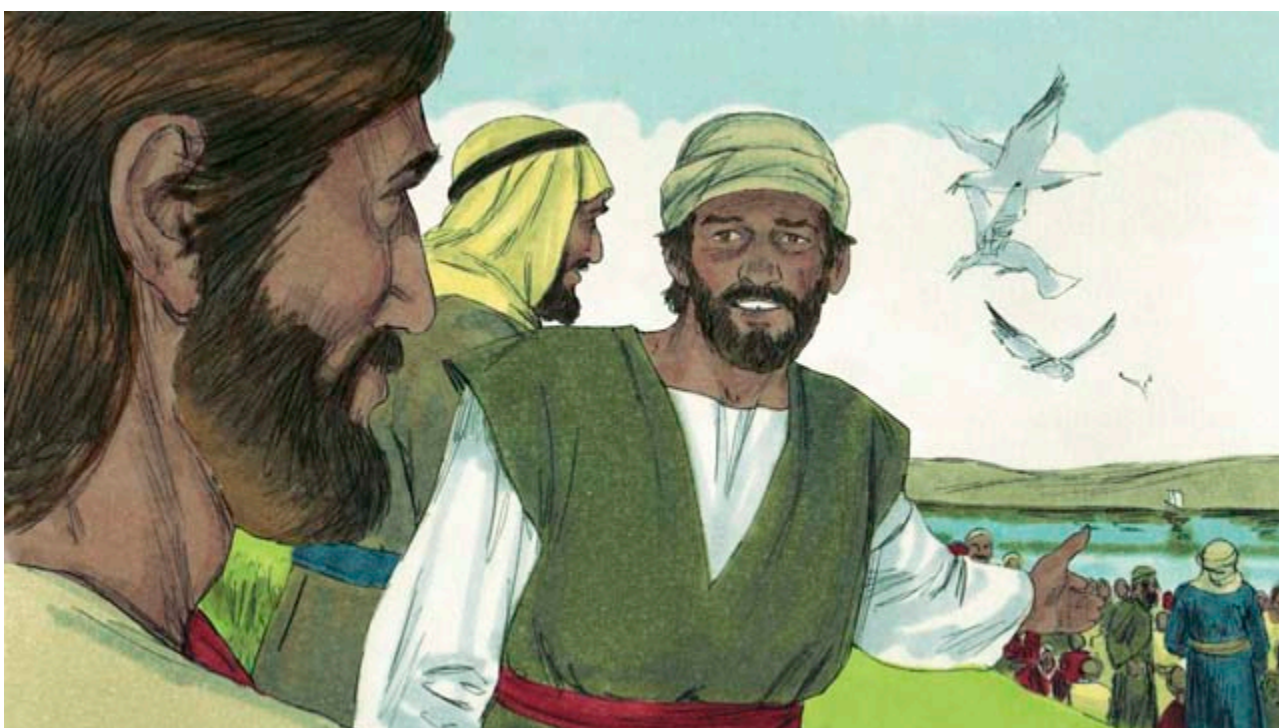
ایسایا و تی کاسد بازیں میتگان راه دانتت که مردمان تالیم بدینیت و هدائے و شتین مستاگا بر سیننت. و هدے ایسائے کاسد، آیینے گورا پر ترنتت و تی سجھین کرتگین کار و داتگین تالیمے بارثوا ایسائش هال دات. ایسایا گون آیان گوشت: «بیایت مزن گورمے آ دستا یکت دور و گستانین جاگھیا رنوین تانکه تھنا ببین و شما کمے آرام بکنیت.» گڑا آ بوجیگیا نشتنت و مزن گورمے دومی نیمگا شتنت.

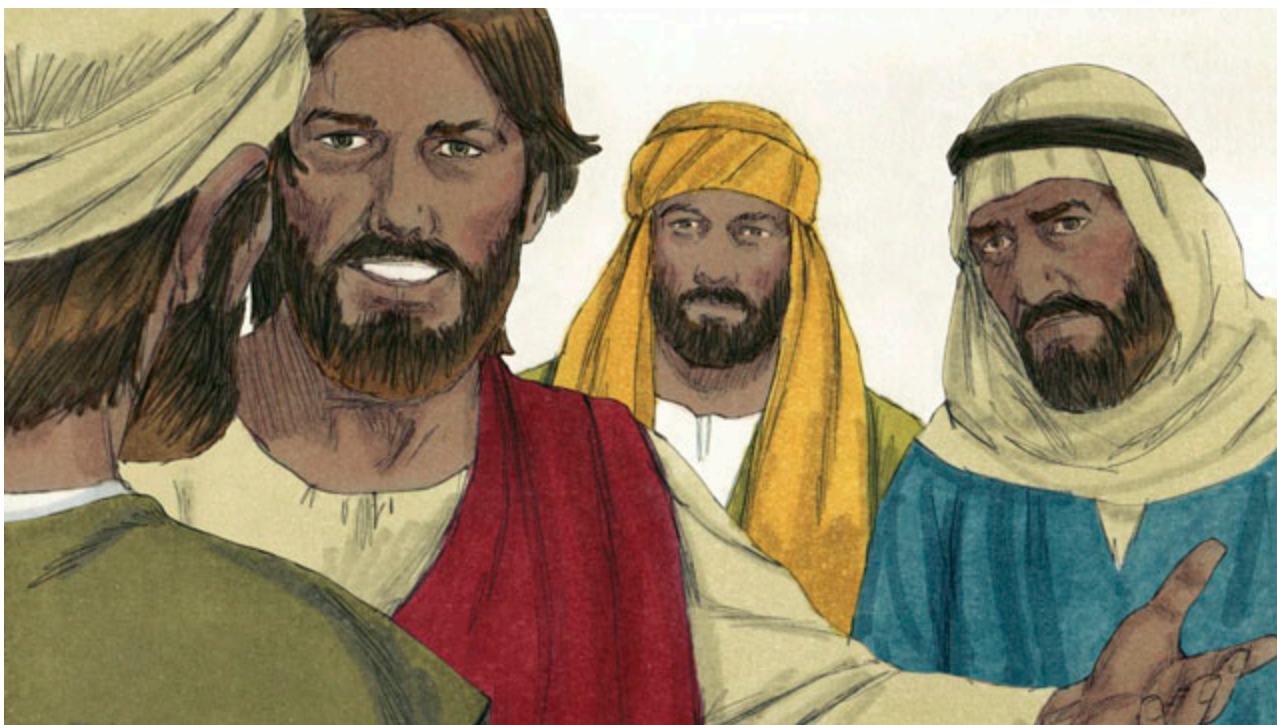
باز مردما ایسا و آیینے مرید دیستنت که بوجیگا سوار بوت و شتنت. مردم آیانی رندا گپنتت که چه آیان پیسر مزن گورمے دومی دستا سر ببنت. مردمانی مزنن رُمبے چه ایسا و آیینے مریدان پیسر مزن گورمے دومی نیمگا سر بوتنت و آیانی لنتزار و ودارا آنتت.

چه اے مردمان پنج هزار مردین آنتت. آیان جنین و چک هم گون ات. و هده ایسایا مردم دیستنت آیان سِرا بَرگی بوت، چیا که آ هما پسانی پیما آنتت که شپانکیش نیست. گُرا آییَا مردم تالیم دانتت و نادراه و ش و دراه کُرتنت.

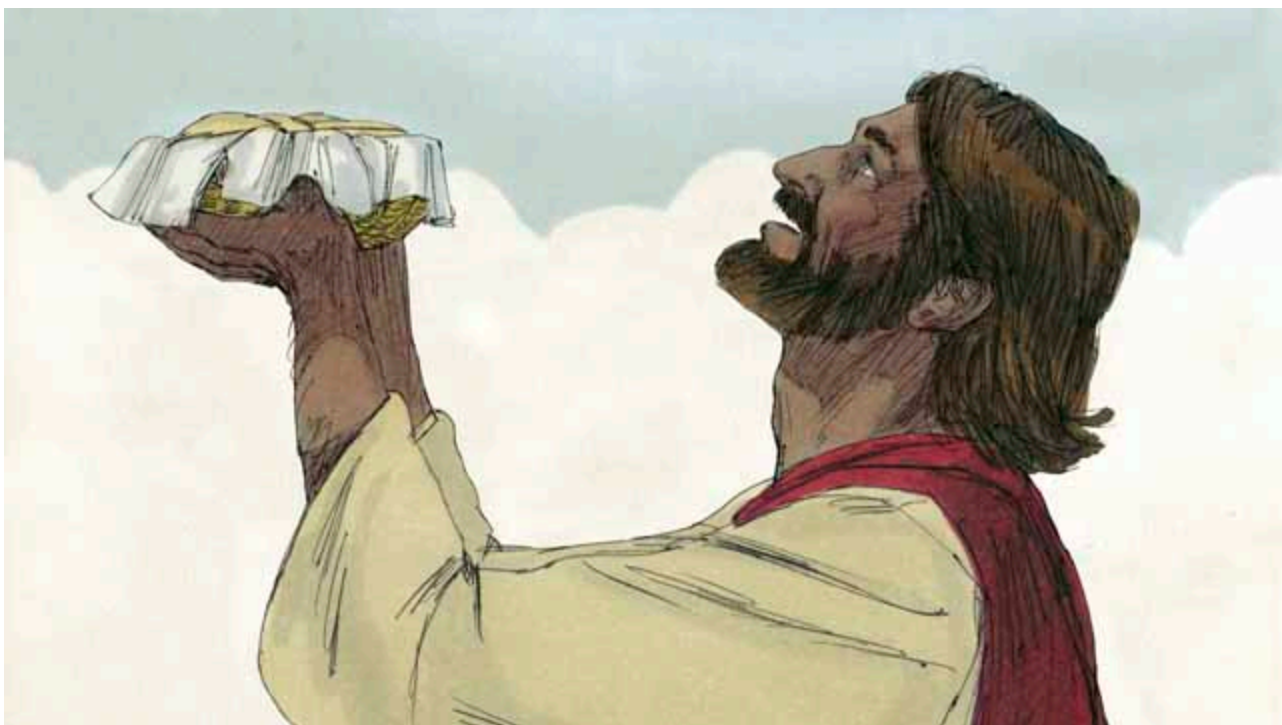
رویندا، مُرید اتکننت و گون ایسایا گوشتش: «نون بیوه دانت و اے کِر و گوران هچ میتگ نیست. مردمان بگوش که برنویت و په وت ورد و وراک بگریت.»

ایسایا گون مُریدان گوشت: «شما وِت ورگش بدئییت.» مُریدان گوشت: «ما چۆن ورگش دات کنین؟ مئے کِرا بَس پَنچ نَگن و دو گسانین ماهیگ هَسِت.»

ایسایا گوشت: «مردمان بگوشتیت که سیزگانی سرا پنجاه پنجاهئے تُولیا بِنَدِیت.»

ايسايا پنچين نڱن و دوين ماهيگ دستا ڳرتنت، آسماني چارت و هڏائے شگري ڳيت.

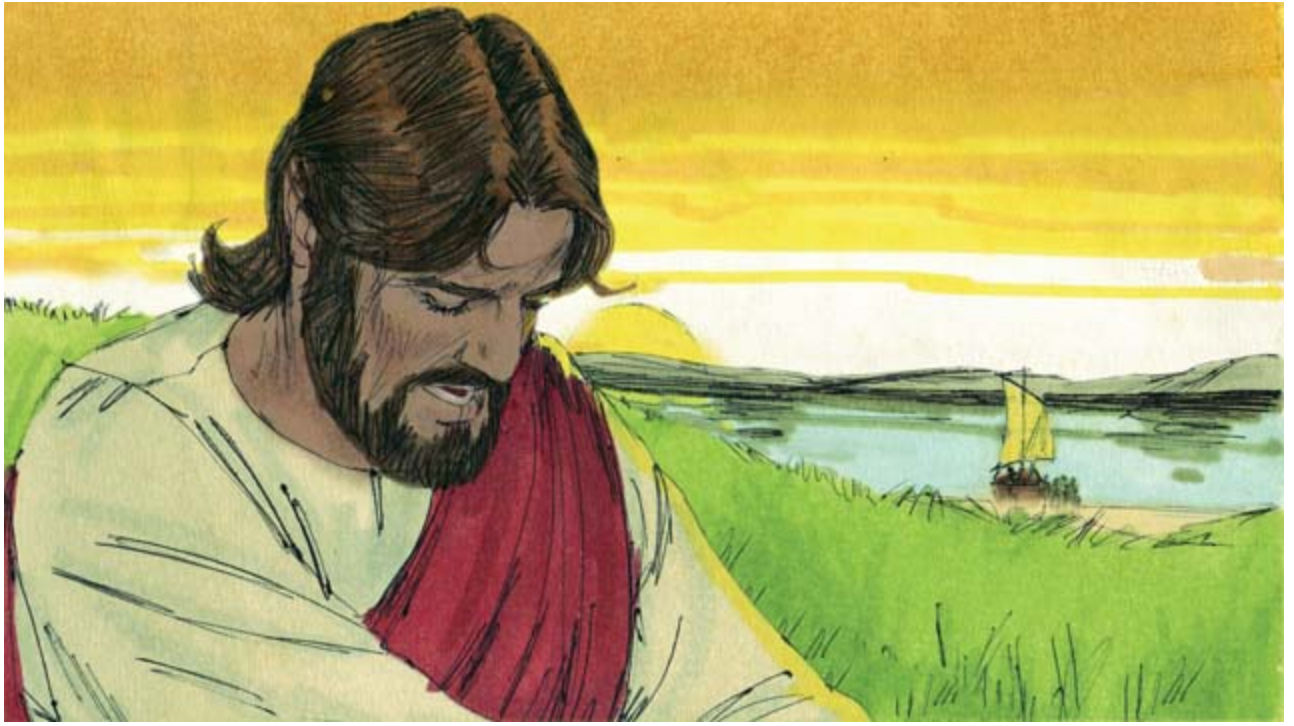
رندا نڱن و ماهيگي ڇنڊ ڇنڊ ڳرت و مريداني دستا دانتنت تانکه مردمانی سرا بهرش بگننت. مريدان مردم وراک دانتنت و وراک هلاس نبوتنت. سجھين مردمان وارت و سير ڳرت.

پدا مُريدان سَر اَتَکِگين وَراک يَکجاء کُرتنت. چہ سَر اَتَکِگين وَراکان دوازده سَپت پُر بوت. اے سَجَّهين وَراک چہ پَنچين نَگن و دوين ماهيگان سَر اَتَکنت.

چہ پاکين کِتابا کِسَّهے کہ مَتائے اِنجيل دَر ۱۴ بَند ۱۳ تان ۲۱؛ مَرکاسُے اِنجيل دَر ۶ بَند ۳۱ تان ۴۴؛ لَوکائے اِنجيل دَر ۹ بَند ۱۰ تان ۱۷؛ يوهَنائے اِنجيل دَر ۶ بَند ۵ تان ۱۵ اَنبيسگ بوتگ

۳۱. ایسا آئے سَرا گامِ جنت

وهدے ایسایا مردم وراک دانت، گڑا وتی مریدی گوشتنت که بوجیگا سوار بیت و مزن گورمئے دومی دستا برئویت. ایسا وت گون نکیت. وهدے مرید شنتنت، ایسایا مردم وتی لوگان راه دانت و وت په دوا گنگا کوهیئے سرا سر گیت. اودا تھنا ات و تان دیرا دوابی کُرت.

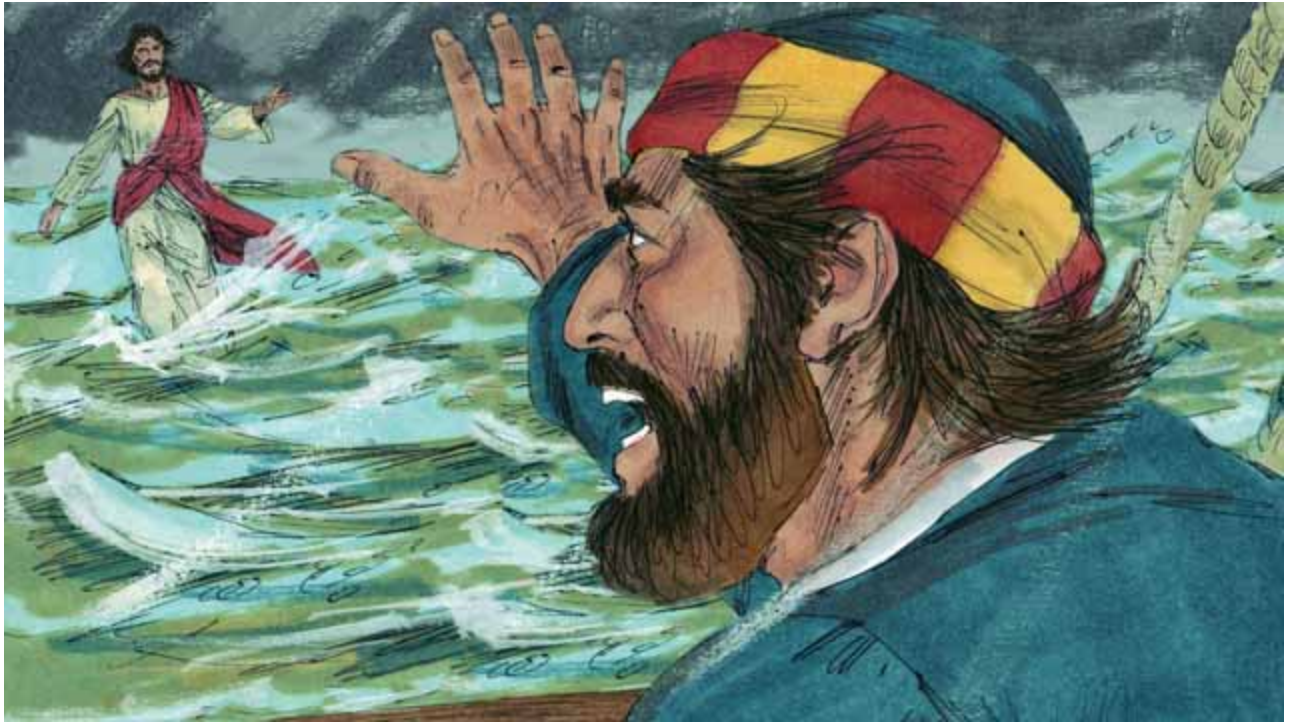
مرید بوجیگا سوار انت و مزن گورمئے دومی نیمگا رنوگا انت. دیستش که دیما نرند و تیزین گواتے گشگا انت. شپا دیر گوستگات، بله آ انگت مزن گورمئے دلگاها انت.

ايسٽا يا وٽي دُوا هلاس ڪُرت و ڏيڻ پڻه مُريدان راه گيت. آڀڻي سڙا گام جنان ڏيڻ پڻه بوجيگا شُت.

آناگت مُريدان ايسٽا آڀڻي سڙا گام جَنگا ديست. سَڪَ ٿرسيٽ و گوشتيش بلڪين اے روھي. ايسٽا زانت كه آٿرسگا آنت، گوشتي: «مٿرسيت، اے من آن.»

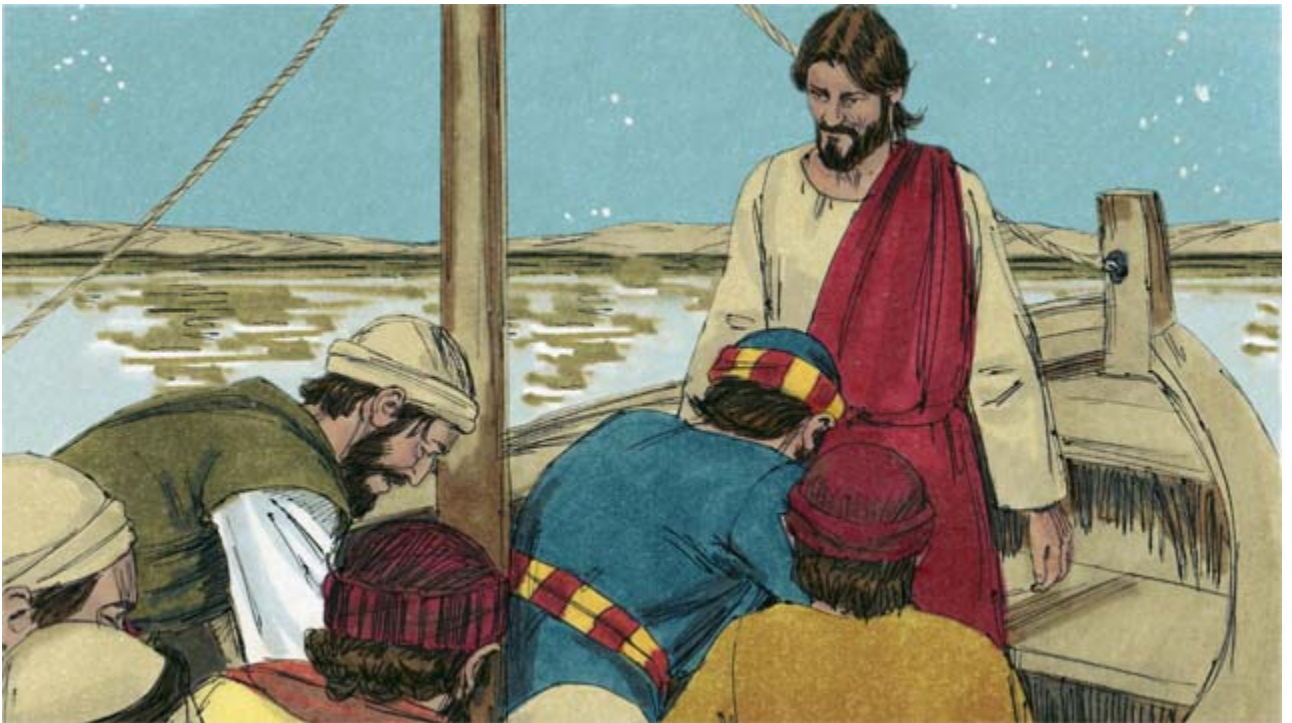
گُڙا پٽُسا گوشت: «او اُستاد! آڳن اے تئو ائے، گُڙا هُڪم بڳن که من هَم اُپئے سَرا تئیی کِرا کایان. ایسایا گون پٽُسا گوشت: «بیا.»

گُڙا پٽُسا چہ بوجیگا ایر آتک و اُپئے سَرا ایسائے نیمگا رنوگا لڳت. وهدے پٽُسا گُمک دیما شت آییا و تی چَم چہ ایسایا دور گُرتنت و اُپئے چارگا لڳت. دیستی که چئول و مئوج و تَرُند و تیزین گوات منا اَنگِر کنگا اَنت.

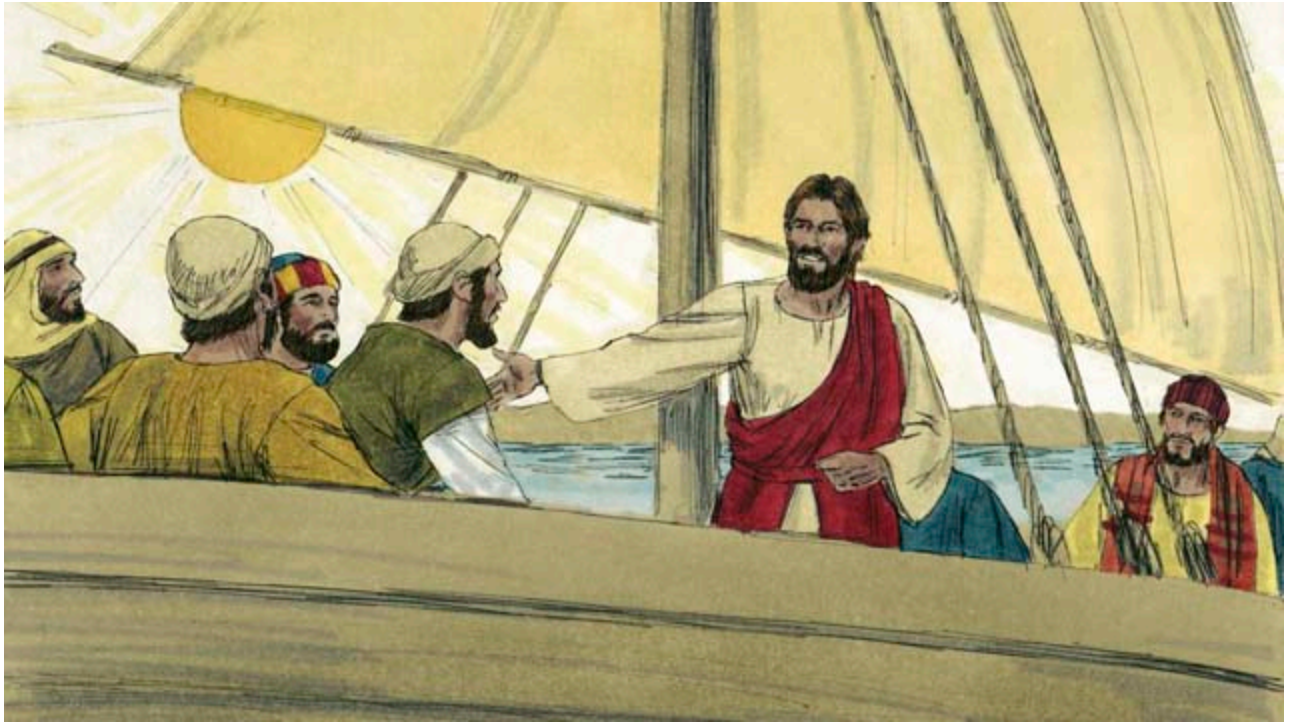
نون پٽرسا سڪَ ٿرست و آيا اير بُڻگا لڳت. ڪوگاري ڳرت: «او اُستاد! مَنا برگين.» هَما دَمانا ايسايا دَست شَهار دات، پٽرسي ڳيت و گوشتي: «تنيي باور نِزور انت. پرچا تنو مني سَرا باور نڳرت ڪه من ٿرا ايمَن و سلامَت داران؟»

ايسا و پٽرس بوجيڳي تها شُنتت. هَما دَمانا تَرُندِين گوات ايرموش بوت و چنول و مئوج آرام ڳيتنت. مُريد هَبَگه منتنت و ايسائے ستا و سَنايش ڳرت و گوشتي: «بیشک تنو هُدايے چَک ائے.»

چہ پاکین کتابا کِسَّہے کہ مَتَّائے انجیل در ۱۴ بَند ۲۲ تان ۱۳۳؛ مَرکاسئے انجیل در ۶ بَند ۴۵ تان ۵۲؛ یوہَنَّاے انجیل در ۶ بَند ۱۶ تان ۱۲۱ نِییسگ بوتگ.

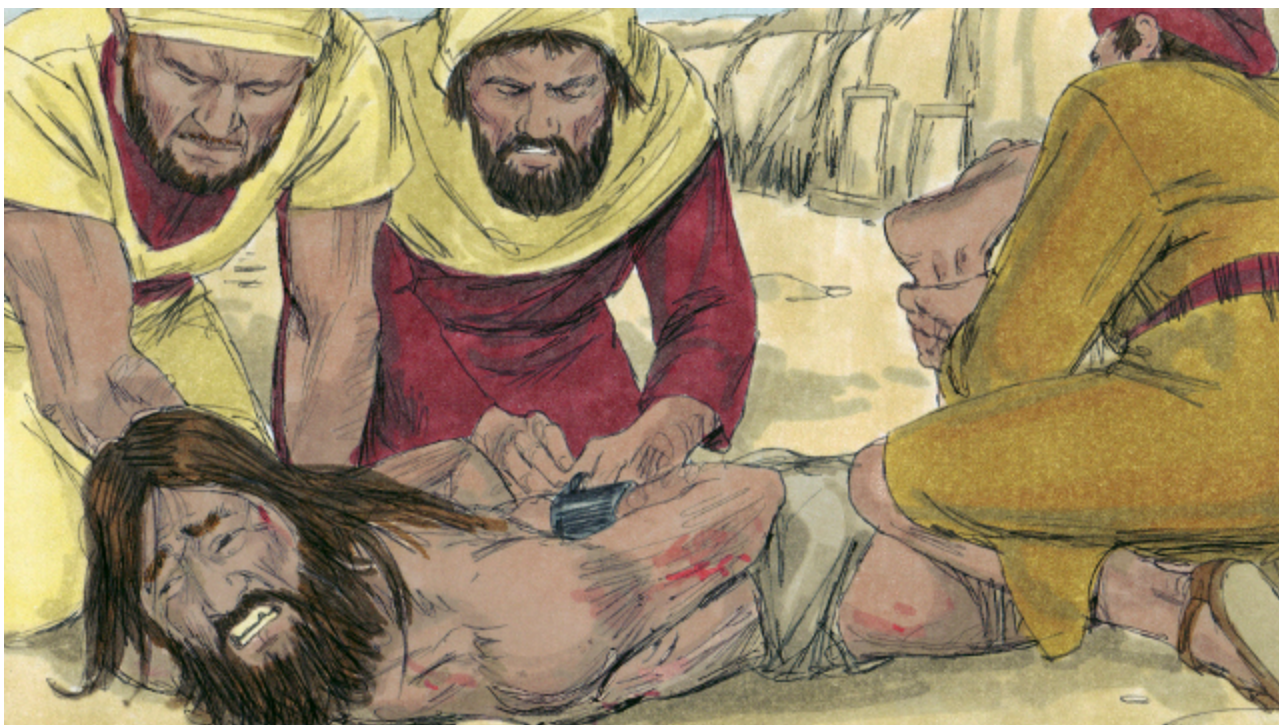
۳۲. ایسا جتنی مردے و نادراہین جنینیا دراہ کنت

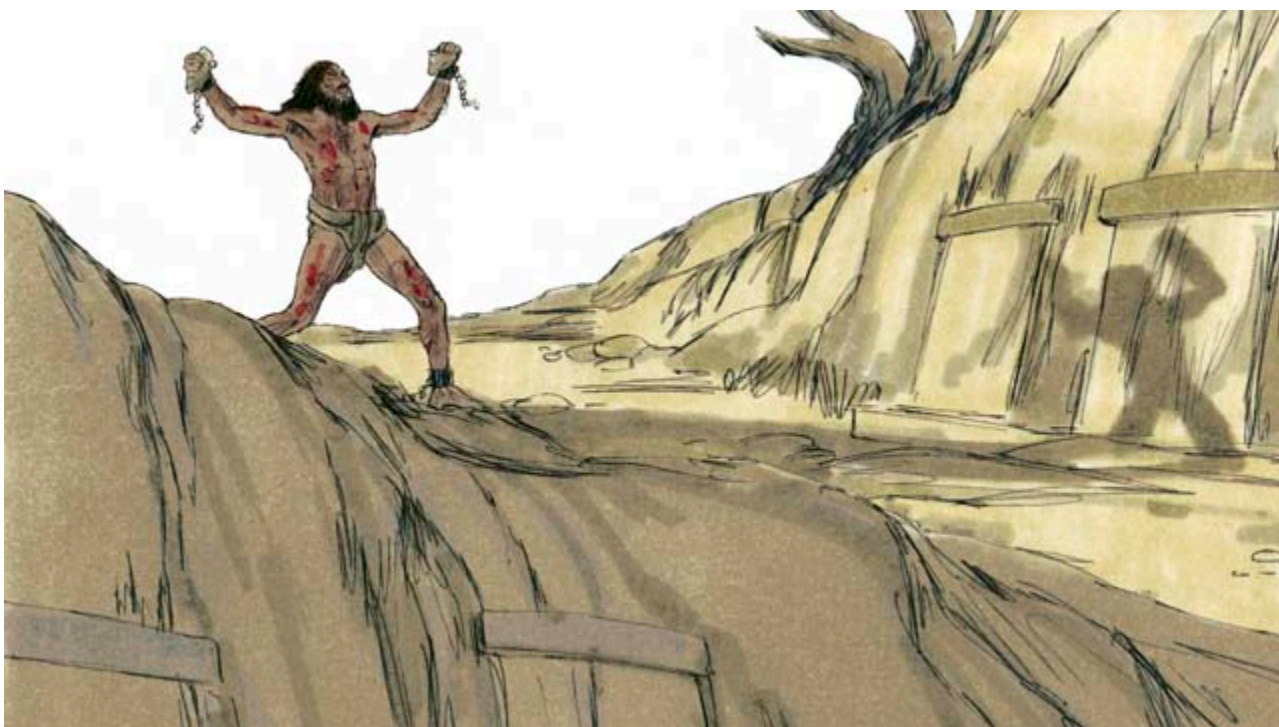
ایسا بوجیگئے سَرا گون وتی مُریدان ہما دمگا شت کہ اودا دگہ کئومے نشتگا۔ اَ کئومئے نام «گراسی» اَت. ایسا و آییئے مُرید
ہُشکپا سر بوتنت و چہ بوجیگا ایر اتکنت.

وہدے ایسا چہ بوجیگا ایر گپت، چہ شہرئے مردُمان یگے کہ چئی گنوکے اَت گون آییَا دُچار گپت.

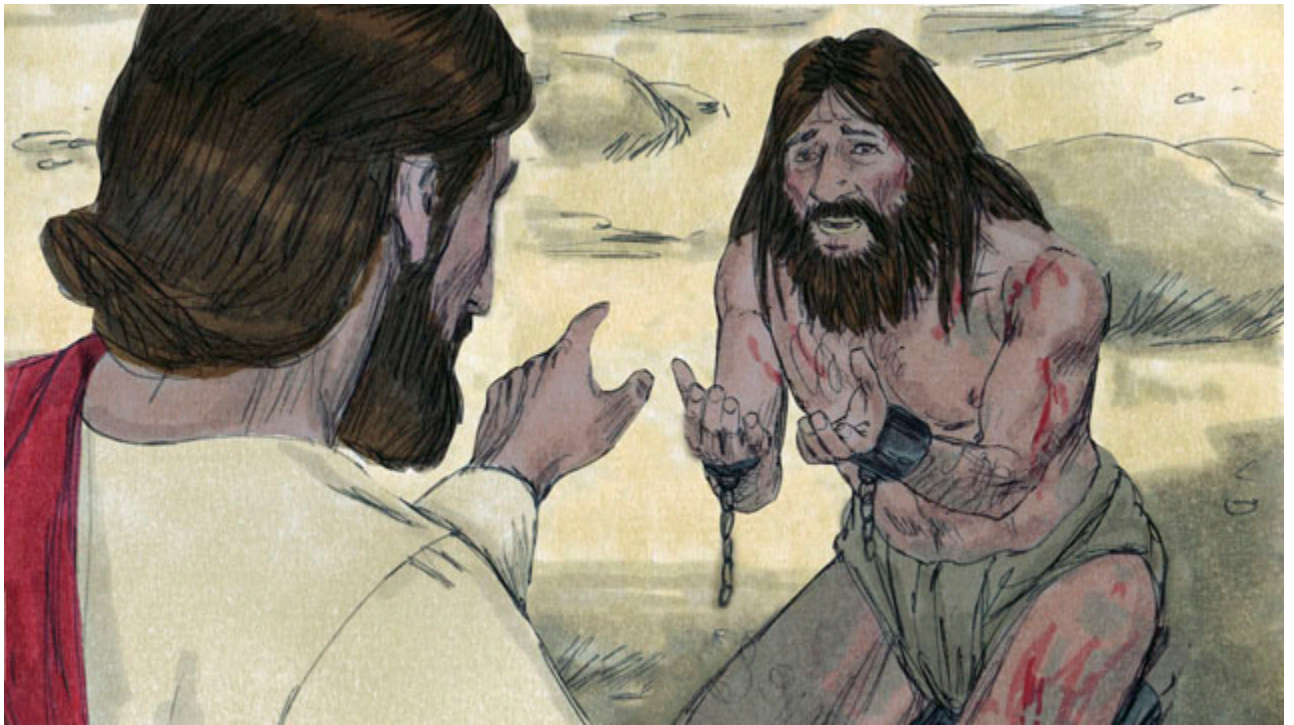
آ مرد آنچش زورمند آت که گسا آداشت نځرت. برے برے مردمان آییئے دسټ و پاد گون زمیلاڼ بستنت، بله آییا زمیل هم پرؤشتنت.

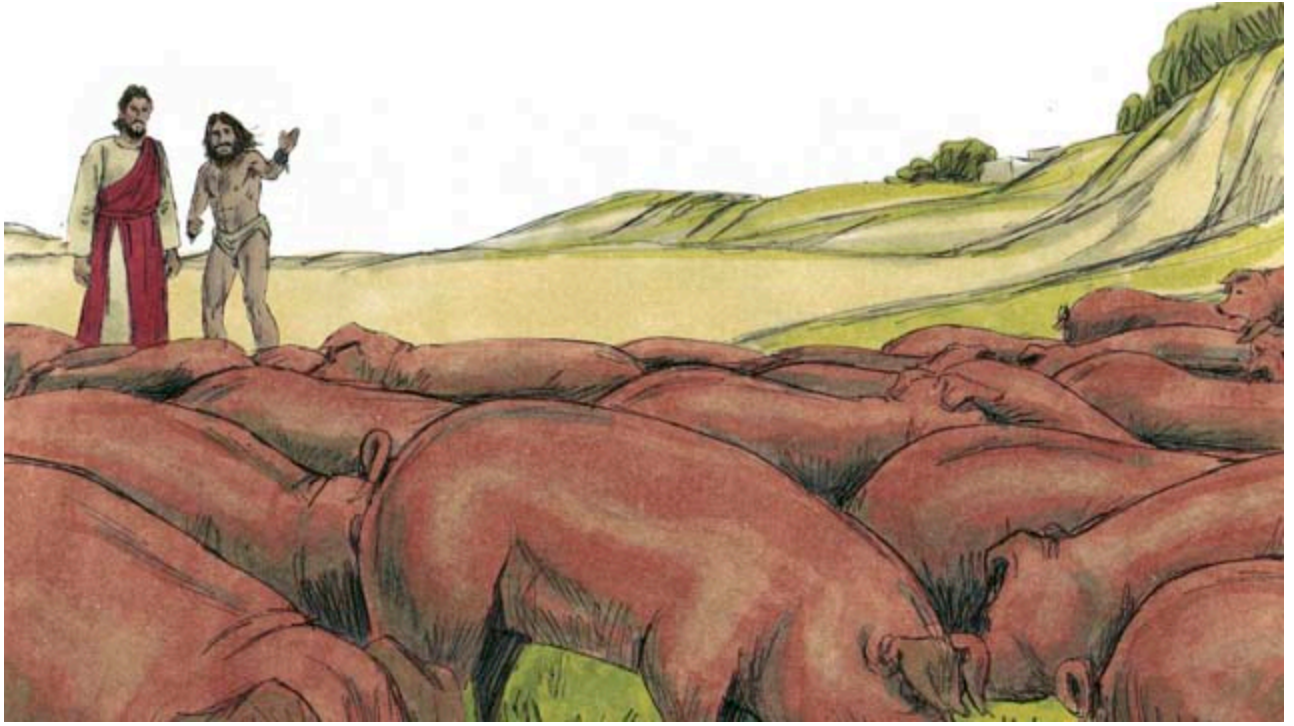
آ مرد هما دمگئے کبرستانا ښتگات. پُچی گورا نیستات و روچ و شپ کوگاری ځرت و هر وهدا وټا گون سنگان بُرتی.

نون آ مرد ایسائے کِرا آتک و آییئے پادان گپت. ایسایا گون چنّا هَبر گُرت که آ مردئے سَرا آت، گوشتی: «اے مردا یلّه بدئے.»

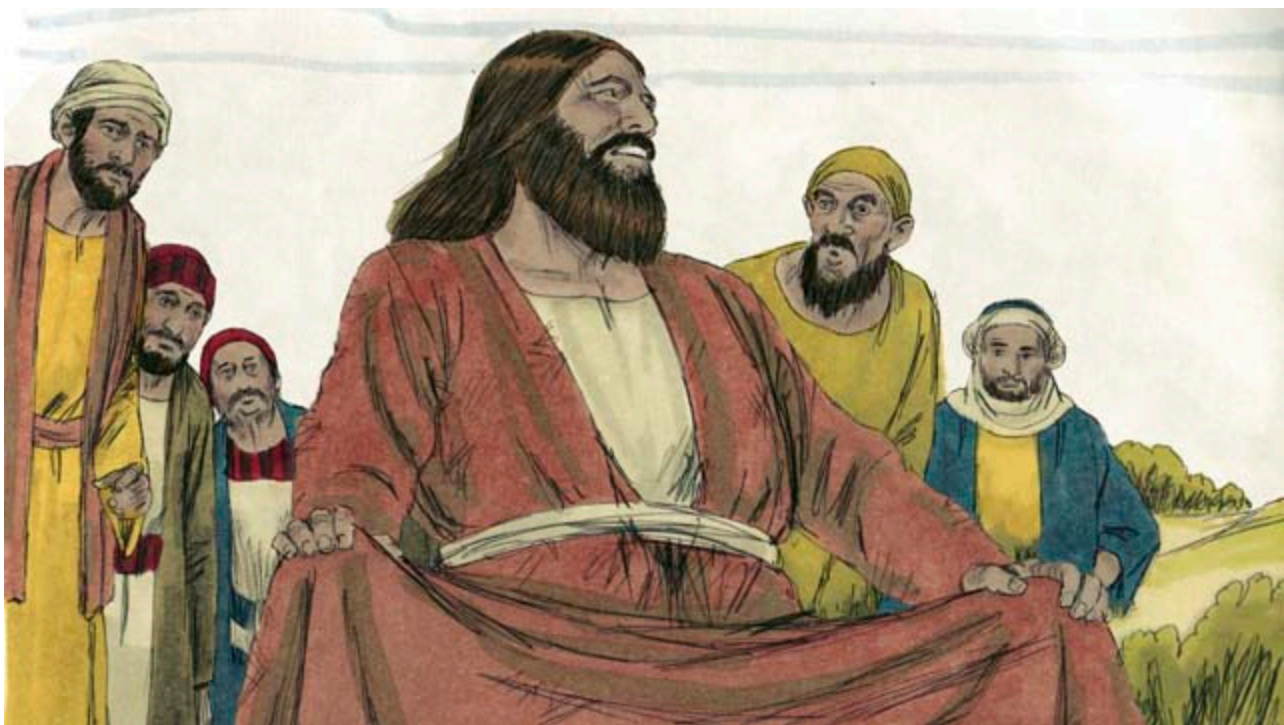
چنّا گون ترُندین تنوارِیا پَریات گُرت و گوشتی: «ایسا، او مَزَن شانین هُداے چُک! ترا گون من چه کار انت؟ ترا هُداے سوگند انت، منا آزاب مدئے.» ایسایا چه چنّا جُست گُرت: «تئی نام کئے انت؟» آییّا پَسُو دات: «مَنی نام لَشکر، انت پَرچا که ما باز این.»

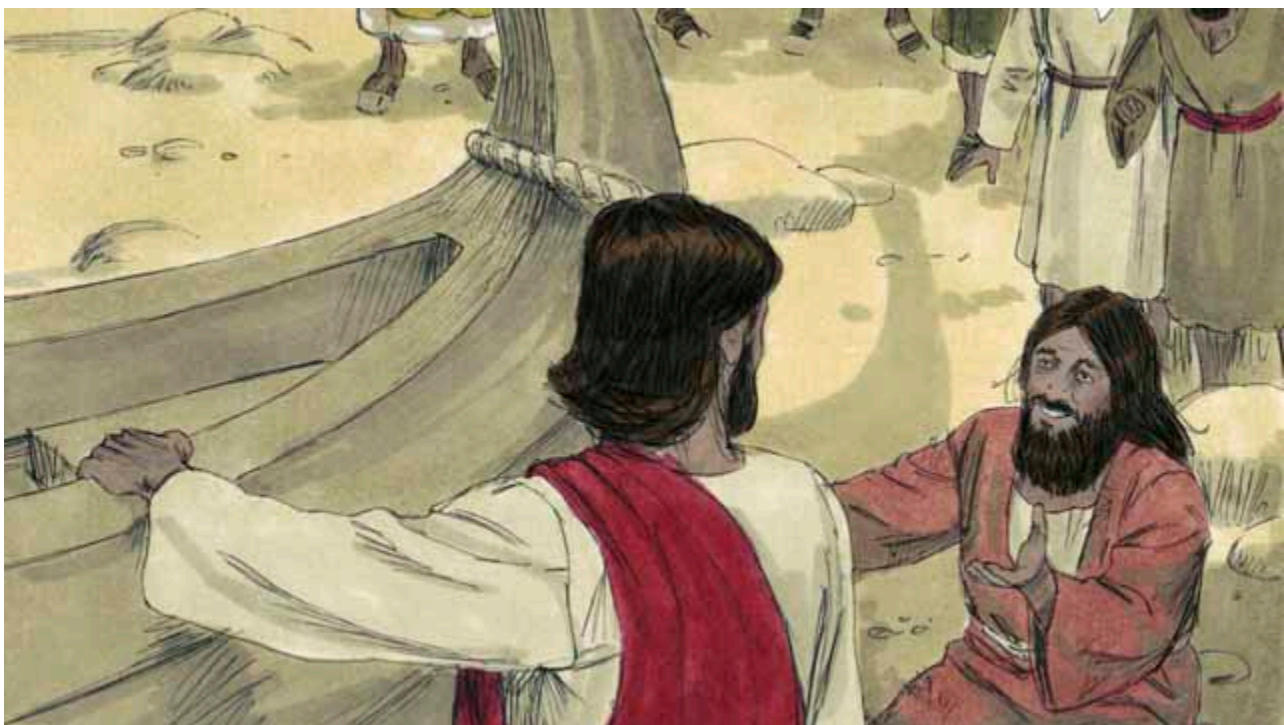
چَنان گُون ايسايا دزبندی گُرت: «مهربانی بکن مارا چَه اے مُلکا مگش». هَمودا، جُمپینے سرا، هوگانی رَمگے چَرگا ات، چَنان گُون ايسايا دزبندی گُرت: «مارا بلّ که اے هوگانی جِسمِا پُترین». ايسايا گوشت: «شَر، هَمے کارا بگنیت».

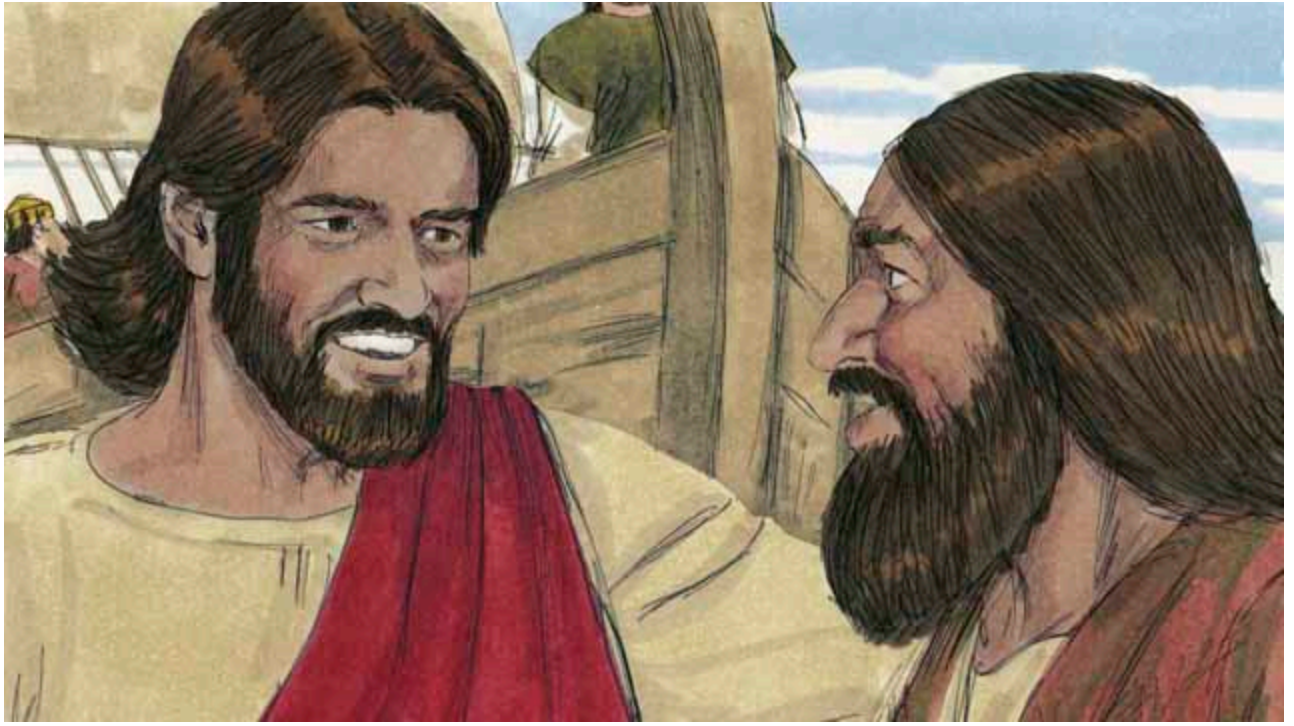
چَنان آ مرد يَلَه دات و هوگانی جِسمِا پُترتنت و اناگت، هوکّ چَه جُمپا اير کپتنت و مَزَن گورما بُگتنت. آ کيساس دو هزار هوکّ اتنت.

هوگانی شوانگ هم همودا آتنت. وهدے آیان اے چیز دیست، دیم پھ شہرا تئک و مردمش هال داتنت. مردم چہ شہرا چئی مردئے چارگا آتکنت. بلہ نون آ مردا پُچ و پوشاک گورا آت و پھ هوش و سار اودا نشتگآت.

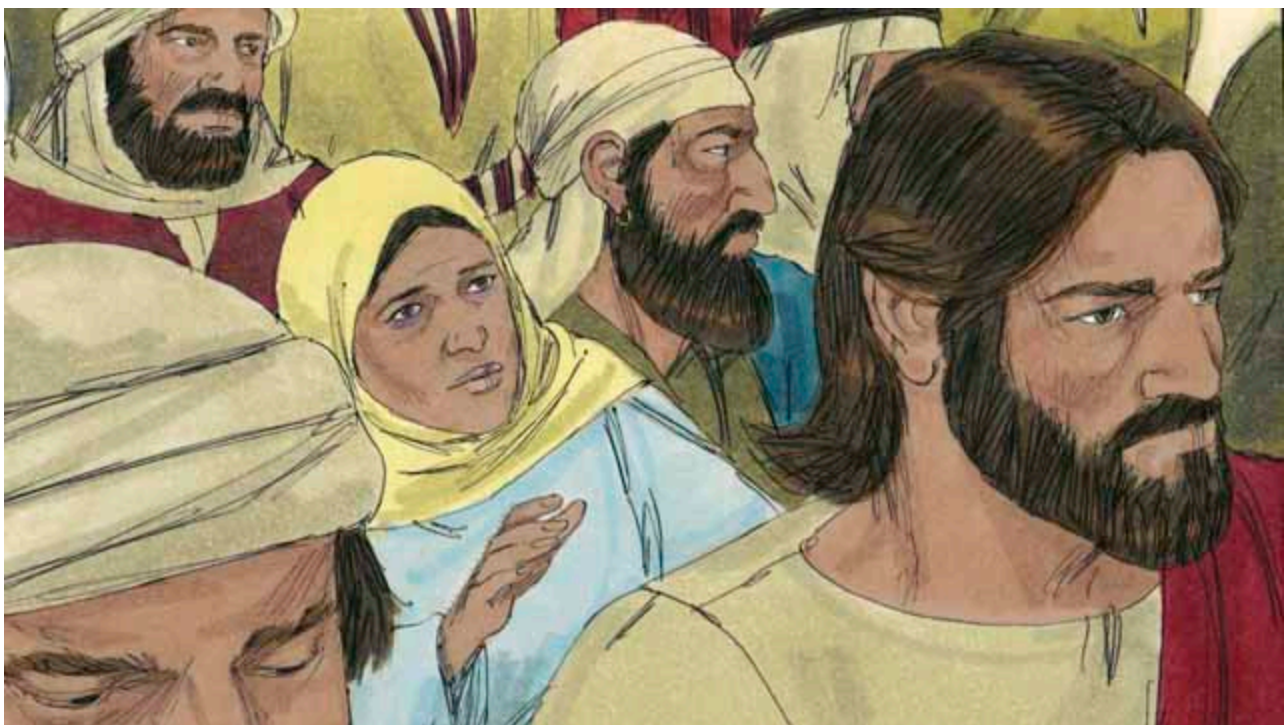
مردمان باز ترسیت و گون ایسایا گوشیش که مئے سرڈگارا یلہ بدئے و برئو. ایسا بوجیگا سوار بوت. هما مرد که ایسایا آییئے چن در گرتگاتنت آتک و چہ ایسایا دزبندی ای گرت که پل من تئی همرآ بان.

بله ایسایا گوشت: «مَن لوٿان که تنو وٽی لوگا برئو و وٽی مردمان هال بدئی که هُدايا چُون تنیی سَرا رَهم کُرتگ.»

آ مرد شُت و سَجَّهین مردمی هال دانتت که ایسایا چُونین کارے په من کُرتگ. هَرکسا که اے کِسّه اِشکُت هئیران بوت.

ایسا مزن گورمے دومی دستا شت و سر بوت. مردمانی مزنین رُمبے آییئے گش و کرا مچ بوت. همے مزنین رُمبا جَنینے گون ات کہ دوازده سال ات آییئے هون بند نبوتگات. په وتی الاجا مزنین رنجے گشتگاتی و وتی سَجَّهین زَر و مالی هم هرچ کرتگاتنت، بله دراه بئیگئے بدلا ناجوژتر بوتگات.

آییا پئسرا ایشکگات که ایستایا بازین نادراھے دراه کُرتگ. آییا جیژت، اگن من ایسائے پُچان دَسْت بَجَنان، اَلَم دراه بان. گُڑا ایسائے پُشتا اتک و ایسائے پُچی دَسْت جَتنت و آییئے هون هَما دَمانا بند بوت.

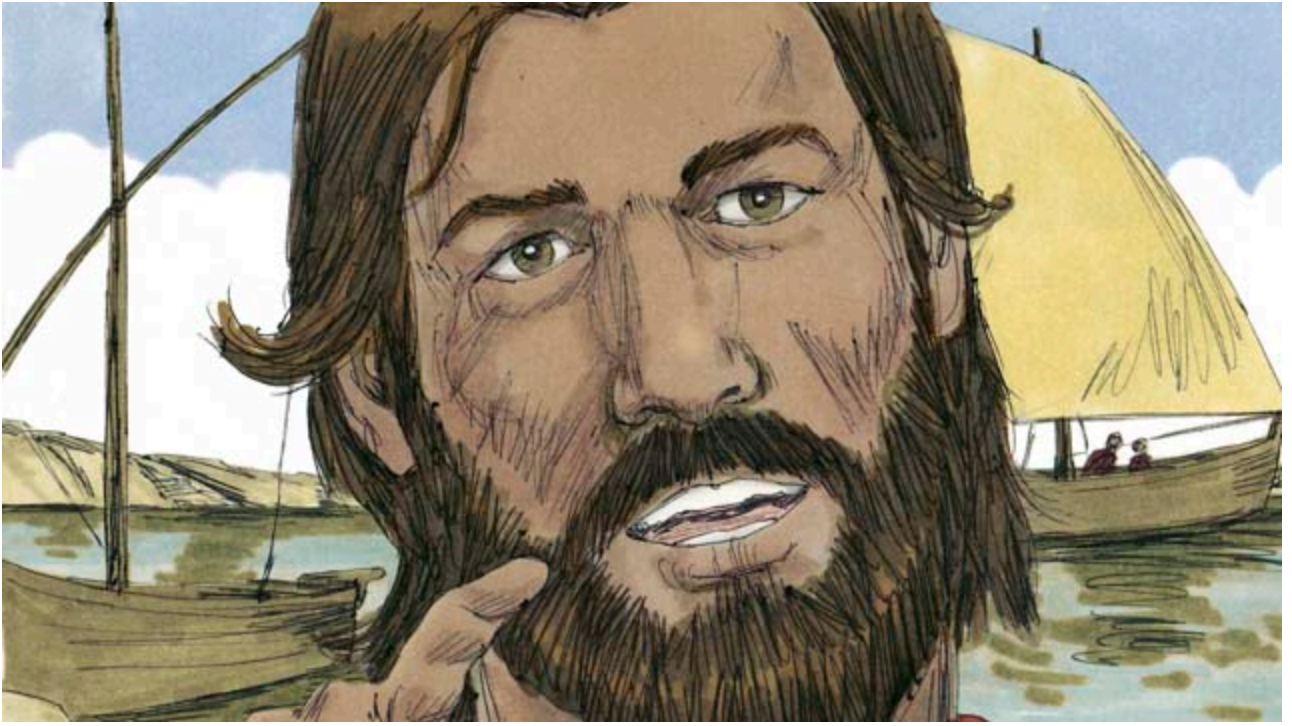
ايسایا هَما دَمانا زانت که يَک واک و کُدرتے چہ من در آتکگ. گُڑا آييا چَک تَرَيَنت و جُستی گُرت: «کُنيا منی پُچ دَست جَنت؟» مَريدان گوشت: «بازين مَرُدَميا تَرا اَنگَر کُرتگ و گورگند جَنگا انت. تنو پَرچا جُستا ائے که منی پُچ کُنيا دَست جَنت؟»

بله هَما جَنينا که ايسائے پُچ دَست جَنت انت، آ سَجَھين کَسَها سرپد آت و پَہ تَرس و لَرز ايسائے پادان کَيت و گوشتی که من اے کار کُرتگ و دراه بوتگان. ايسایا گوشت: «تَنبي ايمان تَرا دراه کُرتگ. برنو سَلامَت و اَيمن باتئے.»

چہ پاکین کتابا کِسَّہے کہ مَنائے انجیل در ۸ بند ۲۸ تان ۳۴، در ۹ بند ۲۰ تان ۲۲؛ مَرکاسئے انجیل در ۱۵؛ لوکائے انجیل در ۸ بند ۲۶ تان ۴۸ نییسگ بوتگ.

۳۳. دِهکائے کِسَّہ

یک رُوحے ایسا مَزَن گورمئے لمبا مردمانی مَزَنین رُمبیا تالیم دئیگا ات۔ باز مردُم ایسائے تالیمئے اِشکُنگا آتکگات، بلہ پہ اے سَجَّہین مردمان اوشتگئے جاگہ کَم ات و ایسائے تنوار آیان شَرِیئے سَرا رَسگا نہ ات۔ کُڑا ایسا بوجیگیا سوار بوت و چہ مَزَن گورمئے لمبا کُمک دور شَت و چہ بوجیگئے تھا مردُمی تالیم دانتنت۔

ایسایا کِسَّہے اُورت: «یک دِہکانے پہ تھمئے چَنڈگا شَت، تھمانی چَنڈگئے وِہدا لَہتین تھم راہئے سَرا رتک و بالی مُرگان راہئے سَرئے سَجَّہین رتکگین تھم چِت و وارتننت۔

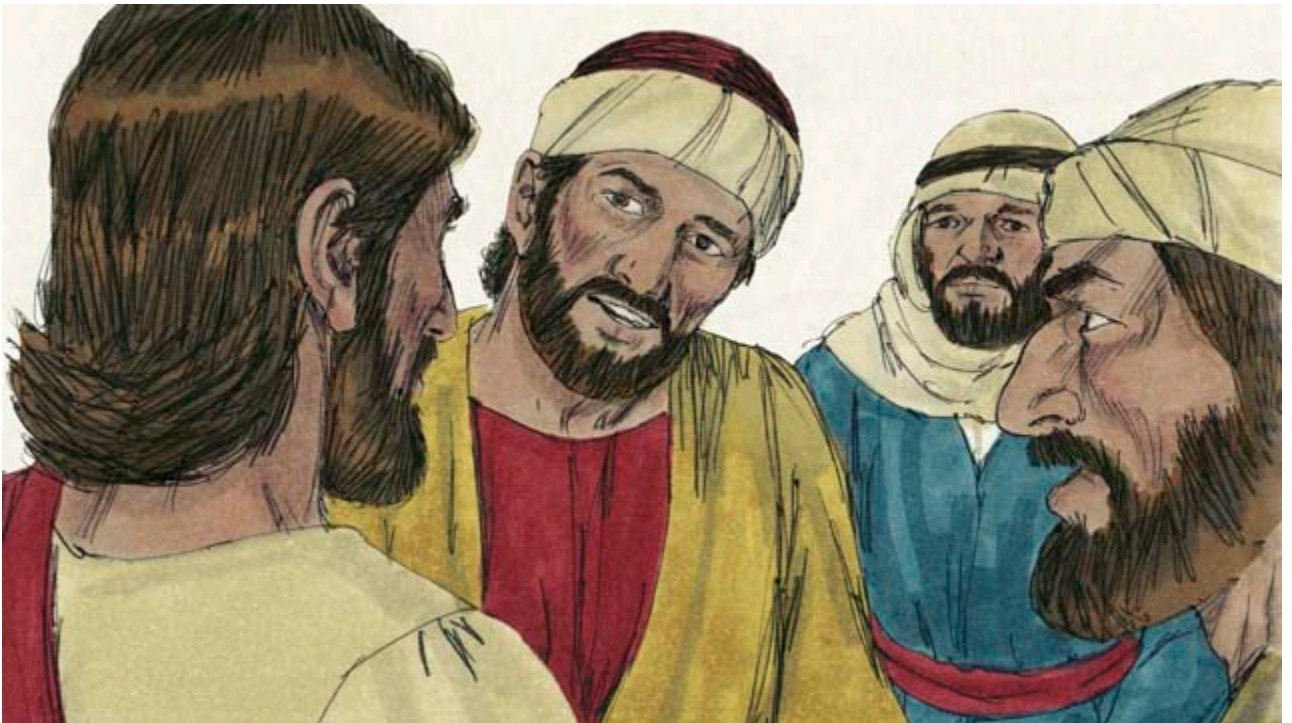
لهٽين ٿم ڏل و ڏوڪاني سڙا رتڪ ڪه اودا هاک ڪم آت. پميشڪا زوت رُست و سبز بوتنت ڪه ڏگار تلگ آت. بله آياني ريشگ زمينا جهل نشنت و پميشڪا آ ڇه روچي تڙندين گرميا هُشڪ بوت و مُرتنت.

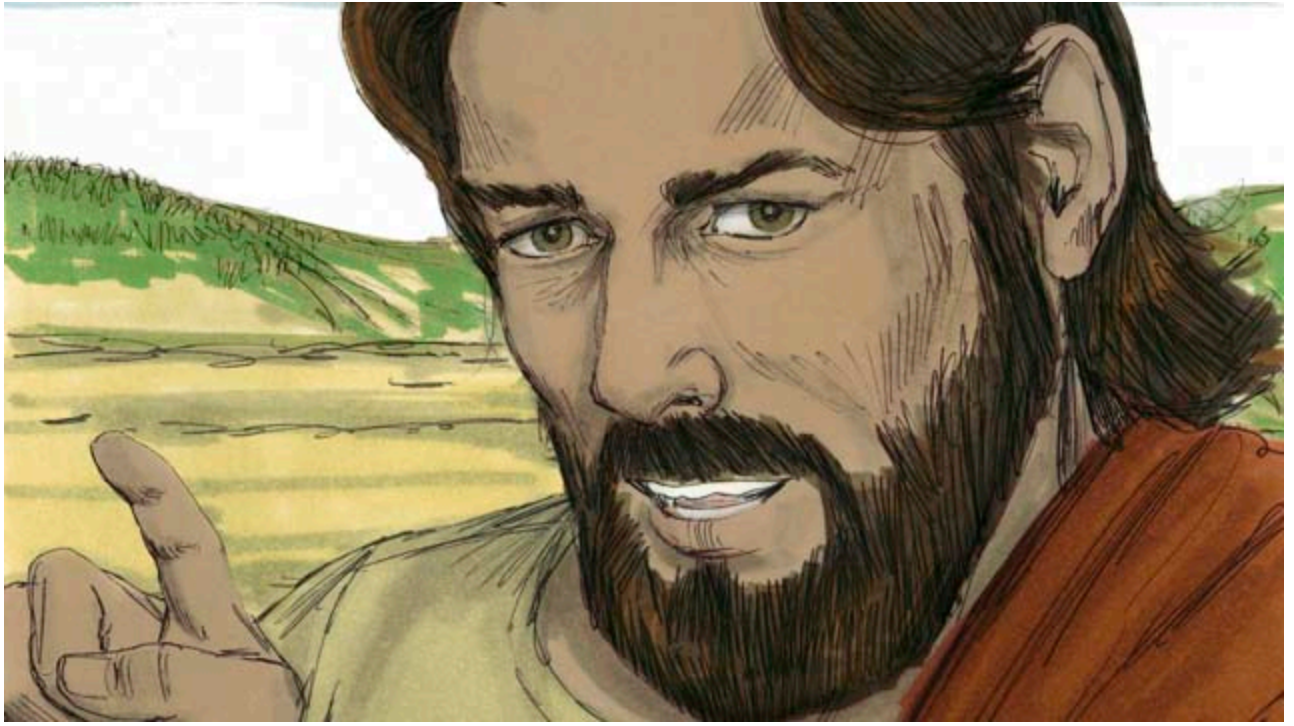
لهٽين ٿم شير و چرگاني ٿها هم رتڪ و شيران آياني رُست و رُڊوم داشت. اُٿم ڪه شير و چرگاني ٿها رُستنت آيان بر و سمر ندات.

لہتین ٹھم شریں زمینا رتک، اودا رُست و بر و سمرش دات، جاہے سی سَری، جاہے شست سَری و جاہے سد سَری. ہرگس کہ
ہُدائے راہا گرگ لوٹیت، منی ہبران دِلگوش بکنت.»

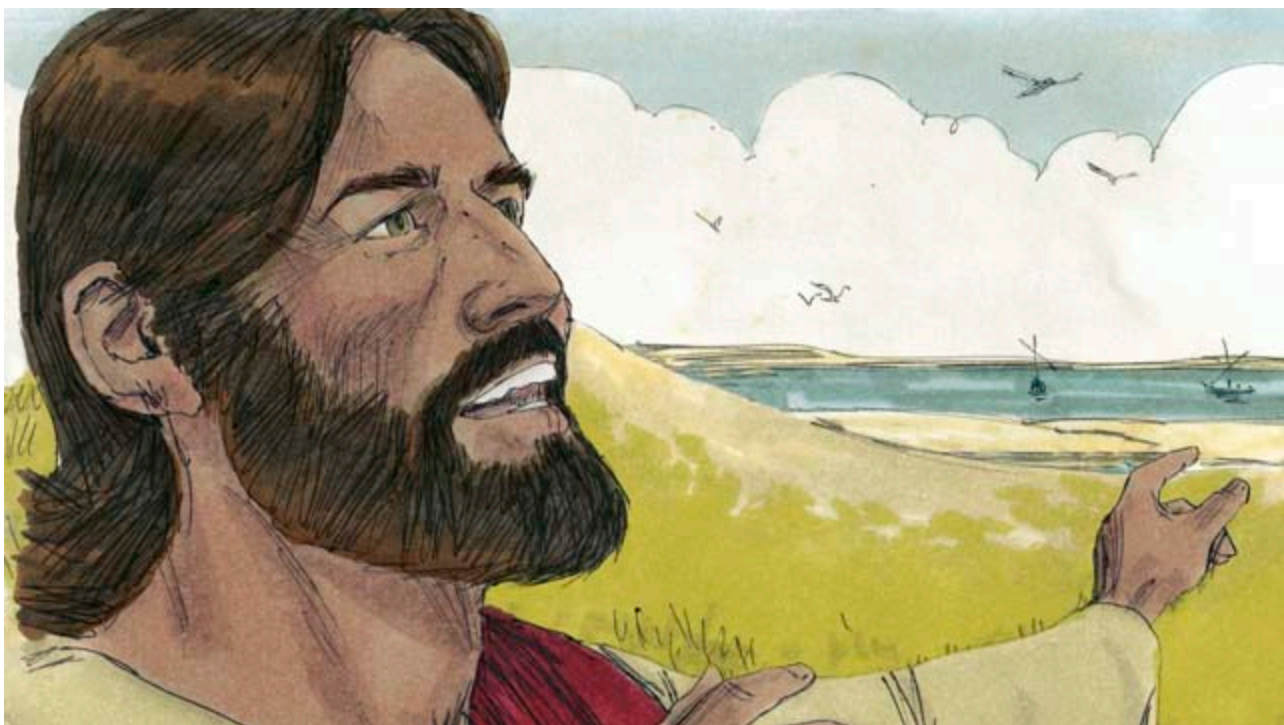
مُريد اے کِسَّہا سَرِید نبوتنت. ایسایا کِسَّہا پہ آیان مانا گُرت و گوشت: «ٹھم هُدائے هَبر آنت. راه هَما مردم انت کہ هُدائے هَبران اِشگُنت،
بله سَرِید نبیت و شیتان کنیت و چہ آییئے دلا هُدائے هَبران دَر کنت. اے پَیمین مردمے هُدائے هَبرانی نیمگا هِچ دِلگوش نکنت.

ٺُل و ٺُوكين زمين هَما مردم انت كه هُدايَ هَبران اِشكُنت و پِه وَشَي مَنيتِش. بلَه وَهَدِے كه اَ تَكليپَ بيت يانكه چِه دِگَه مردمانى نيمِگا
آزارِے رَسيتى، دَمانا چِه هُدايا سيديت و دورَ بيت و هُدايَ سَرا باورَ كنگا يَلَه دَنت.

شِرَ و ٺَنگَرين زمين هَما مردم انت كه هُدايَ هَبران گوشِ داريت، بلَه دُنيابى پَرِيشانى و مال و زَرَّي مَچَ كنگيَ دُما كپيت. كَمَے وَهَدا
رَند آ گونَ هُدايا مَهر كنگا يَلَه دَنت و وَتِ سَجَّهين دَلگوشا گونَ زَرَّ و دُنيائى آ دِگَه چِيزانَ كنت، پَميتشكا هُدايا وَشَنود و زَزا كُرت نكنت.
اَے مردمَ گَندمنِے هَما هُوشَكُنِے پَنيما انت كه بَرى پَر نيت.

بَلَّه شَرَّين زَمين هَما مَرْدُم اِنْت كِه هُدائے هَبَران گُوش دَاريت و باوَر كِنْت و شَرَّين بَر و سَمَر دَنْت.»

چَه پاكين كِتابا كِسَّه كِه مَتائے اِنجِيل دَر ۱۳ بَند ۱ تان ۲۳؛ مَركاسُے اِنجِيل دَر ۴ بَند ۱ تان ۲۰؛ لوكائے اِنجِيل دَر ۸ بَند ۴ تان ۱۵ آ
نَبيسگ بونگ.

۳۶. ایسائے دِگہ لہتین تالیم

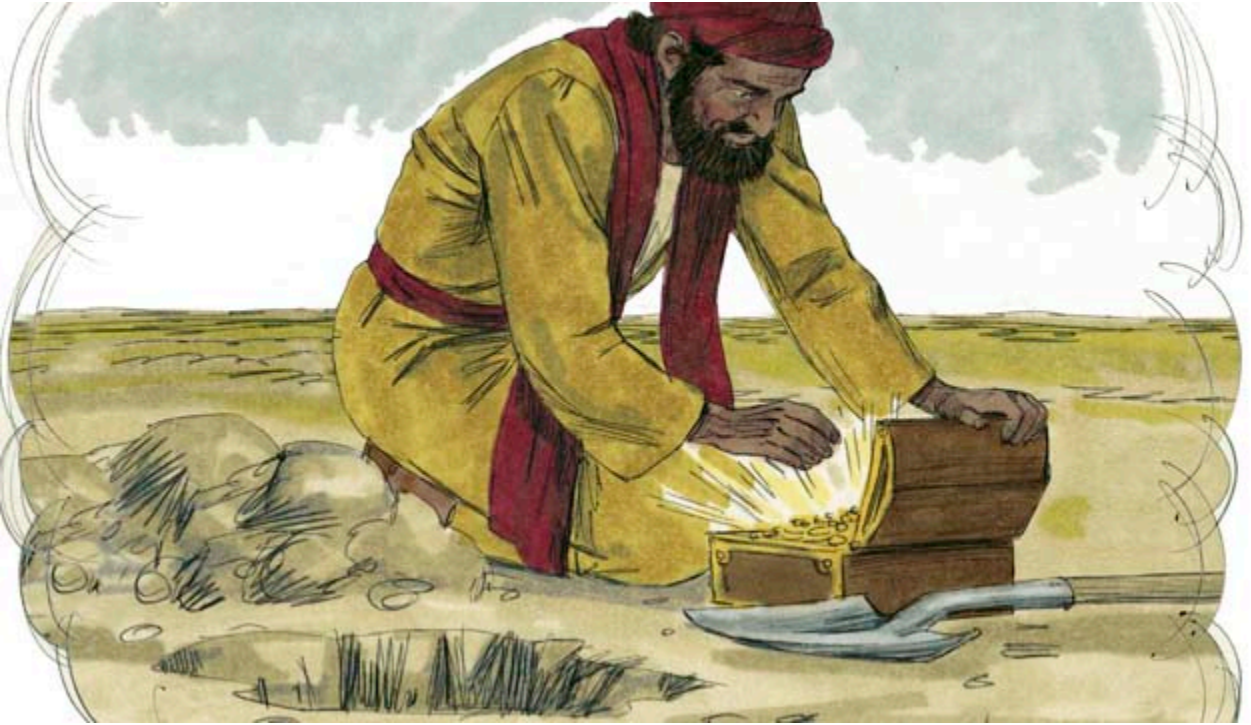
ايسٽيا آسماني بادشاهي ٻارنوا دڳه بازين ڪسڻه آورت، مسال، »هڏائے بادشاهی، ٿيلڪاهڻے ٿهڻے پئما انت، كه مردميا وٽي ڏگارا ڪشت. شما زانيت كه ٿيلڪاهڻے ٿهڻ ڇه اے دڳه ٿهمان گستر انت.

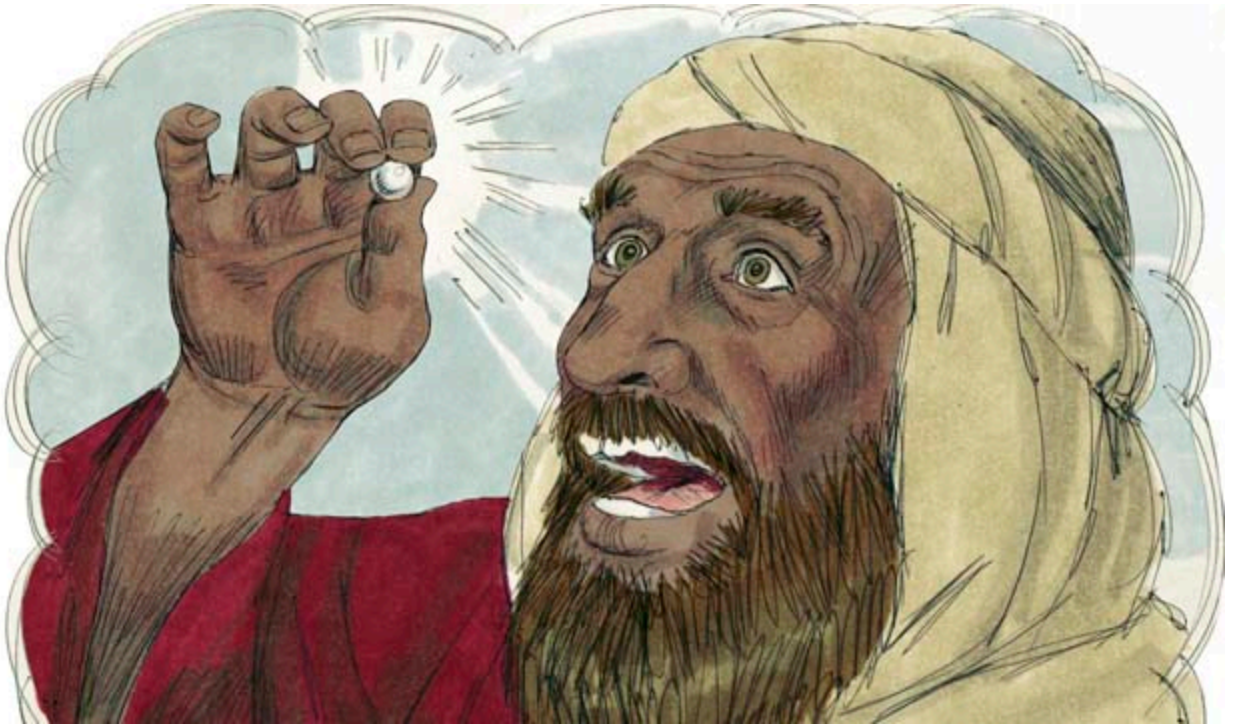
بله وهڏے ٿيلڪاهڻے ٿهڻ رڊيت، ڇه اے دڳه سڙگان بُرتر بيت، درڇڪڻے پئما بيت و بالي مُرگ آيئے تاک و لمباني ڇيرا آرام ڪننت.»

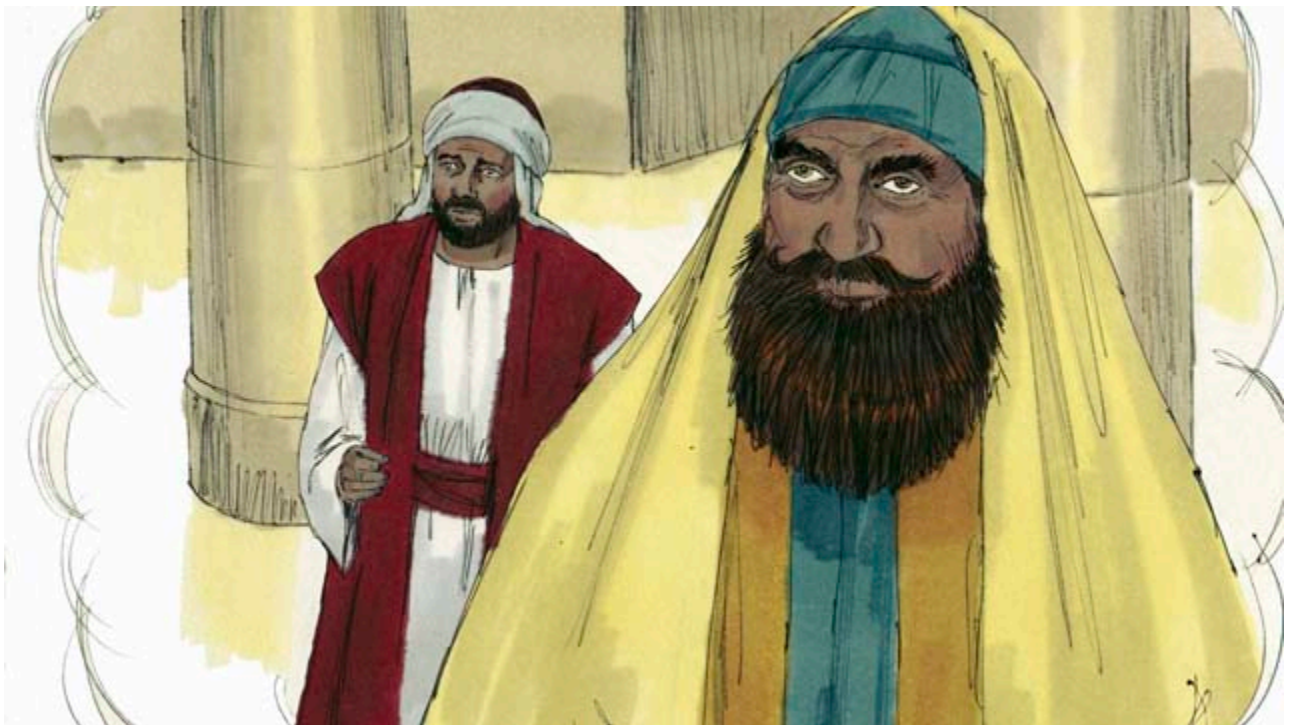
ايسٽاڻا ڊگه ڪِسَهي اُورت: «هُدائي بادشاهي، هما هُميرئي پئما انت كه آرتا ماني گننت و سَجَهيِن آرت گوات گيپت.»

«هُدائي بادشاهي، هما گنجئي پئما انت كه ڏگاريا چير دئيگ بوتگ. و هدي گسي دري گيجيت دلي باز لوئيت كه اء گنج مني بيت. آ باز گل بيت، گنجا پدا چير دنت و رثوت و وتي سَجَهيِن مال و هستيا بها كنت كه هما ڏگاريا بها بزوريت كه همودا گنج گل انت.»

«هُدائے بادشاہی ہما گرانقیمتین مُرواردئے پیما انت کہ و ہدے سئوداگرئے دستا گپیت، گڑا سئوداگر رثوت و وتی سَجَّہین ہست و نیستا بہا کنت کہ ہما مُرواردا بگپیت.»

لہتین دیندارین مردما ہنیال کُرت کہ ہدا مارا پہ وت زوریت پرجا کہ ما شرین کار کنگا این. آ مردمان اے یگہ مردم اینر جنتت و گوشنتت کہ شما گنہکار ایت و دینا شر کارمرز نگنیت. گڑا ایستایا پہ آ مردمان کسھے اُورت: «یک زندے دو مردم پہ دوا کنگا پرسیشگاھا شنتت. چہ آیان یگے مالیاتگیرے ات و دومی دینی پیشواے ات. (مالیاتگیرانی کار ہمیش ات کہ چہ مردمان زر بزورنت و ہاکمان بدینیت. مالیاتگیر آ دگہ مردمان دوست نبوتنت.)

دینی پیشوایا چُش دُوا کُرت: «او هُدا! تئی مَنُتوار آن که من اے دِگه مردُمائی پئِما دُرّ و ردکار و زَنهکارے نه آن و اے مالیاتگیرئے پئِما هم نه آن.

مِسال، من هَپتگے دو رُچ، رُچگَ داران و منا هَر زَرّ و مالے که رَسیت من اے زَرّانی دَهیگا دَنیان.

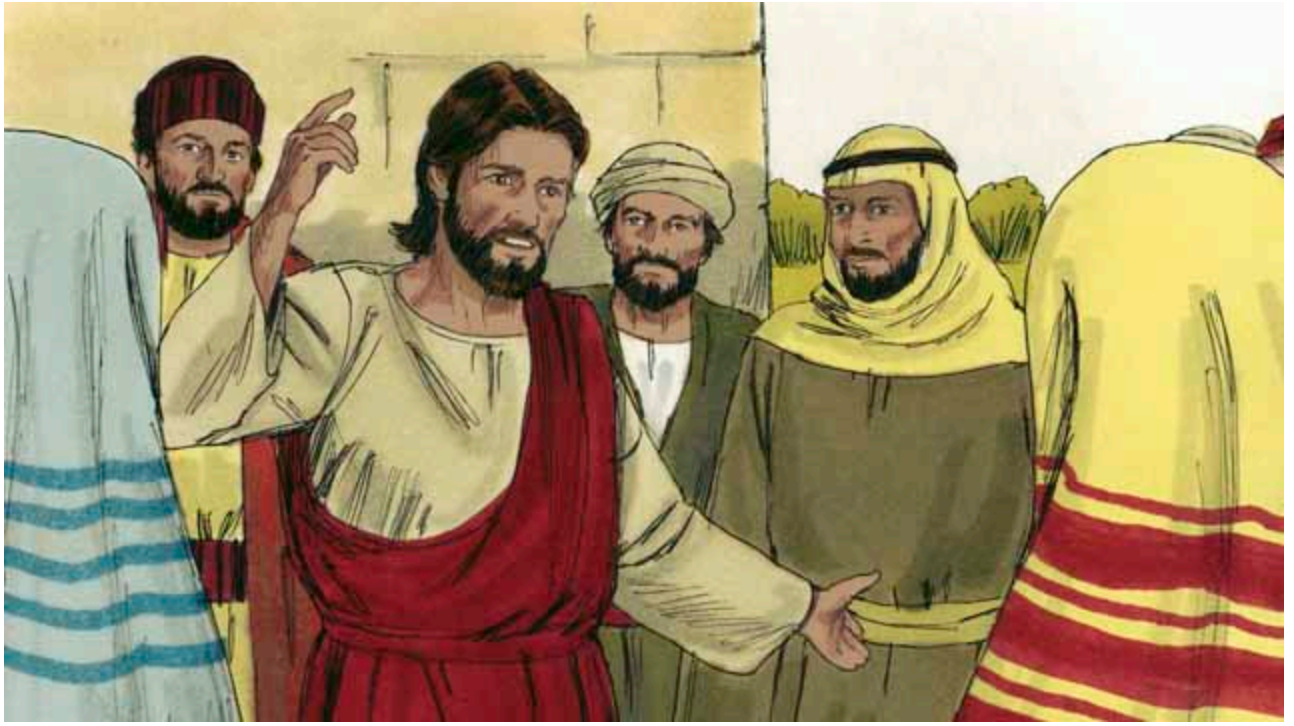
بله مالیاتگیر چه دینی پیشوایا دور اؤشتاتگآت و آسمانی هم نچارت. دستی وتی سینگا جت و دواپی کُرت و گوشتی: «او هُدا! تْرا منی سَرا بَزْگ بات که من گُنهکار ے آن.»

پدا ایسایا گوشت: «مَن شُمارا گوْشان، هُدایا مالیاتگیر ے دوا اِشْکُت و آ هُدائے چَمان نیک و پَهریزکار بوت. بزان هَرگس که وَا مَزَن زانت، هُدا آییَا گمَشَرِب کنت و هَرگس که وَا جَهل و ایردست مَنیت، هُدا آییَا وِشنام و شَرِپدار کنت.»

چہ پاکین کتابا کِسہے کہ مَنّائے انجیل در ۱۳ بند ۳۱ تان ۴۶؛ مَرکاسئے انجیل در ۴ بند ۲۶ تان ۳۴؛ لوکائے انجیل در ۱۳ بند ۱۸ تان ۲۱، در ۱۸ بند ۹ تان ۱۴ نییسگ بونگ.

۳۵. پُرْمِهْرِن پَتّے کِسّہ

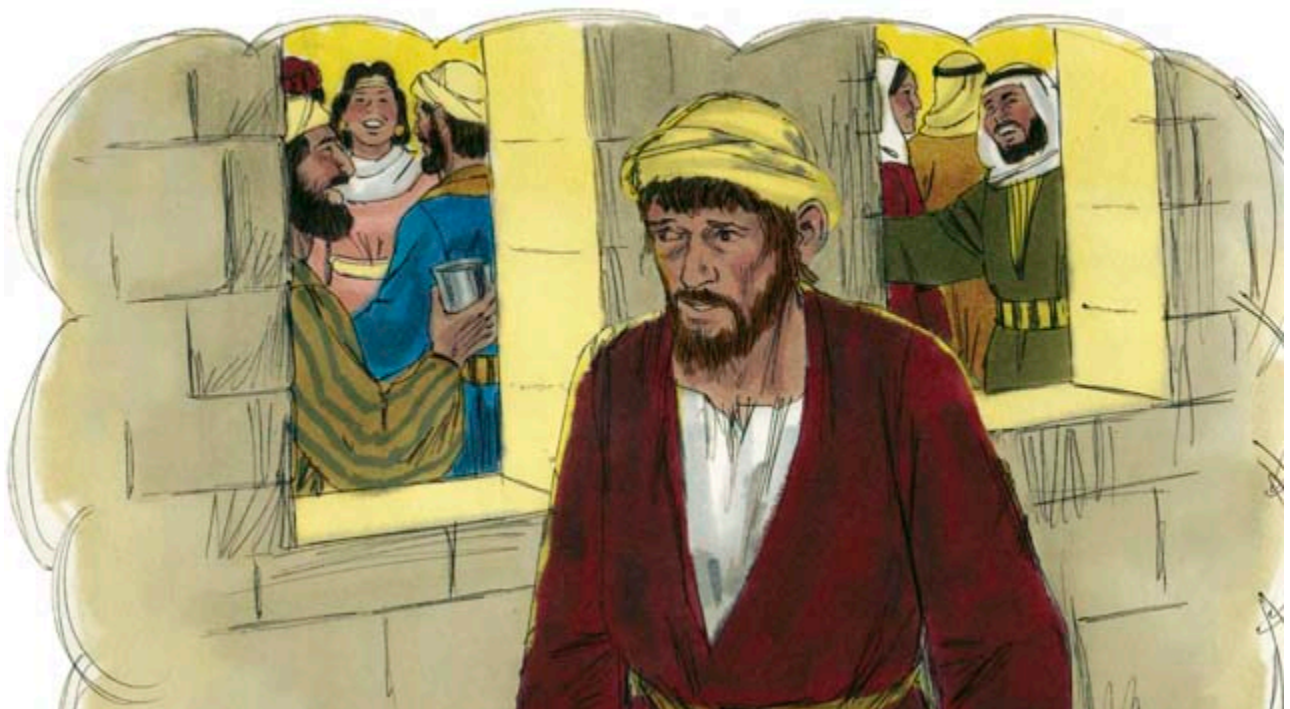
يک رُوحے ایسا بازیں مردُمیا تالیم و درس دئیگا اَت کہ آبیئے چپّ و چاگردا نِشتگا اَننت. چہ آیان لہتین مالیاتگیر اَننت و دِگہ لہتین
انچین مردُم اَننت کہ آ موسائے شَرِیتئے شَرّین مَنوگر نہ اَننت.

لہتین دینی پِشوایا دیست کہ ایسا گون آ مردُمان سَنگنتئے پیما هَبَر گنگا اِننت. آ وَت مان و تا گوشگا لَگنت کہ ایسا شَرّ ننگا اِننت. و هدے
ایسایا آیانی گپّ اِشگنت، پہ آیان کِسہے اُورتی.

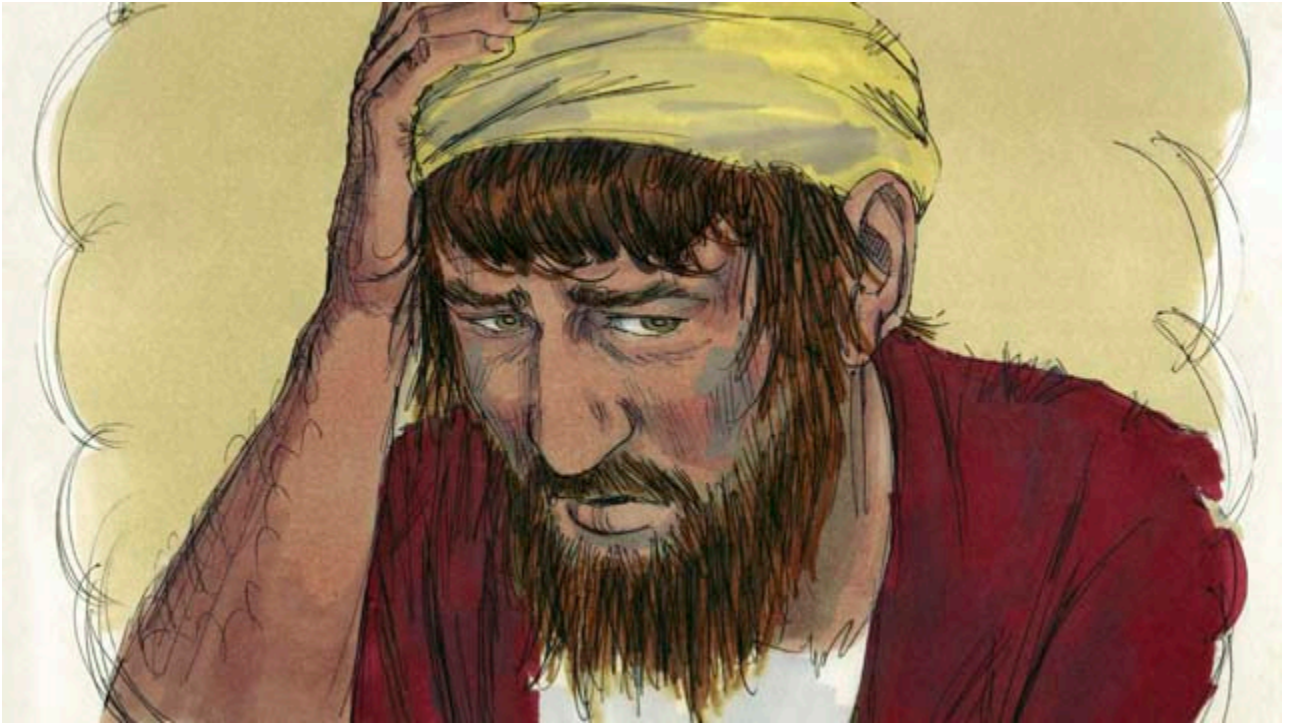
«يک مرديا دو مردين چک هستات. گسترين چگا گون پتا گوشت: «او مني پت! من همه اتون وتي ميراسا لوٿان.» گزا پتا وتي مال و هستي دوين چگاني سرا بهر گرت.

گسترين چگا دمانا وتي بهر يکجاه گرت و دورين ملکيا شت و هرچه که آييا هستات په هئوسناکي و ائپاشي گاري گرتنت.

رَنداً، هَما مُلکا که گسَترِین چُکّ اودا اَت مَزنِین دُگالے گِیت. آبیئے کِزا هِچ زَر نِیست اَت که پَه وَت وِراک بزوریت. رندا آبیّا هوگانی چارِینگنِے کارِے رست. اَ اَنچُش بَزگ و شَدیگ اَت که لوئِتی هوگانی وِراکان بوارت.

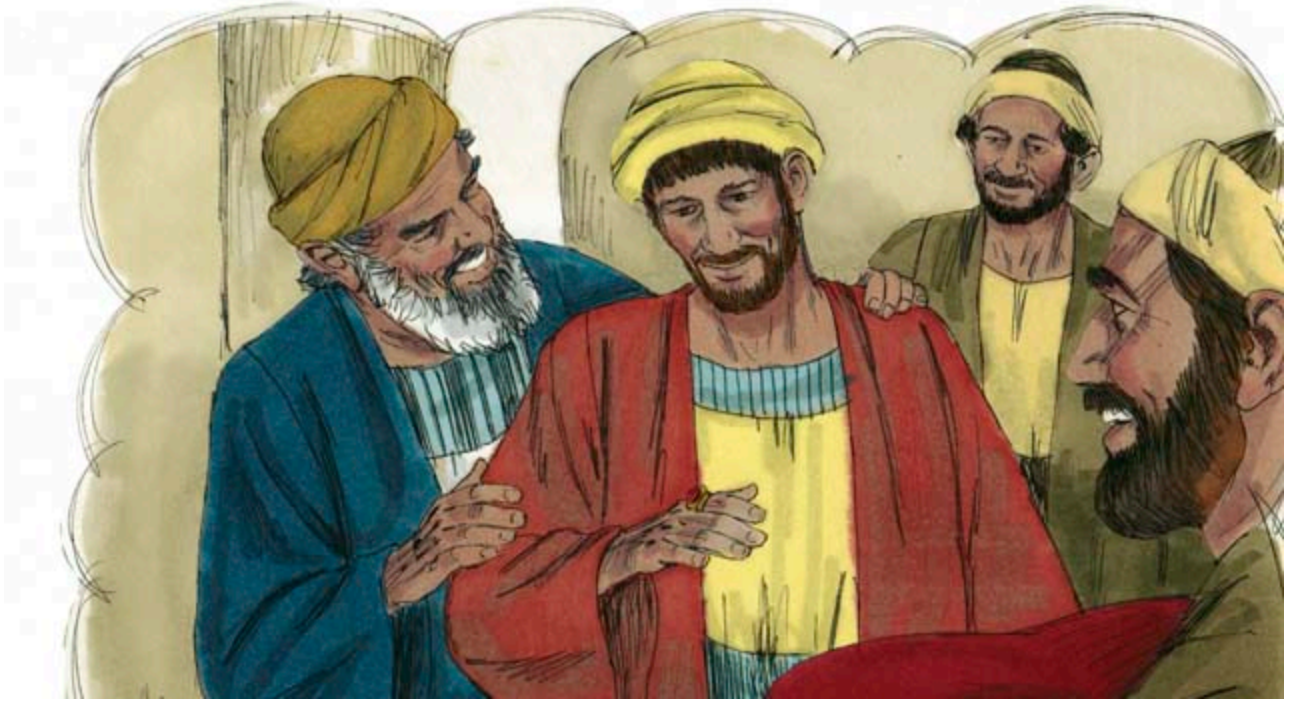
گُڈسَرا گسَترِین چُکا گون وَت گوشت: «مَن چَے گنگا اَن؟ مَنی پِئِے سَجّهین هِزمتکاران سِیرا وِراک رَسیت و مَن اِدا شُدا مرک اَن. مَن وَتی پِئِے کِزا رنوان و آبیّا گوشان که مَن نکِزان تِیی چُکّ گوشتگ ببان، مَنا وَتی هِزمتکارِے بکن.

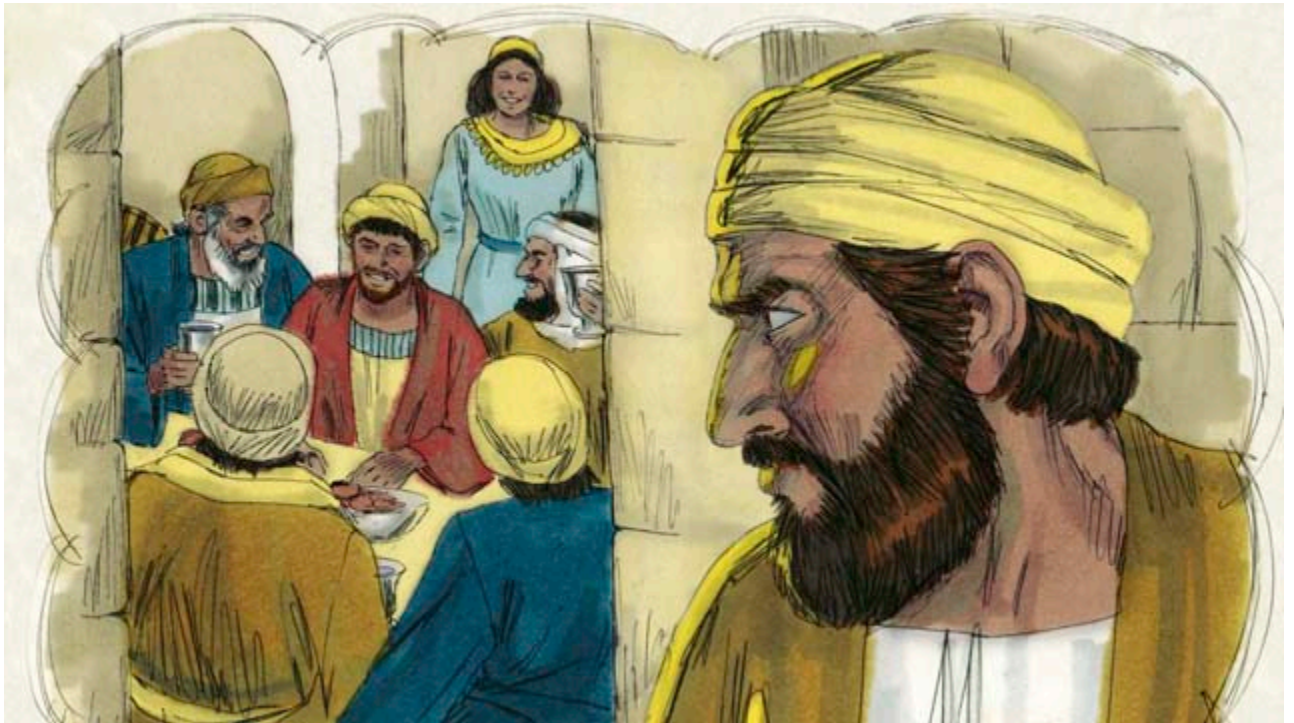
گُڑا پاد آتک و دیم پِه پتے لوگا رِهاگ بوت. پتا که چه دورا دیست دلی پِه آبیبا سُنک و پِه اشتاپی دیم پِه آبیبا نچان بوت و گورامبازی گُرت و چُگتی.

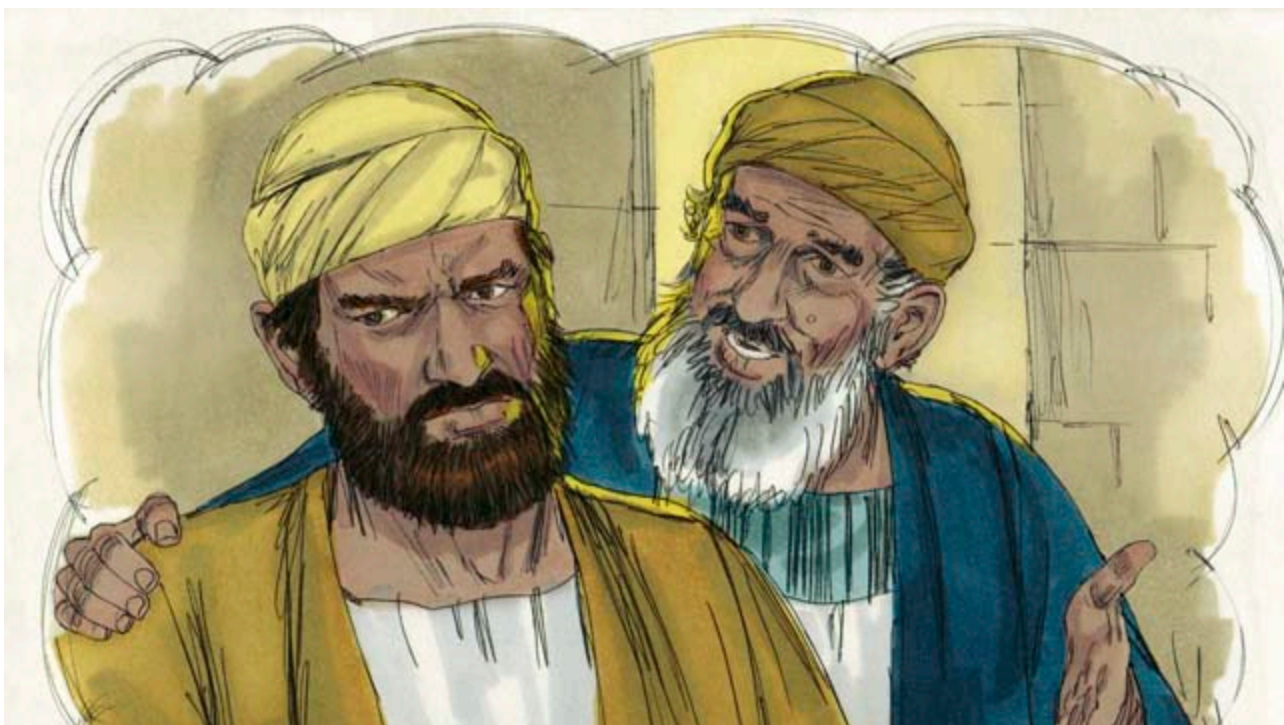
چُگا گوشت: «او منی پت! من تئی و آسمائے هُدائے گُنهکار آن و نون نگرزان که تئی چُک گوشت بیا، منا وتی هزمتکارے بکن.»

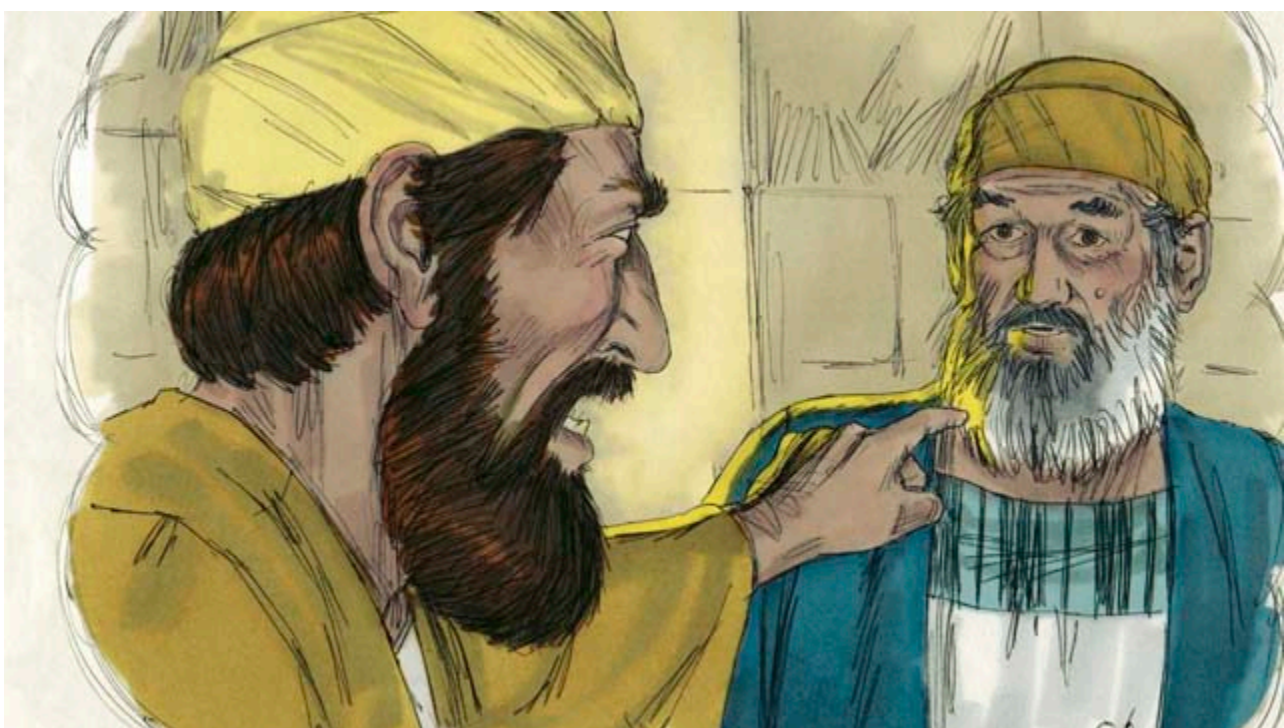
بله پتا گون وتی هزمتکاران گوشت: «زوت برنویت، په منی چگا شرین پچ بیاریت و گورایی بدنیت. مندریگی دستا و کنوشی پادا بدنیت. شرترین گوسکا بیاریت و بخشیت که جشنی بگرین و وشین وراکه بورین، پرچا که اے منی چک مرتگات، بله پدا زندگی بوتگ، گار ات و نون ما در گیتکگ.»

گڑا مردمان جشن گرگ پندات گرت. دیر نگوست که مسترین برات چه هما دگاران ستر ااتک که اودا کارا بوتگات. آبیسا ساز و زیمیل و ناچنے تنوار که اشکت، وتی دلا جستی کرت که چه بنیگا انت؟

وهدے مسترین برات سہیگ بوت کہ اے جشن پہ گسترین براتا بٹیگا انت کہ لوگا واٹر بوتگ، باز رَہر گپت و لوگئے ٹھا نشت. آییئے
پت دُنا آتک و گون آییَا دز بندی ای کُرت کہ بیا گون ما جشن بگر، بلہ آییَا نمَنت.

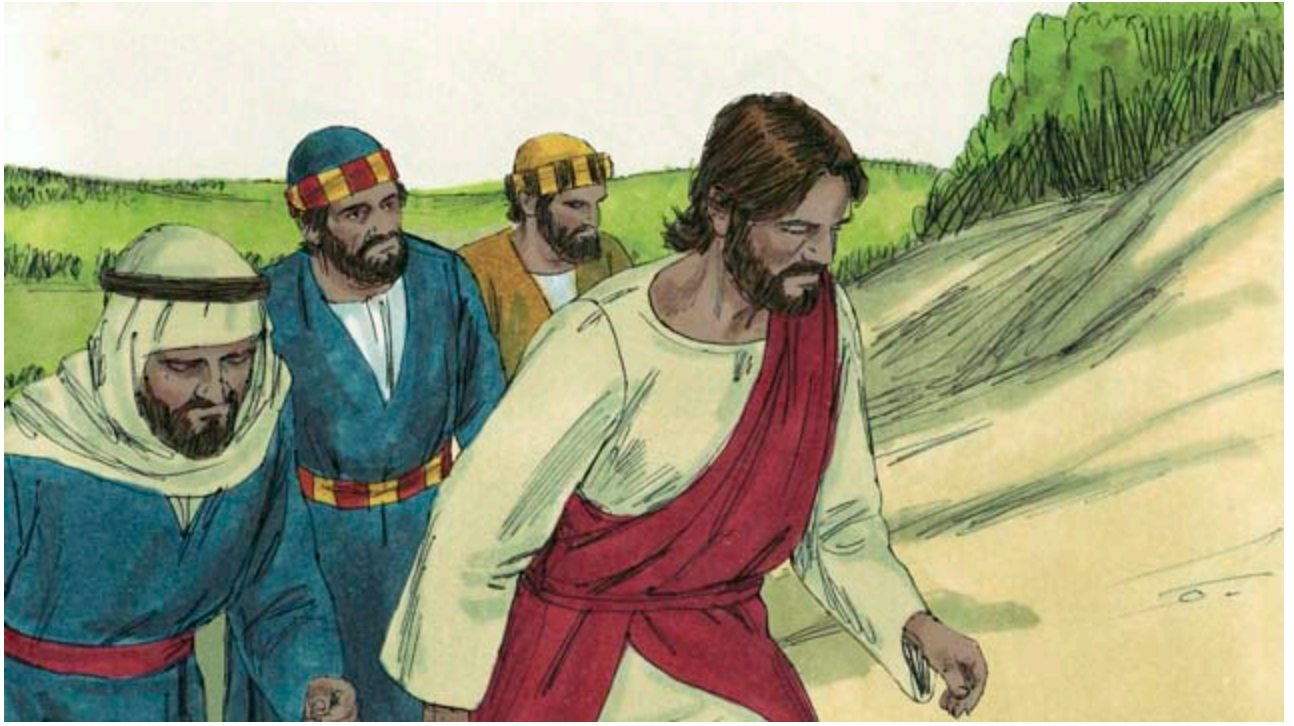
مسترین چُگا گون پتا گوشت: «مَن اینچُک سالا تئیی کِزا وِپاداریئے پیما کار کُرتگ و هچِر چہ تئیی هکما در نیوتگان و تئو منا پک
شِنِگے هَم نداتگ کہ گون و تی دوست و همبلان جشنے بگران. بلہ تئیی گسترین چُگا تئیی مال گون سلین کاران ز نوال کُرتگانَت و تئو
پہ آییئے پر نرگا شرترین گوسک کُشتگ و جشن گپتگ؟

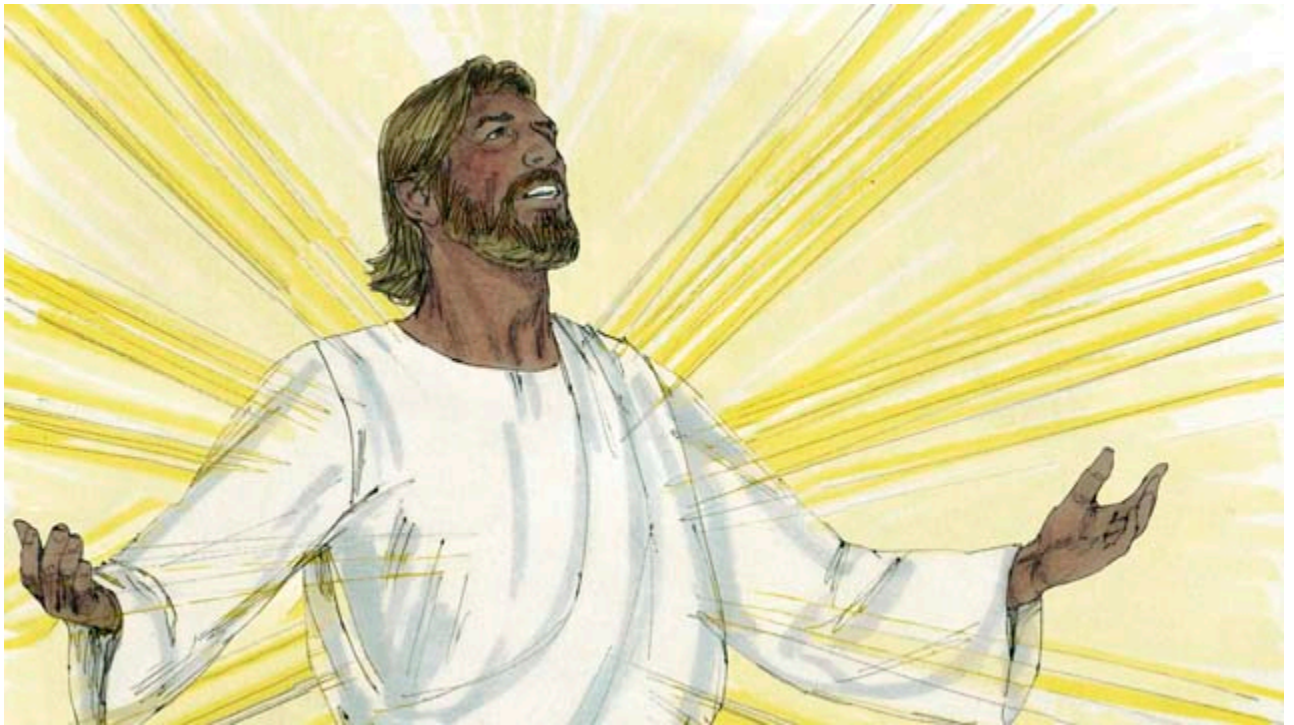
پتا گوشت: «او منی چُک! تنو هروهد منی کِرا ائے و هرچے که منا هست آ سَجَّهین تنیگ انت، بله آنون په ما شر انت که جشن بگرین و شادی بکنین پرچا که تنی برات مُرتگات و پدا زندگ بوتگ. اے گار بوتگ و نون ما در گیتکگ.»

چہ پاکین کتابا کِسَّهے که لوکائے انجیل در ۱۵ آ نبیسگ بوتگ.

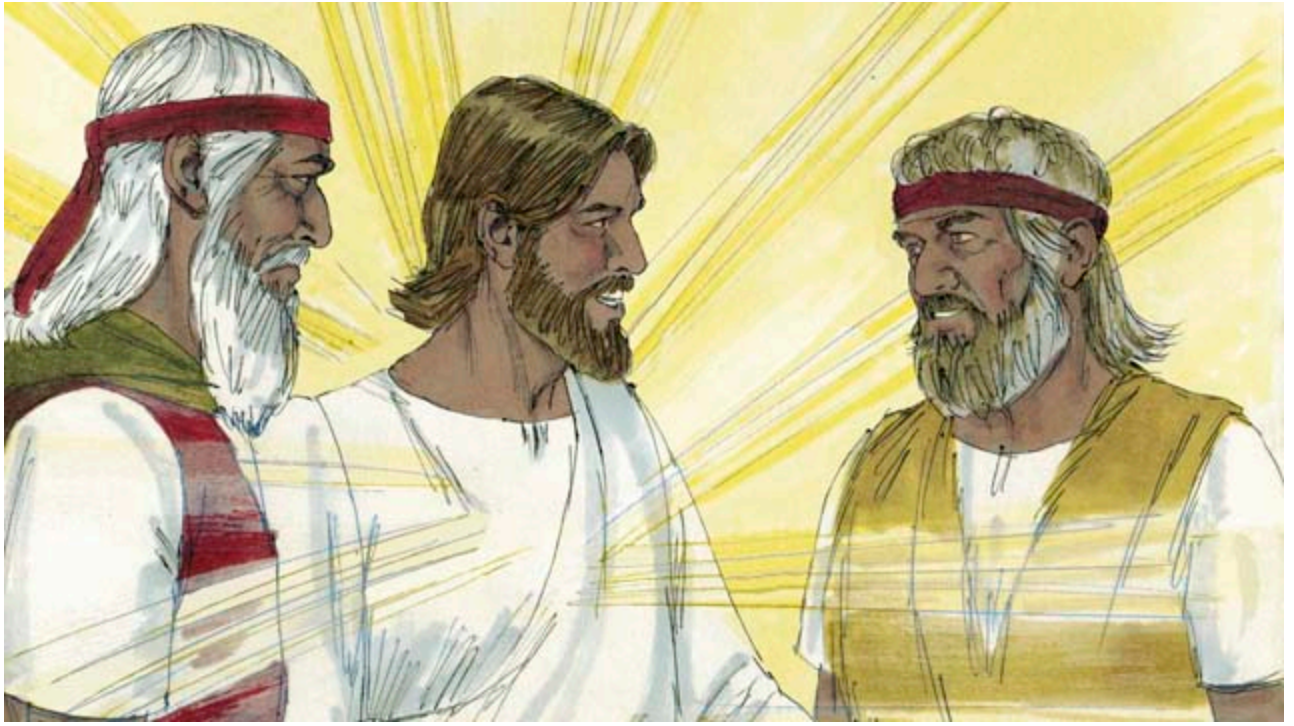
۳۶. ایسائے دیم و شکئے درپشناکی

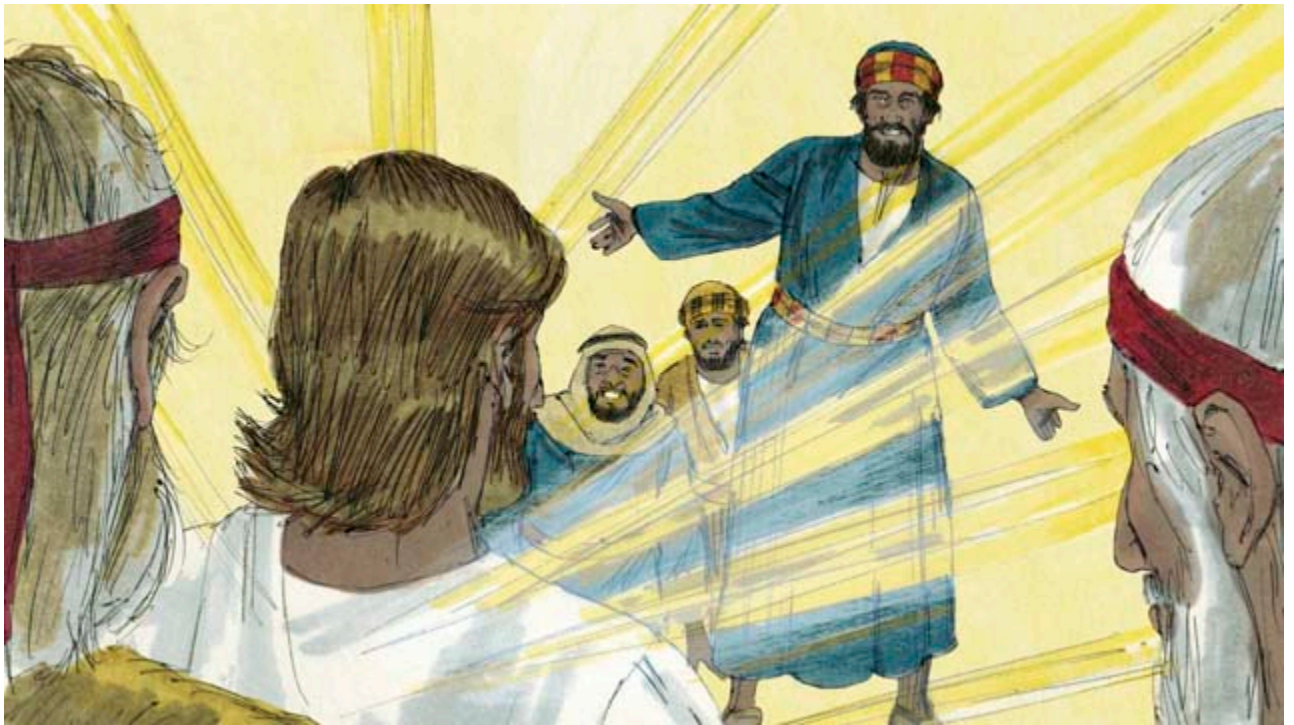
يڪ روڇي ايساڻا وٽي سئي مُريد، پٽرس و يوهنا و آڪوب همراہ ڪُرتنت و پڻه دوايا بُرزين ڪوهيئي سَراشت.

وهدي ايسا دوا ڪنگا آت، آبيئي ديمئي رنگ روڇي پئما درپشگا لڳت و آبيئي پُڇ و پوڻاڪ انڇو اسپنت بوتنت كه ڪس اے جھانا پُڄان اے پئما اسپنت و درپشناڪ ڪُرت نڪنت.

آئیئے دیما موسا و الیاس نبی زاهر بوتنت۔ اے دوین مردم سدان سال پیسرا زمینے سرا زندگ بوتگانتنت۔ اشان گون ایسایا آئیئے مرکئے بارئوا هبر گرت کہ زوتان اورشلیم بئیگی ات۔

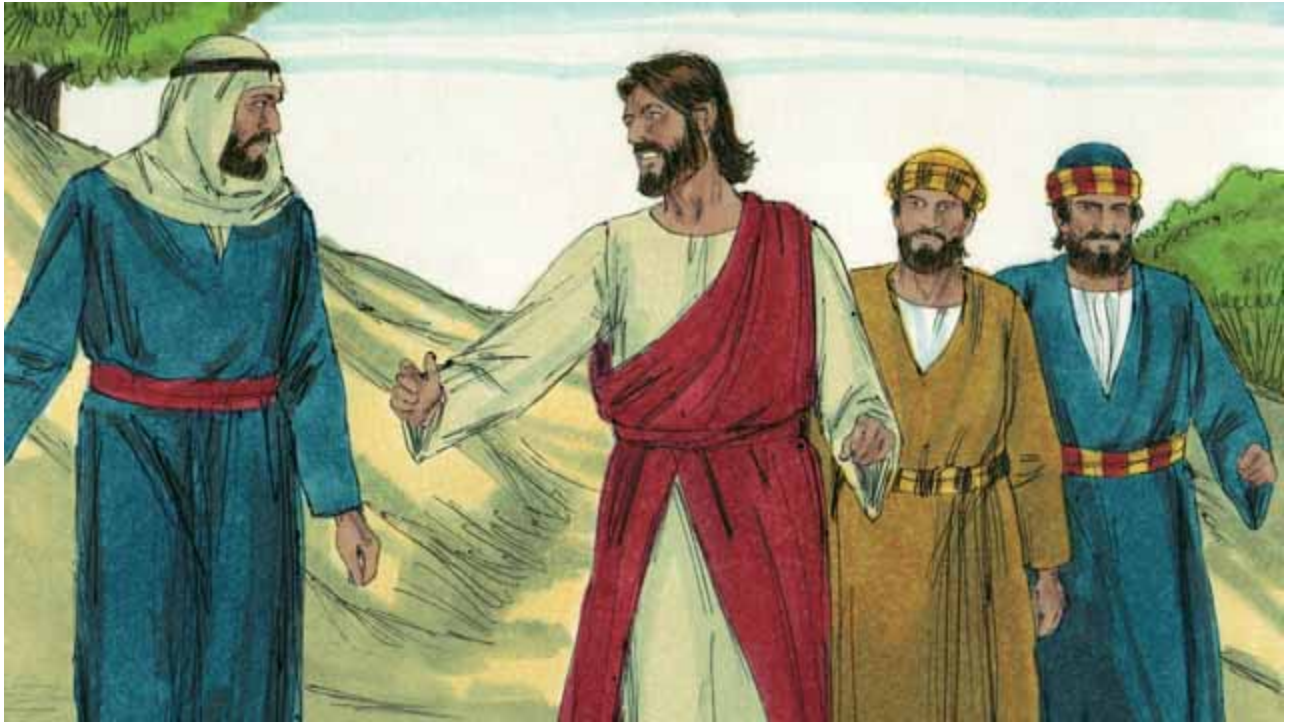
وهدے موسا و الیاس گون ایسایا هبر کنگا اتنت، پترسا گوشت: «مئے ادا بئیگ سک شَر انت، اجازت بدئے، ما ادا سئے کاپار بندین، یگے پَه تنو، یگے پَه موسایا و یگے پَه الیاسا.» آلبت، پترسا وت نزانت چے گوشگا انت۔

پتروس کہ ہبرا ات جَمبرے آیانی چپ و چاگردا آتک و ساہگی گرت. پدا مریدان چہ جَمبرا تنوارے اشکت کہ گوشتی: «اے منی دوستین
بچ انت. من چہ اشیا باز و ش و رزا آن. شما اشیئے ہبران گوش بداریت.» سئین مریدان سک ترست و زمینے سرا گپنت.

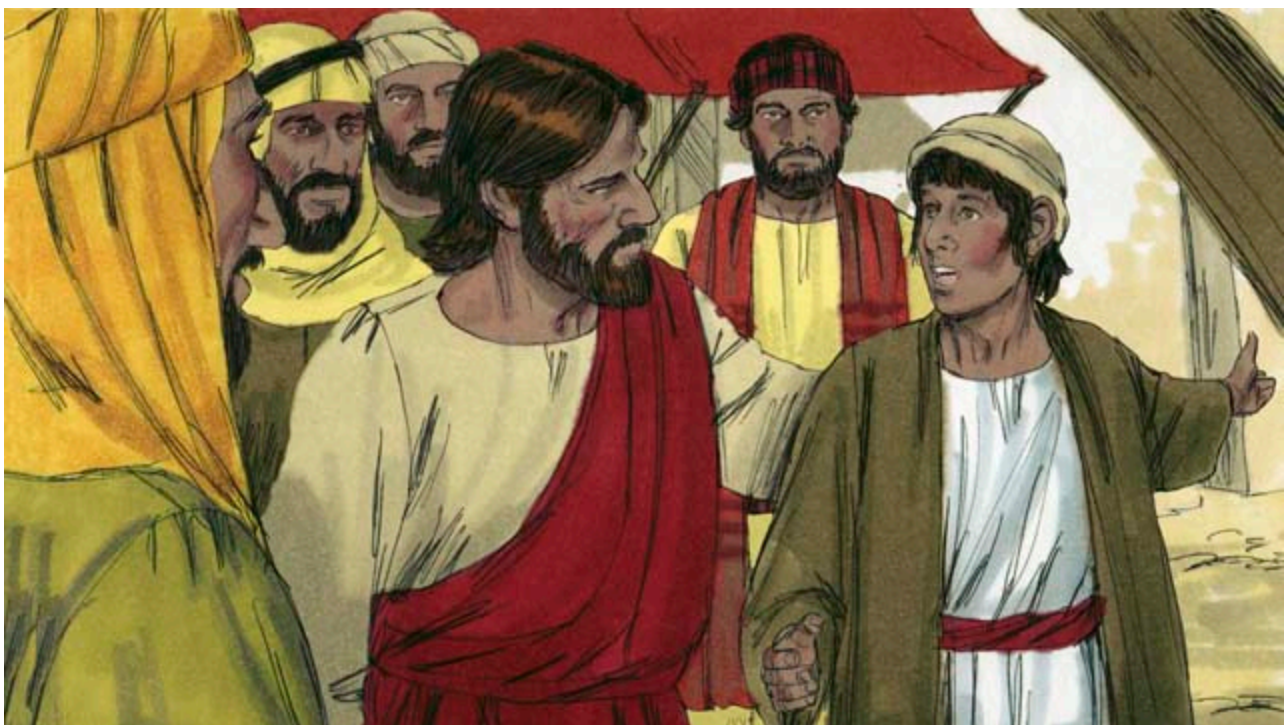
ایسایا آ دست پر گرتنت و گوشتنت: «مترسیت، پاد بیایت.» و هدے آیان وتی کش و گور چارتنت، ابید چہ ایسایا دگہ گیش ندیست.

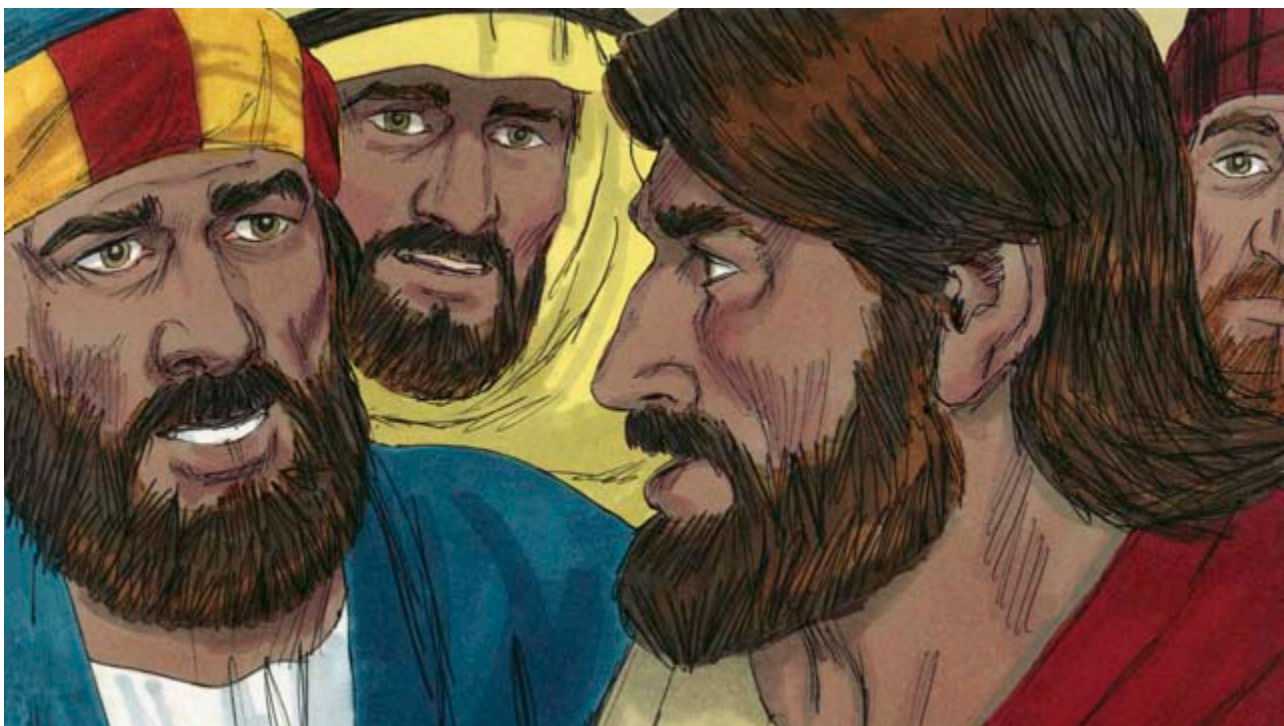
ایسا کہ گون وتی سئے مریدا چه کوها جَهل ایر آیگا ات گوشتی: «اَنون اے کِسْها گون گسّا مکنیت. مَن زوٹْ مَران و پَدا زَندگَ بان. چه منی مرک و جاہ جَنگا رَند، اے کِسْها گون مردُمان کُرت کَنیت.»

چه پاکین کتابا کِسْهے کہ مَتائے انجیل در ۱۷ بند ۱ تان ۱۹؛ مَرکاسئے انجیل در ۹ بند ۲ تان ۱۸؛ لوکائے انجیل در ۹ بند ۲۸ تان ۳۶ آ
نبیسیگ بوتگ.

۳۷. ایسا ایلزرا زندگی کنت

مردے هستات کہ آییئے نام «ایلازر» ات. آییآ دو گھار هستات. یگئیئے نام «مریم» ات و دومیئے نام «مرتآ» ات. آ ایسائے نزیگین دوست آتنت. یک روچے گسیآ ایسا هال دات کہ ایلازر سک بیمار انت. وهدے ایسایا اے هبر اشکت، گوشتی: «اے نادراهی آییآ نکثیت، اے په هدائے شان و شوکتا نشانیے بیت.»

ایسایا مرتآ و مریم و ایلازر باز دوست داشتنت، بله انگت دو روچا هما جاها مهئل بوت کہ داشتگ آتی. وهدے دو روچ گوشت آییآ گون وتی مریدان گوشت: «بیانیت پدا دیم په یهودیها برنویں.» مریدان گوشت: «او أستاذ! اے هبرا دیر نگوستگ کہ یهودیان لوئت ترا بگشت. «ایسایا گوشت: «مئے دوستین ایلازر وپتگ، بله من زلور برنوان و آییآ پاد بکنان.»

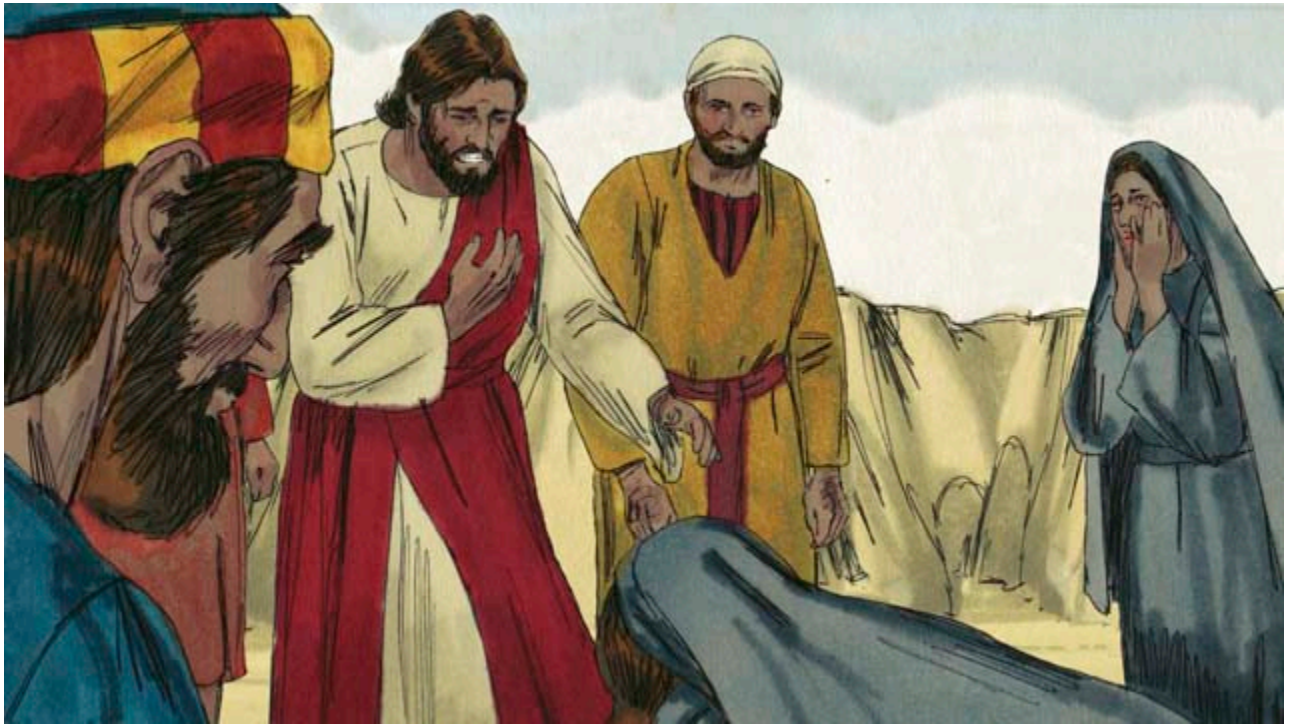
مُريدان گوشت: «او اُستاد! اَگن ايلازَر و اب اِنت، اَلَم دراهَ بيت. گُزا ايسايا مريد سَرپَد گُرتنت و گوشتی: «ايلازَر مُرتگ. مَن گل آن که اودا نبوتگان پَرچا که نون شُمئے ايمان منی سَرا مُهرترَ بيت.»

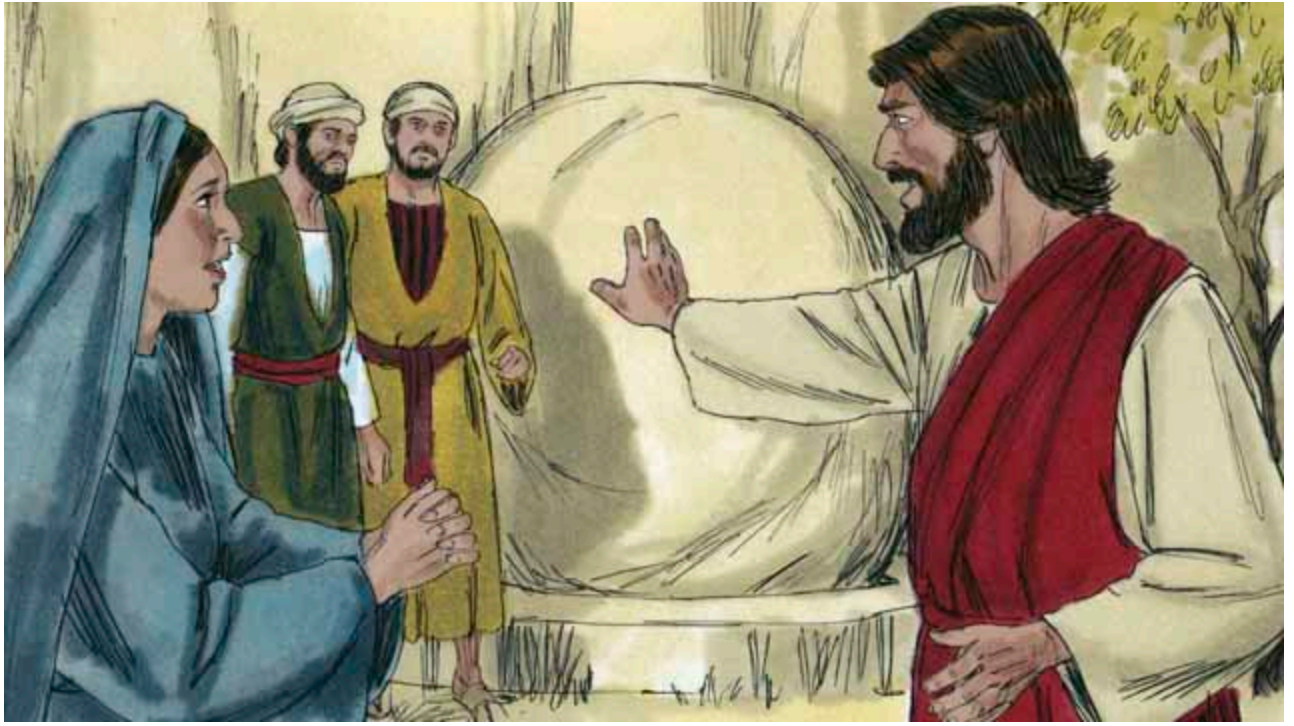
وهدے ايسا ايلازَرئے ميَتگا سَر بوت، ايلازَر اچار رُچ اَت که مُرتگاَت. مَرتا ايسائے کِرا شَت و گوشتی: «او اُستاد! تَنو اَگن اِدا بوتينئے منی برات نَمُرتگاَت. بَله منا باور اِنت که تَنو چه هُدايا هَر چيزَ بلوئئے هُدا تَرا دَنت.»

ایسایا گوشت: «من زندئے سرچمگ آن و مُردگان دوبر زندگ گنان.» هرگس که منی سرا ایمان کاریت، اگن بمریت هم انگت زندگ مانیت. هرگس که منی سرا ایمان کاریت هچبر نمریت. تنو اے هبرا باور گنئے؟» مرتایا جواب دات: «جی هئو اُستاد! مَنا باور انت که تنو مسیه ائے، تنو هُدائے چک ائے.»

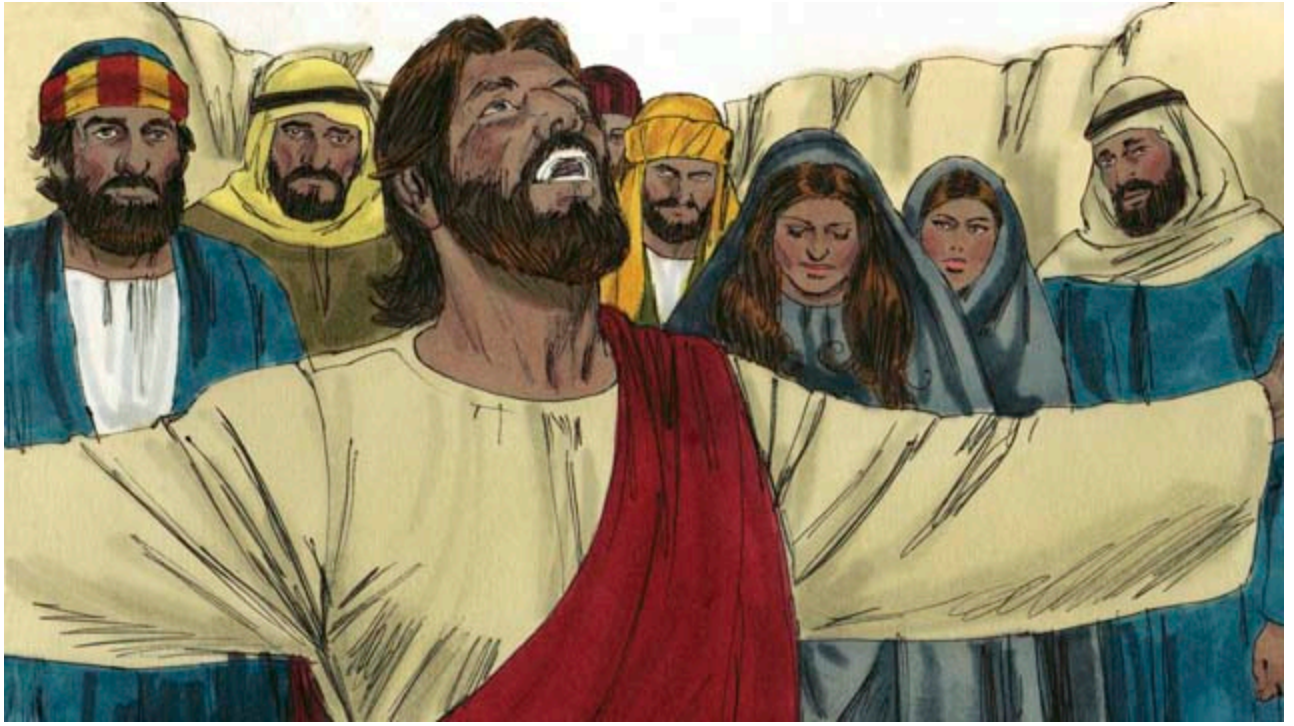
رندا مریم آتک و ایسائے پادان گپت و گوشتی: «او اُستاد! تنو اگن ادا بوتینئے منی برات نمرتگات.» ایسایا گوشت: «شما ایلازرنئے جون گجا گرتگ؟» آیان گوشت: «ما گبر گرتگ، بیا گبرا بچار.» گُڑا ایسایا گرتیت.

گبر گارے ات و ٹوکے گارے دپا ایر ات. ایسا گبرئے کرا اتک و گون آیان گوشتی: «ٹوکا دور گنیت.» بلہ مرتایا گوشت: «منی براتا چار روچ بیت مرتگ و نون گبر بو کنت.»

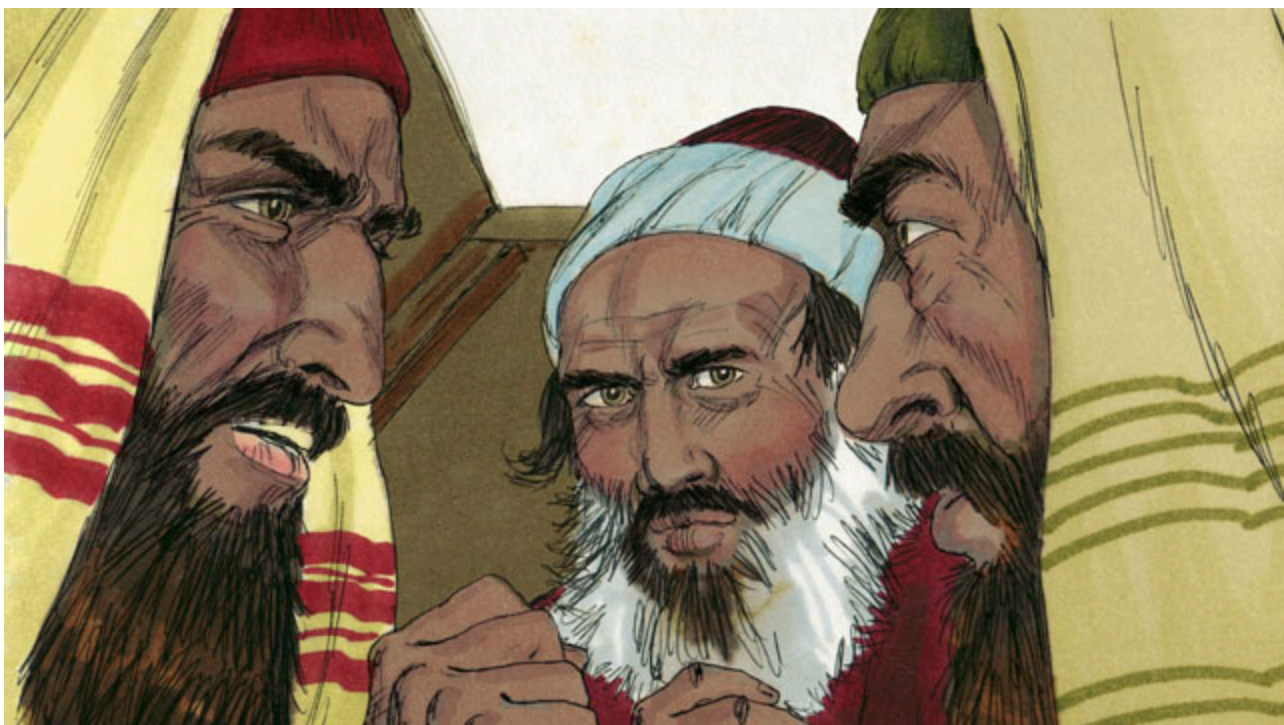
ایسایا گوشت: «من ترا نگوشت که اگن منی سرا باور بگنئے هدائے شان و شوکتا گندئے؟»

نون ایسایا آسمانئے نیمگا چارت و گوشتی: «او پت! تئی شگرا گران کہ منی هبرت اشکت. چوناها زانان کہ تنو منی هبران هر وهدا گوش دارئے، بله اے هبرن په آ مردمان گوشت کہ ادا اوشتاگانت، تانکه باور بکننت کہ تنو منا رنوان داتگ.» رندا ایسایا گون برزین تنواریا گوانک جت: «ایلازر! دتا بیا.»

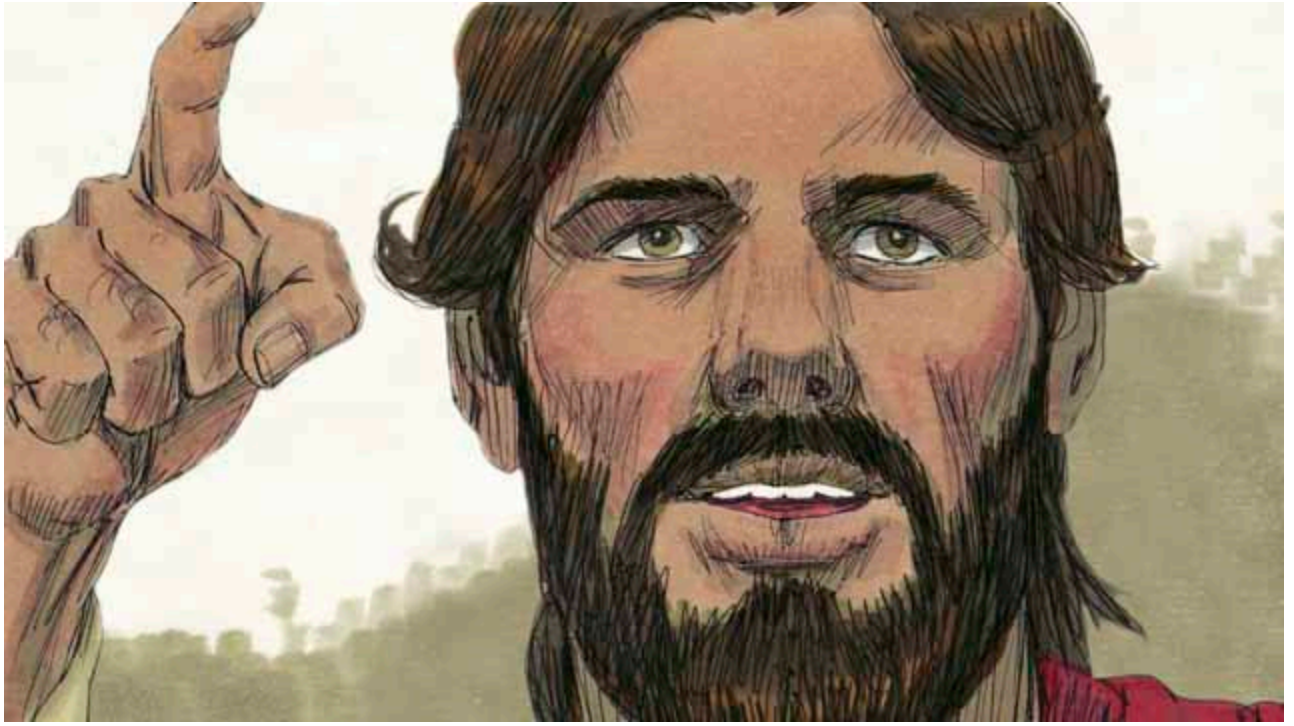
گڑا ایلازر دتا در آتک. آ انگت گون کپنا پتاتگانت. ایسایا گون مردمان گوشت: «ایلازر! کمت گنیت، کپنا دور بگنیت، پلی کہ رنوت.» همے مؤجر هئے سنوبا ایسائے سرا بازین مردمیا ایمان اورت.

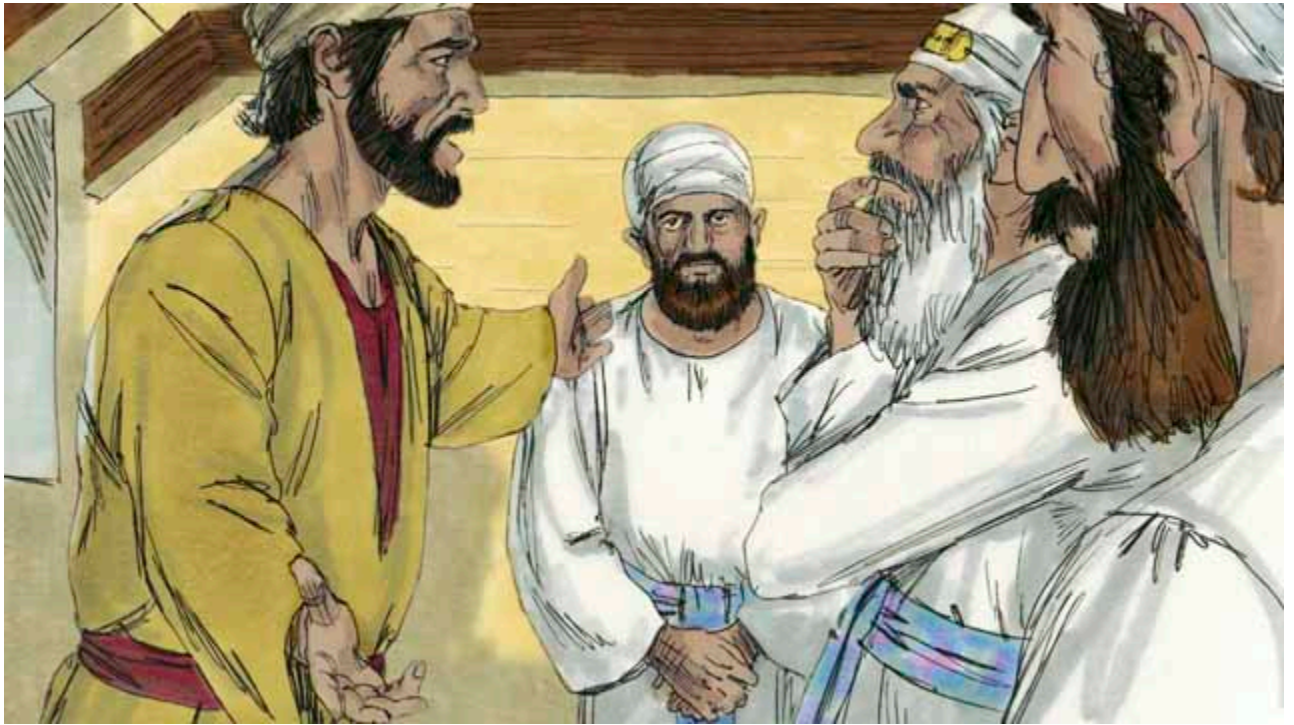
بله يهوديانی دينی پيشوايان ايسائے سرا هسد و کينگ گرت. يکجاہ بوت و وتمان و تا شورش گرت که چؤن ايسا و ايلازرا بگشين.

چه پاکين کتابا کسه که بو هئائے انجيل در ۱۱ بند ۱ تان ۴۶ نبيسگ بوتگ.

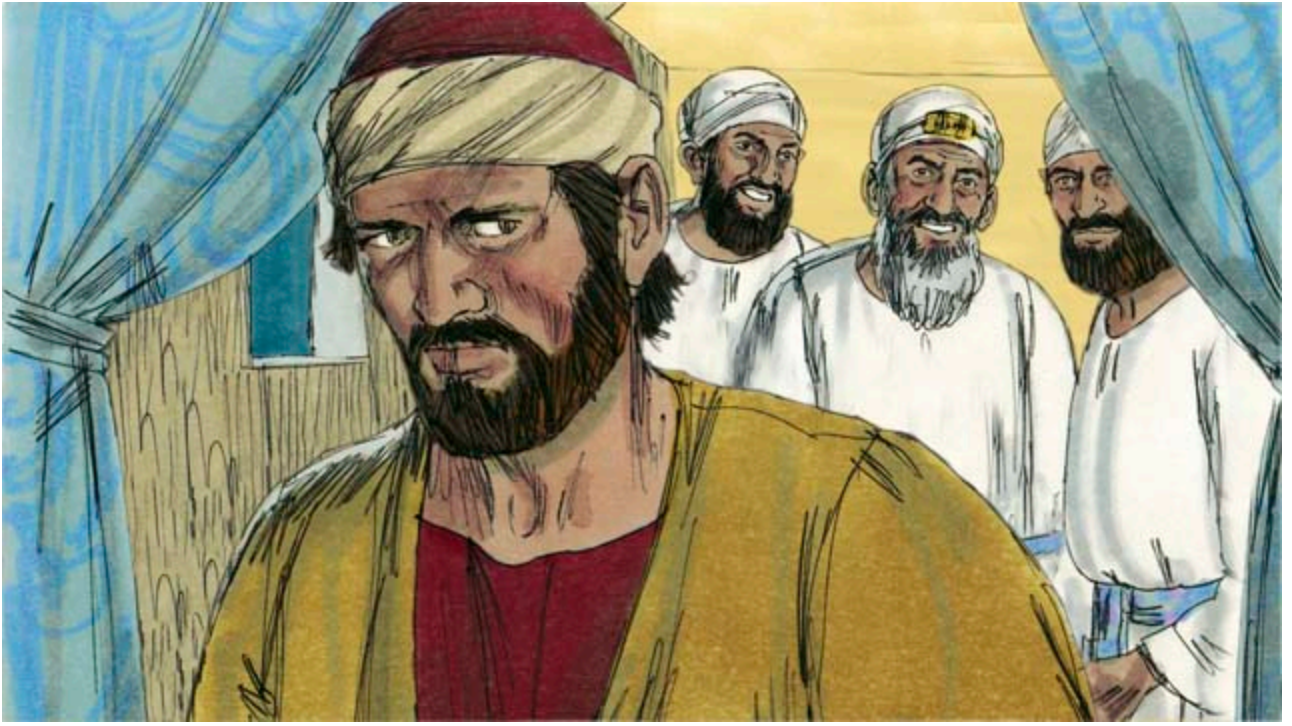
۳۸. ایسا دروهگ و دژمنانی دَستا دئیگ بیت

ہر سال یہودیہ سرگوزے انییدا جشن گیت. اے انیید پمیشکا گرگ بوت کہ ہدایا باز کرنا پیسر آیانی پت و پیڑک چہ مسرے گلامیا رگینتگ آنتن. ایسایا چہ وتی درس و تالیمے شرو گنگا کساس سنے سالارند گون وتی مریدان گوشت کہ من گون شما پہ سرگوزے انییدے گرگا اورشلیما رنوگ لوٹان بلہ بزانیٹ کہ ہمودا کشگ بان.

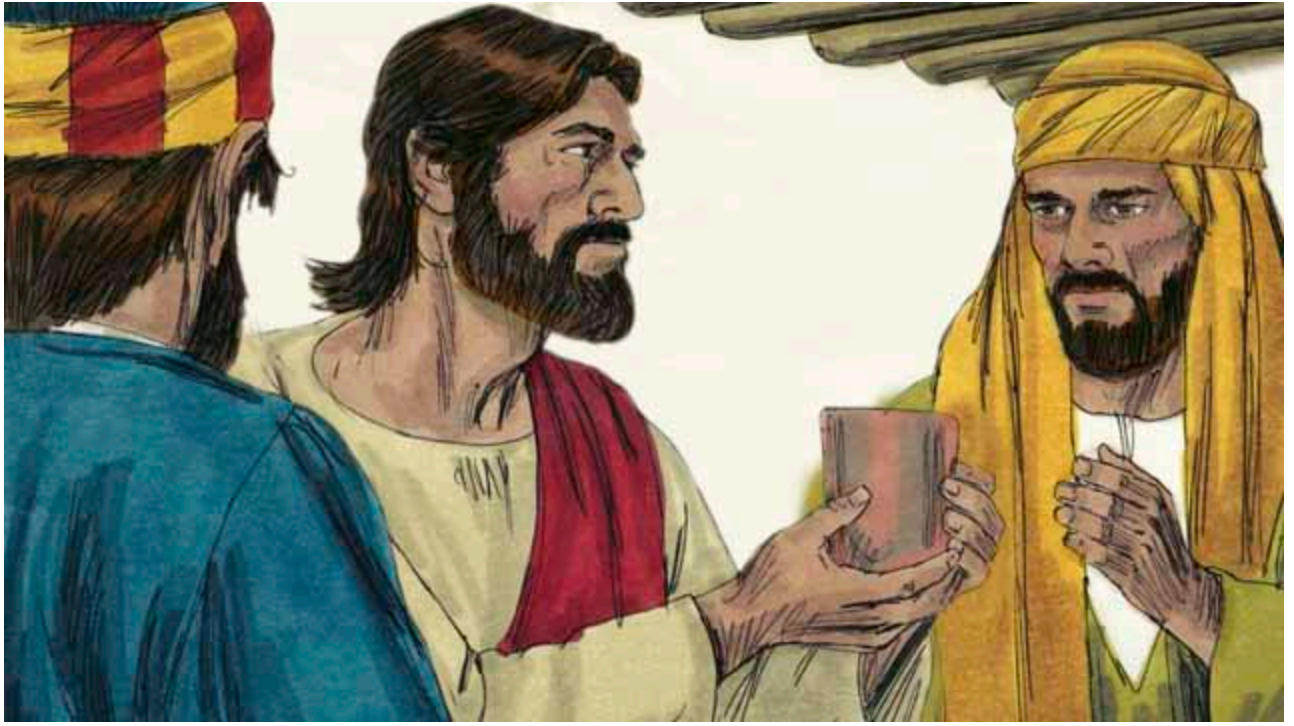
ایسائے یک مریدنے نام «یہودا» ات. یہودا مریدانی زرائی پنلکے سمبالوک ات. باز بران آیا چہ پنلکا زر دڑتگات. وھدے ایسا گون وتی مریدان اورشلیما سر بوت، یہودا، دینی پیشوایانی کرا شت و گوشتی کہ من پہ ایسائے نشاندھی گنگا تنیار آن. شما منا زر بدنییت و من ایسایا شمنے دسا دئیان. یہودایا زانت کہ یہودی دینی پیشوا نمٹنت کہ ایسا، مسیہ انت و آیا کشگ لوٹنت.

یہودیانی مسترین دینی پیشوا چہ اے دگہ دینی پیشویان پیسر بوت و یہودائے دستا سی ٹگرہین سگھی دات کہ تئو ایسایا مئے دستا بدئے۔ آنچس بوت کہ نبیان پیسرا گوشتگات۔ یہودا رازیگ بوت، زری ژرتنت و شت۔ نون شرین و هد و موہئے چارگا لگت کہ ایسایا یہودیانی دستا بدنت۔

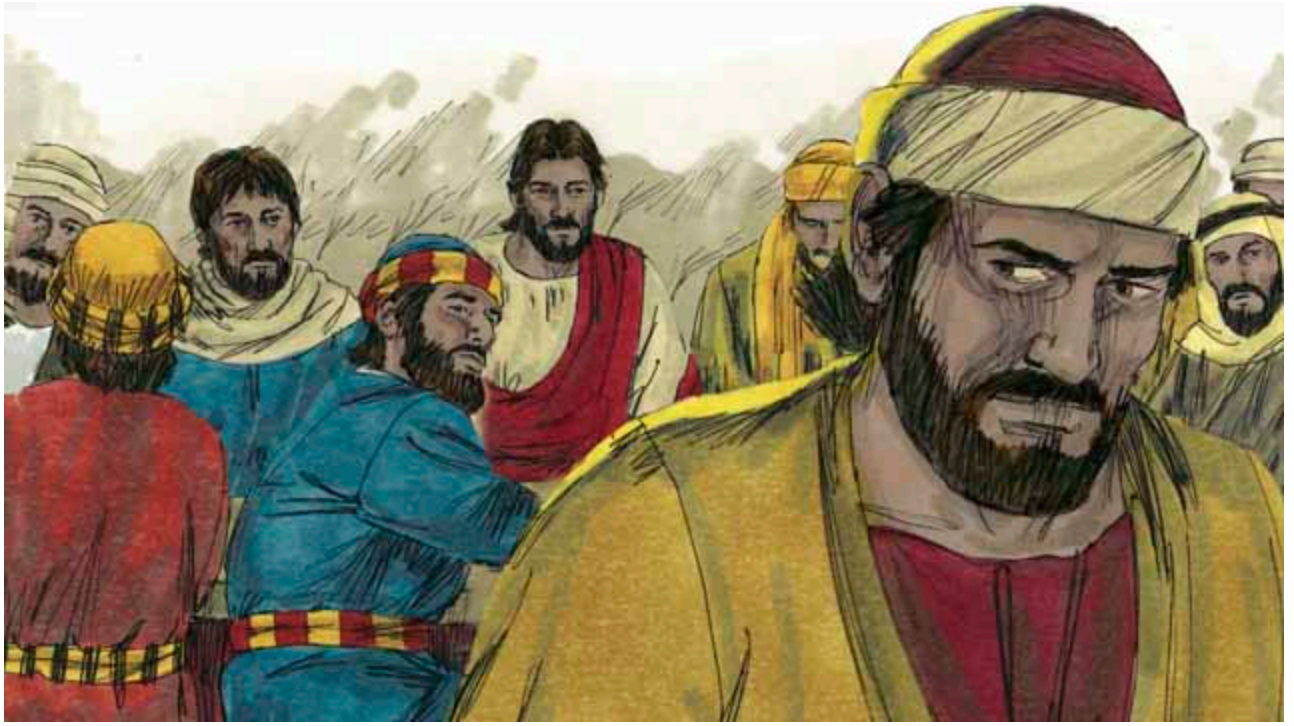
ایسایا سرگوزئے انیید گون وتی مریدان اورشلیم گیت۔ انییدئے شام کنگئے و ہدا ایسایا لہتین نغن ژرت و ٹگر ٹگر کُرت و گوشتی: «اشان بزوریت و بوریت کہ اے منی جسم انت کہ من پہ شما گرہانیگی گنان۔ اے چیزا پہ منی یات دارگا بگنیت۔» گون اے گپان ایسایا آسرپد کُرتنت کہ من مران و وتی جانا پہ شما ندر گنان۔

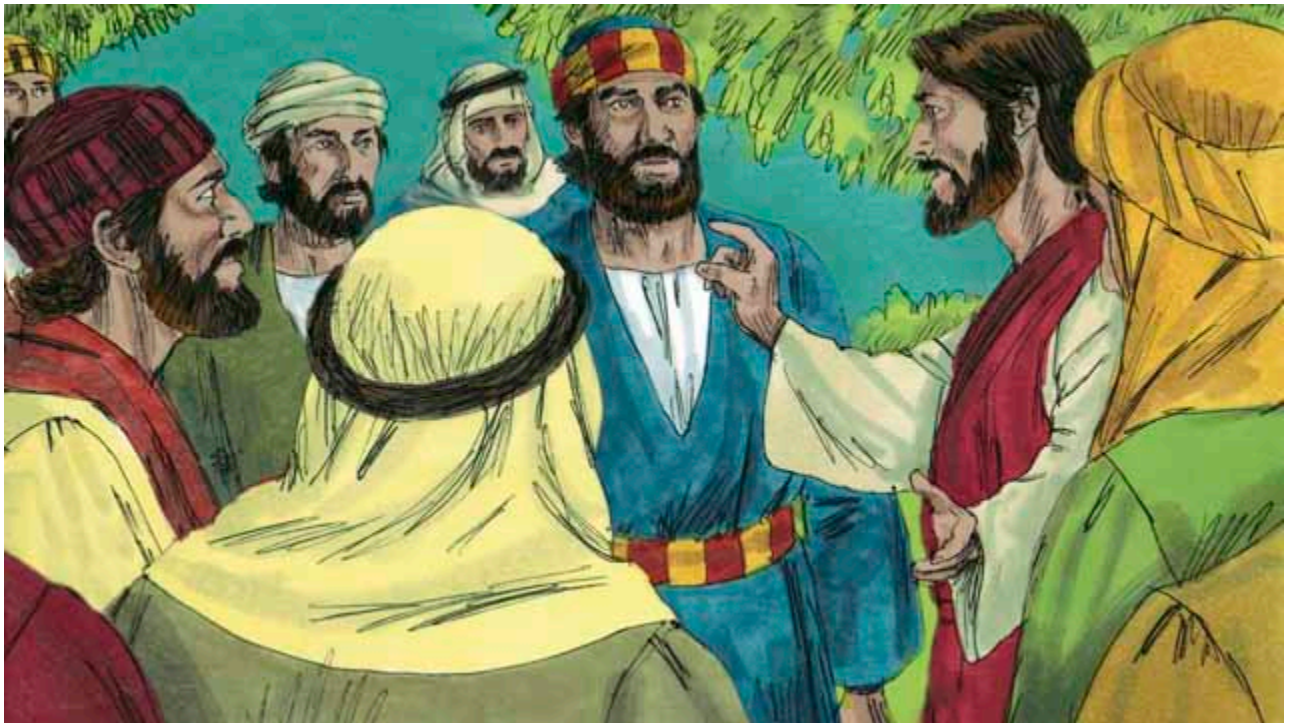
پدا ایسایا جامے زُرت و گوشتی: «جاما نوشیت. اے منی آهد و پیمانئے هون انت که په شُما ریچانی و هُدا شُمئے گُناهانَ بَکشیت. هَمے کارا بَکْنِیت که من کنگا آن و هر وهدا که جاما نوشیت منا یات بَکْنِیت.»

رَندا ایسایا گون وَتی مُریدان گوشت: «چه شُما یَگے منا دُرُوهِیت و دُرُمنانی دِستا دنت.» مُرید هَبَگَه منتنت و وَتَمان وَتا جُسَیش کُرت که بارین چه ما کئے چُشین کارے کنت؟ ایسایا گوشت: «مَن اے نَگنئے دِپارا هَما مردُما دنیان که آ منا دُرُوهِیت.» نَگنئے دِپار یهودائے دِستا داتی.

انچس که یهودایا دپار دست گیت شئیتان آییئے جانا پُرت. یهودا در گیت و یهودی دینی پیشوایانی کِرا شت که آیان په ایسائے دزگیر گنگا گُمک بکنت. شپئے وهد ات.

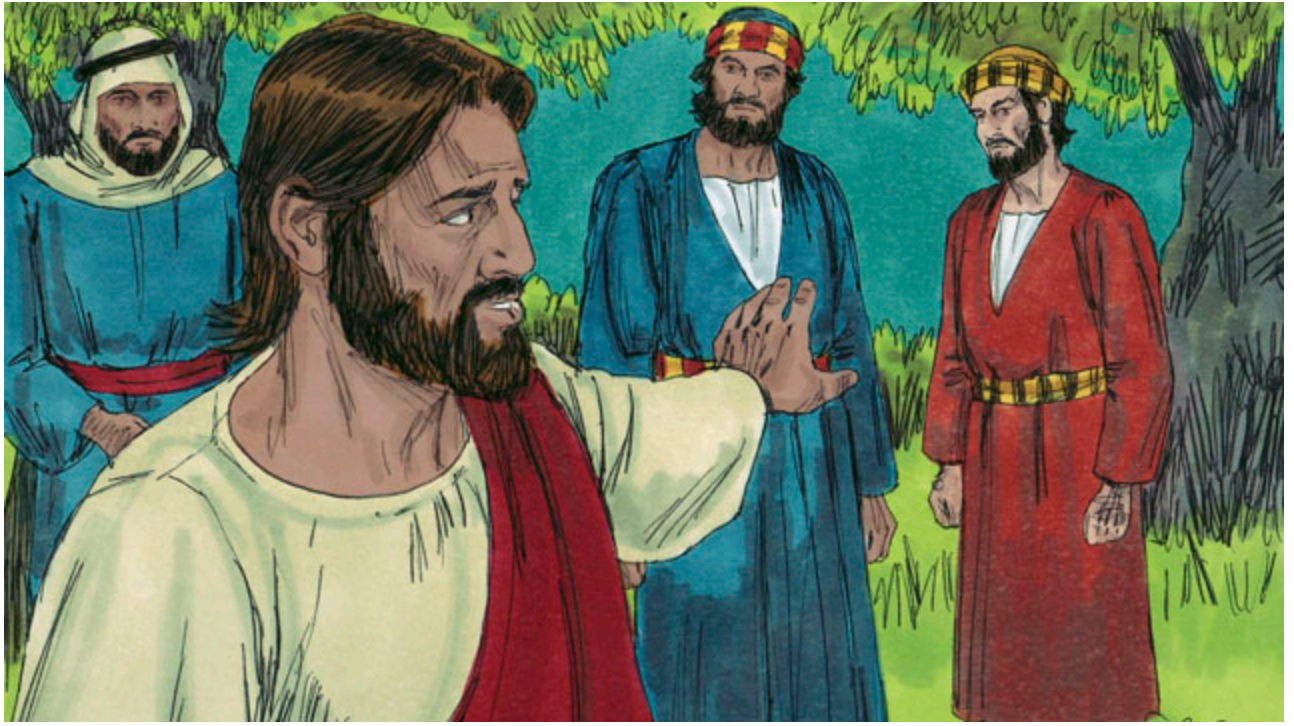
وراکئے ورگا رند ایسا گون وتی مُریدان زئیتونئے کوھئے نیمگا راه گیت. گون مُریدان گوشتی: «انشپی شما سَجَّهین منا یَلَّه گنیت. اے نبیسگ بونگ: «مَن شپانکا جنان و پس شینگ و شانگ بنت.»»

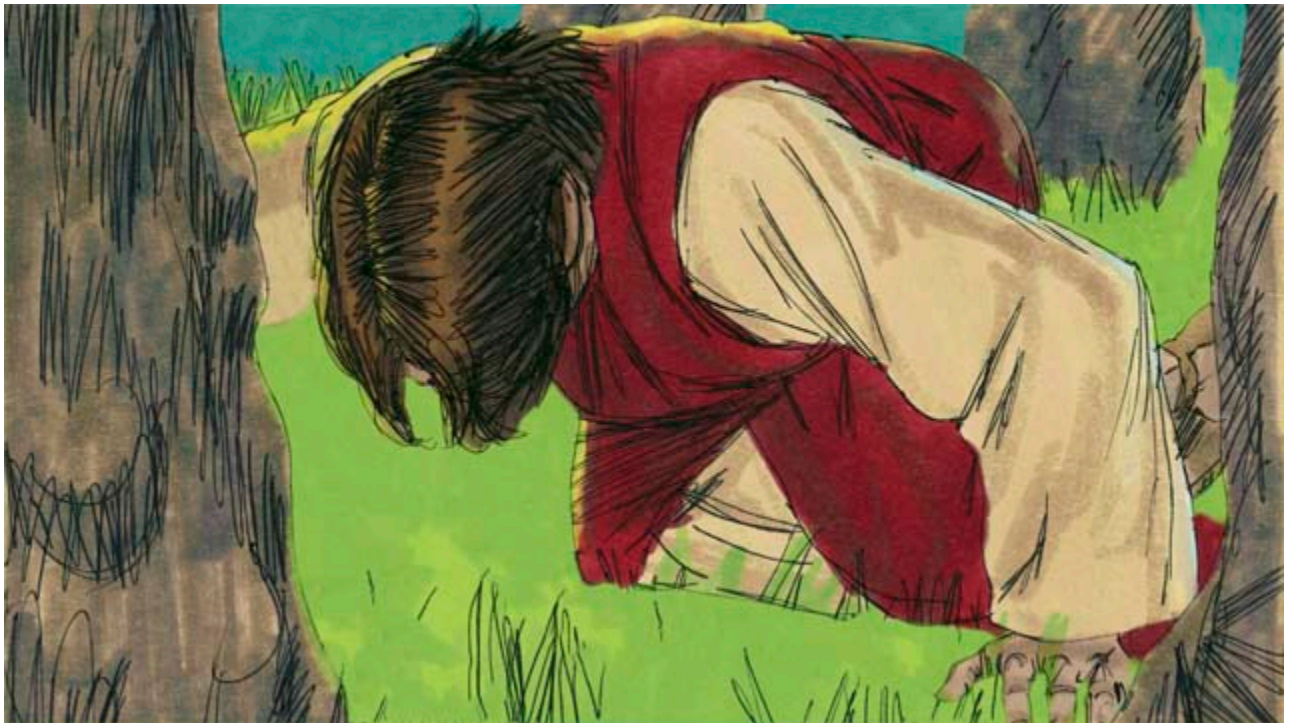
پٽُسا درَاينٽ: «اڱن سَجَّهين تَرا يَلَه بگنٽ، من تَرا يَلَه نگان و هِچَبَر تگل نَنُوران.» ايسايا گون پٽُسا گوشت: «پٽُسا! شئيتان شُما سَجَّهينان رَد دئيگَ لوٽيٽ، بله من په تئو دوا کُرتگ که تنيي باور تگل مَنُوارت. بله اَنگت تَرا راستين گُوشان، هَمه اَنشِپي چَه کُروسئ بانگا پيسَر، تئو مني پَجاه آرگا سئ رندا اِنکار گنئ.»

پٽُسا گوشت: «پَل تَره مني سَر برئوت، بله من تَرا هِچَبَر نَدروهان.» اے دِگه سَجَّهين مَريدان هَم اَنچَش گوشت.

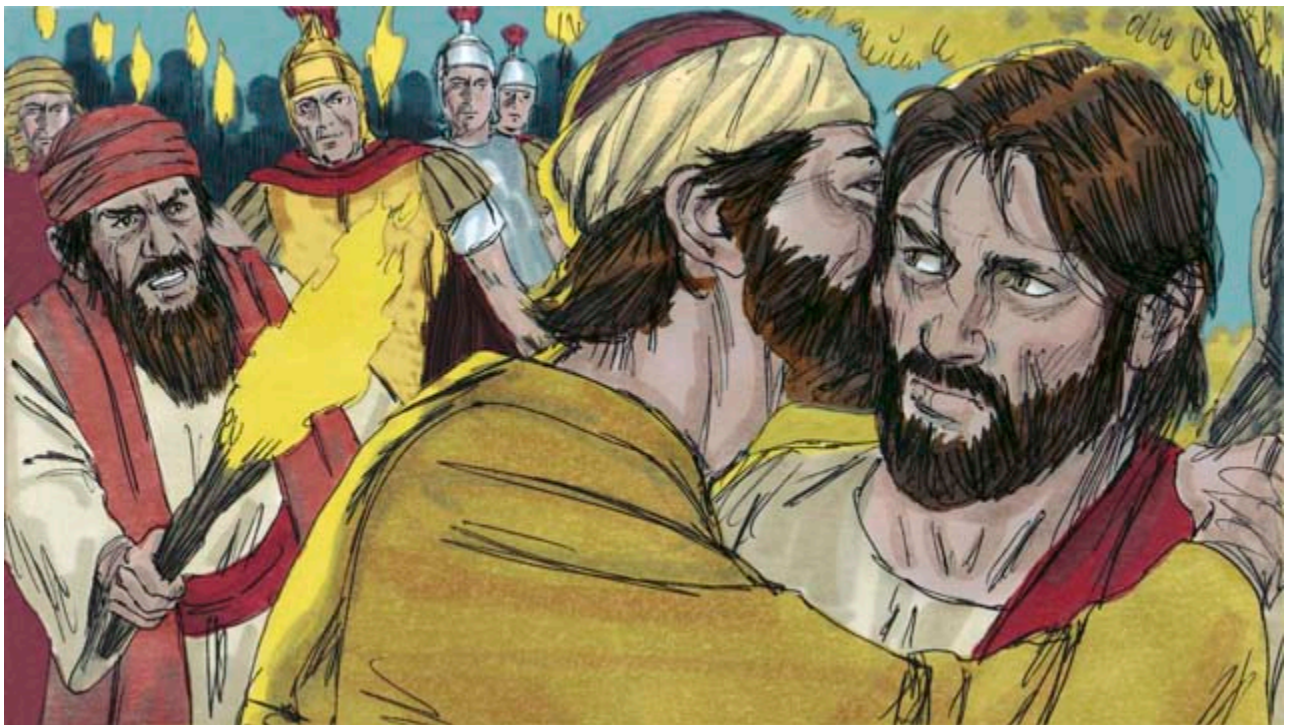
ایسا گون وتی مُریدان «جَنسیمانی» نامین جاگھیا شُت و گون آیان گوشتی: «دُوا گنیت کہ آزمائش و چگاسا مگپیت.» ایسا وت تھنا پہ دُوا گنگا کَمے دیمترا شُت.

ایسایا سئے رندا دُوا کُرت: «او منی پت! اگن بوٹ کنت، چہ من اے سَگیانی جام و پیالہا بٹگلین. بلہ اگن پہ انسانئے گناہانی بکشگا یگہ ہچ راہ نیست، گُڑا ہما پَیم بگن کہ تنو لوٹئے.» ایسا باز تَکلیپ ات و ہندی ہونئے پَیما پٹگا اتنت. ہدایا پریشنگے راہ دات کہ ایسایا مہر و مہگم بکنت.

هَر دُوايا رَند ايسا وَتي مُريداني كِرا اَتَك، بَلَه مُريد واب اَتنت. وهَدِے آ سئِيْمِي رَندا اَتَك، گوشتِي: «پاد بيايت كه هما مرد اَتَكِگ كه منا دژمناني دِستا دنت.»

يَهُودا گُون يَهُودِياني لهتِين دِيني پِنشوا و سپاهيگاني رُمبِے اَتَك. اَيان زَهَم و لَتْ گُون اَت. يَهُودا ايسائِے كِرا اَتَك و گوشتِي: «او اُسْتاد! سَلام و درَوَت.» پَدا ايسايِے چُگَت. يَهُودا يَ پَمِنشكا چُش كُرت كه يَهُودِي دِيني پِنشوا بزاننت كه كُنيا بگَرنت. ايسايا گوشت: «يَهُودا! گُون چُگَكيا منا دَرُو هِگا ائِے؟»

آنچس که سپاهیگ ایسایا دزگیر گنگا آتنت، پترسا وتی رهم گشت و مسترین دینی پیشوائے نوکرئے گوشى سست. ایسایا گوشت: «وتی رهما جهل کن. من توانت چه وتی پتا پریشتگانی لشکرے په کما بلوئتن، بله الم پتے هکما منان.» رندا ایسایا نوکرئے گوش دراه گرت. پدا سجهین مرید تکتنت.

چه پاکین کتابا کسه که مئائے انجیل در ۲۶ بند ۱۴ تان ۵۶؛ مرکاسئے انجیل در ۱۴ بند ۱۰ تان ۵۰؛ لوکائے انجیل در ۲۲ بند ۱ تان ۵۳؛ یوهنائے انجیل در ۱۸ بند ۱ تان ۱۱ نیبیسگ بوتگ.

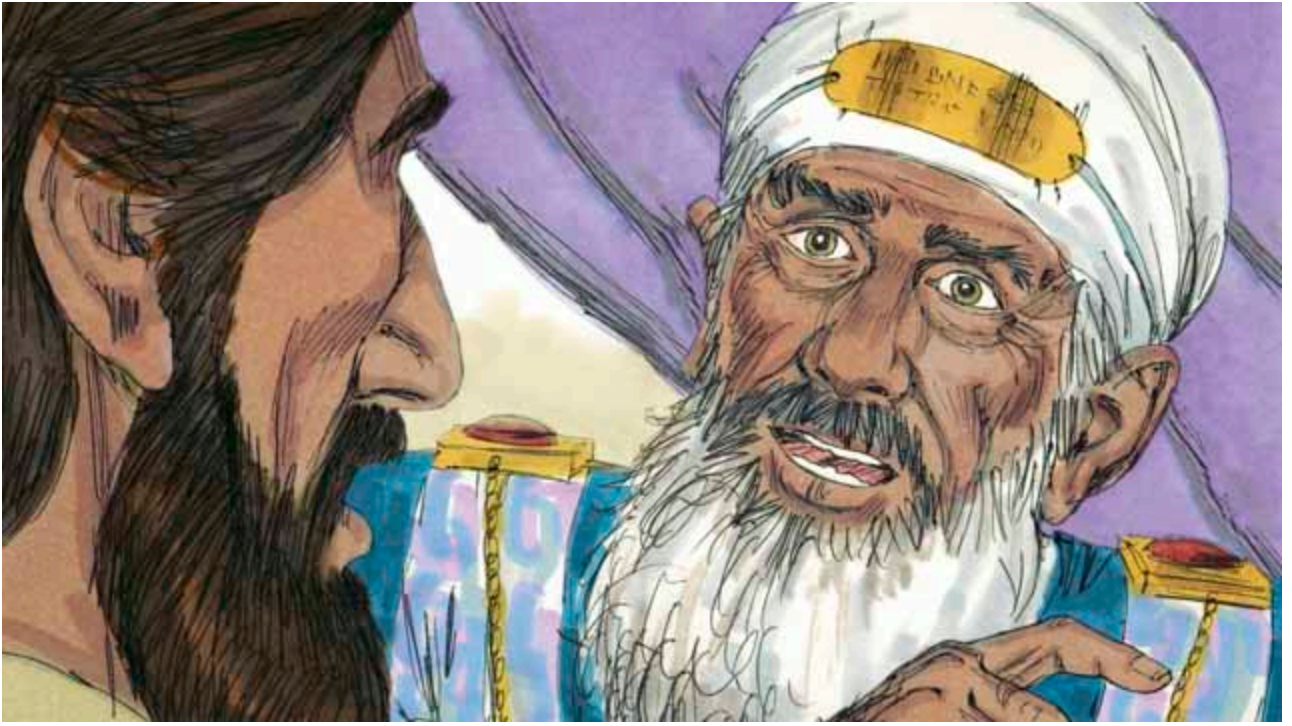
۳۹. ایسّایا مَرکئے سزا دئیگَ بیت

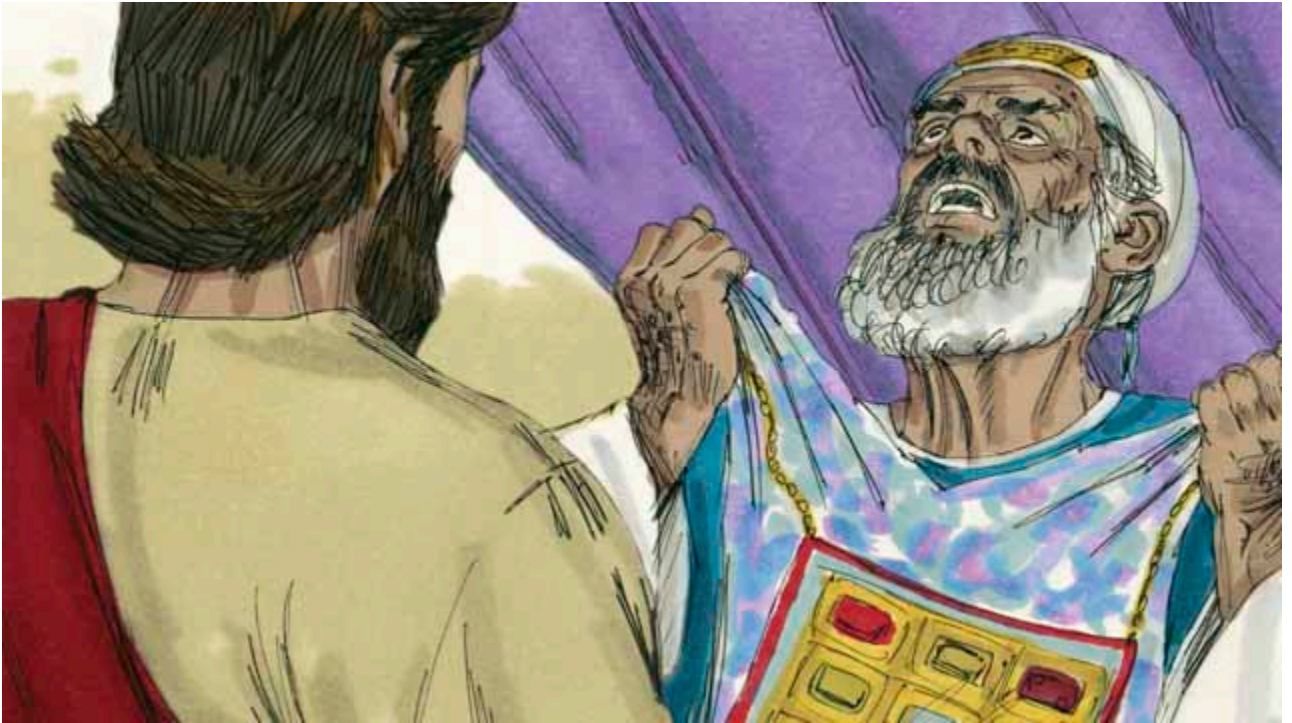
شپئے نیم آت، مسترین دینی پیشوایا لوئیت چہ ایسایا لہتین جست و پُرس بکنت، پمیشکا سپاہیگان ایسا زُرت و ہمایئے کرا بُرت. پترُس چہ دورا آیانی پُشتا گون آت. و ہدے ایساش مسترین دینی پیشوائے لوگا بُرت، پترُس دُنا آسینے کرا نشت و وتی دستی تاپینت و گرم دانتت.

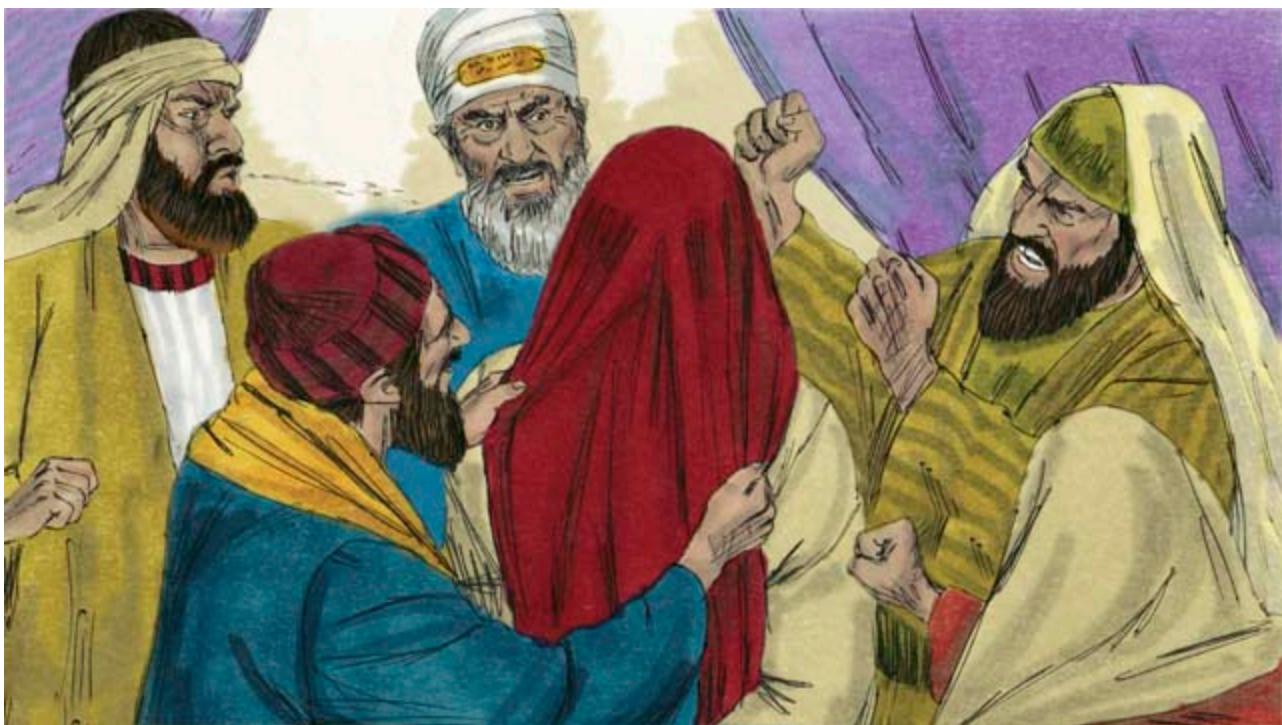
یہودی دینی پیشوایان لوگئے تہا ایسائے تنگ گنگ و چہ آییہ جست و پُرس گنگ شرو گرت. بازیں دروگین شاہدے آوریث و آیان ایسائے بارنوا دروگین شاہدی دات. بلہ یہودی دینی پیشوایان نتوانت ایسایا مئیاربار بگننت پرچا کہ شاہدانی گپ یک نہ آنتت. ایسائے چندا ہج نگوشت.

آھرا مسٽرین دینی پیشوا پاد آتک و چه ایسایا جُستی گُرت: «مارا بگوش، تنو مسیه ائے، نمیراننن هُداے چُک ائے؟»

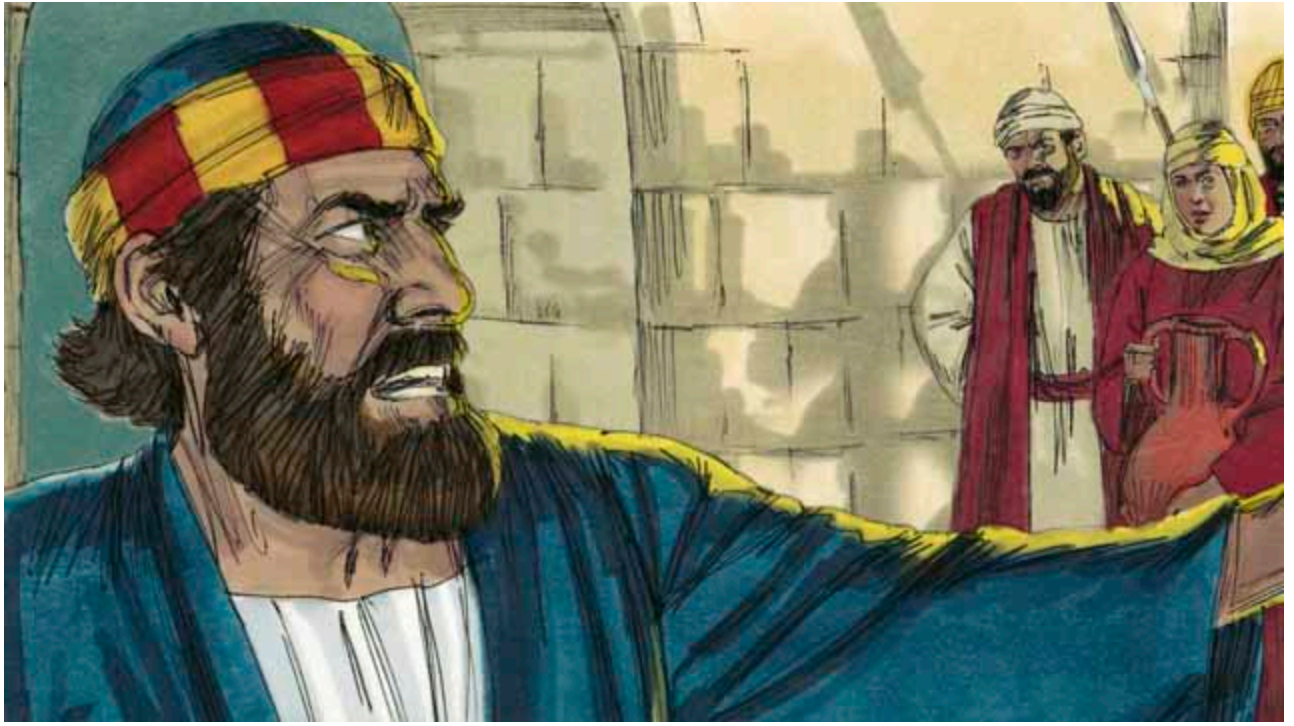
ایسایا جواب دات: «هئو، من هَما آن و شُما منا گندیت که هُداے گشا نندوک بان و چه آسمانا ائیر کایان. مسٽرین دینی پیشوا چه ایسائے هَبران زهر گیت و وتی پُچی یرتنت. دیمی اے دِگه دینی پیشوایانی نیمگا گُرت و په کوگار گوشتی: «نون مارا دِگه شاهدے زلورت نهانت که اے مردنے کارانی بارنوا گواهی بدنت. شُما سَجّهینان اِشگت که اِشیا گوشت من هُداے چُک آن. نون شُما اے مردنے بارنوا چُونین شُورے بُریت؟»

سَجَّهين يَهُودى رَهبران گُون مسيرين دينى پيشوايا گوشت: «ايشيئ سزا مرک انت.» آيان ايسائے چم بستنت، لَت و گُٹ گُرت، ٹک جَت و گلاگ گپت.

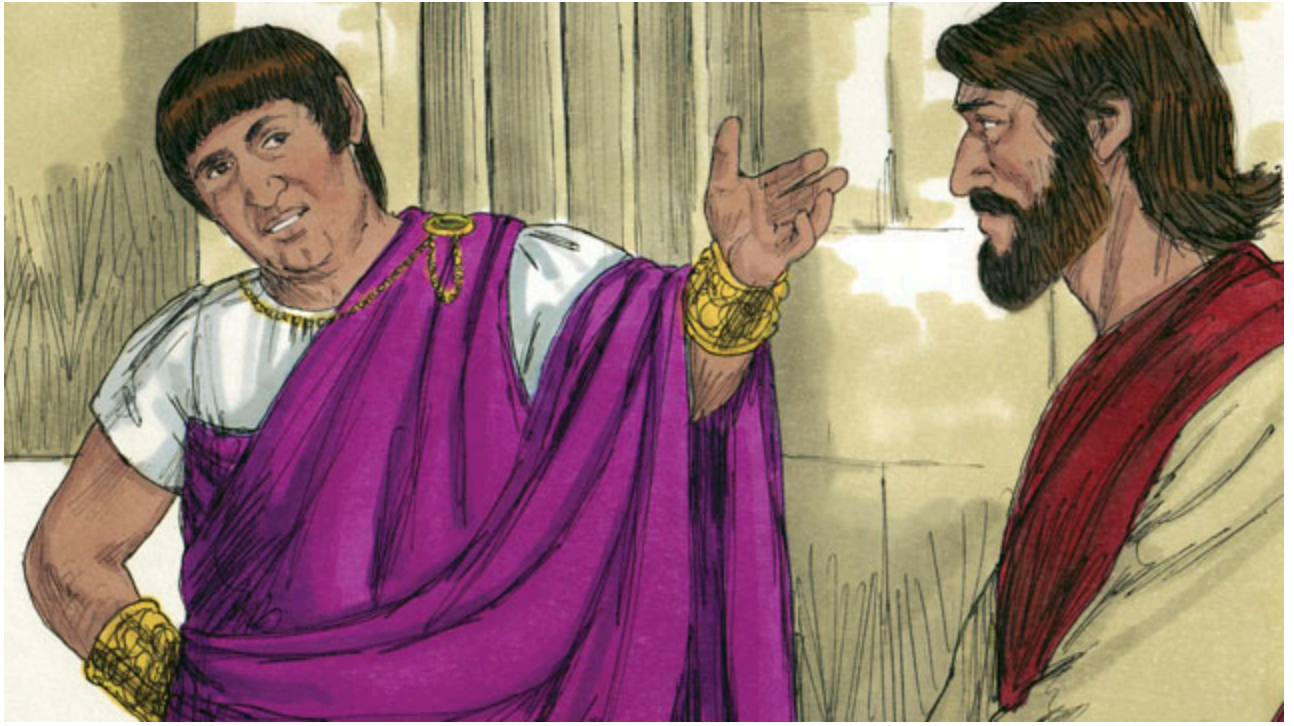
پترُس دُنا ودارا اَت، هزمتكارين جَنينيا ديست و گوشتى: «تتو هم ايسائے همراه بوتگئے.» پترُسا گوشت: «اَنه، من اے مردما نزانان.» رندا دِگه جَنينيا هم هما پيسريگين هبر گُون پترُسا گُرت و پترُسا پدا انكار گُرت. كمے رندترا دِگه لهتتين مردما گوشت: «ما زانين كه تتو ايسائے همراه بوتگئے، شُما دوين جليلئے مردم ايت.»

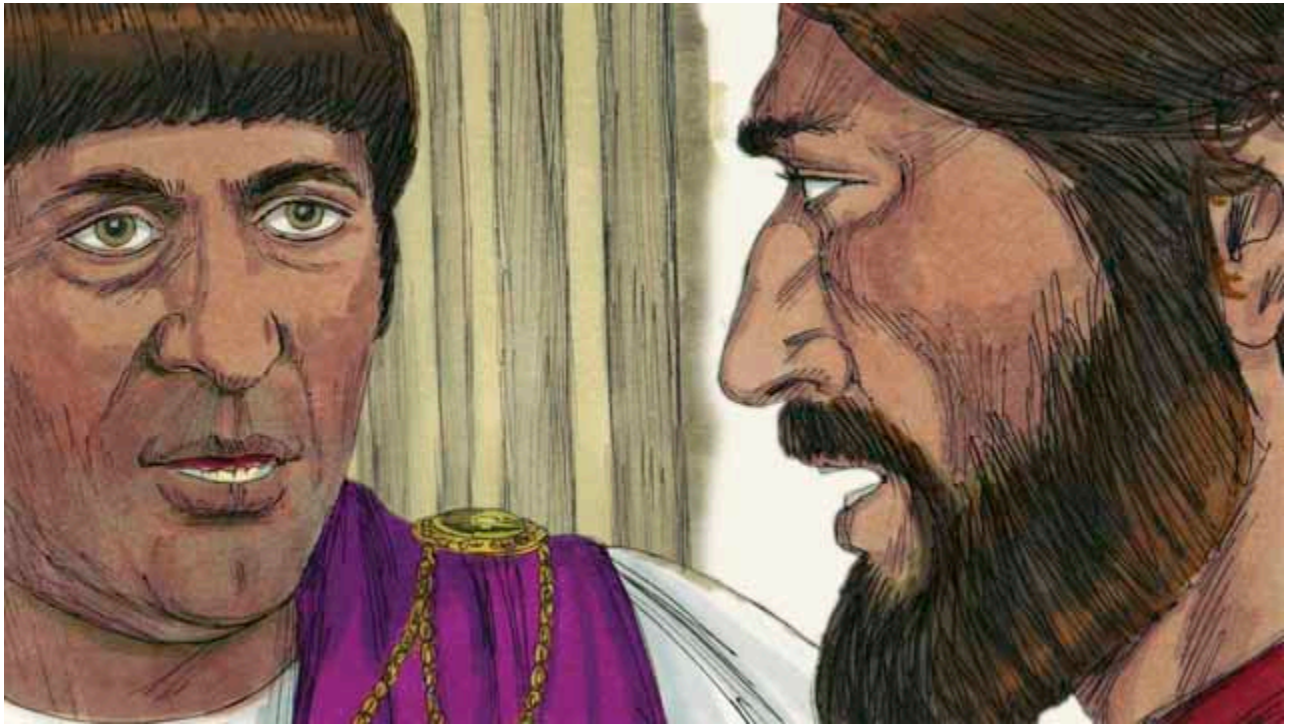
پٽرسا گوشت: «منا نالت انت، آگن من اے مردا زانان.» آنچس که پٽرسا همے سئوگند وارت گروسيا بانگ دات. ايسايا چک جت و پٽرسی چارت.

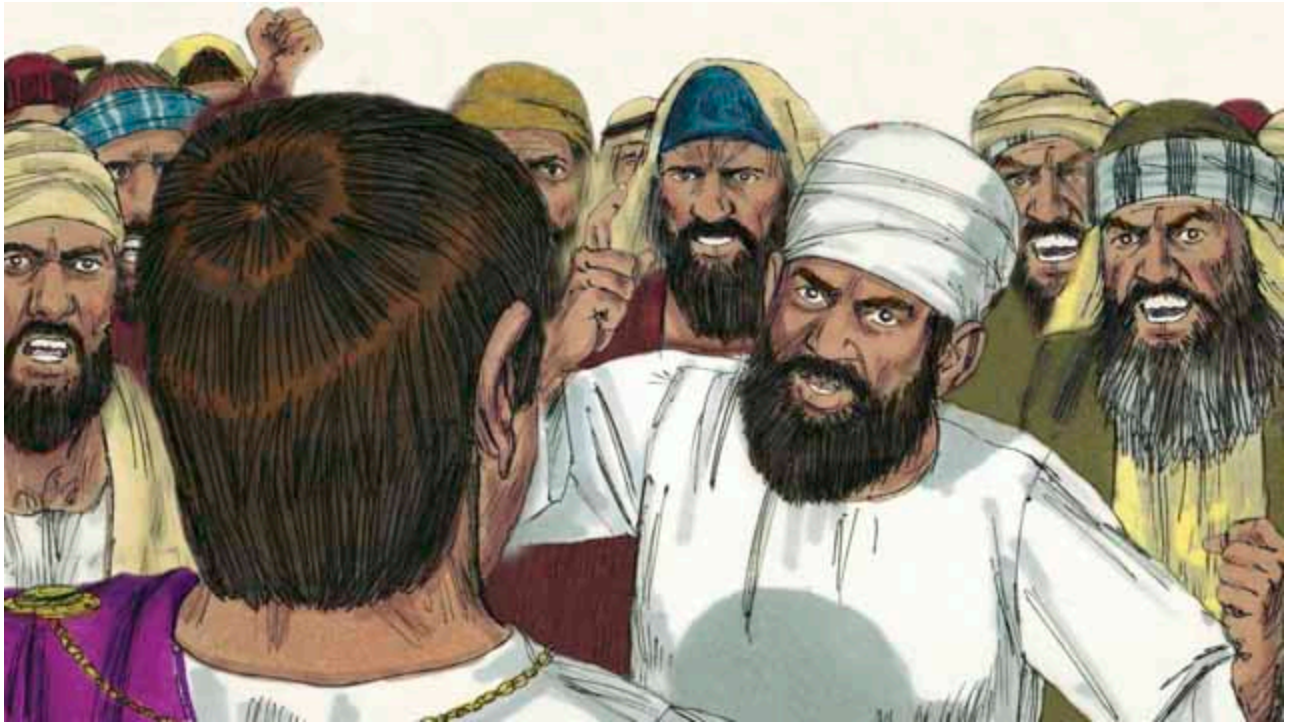
پٽرس چه اودا شت و سک گريتي. همے وهدا ايسائے هما مريد يهودايا که ايسا دزگير گنائنت، ديست که يهودی رهبر په ايسايا مرکئے سزا لوئنت. آ باز پريشان بوت و شت و وٽا گشتي.

یہودیہئے دمگئے والی «پیلاتوس» نامین رومی مردے ات، آپیا پہ رومئے بادشاہا کار گرت. آ وِہدا اسرائیلئے سِرا روما بادشاہی گرت. یہودی رہبران ایسّا، پیلاتوسئے کِرا اُورت. آیان لوٹت کہ پیلاتوس، ایسّا مرکئے سزا بدنت و بگشیتی. پیلاتوسا چہ ایسّا جُست گرت: «تئو یہودیانی بادشاہ ائے؟»

ایسّا پَسَنو دات: «تئو راست گوشت، بلہ منی بادشاہی زمینئے سِرا نہ انت. آگن منی بادشاہی زمینئے سِرا بوتین، منی ہزمتکاران پہ من جنگ گرتگات. مَن اے جہانا آتکگان کہ ہُدائے بارنوا راستین ہبرا بگنان. ہرگسا کہ راستی دُوست بیت، منی ہبران گوشت داریت. پیلاتوسا جُست گرت: «راستی چے انت؟»

وہدے پیلاتوسا گون ایسایا ہبر کنگ ھلاس کُرت دُنا شُت و گون مردمانی مَچیا گوشتی: «مَن چُشین ھچ چیر نِگندان کہ اے مردا مرکئے سزا دئیگ ببیت.» بلہ یھودی رَہبر و اے دگہ مردمان کوگار کُرت و گوشت: «اے سلیئے سرا درنجگ و کُشگ ببیت.» پیلاتوسا گوشت: «اے مردا ھچ رَدین کارے نکرنگ کہ مئیار بار ببیت. بلہ آیان گیشتر کوگار کُرت. گُرا پیلاتوسا سئیمی رندا گوشت: «اے مئیار بار نہ انت.»

بله آهرا پيلاتوسا تُرسِت كه بلكين مردُم شورش بگننت. گُڑا رازيگ بوت كه آيينے سپاهيگ ايسايا سليبيئے سَرا بدرنجنت. رومي سپاهيگان ايسا شَلاک و هُئيَزان جَت و بادشاهي گباهے گُورا دات و چه دُنْگَر و کُنْثگان اَدُّ کُرتگين تاجے سَرا دات. ايان ايسا کلاگ گپت و گوشت: «بچاريت، اے يهودياني بادشاه انت.»

چہ پاکين کِتابا کِسْهے كه مَثائے انجيل در ۲۶ بند ۵۷ تان در ۲۷ بند ۲۶؛ مَرکاسئے انجيل در ۱۴ بند ۵۳ تان در ۱۵ بند ۱۵؛ لُکائے انجيل در ۲۲ بند ۵۴ تان در ۲۳ بند ۲۵؛ يوهَنائے انجيل در ۱۸ بند ۱۲ تان در ۱۹ بند ۱۶ نبيسگ بوتگ.

۴۰. ایسا سَلیبئے سَرا درَنجگَ بیت

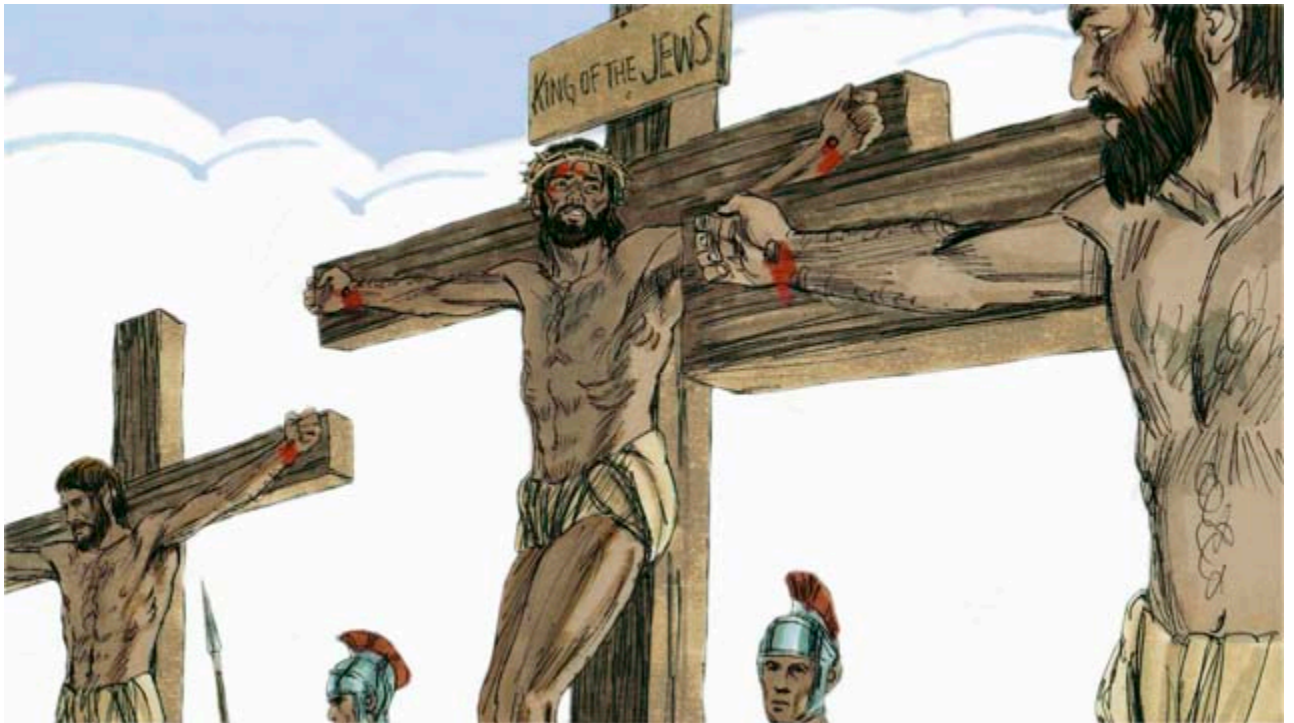
وہدے سپاہیگان ایسائے گلاگ و ملنڈ کنگ ھلاس گرت، ایسائش بُرت کہ سلیبے سِرا بدرنجنتی. سلیبش ایسائے بڈا دات و پدا ہما سلیبے سِرا ایسائش دُرتک.

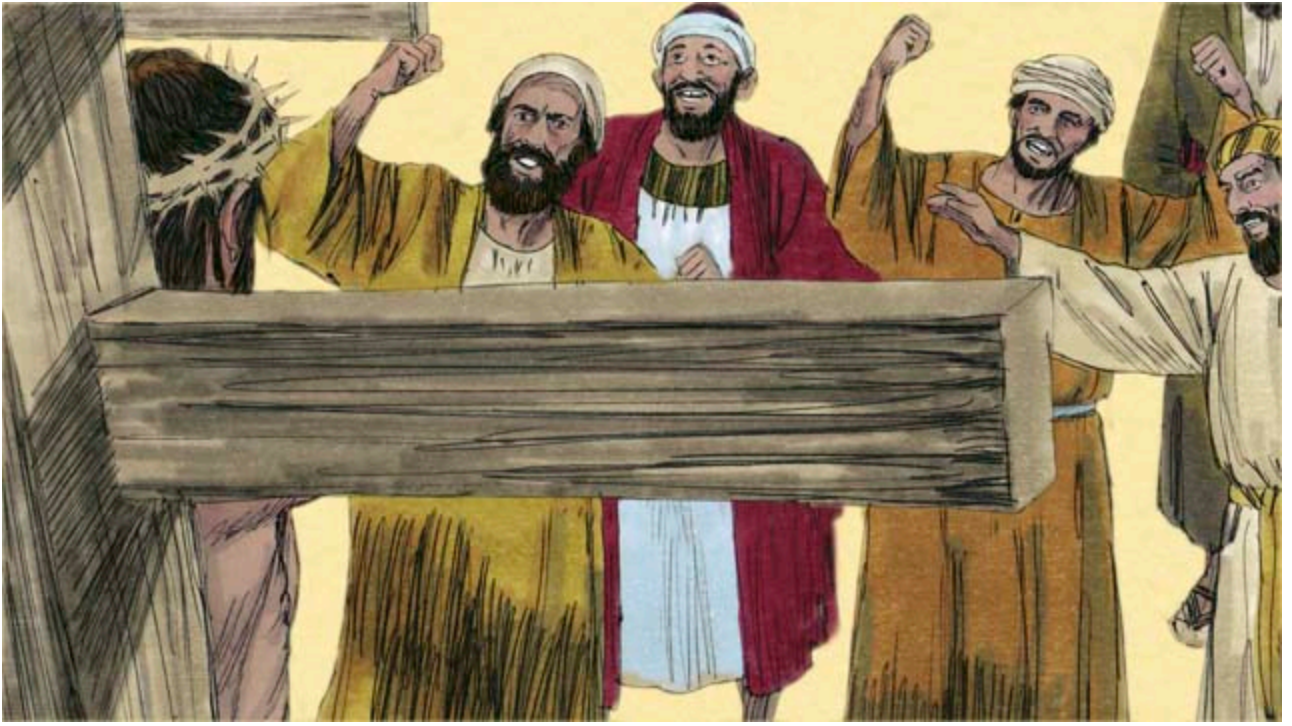
سپاہیگان ایسا «کامپول» نامین جاگھیا بُرت. اودا ایسا سلیبے سِرا درتکیش و آبیئے دسٹ و پادش میہ جتنت. بلہ ایسایا گوشت: «او منی پت! اشان پبکش پرجا کہ اے نزاننت کہ چے گنگا انت.» آیان ایسائے سِر بُرا، سلیبے سِرا تھتگے ہم درتک. تھتگے سِرا نیشٹہ ات: «اے یہودیانی بادشاہ انت.» پیلاتوسا گوشتگات کہ ہمے پنیم نیشٹہ بگنیت.

سپاہیگان ایسائے پُجانی سَرا شَرَت بَست. گُون وَتِی اے کارا آیان پیشگوئیے سَرَجَم کُرت. اے پیشگوئی گُوشیت: «منی پُچش وَتِی نیاما بَهر کُرتنت و جامگئے سَرا شَریش بَست.»

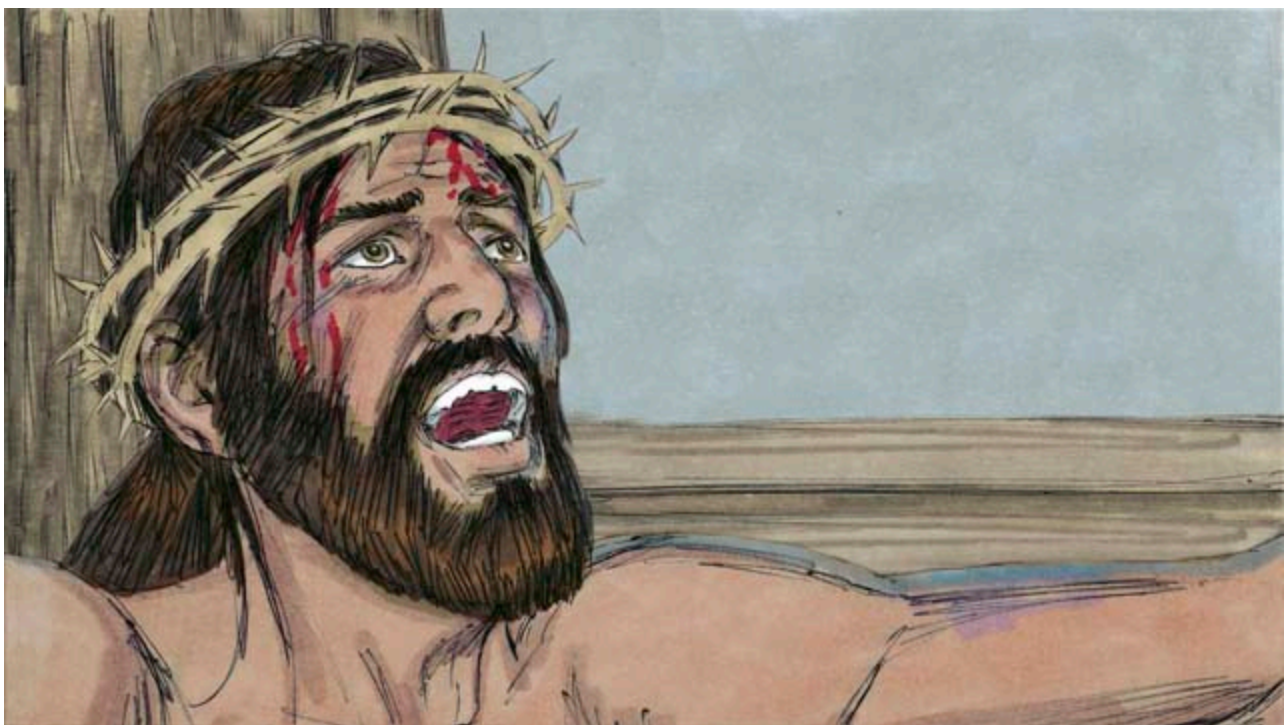
ایسائے دوین گشان یکِ یک دُرے هَسَتَات کہ سپاہیگان یَغین وَ هَدا سَلیبے سَرا دَرَتکنت. یَک دُرْیا ایسا کَلاگ گِیت، بلہ دوما گُون آیاا گُوشَت: «تَرا هُدانے کِزا نَثَرَسیت کہ تَرا سِزا بَدَنَت؟ ما مَییار بار این کہ ما بازین رَدین کار کُرتگ، بلہ اے مرد بِنِمیاریے.» پَدا آیاا گُون ایسایا گُوشَت: «وَهَدے تَنو وَتِی بادشاهیا سَر بئے، منی هَیالا بَگپ.» ایسایا گُوشَت: «مَروچی تَنو گُون مَن بَهِشتا کائے.»

يَهُودى رَهَبَر و مُجَيِّئے اے دِگہ مردُمان ایسا گِلاگ بَست و مَلَنڈ کُرت. ایسا ایش گوشت: «اگن تنو هُدائے چُک ائے، گُڑا چہ سَلِیبا اِیر گپ و وُتا بَرگَین. آ وهدی ما تنیی سَرا باوَر کَنین.»

پَدا سَجَّهین دَمگا آسمان تَهَار بوت، بَل تَرے وهد نِیمروچ اَت. هَما نِیمروچئے وهدا پَه سئے ساھتا تَهاریا مان شانت.

رندا ایسایا کوگار کُرت و گوشت: او منی پت! کار هلاس بوت، من وتی روها تنیی دَستا دئیان.» پدا آییآ وتی سر جَهل کُرت و ساهی دات. و هدے ایسا مُرت زمین چنڈ بوت. مَرَنین پَرستِشگاهئے دراجین پَرده که مردمی چه هُدايا چتا کُرتگاتنت، بُزا بگر تان جَهل یرت و دو گپ بوت.

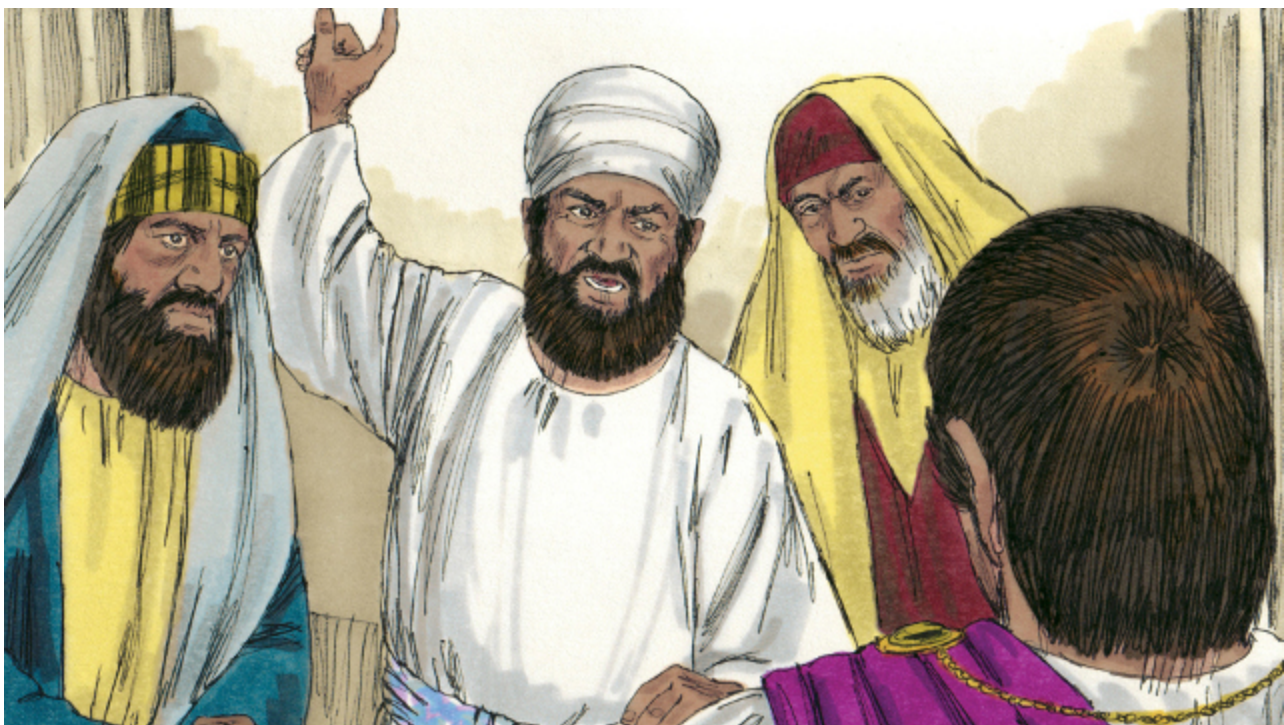
ایسایا گون وتی مرکا په مردمان راه پچ کُرت که هُدايے کِرا بیاینت. سپاهیگے که سلیبیئے نَزیگا اوشتاتگات و ایسایا نگهپانی گنگا ات، سَجَهن سرگوستی دیست و گوشتی: «دلجم آن که اے مرد بینیار ات. هُدايے چک ات.»

يہودی ڪنومے دو رهبر كه آيانی نام «ايسپ» و «نيكوديموس» آت، پيلاتوسے ڪِرا آتڪنت و دزبندی اش ڪُرت كه ايسائے جوٰنا مارا بدئے. آيان باور آت كه ايسا مسيه انت. ايسائے جوٰنش گديا پتات و تراشتگين تلاريئے ٿها گبر ڪُرت. پدا ڪبرئے سرا مرنين سينگے داتش كه گبرئے دپ بند ببيت.

چہ پاڪين ڪتابا ڪسھے كه مٿائے انجيل در ۲۷ بند ۲۷ تان ۶۱آ؛ مڪاسئے انجيل در ۱۵ بند ۱۶ تان ۴۷آ؛ لوكائے انجيل در ۲۳ بند ۲۶ تان ۵۶آ؛ يوهنائے انجيل در ۱۹ بند ۱۷ تان ۴۲آ نيبيسگ بوتگ.

٤١. هُدا ايسّايا زِندگَ كُنت

ايسائے گبر گنگا رند، يهودی دينی پيشوايان گون پيلاتوسا گوشت: «آ دروگبندين ايسايا گوشتگ که من چه وتی مرکا سئے روچا رند زندگ بان. گسے آلم ايسائے گبرئے سرا نگهپانی بکنت. چو مبيت که آيئے جو نا مريد بدزنت و بيرنت. آگن ايسائے جو نا بدزنت، گڑا گون مردمان گوشتنت که ايسايا چه مرکا جاه جتگ.

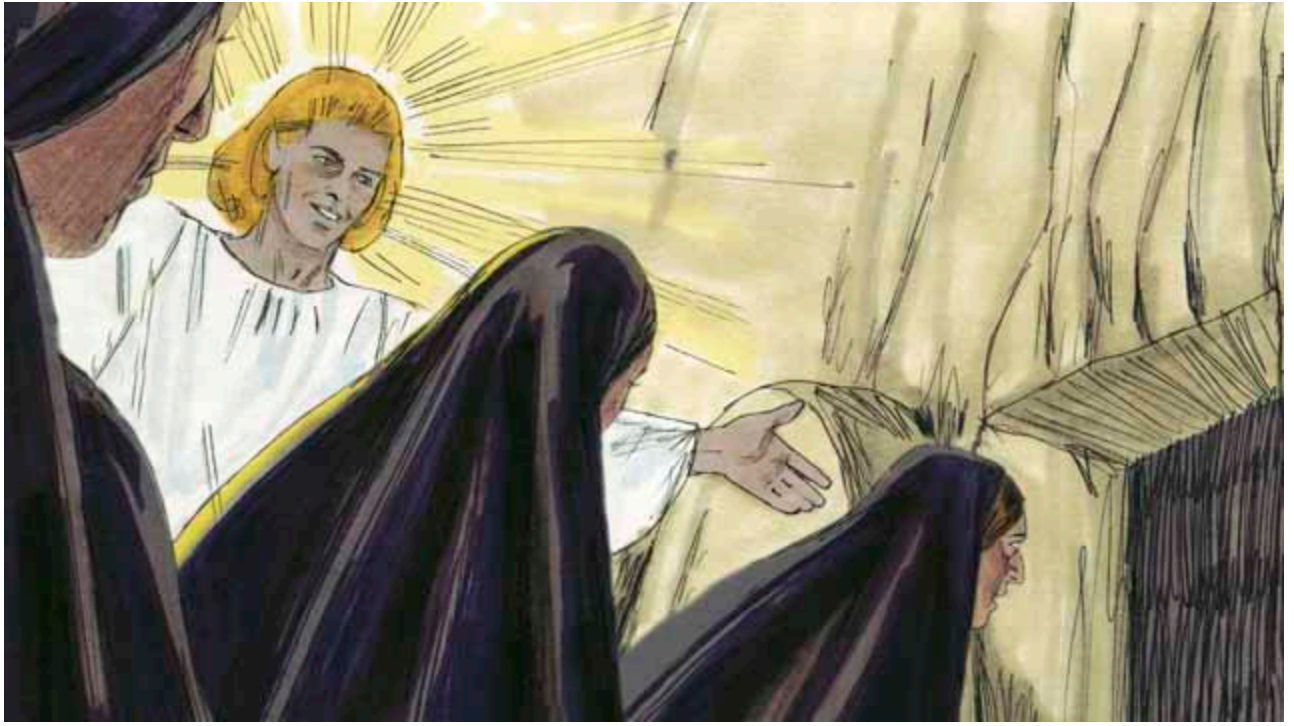
پيلاتوسا گوشت: «سپاهيگ بزوريت و گبرئے نگهپانيا بگنيت، همينچک که توانيت.» گڑا گبرئے دپئے سينگش مؤمند گرت و سپاهيگش نگهپان گرتنت که ايسائے جو نا گس مذريت.

ايسائے مرڪئے دومي رُڄ شَبَّت اَت. شَبَّتے رُڄ يهودياني آرام ڪنگئے رُڄ انت. ڪس ايسائے ڪبرئے سَرا نشت. بله شَبَّتے دومي رُڄا سُهبا ما هَلْه لَهَتين جَنين تَنيار بوت و ايسائے ڪبرئے سَرا شَتنت. آيان وَشَوَين دارو ڪون اَت ڪه ايسائے جونا چَرپ بڪنت.

ڪبرئے سَرا جَنيناني رَسگا پيسر، اودا مَرَنين زمين چنڌے بوت. پريشنگے ڇه آسمانا اَتڪ و ايسائے ڪبرئے دپئے سنگي دور ڪُرت و سنگئے سَرا نشت. پريشنگ ڇو ڪروڪا دَرِشگا اَت. ڪبرئے سَرئے سپاهيگان پريشنگ ديست. سپاهيگان باز تُرست و مُردگاني پُئما زمينئے سَرا ڪپنت.

وهدے جنين گبرئے کِرا آتکنت، پرِشتگا گون آيان گوشت: «مُترسیت. ایسا ادا نہ انت. آيا چہ مرکا جہ جَتگ، ہما پئما کہ گوشتگا تی. گبرئے تہا بچاریت.» جنينان گبرئے توکا چارت کہ ہمودا ایسائے جون اير کنگ بوتگاآت، بلہ نون آيئے جون اودا نہآت.»

پدا پرِشتگا گوشت: «برئوت و مُريدان بگوشتيت کہ ایسایا چہ مرکا جہ جَتگ و چہ شُما پئسر جَلِلا رُوت.»

جَنین باز گل بوتنت و هَبْگَه هم منتنت. تچان تچانا مُریدانی کِرّا شُتنت که اے وِشَین هالا آیان سر بکننت.

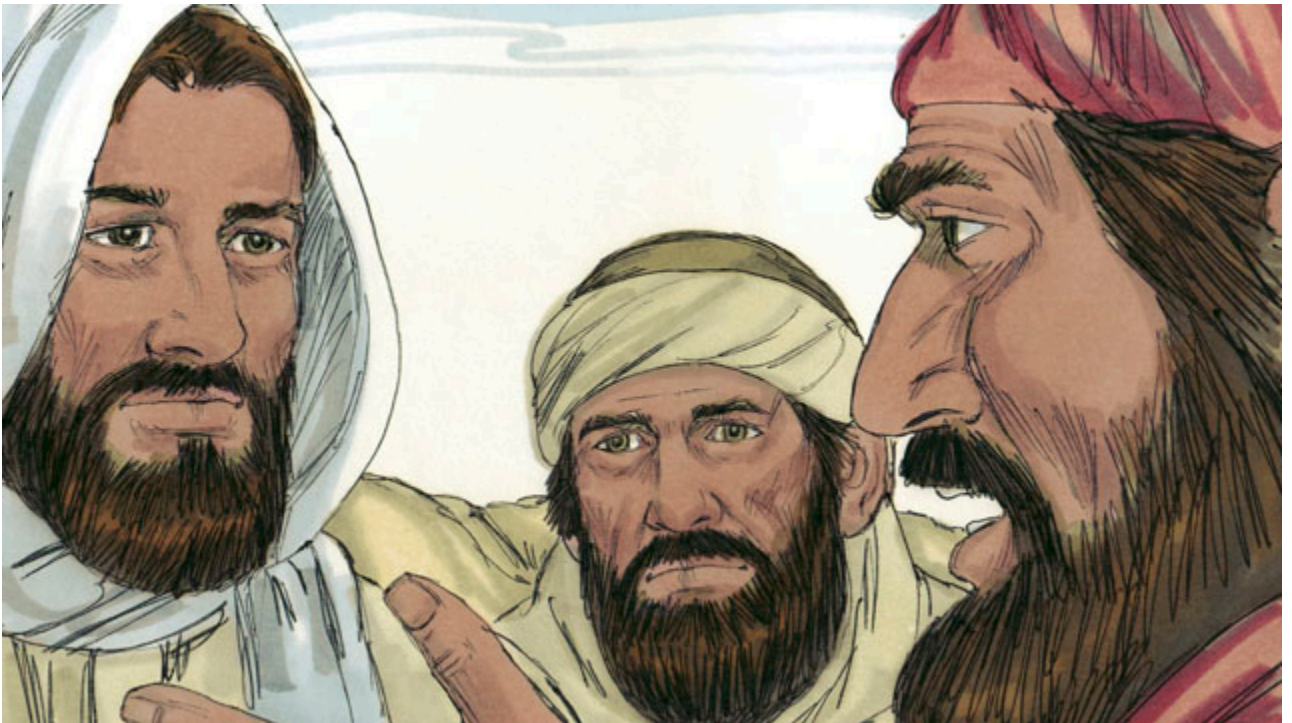
وهدے جَنین په وِشَین هالئے دئیگا دیم په مُریدان رُوگا اَننت، ایسا آیانی دیمَا زاهر بوت. آ ایسائے پادان گپنتت و ستا و سَناش گُرت. ایسایا گوشت: «مُترسِنیت. برنُویت و منی مُریدان بگوِشیت که جَلِیلا برنُویت که شما منا هَمودا گِندیت.»

چَه پاکین کِتابا کِسْهے که مَتائے اِنجیل در ۲۷ بَند ۶۲ تان در ۲۸ بَند ۱۵؛ مَرکاسئے اِنجیل در ۱۶ بَند ۱ تان ۱۱؛ لُکائے اِنجیل در ۲۴ بَند ۱ تان ۱۲؛ یوهَنائے اِنجیل در ۲۰ بَند ۱ تان ۱۸ آ نییسگ بوتگ.

۴۲. ایسا آسماناً رنوت

ہما روچا کہ ہدایا ایسا زندگی کُرت، آبیئے دو مُرید نَزِیگین میتِگیا رنوگا آنتت۔ راہا وتمان وتا ہبرا آنتت کہ گون ایسایا چے بوتگ۔
آیانی اُمیت ہمے بوتگات کہ ایسا ہما وادہ داتگین مسیہ ببیت، بلہ ایسا کُشگ بوتگات و نون ہج اُمیتے پُشت نکپتگات۔

ایسا مُریدانی نَزِیگا آتک و آیانی ہمراہ بوت، بلہ آیان ایسا پَجاہ نئیاورت۔ ایسایا چہ آیان جُست کُرت کہ شُما چے چیزِیئے بارئوا ہبرا
کُنگا ایت۔ آیان گوشت: «چہ اے کُزایا کہ ہمے روچان اورشلیما کپتگ سہیگ نہائے، ہمے کُزا کہ ایسائے سرا آتکگ؟ مئے اُمیت
ہمے بوتگ کہ آ مسیہ ببیت، بلہ کُشگ بوتگ۔ نون جَنین گوشت کہ ایسا پدا زندگی انت و ما نزانین کہ چے باور بگنین؟» مُریدان ہنیال
کُرت کہ گون درامدیا ہبرا کُنگا آنت و درامد نزانن کہ اورشلیما چے بوتگ۔

ايسٽيا مُريد سَر پَد گُرتنت كه هُدايا مَسِيهِي باريوا چي گُشتگ. گُشتي: «باز وَ هدا پيسَر نبيان پيشگوِي گُرتگ كه گندگين مردم مَسِيها آزار دُنيَت و گُشتنت. بله نبيان اے هَم گُشتگ كه مَسِيه سِيْمِي رُچا زندگ بيت.»

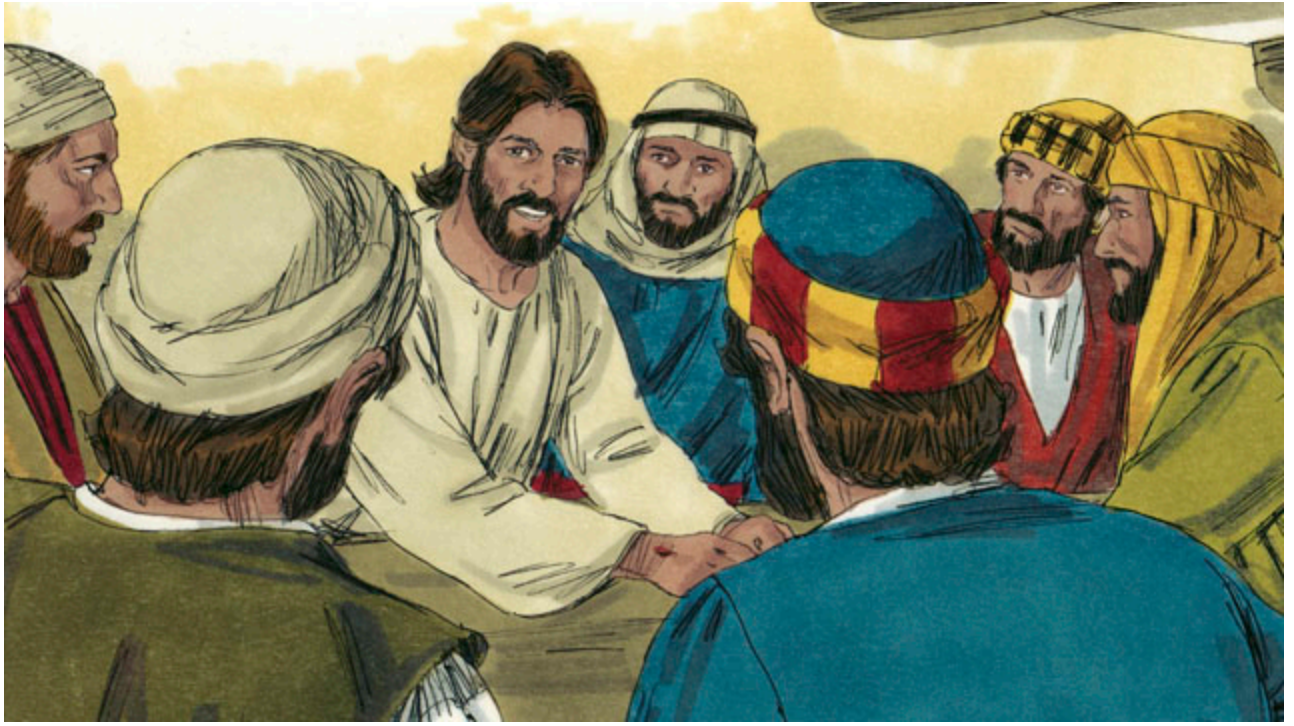
مگرب تَهارا مُريد هَما ميَتگا سَر بوتنت كه آيان هَمودا شِپا جَلگ لَوُتت. ايسٽاش سَلاه جَت كه شِپا گون ما بدار. گُرا ايسٽيا گون آيان داشت. وه دے په شام كنگا نِشتنت، ايسٽيا نِگنِي زُرت، هُدايِي شُگري گِيت و پِدا تُگري گُرت. اناگت آيان پِجَاه اُورت كه اے ايسٽا اِنَت. بله هَمِي دَمانا ايسٽا چِه آياني دِيما گار بوت.

دوین مُریدان و تمان و تا گوشت: «اے ایسا آت. ہمیشکا ما باز گرم گپتین و ہدے آ مارا ہدائے کتابانی ہبران سر پد گنگا آت.» ہما دمانا چہ اودا در گپت و اورشلیما پر ترنتت. و ہدے اورشلیما سر بوتنت، گون آ دیگہ مُریدان گوشتیش: «ایسا زندگ انت. ما دیستگ.»

و ہدے سَجَہین مُرید و تمان و تا گنگا آتنت ایسا آناگت آسانی کرا ز اھر بوت و گوشتی: «سلام و دروت پہ شما!» مُرید ہبران بوتنت، ہنیش کرت کہ اے روہے. بلہ ایسا گون آسان گوشت: «پرچا شما ترسنت؟ پرچا باور نغنیت کہ اے من ایسا آن؟ منی دست و پادان بچاریت. روہان چشین جسم و جان پر نیست کہ منا پر انت.» ایسا پینش دارگ لوٹت کہ من روہے نہان و ہمیشکا گمک و راکہ پہ ورگا لوٹت. مُریدان، ماہیگئے ٹگرے دات و آہیا وارت.

ايسٽا گؤشت: «هر چيز كه هُدايه پاكين كِتابا مني بارئوا نبيسگ بوتگ، من شُمارا گؤشتگات كه اَلَم اَنچَش بيت.» پدا ايسٽا آ، هُدايه پئىگامئى بارئوا گيشتر سَر پد كرت و گؤشتنت: «باز وهدا پيسر نبيان نيشته كُرتگ كه من مسيه آزار دئيگ و كُشگ بان، بله سئى روچا رَند دوبر زندگ بان.»

«نبیان اے ہم نیشہ گرتگ کہ منی زندگ بئیگا رند، منی مُرید وَشّین مِسْتاگئے جارا جَننت. آ گون سَجَّهین مردمانِ گوشت کہ تنوبہ بکنیت. آگن مردم تنوبہ بکننت، هُدا آیانی گُناهان بکشیت. منی مُرید باید انت وَشّین مِسْتاگئے جارا چہ اورشلیما بندات بکننت و پدا هر کُجا دُنیاے سَجَّهین کنومانی کِرا برنونت. شُما منی سَجَّهین هَبَر و کارانی شاهد ایت و شُما اے ہم دیستگ کہ گون من چے کنگ بوتگ.»

تان چلّ روچا ایسا وتی مُریدانی دینما باز رندا زاهر بوت و هُداے بادشاهیئے بارئوا تالیمی دانتنت. یِک رندے گیش چہ پنچ سد مردمئے دینما زاهر بوت.

ايسٽيا گون وٽي مُريدان گوشت: «هُدايا آسمان و زمينئى سَجَّهين زور و واک منى دَسٽا داتگ. مَن اَتون شمارا گوشان که برنويت و سَجَّهين کنومان منى مُريد بکنيت و مردمان پت و چُک و پاکين روئى ناما پاکشودى بدنيت. مردمان اَلَم اے تالپما بدنيت که منى سَجَّهين هُکمان بمَننت. دلجم بيت که من هر وهدا شُمئى همراه آن.»

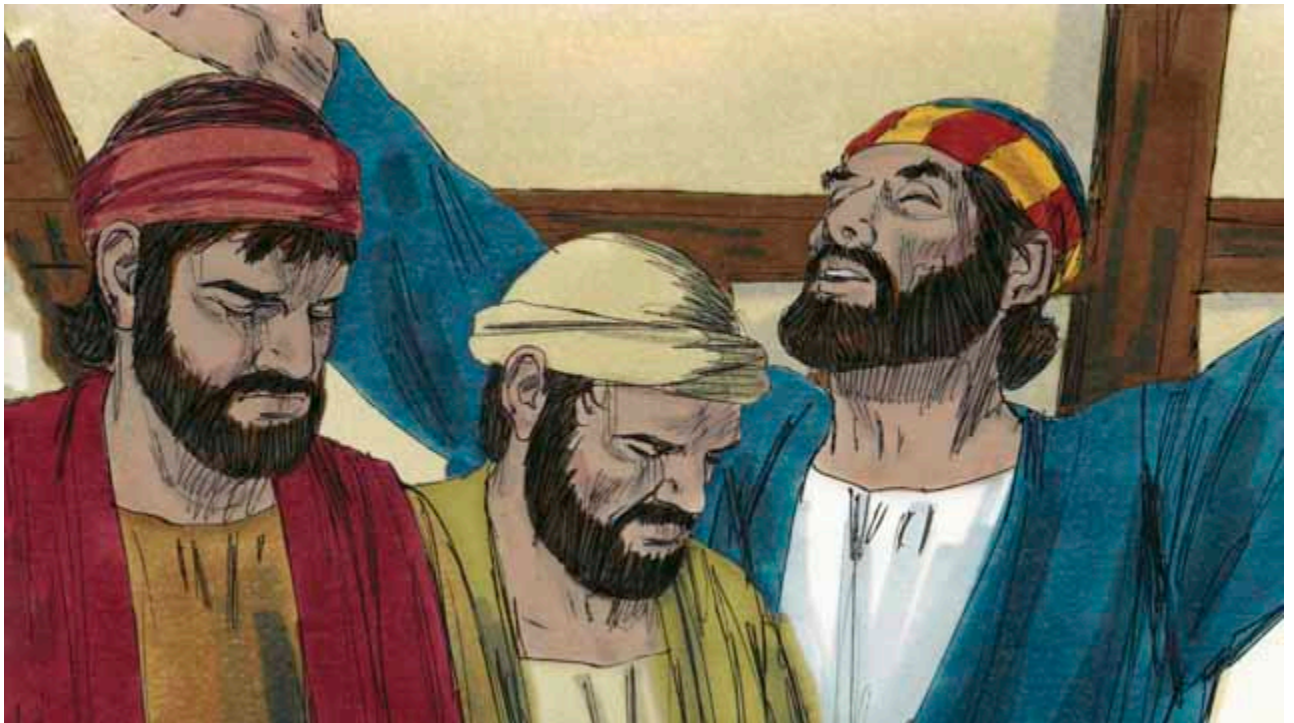
وتى زندگ بئىگا چَل رَوچا رند ايسٽيا گون مُريدان گوشت: «تان هَما وهدا اورشليماداريت که منى پت شمارا واک و توان دنت. پاکين روها شُمئى سَرا راء دنت و شمارا هُدايى واک و توان رسيت.» پدا ايسٽا مان جَمبران چه آيان چير و اَنديم بوت و دنيم په آسمانا شت. نون ايسٽا آسمانا هُدايى راستين گشا نشتگ و رَوچى نه رَوچى جَهانئى سَجَّهين چيزانى واک و اهتیار آيبا رسيت.

چہ پاکین کتابا کسھے کہ متائے انجیل در ۲۸ بند ۱۶ تان ۲۰؛ مرکاسئے انجیل در ۱۶ بند ۱۲ تان ۲۰؛ لوكائے انجیل در ۲۴ بند ۱۳
تان ۵۳؛ یوهنائے انجیل در ۲۰ بند ۱۹ تان ۲۳؛ کاسیدانی کار در ۱ بند ۱ تان ۱۱ نیبیسگ بوتگ.

٤٣. کِلِيسَا بِنْدَاتَ بَیت

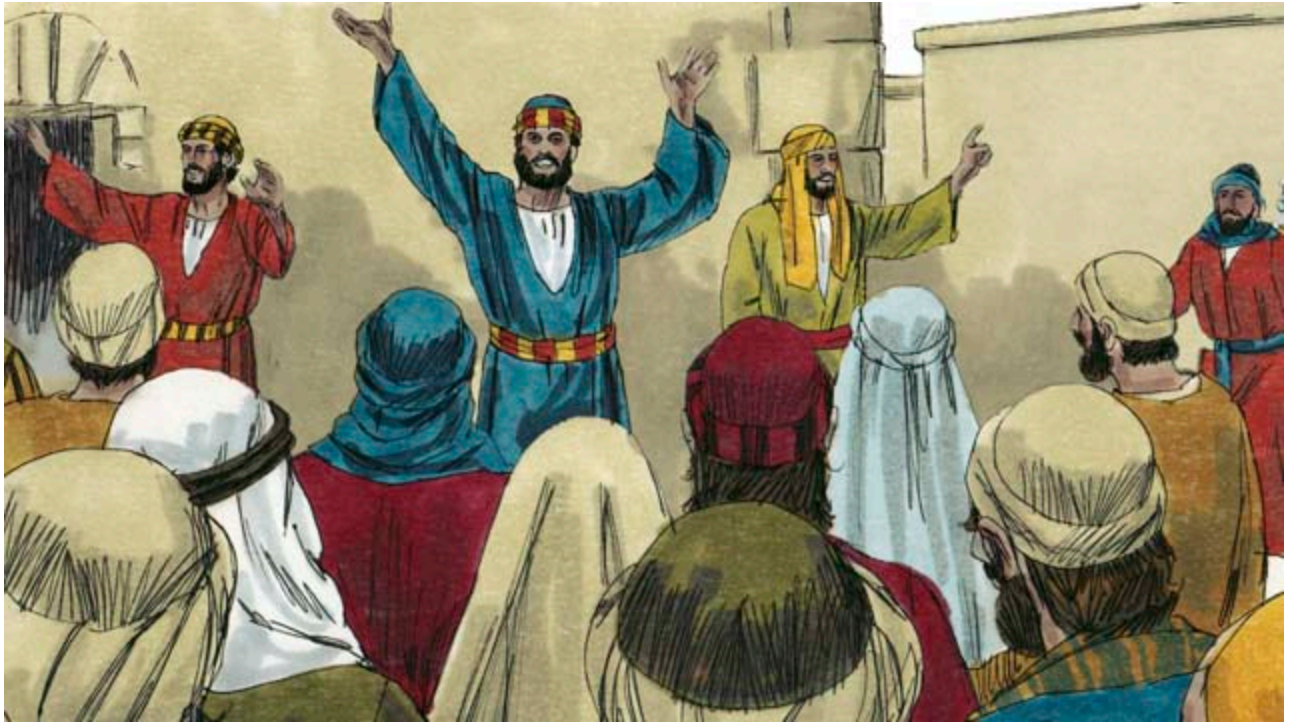
آسمانا رنؤگا پیسر، ایسایا وتی مُرید هُکم دانتت که تان هما و هدا که پاکین روہ شمنے سرا ایر نِشتگ، اورشلیما بداریت. آیان همے کار گُرت. هر و هدا یکجاء بوتنت و دوالش گُرت.

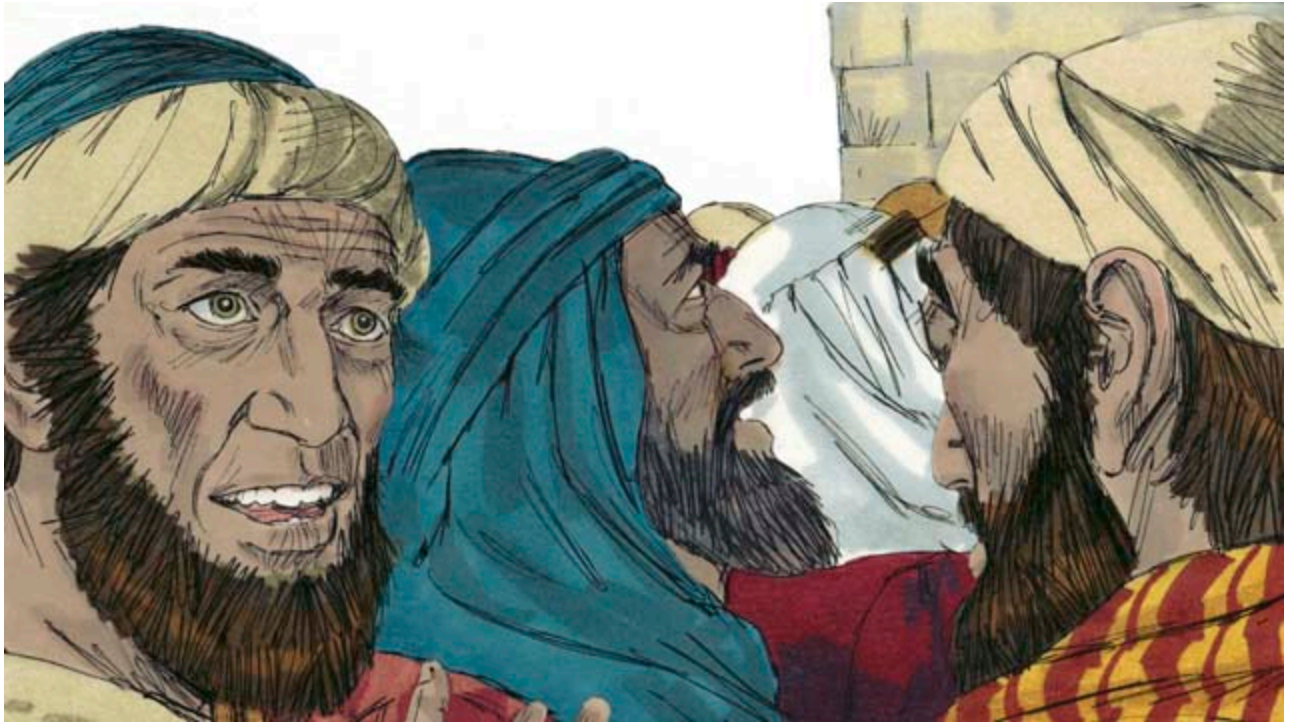
سرگوزئے ائییدا پنجاه رُچا رند یهودیان هر سالا هاسین رُچیا جُشن گیت. اے ائییدئے نام «پنتیکاست» ات. پنتیکاست یهودیانی گندُمے رُون و موشے جُشن ات. یهودی چه دُنیاے چارین کُنڈان په پنتیکاستئے ائییدئے گرگا اورشلیما اتکنت. پنتیکاستئے ائییدا ده رُچا پیسر ایسا آسمانا شت.

وهدے ایسائے سَجَّهین باورمند لوگیا یکجاہ آنتت، اناگت آ لوگا گواتئے ترندین تئوارے آتک. پدا آسئے شہم و شمآلہئے پئیمین چیز
 سَجَّهین باورمندانی سِرا آتک و ایر یشنتت. آ سَجَّهین باورمند چہ ہدائے پاکین روہا سرریچ بوتنت و ڈئی زُبانان ہدائے ستا و سنا کنگا
 لگتنت. باورمندان اے زُبان نزاننت، چہ پاکین روہا آیان واک و توان رَسیت کہ ہمے زُبانان ہیر بگنت.

وہدے اور شلیمئے مردمان ہما ترندین تنوار اِشگت، باورمندانِ کِرا آتک و مُچ بوتنت کہ بگندنت چے بیگا انت۔ آیان اِشگت کہ باورمند ہدائے نیکن کارانی جارا جنگا انت۔ اے مردم چہ بازین مُلکیا آتکگ آتنت و آیان بازین زُبانے زانت، بلہ نون وت باز ہئیران بوتنت کہ باورمند آیانِ مُلکی زبانان ہبر کنگا انت۔ مُرید چہ اسرایلا آتنت و آیان اَرمایی، اِبرانی یا یونانی زُبانا ہبر کُرت، بلہ سَجَّہین اِشگنگا آتنت کہ مُرید نون مئے مُلکئے زُبانا، بزان پارسی و اَربی و اے دگہ زبانان ہبر کنگا انت و ہدائے نیکن کارانی مستاگا دنیگا انت۔

لہتین مردما گوشت کہ اے مسّت و ملار آنت. بلہ پترس پاد آتک و گوشتی: «او اسرائیلیان! منی ہبران گوش داریت. اے مردم مسّت و ملار نہ آنت. اے چیز کہ بنیگا انت، ہما ہال و ہبر انت کہ یوییل نبیا پیشگوی کُرتگ. چہ یوییل نبیئے زبانا ہدایا گوشتگ کہ ایسائے زندگ بنیگ و جاہ جَنگا رَند، سَجَّہین مردمان چہ وتی روہا سرریچ کَنان.

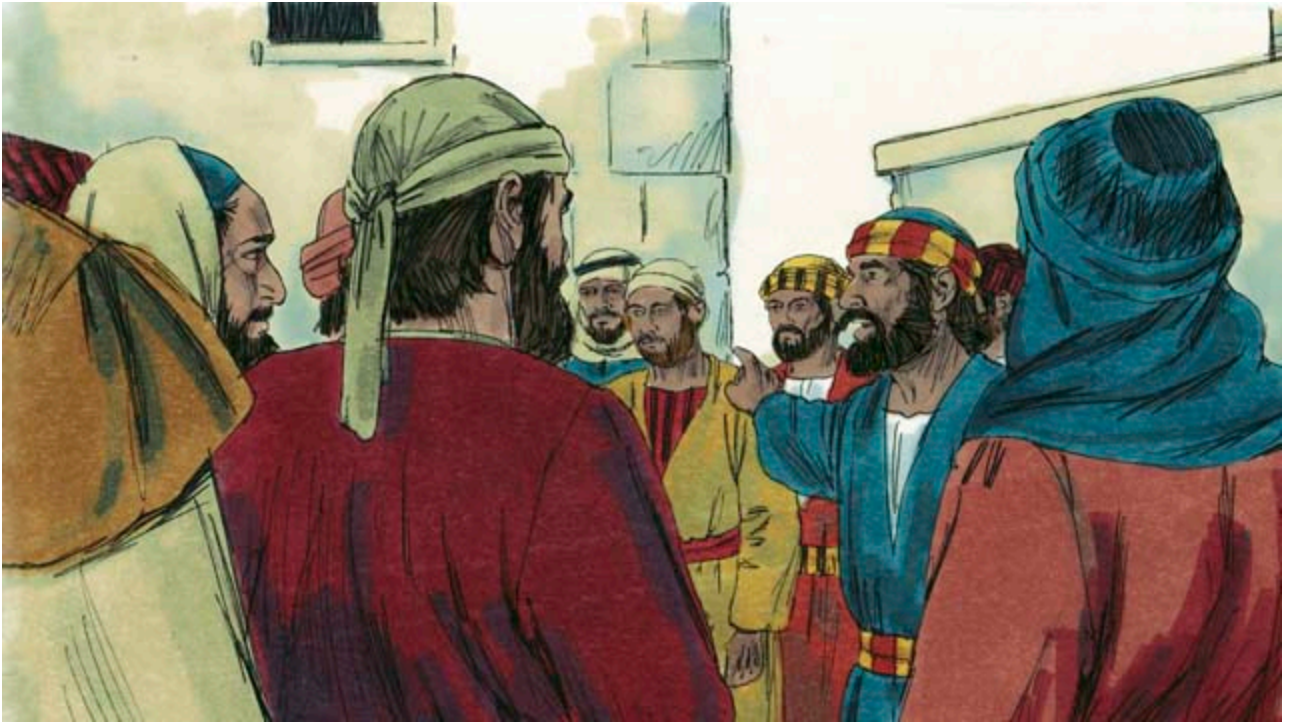
ایسایا بازین مَوچَرہ ہے کُرتگ کہ پیش بداریت کہ من کئے آن. چہ ہدائے واک و توانا آییا ہما سَجَّہین مَوچَرہ کُرتگ آنت. شُما اے ہبرا زانیت پَرچا کہ شُما اے مَوچَرہ دیستگ آنت. بلہ اَنگت شُما ایسا سَلیبئے سَرا درتک.

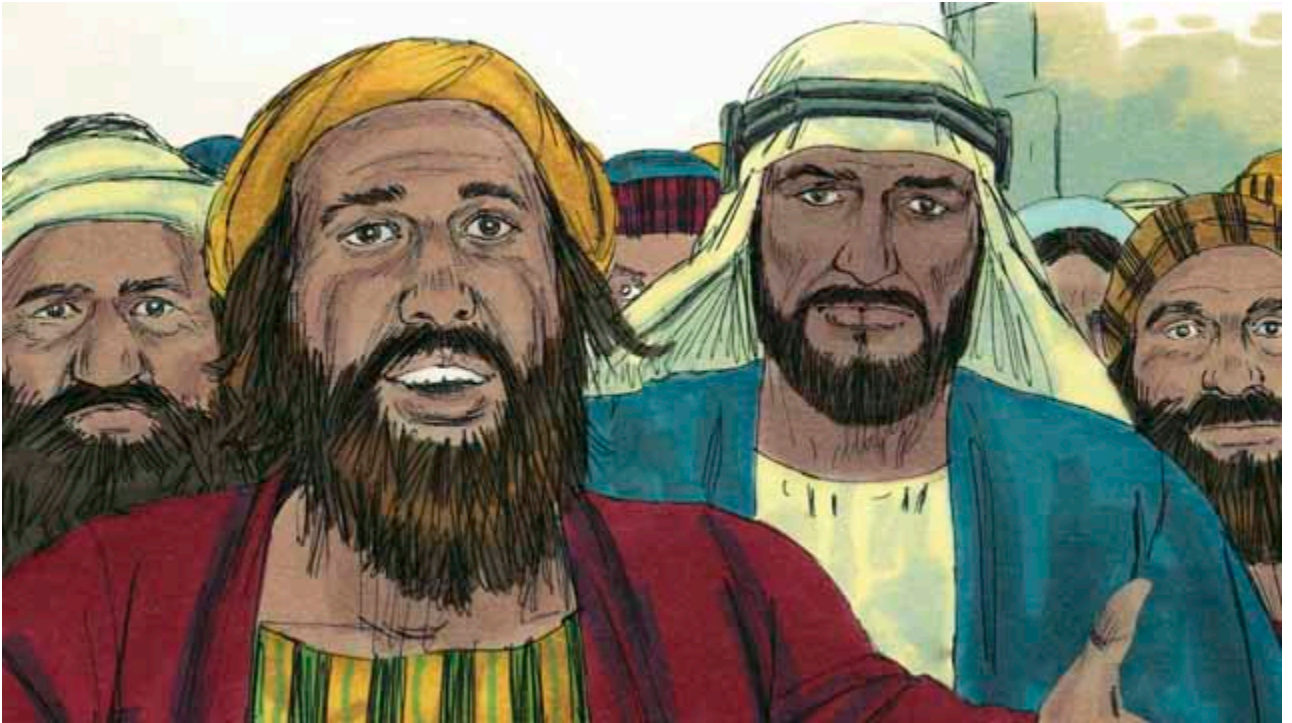
ایسا مُرت، بلہ ہدایا آدوبر زندگی کُرت۔ اے پئیما ہمے پیشگوئی راست بوت کہ گوشیت: «ہدا وتی پاکینا ننیلیت کہ گبرا بیوسیت.» اے
ہبر ایسائے بارئوا انت و ما شاہد این کہ ہدایا پدا ایسا زندگی کُرتگ۔

ہداین پتا ایسا شان و شوکت داتگ و نون ایسا ہداین پئے راستین کشا نشتگ۔ ایسایا پاکین روہ مئے سراً راہ داتگ آنچش کہ آییہ کئول
کُرتگأت۔ اے پاکین روہئے کار انت کہ شما گندگ و إشگنگا ایت۔

شما ایسا سلیبیئے سرا در تک. بلہ بز انیت کہ ہدایا ایسا سَجَّہین چیزانی ہداوند کُرتگ کہ آ ہدائے گچین کرتگین بادشاہ انت.»

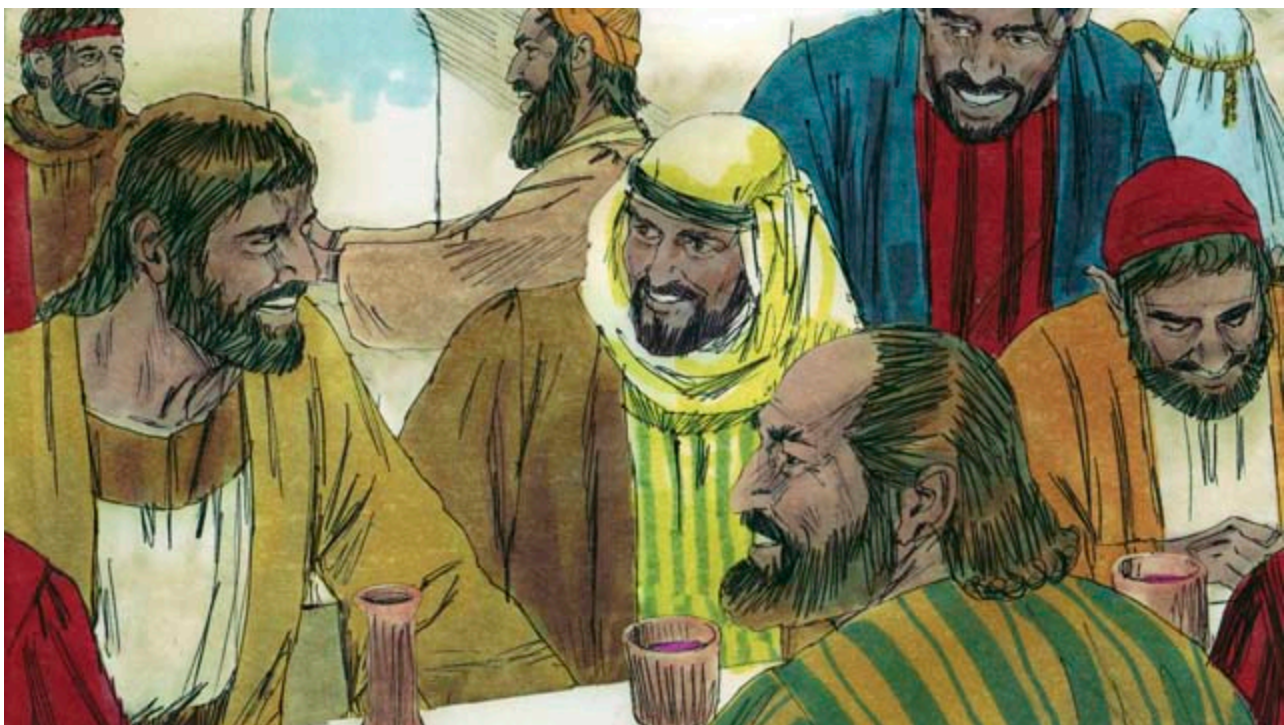
وہدے مردُمان اے ہَبَرِ اِشکُنتت، باز دِل پَردِ بوتنت و گون پَترُس و آ دِگہ کاسِدان گوشِش: «او براتان! ما چوں بگنن؟»

پٽرسا گون آيان گوشت: «شما سڄهينان پکار انت که هدا شمنے گناهان بکشتيت. چه وتی گناهان تنوبه بگنيت و چه شما هرگس ايسا مسيهے ناما پاکشودی بکنت. پدا هدا شمارا پاکين روها بکشتيت.»

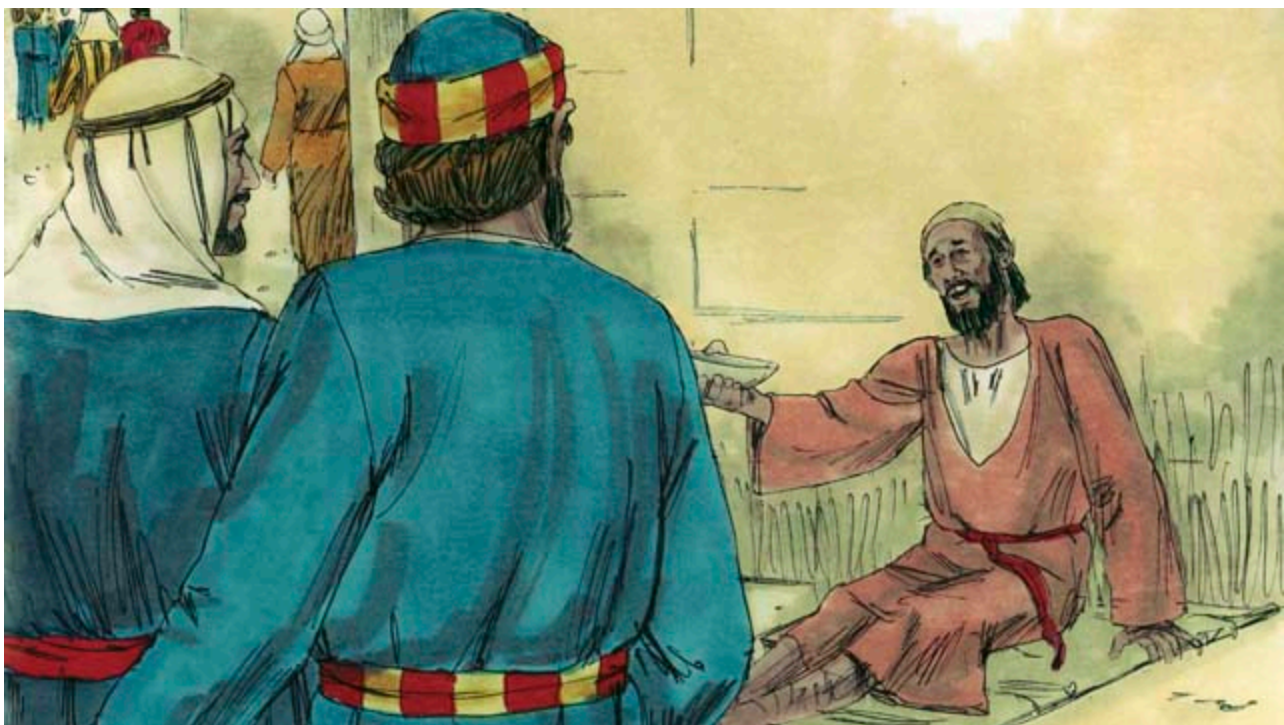
کيساس سئے هزار مردما پٽرسا هبرانی سرا باور گرت و ايسا مسيهے مريد بوتنت. آيان پاکشودی گيت و اورشليمے کليسائے باسک بوتنت.

مُرید نوکین باورمندی تالیم دئیگا دزگت آتنت و باورمندان آیانی هبر گوش داشتنت. باورمند هرود یکجاء بوتنت، هوریگا ورگش وارت و دواش گرت. هدائے سپت و سنالاش گرت و هر چیزے که هست آتش گون وت بهر و بانگش گرت. شهرے سجّهین مردمان آ دوست داشتنت. هر روچ باورمند گیشا چه گیشتر بوتنت.

چه پاکین کتابا کسّه که کاسدانی کار در ۱ بند ۱۲ تان ۱۴، در ۲۲ نیبیسگ بوتگ.

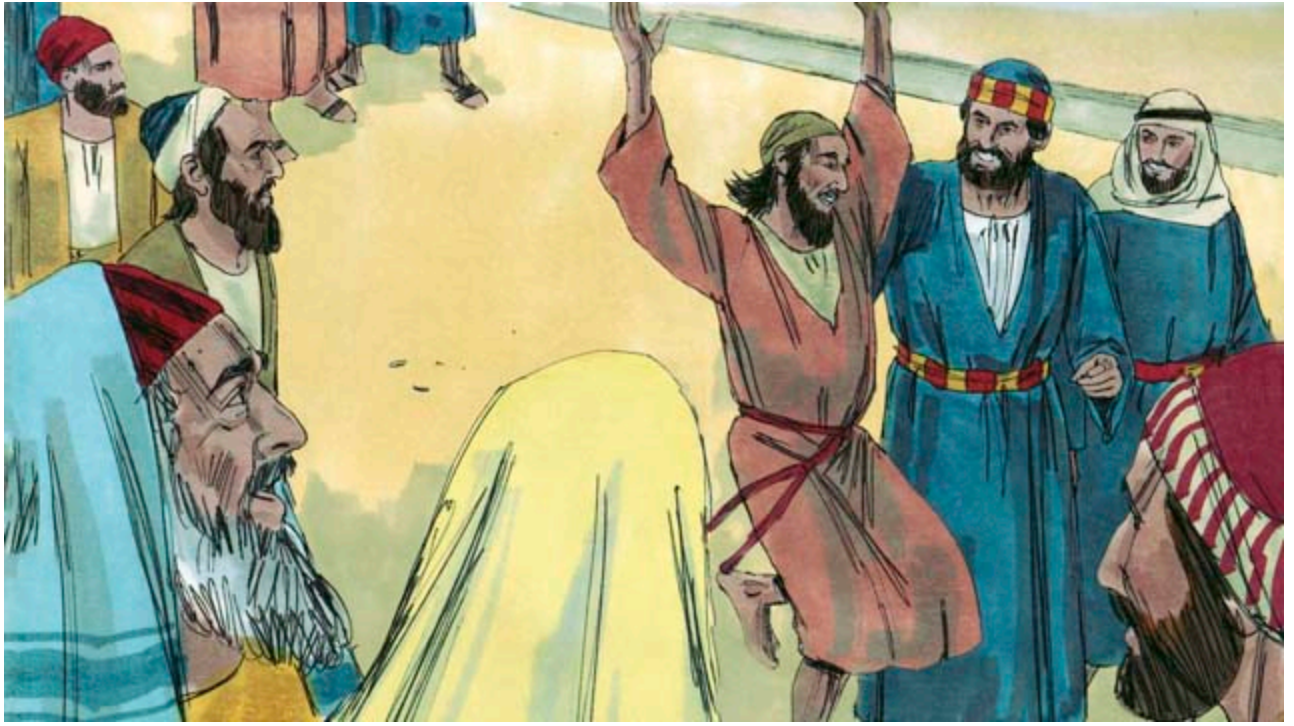
۴۴. لَنگ و مُنْظِینِ مَرْدِیئے دَر هَبْکَشی

يڪ روچے پٽرس و يوهنا مزين پريستگها شنت. لنگين مردے دروازگئے دپا نشتگات و زر پندگا آت.

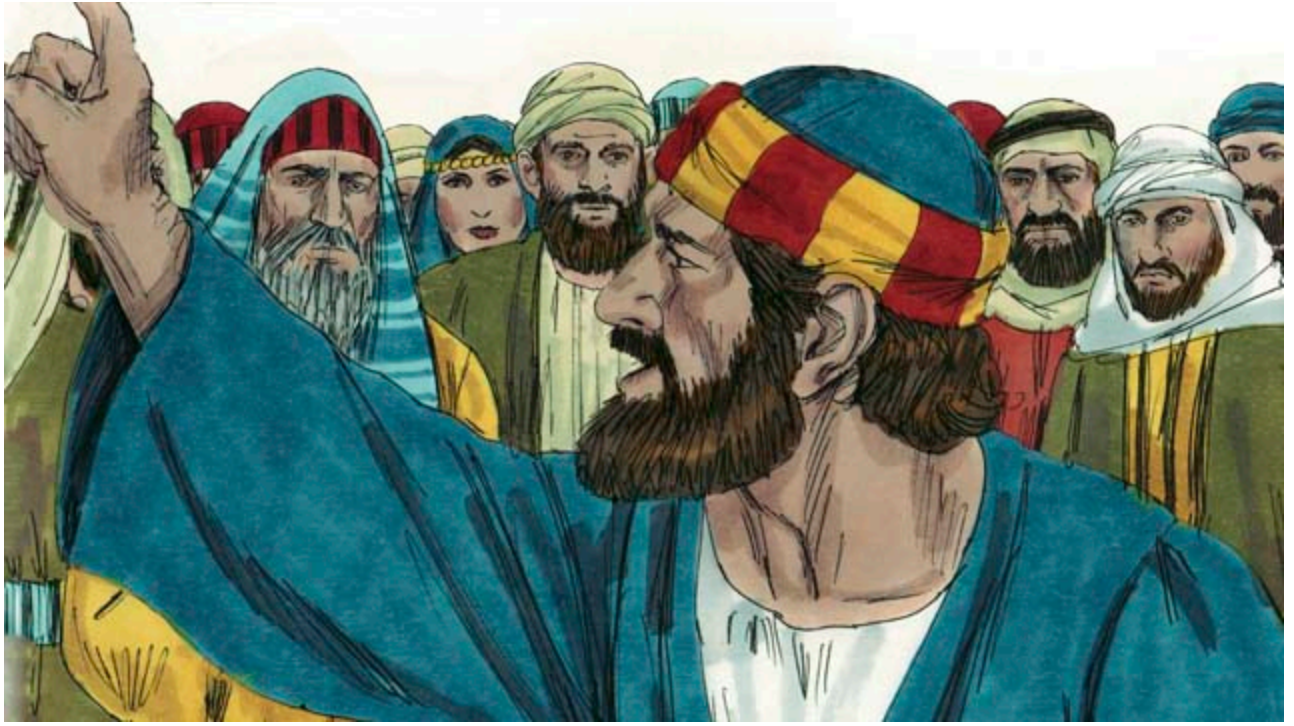
پترسا لنگين مرد چارت و گوشتي: «منا زر نيت كه ترا بدنيان. بله من ترا دگه چيرے دنيان كه منا هست. ايسائے ناما پاد بيا و گدم بجن.»

هَما دَمانا هُدايا لَنگين مرد دراه گُرت. آييا گَدم جَنگ و تَرَدگ بندات گُرت و هُدايے شُگري گَيت. هَما مردُم که مَزَنين پَرَسَتِشا هَئے پَيشگاهِ اَوِشتاگِ اَتنت هَبَگه بوَتنت.

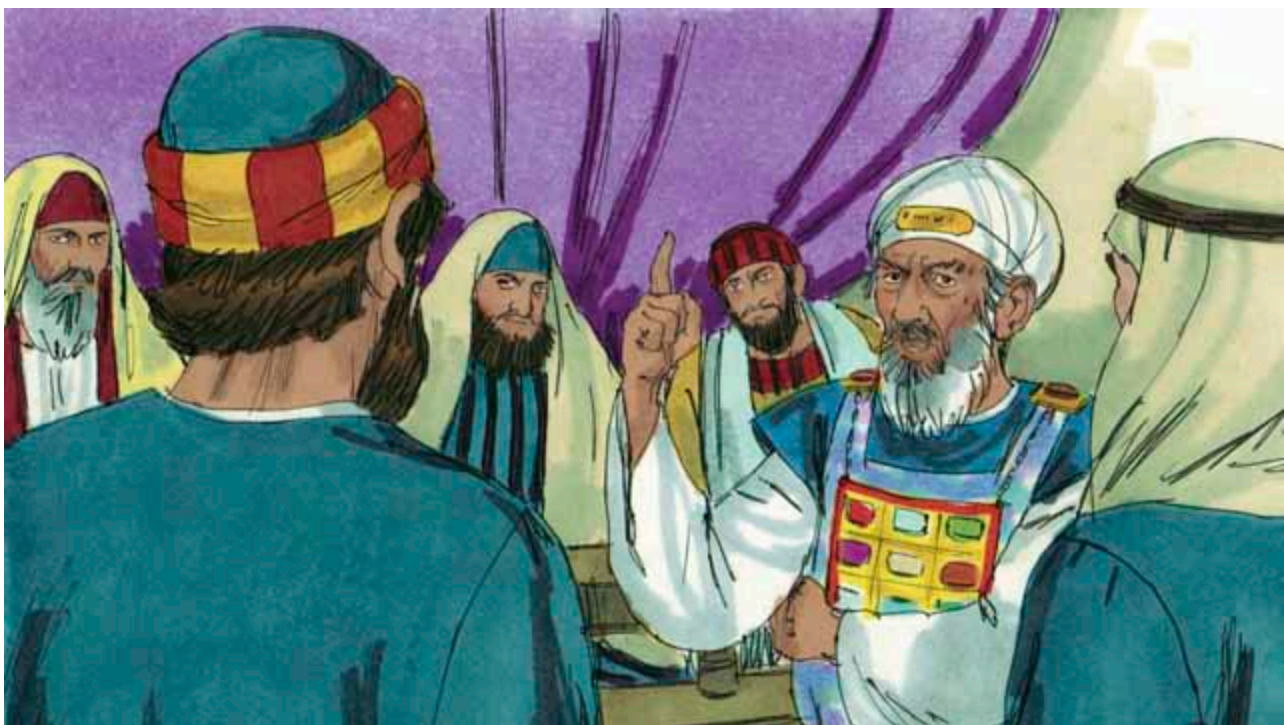
بازين مردُمے پَه هَما مردُمے چارگا اَتک که دراه بوَتگا اَت. پَنُرسا گُون اَيان گوشت: «اے مرد دراه بوَتگ، چَه اے چِيزا هُئيران و هَبَگه مَبِيت. اے مرد، ما چَه وَتي واک و توانا دراه نَگرتگ و چَه وَتي جندُمے پَهريزکاري و دينداريا هم دراه نبوتگ. ايسايا گُون وَتي واک و توانا دراه گُرتگ و ما ايسائے سَرا باوَر گَنين.

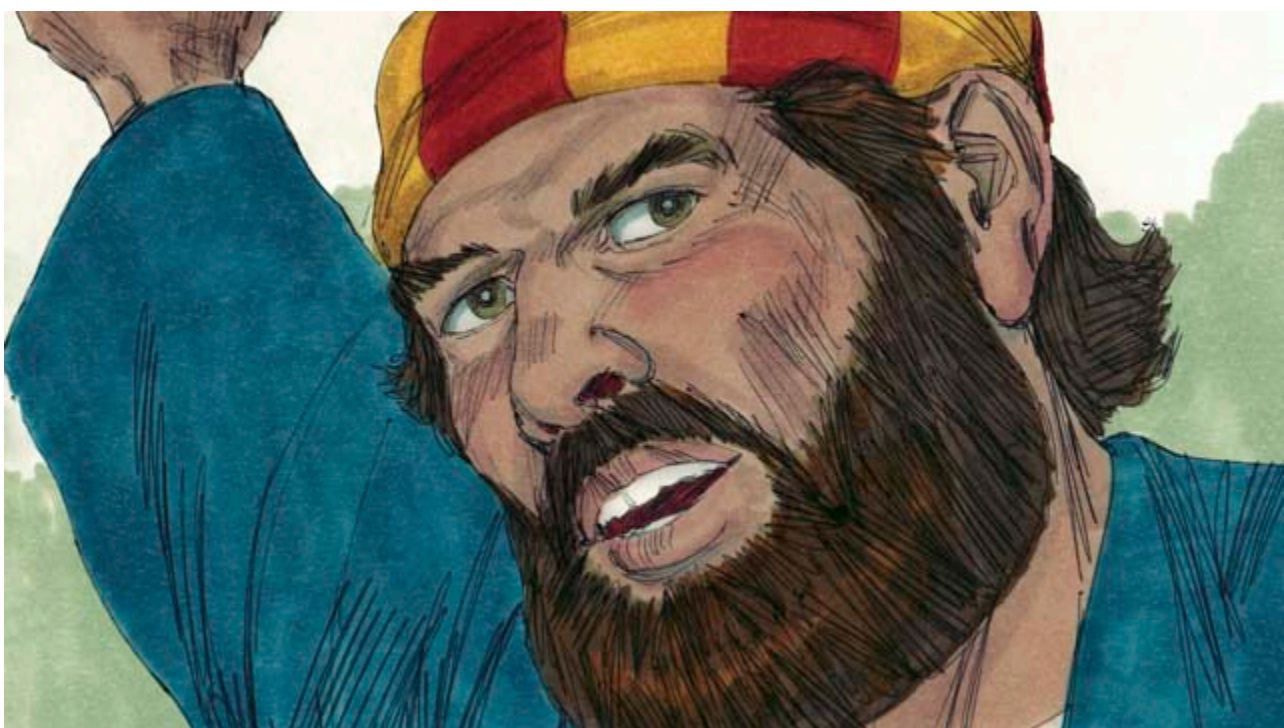
اے شُما اَتیت کہ گونِ رومئے والیا گوشتو کہ ایسایا بگش. شُما ہما مردُم گشت کہ سَجَّہین مردمانِ زندِ دنت. بلہ ہدایا آچہ مرکا زندگ گرت. شُما پہ نازانتی اے کار کرت، بلہ نییان گوشتگ مسیہ تکلپ بیت و مریت. گون شُمئے کارا نیبانی ہما ہیر سرجم بوتنت. ہدایا وِت لوٹت کہ انچش ببیت. گڑا نون چہ وتی گناہان پشومان ببیت و تئوبہ بگنیت تانکہ ہدا شمارا ببکشیت.»

پترُس و یوہَنَّاے ہبرانِ یہودی دینی پیشوا باز زہر برائنتنت. پترُس و یوہَنَّااش گپنتت و بنديجاھا بُرتنت. بلہ بازینِ مردُمیا پترُسئے ہبرانی سرا باور گرت. ایسائے باورمند گیش بئیان بوتنت و کساس پنچ ہزارا رستنت.

اے دگہ رُوحا يھودی پيشوايان پترُس و يوهَنَّا مستيرين ديني پيشوا و اے دگہ ديني پيشوايانی کِرا اُورتنت. هَما مردُمش هَم اُورت که پيسرا لَنگ اَت. چه پترُس و يوهَنَّايا جُسَيش کُرت: «چه کُجام واک و توانا شُما اے لَنگ دراه کُرتگ؟»

پترُسا پَسَنو دات: «اے مرد که شُمئ دِیما اوشَتاتگ چه ایسا مسيهئے واک و توانا دراه بوتگ. شُما ایسا سَلیبئے سَرا دَرَتک، بَله هُدايا آ پَدا زندگ کُرت. شُما ایسا نَمَنَت، بَله چه ایسانے واک و توانا اَبید دِگه رَگگئے هِچ راه نیست.»

دینی پیشوا هئیران بوتنت که پترُس و یوهَنَّا گون چُونین نئرسیا هَبَر کنگا آنت. دیستیش که اے ناواننده و آدناين مردم آنت. بله یاتیش کُرت که پترُس و یوهَنَّا، ایسائے همراه بوتگ آنت. پدا گون پترُس و یوهَنَّا یا گوشتیش: «اگن شُما چه اِد و رَند ایسائے بارئوا مردم تالیم داتنت، کُزا ما شُمارا باز سزا دئین.» آیان پترُس و یوهَنَّا باز آنچین پاتراپ دات و رَندا یَله ایش کرتنت.

چه پاکین کتابا کِسّه که کاسدانی کار در ۳ بند ۱ تان در ۴ بند ۲۲ آ نبیسگ بوتگ.

۴۵. استیان و پیلپس

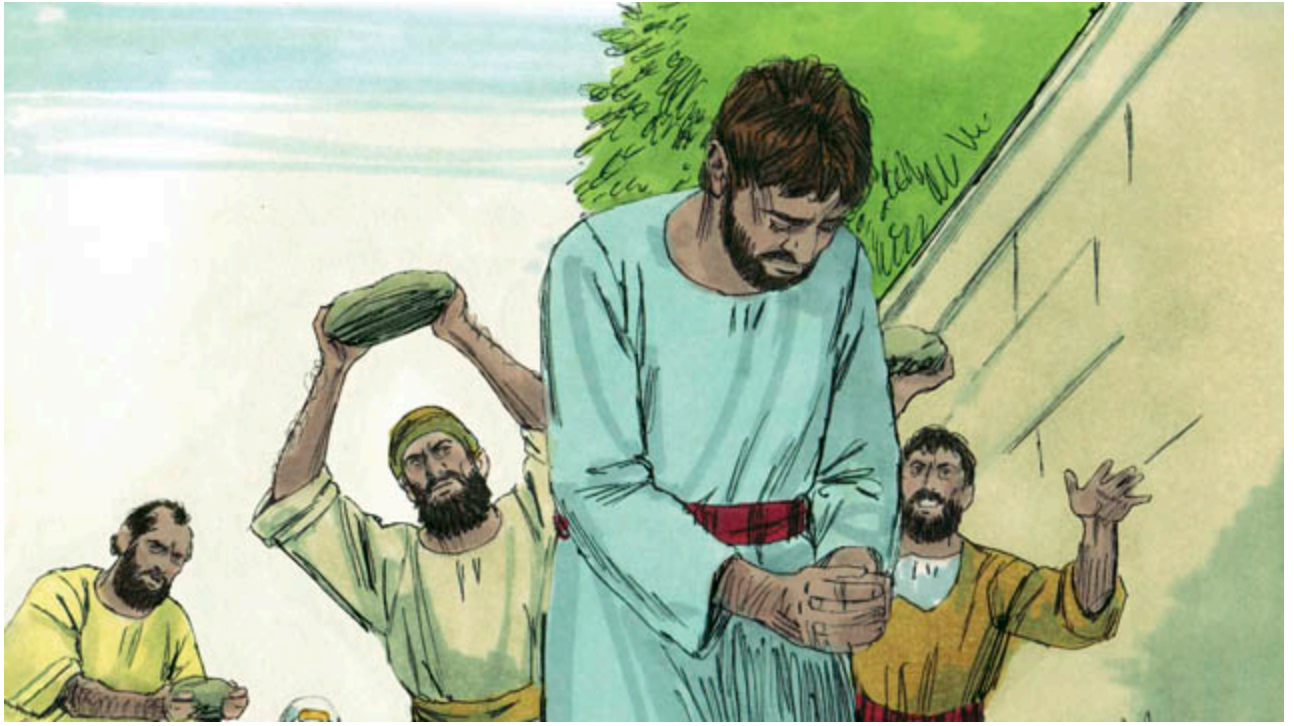
ایسائے اولیٰ باورمندانی رُمیئے تہا یکَ رہبرے ہست ات کہ نامی «استیپان» ات۔ سَجَّہین مردمان آ اِرت دات۔ پاکین روہا آ باز واک و کُدرت و اگل و ہوش داتگات۔ آہیا چہ ہُدائے برگتا بازیں مَوَجَرہے پیش داشت۔ و ہدے آہیا واز کرت و مردمانا سرپدی دات کہ ایسائے سرا ایمان بیاریت، بازیں مردمیا ایسائے سرا باور کُرت۔

يڪَ رُوحَ ۽ هُدي اِستِيان ايسائے بارئو تاليم دنيگا اَت، لَهَتين يهودي اَتک که باورمند نه اَتنت و گُون اِستِيانا دِچاکا لَگَتنت. آ زهر گِيت و شُنتت و گُون و تي ديني پيشوايان اِستِيانئے بارئو دروگش بَست. گوشتش: «ما اِشکُتگ که اِستِيانا موسا و هُدائے بارئو کُپر کُرتگ.» کُرا ديني پيشوايان اِستِيان دزگير کُرت و مَزَنين ديني پيشوا و اے دِگه يهودي رهبراني کُرا اُورت. دروگين شاهد گيشتر بوتنت و اِستِيانئے بارئو دروگش بَست.

مَسْتَرِينَ دینی پیشوایا چه استیپانا جُست کُرت: «اے مردمِ تنیی بارئوا راست گوشتگا آنت؟» استیپانا مَسْتَرِينَ دینی پیشوائے پَسَنو دنیگ بندات کُرت و گوشت: «چه ابراہیمئے زَمانگا بگر تان ایسائے زَمانگا هُدا یا په اسرائیلیان بازین نیکین کارے کُرتگ. بله مردمِ هر وَ هدا چه هُدا ئے راها دور بوتگا آنت و آتش نَمَیْتگ. مئے پت و پیرکانی پیما، شُما هم سینگولین مردمِ ایت و چه هُدا یا سرگشتی کَنیت. شُما هِچبر پاکین رو هئے هَبَر نَزرتگا آنت. مئے پت و پیرکان هر وَ هدا نبی کُشتگا آنت، بله شُما چه آیان گَنترین کارے کُرتگ. شُما مَسِیه کُشتگ.

وہدے دینی پیشوایان اے ہبر اشکت، سک زہر گپنتت۔ وتی گوشش بستنت و کوگار کنانا، استیپانش چہ شہرا دَن گثیت کہ آیا سینگسار بکننت و بگشنت۔

وہدے استیپان مرگی ات کوگاری گرت و گوشتی: «او ایسا! منی روہا دست بگر۔» پادان گپت و پدا کوگاری گرت: «او ہداوند! اشان پهل کن.» پدا سامی دات۔

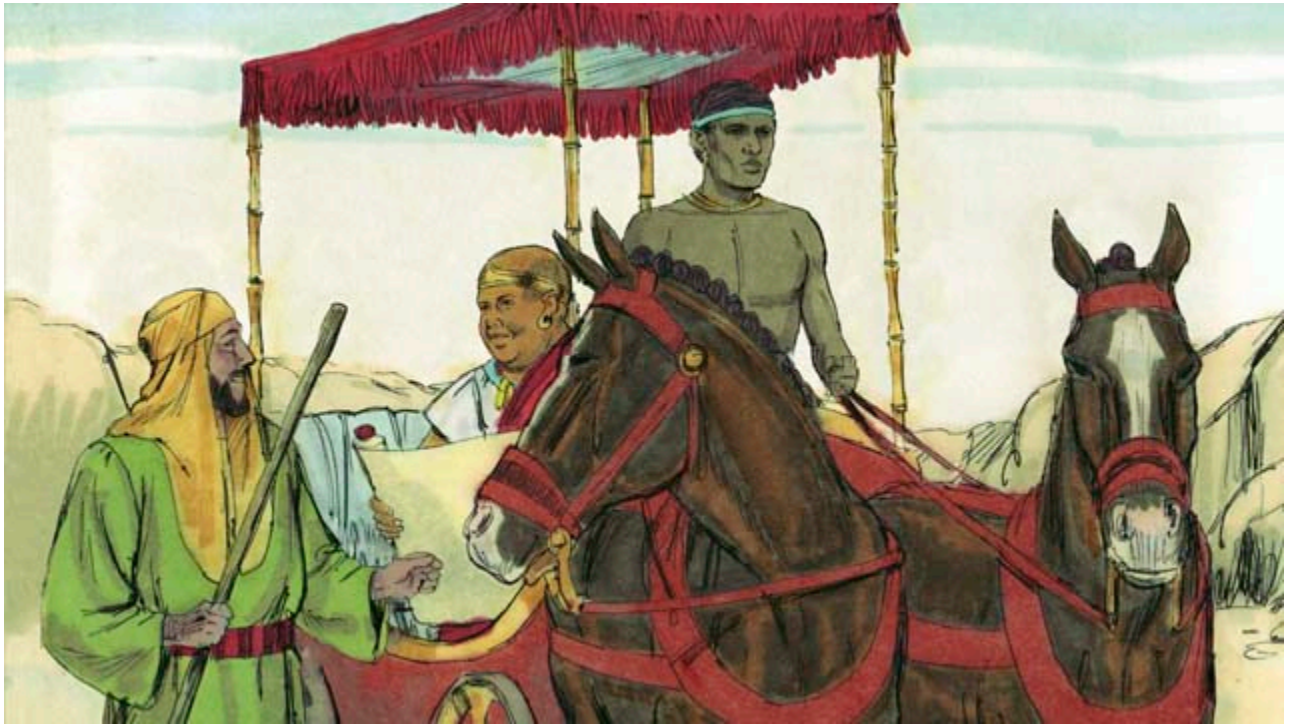
هَما رَڤا بازينِ مردُميا ايسائے مُريداني آزار دنيگ بندات كُرت. گُڙا مُريد دِگه دَمگان تَتك و شُنتنت. بازينِ مردُمے آياني هَلاپا اوشتات،
 بَله آ آنگت هَر گُجا كه شُنتنت ايسائے وَشَينِ مَسناگش شِنگ كُرت.

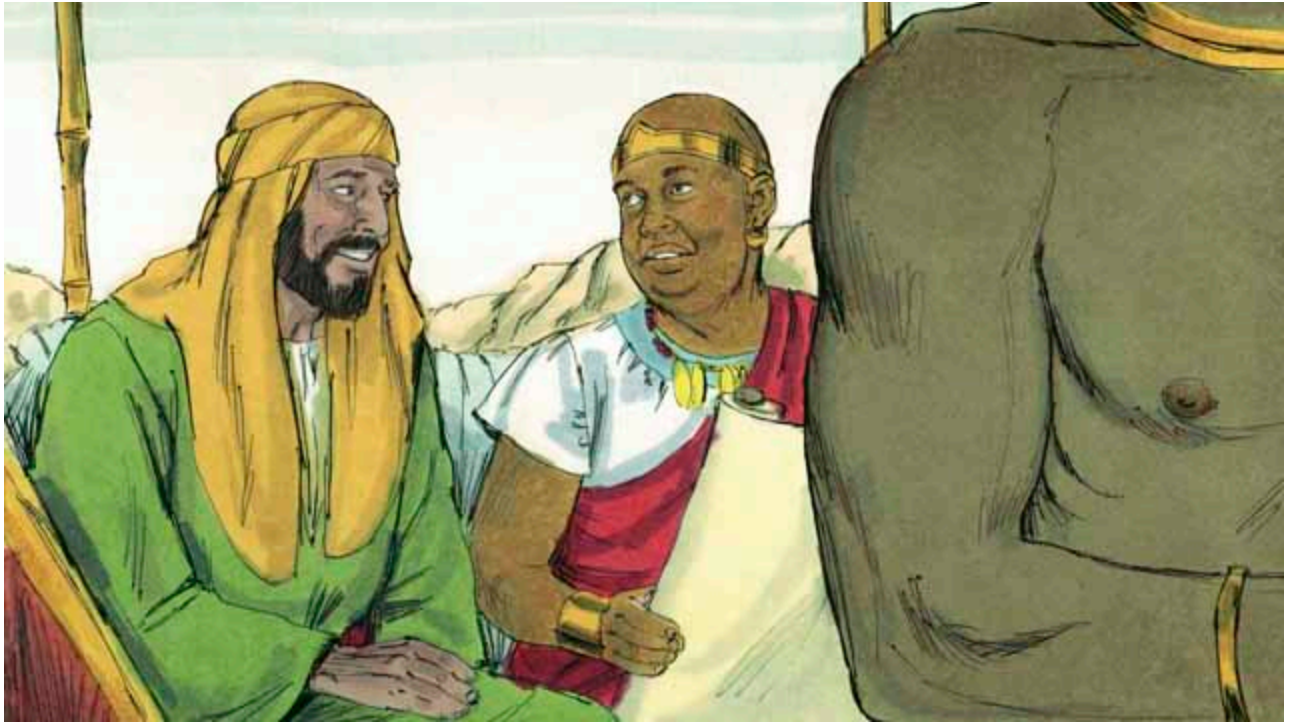
ایسائے باورمندے ہست آت کہ نامی «پیلیس» آت. آ، اے دگہ گیشترین باورمندانی پیما چہ اورشلیما تک. سامرہئے دمگا شت و مردمی ایسائے بارنوا تالیم دانتت. بازین مردمیآییئے سرا باور کُرت و رگت. یک روجے چہ ہدائے نیمگا پریشنگے پیلیسئے کرا آتک و گوشتی: «تنو جنگل و گیابانان برنو و ہما راہا بگر کہ دیم پہ گرہا رنوت.» پیلیس ہمودا شت. انچس کہ آ راہا رنوگا آت، دیستی کہ مردمے اسپگاڑینا سوار انت. اسپگاڑیا سوارین مردم ہبشہئے ملکئے ہاسنین سرکاری مردمے آت. پاکین روہا گون پیلیسا گوشت کہ برنو و گون اے مردما ہبر بکن.

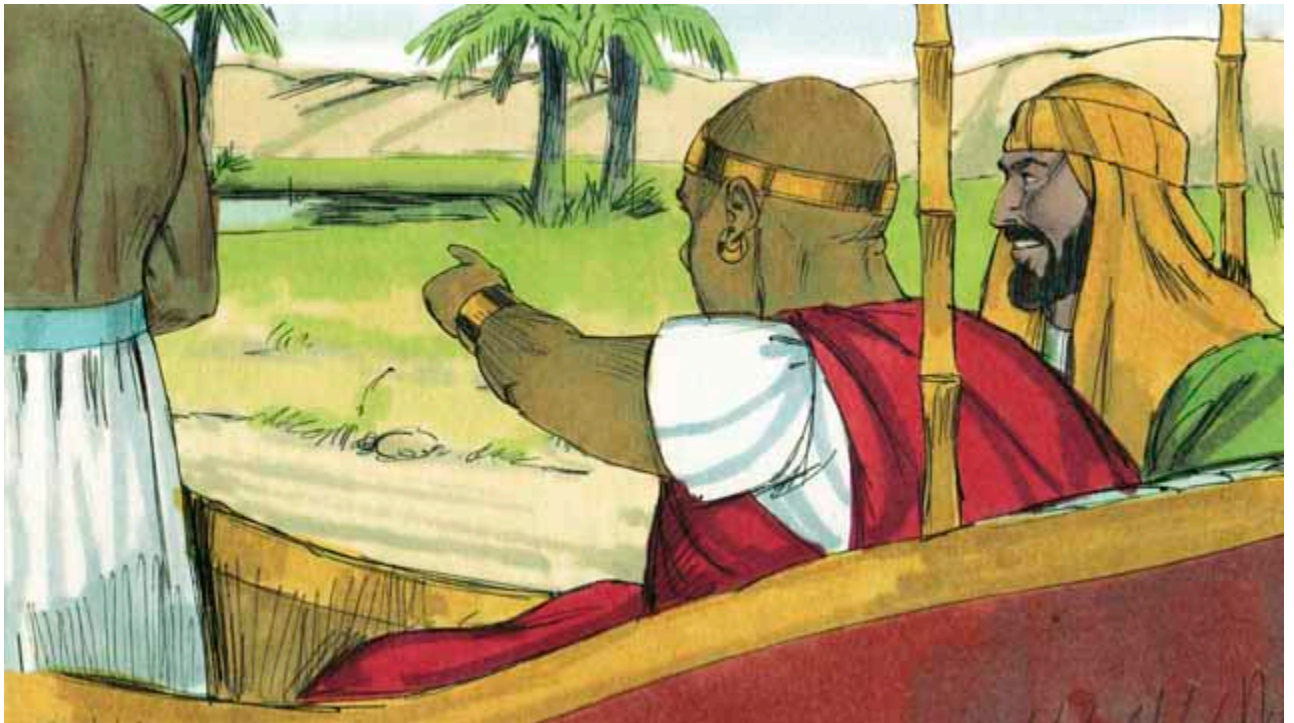
گڑا پیلپس اسیگاڑیئے کڑا شت و ایشکتی کہ اے مردم هُدائے پاکین کتابا وانگا انت. هَمَا بَہرا وانگا انت کہ ایشیا نبیا اے پیما نیشته کرتگات: «آ، گورانڈئے پیما بُریش کہ بگشنتی و اَنچُس کہ گورانڈ بیتیوار انت، ایما هَم هَبَرے نَکرت. گون ایما نالانساپی ایش کُرت و آ، بے اَرَتش کُرت. اییئے زندش پچ گیت.»

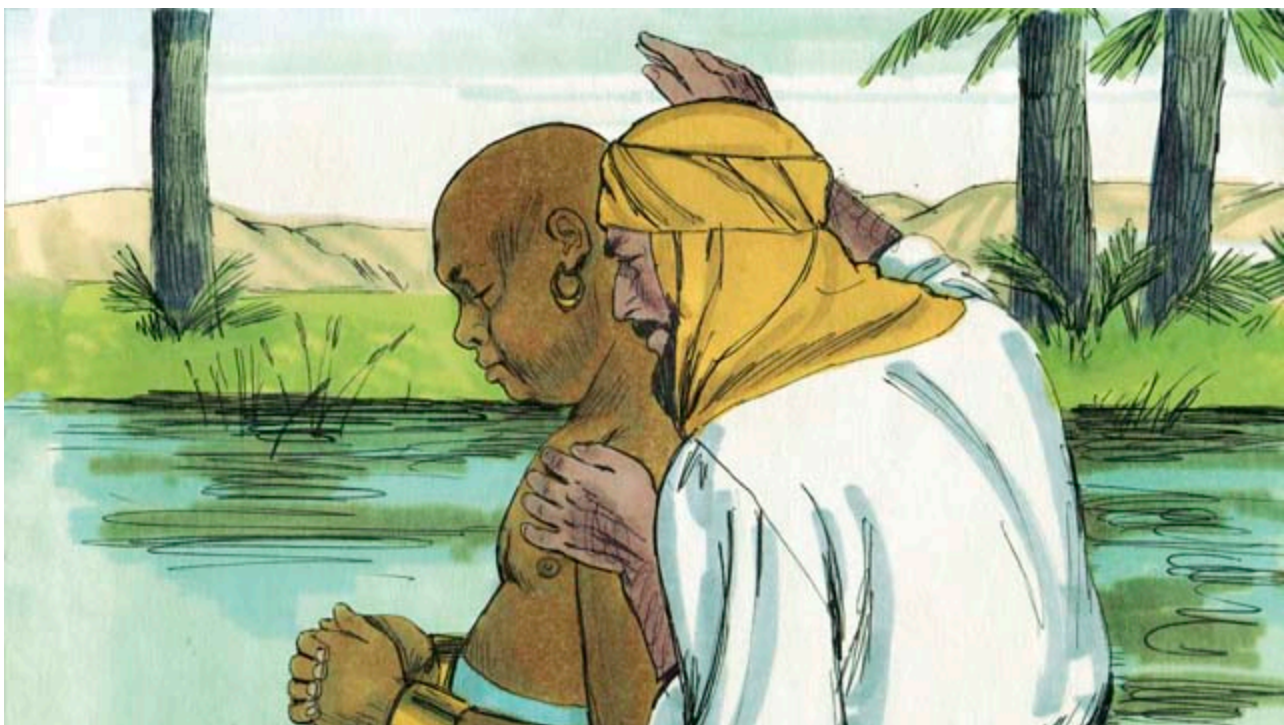
پیلپسا چہ هَبشی مردما جُست کُرت: «تتو کہ اے کتابا وانگا ائے، ایشیا سَرپَد هَم بُئے؟» هَبشیا گوشت: «ائہ، تان گسے منا سَرپَد مکنت من سَرپَد نَبان. بیا منی گشا بَند و منا سَرپَد کن کہ ایشیا نبیا وئی بارنوا نیشته کُرتگ یانکہ دِگہ گسینے بارنوا؟»

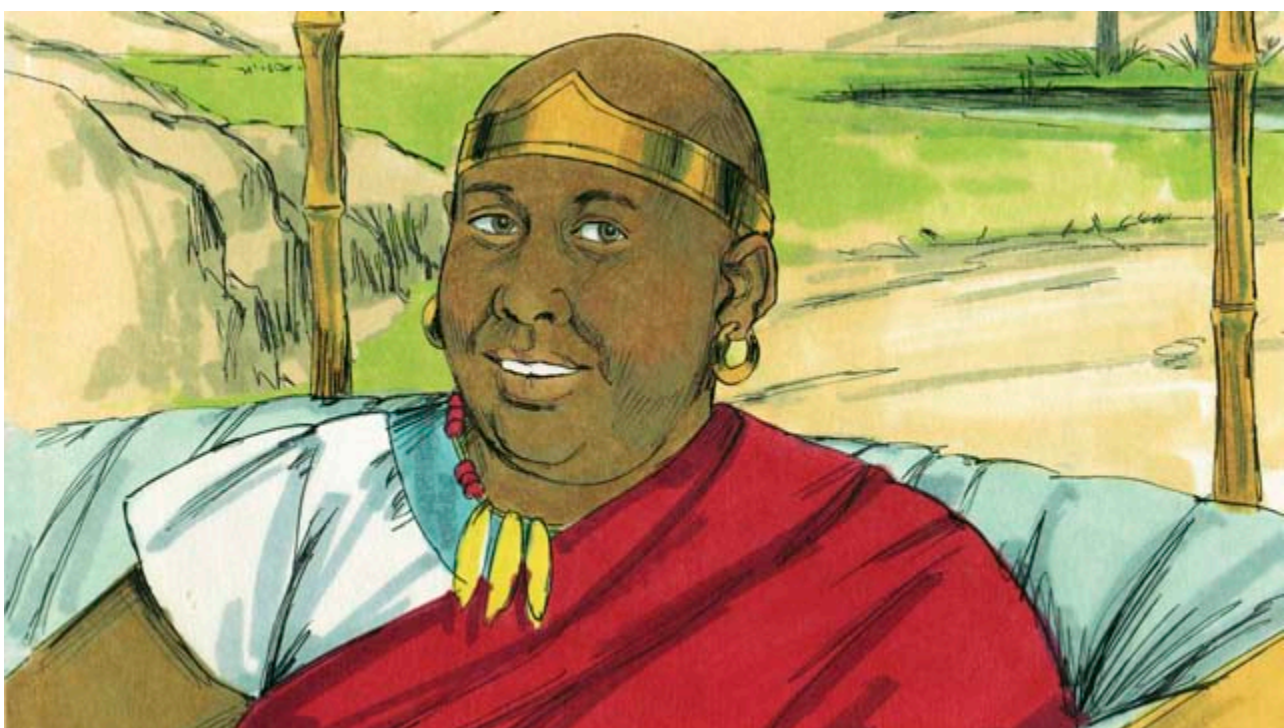
پیلیپس اسپگارڙیا سوار بوت و نشت. گُڙا گون هَما مردُما گوشتی که اِشیا نبیا، ایسائے بارنوا نیشته گرتگ. پیلیپسا هُداے پاکین کتابئے دِگه باز بهرانی بارنوا هَم هَیر گرت. هَमे پئِما پیلیپسا آ هبشی مردئے کِرا ایسائے و شَین مستاک سر گرت.

پیلیپس و هَبشی دِیما شَنتت و آپیئے کِرا اتکنت. هَبشیا جُست کرت: «بچار، ادا آپ هَست انت، مَن ادا پاکشودی کرت گنان؟» رندا گون اسپگارڙیئے تاجوکا گوشتی: «بوشت.»

گُڑا پيليپس و هَڀشي آپئے ٿها شُتنن و پيليپسا هَڀشي پاڪشودي دات. وهدے آ چہ آيا در آتڪنت، اناگت پاڪين روها پيليپس دگه جاهيا بُرت. همودا پيليپس ايسائے بارنوا مردمان تاليم دنيگا لڳت.

هَڀشيا وٽي لوڳئے راه گپت و شت. آ باز گل بوت كه نون من ايسايا زانان.

چہ پاڪين ڪتابا ڪسَهي كه ڪاسيداني ڪار در ۶-۸ آ نيبيسگ بوتگ.

۴۶. شاوول ایسائے مُریدِ بیت

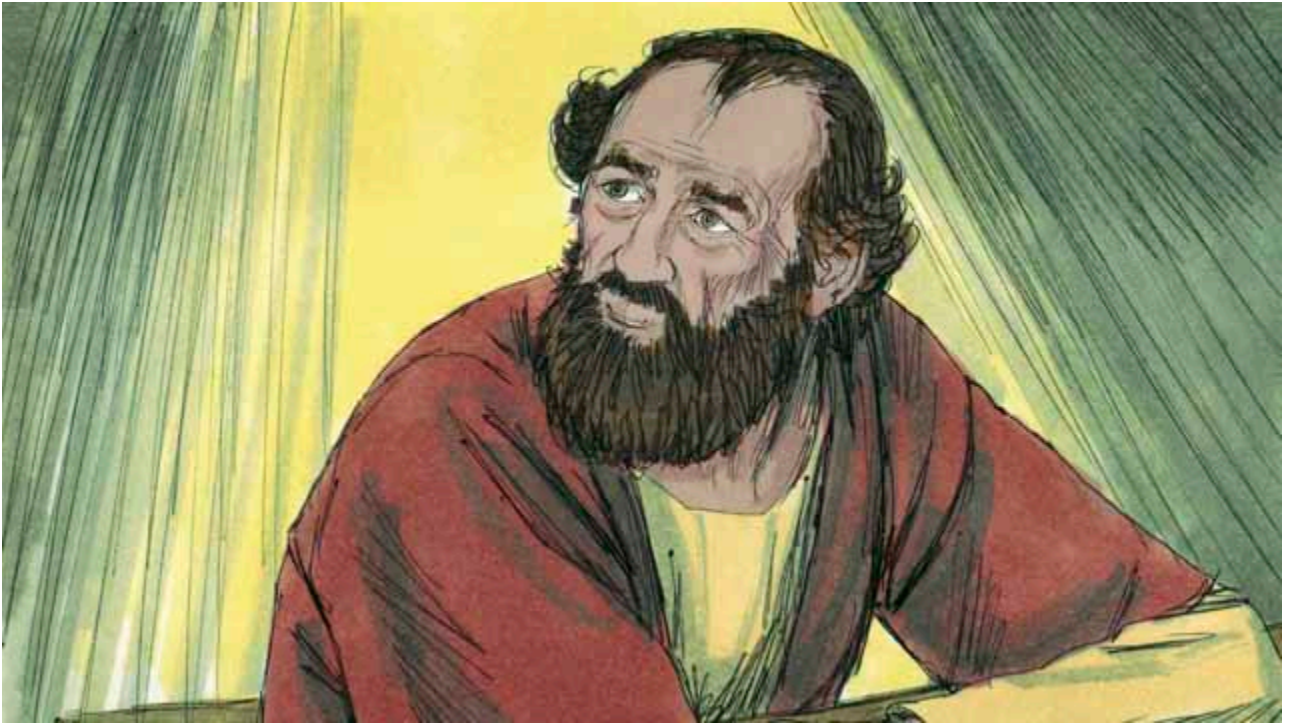
يک مردے هست آت کہ آيئے نام «شاوول» آت. شاوول وهدے ورنای آت، آييا استيپانئے کُشگئے وهدا سینگسار گنوکانی شال و گباه داشتنت. رندا آييا باورمند آزار دانتنت. اورشلیما لوگ پہ لوگ شت و جنین و مردیئی گپت و بندیجاها بند گرتنت. پدا شاوول مرنین دینی پیشوائے کزا شت و اجازتی گپت کہ دَمشکئے شہرا برئوت و اودا ایسائے مُریدان دَرگير بکنت و اورشلیما بیاریت.

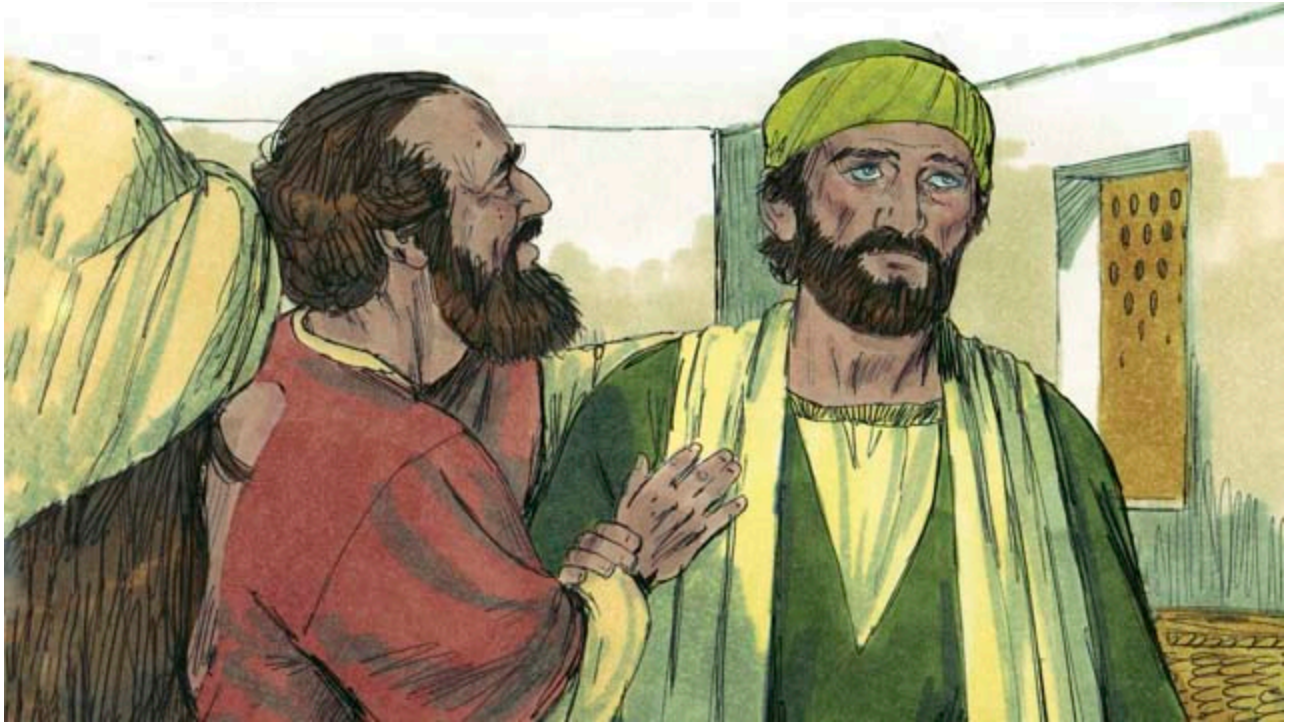
گُزا شاوول دیم پہ دَمشکا شت. وهدے شہرئے نَزیگا رَسیت، چہ آسمانا رُزنایے آيئے گش و گوران درِپِشیت و آ زمینئے سرا گپت. شاوولا تنوارے اِشگت کہ گوشتی: «شاوول، او شاوول! تنو پَرچا منا آزار دنیگا ائے؟ شاوولا جُست گُرت: «تنو کئے ائے، واجہ؟» تنوارا پَسَنو دات: «مَن ایسا آن. تنو منا آزار دنیگا ائے.»

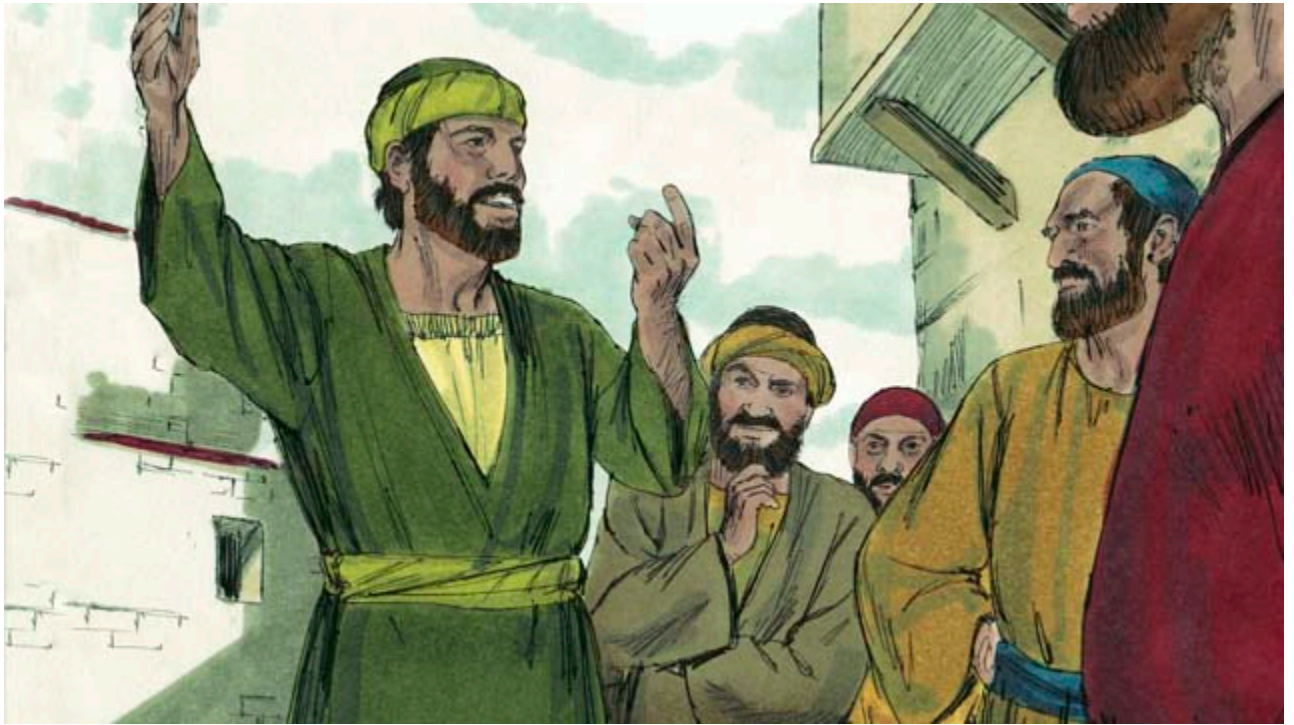
وہدے شاوول پاد آتک چمی کور بوتنت. وت نتوانتی دمشکا برئوت، همراهان بُرت و سر گُرت. تان سئے روچا نہ وراکی وارت و نہ آپ.

دمشکا ایسائے باورمندے ہست ات کہ نامی ہننیا ات. ہدایا گون اییا گوشت: «برئو ہما لوگا کہ اودا شاوولا داشتگ. وتی دستا اییئے سرا پر مُش تانکہ آ پدا بگندیت. بلہ ہننیا یا گوشت: «ہداوند! من اشکتگ کہ اے مردا باورمند آزار داتگ انت.» ہدایا گوشت: «برئو کہ من اے مرد گچین گرتگ کہ منی نامئے جارا گون یہودی و اے دگہ کئومان بخت. منی نامئے سنوبا اییا بازین آزارے رسیت.»

گُڙا هَنانیا، شاولئے کِرا شُت، وَتِ دَسْتِی آییئِ سَرا پَر مُشت و گوشتی: «ایسا که تنیی دِیما هَما وَهَدا زاهر بوت که تَنو دِیم په اِدا آيگا اَتئِ، آييا مَنا تنیی کِرا راه داتگ که تَنو پِدا بَگندئِ و چِه پاکین روها سَررِیچ بیئِ.» هَما دَمانا شاولئے چَم رُژنا بوتنت و هَنانیا آ پاکشودی دات. گُڙا شاولولا کُمک وَرگ وارت و پِدا دُڙتیر بوت.

هَما دَمانا شاولولا دِمَشکَنئِ يَهُوديانی دِیما جار جَت و گوشت: «ایسا هُدائِ چُک اِنت.» يَهُودی هَنيران بوتنت پَرچا که پِيسَرا شاولول باورَمَندانی کُشگئِ پَد و رَندا اَت و نون ایسانئِ سَرا باوَر کَنت. شاولولا گُون يَهُوديان بَهِس کُرت و سابِت کُرت که ایسا هَما مَسيه اِنت.

لهٲٲٲٲ رُوچ گُوست. نون يهوديان شاوولئے كُشگئے سُئور كُرت. آيان په شاوولئے كُشگا مَردم شَهرئے دروازگئے كِرا راه دانتت كه شاوول چه شَهر ا در مئٲٲٲٲ. بَله شاوول آيانٲ پَنَدلا سَهيگ بوت و باورمندان آ په چير بئٲگ و تَچگا كُمت كُرت. يَك شَپے شاوولش لَچئٲے تها كُرت و چه شَهرئے ديوالا ايرش دات. شاوول چه دَمشكا تَتك و رَندا هَر كُجا كه شُت ايسائے بارئوا جار جَنگا لَگَت.

شاوول اور شَلٲٲما شُت كه گُون كَليسا ئے رهبران گَند و نَند بكنت بَله آيان چه شاوولا تُرسٲٲ. پَدا «بارنابا» نامٲن باورمندٲا شاوول كَليسا ئے رهبراني كِرا بُرت. بارنابايا گُون رهبران كَسَه كرت كه شاوولا بے تُرس و بيما دَمشكا ايسائے وشٲٲن مِستاگئے جار جَتگ. كُرا رَهبران شاوولئے سَرا باور كُرت.

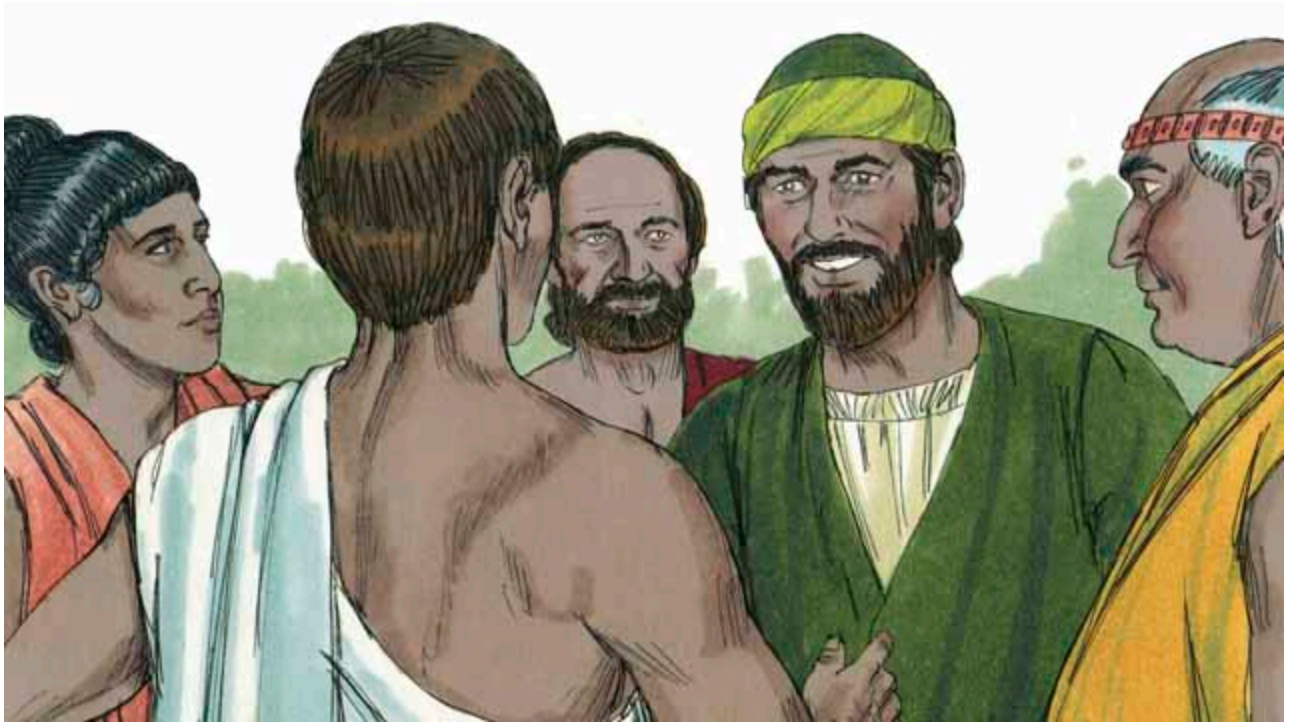
باورمند انگت آزار و آزیت بئگا آتنت. لہنتین باورمند آزارانی سئوبا چہ اورشلیما تئک و آنتاکیہئے شہرا شنتت و اودا ایسائے مستاگئے جارش جت. آنتاکیہئے گیشترین مردم یهودی نہ آتنت. اے درکئومین مردمان ایسائے سرا باور گرت. بارنابا و شاوول همودا شنتت کہ نوکین باورمندان دلبڈی بدئینت و ایسائے بارنوا گیشتر تالیم ہم بدئینت. آئولی رندا آنتاکیہا ایسائے باورمند «مسیہی» گوشگ بوتنت.

يڪَ رُوحَ اَنَٿاڪِيهَئِ باورمندان رُوحِگ داشتگأت و دُوا گنگا اَنَتَت. پاڪين روها گُون آيان گوشت: «بارنابا و شاوولا په مني هما کاراني سَرجم کنگا گچين بکنيت که من په آيان گيشَتينَتگأت.» پَدا اَنَٿاڪِيهَئِ باورمندان په بارنابا و شاوولا دُوا کُرت و آيانی سَرا دَسِيتَش پَر مُشت و سپَرِيا ديمش دانتت که هر کجا که رُونت ايسائے وَشِينِ مِستاگئِے جارا بَجَنَت. بارنابا و شاوول بازين کَنومِيئِے کِزا شُنتت و وَشِينِ مِستاگئِے جارَش جَت و بازين مَرُدْمِيا ايسائے سَرا باور کُرت.

چَه پاڪين کِتابا کِسَّهَے که کاسِيداني کار دَر ۸ بَند ۱ تان ۳، دَر ۹ بَند ۱ تان ۳۱، دَر ۱۱ بَند ۱۹ تان ۲۶، دَر ۱۳ تان ۱۱۴ نيبيسگ بوتگ.

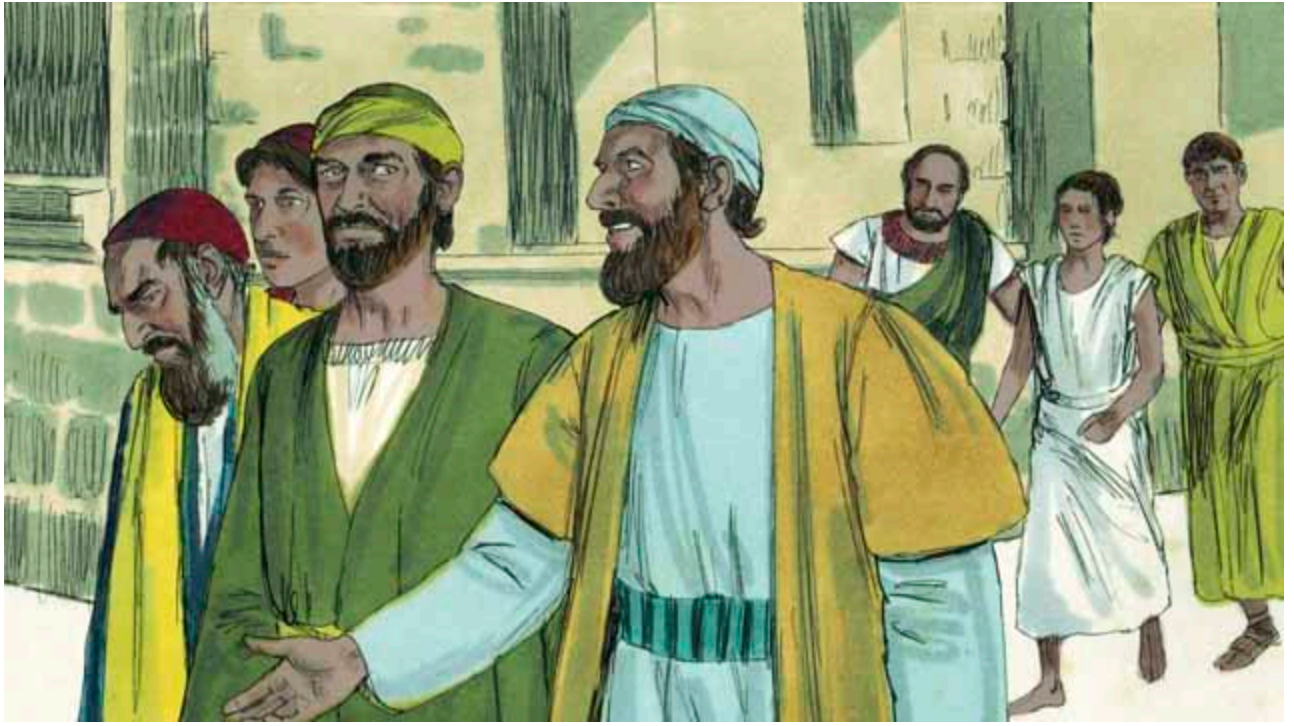
۴۷. پوئس و سیلاس پیلیپیئے شہرا رنونت

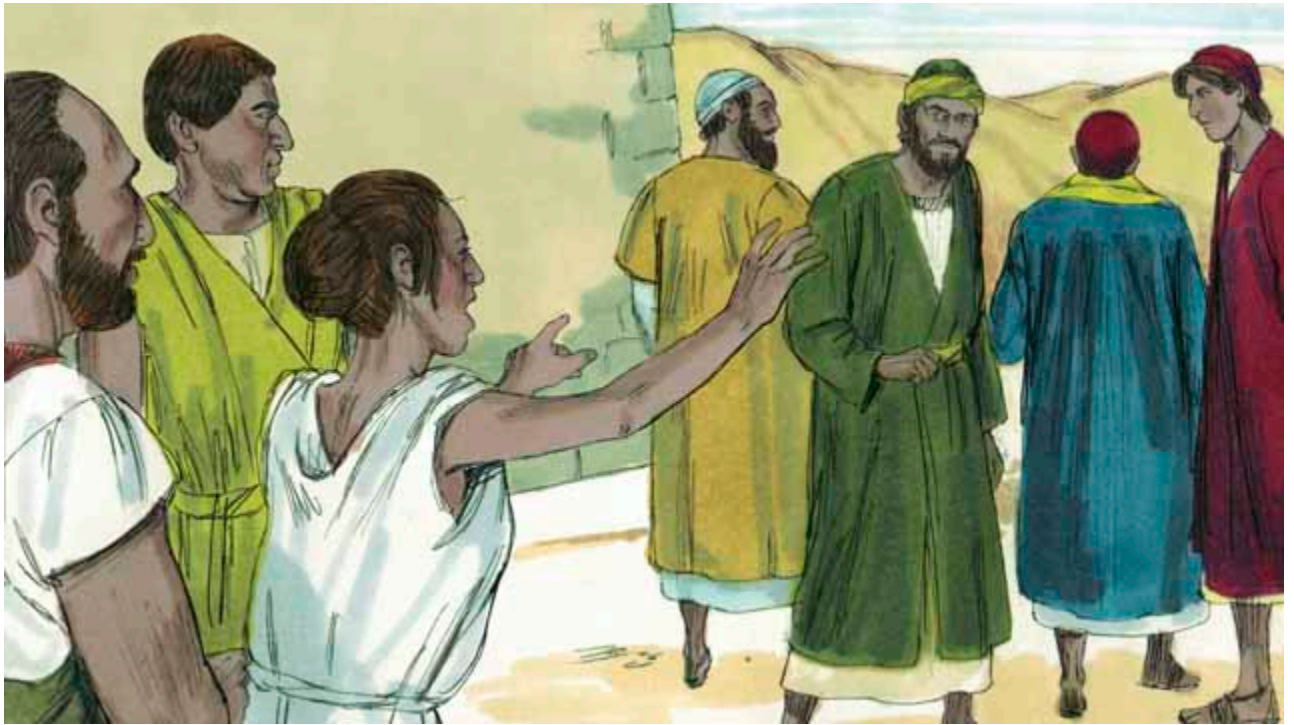
وہدے شاوول رومئے شاہنشاہیئے بازیں دمگیا سپر گنگا ات، وتی رومی نام «پولس» کارمرزی کُرت. یک روچے پولس گون وتی سنگت سیلاسا پہ ایسائے وشین مستانگے شنگ گنگا پیلپیئے شہرا شت. آ، شہرا تَن کُورئے کرا شتنت کہ اودا مردم پہ پرسیش گنگا یکجاء بوتنت. ہمودا سئوداگرین جَنینے دیستش کہ نامی «لیدیہ» ات. آ ہدادوستین مردمے ات و ہر و ہدا ہدائے پرسیشی کُرت.

ہدایا لیدیہ واک و توان دات کہ ایسائے مستانگے سرا باور بکنت. پولس و سیلاسا آ و آبیئے لوگئے سَجھین مردم پاکشودی دانتنت. لیدیہا پولس و سیلاس داوت دانتنت کہ منی لوگا بداریت، گُڑا آیان ہمودا داشت.

پولس و سيلاس په مردمانی گندگا گیشتر همودا شتنت که يهودی په دوا گنگا یکجاء بوتنت. هر روج که پولس و سيلاس ديم په اودا رنوگا انتت مولدين چنگه آيانی رندا کيت که چي پر آتی. چه چني گدرتا مردمانی باندانته بارنوا پیشگویي کړت و په وتی واهندان بازیڼ زر و مالی کيټ.

وهده پولس و سيلاس چه چنگه کړا گوستنت چنگا کوگار کړت و گوشت: «اے مردم، برزين ارشني هدائي هزمتکار انت و شمارا رگينگنه راهه سوخ دنييت.» آيا هر روج کوگار کړت. آهرا پولس بيزار بوت.

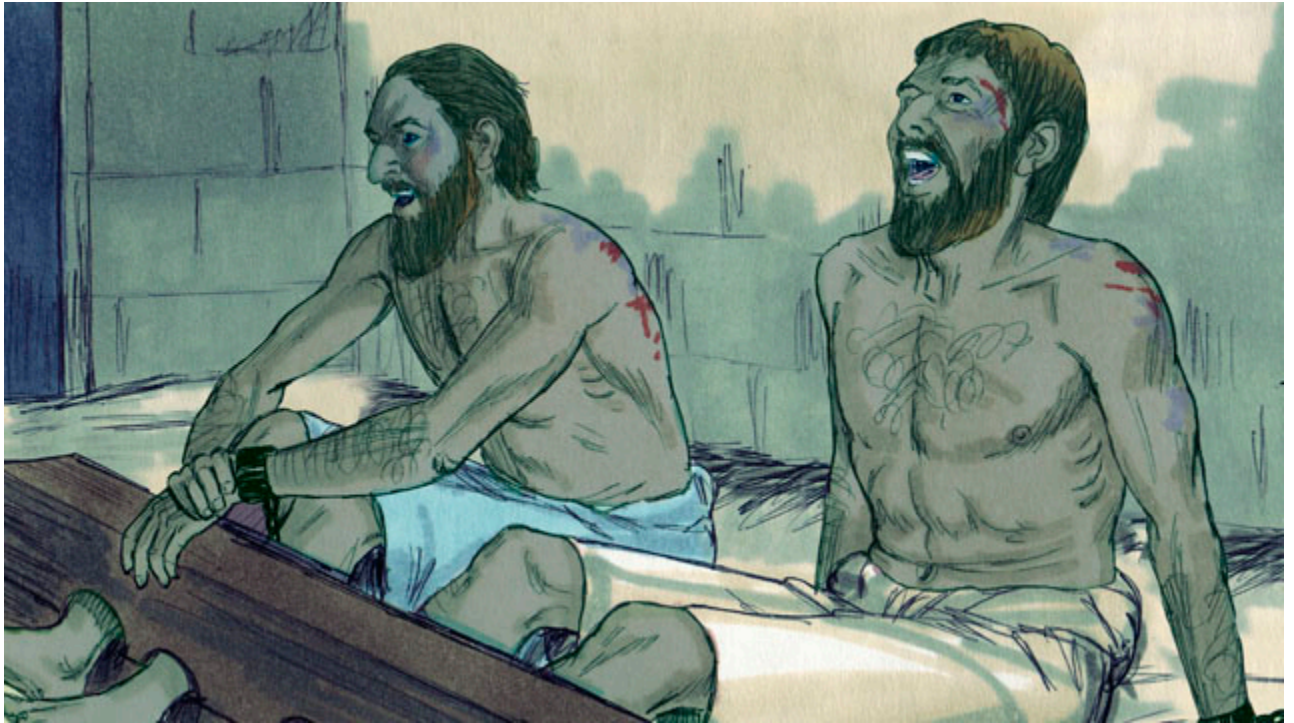
يڪَ رُڇِيءَ ڪه مَولدين چِنڱا ڪوگار ڪنگ بنداٽ ڪُرت، پوئسا چِنڱئِي نيمگا چَڪَ جَت و ڪُون چِنّا ڪوشتِي: «مَن پِه ايسا مَسيهِيءَ ناما تَرا هُڪم دنيان ڪه چِه اِي چِنڱئِي جانا در ڪَپ.» هَما دَمانا چِنّ چِه اِيئيءَ جانا در اَتڪ.

مَولدين چِنڱئِي واھند باز رَھر ڪِيتَت. اِيان زانت ڪه بِي چِنّا، چِنڪ مرڏماني باندائِيءَ بارئوا پيشگويي ڪُرت نڪنت. نون مَرديم واھندان زَرّ ندينَت ڪه چِنڪ اِياني باندائِيءَ بارئوا بگوشيت.

گڑا چنگئے واہندان پولس و سیلاس رومئے سرکارئے کِرا بُرتنت. سرکاری مردمان پولس و سیلاس جَتنت و بنديجاھا دنور دانتنت.

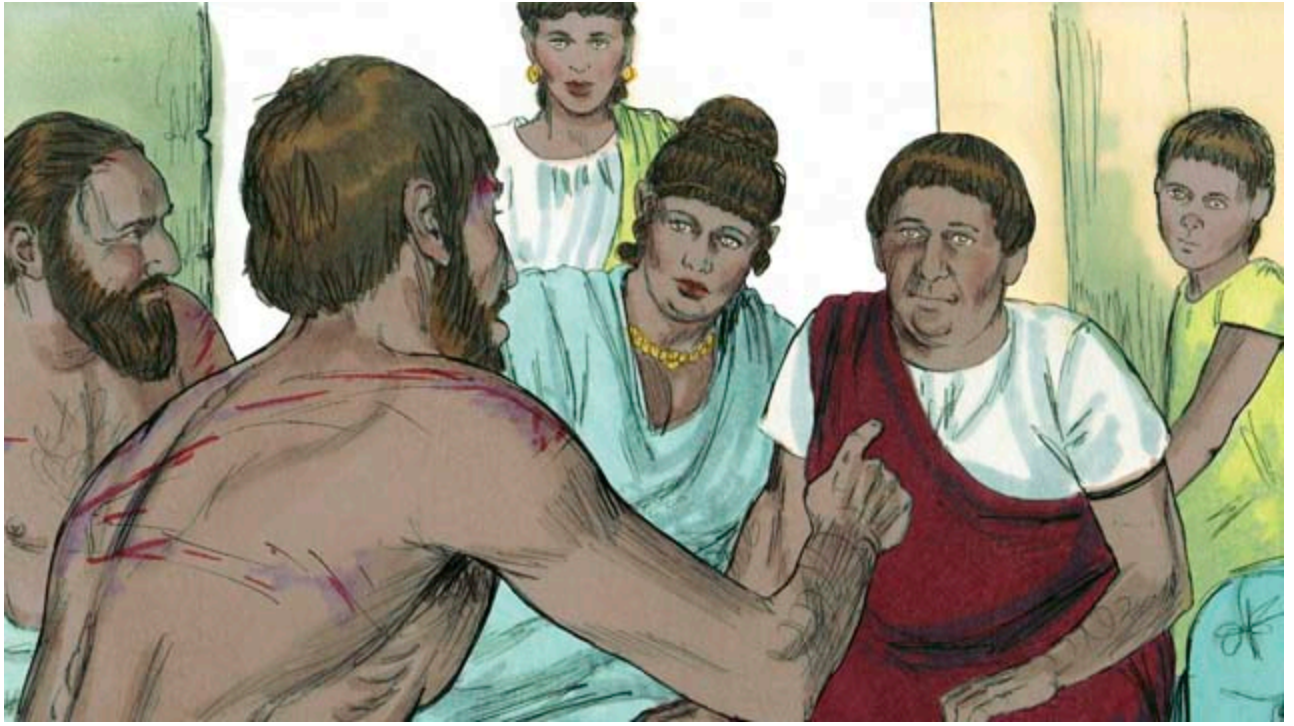
پولس و سیلاس گُنتبند کُرتنت و بنديجاھئے آھری کوٹیا دنورش دانتنت. شپنِیما، پولس و سیلاس سئوت جت و ہدائے سنا و سنا گُرت.

هما دمانا اودا مرنين زمين چنڊے بوت. بنديجاھئے سڄھين دروازگ پڇ بوتنت و بنديگاني زميل بُتڪنت.

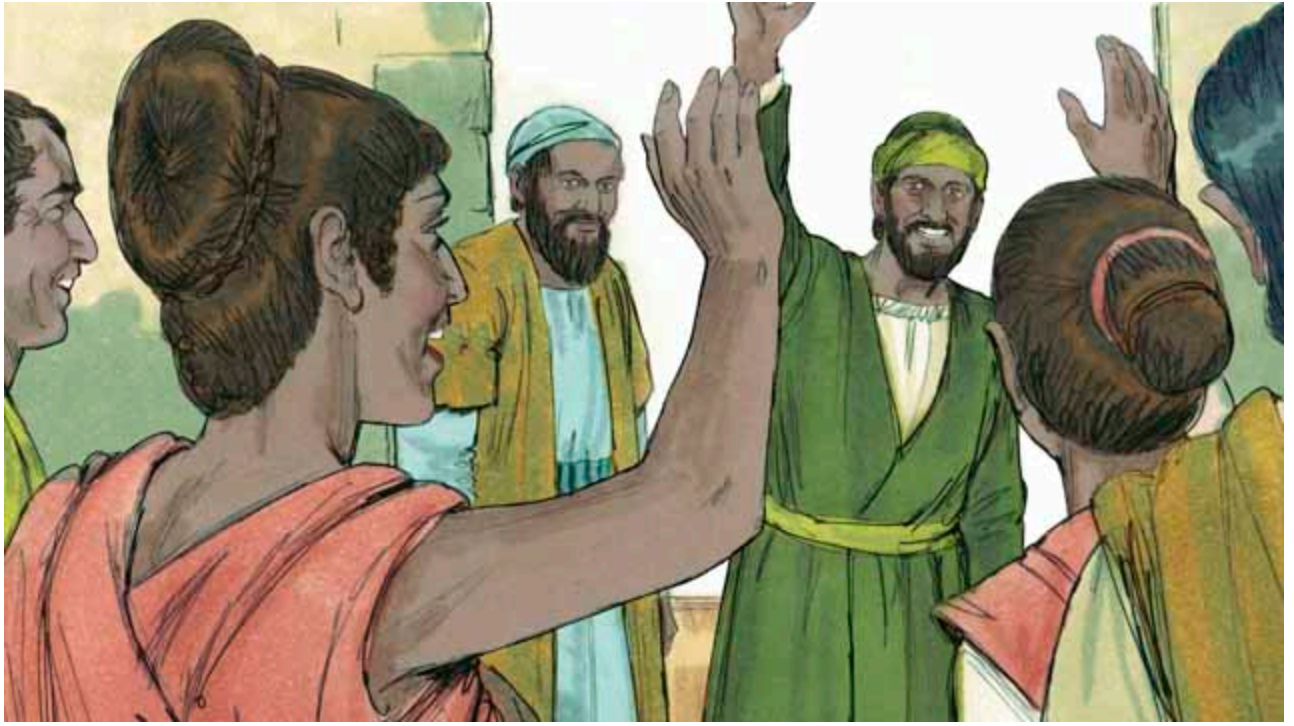
نگهپان چه و ابا پاد آتڪ. ديسي که بنديجاھئے دروازگ پڇ آنت و گمانی کُرت که سڄھين بنديگ تڪگ و شتگ آنت. ثرستي که نون منا رومئے سرکار گُشيت که من نتوانت بنديگاني نگهپانيا بکنان و گون وت شوري کُرت که وُتا گُشان. پولسا ديسست و کوگاري کُرت: «وتا هچ مگن. ما سڄھين همدا اين.»

بَنديجَاهئے نِگھپان پہ تُرس و لَرز پوئس و سيلاسئے كِرَا آتڪ و گوشتى: «مَن چے بگنان كه بَرگان؟» پوئسا پَسَنو دات: «هُدوندِين ايسائے سَرا ايمان بيار. گَزَا تَتو و تَنِي لَوگئے سَجَّهين مَرْدُم رَگنت.» پَدا بَنديجَاهئے نِگھپانا پوئس و سيلاس وَتِي لَوگا بُرتنت و آيانِي تُپِي دِنوا و دَرمان كُرتنت. پوئسا پہ آيِيئے لَوگئے سَجَّهين مَرْدُمَان ايسائے وَشَنين مَسَنّاگ رَسِنَت.

نِگھپانِيئے لَوگئے سَجَّهين مَرْدُمَان ايسائے سَرا ايمان اُورت و پوئس و سيلاسا آ پاڪشَوْدِي داتنت. رَندا نِگھپانا پوئس و سيلاس وَرگ وارينتنت. آ سَجَّهينان هُوريگا شاتكامِي كُرت.

دومی رُچا شہرے رہبران پولس و سیلاس چه بندیجاها آرات کُرتنت و گوشتیش که چه پیلپیا در بیایت. پولس و سیلاس، لیدیہ و دگہ لہتین باورمندانی گندکا شُنتت و پدا شہرش پلہ کُرت. ایسائے و شُین مستاک گیشا چه گیش شینگ بوت و باورمند ہر رُچ گیشتر بوتنت.

پولس و کلیسائے آدگہ رہبر بازین شہریا شُنتت و ایسائے و شُین مستاکش جار جت و نوکین باورمندش تالیم دانتنت. بازین کاگدے ہم پہ باورمندان نبشتہ اش کرت کہ آیان تالیم و دلبدی برسیت. چه ہمے کاگدان لہتین، پاکین کتابے بھرے بوتگانت.

چه پاکین کتابا کسھے کہ کاسیدانی کار در ۱۶ بند ۱۱ تان ۴۰ نیبیسگ بوتگ.

٤٨. ايسّا واده داتگين مسيه انت

وهدے ھدایا دُنیا جوڑ گرت ھر چیز سَر آت و ھچ گناہ نیست آت. آدم و ھنویا گون یکدگرا مھر گرت و ھدایش ھم دَوست داشت. دُنیا یا بیماری و مرک نیست آت. ھدایا لوٹت کہ دُنیا آنچس ببیت.

بلہ چو بوت کہ شینانا وَا مارے گرت و گون ھنویا ھبری گرت کہ ردی بدنت. گُڑا ھنوا و آدما ھدائے ھلایا گناہ گرت. آیانی گناھئے سئوبا زمینئے سَرا مرک آتک.

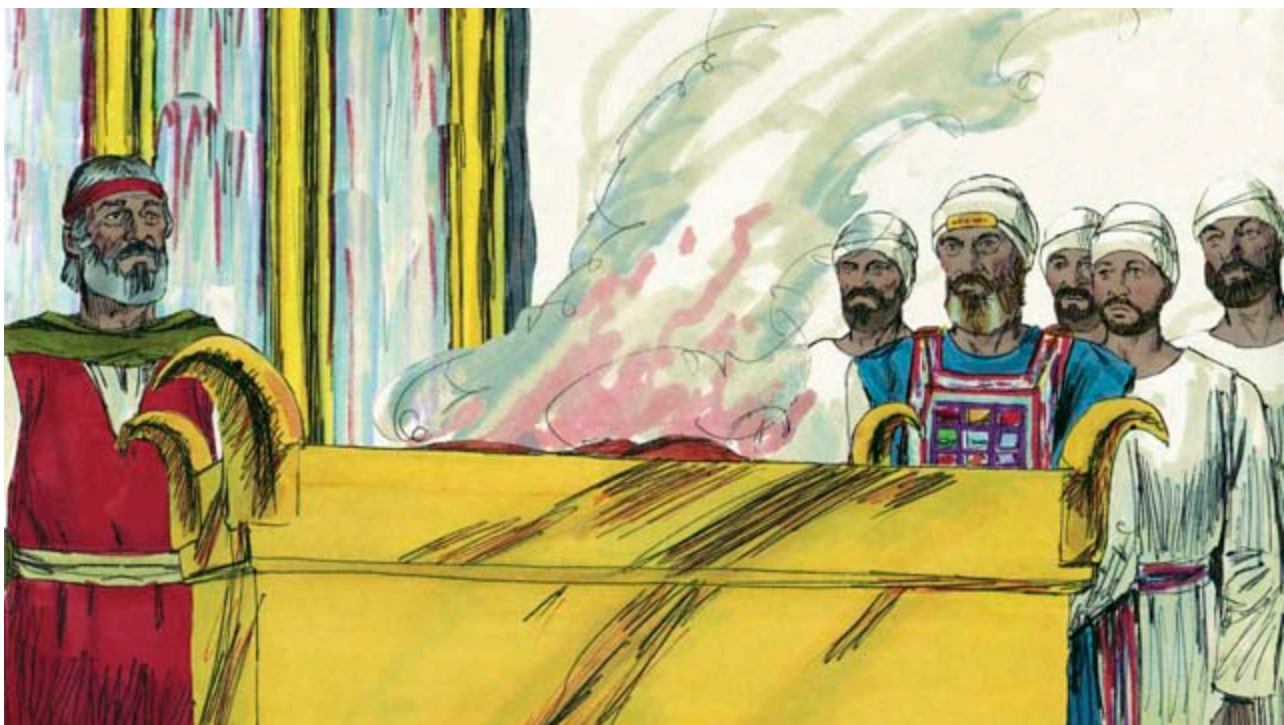
آدم و هوائے گناہئے سَنُوبا گَنترِین چیرَے هَم بوت. آ چہ هُدايا دور بوتنت. پَمیشکا آیانی سَجَّهین چُک و اوبادگ گَنهکار بوتنت. هرگس چہ پیدائشا گَنهکارے. هُدا و انسانئے نیاما سُهَل و وِشانی نیست. بله هُدايا سُهَل آرگ لوژت.

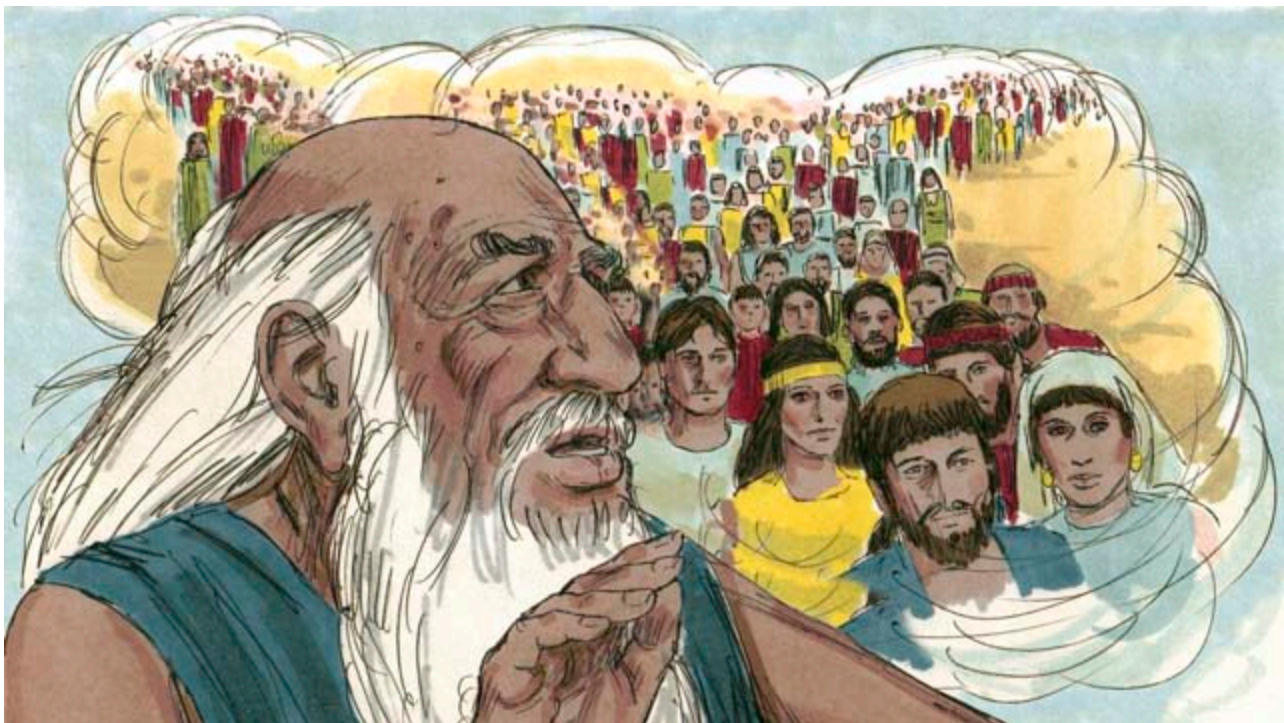
هُدايا کُئول کُرت که چہ هُوائے نسلا یگے شَیتانئے سرگا پرُوشیت و شَیتان آییئے پادئے پونزا دَنگ جنت. اے کُئولے مانا اِش اِنت که شَیتان مَسیها کُوشارِینیت، بله هُدا آيا پدا زَنگ کنت. مَسیه، شَیتانئے واک و توانا تان اَبَد هَلاس کنت. بازین سالا رَند هُدايا پَیش داشت که ایسا هَما مَسیه اِنت.

هُدایا گون نوها گوشت که من توپانے راه دنیان و تنو بوجیگے جوڑ بگن و وتی لوگئے مردمان برگین. نوہ و آییئے مردمان هُدائے سرا
 باور کُرت و هُدایا رَگینتنت. همے پیما، هرگسا که گناه کُرت، آییئے سزا مرک انت. بله هُدایا ایسا راه دات که هرگس که آییئے سرا
 باور کنت، آییئے گناه بکشگ بنت و هُدائے کِرا ابدمانین زندے رَسیتی.

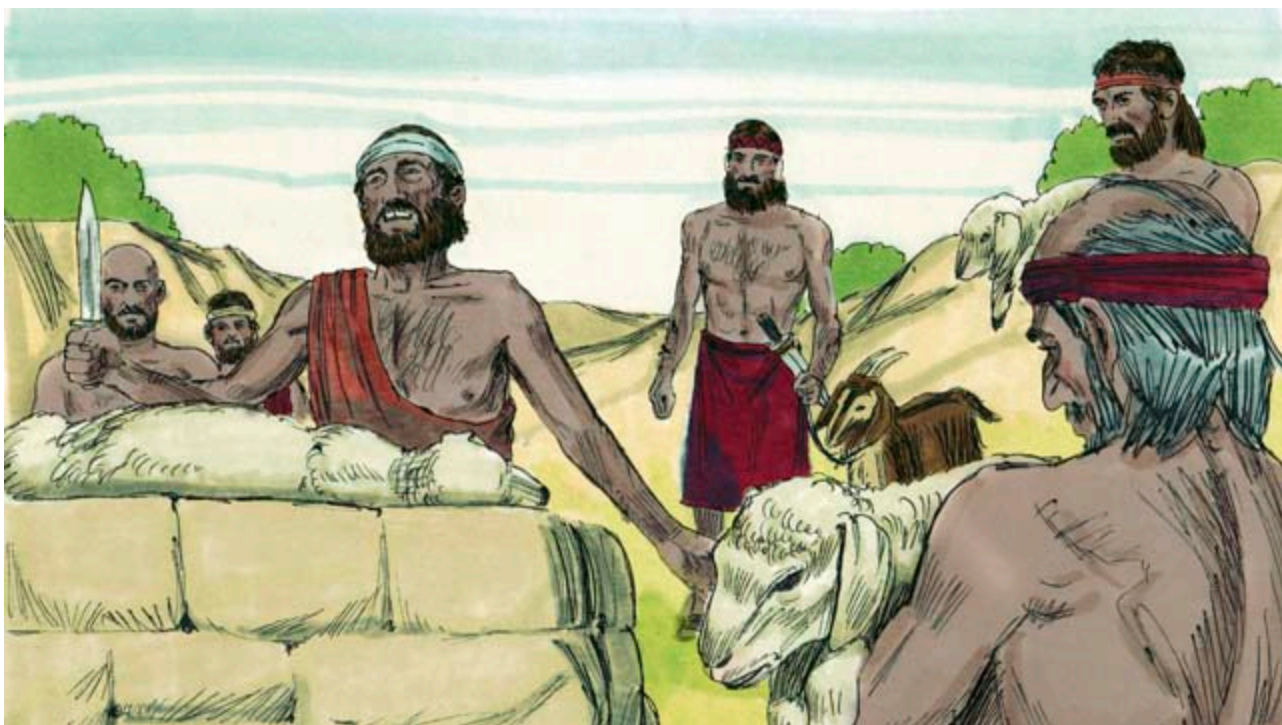
سَدان سالا دینی پیشوایان پہ ہدایا کُربانیگ کُرت. کُربانیگ کنگ اے چیزا پیش داریت کہ مردمان گناہ کُرتگ و ہدائے سزایا کُرننت. انگت ہئیوانی کُربانیگان انسانانی گناہ سُشت نکرنتت. بلہ ایسایا ہما کار کُرت کہ دینی پیشوایان نتوانت بگننت. آییا وِتا کُربانیگ کُرت کہ چہ ہماییئے کُربانیگا سَجھینانی گناہ بکشگ ببنت. آییا مئے گناہانی سزا وِتی سَرا زُرت. ایسائے کُربانیگ کامل آت و پمیشکا آ مئے کاملین مزنن دینی پیشوا انت.

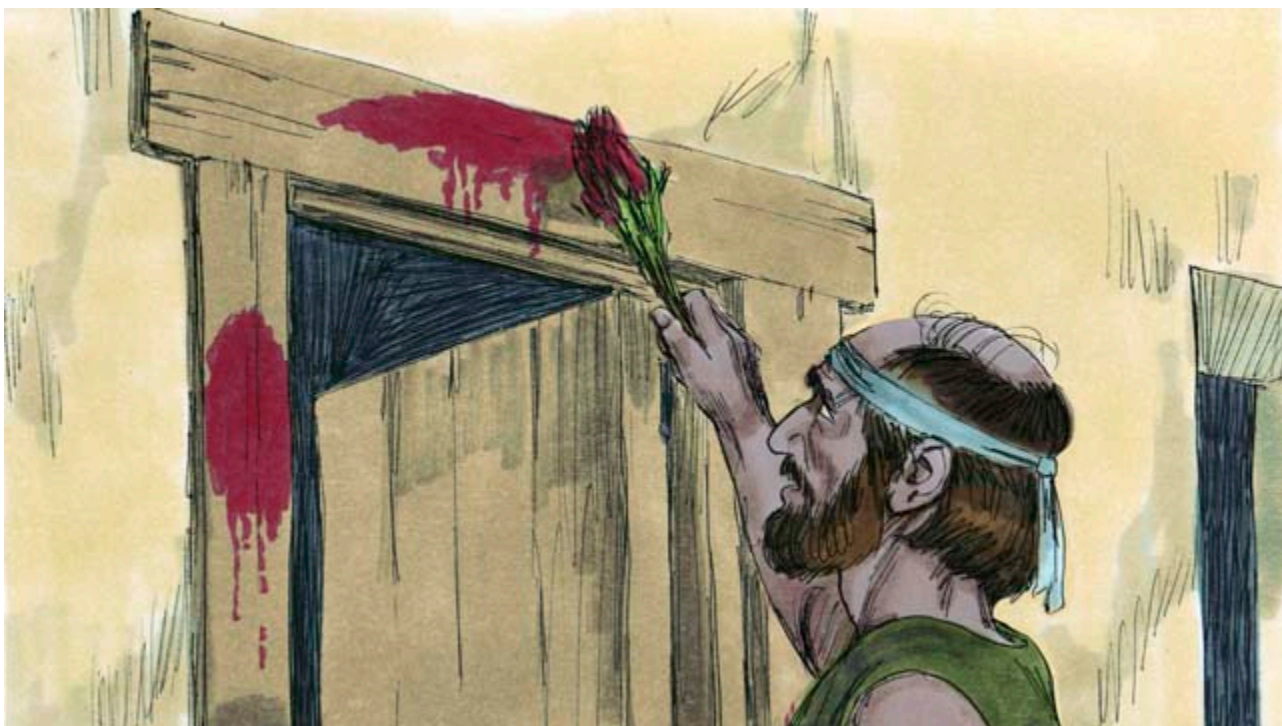
هُدایا گون ابراهیمَا گوشت: «مَن چه تئو دُنیا ئے سَجَّهین مردمان بَرگَت دَنیان.» ایسا چه ابراهیم ئے نَسلا آت. گُڑا بز ان که هُدایا سَجَّهین مردُم چه ابراهیم ئے نَسلا بَرگَت دانتت پَرچا که هرگس که ایسا ئے سَرا باوَر کنت، هُدا آییَا رَگَنیت. وه دے مردُم ایسا ئے سَرا باوَر کنت، هُدا آیان وَتِی مردَم کنت.

هُدایا گون ابراهیمَا گوشت که وَتِی چُک اِساکا په مَن گُربانیگ بگن. بله گُربانیگ کنگئے وَه دایا هُدایا اِساکئے جاها گُورانڈے راه دات. ابراهیمَا هَما گُورانڈ گُربانیگ کُرت. مارا سَجَّهینان وَتِی گُناہانی سَنوْبا مرگی آت، بله ایسا یا مئے جاها وَتا گُربانیگ کُرت. پَمیشکا، ما ایسا یا هُدا ئے گُورانڈ گُوشین.

وهدے هُدايا آهري آزاب مسرئے سرا راه دات، گون اسرائيليان گوشتي كه انشپي هر لوگئے مسترين مردين چك مريت، بله شما په وتي رگينگا هر لوگا گورانڈے بگشيت. گورانڈا هچ ائيپ مان مبيت. پدا شمارا گورانڈے هون وتي دروازگاني برزئے و كئسئے تهتگان جنگي انت. وهدے هُدايا اے هون ديستنت هما لوگي سرگوز كرت و اودا هچ چك نمُرت. رندا اے روچ سرگوزئے ائيپد زانگ بوت.

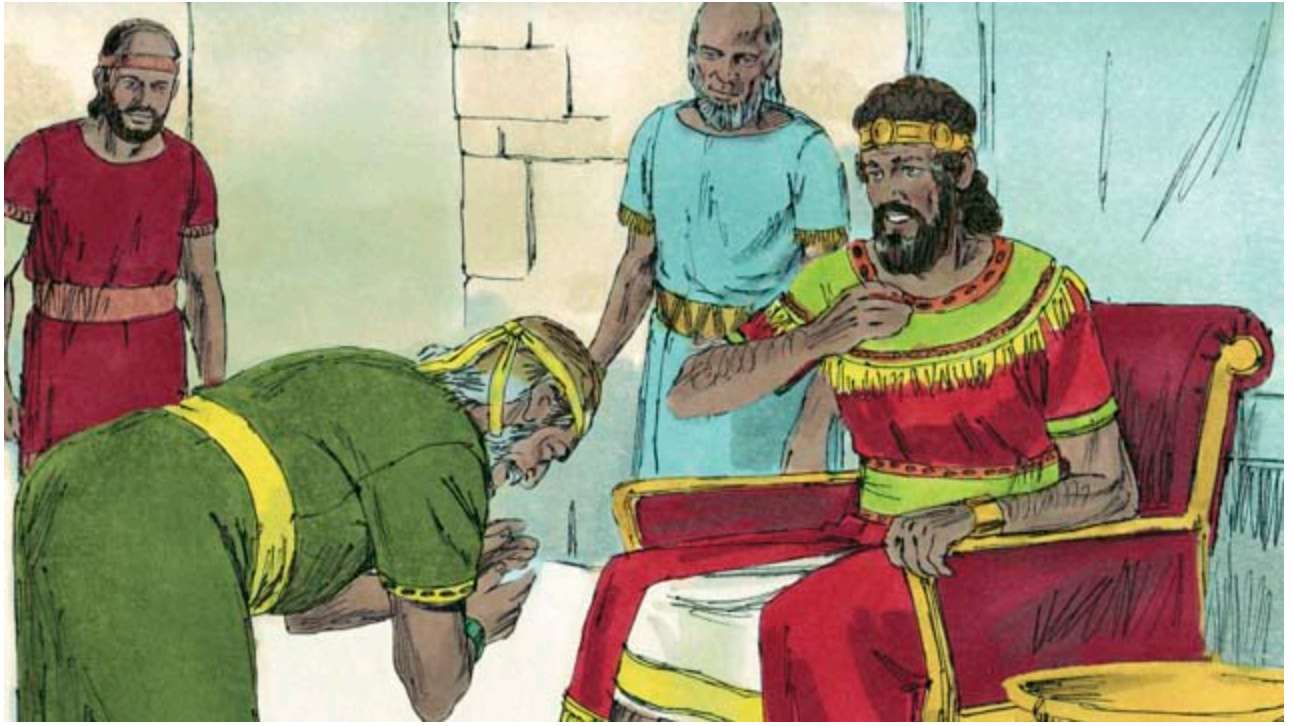
ايسا سرگوزئے گورانڈے پنيما انت. ايسايا هچبر گناه نكرتگ و پميشكا آيا هچ ائيپ مان نيوتگ. سرگوزئے ائيپدئے وهدا ايسالاش كشت. هرگس كه ايسائے سرا باور كنت، ايسائے هون آيپئے گناهان شوديت. بزان اے پنيما هُدا آيا سرگوز كنت و سزا ندنت.

هُدایا گون اسرائیلیان آهد و پئیمانے کُرت کہ شُما منی هاسین و گچین کُرتگین مَهلوک بیت. بله رندا هُدایا نوکین آهد و پئیمانے کُرت و اے آهد و پئیمان گون دُنیاے سَجَّهین مردُمان انت. اگن کسِیا اے آهد و پئیمان مَیت، آگون هُدائے مَهلوکا هور و همگرِنج بیت، پل تَرے چه هَر کُوم و گیلها ببیت. ایسائے سَرا باور کنت و پَمیشکا هُدائے مَهلوکا هور بیت.

موسا آنچین نبیے آت که هُدائے پنیگام گون مَرَنین واک و زوریا په مردُمان رسینتی. بله ایسائے واک و زور انگت باز گیشتر انت. آ هُدا انت، پرچا که هَر چیزے که کُرتگی و هَر هَبَرے که گوشتگی، آ هُدائے کار و لَبز بوتگانت. پَمیشکا پاکین کِتاب ایسایا «هُدائے گال» گوشتیت.

هُدایا گون داوود بادشاها رُبان گُرت که چه تنیی نسلا یِگے منی مهلوکئے سَرا دائِما بادشاهی کنت. ایسا مَسیه چه داوودئے نسلا انت و آتان اَبَد بادشاهی کنت.

داوود بَس اِسراييلئے بادشاهے اَت، بَله ایسا سَجَّهین جَهانئے بادشاه انت. ایسا پَدا کُئیت و گون اِنساپ و اِیمِنی تان اَبَد بادشاهی کنت.

چه پاکین کتابا کِسّه که پیدائش در ۱ تان ۳، در ۶، در ۱۴، در ۲۲؛ در رُو در ۱۲، در ۲۰؛ سَموئیل کازیئ دومی کتاب در ۷؛ په
 ابرانیان کاگدے در ۳ بهر ۱ تان ۶، در ۴ بهر ۱۴ تان در ۵ بهر ۱۰، در ۷ بهر ۱ تان در ۸ بهر ۱۳، در ۹ بهر ۱۱ تان در ۱۰ بهر
 ۱۸؛ یوهَنائے اِلهامئے کتاب در ۲۱ نیبیسگ بوتگ.

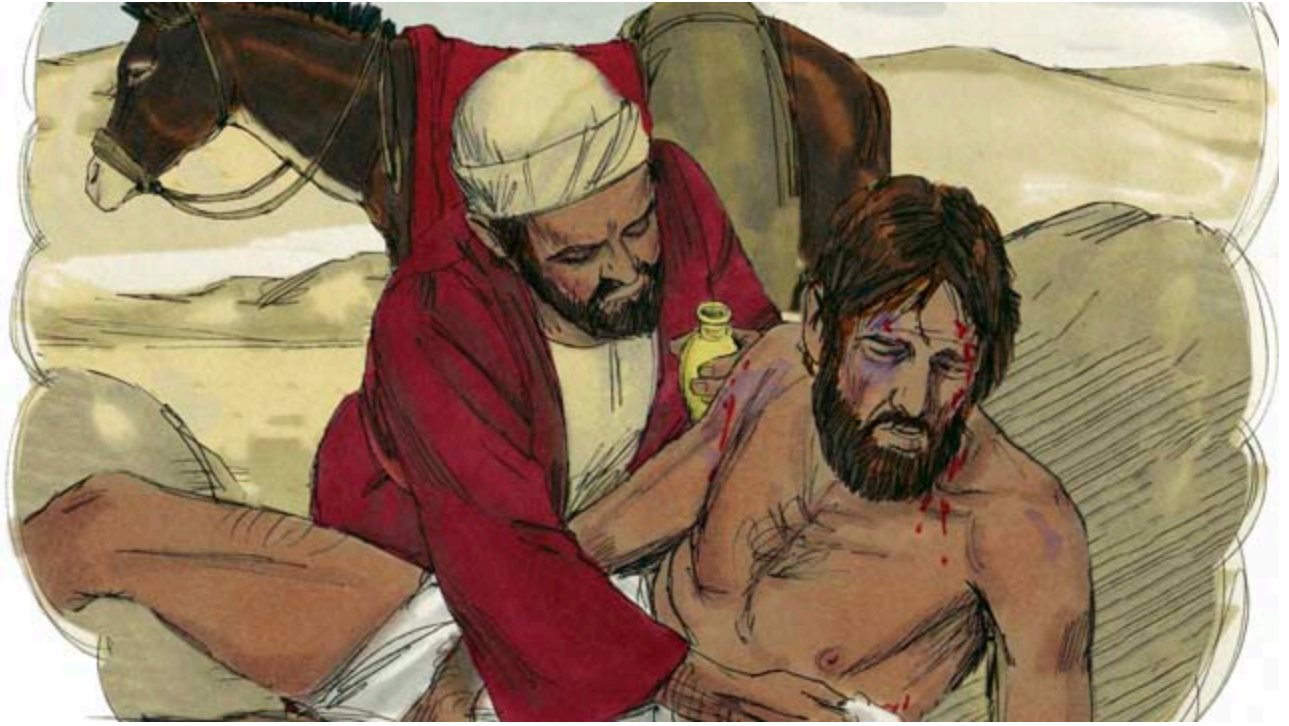
۴۹. هُدائے نوکین اَہد و پیمان

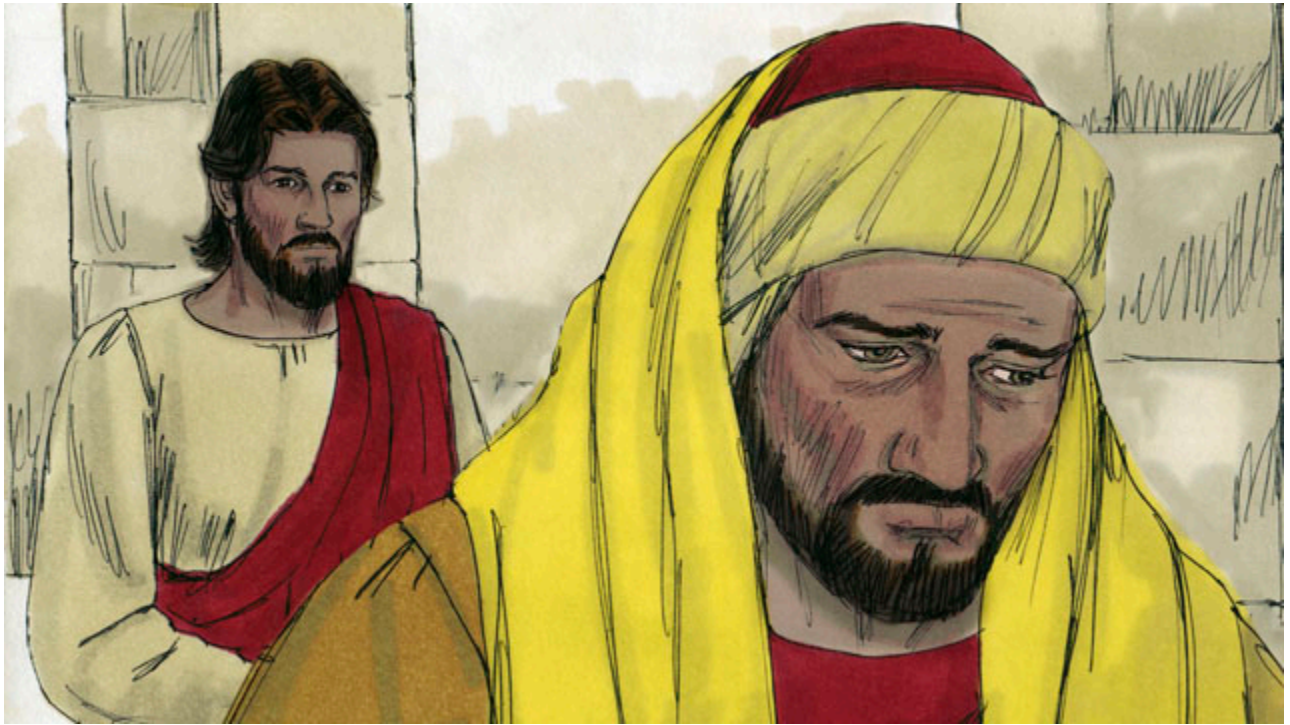
يڪ روڇي پريشنگيا ڳوڻ ورنائين چنگيا که نامي مريم ات گوشت: «هُدائے چڪ چه تئو پيدا بيت.» ا انگت جنين چڪ ات، بله چه هُدايے پاڪين روها آبيئے لاپ پُر بوت. آييا مردين چڱيے بوت و نامي ايسا ڪرت. ايسائے پيدائش جتائين پيدائشے ات و پميشكا آ هم هُدا انت و هم انسان.

ايسايا بازين مोजر هي ڪرت و چه همي مोजر هان زانگ بيت که ايسا، هُدا انت. آييا آپيے سِرا گام جت و توپاني ايرموش ڪرت. آييا بازين نادرا هي دراه ڪرت و باز مردمانی چني گشتنت. آييا مردم چه مرکا هم زندگ ڪرتنت. چه پنج نگان و دو گسانين ماهيگا پنج هزار مردمي ورگ دانتنت.

ایسا مزنین اُستادے ہم بوتگ. آییئے سَجھین تالیم و ہبر راست بوتگ آنت. ایسا ہدائے چک انت و آ شر و ہرابئے پرکا زانت، پمیشکا توانتی مردمان بگوشتیت کہ کجام کارا بکنیت و کجام کارا مکنیت. پہ مسال، آیا گوشت: «آنچس کہ تنو و تا دوست دارئے، ہمے پیما آ دگہ مردمان ہم دوست بدار.»

اے تالیمی ہم دات کہ ہدایا چہ ہر چیزا گیشتر مہر بگن، چہ وتی مال و ہستی و جن و چگا گیشتر ہم دوستی بدار.

هُدَا لَوْتِيتَ كِه مَنے دِلے بادشاہ ببیت. ایسایا گوشت کِه هُدايا وَتِي دِلے بادشاہ گنگ چہ دُنیاے اے دِگہ سَجَّهين چيزان پُر آر زشتر انت. اَگن تَنو بَمَنے کِه ایسا مَسِيه پِه تَنِي گناہانی شُودگا مُرت و پدا زندگ بوت، هُدا تَنِي گناہان شُودیت و تَنِي دِلے بادشاہ ببیت.

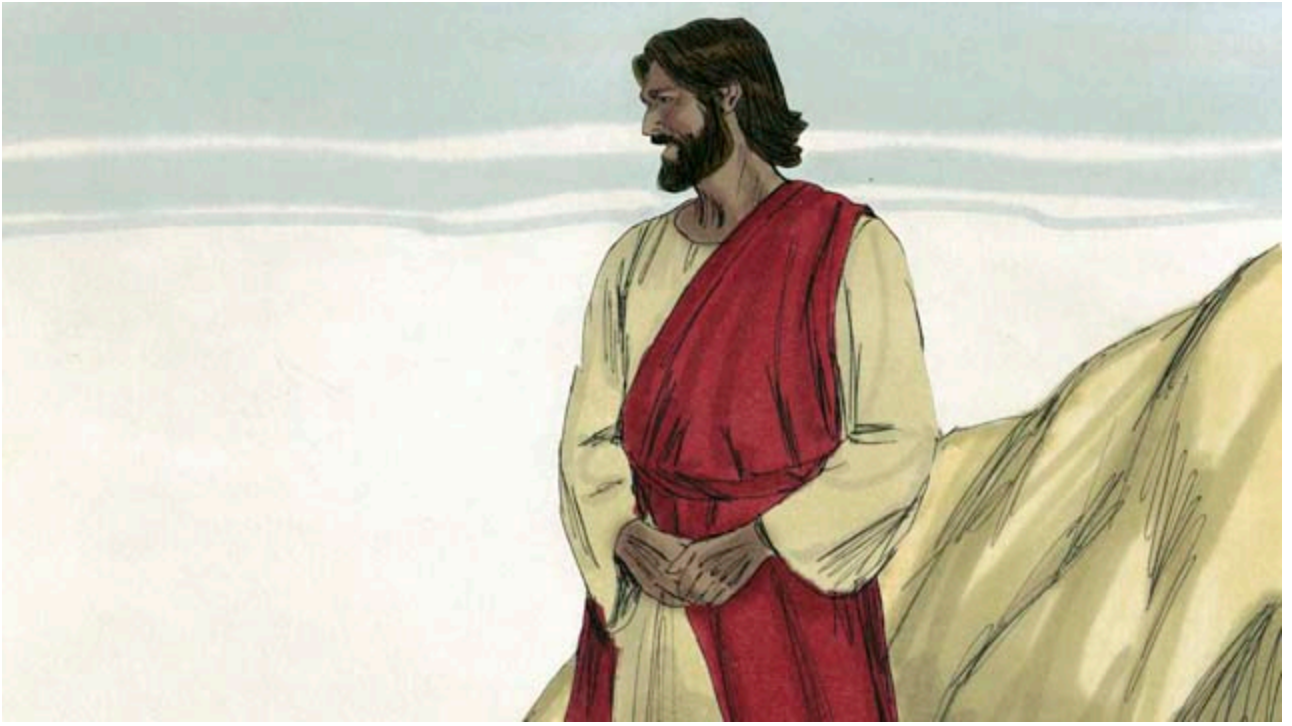
ایسایا گوشت کِه لَهتین مردم منا مَنیت و هُدا اَيان رَگِنیت. بله لَهتین مردم منا نَمَنیت. اَيیا اے هَم گوشت کِه لَهتین مردم شَرین زمینے پَنیما انت. هُدا اَيان پَمیشکا رَگِنیت کِه آ ایسائے وَشَین مِسٹاگے سَرا باوَر کَننت. بله لَهتین مردم هَما تَلارین زمینے پَنیما انت کِه اودا کِشَار نَبیت. اے مردم ایسائے وَشَین مِسٹاگا هِج نَمَنَت. هُداے هَبَر تُهمنے پَنیما انت، بله اَگن تَلارین زمینے سَرا بَگِنَت نَرْدَنَت و بَر و سَمَر نَیار نَت.

ايسٽيا تاليم دات و گوشت كه هُدا گون گُنهكاران سَك باز مهرَ كنت. هُدا لوٽيت كه گُنهكاران ببكشيت و آيان وتي چُك بَكنت.

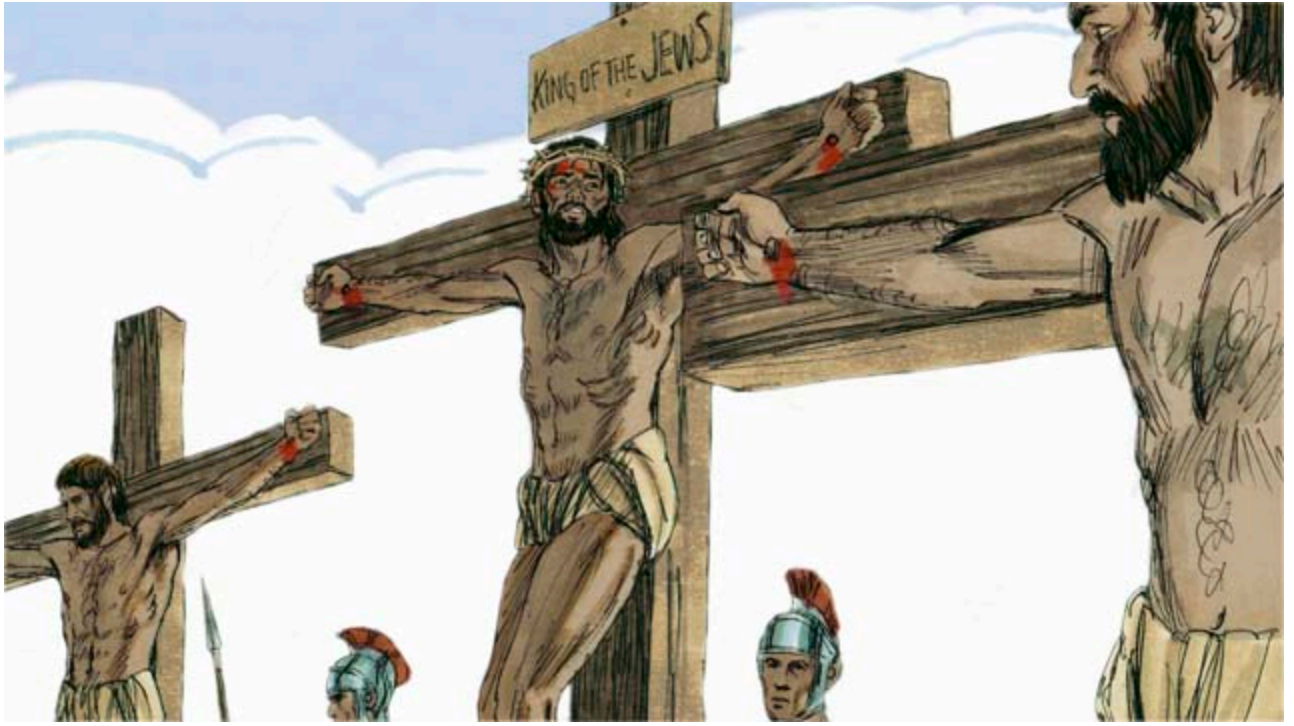
ايسٽيا اے تاليم هم دات كه هُدا چه گُناها نپرَت كنت. آدم و هُوايا گُناه كُرت و پميشكا آياني سَجّهين نسل و پدريچاني دلا گُناها جاگه كُرت. مسال، ما وِتيسند اين و باز بَرا وتي دلا هَسَد و كينگَ دارين. اے جَهانئے سَجّهين مردم گُنهكار اُنت و چه هُدايا دور اُنت.

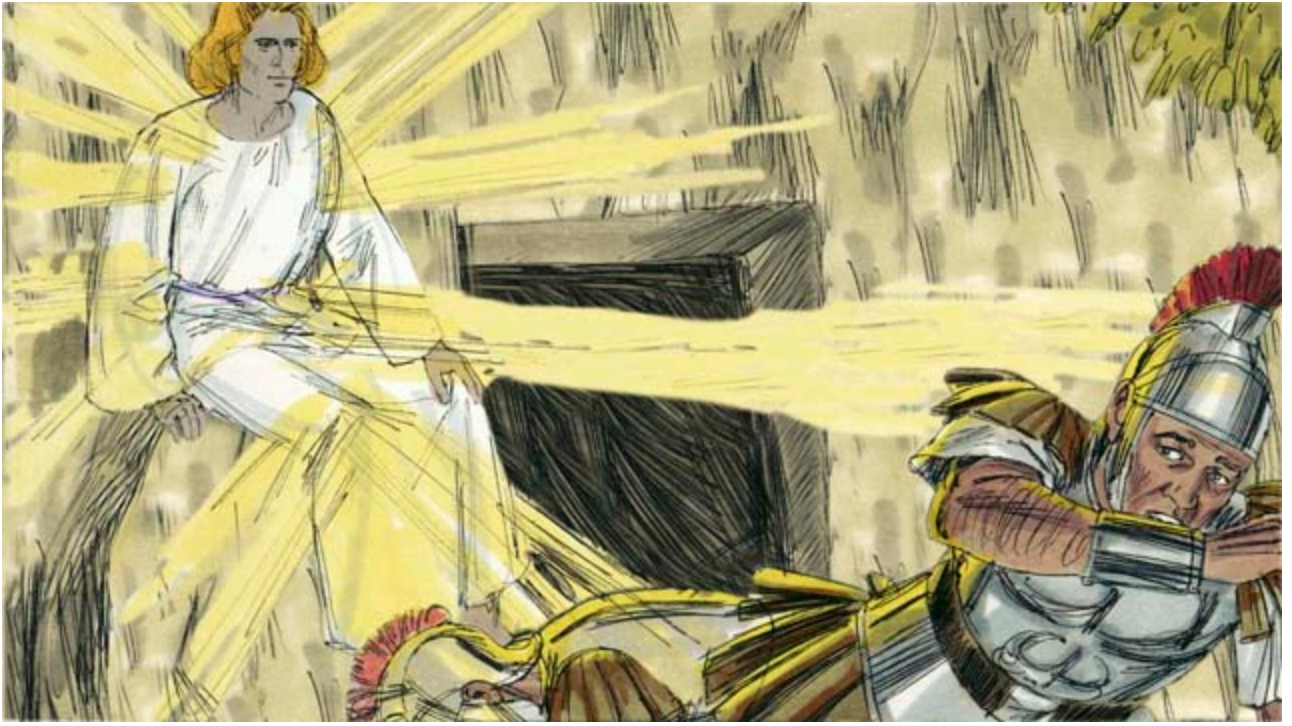
بله هُدا اے پئیمَا گُون دُنیاے سَجَّهِن مردُمان مِهَر کنت: هُدايا وَتِي يَغِين چُک ايسَا پَميشکا کُرْبانيگ کُرت که هَرگَس که ايسَاے سَرا ايمان بياريت هُدا آيِيے گُناهان بَکْشيت و آيا هِچ سِزا نَرَسيت. باورمند تان اَبَد هُداے کِرا زَندگ بَنت.

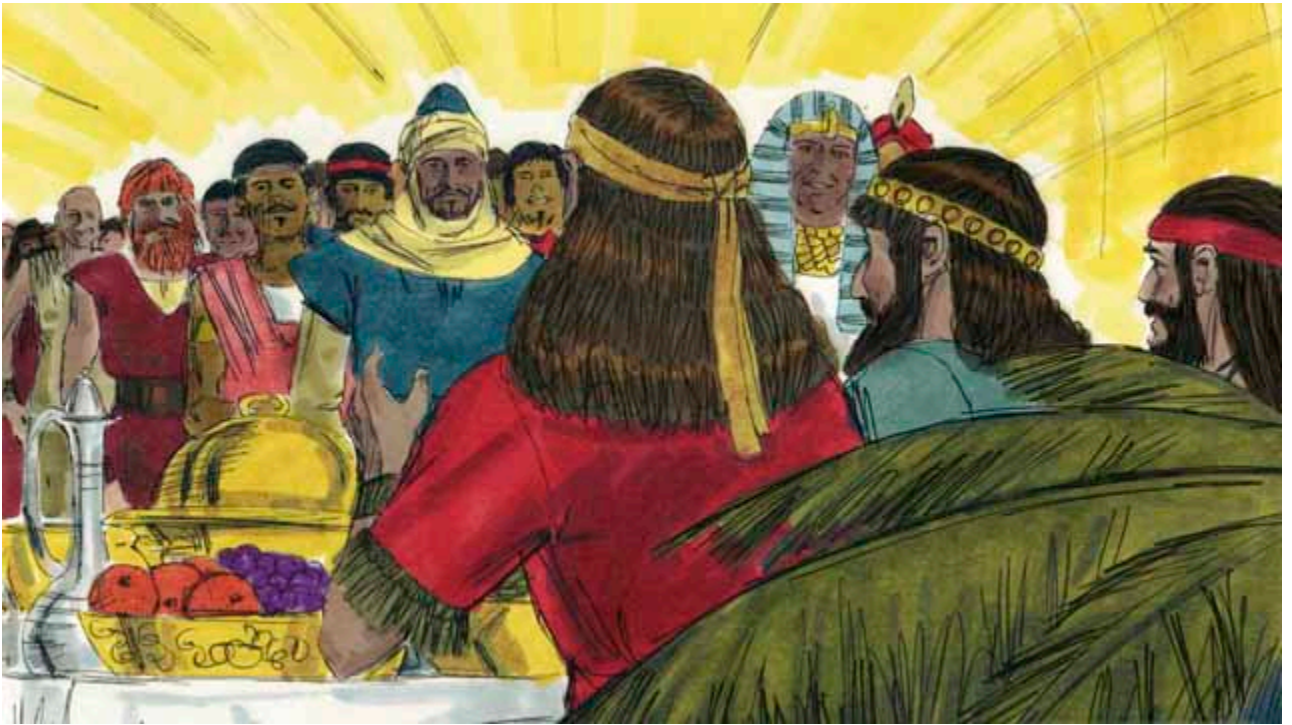
ما سَجَّهِن مرکُئے لاهک اِين پَرچا که ما گُناه کُرتگ. هُدايا اے هَک هَسْت که مارا سِزا بَدَنت، بله ايسَايا مِئے گُناھانی سِزا وَتِي سَرا زُرت. ايسَا وَت تَنيار بوت که وَتا سَلِيْبے سَرا کُرْبانيگ بَکنت. پِه مِئے گُناھان آيا وَتِي جان دات.

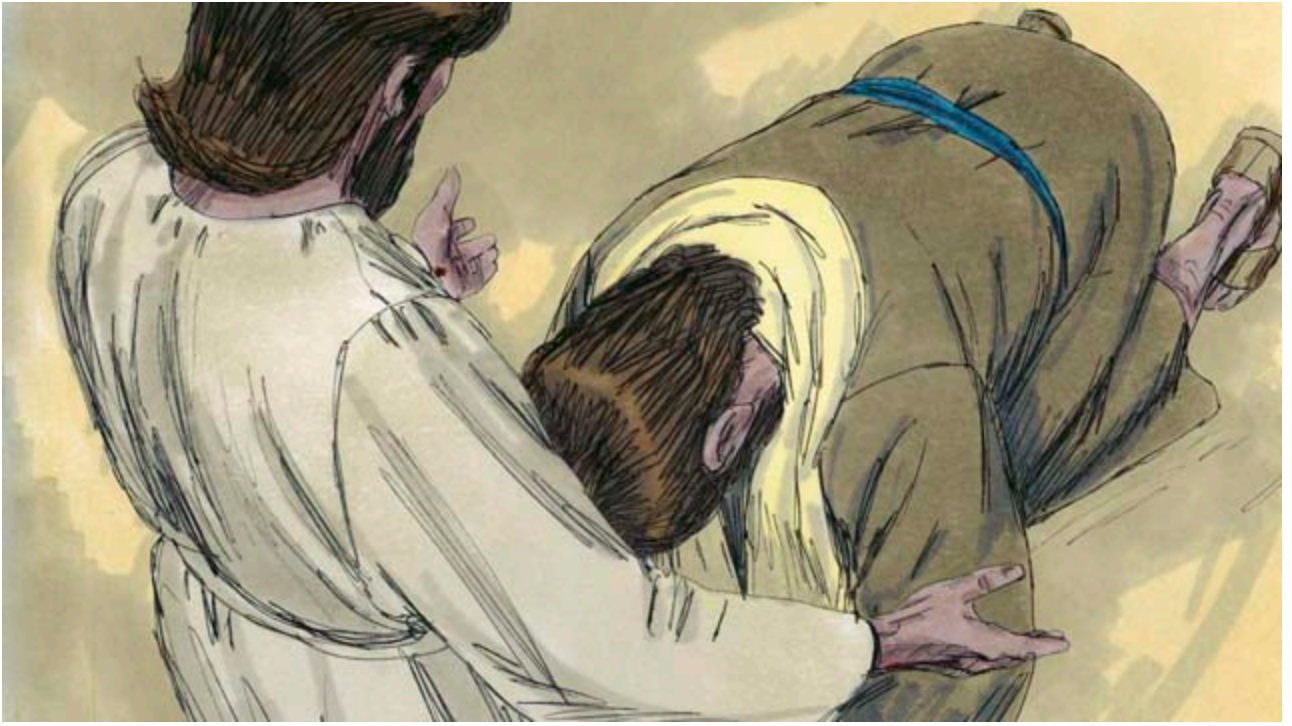
ايسٽا وٽ هچبر گناه نڪرت و پميشڪا آيا مرڪ پر نيست آت، بله انگت په سجهين انسانان گناهان سگين گرانين مرڪه وٽي سرا زرتي. گون وٽي اے کارا، آهما کاملين گربانيگ بوت که مني و تئبي و دنيائے اے دگه سجهين مردمان گناهان شوديت و دور کنت. ايسٽا وٽي آسماني پتئي هبر زرت و وٽا گربانيگ کرت. نون هرگس که چه وٽي گناهان پشومان ببيت و تئويه بکنت و ايسٽاے سرا باور بکنت، هدا آيئيے هر پئمين گناهان بکشيت، پل ترے آيئيے گناه سک سيل ببت.

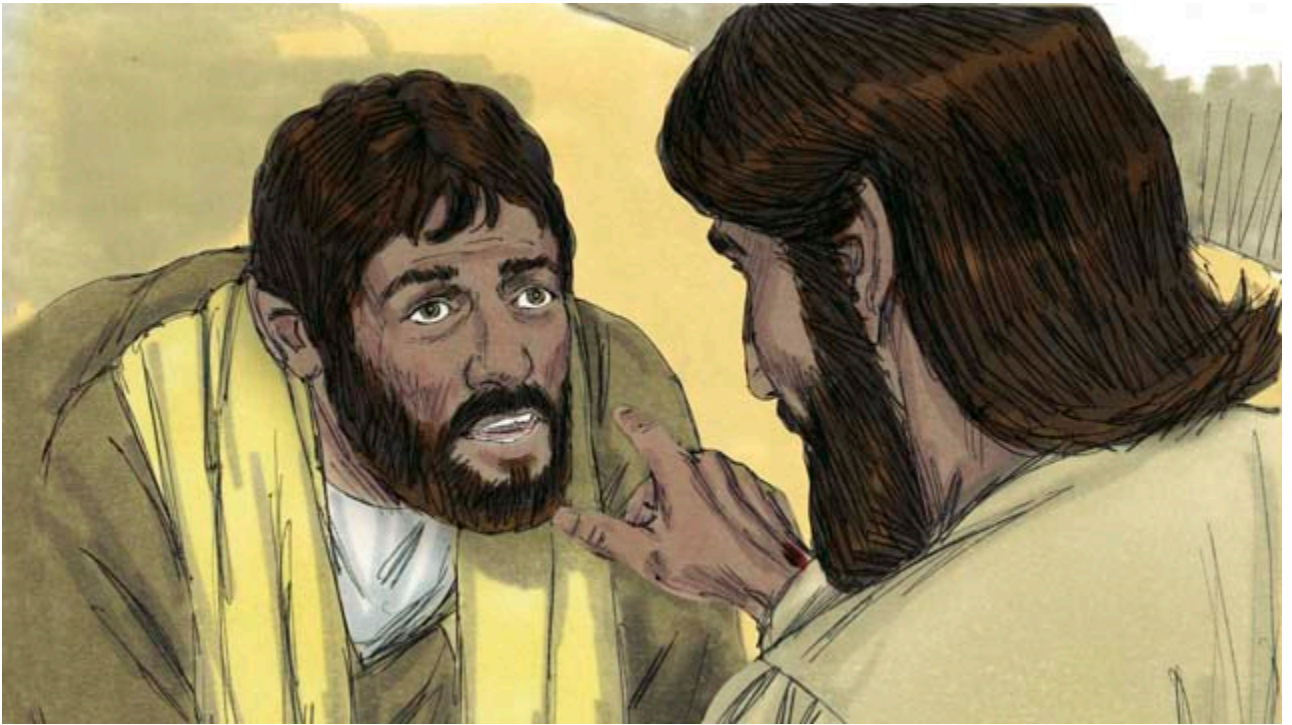
بلکین تئو بازین شَرین کارے بگنئے، بلہ اے کار تَرَا نَرگیننت. هُدا تئی نیکن کارانی سئوبا تئی گناہان بکشیت. بَس تئو باید انت باور بگنئے کہ ایسا هُداے چُک انت و آ تئی جاگھا سلیبے سَرَا مُرت و هُدایا پدا آ چه مرکا زندگ کُرت. آگن تئو هَمے چیرئے سَرَا باور بگنئے، هُدا تئی گناہان بکشیت.

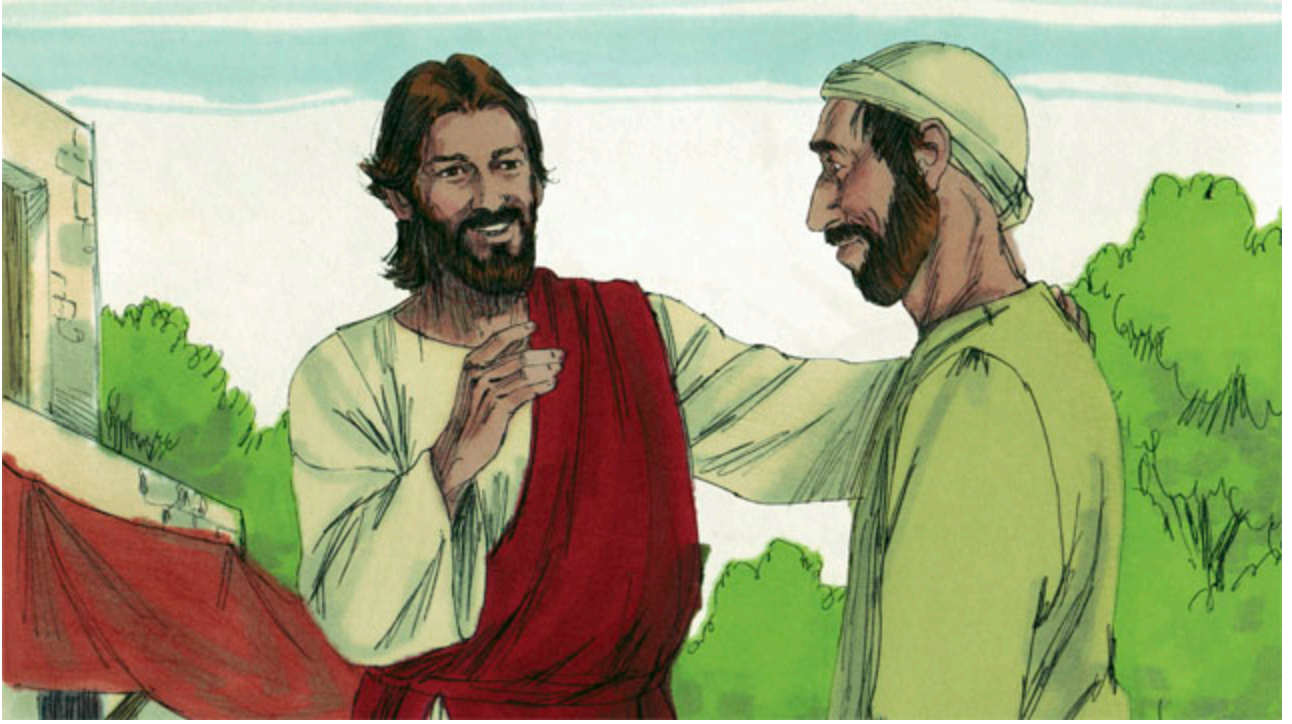
هرگس که ایسائے سَرَا باور کنت و آبیَا وَتِی هُداوند مَنیت هُدا آ مردما رگینیت. بلہ هرگس که ایسائے مَنگا تئیاَر نیت هُدا آبیَا نَرگینیت. سیرینے ببئے شَر یا گریبے ببئے شَر، مردینے ببئے شَر یا جنینے ببئے شَر، پیرینے ببئے شَر یا گسانینے ببئے شَر، شگرِبی ببئے شَر یا مگرِبی ببئے شَر، هُدا گون تئو مَهَر کنت و لوئیت که تئو ایسائے سَرَا باور بگنئے و گُزا هُدا تَرَا په چُگئی زوریت.

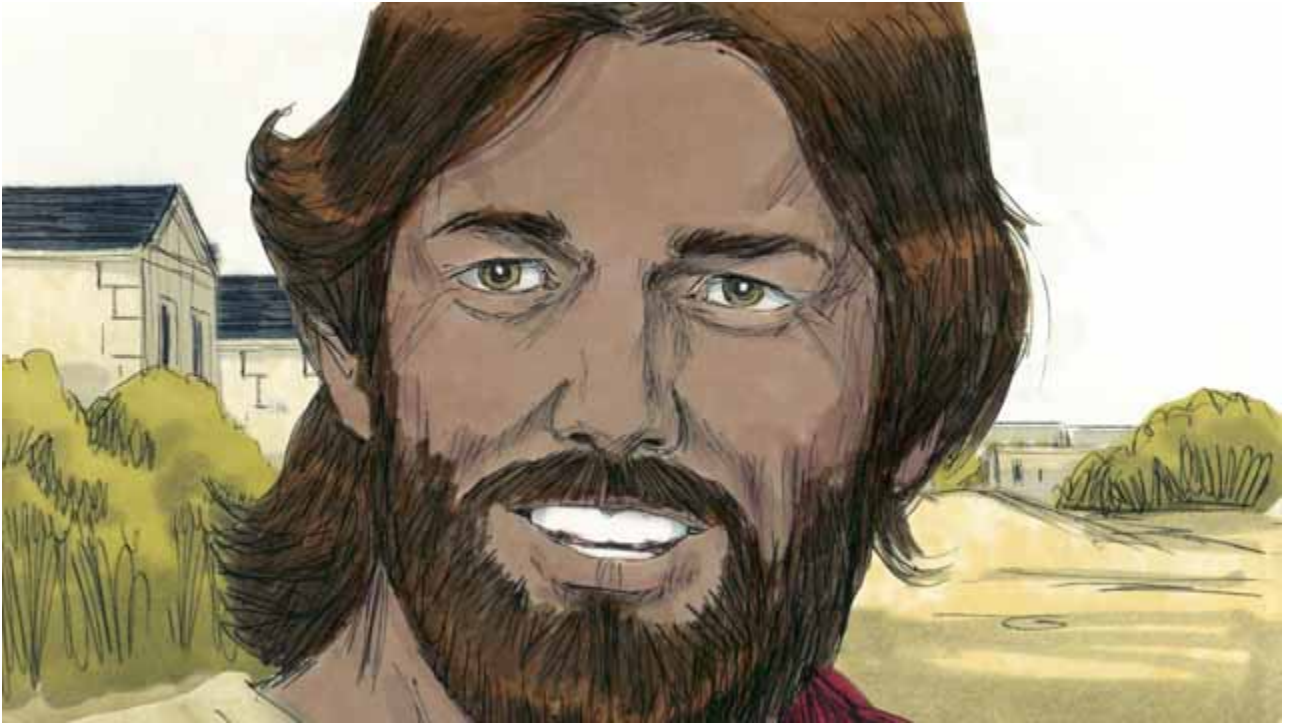
ایسا ترا تنوار کنگا انت کہ تنو آییئے سرا باور بکن و پاکشودی بکن. تنو باور کنگے کہ ایسا، هداوندین مسیه انت و هداے یگین چک انت؟ تنو باور کنگے کہ گنھکار اے و وتی گناہانی سئوبا هداے سزائے لاهک اے؟ تنو باور کنگے کہ ایسا په تنیی گناہانی شودگا سلیئے سرا مرث؟

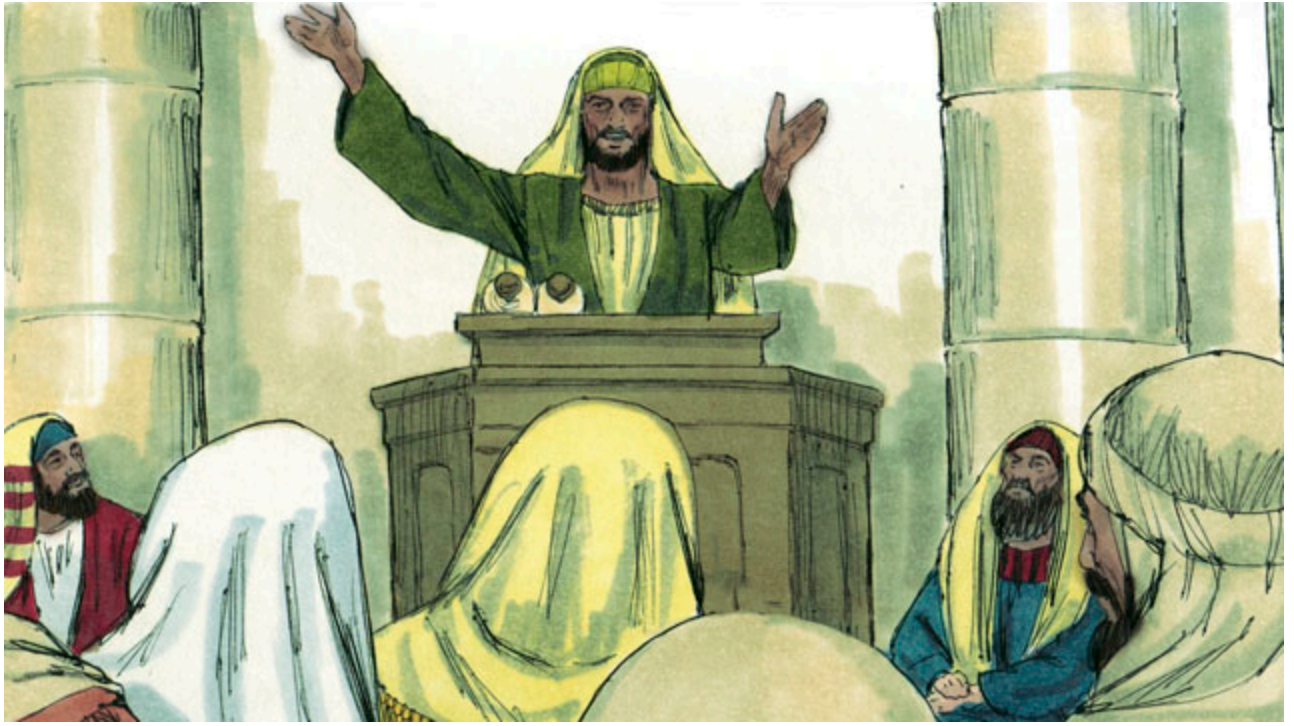
اگن تنو ایسائے سرا باور بکنے و هما کارا بمنے کہ آییآ په تنو گرتگ، تنو ایسائے مریدے بے. نون شئیتان نتوانت چه وتی تھاریئے بادشاهیا تنیی سرا هکمرانی بکنت. هدا چه وتی رژناییئے بادشاهیا تنیی سرا هکمرانی گنگا انت. پیسرا تنو گناه کرتگ، بله نون هدا یا ترا واک و توان داتگ کہ گناه مکنے. هدا یا ترا نوکین و پاک و پلگارین زندے داتگ.

اڳن تئو ايسائے مُريد ائے، دلجم بوٽ ڪنئے ڪه هُدايا تئیی گناه بکشتگانٽ پرچا ڪه ايسايا سليبيئے سرا تئیی جاگها وٽی جان داتگ. نون هُدايا تَرا په چُگی زُرتگ.

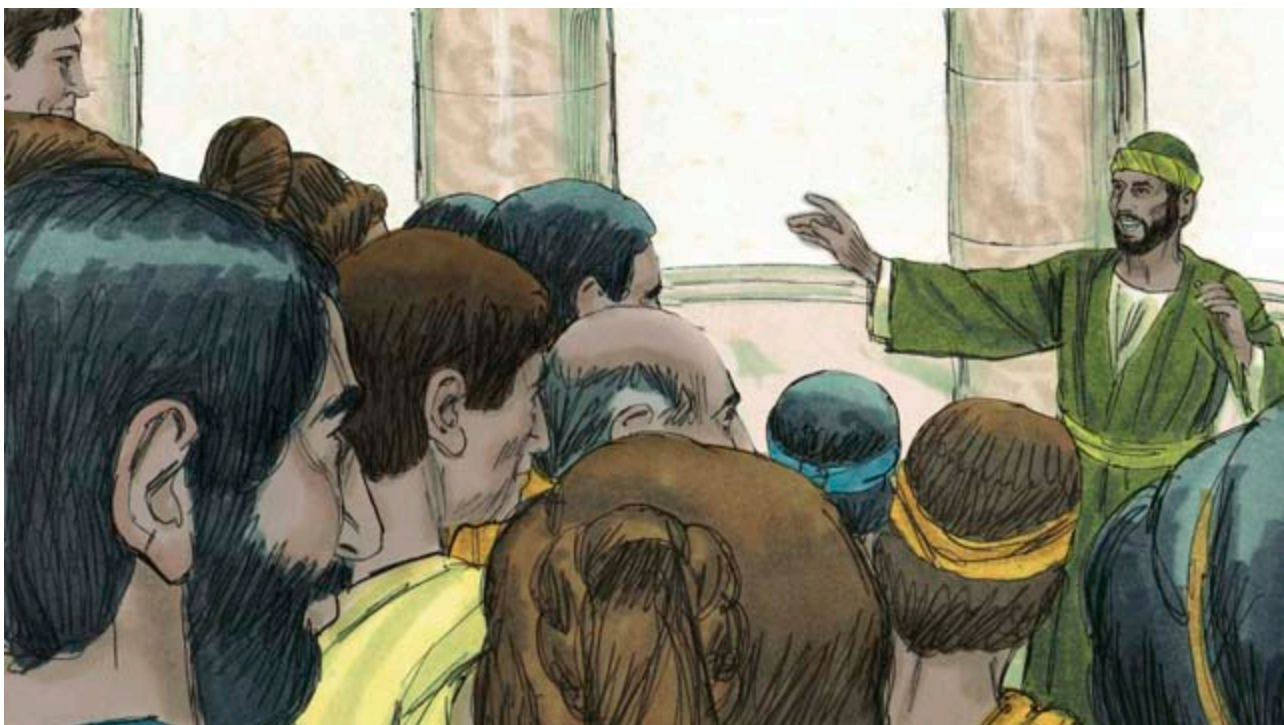
اڳن تئو هُدايے چُکَ بوتگئے و هُداوندين ايسائے رَندگير ائے، نون تئیی دِل لَوٽيت ڪه ايسائے تاليمان بمئئے. بَل تَرے تئو ايسائے مُريدے ائے، اَنگت شينيان تَرا گناه گنگَ پَرماییت، بله هُدا هر وهدا وٽی ڪنولے سرا اوشتاتگ و وهدے تئو وٽی گناهان مَنئے، گُزا آ تَرا بکشیت. هُدا تَرا واک و توان هم دَنت ڪه تئو چه گناهان دور ببئے.

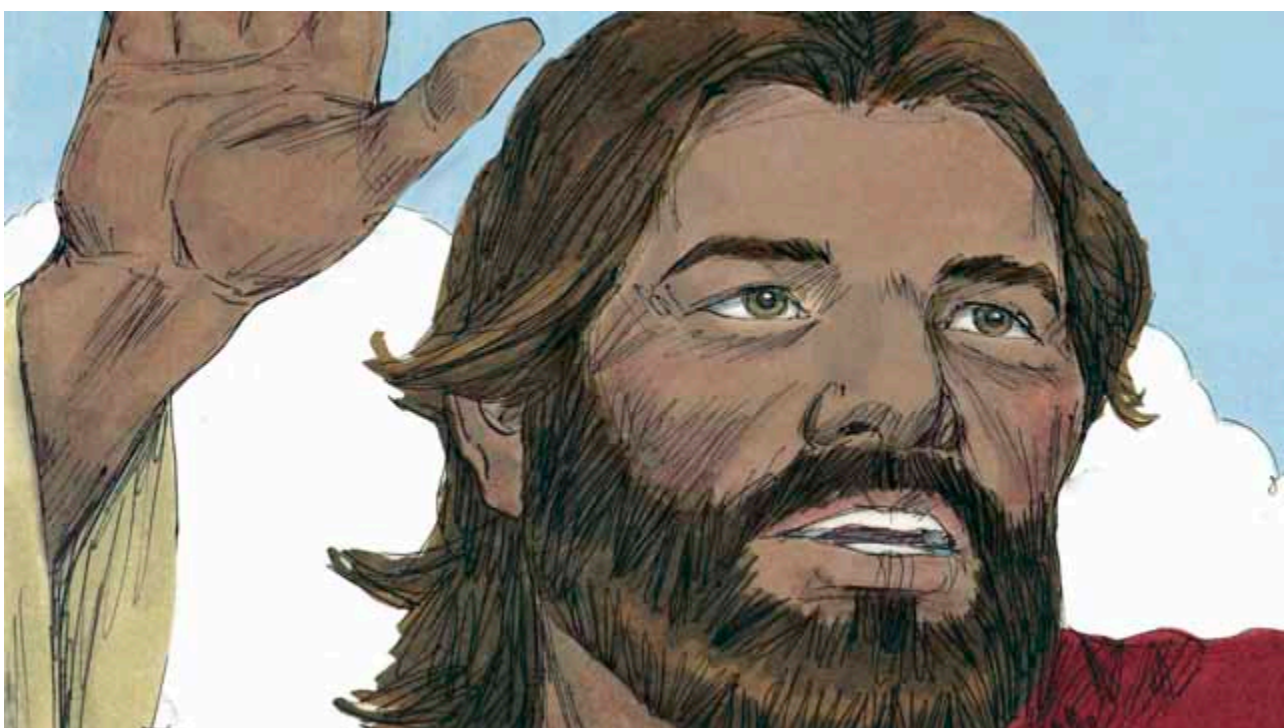
هُدا تَرَا گوشتِی که دُوا بگن و پاکین کِتابا بوان. تَرَا اے هَم گوشتِی که گُون ایسائے اے دِگه باورَمندان منی پَرستِشا بگن. تنو بایدِ انت اے دِگه مردُمان هَم بگوشتِی که هُدايا په تنو چے کُرتگ. اگن تنو اے سَجّهین چِیزان بگنئے، تنو ایسا مَسِیهُئے مُهرِین مُریدے بئے.

چه پاکین کِتابا کِسّهے که پِنْدائش دَر ۳؛ مَتائے اِنجیل دَر ۱۳ تان ۱۴؛ مَرکاسُئے اِنجیل دَر ۱۰ بَهر ۱۷ تان ۳۱؛ لُوکائے اِنجیل دَر ۲، ۱۰ بَهر ۲۵ تان ۳۷، دَر ۱۵؛ یُوهَنائے اِنجیل دَر ۳ بَهر ۱۶؛ په رومیان پُولُسُئے کاگد دَر ۳ بَهر ۲۱ تان ۲۶، دَر ۵ بَهر ۱ تان ۱۱؛ په کُرنِتیان پُولُسُئے دومی کاگد دَر ۵ بَهر ۱۷ تان ۲۱؛ په کُولُسیان پُولُسُئے کاگد دَر ۱ بَهر ۱۳ تان ۱۴؛ یُوهَنائے اِنجیل دَر ۱ بَهر ۵ تان ۱۰؛ نِبیسیگ بوتگ.

۵۰. ایسا واتر کنت

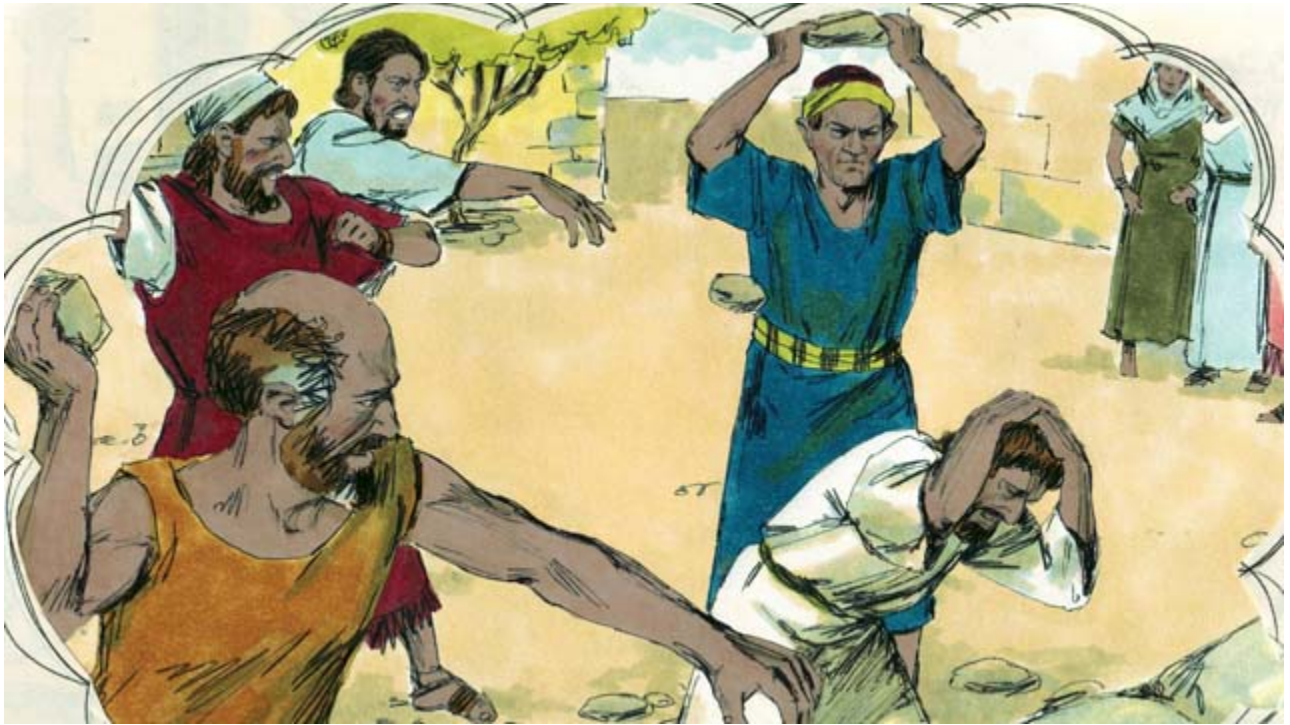
کِسّاس دو هزار سال انت که دُنیا ئے تہا گیشا چہ گیشترِ مردُم ایسا مَسیہ ئے وَشَین مِستاگا اِشکُنگا اَنت. باورَمَدانی رُمب رُچ پَہ رُچ مَزَن بَئیگا اَنت. ایسا یا رُبان کُرتگ کہ مَن دُنیا ئے اہرا کایان. آ اَنگت نَیاتکگ، بَلہ اَلَم وَتِی وا دَہا پورَہ کَنت.

نون کہ ما ایسا ئے آيگئے ودارا اَین، هُدا لَوثیت کہ ما پاک و پَلگاریَن زندے بگوا زینین و آيیا وَشَنود بگنَین. هُدا اے هَم لَوثیت کہ ما دِگہ مردُمان ایسا ئے وَشَین مِستاگا سَر بگنَین. وهدے ایسا اے جَہانا زَندگی کنگا اَت، گوشتی: «مَنی مُرید هَر کُجا دُنیا ئے تہا هُدا ئے بادشاہی ئے وَشَین مِستاگا شِنگ کَنت و رندا دُنیا هَلاس بَیت.»

باز مردُما اَنگت ایسائے بارئوا نہ اِشگتگ. ایسایا آسمانا رنؤگا پیسر گون وتی مُریدان گوشت کہ وِشّین هائے جارا هر مردُمئے کِرا بجنیت کہ آییَا اَنگت منی مستاک نہ اِشگتگ. گوشتی: «برئویت و سَجّہین راج و کنومان منی مُرید جوڑ بگنیت.» دِگہ رندے ہم گوشتی: «کِشار پہ رُنکا تئیار اَنت.» چہ اے گپّا ایسائے مکسد اِش اَنت کہ مردُمانی دل پہ باور کنگا تئیار اَنت.

ایسایا اے ہم گوشت: «ہیچ گلام چہ وتی واجہا مسیر نہ اِنْت. اے دُنیائے زوراورین مردُمان منی سرا نپرت کُرتگ و منی سئوبا شمارا ہم آزاب دنینت و گُشت. اے دُنیائے تہا شمارا باز تکلپِ رَسیت، بلہ دَدّ ببیت پَرچا کہ من دُنیائے نالاہکین سردار شنیتان پرّوش داتگ. اگن شُمتان اہرا گون من وِپادار ببیت، گُرا ہُدا شمارا وتی کِرا بارت.»

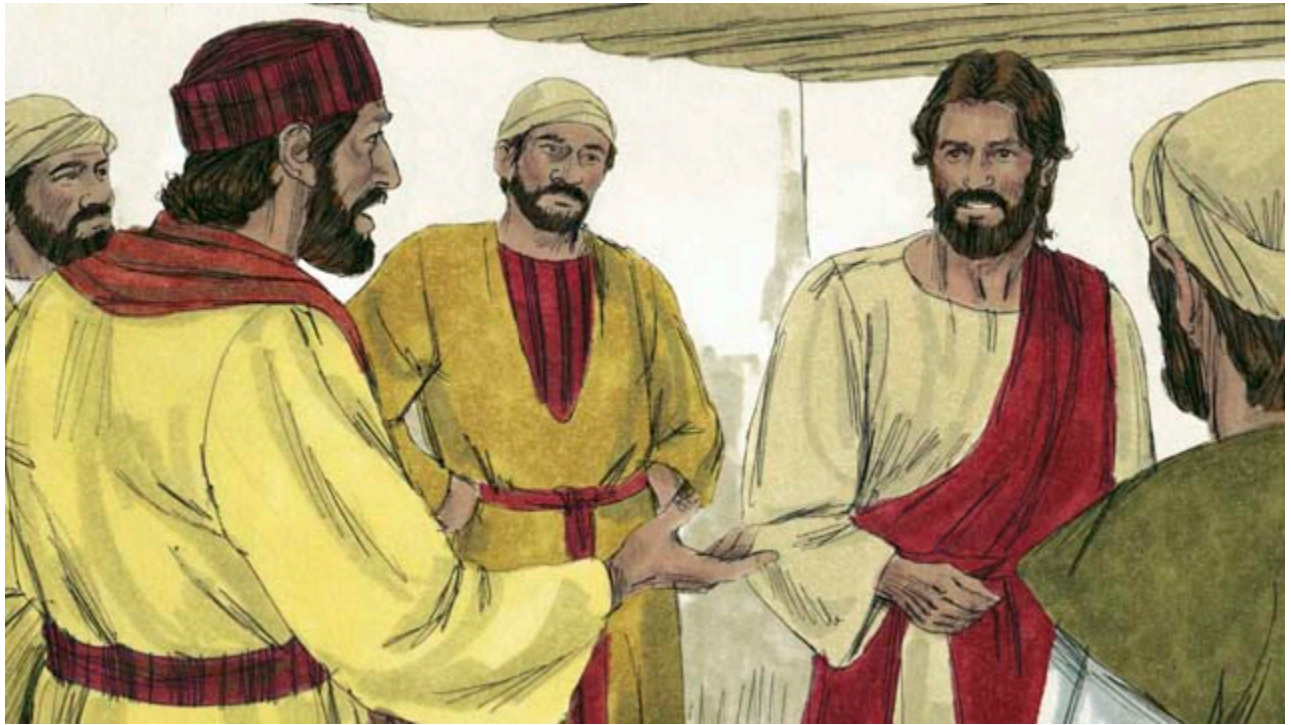
ايسيا گون وتي مريدان كسهي گرت و سرپد گرتنت كه دنياي هلاس بئيگي و هدا چي بيت. گوشتي: «مرديا وتي ثگارا شرين تهم كشت و واب گپت. و هدا آ و اب ات، آبيي دژمن آتک و آبيي شرين تهماني تها ز هريچک و بري كاھني تهمي مان گرت و شت.

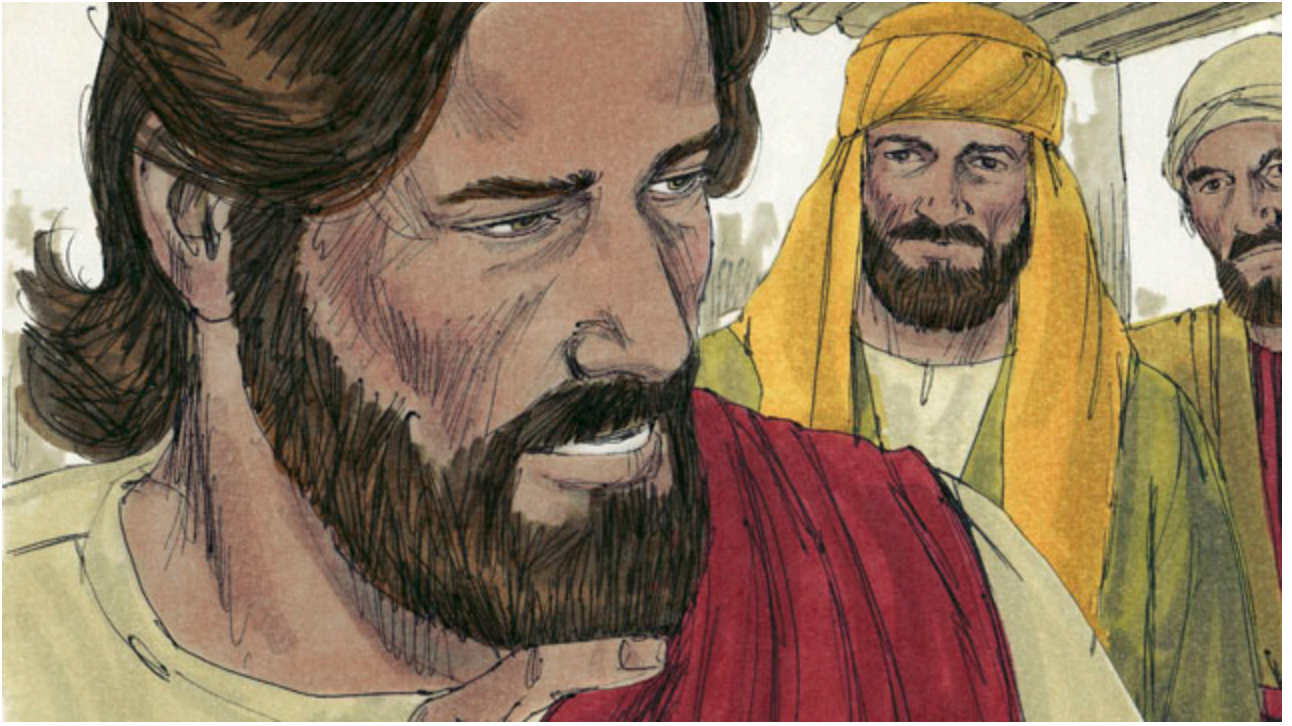
و هداي كشاران يچ جت مردئي هزمتكاران گوشت: «واجه! تنو زمينا شرين تهم كشتگ، پرچا اساني تها ز هريچک و بري كاھ مان؟، مردا پستو دات: «بس مني دژمن مني زمينا اے پليمين تهم كشيت. اے كار مني دژمنا گرتگ.

هزمتکاران گون واجها گوشت: «ما ز هریچک و بزّی کاهان بگوچین؟» واجها گوشت: «ائِه! اگن شما اے کارا بگنیت، بوت کنت که لهتین گندم هم گوچگ بینت. تان روّن و موشا ودار کنیت. آ وهدا ز هریچک و بزّی کاهان په بِن دنیگا یکجاه کنیت. بله گندمان منی امبارا بیاریت.»

مُريد کِسْها سَرِپْد نيوتنت. گون ايسايا گوشتيش: «تنو مارا کِسْها سَرِپْد بگن.» ايسايا گوشت: «هما مردما که شَرِين نهم کِشتنت، آ مسيه انت. دگار دنيا انت. شَرِين نهم هُدائے بادشاهينے مردم انت.»

زَہریچک و بَرّی کاه ہما مردُم آنت کہ شئیتانئے راہا آنت. مردئے دُڑمَن کہ آییئے کِشارا زَہریچک و بَرّی کاه مانی گُرت، شئیتان انت. روَن و موش دُنیائے آہرَنتئے روچِ انت و روَن و موش گَنوک ہُدائے پریشَتگ آنت.

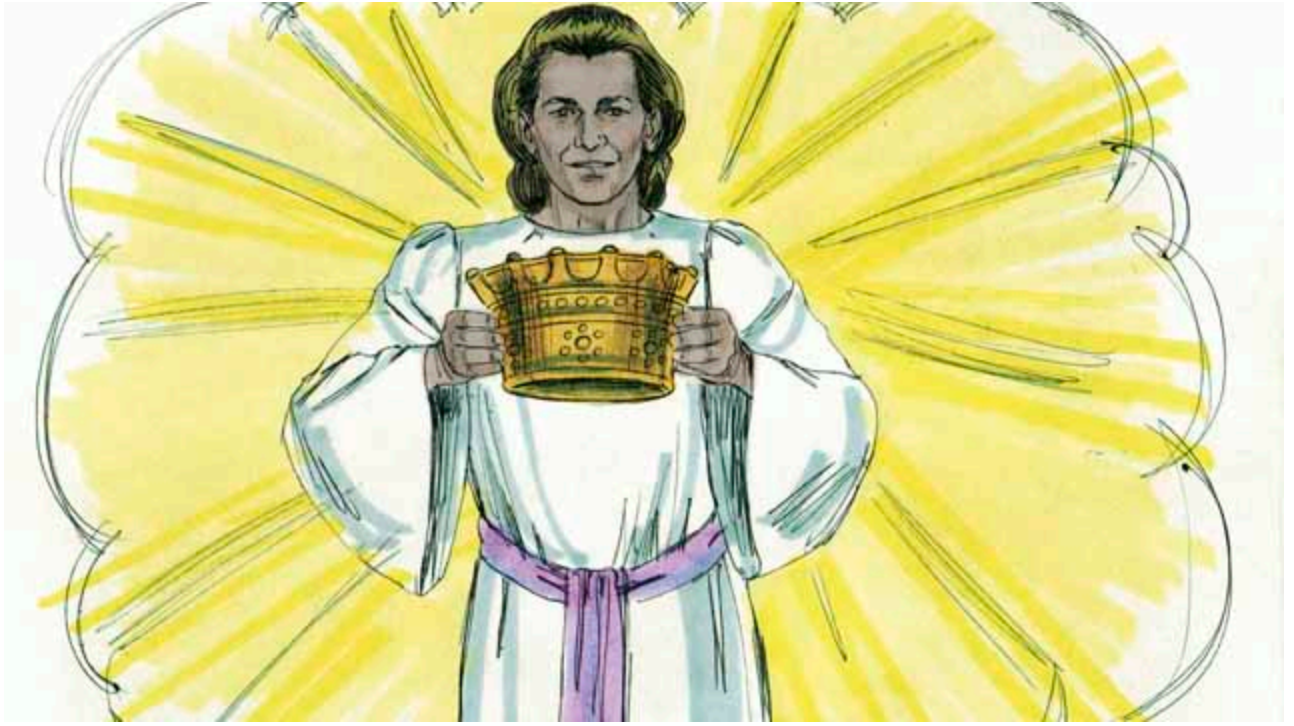
وہدے دُنیا ہلاسِ بیت، پریشَتگ ہما سَجَّہین مردُمان کہ شئیتانئے راہا آنت یَکجاہ گَننت. آیان وَتِی رَدین کارانی سِزا رَسیت. بلہ ہما مردُمان کہ ایسائے سَرا باوَر گُرتگ و ایسایا پاک و پلگار گُرتگ آنت، آوتی آسمانی پت ہُدائے بادشاہیئے تَہا روچئے پَنیما درِپَشت.

ایسایا اے ہم گوشتگ کہ من آهر تئے رَچا پیسر دُنیا کایان. آ همے پیما دُنیا کُنیت کہ دُنیا یلہای داتگ. ایبا اُسلای جسم و جانے پر بیت و چہ آسمانے جَمیرانی تها کُنیت و زاهر بیت. و هدے ایسا وائر کنت، هما سَجَّهین باورمند کہ مُرتگانت پدا زندگ بنت و گون ایبا آسمانا دُچار کینت و یکجاء بنت.

هما باورمند هم کہ زندگ انت، آسمانا رنونت و گون ایسائے هما باورمندان دُچار کینت کہ چہ مرکا جاهش جَتگ. آ سَجَّهین گون ایسایا همودا یکجاء بنت. و هدے یکجاء بنت، تان ابد آیان سرجمین ایمنی و آسودگی رَسیت.

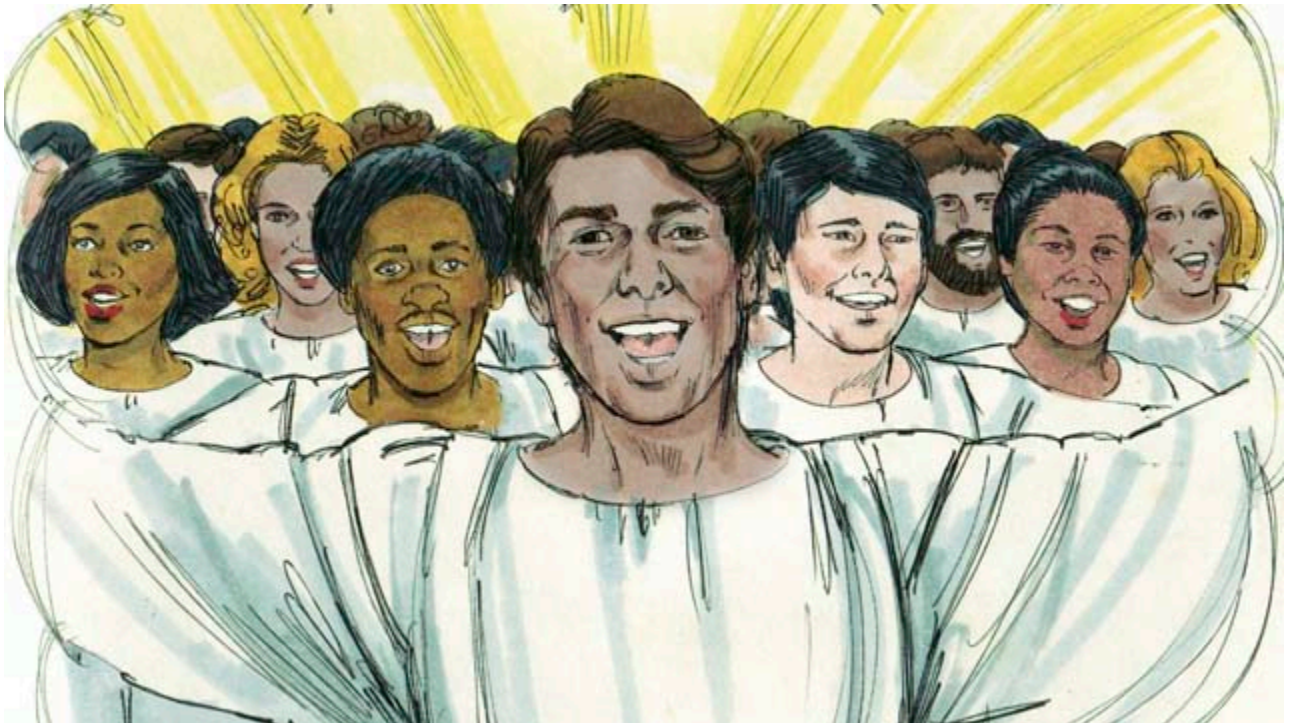
ايسٽايا واده داتگ كه هرگس منى سٽرا باور كنٽ، من آييا تاجه سٽرا دنيان. ايسٽايه باورمند گون هدايا هر چيز ئه سٽرا هڪمراني كنٽ.
آيان سٽرجمين ايمنى و آسودگي رسيت.

بله هما مردم كه گناه كنگ دوست دارنت و وٽا چه گناه دور نكنٽ و تئيار نبت كه ايسٽايه كارا بمٽنت، هدا آيان مٽياربار كنٽ و چه
وٽا دور كنٽ. اے مردمان وٽا چه هدايه مهران دور داشتگ، پميشكا تان آبد چه هدايا دور بنت. آياني تهنايي و درد هچير هلاس نبت.

وہدے ایسا پدا وائر کنت، شئیتان و آییئے سلین ہکمرانیا سرجمیا هلاس کنت. شئیتان دوزھا دنور دیگ بیت و گون ہما مردمان کہ آییئے زندگی ریش کُرتگ و هداش نمیتگ تان ابد از ابئے اماچ بیت.

آدم و هئوایا هداے هبر نمیت. آیانی گناه کنگئے سئوبا دنیایا گناه آتک و یمیشکا هدايا زانت کہ دنیا روچے نہ روچے تباہ بیت. بلہ هدا نوکین دنیاے جور کنت کہ سرجمیا بے اثیب بیت.

ايسا و آبيئو مردُم نوکين جَهانا يَکجاءَ بنت و اودا تان اَبَد ايسا هر چيزئو سَرا هُکمراني کنت. آ، مردُماني چَماني سَجَّهين اَرسان ساپ کنت. مردُم هَجِر تَکليپَ نِبت، نَگريونت، پَرِيشانَ نِبت، بيمارَ نِبت و نمرنت. اودا هِچ هَرابي و بَدَي نِبت. اودا ايسا په ايمني و اِنساپ بادشاهي کنت. آ تان اَبَد گون و تي مردُمان يَکجاءَ بيت.

چه پاکين کتابا کِسَهه که مَنائو اِنجيل در ۱۳ بَهر ۲۴ تان ۴۲، در ۲۲ بَهر ۱۳، در ۲۴ بَهر ۱۴، در ۲۸ بَهر ۱۸؛ يوهَنائو اِنجيل در ۴ بَهر ۳۵، در ۱۵ بَهر ۲۰، در ۱۶ بَهر ۳۳؛ په تَسالونيکيان پوئسئو ائولي کاگد در ۴ بَهر ۱۳ تان در ۵ بَهر ۱۱؛ آکوبئو کاگد در ۱ بَهر ۱۲؛ يوهَنائو اِلهامئو کتاب در ۲ بَهر ۱۰، در ۲۰ بَهر ۱۰، در ۲۱ تان ۲۲ نيبيسگ بوتگ.